

Ούτοπου

**Το πορτραίτο μιας
Νέας Θρησκείας**

4ος Τόμος

Κύπρος 2012

Κώστα Ιωάννη Κυριάκου

**Το πορτραίτο μιας
Νέας Θρησκείας**

4ος τόμος

Κύπρος 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	5
Παραλειπόμενα από τις Βουλευτικές Εκλογές του 1996	8
Πρώτο Κείμενο.	8
Δεύτερο Κείμενο.	10
Τρίτο Κείμενο.	13
Τέταρτο Κείμενο.	15
Βουλευτικές Εκλογές 2001.	19
Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.	19
Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία.	23
Κείμενο υπ' αριθμόν Τέσσερα.	25
Κείμενο υπ' αριθμόν Πέντε.	28
Κείμενο υπ' αριθμόν Έξι.	32
Κείμενο υπ' αριθμόν Εφτά.	38
Κείμενο υπ' αριθμόν Οκτώ.	42
Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.	46
Κείμενο υπ' αριθμόν Δέκα.	51
Κείμενο υπ' αριθμόν Έντεκα.	55
Κείμενο υπ' αριθμόν Δώδεκα.	60
Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκατρία.	74
Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκατέσσερα.	79
Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκαπέντε.	82
Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκαέξι.	86
Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκαεφτά.	89
Τελευταίο μήνυμα.	93
Μια οφειλόμενη απάντηση.	96
Απο πious δολοφονείται τελικά η Δημοκρατία;	100
Επιστολή στον Νίκο Κατσοριδίδη.	101
Προεδρικές Εκλογές 2003	102
.....	105
.....	106
Τελευταίο Μήνυμα ¹⁶	107

Ευρωεκλογές 2004	111
Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.	111
Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο.	113
Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία.	116
Κείμενο υπ' αριθμόν Τέσσερα	119
Κείμενο υπ' αριθμόν Πεντε.	124
Κείμενο υπ' αριθμόν Έξι.	132
Κείμενο υπ' αριθμόν Εφτά	138
Κείμενο υπ' αριθμόν Οκτώ.....	141
Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.	146
Κείμενο υπ' αριθμόν Δέκα.....	153
Για την Ελλάδα.	158
Βουλευτικές Εκλογές 2006.....	167
Δήλωση κατά την υποβολή υποψηφιότητας.....	167
Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.	167
Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο.	175
Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία.	180
Κείμενο υπ' αριθμόν Τεσσερα.	183
Κείμενο υπ' αριθμόν Πέντε.	185
Κείμενο υπ' αριθμόν Έξι.....	189
Κείμενο υπ' αριθμόν Εφτά.	193
Κείμενο υπ' αριθμόν Οκτώ.....	196
Υστερόγραφο	199
Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.	200
Δεύτερη επιστολή στον Νικο Κατσοριδη	205
Προεδρικές Εκλογές 2008	206
Δήλωση κατα την υποβολή υποψηφιότητας.....	206
Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.	207
Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο.	211
Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία. ¹⁹	212
Ευρωεκλογές 2009 ²⁰	213
Δήλωση κατα την υποβολή υποψηφιότητας.....	213
Επιστολή στον κ. Γιώργο Παπανδρεου.....	215

Επιστολή στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.....	220
Επιστολή στον κ. Ομπάμα.	226
Επιστολή στον κ. Νετανιάχου, Πρωθυπουργό του Ισραήλ.....	226
Βουλευτικές Εκλογές 2011.....	230
Για την υποβολή υποψηφιότητας. ²²	230
Χωρίς τίτλο	231
Ένα θέμα για το Fame Lab.	239
Σχέδιο Υγίας και άθλησης	244
1η φάση (Υπαιθρος).....	244
3η φάση (Πόλη, 2η ζώνη οικισμών).....	247
4η φάση (Πόλη, 1η ζώνη οικισμών).....	248
Συνοπτικά	248
Σημειώσεις	255

Παραλειπόμενα από τις Βουλευτικές Εκλογές τού 1996

Πρώτο Κείμενο.

Κύπριοι, το να έχετε έστω και μια στιγμή στην ζωή σας επιθυμήσει να ζήσετε σ' έναν καλύτερο κόσμο θα το θεωρήσω ως κάτι το πιθανόν. Γιατί όσο και αν τα δεδομένα αυτού τού κόσμου σάς λένε πως εκείνος ο άλλος κόσμος είναι ανέφικτος, όμως είναι και κάποια άλλα δεδομένα που κάνουν έναν άνθρωπο να πιστεύει ακόμα πως η ελπίδα για κείνο τον καλύτερο κόσμο δεν χάθηκε ακόμα. Σε κάποιους ανθρώπους αυτή η πίστη μπορεί να είναι φευγαλέα και αόριστη, μιάζει με ένα απατηλό όνειρο κάπου στα βάθη τού μυαλού, αλλά σε κάποιους άλλους παίρνει μια συγκεκριμένη και χειροπιαστή έκφραση. Γίνεται ιδέα, γίνεται όραμα και θεωρία, σχέδιο και στόχος.

Οι άνθρωποι που επεχείρησαν στο πέρασμα τών αιώνων να δώσουν μια διέξοδο σ' αυτή την έμφυτη μέσα στον άνθρωπο ανάγκη να ζήσει σ' αυτό τον καλύτερο κόσμο δεν ήταν λίγοι. Η απόπειρα τού ανθρώπου να απαλλαγεί απ' αυτά τα δεδομένα και απ' αυτή την τάξη πραγμάτων ποτέ δεν σταμάτησε και ας πούμε πως οδηγείται τώρα με τον Ούτοπο και το Κίνημα του στο αποκορύφωμα της. Σ' αυτόν, φαίνεται, ο πόθος για κείνο τον καλύτερο κόσμο δεν έγινε απλώς ιδέα αλλά κάτι παραπάνω: έγινε μανία και έμμονη ιδέα.

Αυτή η έμμονη ιδέα έγινε με την σειρά της Φιλοσοφία, έγινε βιβλίο, έγινε μαθηματικό και γεωμετρικό σχέδιο. Εκείνη η χαμένη πατρίδα κι εκείνη η Ουτοπία κάπου στα βάθη τού μυαλού σας έγινε γι' αυτόν σχέδιο Πόλης και σχέδιο διακυβέρνησης τού πλανήτη.

Το να σας δώσει λοιπόν ο Ούτοπος αυτή την Ουτοπία αποτελεί για κείνον ζήτημα αρχής. Και όσο και αν φαίνεται δύσκολο και απραγματοποίητο αυτό, όμως το γεγονός είναι πως μόνο τα δύσκολα και απραγματοποίητα πράγματα τον πρόκαλούν, πράγματα τα οποία, στο κάτω-κάτω, είναι δύσκολα και απραγματοποίητα μόνο για όσους τα σκέφτονται έτσι. Για τον Ούτοπο τίποτα δεν είναι απραγματοποίητο και ό,τι σας λέει και ό,τι σας υπόσχεται βρίσκεται απόλυτα στα μέτρα τών δυνατοτήτων του.

Είπαμε: τίποτα δεν είναι αδύνατο για τον άνθρωπο που σκέφτεται έτσι και συμπεριφέρεται έτσι. Το τι δυνατότητες και τι δυνάμεις υπάρχουν κρυμμένες σ' αυτό τον κόσμο είναι δύσκολο να το εννοήσουν οι άνθρωποι που δεν ασχολούνται με τίποτ' άλλο εκτός από τις μέριμνες όπου τούς καταδικάζει η βιοπάλη.

Ένα πράγμα θέλω να ξέρετε: εκείνος ο κόσμος που ποθήσατε σαν παιδιά, εκείνος ο κόσμος που λαχταρήσατε μια εποχή όπου σας άγγιξε ο έρωτας την ψυχή, εκείνος ο κόσμος που βλέπετε βιαστικά μέσα από την φαντασία και μέσα από τα όνειρα τής νύκτας μπορεί να αναδυθεί από στιγμή σε στιγμή. Εκείνος ο κόσμος που αναδύεται από τα χρώματα τής άνοιξης κι από τα αρώματα τών λουλουδιών, εκείνος ο κόσμος που αναδύεται μέσα από τα χαμόγελα τών παιδιών και μέσα από τα μάτια τών κοριτσιών μπορεί να γίνει από στιγμή σε στιγμή ένας αληθινός κόσμος. Ο Έρωτας μπορεί να γίνει η νέα λατρεία στον κόσμο. Ο Έρωτας μπορεί να μεταμορφώσει τον κόσμο. Η μεταμόρφωση μέσα σας μπορεί να μεταμορφώσει στην συνέχεια και την Γη. Μια νέα κοινωνία μπορεί να αναγεννηθεί από στιγμή σε στιγμή, μια νέα θρησκεία και ένας νέος κόσμος μπορούν να ανατείλουν από στιγμή σε στιγμή.

Αυτή η κοινωνία, αυτή η θρησκεία και αυτός ο κόσμος που σε έμαθαν ότι είναι ντροπή και αμαρτία το να θέλεις ν' αγγίξεις και να γευτείς όλους τους ωραίους καρπούς αυτού τού κόσμου θα ανήκει σύντομα στο παρελθόν. Αυτοί οι καρποί θα αποτελούν σύντομα κοινό κτήμα για όλους τους ανθρώπους. Γιατί η ωραιότητα πρέπει να ανήκει σε όλους κι αυτός είναι, νομίζω, ο κοινός πόθος όλων τών ανθρώπων.

Αν μπορούν λοιπόν Κύπριοι να γίνουν δικοί σας οι πιο γλυκείς καρποί αυτού του κόσμου ας μην σας απασχολεί. Μην σας απασχολεί το αν μπορεί η Ουτοπία να γίνει πραγματικότητα καθ' ήν στιγμὴν ἔχετε μαζί σας τον Ούτοπο.

Το γεγονός ἄλλωστε πῶς αποφάσισε να οικιοποιηθεῖ αὐτὸ το ὄνομα δεν εἶναι καθόλου τυχαῖο: ὁ Οὔτοπος σκοπεύει να κάνει πράξεις ὅλα ὅσα θεωροῦνται σαν Ουτοπίες. Ὁ Οὔτοπος θα δώσει στον κόσμο την Ουτοπία (ἢ μάλλον: θα μεταμορφώσει αὐτὸ τον κόσμο σε μια Ουτοπία) κατὰ τον ἴδιο τρόπο που ὁ Κων/νος ἔδωσε την Κων/πολη, ὁ Πέτρος την Πετροῦπολη ὁ Καίσαρας την Καισάρεια, ὁ Αλέξανδρος τὴν Αλεξάνδρεια κ.ο.κ. Μην ματαιοπονεῖτε λοιπὸν συζητώντας για το ἐφικτὸ ἢ για το ἀνέφικτο τοῦ πράγματος καθότι εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ γραπτὸ: αὐτὰ που αγαπήσαμε θα ζήσουν.

Καθὼς λοιπὸν ὁ Οὔτοπος ἀγάπησε και πόθησε ὅσο κανεῖς ἐκεῖνο τον ἄλλο κόσμο, εἶναι ὅσο κανεῖς σε θέση να σας τον δώσει και εἶναι ὅσο κανεῖς ικανὸς να σας τον δώσει γρήγορα.

Προσέξτε ὁμῶς: ἐπειδὴ αὐτὸ τον κόσμο δεν θα τον ετοιμάσει ἀπλὰ και μόνο για τον εαυτὸ του και για τα παιδιά του και για κείνους που αγαπά αὐτὸς ἀλλὰ και για σας και για τα δικά σας παιδιά και για κείνους που αγαπάτε και σεις, ἔτσι λοιπὸν θα πρέπει να ξέρετε και να ἐννοεῖτε πῶς αὐτὸς ὁ κόσμος και αὐτὴ ἡ Ουτοπία δεν θα ἐρθεῖ για σας παρά ἀφοῦ πρώτα δειχθεῖτε και ἀποδειχθεῖτε ἀξιοὶ γι' αὐτήν.

Το πῶς θα δειχθεῖ και θα ἀποδειχθεῖ μ' ἓναν ἐμπρακτο τρόπο ἡ ἀξία ὅλων σας ὁ Οὔτοπος σὰς το ἔχει κάνει ἤδη σαφές: ὅταν θρέψετε, ὅταν στεγάσετε και ὅταν ντύσετε τοὺς πεινασμένους, τοὺς ἀστεγους και τοὺς ρακένδυτους αὐτῆς τῆς γῆς.

Για να το κάνετε ὁμῶς αὐτὸ γρήγορα και αποτελεσματικὰ χρειάζεστε στρατηγική. Ἐπὶ του προκειμένου λοιπὸν ἔχετε ἐνώπιον σας ἓναν ἄνθρωπο γεννημένο και ἀποφασισμένο να δώσει σ' αὐτὴ την στρατηγική την πιο κεραυνοβόλα ἐκφραση τῆς.

Ὁ Οὔτοπος ζητᾶει ἀπὸ σας την βοήθεια και την δύναμη για να δώσει διέξοδο σ' αὐτὴ την ἀποστολή του. Ἡ ἀπόφαση για να πάρει αὐτὴ την δύναμη ἐγκεῖται σε σας Κύπριοι. Το πνεῦμα του ἀπὸ μόνο του δεν εἶναι ικανὸ να του δώσει αὐτὴ την δύναμη παρεκτός και αν μπει μέσα στα κεφάλια σας και ἐξωτερικευθεῖ ἀναλόγως. Ὁ Οὔτοπος δεν μπορεί και δεν ξέρει ἐπὶ του παρόντος ἄλλα θαύματα ἀπὸ κείνα που μπορεί να δώσει ἡ ἀνθρώπινη λογική και ...ἀνθρωπιά. Ἀπὸ κει και πέρα θα υποχρεώσει σε δράση την θεϊκὴ λογική και παντοδυναμία.

Ἀλλὰ ας πούμε για την ὥρα πῶς ὁ Οὔτοπος δεν θέλει να ἐμπλέξει τους θεοὺς σ' αὐτὸ το στάδιο ἢ πῶς οἱ θεοὶ δεν θέλουν οἱ ἴδιοι να ἐμπλακούν.

Τα δεδομένα μας λοιπὸν που μας ἀπομένουν εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ γνωστὰ: ἀπὸ την μια εἶστε εσεῖς, ἓνας λαὸς με ἐλεύθερη, ας πούμε, βούληση, ὁ ὁποῖος ἀποφασίζει διὰ τῆς ψήφου για τους ἀνθρώπους στους ὁποῖους θα ἐμπιστευθεῖ την τύχη και το μέλλον του. Ἀπὸ την ἄλλη ἔχετε τα κόμματα και τους υποψηφίους τους οἱ ὁποῖοι σὰς παιδεύουν κι αὐτοὶ τα κεφάλια για να πάρουνε τις ψήφους σας.

Ἡ ἀπόφαση για το πού θα τις δώσετε αὐτὲς τις ψήφους ἐγκεῖται σε σας Κύπριοι. Προσέξτε λοιπὸν και μην παρασυρθεῖτε σ' αὐτὸ ἀπὸ το ποσοστὸ κάλυψης που ἔχει αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο το κόμμα ἀπὸ τα ραδιόφωνα, ἀπὸ τις ἐφημερίδες ἢ τις τηλεοράσεις και μην κρίνετε για την σοβαρότητα και για την δημοφιλότητα τῆς ἀπὸ αὐτὴ την προβολὴ ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως ὁ Οὔτοπος και το Κίνημα του ἐκφράζουν την σοβαρότερη και δημοφιλέστερη ἰδέα και πρόταση που ἔχει ποτὲ τεθεῖ ἐνώπιον ψηφοφόρων.

Δείξτε τους το λοιπὸν αὐτὸ Κύπριοι, δείξτε το και ἀποδείξτε το. Εἶναι στο χέρι σας.

Ἀπὸ τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο .

Δεύτερο Κείμενο.

Κύπριοι, όπως από σας πάρει ένα φυλλάδιο από κείνα που πλασάρουν οι υποψήφιοι Βουλευτές σας θα δει πως το γενικό μοτίβο τους είναι το ίδιο. Όλοι σάς υπόσχονται να βάλουν μπροστά αυτά και τούτα τα έργα ή να τελιώσουν εκείνα που άφησαν μισοτελειωμένα κάπιοι άλλοι.

Και ενώ δεν θέλω να αμφισβητώ τις προθέσεις τού καθενός που σας δίνει αυτές ή εκείνες τις υποσχέσεις, όμως το γεγονός είναι πως τα έξοδα και οι θυσίες γι' αυτά τα έργα θα βαρύνουν εσάς.

Και ασφαλώς δεν θεωρώ ου είναι και τίποτα το τρομακτικό το να βάζει ένας δημόσιος άνδρας το χέρι στην τζέπη σας προκειμένου να υλοποιήσει ένα έργο το οποίο θα απεδεικνύετο τελικά ένα χρήσιμο έργο. Δυστυχώς ή ευτυχώς έτσι γίνονται τα έργα και όχι αλλιώς. Το σύστημα παίρνει από όλους και φτιάχνει δρόμους, φτιάχνει γέφυρες, δημόσια κτίρια και και και. Το κόλπο είναι άλλωστε παλιό, τόσο παλιό που έπαψε πια να είναι κόλπο.

Με το να πάρεις λοιπόν από τον Κύπριο λίγα ψίχουλα προκειμένου ν' αρχίσεις ένα έργο ή να αποτελιώσεις ένα άλλο δεν πρόκειται να πληγωθεί επικίνδυνα η ευημερία του. Ούτε αυτός θα πεινάσει, ούτε το παιδί του θα πεινάσει, ούτε το σκυλί του. Ούτε τις σουβλές του θα στερηθεί, ούτε τις σοκολάτες, ούτε την κόκα-κόλα.

Απ' αυτή την άποψη το σύστημα είναι καλό για τους Κυπρίους. Τα αυτοκίνητα τους κυλάνε ασταμάτητα στους δρόμους και το ίδιο ασταμάτητα ρυπαίνουν το περιβάλλον. Το ίδιο ασταμάτητα σκοτώνουν και σκοτώνονται, σακατεύουν και σακατεύονται. Σ' όλα υπάρχει ένας ρυθμός τον οποίο όλοι ακολουθούν και παρακολουθούν, και όπου όλα είναι το ίδιο αυτοματοποιημένα όπως τα φώτα τής τροχαίας. Με το κόκκινο σταματάνε και με το πράσινο περνάνε.

Σε γενικές γραμμές όλα είναι εντάξει για σας. Αυτοί οι μηχανισμοί τού παγκόσμιου συστήματος που σ' άλλους προσφέρει την πείνα και την ανέχεια και σ' άλλους τα πλούτη και την ευημερία είναι απ' αυτή την άποψη ευνοϊκοί για τον Κύπριο. Το να πάρει λοιπόν η δημοκρατία λίγες μπακίρες απ' αυτόν προκειμένου να κάνει κάποια έργα που θα δώσουν μια διάρκεια στην ευημερία του είναι ας πούμε αναγκαίο κακό. Γι' αυτό ας μην παραπονιέται τόσο γι' αυτό αφού αυτός είναι ο μόνος τρόπος.

Όπως και να το κάνουμε οι δρόμοι είναι αναγκαίοι κάτω από οποδήποτε σύστημα, όπως είναι αναγκαία και τα φράγματα και τα σχολεία και τα νοσοκομεία. Με τα γνωστά δεδομένα αυτά αποτελούν την ίδια αναγκαιότητα με την αναγκαιότητα τής κοινωνίας.

Βέβαια το αν η χρήση τών δρόμων και αν η χρήση τών σχολείων ή τών νοσοκομείων είναι η σωστή, αυτό είναι άλλο ζήτημα, όπως είναι άλλο ζήτημα το αν εμπλέκονται όλ' αυτά σ' έναν σωστό σχεδιασμό.

Το γεγονός ότι φτιάξαμε δρόμους και τα αυτοκίνητα κυλάνε σύμφωνα με τις προδιαγραφές τού κατασκευαστή τους και το ότι φτιάξαμε φράγματα και σταματήσαμε το νερό να χύνεται στην θάλασσα δεν το αμφισβητώ. Ως προς αυτά το σύστημα έχει να επιδείξει ένα έργο. Το σύστημα κατόρθωσε κάποια πράγματα που ήταν δύσκολα για άλλες εποχές, κατόρθωσε αυτό και εκείνο αλλ' όμως δεν κατόρθωσε να φτιάξει μια πόλη στα μέτρα τού ανθρώπου ούτε έναν χώρο και ένα περιβάλλον αντάξιο τού πολίτη.

Παρά την ευημερία του, παρά την πολυτέλεια, παρά τα κινητά και τα ακίνητα που έχει στην κατοχή και στην διάθεση του, ο άνθρωπος είναι δυστυχισμένος, είναι άρωστος και ανασφαλής. Το σύστημα μπορεί να χόρτασε το στομάχι και τον εγωισμό του αλλ' όμως δεν χόρτασε την δίψα του για ζωή.

Τι σημασία έχει λοιπόν το αν σας έδωσε το σύστημα αυτό και εκείνο και τώρα σας υπόσχεται μέσω αυτών και εκείνων τούτο και το άλλο όταν δεν κατάφερε να σας δώσει την ζωή και την ευτυχία που από τα βάθη τής ψυχής σας ποθείτε;

Τι σημασία έχουν οι δρόμοι και τα θαύματα που μπορεί να σας προσφέρει αυτό το σύστημα όταν σάς στερεί την πιο στοιχειώδη σας ανάγκη: την ανάγκη να ζήσετε και να πιείτε αυτή την ζωή ως την τελευταία της γουλιά.

Κι ακόμα: τι σημασία έχουν πια αυτές ή εκείνες οι υποσχέσεις, τι σημασία έχουν αυτά ή εκείνα τα έργα την στιγμή που ο Ούτοπος σάς έχει αποδείξει μαθηματικά και γεωμετρικά πως όλες τις υποσχέσεις και όλα τα έργα τους τα οικοδομούν σ' έναν χώρο που σύντομα ο Θεός θα τον πάρει πίσω και στην θέση του θα βάλει έναν άλλο;

Αυτός ο τόπος που ξέρετε, αυτή η Κύπρος, αυτή η γη κι αυτός ο κόσμος είναι αποδεδειγμένο πια ότι σύντομα θα φύγει και θα δώσει την θέση του σ' έναν άλλο.

Αυτή η ασύμμετρη γη, αυτή η ανώμαλη, άσπλαχνη και αιματοβαμμένη γη θα δώσει σύντομα την θέση της σε μια συμμετρική, σε μια ομαλή και φιλόξενη γη, σε μια γη που θα διασταυρώνεται με ποτάμια σύμφωνα με έναν γεωμετρικό σχεδιασμό, και αυτές οι παλιές και τερατόμορφες πόλεις σας που οικοδομήσατε πάνω σ' αυτήν θα δώσουν την θέση τους σε καινούριες και όμορφες πόλεις.

Θα ήταν λοιπόν ματαιοπονία από μέρους μου το να σας δώσω τις υποσχέσεις που σας δίνουν αυτοί και εκείνοι. Έτσι κι αλλιώς εγώ έχω και φυλάω τις μεγάλες μου υποσχέσεις για την καινούρια Γη. Αυτό που θα επιδιώξω σ' αυτό το μεταβατικό διάστημα ως την δημιουργία εκείνης τής καινούριας Γης είναι ένα καθεστώς άνετης, ας πούμε, προσωρινότητας, πράγμα που, να λέγεται κι αυτό, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να γίνουν έργα πολύ μεγαλύτερης εμβέλειας από τα έργα που σας υπόσχονται οι αντιπρόσωποι αυτής ή εκείνης τής παράταξης, πόσο μάλλον γιατί σκοπεύω να θέσω τα πάντα και τους πάντες κάτω από έναν κοινό σκοπό. Όλα και όλοι σ' αυτό τον, έστω και προσωρινό κόσμο, θα χρησιμοποιηθούν για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Ας πούμε λοιπόν πως το θέμα τών "έργων" έχει θίγει και ας πούμε πως υπάρχουν ήδη αρκετοί δρόμοι για να σκοτωθείτε σ' αυτούς και πως υπάρχουν ήδη αρκετά φράγματα για να πνιγείτε σ' αυτά και πως δεν χάθηκε ο κόσμος αν χυθεί και λίγο νερό στην θάλασσα.

Περ' απ' αυτά τι χρειάζεται ένας άνθρωπος σε τούτο τον κόσμο; Μήπως τού χρειάζονται τα πλούτη και τα αχρειαστά αγαθά; Δεν νομίζω. Λίγο φαγητό κάθε μέρα τού είναι αρκετό, λίγη εργασία για την συντήρηση του, ένα δωμάτιο κι ένα κρεβάτι για τον ύπνο του, σώματα για να αγγιχτούν και να ενωθούν με το δικό του και γλυκές ηδονές για την ψυχή και για το σώμα του, ωραία μουσική και ωραίο θέαμα, ερωτικό και πρωτόγονο, χωρίς υστεροβουλίες και χωρίς σκοπιμότητες.

Μην περιμένετε λοιπόν από τον Ούτοπο υποσχέσεις χωρίς αντίκρυσμα. Ο Ούτοπος αφήνει στους άλλους τετιες υποσχέσεις. Τι τους στοιχίζουν άλλωστε οι υποσχέσεις αφού τίποτα δεν τους υποχρεώνει να τις υλοποιήσουν; Αντίθετα ο Ούτοπος χωρίς να σας υπόσχεται μεγάλα πράγματα για τούτο τον κόσμο σάς λέει πως θα κάνει πάντα το καλύτερο δυνατό στα πλαίσια εκείνης τής άνετης προσωρινότητας και πως, επίσης, θα δίνει γρήγορες και αποτελεσματικές λύσεις σε κάθε πρόβλημα που θα προκύπτει.

Πρώτιστη επιδίωξη του θα είναι να σας δώσει εκείνες τις απλές χαρές μιας απλής ζωής. Στόχος και φιλοδοξία του είναι να δώσει νόημα και περιεχόμενο στην ζωή σας, να γεμίσει τις καρδιές σας που άδιασαν, να γιατρέψει τα στομάχια σας και να καθαρίσει το αίμα στις φλέβες σας, να ξυπνήσει και να προκαλέσει ξανά το πνεύμα και το φιλότιμο σας, να ικανοποιήσει όλες τις αισθήσεις σας και να χορτάσει όλες τις ανάγκες σας για φαγητό, για θέαμα, έρωτα, ύπνο κτλ.

Και για να το πω και αλλιώς: ο Ούτοπος θα συγκεντρώσει τις προσπάθειες του στο να κάνει γλυκές τις μέρες σας, να σας δώσει μια υγία που δεν είχατε ποτέ και μια ζωή χωρίς ατυχήματα, χωρίς άγχος, χωρίς χρήμα και χρέη και χωρίς αχρειαστες σκοτούρες.

Από κει και πέρα θα μαζέψει ότι περισσότερο παράγει αυτή η γη, θα κάνει τούς υπολογισμούς του και τότε ή θα το στείλει στους πεινασμένους ή θα φέρει τούς πεινασμένους σ' αυτό.

Παράλληλα μ' αυτό θα οδηγήσει την δράση του στο παγκόσμιο πεδίο επιδιώκοντας εκείνη την

θέση που θα έκανε πραγματικότητα εκείνο τον απώτερο στόχο του που δεν είναι άλλος από την δημιουργία εκείνου τού παγκόσμιου κράτους που θα έδινε σε όλους τους ανθρώπους στην γη ισότητα στην εργασία, στην τροφή, στην στέγη, στην ένδυση, στον έρωτα, στην χαρά και στην ευτυχία.

Η συνέχεια μου φαίνεται, θα εξελιχθεί μπροστά στα μάτια σας έτσι όπως εξελίσσεται μια κινηματογραφική ταινία: θα εμφανισθεί ο Θεός, θα αναστήσει τούς νεκρούς και όλους μαζί θα μας ανεβάσει στον ουρανό. Από κει θα παρακολουθήσουμε την καταστροφή αυτής της Γης και την δημιουργία τής καινούριας. Όταν θα γίνει αυτό θα προσεδαφιστούμε στην Νέα Γη και θα την οικοδομήσουμε ξανά από την αρχή -εάν και εφόσον δεν μας παραδοθεί οικοδομημένη- με βάση τα σχέδια που σας έχω ήδη δώσει.

Αν υπάρχει λοιπόν ο Θεός, τότε κάνουμε καλά να μην αποκλείσουμε τίποτα. Εσείς απλά σταθείτε άξιοι τού ανθρώπινου ονόματος, βοηθήστε τον άνθρωπο που μπορεί να δώσει μια στρατηγική διέξοδο στις μεγάλες εντολές και τότε όλα μπορούν να συμβούν.

Μην αποκλείσετε τίποτα Κύπριοι. Εσείς απλά ανταποκριθείτε στην πρόκληση τού Ούτοπου και τότε, πριν καλά καλά το καταλάβετε, αυτός θα στρέψει την πρόκληση του στους Θεούς. Εσείς ακούστε και υπακούστε τον Ούτοπο, κινηθείτε και συγχρονιστείτε με το Σχέδιο και με τον Λόγο του και τότε θα το δείτε πως τα πολυτιμότερα αγαθά αυτού τού κόσμου μπορούν να αποτελούν για σας μια πραγματικότητα καθημερινή, απέραντη και παντοτινή.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Τρίτο Κείμενο.

Κύπριοι, ας πούμε πως αυτό το φυλλάδιο απευθύνεται κυρίως σε σας που δεν πήρατε ακόμα χαμπάρι, παρά τον ανιλεή καταγισμό πυρών που έχει ήδη εξαπολύσει ο Ούτοπος στα κεφάλια σας, σε σας που δεν εννοείτε τις λεπτές κουβέντες και τα θέλετε όλα χοντρά-χοντρά.

Έτσι λοιπόν λέω να σας τα γράψω και μια φορά έτσι όπως τα θέλετε εσείς.

Θα θεωρήσω πάντως ως δεδομένο πως έχετε πάρει μια είδηση για το Ουτοπικό Κτύπημα. Έχετε λοιπόν υπόψιν πως αυτό το κτύπημα θα είναι ολοκληρωτικό και θα στρέφεται ενάντια στους πάντες και στα πάντα. Ούτε λίγο ούτε πολύ ο Ούτοπος θα επιχειρήσει να χτυπήσει σ' αυτές τις εκλογές με πλήρη συνδυασμό σε όλη την Κύπρο και στόχος του είναι να εκτοπίσει τούς πάντες και τα πάντα. Συντρέξετε τον σ' αυτό τον στόχο και σ' αυτό το κτύπημα του. Μην επιτρέψετε σε κανένα απο τα κόμματα σας να επιβιώσει τών εκλογών. Θεωρήστε τα και μεταχειριστείτε τα όλα σαν τις πληγές του παρελθόντος σας. Ξεγράψετε τα, ξεχάστε τα, γαμάτε τα, ναι, αλλά, είπαμε, ξεκάνετε τα πρώτα για να μην νιώσουν την ...ευχαρίστηση.

Κανένα απ' αυτά δεν είναι ικανό να σας δώσει ένα αξιόλογο δικαιολογητικό για την επιβίωση τους. Μην τα ακούτε λοιπόν και μην το συζητάτε. Απλά: ξεγράψετε τα.

Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος θέτει ενώπιον σας μια Επιλογή που ούτε σεις την είχατε ποτέ ξανά αλλά ούτε και κανείς άλλος πριν από σας. Ο Ούτοπος και το Κίνημα του θέτουν ενώπιον σας την Επιλογή τής Ζωής.

Μπορεί οι λόγοι που σας υποχρεώνουν να κάνετε αυτή την επιλογή να μην είναι πολλοί αλλά είναι σαφείς και ξεκάθαροι.

Γιατί θα πρέπει λοιπόν να στηρίζετε, χοντρά-χοντρά, το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο; Γιατί, πρώτον, έχει σε γενικές γραμμές στις τάξεις του ανθρώπους σαν και σας, το ίδιο δηλαδή ανώνυμους και απλούς.

Υστερα: γιατί είναι ένα Κίνημα με μια απροσποίητη Αυτοπεποίθηση. Γιατί ξέρει τι θέλει και τι επιδιώκει και γιατί έχει σκοπούς και προτεραιότητες.

Γιατί έχει την Ιδέα και την Φιλοσοφία που ανταποκρίνεται στα μέτρα τών ανθρώπινων πόθων και προσδοκιών.

Γιατί έχει για Ηγέτη και Αρχηγό του τον άνθρωπο εκείνο που αποτελεί την καλύτερη εγγύηση πως όλα όσα σας υποσχέθηκε θα τα έχετε στο ακέραιο εάν και εφόσον δώσετε σ' αυτόν και στο Κίνημα του την παντοδυναμία που του χρειάζεται γι' αυτό.

Γιατί το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο θα σας προσφέρει το πολυτιμότερο αγαθό σ' αυτό τον κόσμο μετά την Ζωή. Θα σας προσφέρει την Υγία σας.

Γιατί θα σας δώσει μια πραγματική Ασφάλεια. Το Κίνημα τού Ούτοπου δεν θα επιτρέψει μεγάλα ατυχήματα ή μεγάλες αρώστιες, κι αυτό μάλιστα ως το σημείο όπου δεν θα επιτρέψει ούτε τις μικρές.

Γιατί θα σας απαλλάξει από την καφεΐνη, την νικοτίνη, το αλκοόλ και τα φάρμακα και γιατί θα εξαλείψει από την ζωή σας το άγχος, τις αϋπνίες, την πλήξη, την ανία, την μαλθακότητα, την

μοναξιά, τα χρέη και όλες τις αχρείαστες έγνιες.

Γιατί θα προσφέρει εργασία, στέγη, ρούχα, παπούτσια και έρωτα σε όλους ανεξαιρέτα τούς ανθρώπους.

Γιατί, επίσης, σας εγγυάται εκείνο το καθεστώς τού οποίου η δίψα και η επιθυμία είναι εμφυτευμένη μέσα στα κύτταρα σας, εκείνο δηλαδή το καθεστώς τού ελεύθερου έρωτα, ενός έρωτα χωρίς φραγμούς και απαγορεύσεις, ενός κοινού, ατομικού και ομαδικού έρωτα που θα ανταποκρίνεται τέλεια στην παμφάγα και πολυγαμική δομή τού ανθρώπινου οργανισμού.

Κι ασφαλώς το καταστάλαγμα όλων αυτών συνοψίζεται σ' αυτό τον σκοπό ο οποίος, σύμφωνα με όλα τα γνήσια φιλοσοφικά πνεύματα, πρέπει να επιδιώκεται χάριν τού εαυτού του, κι αυτός ο σκοπός είναι η Ευδαιμονία.

Γι' αυτά λοιπόν σάς καλεί ο Ούτοπος να διαλέξετε και να αποφασίσετε. Σάς έχει κάνει τόσο ξεκάθαρα τα πράγματα που πιο ξεκάθαρα δεν μπορούν να γίνουν. Οι εικόνες που έθεσε μπροστά σας είναι τόσο καθαρές που πρέπει να είναι κανείς εντελώς τυφλός για να μην τις δει. Ο Ούτοπος φωτογράφησε για σας τον κόσμο που σας υπόσχεται και του είναι δύσκολο να πιστέψει πως δεν ξεχωρίσατε ακόμα την διαφορά ανάμεσα σ' αυτά που θα σας προσφέρει αυτός και ανάμεσα σ' αυτά που σας πρόσφεραν και θα σας προσφέρουν οι άλλοι.

Προκειμένου λοιπόν να τον έχετε μην διστάσετε για την απόφαση σας. Το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο αποτελεί πια για σας μια συγκεκριμένη και αμετάθετη επιλογή. Ψηφίστε λοιπόν υπέρ τού Κινήματος, ψηφίστε τούς υποψηφίους του και μην αμφιβάλλετε πως όταν το κάνετε αυτό ψηφίζετε ταυτόχρονα για την παντοινή ομορφιά και για την παντοινή άνοιξη, πως ψηφίζετε Κύπριοι για την φύση και για την ζωή, ψηφίζετε για την Νέα Γη και για τον Νέο Ανθρώπο, για την Ανάσταση και για την Ελπίδα. Πως ψηφίζετε ακόμα γι' αυτά που θέλετε και γι' αυτά που χρειάζεστε, γι' αυτά που αγαπάτε και γι' αυτά που ποθείτε σ' αυτό τον κόσμο, για σήμερα και για πάντα.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Τέταρτο Κείμενο.

Κύπριοι, όσο και αν θεωρώ ότι έχω ήδη πει πολλά και πως έχω λίγο-πολύ εξαντλήσει το θέμα, όμως είναι κάτι ακόμα που οφείλω να θίξω προτού οδηγήσω αυτά τα κείμενα σ' ένα τέλος.

Αυτό το κάτι λοιπόν είναι, ας πούμε, αυτό που λέγεται Ηγέτης. Σε κάποια προηγούμενα κείμενα έχω περάσει ήδη μια σκέψη κάποιου από έναν πρόλογο πάνω στον Ισοκράτη. Έλεγε αυτό: *πώς εκείνα που δρουν μέσα στην Ιστορία είναι οι πολιτικές μορφές και η προσωπικότητα του Ηγέτη και πως οι μάζες αποτελούν απλά ένα υλικό, ένα υλικό που παίρνει πάντα την μορφή του από τον Ηγεμόνα και το πολίτευμα και πως ως ιστορικός παράγοντας δεν έχει σημασία. Για την συνέχεια, θα παραθέσω μια άλλη από τον Τόυνμπυ την οποία έχω περάσει στις σημειώσεις μου εδώ και μια 17ετία. Αυτήν δηλαδή: πως η πηγή τής δράσης δεν είναι ποτέ αυτή αυτή η κοινωνία αλλά πάντοτε ένα άτομο. Πως η δράση η οποία είναι πράξη δημιουργίας εκτελείται πάντοτε από μία ψυχή η οποία είναι, κατά μία έννοια, μία υπεράνθρωπος μεγαλοφυΐα. Πως η μεγαλοφυΐα εκφράζεται, όπως κάθε ζώσα ψυχή, διά δράσεως επί των συνανθρώπων της και πως, τέλος, σε κάθε κοινωνία οι δημιουργικές προσωπικότητες είναι πάντοτε μία μικρή μειονότητα. Κτλ κτλ.*

Έτσι λοιπόν έχετε τα υπόψιν αυτά γιατί αυτά ακριβώς αποτελούν την αλήθεια και την πραγματικότητα. Για να γίνει οτιδήποτε σ' αυτό τον κόσμο πρέπει κάποιος να δώσει το σύνθημα. Αν πρόκειται για κάτι το καταστροφικό μπορεί ο οποσδήποτε χασάπης να το δώσει αλλά αν πρόκειται για κάτι το δημιουργικό, τότε είναι απαραίτητο να δώσει το σύνθημα ένας Νους.

Όποιος γυρίσει πίσω στην Ιστορία θα το δει: τι θα ήταν το Μακεδονικό κράτος χωρίς τον Φίλιππο ή τον Αλέξανδρο; Τι θα ήταν η Αθήνα χωρίς τον Θησέα, τον Θεμιστοκλή ή τον Περικλή; Τι θα ήταν το Βυζάντιο χωρίς τον Κωνσταντίνο και τι η Γαλλία χωρίς τον Ναπολέοντα;

Το γεγονός ότι κάποιοι ηγέτες επέδρασαν καταστροφικά στις υποθέσεις αυτού του κόσμου και θα μπορούσαν να αποκληθούν ως χασάπηδες, δεν πρέπει να μας απομακρύνει απ' αυτό τον γενικό κανόνα και απ' αυτό το γενικό μάθημα που δίνει μέσω αυτών η ιστορία.

Όταν λοιπόν εξετάζετε Κύπριοι τα πράγματα δεν πρέπει ν' αφήνετε να σας διαφεύγει αυτό το γεγονός. Όπως δεν πρέπει ν' αφήσετε να σας διαφύγει η αλήθεια για το πώς είναι γεννημένος Ηγέτης σ' αυτό τον τόπο.

Μην παρασύρεστε λοιπόν από το τι περνάει μέσα από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας. Οι άνθρωποι που τα κατευθύνουν αυτά έρχονται και παρέρχονται. Όλοι είναι τυφλοί, υπόδουλοι και υπόλογοι σ' ένα καθεστώς μετριοτήτων από τους οποίους σύντομα δεν θα απομείνει ούτε η ανάσα.

Όλο το δημοσιογραφικό σώμα τρέχει με ξέφρενο ρυθμό πίσω από τα πτώματα και όλοι οι μηχανισμοί του επιστρατεύονται για να φωτογραφίσουν, να κινηματογραφήσουν και να ηχογραφήσουν τις πορδές τού κάθε επιφανούς ανδρικού. Τα ράδια και οι τηλεοράσεις κάνουν καθημερινή είδηση την σαχλαμάρα τού κάθε καρακιόζη που αύριο-μεθαύριο θ' ανήκει στο παρελθόν και όμως νά που αποσιωπούν πεισματικά την ύπαρξη και τον Λόγο ενός ανθρώπου που και μόνο η παρουσία του σ' αυτή την Γη αποτελεί την μεγαλύτερη Είδηση τής Ιστορίας.

Για τον άνθρωπο αυτό αξίζει τον κόπο να έρθει κανείς στην Κύπρο από την άκρη τού κόσμου και όμως κανείς σχεδόν Κύπριος δεν έστησε μπροστά του ένα μικρόφωνο για να πιάσει την φωνή του και κανείς δεν έστρεψε μια κάμερα για να πιάσει την μορφή του. Κι όμως αυτός ο άνθρωπος δεν κρύβεται. Θέλει να μιλήσει για τις ιδέες και για τις προσδοκίες του και θέλει να τον δει και να τον ακούσει όχι μόνο ολόκληρη η Κύπρος αλλά ολόκληρος ο κόσμος. Πιά σκοπιμότητα κάνει αυτούς τους ανθρώπους να τον αποφεύγουν έτσι από την στιγμή που είναι καθήκον τους να τρέξουν κοντά του;

Αλλά είπαμε: όποιος αγνοεί τον Ούτοπο αγνοεί τον ίδιο τον εαυτό του, αγνοεί το ίδιο το μέλλον του. Κι αν πρέπει να τους απαντήσει αύριο ο Ούτοπος με το ίδιο νόμισμα που απαντούν αυτοί τώρα

σ' αυτό, τότε δεν θα πρέπει να έχουν αυταπάτες για το τι τους αναμένει.

Το να αποσιωπείται και να παραμερίζεται η φωνή και το μήνυμα του αποτελεί από την μεριά τους την μεγαλύτερη προδοσία που έχει γίνει ποτέ ενάντια σ' αυτό τον λαό και σ' αυτή την πατρίδα. Το να τους θεωρήσει λοιπόν ο Ούτοπος και να τους χειρισθεί σαν προδότες ας πούμε πως αποτελεί γι' αυτόν ζήτημα αρχής. Γιατί, σαν άνθρωπος που θέλει να δίνει τα μαθήματα του με τα παραδείγματα του, έχει κάθε υποχρέωση να δώσει και σ' αυτή την περίπτωση το καλύτερο δυνατό μάθημα.

Όσοι έχουν το δικαίωμα να μιλούν, τότε πρέπει και να ξέρουν το καθήκον τους απέναντι στον άνθρωπο εκείνο που αποτελεί την πιο ρωμαλέα και αγέρωχη έκφραση τού Λόγου.

Αν αυτοί οι άνθρωποι νομίζουν πως μπορούν να συνεχίσουν να κάνουν έτσι λες και ο Ούτοπος δεν υπάρχει γι' αυτούς, είναι γελασμένοι. Αυτούς τους ανθρώπους τούς αναμένει ένα κακό τέλος. Ο Ούτοπος δεν πρόκειται να τους λυπηθεί. Θα τους περάσει όλους από δίκη και εκεί θα τους κρίνει σαν κοινούς εγκληματίες. Γιατί έτσι είναι: με το μέτρο που τον μετρούν θα τους μετρήσει και κείνος. Εκείνοι που αγνοούν και αποσιωπούν την ελπίδα αυτού του κόσμου αξίζουν σίγουρα το χειρότερο. Ως προς αυτό ο Ούτοπος δεν κρύβεται και δεν αποσιωπά τις διαθέσεις του: όσοι, λέει, δεν σταθούν άξιοι τής αποστολής τους και δεν στρέψουν εγκαίρως τα μικρόφωνα και τις κάμερες στον Λόγο τότε ο Λόγος (μαζί με κείνη την αδερφή του, την δικαιοσύνη) θα τους καταποντίσει στον μεγάλο ωκεανό τής Λήθης. Ήδη οι μέρες για να το κάνουν λιγοστεύουν ολοένα και περισσότερο. Ακόμα λίγο και κανείς δεν θα είναι ικανός να τους γλυτώσει από τον καταποντισμό. Και θάταν τόσο κρίμα να ξυπνήσουν ένα πρωινό και να ανακαλύψουν πως η ελπίδα και το έλεος χάθηκε γι' αυτούς! Γι' αυτό λοιπόν Κύπριοι μην λυπάστε για τον Ούτοπο όταν δεν βλέπετε να εμφανίζεται στα ράδια και στις τηλεοράσεις σας. Θα ήσασταν πιο σωστοί αν λυπόσασταν για κείνους που μπορούν να τον εμφανίσουν και όμως δεν το κάνουν.

Αν περιμένουν να τους υποκλιθεί ο Ούτοπος ή αν περιμένουν να τους γλείψει κι αυτός προκειμένου να περάσει από τα κανάλια τους, τότε χάνουν τον καιρό τους. Ο Ούτοπος, είπα, σαν ένας άνθρωπος με αξία δεν πλάστηκε για να κολακεύει και να παρακαλεί ανθρώπους χωρίς αξία.

Έτσι λοιπόν αν επιμένουν κάπιοι κύριοι να το παίζουν σκληροί μην ανησυχείτε γιατί όπου και νάνα θα μαλακώσουν. Θέλουν δεν θέλουν ο Ούτοπος θα τους κάνει αρνάκια. Μην πολυσκοτίζεστε λοιπόν για την απουσία τού Ούτοπου από τις τηλεοράσεις σας. Έτσι κι αλλιώς η τηλεόραση δεν είναι λιγότερο εκτός πραγματικότητας από εκείνους που σας δείχνει.

Όπως σας το έχω ξαναπεί: μην κτίσετε τα προγνωστικά βασισμένοι στην τηλεοπτική ή ραδιοφωνική κάλυψη που έχουν τα κόμματα σας. Μην κτίσετε το μέλλον σας βασισμένοι σε μύθους και αυταπάτες. Εδώ έχετε μπροστά σας ένα καινούριο δεδομένο και οφείλετε να σκεφτείτε και να αποφασίσετε με βάση αυτό. Σαν ελεύθεροι άνθρωποι που υποτίθεται ότι είστε δεν μπορείτε να αγνοήσετε αυτό το δεδομένο απλά και μόνο επειδή το αγνοούν οι εφημερίδες, τα ράδια και οι τηλεοράσεις.

Έστω λοιπόν και αν ο Ούτοπος πολεμάει ακόμα με τα φυλλάδια, όμως αυτό δεν κάνει το μήνυμα του λιγότερο σοβαρό ή αληθινό. Έτσι κι αλλιώς εκφράζει τον σοβαρότερο λόγο που ειπώθηκε ποτέ κάτω από αυτό τον ήλιο. Το γεγονός μάλιστα ότι συνοδεύει τον Λόγο του με το πιο ζωντανό χιούμορ οφείλετε να το θεωρήσετε ένα ακόμα πλεονέκτημα γι' αυτό. Τόσο μάλλον γιατί, είπαμε, η "αστειότητα είναι αδελφή τής σοβαρής μελέτης" αλλά και γιατί ο Ούτοπος δεν σκοπεύει να αναλάβει την σοβαρότερη και μεγαλύτερη εκπολιτιστική επιχείρηση τής Ιστορίας χωρίς αστεία, είτε λεπτά, είτε...χοντρά.

Έχετε το κι αυτό υπόψιν λοιπόν για να είσαστε ακόμα καλύτερα μέσα στο πνεύμα τού καινούριου κόσμου.

Έτσι κι αλλιώς όλα θα διαποτιστούν με το πνεύμα αυτού του ανθρώπου που εδώ και δύο μήνες βγήκε στους δρόμους για να σας διαφημίσει τον καινούριο κόσμο και το καινούριο σύστημα.

Στην εξέλιξη αυτού του αγώνα του είναι αναπόφευκτο να τον συνοδεύουν κάποιοι άλλοι άνθρωποι. Τα ονόματα αυτών των ανθρώπων σάς έχουν ήδη παραδοθεί και αποτελούν, ας πούμε, τον πρώτο πυρήνα αυτής της Παγκόσμιας Επανάστασης η οποία θα δώσει με την σειρά της την θέση της σε κείνο το παγκόσμιο κράτος και σε κείνη την παγκόσμια θρησκεία που θα δώσει σε όλους τους ανθρώπους την δυνατότητα να ζήσουν την ζωή τους, όλη την ζωή τους, " με όλες τις αισθήσεις τους και με όλες τις παραισθήσεις τους. Εδώ και Τώρα."

Προκειμένου να βρει ο Ούτοπος αυτούς τους ανθρώπους και να τους ενσωματώσει στο Κίνημα του δεν ρώτησε ούτε αν είναι αριστεροί ή δεξιοί, κουμμουνιστές ή καπιταλιστές και δεν θα ρωτούσε καν αν είναι Τούρκοι ή αν είναι Έλληνες, αν είναι Χριστιανοί ή Μουσουλμάνοι εάν δεν προέβαλλε προσκόμματα σ' αυτό το Σύνταγμα. Έτσι κι αλλιώς γι' αυτό ένα σύστημα υπάρχει που είναι μαζί και θρησκεία και πατρίδα και κοινωνία, κι αυτό είναι ο Ουτοπισμός.

Ο Ούτοπος δεν ρώτησε επίσης για το αν είναι πλούσιοι ή φτωχοί και δεν νιάστηκε γι' αυτό και για κείνο. Ας πούμε πως οι άνθρωποι που συνθέτουν αυτό τον πρώτο πυρήνα του Κινήματος είναι άνθρωποι που τους συνδέει η επιθυμία να ζήσουν μια καλή και αξιοπρεπή ζωή και που ποθούν να συμμετάσχουν ενεργά σ' έναν αγώνα που θα απομακρύνει απ' αυτό τον τόπο και απ' αυτό τον κόσμο την σήψη και τον σκοταδισμό.

Ας πούμε ακόμα πως τους συνδέει η πίστη στην νίκη εκείνης της Επανάστασης που δεν έγινε ακόμα και εκείνος ο πόθος να ζήσουν και να γνωρίσουν καλύτερες μέρες και καλύτερες εποχές γι' αυτούς και για κείνους που αγαπούν.

Ας πούμε πως είναι και γι' αυτό και για κείνο κι ας πούμε ακόμα πως τους συνδέει ο Λόγος και το Πνεύμα ενός Ηγέτη που όμοιος του δεν εμφανίστηκε ξανά σε τούτη την Γη.

Το όνειρο, το όραμα και τον στόχο του αυτός ο Ηγέτης τον έχει ξακαθαρίσει από καιρό και είναι τόσο σαφής και αμετάκλητος όσο η καθημερινή πορεία του ήλιου. Στόχος αυτού του Ηγέτη είναι να οδηγήσει την Γη πίσω στον Παράδεισο. Γι' αυτό μην αμφιβάλετε, και μην αμφιβάλετε επίσης πως είναι προικισμένος με την μανία να κάνει πράξη και έργο αυτό τον στόχο.

Αλλά επειδή, είπαμε, για να έρθει ο Καινούριος Λόγος και ο Καινούριος Κόσμος πρέπει ο παλιός να παραμεριστεί, έτσι είναι επόμενο επίσης πως για να έρθει η καινούρια τάξη πρέπει η παλιά να παραμερισθεί.

Είπαμε: ο Ούτοπος θα πάρει από τον παλιό κόσμο και από την παλιά τάξη ό,τι μπορεί να υπηρετήσει την τάξη και τον κόσμο του μέλλοντος. Όπως θα πάρει ασφαλώς από τα παλιά κινήματα τα καλύτερα στοιχεία -και ονόματα- προκειμένου να υπηρετήσουν το Κίνημα του μέλλοντος.

Ο Ούτοπος δεν σκοπεύει να γίνει τιμωρός παρά για κείνους μονάχα που θα επιμείνουν να το παίζουν ως την τελευταία στιγμή τυφλοί, ηλίθιοι και άμιαλοι. Έτσι κι αλλιώς θα ήταν δύσκολο για τον Ούτοπο να τους σώσει όταν οι ίδιοι αρνούνται πεισματικά να σώσουν τους εαυτούς τους.

Στο κάτω-κάτω η πρόθεση του Ούτοπου είναι γνωστή: όλοι θα αποτελέσουν γι' αυτό ένα "υλικό για αξιοποίηση" αντικειμενικός σκοπός της οποίας θα είναι η καλύτερη δυνατή λειτουργικότητα της νέας πολιτείας.

Είπαμε: με την νίκη του Ούτοπου κανείς δεν θα χάσει. Κι αν, ας πούμε, χάσει κανείς το όνομα και την προβολή, τότε σίγουρα αυτά θα αντισταθμιστούν με κάτι καλύτερο και διαρκέστερο: με την Υγία και με την Ευδαιμονία.

Γι' αυτό Κύπριοι μην ανησυχείτε για κείνους τους ανθρώπους σας που τους χρησιμοποιήσατε κάποτε σαν μέσο ή για κείνους που ελπίζετε πως θα χρησιμοποιούσατε στο μέλλον. Έτσι κι αλλιώς ήταν άχρηστοι και το ξέρανε. Δουλεύανε για ένα άχρηστο σύστημα που εξυπηρετούσε άχρηστους ανθρώπους.

Μην ανησυχείτε λοιπόν αφού ο Ούτοπος και το Κίνημα του θα τους αξιοποιήσει - και εκείνους και εσάς - ώστε να γίνουν όλοι χρήσιμοι άνθρωποι στην Νέα Κοινωνία.

Μην ανησυχείτε ούτε για κείνους ούτε για σας και μην αμφιβάλετε ούτε στιγμή πως θα έχετε στο σύστημα το δικό μου την μεταχείριση που αρμόζει στην ανθρώπινη φύση και ιδιοσυγκρασία.

Μην σκοτίζεστε για πράγματα ανάξια λόγου. Ο Ούτοπος γεννήθηκε έτσι κι αλλιώς για μια αποστολή και το να την ολοκληρώσει αποτελεί γι' αυτό ζήτημα ζωής ή θανάτου. Ο Ούτοπος δεν ζητάει την θέση για την θέση και δεν ζητάει την εξουσία για την εξουσία. Απλά επειδή ξέρει τον κόσμο που ζει και επειδή δεν του διαφεύγει ο ρόλος τής εξουσίας σ' αυτό τον κόσμο, έτσι είναι λογικό να μην μπορεί να ολοκληρώσει το πρόγραμμα και την αποστολή του παρά χάρις στην Εξουσία.

Επί του προκειμένου ο Ούτοπος κτυπάει την εξουσία με κάποιους συνανθρώπους του, επώνυμους ή ανώνυμους, με επιρροή ή χωρίς επιρροή και φιλοδοξεί και ελπίζει στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Και ενώ σάς λέω πως ο δικός του συνδυασμός είναι ένας ανανεωτικός συνδυασμός, όμως δεν σας λέω πως είναι ο καλύτερος δυνατός συνδυασμός. Χωρίς να θέλω να πολυσκαλίσω τις περιστάσεις που οδήγησαν σ' αυτό σάς λέω πως αυτός είναι ο συνδυασμός και ο Ούτοπος δεν δίστασε να τον κλείσει γρήγορα προκειμένου να δώσει σ' αυτούς τους ανθρώπους την τιμή και τον ρόλο που πρώτοι αυτοί, ανάμεσα σε χιλιάδες, αποφάσισαν να πάρουν.

Υπόψιν ότι δεν θα πρόκειται για κανέναν αιώνιο ρόλο. Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος έκανε σαφή την πρόθεση του προς τον καθένα: θα τους χρησιμοποιήσει απλά για να εκτελεσουν το σύστημα. Δεν είναι δα κι αυτή λίγη τιμή γι' αυτούς. Αν όχι τιποτ' άλλο λοιπόν θάχουν να... λένε.

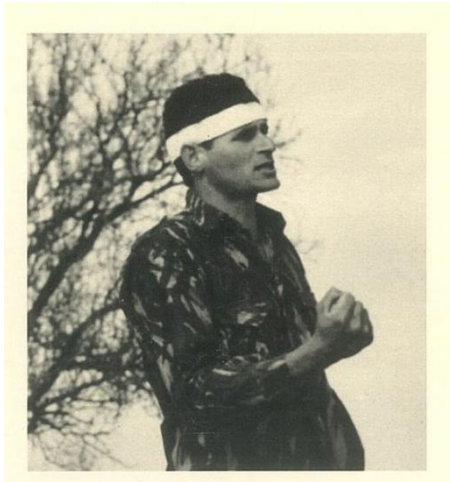
Από κει και πέρα, είπα, θα κρατηθούν όσοι αντέξουν στους κραδασμούς τής Επανάστασης ενώ οι άλλοι θα κάνουν πίσω για να δώσουν την θέση τους σε κάποιους άλλους.

Έστω λοιπόν, για να τελιώνω, και αν διακρίνετε αδυναμίες στο ψηφοδέλτιο που σας παρουσιάζει ο Ούτοπος, μην ξεχνάτε την ουσία τού ζητήματος. Γιατί, σας λέω, τώρα δεν ψηφίζετε για ονόματα και για πρόσωπα αλλά για το σύστημα εκείνο που θα σας οδηγήσει πίσω στην ζωή και που θα κάνει για σας καθημερινή πραγματικότητα τα πολυτιμότερα αγαθά σ' αυτό τον κόσμο.

Επιπλέον αποφασίζετε και ψηφίζετε γι' αυτό που δεν αποφασίσατε και δεν ψηφίσατε στις τελευταίες Προεδρικές εκλογές. Αποφασίζετε για τον Ηγέτη σας Κύπριοι, για τώρα και για πάντα. Δεν έχετε δα και πολλές φορές την ευκαιρία να το κάνετε αυτό. Γι' αυτό μην την χάσετε Κύπριοι. Ο Ούτοπος έθεσε μπροστά σας μια αληθινή επιλογή. Κάνετε την τώρα Κύπριοι. Μην την αναβάλετε για την άλλη φορά. Κάνετε την τώρα Κύπριοι. Δώστε στα Κάπα την παντοδυναμία και θα είστε οι νικητές, για σήμερα και για πάντα.

Από τον Κώστα Κοριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Βουλευτικές Εκλογές 2001.

Ο Ούτοπος γεννήθηκε το 1958 στον Άγιο Ερμόλαο Κερύνιας και τώρα ζει σ' ένα ΤουρκοΚυπριακό χωριό κοντά στην Πόλη τής Χρυσοχούς. Ως επάγγελμα δηλώνει την «γεωργία» ενώ παράλληλα είναι συγγραφέας.

Τα ως τώρα βιβλία του είναι «Ο Αγών μου», σε δέκα μικρούς τόμους, «Το πορτραίτο μιας Νέας Θρησκείας», σε τρεις, μέχρι στιγμής, τόμους, ενώ τελευταίως έχει εκδώσει και ένα Ημερολόγιο.

Ανώτερες σπουδές έχει κάνει μόνο μέχρι το 3ο έτος τής Φιλοσοφικής Σχολής τού Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, είναι πατέρας τριών

παιδιών και είναι, επίσης, χωρισμένος. Τέλος έχετε υπόψιν πως κατέρχεται σ' αυτές τις εκλογές ως ανεξάρτητος υποψήφιος.¹

Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.

Παφίτες, και Παφίτισσες, από την τελευταία φορά που αναμίχθηκε ο Ούτοπος στις προεκλογικές αναμετρήσεις, από την τελευταία φορά που τον προδώσατε και τον πουλήσατε όλοι -ελπίζω να μην το ξεχάσατε- έχει συνεχίσει κάποια παλιά πειράματα του και έχει τελειοποιήσει ένα σύστημα υγίας και άσκησης το οποίο θεωρεί -μαζί με το σχέδιο του για την Πόλη-Κράτος- ως την καλύτερη και πολυτιμότερη κατάκτηση του.

Θεωρήστε λοιπόν ότι το πρώτιστο ενδιαφέρον του έγκειται στο να είναι συνεπής μ' αυτό το σύστημα άσκησης που του δίνει την καλύτερη δυνατή υγία και που όσο δεν του λείπει λίγο φαϊ, μια στέγη και ένα στρώμα, τον κάνει να αισθάνεται σαν θεός ανάμεσα στους ανθρώπους.

Δυστυχώς όμως οι υγιείς άνθρωποι έχουν κι αυτοί μια αγιάτρευτη αρώστια: θέλουν να βοηθήσουν τούς συνανθρώπους τους, θέλουν να τους κάνουν να νιώσουν και να ζήσουν κι εκείνοι έτσι όπως νιώθουν και ζούνε κι αυτοί. Γιατί σίγουρα τό τι νιώθει ένας υγιής άνθρωπος κάθε μέρα δεν εκφράζεται με λέξεις, και το τι απολαύσεις τού δίνει η σωστή και επιμελημένη άσκηση δεν εκφράζεται ούτε αυτή με λέξεις. Είναι τόση η δύναμη και τόση η ευδαιμονία που δίνει μια πλήρης υγία που πρέπει να την βιώνει κανείς για να την καταλαβαίνει.

Το να ρυθμίζει ο Ούτοπος έτσι τις ώρες και το πρόγραμμα του ώστε να πετυχαίνει το πρώτιστο αγαθό αυτής της ζωής αποτελεί γι' αυτό την πρώτη προτεραιότητα του.

Γι' αυτό ξεχάστε κάποιο πως αναμιγνύεται στις προεκλογικές αναμετρήσεις επειδή τάχα θέλει να συγκεντρώνει την προσοχή τών Κυπρίων ή γιατί θέλει να ανέβει ψηλά απλά για να ανέβει, για να κάνει όνομα ή για να κυβερνήσει έτσι απλά για να κυβερνήσει.

Όχι δα. Ο Ούτοπος θέλει μόνο να σας βοηθήσει, θέλει να σας παρασύρει έτσι ώστε να ασκηθείτε, να εργασθείτε και να αγαπήσετε την ζωή έτσι όπως ασκείται και εργάζεται και αγαπάει εκείνος την ζωή.

Εάν θέλει να κυβερνήσει, αν θέλει να γίνει Βουλευτής, Πρόεδρος ή κοσμοκράτορας δεν το κάνει παρά για να οικοδομήσει για σας ένα τέτιο σύστημα και να ρυθμίσει έτσι την ζωή και τις

ώρες σας ώστε η υγία και η ευτυχία σας να έρχονται από μαθηματική αναγκαιότητα.

Όσο πιο αποφασιστική θα είναι η εξουσία που θα του δώσετε, τόσο πιο γρήγορα και καίρια θα είναι τα αποτελέσματα της. Διαφορετικά αν προσπεράσετε την πρόταση και την πρόθεση του, τότε θα του στερήσετε την προοπτική να πραγματοποιήσει την φιλοδοξία του, εκείνος θα παραμείνει στην ησυχία και στην υγία του ενώ εσείς θα παραμείνετε στην αυτοκοροϊδία σας, στην ματαιότητα της ζωής σας και σ' όλη την σαπίλα που σας προσφέρει αυτή.

Βέβαια αν κρίνει κανείς στην γενική τους συμπεριφορά τούς λαούς δεν μπορεί να του διαφεύγει πως δεν αξίζει και τόσο να αγωνίζεται και να θυσιάζεται γι' αυτούς. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων που αποτελούν έναν λαό είναι και συμπεριφέρεται χειρότερα και από κτήνη. Αυτό κυρίως που κατευθύνει τις πράξεις τους είναι μια ακόρεστη δίψα για χρήμα, χλιδή, προαγωγή, προίστασία και ευτελή συμφέροντα, όλα με διο λόγια τα στοιχεία που αποτελούν ντροπή και εξευτελισμό για την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια. Αναίσθητοι οι πλείστοι, αδαείς, αμόρφωτοι και αγροίκοι - κι ας έχουν πτυχία και διπλώματα κι ας εγκατέλειψαν από καιρό τούς αγρούς - παρασυρόμενοι όλοι από το πρώτο ρεύμα.

Δεν το κρύβω και δεν το έκρυψα ποτέ πως η άποψη μου για τους λαούς είναι άκρως περιφρονητική, η δε πείρα μου μ' αυτούς και με τους αντιπροσώπους τους άκρως αποκαρδιωτική. Αν εξετάσει κανείς τις πράξεις και τους νόμους τους θα δει πως αυτό που τους κατευθύνει είναι προσωπικά και κομματικά κίνητρα και συμφέροντα. Κανείς σχεδόν δεν νιάζεται για το σωστό και για το δίκαιο και κανείς για την αλήθεια. Αυτό που τους απασχολεί είναι τό τι απήχηση θα έχει αυτό ή εκείνο στον λαό και το τι ποσοστό ψήφων θα αποσπάσει απ' αυτό.

Υπόψιν λοιπόν πως αν κάνω εγώ ότι κάνω, το κάνω για μια μικρή μειοψηφία ανθρώπων που αισθάνεται καταπιεσμένη από το πλήθος, από όλη την νοοτροπία και συμπεριφορά, από όλα τα ήθη και τους θεσμούς και από όλους τους νόμους που δημιούργησε και επέβαλε αυτό μέσω αυτών ή εκείνων των αντιπροσώπων του.

Το κάνω για μια μειοψηφία ανθρώπων που αναζητεί κάτι καλύτερο απ' αυτό που υπάρχει και θεωρείται δεδομένο, για μια μειοψηφία ανθρώπων που αναζητά ένα καλύτερο ή, τουλάχιστον, λιγότερο απεχθές σύστημα απ' αυτό όπου οι άνθρωποι που το απαρτίζουν έγιναν σκυλλάνθρωποι ή λυκάνθρωποι ή, έστω, στην καλύτερη περίπτωση, δειλοί, άνανδροι, ανάξιοι και αναξιοπρεπείς, ηλίθιοι και εγωιστές, ανίκανοι όλοι για να αγωνισθούν για οτιδήποτε πέραν τού προσωπικού τους συμφέροντος.

Ο Ούτοπος, ναι, δεν κάνει ότι κάνει, δεν αγωνίζεται, δεν θυσιάζεται και δεν παλεύει για τους όχλους. Παλεύει για τους λίγους και ωραίους ανθρώπους, για κείνους τους ανθρώπους που διατηρούν ακόμα ένα αίσθημα και μια ευαισθησία στην καρδιά τους, για κείνους τούς ανθρώπους που έχουν όνειρα αλλά δεν έχουν την δύναμη και τώρα κατάντησαν έρμαιοι στις βουλές τού πλήθους και των εκλεκτών του, για κείνους τούς ανθρώπους που διψούν για μια καλύτερη ποιότητα ζωής, για έναν καλύτερο πολιτισμό και για έναν καλύτερο κόσμο.

Προφανώς όμως οι όχλοι είναι αυτοί που είναι και ο Ούτοπος όσο και αν προσπαθήσει είναι δύσκολο να καταφέρει να τους αλλάξει. Χωρίς μια αποτελεσματική εξουσία στα χέρια του θα δυσκολευτεί πολύ να μεταμορφώσει τα κτήνη σε ανθρώπους, να μεταμορφώσει τα κτηνώδη ένστικτα σε ανθρώπινα. Η ανθρώπινη ιστορία και ο ανθρώπινος παραλογισμός θα συνεχιστούν και οι λαοί θα εξακολουθήσουν για πολύ ακόμα να ψηφίζουν, να ασπάζονται και να πιστεύουν οτιδήποτε συντηρεί αυτό το καθεστώς όπου οι νόμοι και τα σχέδια τους όλα (πολεοδομικά, εκπαιδευτικά, πολιτικά κτλ) εδραιώνουν ένα απάνθρωπο, χαώδες και τερατώδες σύστημα όπου ο Ορθός Λόγος και η ευγένεια δεν αξίζουν τίποτα, όπου η καλοσύνη και το χαμόγελο έγιναν όπλα της αγοράς, όπου η επιταγή και η απαίτηση για φιλανθρωπία έγινε μέσο αυτοπροβολής και εξυπηρέτησης προσωπικών φιλοδοξιών, όπου ο αγώνας για αλλαγή και για επανάσταση έγινε παρανομία και όπου το όνειρο και η δίψα για έναν καλύτερο κόσμο έγινε Ουτοπία.

Ας πούμε πως αυτά είχα, εν πρώτοις, να πω από την τελευταία φορά που με πουλήσατε -πάντα

για μπακίρι και κίβδηλη ευημερία. Ελπίζω πως αυτή την φορά δεν θα το κάνετε, ελπίζω, θέλω να ελπίζω, και γι' αυτό άλλωστε προχωρώ, αλλά φοβάμαι πως και αυτή την φορά θα με πουλήσετε, και εμένα και μαζί με μένα ότι ευγενικότερο και ωραιότερο, ενδεχομένως, υπάρχει ακόμα στην ψυχή σας...

Κώστας Κυριάκου(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο.

Παφίτες, και Παφίτισσες, όταν ακούετε ή βλέπετε έναν άνθρωπο να βγαίνει στο ραδιόφωνο ή στην τηλεόραση και να κάνει δηλώσεις γι' αυτό ή για κείνο το θέμα, μην πιστέψετε ότι είναι εκείνο ακριβώς που τον απασχολεί πιο πολύ. Για έναν άνθρωπο που μπορεί και βλέπει κάτω από την επιφάνεια, για έναν άνθρωπο που έθεσε ως στόχο του το να μάθει καλά τις ουσιαστικές ανθρώπινες ανάγκες και ο οποίος ξέρει ότι κανείς δεν κάνει αυτό που πρέπει να κάνει για να ικανοποιήσει αυτές τις ανάγκες, είναι δεδομένο πως για να μπορεί κάποιος να μιλά, να εργάζεται, να σκέφτεται ή να διεκδικεί αυτό ή εκείνο το αξίωμα, τότε θα πρέπει να έχει πάρει πρώτα την απαραίτητη δόση του σε νικοτίνη, αλκοόλ ή φάρμακο γιατί αν δεν τόκανε θα ένιωθε ανίκανος και άχρηστος και θα φοβόταν να βγει έξω από το σπίτι του και να τον δει άνθρωπος. Γιατί για έναν άνθρωπο χωρίς την αναγκαία για το σώμα του άσκηση, τότε το τσιγάρο, το ποτό, τα χάπια και, σε προέκταση, τα ναρκωτικά, θα του είναι τόσο αναγκαία όσο αναγκαία είναι για έναν σωστό άνθρωπο η άσκηση όταν την έχει κάνει τρόπο ζωής.

Χωρίς λοιπόν όλ' αυτά τα αφελή και επιβλαβή υποκατάστατα τής άσκησης, τότε οι άνθρωποι που δεν θα φοβούνταν να εξωτερικεύσουν το πρόβλημα τους θα σας έλεγαν πως δεν είναι καλά, πως δεν είναι καθόλου καλά και πως έχουν ανάγκη από νευρολόγο γιατί δεν ελέγχουν τα νεύρα και τις πράξεις τους, γιατί δεν μπορούν ούτε να συγκεντρώσουν τις σκέψεις τους, δεν μπορούν να κοιμηθούν, δεν, δεν και δεν. Πως θα έχουν ανάγκη από παθολόγο γιατί τους πονάει το στομάχι και το συκώτι, από οφθαλμίατρο γιατί τους πονάνε τα μάτια, από οδοντίατρο επίσης γιατί τους πονάνε τα δόντια, από ωτορινολαρυγγολόγο γιατί τους πονάνε τ' αυτιά, γιατί ροχαλίζουν ή γιατί δυσκολεύονται ακόμα και να αναπνεύσουν. Από δερματολόγο γιατί τους πέφτουν τα μαλιά, από σεξολόγο γιατί αισθάνονται ανίκανοι ακόμα και να κάνουν έρωτα, από διαιτολόγο γιατί δεν έχουν όρεξη για φαί αλλά κι αν φάνε με την βοήθεια αυτών και εκείνων τών ορεκτικών, όμως δεν μπορούν να το αφομοιώσουν. Κι αφού ασφαλώς όλοι αυτοί δεν θα μπορούσαν να βοηθήσουν, τότε στα σίγουρα θα είχαν ανάγκη και τον ψυχίατρο, τον βοτανολόγο, τον καρδιολόγο, τον βελονιστή, τον φυσιοθεραπευτή και τον υπνωτιστή ακόμα - γιατί όχι αν όλοι οι προηγούμενοι δεν βοηθούν; - και όλους μαζί τούς γιατρούς με όλες τις ειδικότητες τους: χειρουργούς, ειδικούς χειρουργούς, ορθοπεδικούς και και και.

Κι όμως όλοι μαζί οι γιατροί δεν βοηθάνε σε τίποτα. Τα προβλήματα υγίας υπάρχουν, μεγαλώνουν και πολλαπλασιάζονται και αυτά τα έχουν και τα μοιράζονται τόσο ο λαός όσο και οι γιατροί του και νά που τελικά όλοι οι γιατροί αποδεικνύονται ανίκανοι να βοηθήσουν τον λαό.

Ε κι ασφαλώς η αιτία είναι απλή: αγνοούν την ουσία τού θέματος, αγνοούν εκείνα τα στοιχειώδη πράγματα που λειτουργούν προληπτικά εναντίον τής αρώστιας και προσφέρουν την υγία από μαθηματική αναγκαιότητα.

Ούτε λίγο ούτε πολύ λοιπόν η αλήθεια είναι πως όλοι ανεξαιρέτως: γιατροί, Βουλευτές, υπουργοί, Πρόεδροι, γενικοί γραμματείς και ειδικοί φαρισσαίοι, όλοι, δήμαρχοι, σύμβουλοι, ιερείς, επίσκοποι και αρχιεπίσκοποι, επώνυμοι και ανώνυμοι, φανεροί και αφανείς, όλοι τους βουλιάζουν στην ίδια άγνοια και στο ίδιο σκοτάδι στο θέμα τής υγίας, ένα σκοτάδι το οποίο καθιστά την

καθημερινή τους ζωή έναν διαρκή εφιάλτη.

Πιστεύω τελικά πως ένας ειλικρινής άνθρωπος αυτό θα ζητούσε, αυτό που δεν του πρόσφερε ακόμα κανείς: β ο ή θ ε ι α ! Ας ντοπάρονται όταν πρόκειται να κάνουν τις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εμφανίσεις τους. Κατ' εμένα θάπρεπε να εξετάζονται όλοι αυτοί οι πολιτικοί έτσι όπως εξετάζονται οι αθλητές και να αποκλείονται από τον πολιτικό στίβο αν αποδειχθεί ότι έκαναν χρήση φαρμάκων. Η δύναμη και η σιγουριά που επιδεικνύουν είναι ψεύτικη, δεν τους ανήκει και, σε τελευταία ανάλυση, κοροϊδεύουν και εσάς και τους ίδιους τούς εαυτούς τους. Πρόκειται απλά για μια αυταπάτη που κατευθύνεται από μια άμετρη κενοδοξία.

Τι έχουν και τι διαθέτουν άραγε; Διαθέτουν ταλέντο; Χρήμα; Συνεργάτες ή όχλους; Μα, χωρίς την Υγία δεν έχουν και δεν διαθέτουν τίποτα.

Έχουν μήπως οποιοδήποτε πολιτικό όραμα και οποιαδήποτε συγκεκριμένη ιδεολογία ή πρόγραμμα ή απλά αναμασούν και ανακυκλώνουν την ιδεολογία και το σύστημα εκείνων που τους ανέβασαν ψηλά; Κι έπειτα πώς θα εφαρμόσουν ένα όραμα και ένα σχέδιο που δεν το έχουν, δεν το έμαζαν και δεν το βρήκαν και που δεν ξέρουν ούτε το όνομα του; Πώς θα εφαρμόσουν ένα όραμα, πώς θα οικοδομήσουν μια κοινωνία, έναν λαό και έναν πολιτισμό άνθρωποι που βασίζουν την παρουσία τους στην ζωή και στον πολιτικό στίβο στα φάρμακα και μόνο ;

Δεν θα έκαναν άσχημα λοιπόν εκείνοι που φιλοδοξούν να ηγηθούν αυτού ή εκείνου τού λαού να ψάξουν και να μάθουν πρώτα πως είναι οι γνήσιες ανάγκες τού ανθρώπινου οργανισμού και αφού τις βρουν να τις εφαρμόσουν στον εαυτό τους. Απο κει και πέρα αν δουν πως ωφελούν, τότε να τις εφαρμόσουν και στους συνανθρώπους τους. Αν λοιπόν δεν έχουν αμφιβολία πως η ικανοποίηση αυτών των αναγκών είναι ζωτικής σημασίας και ζήτημα ζωής ή θανάτου για το ανθρώπινο είδος, τότε να νομοθετήσουν και να διατάξουν έτσι ώστε η ικανοποίηση τους να γίνει βίωμα και τρόπος ζωής για τον καθένα.

Γιατί εγώ θεωρώ υποχρεωμένον έναν ολοκληρωμένο πολιτικό να ξέρει γι' αυτά, να ομώει και να κάνει συγκεκριμένες και ξεκάθαρες προτάσεις γι' αυτά και να μην αναμασάει τις αρλούμπες τού κόμματος του επί του θέματος. Η υγία του θα πρέπει να είναι καλύτερη εκείνων των ανθρώπων των οποίων σκοπεύει να ηγηθεί και να κατευθύνει τις τύχες τους και δεν θα πρέπει τελικά να έχει αυτός περισσότερη ανάγκη από βοήθεια απ' όσην έχουν εκείνοι.

Εάν δεν έχει τέτια υγία και δεν έχει επιβάλει ο ίδιος στην ζωή του ένα επιμελές σύστημα καλών συνηθειών που θα τον καταστήσει άτρωτο σε κάθε αρώστια και πρότυπο για έναν λαό που έχει ανάγκη από τέτια πρότυπα, τότε κάνει καλά να κάτσει στο σπίτι του.

Εάν επιμένει να ζει όπως ζει, αν επιμένει δηλαδή να είναι ένα ρεμάλι και αν μαζί με τις σωματικές αρώστιες του διαθέτει και άφθονη ματαιοδοξία, ε τότε ασφαλώς εγώ νομίζω πως είναι καθήκον πλέον τού λαού να τον συμμορφώσει.

Προσέξτε γιατί το θέμα είναι σοβαρό. Είπα ήδη: στον πολιτικό σας ηγέτη επενδύετε την υγία, την ασφάλεια, την ευτυχία και το μέλλον το δικό σας και των παιδιών σας και κάθε επιπολαιότητα τού λαού στην κρίση του θα την βρει και θα την πληρώσει ο ίδιος σύντομα ή αργά.

Σκεφτείτε το καλά το ζήτημα γιατί έτσι είναι: αν στηρίζετε και αναδείξετε ανθρώπους νωθρούς, άβουλους και υστερόβουλους, σάπιους και ματαιόδοξους, τότε ασφαλώς θα θερίσετε και θα σοδεύσετε νωθρότητα, αβουλία, υστεροβουλία, σαπίλα και ματαιοδοξία.

Αν όμως υποστηρίζετε και αναδείξετε ανθρώπους υγιείς, δραστήριους, ευφυείς και ευφάνταστους, ειλικρινείς και λεβέντες, ε τότε ασφαλώς θα πάρετε αναλόγως.

Είπαμε: ότι σπείρετε, αυτό και θα θερίσετε.

Σκεφτείτε τα λοιπόν κι αυτά κι αν θέλετε μια αλλαγή και μια επανάσταση κι αν θέλετε βοήθεια για να κάνετε ένα νέο ξεκίνημα στην ζωή σας που θα σας χαρίσει αληθινά και διαρκή αγαθά και

όχι κίβδηλες ματαιότητες, ε τότε πιστεύω πως ο Ούτοπος σάς δίνει με την προσφορά του μια ευκαιρία. Αν την θέλετε πάρτε την γιατί είναι ακόμα εδώ.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία.

Παφίτες, και Παφίτισσες, από την στιγμή που ο Ούτοπος βγήκε ξανά στους δρόμους, τότε θα πρέπει να τον θεωρείτε ως έναν ενδεχόμενον υποψήφιο Βουλευτή . Αν θα είναι τελικά υποψήφιος, αυτό θα το ξέρω και θα το ξέρετε την ημέρα υποβολής τών υποψηφιοτήτων.

Βέβαια όσο είναι στο χέρι του, αυτός είναι σίγουρος από τώρα γι' αυτό. Έχει τα χρήματα για το παράβολο και έχει την θέληση να αγωνισθεί όσο κανείς για κείνο που θεωρεί ορθότερο, ωραιότερο και συμφερότερο για τον λαό. Όμως για να είναι επίσημα υποψήφιος, τότε θα χρειαστεί οπωσδήποτε την ενυπόγραφη υποστήριξη τεσσάρων ψηφοφόρων τής επαρχίας σας. Χωρίς αυτούς όλα θα μείνουν και πάλι στην μέση.

Σημειώστε το αυτό λοιπόν και... συνεχίζω...

Παφίτες, θα αναρωτιέστε ίσως πως ο Ούτοπος, ως ο άνθρωπος που επεχείρησε παλιά να διεκδικήσει την Προεδρία τού κράτους ή όλες τις έδρες στην Βουλή, υποβιβάζει τώρα τις φιλοδοξίες του με την διεκδίκηση μιας Βουλευτικής ς έδρας ως ανεξάρτητος υποψήφιος.

Κι όμως η αλήθεια είναι πως δεν υποβιβάζει τις φιλοδοξίες του. Εκείνος ο αρχικός και πρώτος αντικειμενικός στόχος του για την κοσμοκρατορία είναι και παραμένει ριζωμένος ακόμα στην ψυχή του, ναι, αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς μάχες, είτε μεγάλες είναι αυτές είτε μικρές. Μόνο η επιτυχία στις μικρές και επιμέρους μάχες θα του δώσει την βάση ώστε να διεξάγει την μεγάλη και ουσιαστική μάχη που τον αναμένει κάπου στο μέλλον.

Αν αγωνίζεται τώρα ο Ούτοπος, αν βγήκε και έβγαλε ξανά στους δρόμους το όραμα του δεν το κάνει για το βουλευτηλίκι αυτό καθεαυτό, για μια έδρα και μια φωνή δηλαδή στις 56. Ως προς αυτό δεν τρέφει αυταπάτες. Σαν Βουλευτή ς δεν θα μπορούσε να κάνει και τίποτα το αξιόλογο και άνκαι, βεβαίως, θα αγωνισθεί για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, όμως ακόμα και γι' αυτό δεν σας εγγυάται τίποτα το ουσιαστικό.

Αν καταφέρει τουλάχιστον και παρασύρει κάποιους ανθρώπους ώστε να μιμηθούν τις συνήθειες του και αν δημιουργήσει ένα ρεύμα προς αυτή την κατεύθυνση, έχει καλώς. Διαφορετικά κάνετε υπομονή, κρατηθείτε όπως μπορείτε γιατί πολλά μπορούν να γίνουν στο σύντομο μέλλον.

Σημειώστε λοιπόν πως εάν καταφέρει ο Ούτοπος και πάρει αυτή την μία έδρα που θα διεκδικήσει στην Βουλή, και αν την πάρει με ένα καλό ποσοστό, τότε ασφαλώς τίθενται οι βάσεις για την επόμενη του μάχη, που είναι οι Προεδρικές εκλογές, μια μάχη που δεν θ' αργήσει να έρθει.

Από την στιγμή που θα πετύχει τώρα και από την στιγμή που θα κάνει την αρχή, τότε ανοίγει ο δρόμος για την Επανάσταση του. Γιατί πάνω απ' όλα αυτό που επιθυμεί και αυτό που έχει θέσει ως αντικειμενικό του στόχο δεν είναι άλλο από την Επανάσταση, από την Παγκόσμια, μάλιστα, Επανάσταση.

Ο Ούτοπος αγωνίζεται και παλεύει για να αφυπνίσει τούς λαούς και το κάνει αυτό αρχίζοντας,

σαν Κύπριος, πρώτα με σας. Αν πετύχει λοιπόν εδώ, αν πετύχει στην Κύπρο και στην Πάφο, εάν δώσετε με την απόφαση και την νήφο σας την απόδειξη πως η προσφορά του έχει απήχηση στα λαϊκά στρώματα, τότε δεν αποκλείεται να δείτε σύντομα αυτή την προσφορά να εξάγεται σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Από την στιγμή, έπειτα, που θα έχετε εσείς ενστερνισθεί και αφομοιώσει την προσφορά του, τότε θα έχετε πεισθεί και βιώσει πως οι καρποί αυτής της προσφοράς είναι ωφέλιμοι, σας κάνουν υγιείς, δυνατούς και ωραίους. Πιός λοιπόν λαός θα αρνιόταν μια τέτια προσφορά; Το σημαντικό είναι πάντα η πρώτη αρχή. Από την στιγμή λοιπόν που η Πάφος, και στην συνέχεια όλη η Κύπρος, θα καταδεχθεί να κάνει αυτή την αρχή, τότε θα δημιουργήσει ένα πρότυπο το οποίο ο κάθε λαός θα ήθελε να ακολουθήσει.

Όπως βλέπετε δεν μου είναι καθόλου δύσκολο να κάνω όνειρα και υποθέσεις γι' αυτό και για κείνο. Είναι τόσο εύκολο για μένα όσο και για τον καθένα αλλ' όμως το θέμα είναι πάντα τό τι προοπτικές έχει αυτό και εκείνο το όνειρο και πίες είναι οι κατάλληλες προϋποθέσεις ώστε να γίνει το όνειρο πραγματικότητα. Έστω και αν ακόμα υποθέσουμε πως το όνειρο είναι μελετημένο και σχεδιασμένο στην κάθε του λεπτομέρεια και έστω και αν υποθέσουμε πως ο Ούτοπος είναι γεννημένος, σφραγισμένος και ικανός όσο κανείς για να το πραγματοποιήσει, όμως από την στιγμή που αυτό το όνειρο αφήνει την προσωπική και ατομική του διάσταση και διεκδικεί μια θέση στην κοινωνία των ανθρώπων, τότε ασφαλώς το ζήτημα της πραγματοποίησης του επαφίεται στην βούληση των λαών.

Αν ο Ούτοπος έκανε σχέδια νέων πόλεων όπου θα ζήσετε με τάξη και με αξιοπρέπεια, όμως αυτό δεν αρκεί. Ο σχεδιασμός μιας πόλης είναι ένα θέμα και η οικοδόμηση της είναι άλλο θέμα. Το πρώτο μπορούσε, και μπόρεσε, να το κάνει μόνος του χωρίς να χρειασθεί την βοήθεια κανενός. Όμως για να οικοδομήσει αυτές τις πόλεις χρειάζεται τα χέρια και τα σώματα όλων σας, χρειάζεται να επιστρατεύσει ολο το έμψυχο και άψυχο δυναμικά μιας χώρας. Έτσι και μόνο έτσι θα μπορέσει να γίνει το όνειρο πραγματικότητα.

Το τι όφελος θα σημαίνει για σας, για τα παιδιά σας, για τα εγγόνια, για τους φίλους, για τους αδελφούς ή για το περιβάλλον σας η πραγματοποίηση αυτού τού οράματος σας είπα: δύσκολα λέγεται αυτό με λέξεις.

Ούτε λίγο ούτε πολύ πριν το καταλάβετε καλά καλά θα σας έχει δώσει συσσωρευμένα όλα τα αγαθά αυτής της ζωής: την υγία πάνω απ' όλα, την ευτυχία, την ασφάλεια και την ευημερία όλων σας και ταυτόχρονα θα σας έχει απαλλάξει απ' όλες τις αρώστιες και όλα τα δεινά που κάνουν την ζωή σας μια διαρκή κόλαση που μόνο με δηλητήρια (με τσιγάρο δηλαδή, αλκοόλ, ναρκωτικά και φάρμακα) μπορείτε να την απαλύσετε.

Σας λέω όμως: με το σύστημα που έχετε, με τις πόλεις που έχετε, με τα επαγγέλματα και με την όλη ζωή που κάνετε δεν μπορείτε να κάνετε και διαφορετικά. Τα τσιγάρα, το αλκοόλ, τα ναρκωτικά και τα φάρμακα - και τέλος τέλος οι εγχειρήσεις - θα αποτελούν πάντα για σας την κύρια λύση στην κάθε δύσκολη στιγμή.

Σκεφτείτε λοιπόν τό τι προτιμάτε: θέλετε να συνεχίσετε την ζωή που κάνατε ως τώρα και που κάθε μέρα της σας σαπίζει και σας αχρηστεύει ή θέλετε την ζωή και την προσφορά που σας κάνει ο Ούτοπος;

Είτε το πιστεύετε είτε όχι, το γεγονός είναι πως αυτός ξέρει το ανθρώπινο σώμα και τις ανάγκες του όσο κανείς άλλος. Αυτό φιλοδόξησε πρώτα και πάνω απ' όλα να μάθει, αυτό έμαθε στον εαυτό του -και τον χειρίζεται,, βεβαίως, ανάλογα - και αυτό θέλει να μάθει τώρα και σε σας.

Με διο λόγια η όλη πείρα τού Ούτοπου τού αποδεικνύει καθημερινά πως ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος για να ζει και να λειτουργεί (να εργάζεται, να αθλείται και να ψυχαγωγείται) μέσα σε κείνες τις πόλεις των οποίων τα σχέδια σας τα έχει παρουσιάσει ήδη από καιρό. Μία

συνεχής εναλλαγή των ημερών του από την Πόλη στην Ύπαιθρο και από την Ύπαιθρο στην Πόλη σ' έναν κύκλο 10 ημερών και ένα σχεδιασμένο και επιμελές πρόγραμμα εργασίας και άσκησης θα του εξασφάλιζε την πλήρη υγία. Γιατί ούτε λίγο ούτε πολύ το ανθρώπινο σώμα είναι κατασκευασμένο για να ικανοποιεί τις συγκεκριμένες ανάγκες του σε έναν συγκεκριμένο χρόνο. Το πότε πρέπει να φάει, το πότε πρέπει να τρέξει, το πότε πρέπει να περπατήσει, το πότε πρέπει να κολυπήσει, το πότε πρέπει να εργασθεί και, ακόμα, το πότε πρέπει να τρέξει, να περπατήσει ή να κολυπήσει γρήγορα και πότε αργά, πότε πρέπει να δουλέψει σκληρά και πότε όχι, όλα, και αυτά και εκείνα, είναι προκαθορισμένα από την μέρα τής γέννησης του. Το πόσες φορές πρέπει να τρέξει ή να περπατήσει την κάθε μέρα και πόσες πρέπει να κολυπήσει, το πόσον χρόνο πρέπει να εργασθεί σκληρά και πόσον ελαφρά, το πότε πρέπει να εναλλάξει την κινητική εργασία και άσκηση με την στατική εργασία και άσκηση, το πότε πρέπει να εναλλάξει την άσκηση στην ξηρά με την άσκηση στο νερό και το κάθε πόσες ώρες θα γίνεται αυτή ή εκείνη η εναλλαγή, όλα είναι προκαθορισμένα και ταξινομημένα στον γενετικό του κώδικα. Ο Ούτοπος ας πούμε πως κατάφερε απλά με την συνεχή βόσαστο και σπουδή του πάνω στο θέμα να διεισδύσει στα αρχεία τού κατασκευαστή τού ανθρώπινου σώματος και να μάθει τό τι, τό πώς και το γιατί.

Υπόψιν λοιπόν πως όσο ο άνθρωπος με την ζωή του έρχεται σε συμφωνία με αυτό που είναι προκαθορισμένο μέσα του, τόσο υγιάίνει και ευτυχεί, και όσο έρχεται σε διαφωνία, τόσο αρρωσταίνει και δυστυχεί.

Είτε το θέλετε είτε όχι, έτσι έχει το θέμα. Παιδευτείτε και παιδέψετε και τα παιδιά σας για εκατοντάδες και για χιλιάδες χρόνια αν θέλετε μέσα στα γραφεία και ξοδεύετε όλη την ημέρα σας μπροστά σε ηλεκτρονικές συσκευές και δαπανήστε εκατομύρια για να φτιάξετε μηχανές και ρομπότ για να δουλεύουν εκείνα για σας, επινοήστε ότι θέλετε αλλά νάστε σίγουροι πως δεν θ' αλλάξετε την αλήθεια πως ζείτε σε λάθος σύστημα, πως η θέση σας δεν είναι εκεί που πρέπει να είναι και ο ρόλος σας δεν είναι αυτός που πρέπει να είναι.

Ελπίζω πως μ' αυτά και με κείνα σάς βοηθώ να το αντιληφθείτε επιτέλους πριν νάναι πολύ αργά για σας και για τους απογόνους σας. Ελπίζω πως θα ξυπνήσετε ένα πρωί και θα καταλάβετε πως η θέση του ανθρώπου είναι στην φύση και πως όλα πρέπει να τα εντάξετε στις απαιτήσεις της, είτε αυτές είναι πόλεις ή απλά αγροτικοί οικισμοί, είτε είστε σεις είτε είναι τα δέντρα και τα φυτά που φροντίζετε είτε είναι τα ζώα που εκτρέφετε για τις προσωπικές σας ανάγκες.

Από σας εξαρτάται το να μείνετε εκεί που είστε, με την χλιδή, τις μηχανές και τις αρώστιες σας όλες ή να χαράξετε μια νέα πορεία στους δρόμους που έχει σχεδιάσει για σας ο Ούτοπος και που σας εγγυώνται μια πλήρη Υγία και Ευδαιμονία.

Σκεφτείτε τα κι αυτά λοιπόν και αν βλέπετε να σας ενδιαφέρουν, τότε ξέρετε και τι θα κάνετε.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Τέσσερα.

Παφίτες, και Παφίτισσες, επειδή πρέπει κι αυτή την φορά να είμαι ειλικρινής μαζί σας τότε δεν μπορώ να σας κρύψω πως είναι με βαθύ σκεπτικισμό και αμηχανία που κάθομαι και γράφω τώρα για σας. Η αίσθηση πως θα πάει κι αυτή την φορά χαμένος ο κόπος μου δεν με εγκαταλείπει με τίποτα, ενώ η προσωπική πείρα μου μαζί σας δεν μπορεί να μου δώσει περιθώρια για να ελπίζω

στα σοβαρά σε κάτι το ουσιαστικό.

Το γεγονός πως σας έκανα τότε, και σας κάνω και τώρα, την καλύτερη προσφορά που μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος προς το πλήθος φαίνεται πως δεν είναι αρκετό ώστε να σας πείσει να με υποστηρίξετε. Ήδη η άποψη πως οι λαοί είναι ικανοί και άξιοι να διακρίνουν και να ψηφίσουν την καλύτερη και συμφερότερη προσφορά που τους γίνεται έχει ξεθωριάσει από καιρό. Δυστυχώς τα σημερινά πλήθη δεν έχουν δώσει ως τώρα καμιά απόδειξη πως είναι πιο ώριμα και πιο πολιτισμένα από τα πλήθη εκείνα που παρέδωσαν τον Χριστό στον σταυρό ή που καταδίκασαν τον Σωκράτη να πιει το κώνειο ή που θανάτωσαν μ' αυτόν ή με εκείνον τον τρόπο τόσους πρωτοπόρους, αφανείς και μη, σε όλο τον κόσμο.

Δυστυχώς ο φόβος τού όχλου για το καινούριο τον διαποτίζει με ένα μίσος και έναν φθόνο για τους ανθρώπους που εκφράζουν μια διαφορετική άποψη, για όλους όσους εισάγουν νέες ιδέες και προτίνουν νέα ήθη και νέους θεσμούς, αντίθετους με αυτούς που θεωρούνται ως παράδοση και που επέβαλε ως δεδομένους και αναλλοίωτους το κοινωνικό σύστημα.

Από την στιγμή λοιπόν που συλλαμβάνει ο Ούτοπος το δικό του όραμα και την δική του πρόταση και αποφασίζει να την προτίνει στους ανθρώπους που αποτελούν αυτό τον λαό στον οποίο απευθύνεται τώρα, τότε δεν μπορεί να αγνοεί πως οι αντιδράσεις που θα αντιμετωπίσει δεν θάναι τίποτα το καινούριο στην ιστορία των κοινωνιών.

Μπορεί βέβαια να μην τον σταυρώσει και μπορεί να μην τον φαρμακώσει ο λαός, όμως με το να αγνοεί και να κρατάει στην αφάνεια την προσφορά του και να μην της δίνει καμιά ευκαιρία, αφού απ' αυτό εξαρτάται, τότε ασφαλώς η ζημιά που κάνει στον ίδιο και στον πολιτισμό δεν είναι μικρότερη από κείνην που κάνουν οι λαοί που σταυρώνουν και φαρμακώνουν τούς προφήτες τους.

Η ιστορία τού πολιτισμού είναι λίγο πολύ γνωστή και δεν μπορεί να σας διαφεύγει αφού αποτελείτε και σεις ένα μέρος της. Δυστυχώς οι αγώνες των προηγούμενων γενεών για έναν καλύτερο κόσμο έχουν προδοθεί. Μπορεί το αίτημα των ανθρώπινων μαζών για λαϊκή ψήφο και δημοκρατία να έχει επιτευχθεί σε όλο σχεδόν τον πλανήτη, όμως εκείνος ο καλύτερος κόσμος τον οποίον οραματίστηκαν κάπιοι ωραίοι άνθρωποι δεν ανέτειλε ακόμα.

Βέβαια η δημοκρατία ανθεί και βασιλεύει σχεδόν παντού, ανθεί και βασιλεύει και στην Κύπρο, αλλά ενώ φαίνεται γλυκιά και ωραία στην όψη, όμως οι καρποί και τα αποτελέσματα της είναι πικρά. Οι αντιπρόσωποι τού λαού είναι πολλοί, είναι παντού, τους δείχνουν και τους επιδείχνουν όλοι, όλοι εργάζονται και όλοι κοπιάζουν για τον λαό αλλά νά που τελικά κανένας δεν βοηθά τον λαό. Κάπια πράγματα έχουν, φαίνεται, παρεξηγηθεί και ενώ η δημοκρατία δείχνει να λειτουργεί, όμως σε τελευταία ανάλυση δεν ωφελεί και ούτε λίγο ούτε πολύ ο εξευτελισμός τής ανθρώπινης νοημοσύνης και αξιοπρέπειας έφτασε, χάρις σ' αυτήν, στο αποκορύφωμα της.

Έστω και μια χοντρική εξέταση αν κάνει κανείς για το τι αποφασίζει και τι ψηφίζει ο λαός θα διαπιστώσει την ματαιότητα αυτού του μηχανισμού που έχει επιβάλει τον λαό σαν ρυθμιστή τού μέλλοντος μιας χώρας. Το θέμα λοιπόν πρέπει να τεθεί ξανά από την αρχή: οι πολλοί ή οι λίγοι; Αυτό που θέλουν τα πλήθη ή αυτό που θέλουν οι έξυπνοι άνθρωποι;

Το τι ψηφίζουν οι λαοί και το τι δείχνουν οι δημοσκοπήσεις είναι ενδεικτικό τής όλης νοοτροπίας. Τον ένα χρόνο η πλειοψηφία ανεβάζει αυτόν και τον άλλον τον άλλον. Την μια φορά αυτό το πολιτικό κόμμα και την άλλη το άλλο. Πριν έξι χρόνια ο Έλληνας Πρόεδρος δεν κατάφερε να μπει στην Βουλή και σήμερα είναι ο δημοφιλέστερος πολιτικός στην Ελλάδα. Κτλ κτλ. Και τρέχα γύρευε εσύ το πώς και το γιατί.

Τελικά λοιπόν πιον πρέπει να αποδεχτούμε ως ικανότερον για να κατευθύνει τις τύχες ενός λαού; Εκείνον άραγε που επιλέγει ο λαός ή μήπως κάπιον άλλον, κάπιον που ίσως ίσως να μην μπορέσει να βρει ούτε έναν άνθρωπο ανάμεσα σε χιλιάδες και εκατομύρια ψηφοφόρους για να τον υποστηρίξει ή να τον ψηφίσει;

Ψηφίζει στ' αλήθεια ο λαός με βάση την λογική; Είναι μήπως το λογικότερο τών γήινων όντων ή μήπως το ηλιθιότερο; Είναι το φρονιμότερο ή μήπως απλά το ισχυρότερο;

Ας σας δώσω τέλος πάντων ένα παράδειγμα από τις τελευταίες εν Κύπρω εκλογές για να γίνω πιο κατανοητός.

Ένας από τους υποψήφιους σας σε εκείνες τις εκλογές ήταν και εκείνος που τελικά τις κέρδισε με 200 και πλέον χιλιάδες ψήφους και που τώρα είναι ο Πρόεδρος σας, ο Γλαύκος Κληρίδης.

Αυτός λοιπόν ο υποψήφιος που ήταν και παραμένει βεβαίως ένας άνθρωπος γέρος, ένας άνθρωπος σωματικά άχρηστος και άρωστος και ο οποίος επιβιώνει απλά και μόνο χάρις στα φάρμακα, ένας άνθρωπος χωρίς όραμα και φαντασία και όμως νά που κατάφερε να αποσπάσει τήν ψήφο τής πλειοψηφίας τού Κυπριακού λαού.

Αντίθετα ο Ούτοπος, ένας άνθρωπος νέος, ωραίος, υγιής όσο κανείς άλλος, ένας λεβέντης με τα όλα του, ένας άνθρωπος με σχέδιο και με όραμα, με το ωραιότερο Όραμα που συνέλαβε το ανθρώπινο μυαλό κάτω από αυτό τον ήλιο, ένας άνθρωπος προικισμένος με την θέληση και την μανία να κάνει το όραμα του πραγματικότητα, ένας άνθρωπος ευθύς και ειλικρινής και με δημοφιλείς προτάσεις προς τον λαό, με και με, νά που δεν κατάφερε τελικά να εύρει μια δράκα ανθρώπους να τον υποστηρίξουν δημόσια και έμεινε τελικά εκτός αναμέτρησης.

Αραγε είναι λογική αυτή η .στάση και συμπεριφορά τής δημοκρατίας και εκείνων που την αποτελούν; Όπως θέλετε δείτε το και όπως θέλετε αναλύστε το αλλά εγώ αυτό το λέω αφροσύνη και παραφροσύνη τού συστήματος σας. Εξετάστε καλά αυτές τις δύο περιπτώσεις, ζυγίστε ξανά και ξανά τα υπέρ και τα κατά και τού ενός και τού άλλου. Εδώ πρόκειται για απλά μαθηματικά. Ακόμα και ο πιο καθυστερημένος διανοητικά Κύπριος πολίτης και ακόμα και το παλαβότερο τέκνο τών νηπιαγωγίων σας δεν μπορούσε να έχει άλλη επιλογή από του να ψηφίσει τον νεώτερο, τον ωραιότερο, τον εξυπνότερο και τον ανδρειότερο.

Κι όμως νά που ανάμεσα σε 500 χιλιάδες ψηφοφόρους δεν μπόρεσε να βρει δέκα για να τον υποστηρίξουν ενυπόγραφα. Αυτό είναι αρκετό από μόνο του για να δείξει πως ο λαός δεν εκτιμά την νεότητα, την ευθύτητα, την ωραιότητα και την λογική και πως ίσως δεν είναι τίποτα παραπάνω από ένας ασυνάρτητος όχλος, μια συσσωρευμένη μάζα ανθρωποειδών που κατευθύνεται από βλακώδη ένστικτα, άσχετα τελείως από στοιχειώδη πολιτική αντίληψη, μια άτακτη και ηλίθια αγέλη που άγεται και φέρεται από ισχυρούς και τυχοδιώκτες και της οποίας, σε τελευταία ανάλυση, η ψήφος είναι ουσιαστικά για χέσιμο.

Χωρίς πολλά λόγια όλη αυτή η διαδικασία για να δώσει ο λαός μέσα από την βούληση και την ψήφο του την εντολή για να αλλάξει κάτι και να γίνει κάτι καλύτερο στον κόσμο αποτελεί ματαιότητα. Ούτε λίγο ούτε πολύ αυτό το εκλογικό σύστημα όπου η ψήφος ενός - με συγχωρείτε για την έκφραση - γάαρου ισοδυναμεί με την ψήφο ενός καλλιτέχνη αποτελεί μια γελοιοότητα. Γιατί ασφαλώς όπου θα πλειοψηφήσουν οι γάροι - και πού δεν πλειοψηφούν τελικά; - τότε θα μιλούν και θα πράττουν μόνο αυτοί και όποιο θέλουν αυτοί απλά και μόνο γιατί είναι πλειοψηφία, ενώ οι άλλοι, οι λίγοι και αληθινοί άνθρωποι, οι άνθρωποι που έχουν μια σοβαρή και ισορροπημένη άποψη, θα καταδικαστούν στην αφάνεια και στην καταφρόνια τών πάντων και θα καταλήξουν να είναι τελικά τραγικές φιγούρες σ' έναν άθλιο κόσμο.

Αλίμονο! Αυτοί οι όχλοι που κοροϊδεύουν και χλευάζουν κάθε απόπειρα για την καλύτερευση αυτού του κόσμου, αυτοί οι όχλοι που εκρέμασαν τούς καλύτερους ανθρώπους και που έθαψαν τις καλύτερες ιδέες, νά που καλούνται τώρα να σώσουν με την απόφαση και την ψήφο τους τον κόσμο!

Είτε συμβάλατε λίγο σ' αυτό, είτε συμβάλατε πολύ, όμως η αλήθεια είναι πως αυτός ο πολυδιαφημισμένος και κυρίαρχος λαός δείχνει να πάσχει από μια παθολογική στραβομάρα και μωρία. Είναι στις γενικές του γραμμές άχρηστος και ανίκανος για μια απόφαση και μια πράξη τής προκοπής και όλη η άποψη του γι' αυτό και για κείνο δεν έχει ουσιαστικά καμιά απολύτως αξία.

Δυστυχώς οι άνθρωποι των οποίων η άποψη έχει μια κάποια αξία είναι μια μικρή μειονότητα. Αν

συνεχίσει λοιπόν να εκλαμβάνεται για πολύ η άποψη τής πλειοψηφίας ως η ορθή και δίκαιη άποψη, τότε ο σκοταδισμός θα είναι σύντομα αναπόφευκτος. Έτσι κι αλλιώς εκείνη η μικρή μειοψηφία των φρονίμων ανθρώπων δεν νομίζω να κατέχει στρατηγικές θέσεις στον στρατό ή στην αστυνομία ώστε να επιχειρήσει να ανατρέψει το κατεστημένο, να αγνοήσει τό τι λέει και το τι θέλει ο λαός και να προχωρήσει σε κάτι αντίθετο από την βούληση του.

Εγώ μόνος μου πάλι δεν μπορώ να κάνω τίποτ' άλλο από το να διεγείρω την βούληση κάπιων ανθρώπων έτσι ώστε να επιδράσουν πάνω στον λαό. Από κει και πέρα αν τα καταφέρω, τότε, λέω, θα εκμεταλλευτώ πολιτικά την περίσταση και θα κάνω το θαύμα.

Ως τότε όμως και ως το θαύμα, τα δεδομένα με τους λαούς είναι αυτά που είναι, είναι γνωστά και ούτε λίγο ούτε πολύ όλες σχεδόν οι εκλογικές αναμετρήσεις αποτελούν τελικά ένα φιάσκο, έναν εμπαιγμό και μια δημόσια γελοιοποίηση των ωραιότερων ανθρώπων ιδανικών.

Με τι ελπίδα λοιπόν και με τι προοπτικές μπορεί να ξεκινάει ένας άνθρωπος τον αγώνα του για να πείσει έναν λαό να αλλάξει την συμπεριφορά του, τα ήθη, τα έθιμα και όλο το σύστημα του; Και με τι ελπίδα να του πει να αλλάξει την θρησκεία και τον πολιτισμό του; Με τι ελπίδα μπορεί να ξεκινάει ο Ούτοπος αυτή την φορά τον αγώνα του; Υπάρχει άραγε ελπίδα;

Ότι κι αν πω, το εγχείρημα είναι δύσκολο, είναι πολύ δύσκολο αλλά είναι καί αποφασισμένο. Ο Ούτοπος θα το παλέψει κι αυτή την φορά κι ότι βρέξει ας κατεβάσει.

Θα βγει, βγήκε ήδη, ξανά στους δρόμους και θα σας δώσει και θα σας πει ξανά την πρόταση του. Σκεφτείτε την λοιπόν και αν την θέλετε, τότε εδώ είναι.

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Κείμενο υπ' αριθμόν Πέντε.

Παφίτες, και Παφίτισσες, όταν ένας άνθρωπος φιλοδοξεί μέσω μιας εκλογικής αναμέτρησης να γίνει αρχηγός και νομοθέτης σας, τότε εγώ νομίζω πως πρέπει πρώτα να είναι σίγουρος πως έχει τις γνώσεις και την πείρα ώστε να μπορεί πραγματικά να σας βοηθήσει. Πρέπει, λέω, να ξέρει τις ουσιαστικές ανθρώπινες ανάγκες και προβλήματα και να έχει να προτίνει λύσεις γι' αυτά. Διαφορετικά θα έκανε καλά να κάτσει στ' αυγά του και να κοιτάζει πώς θα λύσει τα δικά του προβλήματα.

Με το να είναι κανείς υποψήφιος απλά και μόνο γιατί τον επιλέγει το κόμμα του ή γιατί επιλέγει ο ίδιος τον εαυτό του δεν σημαίνει απαραίτητα πως έχει και τα προσόντα για να αρχηγεύσει ή να νομοθετήσει για τον λαό. Άραγε όλοι αυτοί οι υποψήφιοι και όλη γενικά η αφρόκρεμα τού συστήματος και της Δημοκρατίας σας ξέρει τις ανάγκες τού ανθρώπινου οργανισμού; Έκανε σπουδές ή πειράματα γι' αυτό και για κείνο ώστε να μάθει από πρώτο χέρι κάτι ή μήπως ξέρει και αναμασάει απλά όσα τού έμαθαν κάπιοι αδαείς και τώρα τα θεωρεί δεδομένα;

Ας τα λογαριάσουμε λοιπόν. Μήπως οι τόσες τεχνολογικές κατακτήσεις που έχει πετύχει το σύστημα ωφελούν τον πολιτισμό; Οι στρατιές τών γιατρών ωφελούν άραγε και γιατρεύουν τον άνθρωπο ή μήπως παιδαγωγούν σωστά τούς νέους οι στρατιές τών καθηγητών και των δασκάλων ή μήπως κάνουν πιο λειτουργική την δημόσια ζωή οι στρατιές τών δημοσίων υπαλλήλων;

Δυστυχώς όλες οι σπουδές και όλη η μόρφωση που πήραν και δίνουν καταντάει τελικά

παραμόρφωση, και το γενικό αποτέλεσμα είναι ένα απόλυτο τερατούργημα που ξεκινάει από το πιο απλό πράγμα και καταλήγει στο πιο πολύπλοκο.

Όλοι σπουδάζουν, όλοι εργάζονται, όλοι εκπαιδεύονται και όλοι πολιτεύονται και αντιπολιτεύονται για να υπηρετήσουν ένα παλαβό και άχρηστο σύστημα, γηρασμένο και οστεοπορωμένο, ένα σύστημα που φθείρει και φθείρεται, που νοσεί όσο τίποτ' άλλο κι όμως νά που επιβιώνει επειδή δεν υπάρχουν, φαίνεται, λίγοι άνθρωποι με καρδιά και με μιανό ώστε να αγωνισθούν και να πείσουν με τον Λόγο, έστω, και με το επιχείρημα τους πως μπορεί να γίνει ένα καλύτερο, πως γίνεται, γαμώτο, κι αλλιώς.

Φαίνεται πια πως όλοι μπήκανε στα γρανάζια τού συστήματος, όλοι το υπηρετούν σαν σκυλιά και κανείς δεν μπαίνει στον κόπο να ξεγλυστήρει για λίγο απ' αυτά τα γρανάζια και να το δει από κάπια απόσταση. Γιατί αν το κάνει θα το δει έστω και μια φορά έτσι όπως το βλέπω εγώ καθημερινά: αυτό το σύστημα είναι χαώδες, είναι ασυνάρτητο, είναι βλαβερό, είναι τερατώδες και ηλίθιο από την αρχή ως το τέλος του. Πώς μπορούν λοιπόν οι άνθρωποι και υπηρετούν ένα σύστημα που φθείρει και εξανδραποδίζει τον ίδιο τον δημιουργό του;

Δυστυχώς εκείνο το σκοταδιστικό πνεύμα που επικρατούσε κατά τον Μεσαίωνα και έκανε - με κίνδυνο τής ζωής του - έναν Γαλιλαίο να πει στους κρατούντες πως η Γη κινείται, υπάρχει και σήμερα σε κάπια άλλη διάσταση του και ίσως ασφαλώς δεν χρειάζεται λιγότερο θάρρος για έναν άνθρωπο για να σας πει τώρα: **κι όμως γίνεται κι αλλιώς.**

Βέβαια τό πως το νιώθει και το υποπεύεται ο καθένας από σας αυτό, το ξέρω. Γιατί ξέρω και πως τό τι είναι σωστό και τι όχι, το τι είναι δίκαιο και τι όχι, και το τι είναι πρέπει και ωραίο και τι όχι είναι εμφυτευμένο μέσα στα κύτταρα σας, το ψάχνετε και σας ψάχνει την κάθε ημέρα, το θέλετε και σας θέλει, όλο το πνεύμα και όλη η ύλη σας εκεί θέλει να οδηγηθεί, θέλει να βρει και να βιώσει εκείνο το άλλο σύστημα κι όμως κάτι σας εμποδίζει ακόμα και να το διεκδικήσετε. Η θέληση σας γι' αυτό δεν είναι αρκετή, η καρδιά σας δεν βρίσκει το θάρρος και νά που τελικά η δειλία και η κακοδαιμονία σας σας αφαιρεί κάθε δυνατότητα.

Ναι λοιπόν: το να τολμήσει κανείς σήμερα να πει πως όλα μπορούν -και πρέπει- να γίνουν κι αλλιώς δεν χρειάζεται λιγότερο θάρρος από το θάρρος που επέδειξε ένας Γαλιλαίος για να πει εκείνο που είπε. Μπορεί βέβαια να μην υπάρχει για έναν σύγχρονο Γαλιλαίο ο κίνδυνος να τον κάψουν στην πυρά, όμως το σύστημα έχει πάντα τούς τρόπους ώστε να αφανίζει εκείνους που το αμφισβητούν και το αντιμάχονται.

Σημειώστε λοιπόν πως όταν έρχεται τώρα ένας Ούτοπος και σας λέει πως όλα πρέπει να γίνουν αλλιώς και πως έχετε, σαν λογικά όντα, υποχρέωση να αφανίσετε αυτό το σύστημα, σημαίνει πως έχει αρκετό θάρρος ώστε να το παλέψει.

Ζώντας μέσα σ' αυτό το καθεστώς όπου κάθε αξία και κάθε ιδανικό έχει καταρρεύσει στο όνομα τής ιδιοτέλειας και των μικροσυμφερόντων και όπου τα πιο, υποτίθεται, μορφωμένα στελέχη τής κοινωνίας αντί να καλλιεργούν και να εμπνέουν το ήθος, την ολιγάρκεια, την ανιδιοτέλεια και την **αλληλεγγύη**, ναι, ανάμεσα στους ανθρώπους, δείχνουν να μην κατευθύνονται από τίποτ' άλλο παρά από την απληστία και δεν ενδιαφέρονται για τίποτ' άλλο παρά για την μισθολογική τους αναβάθμιση.

Προφανώς όλοι δείχνουν να έχουν παρεξηγήσει τα πράγματα και όλοι θεωρούν τούς εαυτούς τους ως απόλυτα δεδομένους και αναντικατάστατους κι ας είναι στην ουσία τόσο άχρηστοι κι αχρείαστοι όσο και το σύστημα που υπηρετούν.

Βλέπετε το χάος και ο παραλογισμός τού συστήματος δεν περιορίζεται μόνο στις οικοδομικές και πολεοδομικές του κατασκευές ή στα νομοθετικά του τερατουργήματα. Εδώ ο καθένας που νομίζει πως ο ρόλος του είναι ένας και μοναδικός συνασπίζεται με τους ομοίους του και κάνει μια αγέλη η οποία νομίζει πως μπορεί να εκβιάζει και να ποδοπατεί τούς πάντες. Όλοι είστε μάρτυρες τού θεάτρου που παίζουν οι γιατροί σας, οι εκπαιδευτικοί και η δημόσια υπαλληλία χάριν, τάχα, τού φτωχού λαού και χάριν, τάχα, τής ευημερίας τής παιδαγωγικής και της ιατρικής επιστήμης και

πρακτικής.

Όσο και αν δεν ήθελα να περιλάβω στα κείμενα μου αυτές τις υποθέσεις, όμως νά που δεν μπόρεσα τελικά να τις αγνοήσω. Αφού πέρασαν ήδη στις σημειώσεις μου και αφού ενδιαφέρουν που ενδιαφέρουν τον λαό, τότε δεν μπορώ να αποφύγω κόπιες σχετικές σκέψεις.

Αναρωτιέμαι που λέτε αν αυτοί οι απόγονοι του Ιπποκράτη και του Πλάτωνα και του Περικλή ξέρουν λίγα μαθηματικά. Ξέρουν μήπως πió είναι το ετήσιο εισόδημα τής πλειοψηφίας των Κυπρίων πολιτών; Ξέρουν πόσοι και πόσοι πρέπει να βγάλουν την χρονιά τους με το εισόδημα που παίρνουν εκείνοι σ' έναν -ή ενάμισυ το πολύ - μήνα; Αραγε σε τι σπίτια ζούνε αυτοί, με τι σκεύη μαγειρεύουν, τι αυτοκίνητα έχουν και με τι καύσιμα τα λειτουργούν, τι ποτό και τι τσιγάρο καπνίζουν και τι νερό πίνουν, τι φαΐ τρώνε και τι στομάχια έχουν; Αραγε αυτοί έχουν περισσότερες ανάγκες από τις ανάγκες που έχουν οι κοινói θνητοί;

Προς τι λοιπόν τόση φασαρία; Κι όταν μάλιστα τόσοι ιδιώτες (γιατροί ή ή ή) πρέπει να εξασφαλίσουν με προσωπικά τους έξοδα τον χώρο εργασίας τους και με προσωπικά τους έξοδα να τον εξοπλίσουν ενώ εκείνοι (γιατροί, εκπαιδευτικοί και δημόσιοι υπάλληλοι) τον έχουν τζάμπα και βερεσέ αυτό τον χώρο, όταν ο μισθός τους είναι ο καλύτερος τής πιάτσας και η δουλιά, το εφάπαξ και η σύνταξη είναι εξασφαλισμένη διά βίου, όταν τα προνόμια είναι προνόμια και οι πελάτες πελάτες, τότε είναι απορίας άξιο τό τι περισσότερο θέλουν και εκβιάζουν ένα κράτος στιμμένο στην κυριολεξία.

Με τι δικαιολογητικό άραγε; Τα χρόνια σπουδών τους ή μήπως τις υπηρεσίες που προσφέρουν στην κοινωνία;

Μα αν σπούδασαν πολλά χρόνια τι μ' αυτό; Πόσοι και πόσοι δεν σπουδάζουν χωρίς να εισπράττουν πίσω ούτε ένα σεντ απ' όσα ξόδεψαν για τις σπουδές τους; Και στο κάτω κάτω, σπουδές έκαναν. Δεν έκαναν κάτεργο. Είχαν στέγη, είχαν φαΐ, είχαν τις ανέσεις τους όλες, είχαν και είχαν. Δεν ήταν δα και σε φυλακή οι καημένοι.

Κι όμως είναι ένα σημείο στο οποίο παραδέχομαι ότι μπορεί να έχουν δίκαιο, και αυτό έχει σχέση με τους μισθούς των βουλευτών, των υπουργών και του προέδρου και πιστεύω ότι το θέτω σωστά μ' αυτή την ερώτηση: γιατί στ' αλήθεια ένας Βουλευτής ή ένας Υπουργός να παίρνει περισσότερα από έναν γιατρό όταν εκείνος δεν έχει ξοδέψει ούτε έναν χρόνο - επίσημων τουλάχιστον - σπουδών για να γίνει Βουλευτής ή Υπουργός, όταν αυτός ξόδεψε μια δεκαετία;

Βέβαια θα μπορούσε κανείς να αντιτίνει πως οι Βουλευτές και οι υπουργοί είναι μερικές δεκάδες ανθρώπων και πως το κράτος αντέχει να πληρώνει γι' αυτούς αυτούς τους μισθούς. Τι θα γινόταν όμως αν ξεσηκώνονταν οι γιατροί, οι καθηγητές και οι δημόσιοι υπάλληλοι με την απειλή να τα κλείσουν όλα και απαιτούσαν να πληρώνονται όσο και οι Βουλευτές και οι υπουργοί, και ακόμα περισσότερο, με το πρόσχημα ότι αυτοί έκαναν σπουδές ενώ εκείνοι όχι, όταν αυτοί είναι εκατοντάδες και χιλιάδες;

Παράλληλα όμως με τις τόσες σπουδές που έκαναν γι' αυτό και για εκείνο, άραγε δεν σπούδασαν και λίγα μαθηματικά; Δεν ξέρουν άραγε τις δυνατότητες τού κράτους; Δεν ξέρουν τα χρέη που έκανε ως τώρα με το να τους πληρώνει τόσα χρόνια αυτά που τους πληρώνει; Ως πού άραγε θέλουν να το τραβήξουν; Πρέπει μήπως να φορολογείται εσαεί ένας μισθωτός ή ένας φτωχός βιοπαλαιστής που έχει ετήσιο εισόδημα τόσο όσο έχουν εκείνοι μηνιαίο προκειμένου να ικανοποιηθεί η απληστία τους;

Τάχα δεν βλέπουν πως το κράτος δεν αντέχει να τους πληρώνει ούτε αυτά που ήδη τούς πληρώνει; Πώς θα μπορούσε λοιπόν να πληρώσει περισσότερα; Και στο κάτω κάτω δικό τους είναι το κράτος, δική τους επιχείρηση και δική τους εταιρεία. Ως πού θα πρέπει άραγε να πάρουν τα χρέη της; Πόσο παρατράβηγμα ακόμα;

Τάχα δεν ξέρουν, τόσο δημοκρατικό και τόσο επιχειρηματικό πνεύμα που τους διακρίνει, τι

γίνεται με τις χρεωκοπημένες εταιρίες;

Αν υπήρχε εκείνη η εξουσία πάνω από το κράτος που θα μπορούσε να ενεργήσει έτσι όπως ενεργεί το σύστημα για τις χρεωκοπημένες επιχειρήσεις, ε τότε ασφαλώς όλο το κράτος - και μαζί του όλοι όσοι το υπηρετούν (ή το εκμεταλλεύονται) - θάπρεπε να βγει στον πληστηριασμό και να πουληθεί όσο-όσο στον καλύτερο προσφοροδότη και, πιστέψετε με, αυτό θα ήταν το καλύτερο και δικαιότερο για όλους, και αυτό ακριβώς εισηγούμαι εγώ να γίνει. Αν ένα ολόκληρο κράτος με τόσες χιλιάδες υπηρέτες και επιστήμονες δεν μπορεί να επιβιώσει παρά με λεφτά άλλων, τότε ας κάνει αυτό που κάνει και μια εταιρία ή, έστω, οι διευθυντές της. Ή θα κλείσει και θα δοκιμάσει ξανά με κάπιο άλλο όνομα, σύστημα ή φιλοσοφία ή ας παραιτηθεί ο υπεύθυνος της και ας αναλάβει κάποιος άλλος. Αυτή η κοροϊδία και αυτή η αφροσύνη δεν μπορεί να συνεχίζεται για πολύ ακόμα. Ήδη το ποτήρι έχει ξεχειλίσει. Ή λοιπόν θα πρέπει να κλείσει αυτό το κράτος και να το αναλάβουν άλλοι ή θα πρέπει να νοικοκυρευτεί.

Πώς θα το κάνει; Δεν είναι δύσκολο. Και εδώ την λύση θα την δώσουν τα απλά μαθηματικά και μια σιδερένια πυγμή που θα επιδιώξει να σμικρύνει το χάσμα μεταξύ των προνομιούχων και μη πολιτών, κάτι που ασφαλώς θα μπορούσε να περιλαμβάνει στις πρόνοιες του την πρόταση για ριζική - κατά πάσα πιθανότητα - μισθολογική υποβάθμιση τους. Και βλέπουμε.

Αυτά λίγο πολύ ως προς το μισθολογικό. Το άλλο ζήτημα είναι εκείνο τής προσφοράς των υπηρεσιών αυτών των ανθρώπων. Θα πω και γι' αυτό διο-τρία σχόλια και θα κλείσω αυτό το κείμενο.

Θάλεγα λοιπόν πως για να έχουν αυτοί οι άνθρωποι τόσες απαιτήσεις και να εκβιάζουν προς κάθε κατεύθυνση θα πρέπει να υπερβάλλουν κάπως την σημασία των υπηρεσιών τους. Φαντάζομαι θα νομίζουν πως χωρίς γιατρούς θα ψοφήσουμε όλοι, χωρίς καθηγητές θα χάσουμε εμείς και τα παιδιά μας την επαφή με τον πολιτισμό και χωρίς δημόσιους υπαλλήλους θα παραλύσει η κοινωνία των ανθρώπων.

Κι όμως κάπου θα υπερβάλλουν, κάπου ίσως θα υπερεκτιμούν τις υπηρεσίες τους και κάπου ίσως κάνουν λάθος και ίσως-ίσως να μην είναι και τόσο αναγκαίοι όσο νομίζουν για την επιβίωση των ανθρώπων, τού πολιτισμού και της κοινωνίας.

Αν το καλοξετάσει κανείς το θέμα θα δει πως ούτε οι γιατροί γιατρεύουν έτσι όπως θάπρεπε να γιατρεύουν, ούτε οι εκπαιδευτικοί εκπαιδεύουν έτσι όπως θάπρεπε να εκπαιδεύουν κι ούτε ασφαλώς οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι τόσο απαραίτητοι για την συντήρηση τού δημόσιου βίου όσο νομίζουν πως είναι.

Αν οι γιατροί γιατρεύουν έναν και δύο, όμως αρρωσταίνουν δέκα και είκοσι, κι αν οι καθηγητές μορφώνουν δέκα, παραμορφώνουν χίλιους, κι αν οι δημόσιοι υπάλληλοι κάνουν ένα χρήσιμο πράγμα, όμως κάνουν και εκατόν άχρηστα.

Προσωπικά θα εισηγούμουν την κατάργηση τους αφού ούτως ή άλλως δεν ωφελούν σε τίποτα και αφού παρά τις χιλιάδες τούς γιατρούς η υγία τού λαού πάει από το κακό στο χειρότερο και παρά τις χιλιάδες τούς καθηγητές και δημόσιους υπαλλήλους η παιδεία και η δημόσια ζωή νοσεί όσο ποτέ προηγουμένως.

Φαύλος ο κύκλος τού συστήματος. Ακρη δεν βρίσκεις. Και πώς λοιπόν θα μπορούσε κανείς να αλλάξει οτιδήποτε μ' αυτά τα δεδομένα; Πώς θα μπορούσε ο Ούτοπος να έχει ελπίδες όταν με τις προτάσεις, τις εισηγήσεις και τα σχόλια του στρέφει εναντίον του τις ισχυρότερες οικονομικά και κοινωνικά συμμορίες τού συστήματος; Θα τις εκτιμήσει μήπως κανείς απ' αυτούς και θα βγει να υποστήριξει δημόσια πως ο Ούτοπος λέει απλά την αλήθεια ή μήπως θα τον απομονώσουν και θα τον πολεμήσουν με κάθε μέσον που έχουν στην διάθεση τους και θα του κόψουν και την καλημέρα;

Είναι πραγματικά δύσκολο το εγχείρημα ν' αλλάξεις ένα σάπιο σύστημα όταν οι άνθρωποι για τους οποίους αγωνίζεσαι δεν σε βοηθούν σ' αυτό. Δύσκολο το εγχείρημα, ναι, το ξέρω, το βλέπω, το ζω και το βιώνω, και η απάθεια και η αδιαφορία των πάντων γι' αυτό που προτίνω συνθέτουν μια πληγή για την καρδιά μου.

Κι όμως εγώ θα προσπαθήσω, θα το παλέψω κι αυτή την φορά ενάντια σ' όλα τα προγνωστικά και ενάντια σε όλα τα κατεστημένα με την ελπίδα πως ίσως βγει κάτι. Θα το παλέψω.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν'Εξι.

Παφίτες, και Παφίτισσες, συμβαίνει αυτές τις μέρες που γράφω αυτά τα κείμενα να βρίσκεται στο προσκήνιο και να προκαλεί διαμάχες αυτό το «εθνικό σχέδιο Υγίας» το οποίο-κατά κείνους που το διαφημίζουν - όταν ψηφισθεί και εφαρμοσθεί θα δώσει την τόσο πολυπόθητη υγία στον λαό ως διά μαγείας.

Κάποιο βέβαια διαφωνούν πάνω στα έξοδα που θα επωμισθούν με την εφαρμογή του και όλοι γενικά το κρίνουν στο μέτρο που θα χάσουν ή θα κερδίσουν οικονομικά εξ' αιτίας του αλλά όσο για το θέμα αν μπορεί αυτό το σχέδιο να προσφέρει μια αληθινή και στέρεη υγία στον λαό και στους πελάτες τους κανείς δεν νιάζεται και κανείς δεν έχει ιδέα.

Αραγε ξέρουν όλοι αυτοί οι γιατροί τό τι χρειάζεται ένα ανθρώπινο σώμα ώστε να μην αρρωσταίνει και να μην τους έχει ανάγκη; Ξέρουν τις καθημερινές ανάγκες τού ανθρώπου για άσκηση, γι' αυτό και για κείνο; Ξέρουν τι χρειάζεται ώστε να μην χρειάζεται ούτε παθολόγους, ούτε νευρολόγους, ούτε ωτορινολαρυγγολόγους, ούτε οδοντίατρους, ούτε ορθοπεδικούς, ούτε ψυχιάτρους, ούτε ούτε ούτε, παρεκτός σε κάποιες έκτακτες ανάγκες και ατυχήματα;

Χωρίς να θέλω λοιπόν να μηδενίσω την προσφορά και την χρησιμότητα τους σε κάποιες περιπτώσεις, όμως σε γενικές γραμμές η συντριπτική πλειοψηφία τών περιπτώσεων για τις οποίες καταφεύγει κανείς στους γιατρούς θα μπορούσε να αποφευχθεί χάρις σε ένα επιμελές και ισορροπημένο σύστημα άσκησης.

Χωρίς αυτό το σύστημα άσκησης, όλος ο λαός θα τρέχει κάθε μέρα από τον έναν γιατρό στον άλλον και γιατριά δεν θα βρίσκει τελικά πουθενά.

Γιατί το γεγονός είναι πως επικρατεί μια παντελής άγνοια για τις πραγματικές ανάγκες τού ανθρώπινου σώματος. Χωρίς την συστηματική και καθημερινή ικανοποίηση αυτών των αναγκών, τότε ούτε εκατόν ούτε χίλια νοσοκομεία, και ούτε είκοσι ούτε εκατόν χιλιάδες γιατροί δεν θα μπορούσαν να γιατρέψουν τον λαό, τόσο μάλλον γιατί κι αυτοί οι ίδιοι οι γιατροί αγνοούν εκείνες τις ανθρώπινες ανάγκες τών οποίων η ικανοποίηση θα έκανε τον άνθρωπο άτρωτο μπροστά σε όλες τις αρώστιες και αχρείαστα τα νοσοκομεία και τους γιατρούς. Πώς λοιπόν θα μπορούσαν οι γιατροί να γιατρέψουν έναν λαό απ' αυτές και εκείνες τις αρώστιες αφού και αυτοί οι ίδιοι υποφέρουν από τις ίδιες αρώστιες;

Θα δώσει μήπως την λύση το πολυδιαφημισμένο σας εθνικό σχέδιο υγίας; Θα την δώσουν οι γιατροί με τα δέκα και δεκαπέντε χρόνια σπουδών; Θα την δώσει αυτός ή εκείνος ο αρχηγός αυτού ή εκείνου τού κόμματος ή θα την δώσει προσωπικά ο ίδιος ο Πρόεδρος τής δημοκρατίας σας;

Η δική μου άποψη είναι πως χάνουν τον καιρό τους, και μαζί τους χάνετε και σεις τον δικό σας. Όλοι τους; Πρόεδροι, Βουλευτές, γιατροί, κανείς τους δεν έχει ιδέα αφού κανείς τους δεν βρήκε και δεν διέθεσε ποτέ χρόνο για να μάθει κάτι άλλο απ' αυτό που του μάθανε.

Εξέτασε μήπως κανείς το θέμα κατά έναν τρόπο αντικειμενικό και επιστημονικό; Πειραματίστηκε μήπως κανείς επί του θέματος; Πού όμως καιρός για πειράματα; Πιός θα άφηνε την πεπατημένη οδόν; Πιός θα παρατούσε μια απασχόληση που του πρόσφερε λεφτά για να ασχοληθεί με μια άλλη που θα του αφαιρούσε, τόσο νηστικοί και πεινασμένοι που είναι όλοι; Έτσι κι έτσι κολλήσαμε όλοι σ' αυτά που μας μάθανε κάποιο άλλοι και κανείς δεν νιάστηκε για κάτι το καινούριο ή το διαφορετικό. Αυτός το άφησε για κείνον και εκείνος το άφησε για τον άλλον και όλοι τελικά το αφήσατε για τον ...Ούτοπο.

Γιατί αυτό έγινε τελικά. Αυτό το θέμα το οποίο άξιζε όσο τίποτ' άλλο μελέτης και πειραμάτων νά που το επωμίσθηκα μόνος μου. Βέβαια δεν λέω πως δεν προσπάθησε κανείς ως εδώ για να βρει μια άκρη αλλά η γενική μου άποψη είναι πως εκείνοι που προσπάθησαν ξεκίνησαν με λάθος σχεδιασμό, οι απόπειρες τους ήταν πολύ σύντομες και σπασμωδικές και τους έλειπε η οξυδέρκεια και εκείνο το υγιές ένστικτο αυτοσυντήρησης, έτσι που τελικά η απόπειρα για καλύτερευση της υγείας των ανθρώπων περιορίστηκε στα χημικά εργαστήρια.

Από την άλλη πλευρά βέβαια είναι η τάξη των γυμναστών και προπονητών αλλά αυτών η επιστήμη και προσπάθεια δεν έγκειται στο πώς να βγάλουν με ένα σωστό πρόγραμμα σωστούς αθλητές και υγιείς ανθρώπους αλλά μάλλον στο πώς θα βγάλουν χάρις στην χημεία έναν πρωταθλητή στο στερέωμα για λίγους μήνες δόξας άσχετα από το αν θα χάσει σύντομα την υγία του, κι ίσως και την ζωή του.

Υστερα βεβαίως είναι και η άλλη σχολή της οποίας το κύριο μενού μπορεί να αποτελείται από μισής - μιας ώρας περπάτημα ή και 10-15 λεπτών κολύμπι την ημέρα ή την εβδομάδα, χειμερινού ή όχι.

Αναρωτιέμαι όμως: αυτοί που κάνουν ή συστήνουν αυτό ή εκείνο το πρόγραμμα άσκησης βλέπουν να λειτουργεί ικανοποιητικά για την υγία τους; Τους χαρίζει τουλάχιστον μια στοιχειώδη ευδιαθεσία; Τους προσφέρει έναν στοιχειώδη ύπνο; Τους προσφέρει την κατάλληλη όρεξη για φαΐ και την κατάλληλη δυνατότητα αφομοίωσης του ή μήπως χρειάζονται να συμπληρώνουν το περπάτημα και το κολύμπι τους με λίγες δόσεις τσιγάρου, αλκοόλ και χαπιών; Τους προσφέρει αυτή ή εκείνη η άσκηση τους εκείνη την «κατάσταση της πλήρους σωματικής και ψυχικής ευεξίας», αυτό που πρέπει να είναι δηλαδή η πραγματική υγία, ή απλά τους βοηθάει λίγο και μετριάζει εκείνη την κόλαση στην ψυχή τους που επιφέρει η παντελής απουσία υγείας και άσκησης;

Πόση αλήθεια άσκηση χρειάζεται ένα ανθρώπινο σώμα ώστε να βιώνει καθημερινά και ανά πάσαν στιγμήν εκείνη την πλήρη σωματική και ψυχική ευεξία που τον κάνει να αισθάνεται σαν Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους όσο δεν του λείπει το φαΐ και το νερό;

Από πού να ξεκινήσει κανείς; Με πιά βάση; Να χειριστεί το ζήτημα όπως το φαΐ, με τρεις δόσεις την ημέρα; Με μία δόση; Με δύο; Με πέντε ή με δέκα;

Βέβαια και η πιο επιφανειακή μελέτη επί του θέματος είναι αρκετή για να δείξει πως εδώ τα πράγματα δεν είναι έτσι απλά όπως το φαΐ και πως δεν κλείνει το ζήτημα με μία, με δύο ή με τρεις ημερήσιες δόσεις. Αν ήταν έτσι απλό θα το είχαν βρει οι άνθρωποι εδώ και χιλιάδες χρόνια, όλοι τότε θα είχαν την υγία τους και έτσι θα ήταν εντελώς αχρείαστη η δική μου έρευνα επί του θέματος.

Από πού θα άρχιζα λοιπόν, και με πιά βάση; Υπήρχε μήπως ταξινομημένη κάποια συλλογική πείρα πάνω στο θέμα ή μήπως θάπρεπε να βασιστώ στην δική μου προσωπική πείρα, όσην είχα;

Σαν παιδί βεβαίως, σαν έφηβος μετά και σαν νέος στην συνέχεια (ως το τέλος της στρατιωτικής θητείας) είχα λίγο πολύ την πείρα που είχε και το κάθε παιδί, ο κάθε έφηβος και ο κάθε νέος της ηλικίας ή της γενιάς μου.

Το πώς αντιδρά ο άνθρωπος μυσ μετά από ένα ποδοσφαιρικό παιχνίδι ή μετά από έναν ανώμαλο δρόμο με έντονο συναγωνισμό, είναι λίγο πολύ συνηθισμένο για όσους είχαν την σχετική πείρα και το πάθος για την νίκη.

Όταν ένας άνθρωπος έβγαλε τα παιδικά και νεανικά του χρόνια με άσκηση σωματική και πνευματική μπορούσε άραγε να δώσει άλλη εξήγηση και λύση από την ίδια την άσκηση όταν οι συγκυρίες θα τον έφερναν κάποια στιγμή στο σημείο να χάσει τον ύπνο και τις ορέξεις που είχε σαν νέος;

Ε κι ασφαλώς το να έχεις ορέξεις για φαΐ και για ύπνο είναι μόνο το ένα μέρος τού ζητήματος. Γιατί ενώ από την μια η απουσία όρεξης για φαΐ και για ύπνο είναι στοιχεία αρνητικά για τον ανθρώπινο οργανισμό, όμως από την άλλη η υπερβολική όρεξη γι' αυτά είναι επίσης αρνητική, και

αν υπάρχει με το ένα ο κίνδυνος προσβολής (καρδιάς, στομαχιού ή ή ή), υπάρχει επίσης και με το άλλο.

Όταν μάλιστα το θέμα δεν μπαίνει απλά ως ζήτημα αποφυγής αυτής ή εκείνης τής προσβολής αλλά ως επιδίωξη εκείνης τής κατάστασης τής πλήρους σωματικής και ψυχικής ευεξίας - και δύναμης - ε τότε ασφαλώς τίθεται αναπότρεπτα το ζήτημα τού μέτρου στην άσκηση έτσι όπως τίθεται και σε κάθε ζήτημα. Γιατί βέβαια η άσκηση είναι καλή και ωφέλιμη, ναι, αλλά είναι καλή και ωφέλιμη μόνο η σωστή και ισορροπημένη άσκηση, η άσκηση δηλαδή που βασίζεται στην γνώση και στην ανάγκη.

Όπως και η ξεκούραση βέβαια είναι καλή, ναι, αλλά κι αυτή πρέπει να είναι σωστή και ισορροπημένη. Το ίδιο και το φαγητό, και τα μέρη που αποτελούν το φαγητό (η κατάχρηση είναι ανεπιθύμητη για το ανθρώπινο σώμα), το ίδιο και ο ύπνος και ο ξύπνος και ούτω καθ' εξής.

Θα χρησιμοποιήσω εδώ την πρόταση τού Αριστοτέλη, πως δηλαδή «τα υπερβολικά γυμνάσια και τα ελλιπή φθείρουν την δύναμη» και θα συνεχίσω.

Πράγματι η φθορά είναι μια επιβλαβής διαδικασία για τον άνθρωπο και οφείλει σαν ένα έλλογον ον που υποτίθεται ότι είναι να απομακρύνει ότι συντελεί στην φθορά του και να ενστερνισθεί ότι συντελεί στην δύναμη και την ανανέωση του.

Από την στιγμή λοιπόν που φτάνουμε στο σημείο να αναγνωρίσουμε ότι η άσκηση μπορεί να είναι και ωφέλιμη και βλαβερή - πάντα ανάλογα με την χρήση της - τότε απομένει να πούμε πιά είναι εκείνη η άσκηση που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μετρημένη, σωστή και ισορροπημένη και η οποία θα εξασφάλιζε μια πλήρη υγία στον καθένα που θα την έκανε.

Όπως σάς έχω πει πριν, το θέμα δεν είναι και τόσο απλό όσο είναι με το φαγητό. Είναι πολύ δύσκολο. Όταν λοιπόν λέει ο Αριστοτέλης πως τα υπερβολικά και τα ελλιπή γυμνάσια φθείρουν, μην νομίσετε πως λέει και τίποτα το σπουδαίο ή πως βοηθάει καθόλου στην εξιχνίαση τής υπόθεσης. Ουσιαστικά τίποτα δεν λέει αφού δεν μας λέει και πιά είναι τα μη ελλιπή και μη υπερβολικά γυμνάσια. Πιά ακριβώς είναι τα σωστά γυμνάσια; Μας είπε τίποτα; Τίποτα δεν μας είπε έξω από αυτή - κι ίσως και κάπιαν άλλην που ίσως δεν γνωρίζω - την γενικότητα κι ας έγραψε τόμους και τόμους.

Μήπως άραγε είπε τίποτα περισσότερο ο Πλάτωνας; Δεν βρήκα τίποτα το ιδιαίτερο, όσο και αν τον διάβασα. Μήπως είπαν τίποτα οι απόγονοι εκείνων τών σοφών και δημιουργών τής μεγάλης Αθηναϊκής Δημοκρατίας; Τίποτα οι προπονηταί αλόγων ή παγκοσμίων πρωταθλητών;

Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να δείχνει πως έχουν προσεγγίσει ορθολογιστικά το θέμα. Ακόμα και σήμερα υπάρχει η ίδια πλάνη και άγνοια για το πώς οφείλει να χειρισθεί κανείς τον ανθρώπινο μυ ενώ, από την άλλη, είναι κοινό μυστικό πως όλη η πρόοδος και όλα τα ρεκόρ στον αθλητισμό δεν αποτελούν παρά το αποτέλεσμα τής προόδου στην χημική επιστήμη, μια πρόοδος για την οποία κανείς δεν αμφιβάλλει. Όταν μάλιστα μπορεί και ανασταίνει ακόμα και πεθαμένες πούτσες είναι απίθανο να μην μπορεί να κάνει έναν ζωντανό μυ να ...πετάξει.

Άραγε ξέρουν την μέγιστη ταχύτητα που μπορεί να αναπτύξει ένας άνθρωπος χωρίς φάρμακα; Ξέρουν την μέγιστη αντοχή του; Ας αφήσουν κατά μέρος την χημεία και ας βάλουν το μυαλό τους να δουλέψει έτσι όπως το δούλεψα εγώ. Ας βάλουν εκείνοι τα προγράμματα τους άσκησης κάτω κι ας βάλω κι εγώ τα δικά μου. Από κει και πέρα υπάρχουν διαθέσιμα χιλιάδες και εκατομύρια ανθρώπινα σώματα τα οποία θα μπορούσαν να μετράσουν στην πραγματοποίηση αυτού του πειράματος - ένα πείραμα στο κάτω κάτω το οποίο φιλοδοξεί να προσφέρει στον άνθρωπο το μεγαλύτερο αγαθό τής ζωής, την Υγία.

Αυτό το πείραμα κι αν αξίζει να γίνει λοιπόν. Όλα τ' άλλα πειράματα είναι σκατά μπροστά σ' αυτό. Με την μια δοκιμή λοιπόν, με τις δύο, με τις τρεις, με τις δέκα και με τις εκατό, δεν μπορεί παρά να βρίσκαμε επιτέλους καί άκρη καί λύση.

Πιού όμως να πεις αυτό το πράγμα για να το δεχθεί; Πιος θα εγκαταλείψει την απασχόληση του

και πιος θα αρνηθεί την επιστήμη και την σπουδή του για να δοκιμάσει κάτι που του προτίνει ένας αφανής άνθρωπος ή ένας άνθρωπος χωρίς τίτλους σπουδών επί του θέματος;

Έτσι κι έτσι λοιπόν το ζήτημα υπάρχει και παραμένει και όπως φαίνεται θα μου μείνει ως ένα καθαντό προσωπικό ζήτημα όσο δεν έχω την εξουσία και εκείνο το σιδερένιο ραβδί με το οποίο θα σας επέβαλλα να το εκτελέσετε και να το ακολουθήσετε θέλετε δεν θέλετε.

Πιό αποτελεί τελικά το μέτρο στην άσκηση; Πιό είναι εκείνο το μέτρο για το οποίο σάς μιλά ο Ούτοπος ο οποίος ξόδεψε ήδη 20 ολόκληρα χρόνια στην σπουδή αυτού του θέματος χωρίς, μάλιστα, να το έχει ολοκληρώσει ακόμα στην εντέλεια του αφού, ότι κι αν πω, η αλήθεια είναι πως υπάρχουν ακόμα κάποιες λεπτομέρειες οι οποίες πρέπει να ξεκαθαρισθούν και να δοκιμασθούν για ακόμα λίγο χρόνο.

Σας είπα πως το ζήτημα δεν είναι εύκολο. Αν ήταν εύκολο θα το είχαν βρει και λύσει κάποιος άλλοι πριν από μένα. Έστω όμως και αν δεν μπορώ ακόμα να ορκιστώ πως βρήκα το απόλυτο μέτρο, όμως ξέρω πως είμαι κοντά και το ζυγίζω το πράγμα κάθε μέρα και κάθε ώρα. Άλλοτε είμαι λίγο πάνω (στα υπερβολικά γυμνάσια) και άλλοτε λίγο κάτω (στα ελλιπή) αλλά πού θα πάει; Θα σταθεί κάποια στιγμή η πλάστιγγα, δεν μπορεί παρά να σταθεί.

Πιό ήταν τέλος πάντων οι κύριοι παράγοντες που με βοήθησαν ώστε να φτάσω ως εδώ; Πρώτα υπολογίστε αυτό που απεκάλεσα ήδη ως ένα «υγιές ένστικτο αυτοσυντήρησης», ένα ένστικτο το οποίο δεν μου επέτρεπε να χρησιμοποιήσω το τσιγάρο, το αλκοόλ ή τα χάπια ως βοηθήματα για την Υγία. Από κει και πέρα έχοντας ως δεδομένη την στεριά για να τρέχω ή να περπατώ, και το νερό για να κολυμπώ, τον λόγο τον είχαν τα απλά μαθηματικά. Ένα ρολόι για να μετράω τον χρόνο δεν μούλειψε ποτέ και μια μετροταινία για να μετράω τις αποστάσεις δεν μούλειψε ούτε αυτή.

Πώς θα προχωρούσα λοιπόν μετά; Αραγε αν άρχιζα την πρώτη μέρα με μια επίπονη άσκηση θα μπορούσα να κάνω το ίδιο και την δεύτερη; Κι αν θα μπορούσα να το κάνω και την δεύτερη, θα μπορούσα μήπως να το κάνω και την τρίτη; Τι λέει ο καρδιακός μυς; Τ' αντέχει; Τι λένε οι γάμπες; Τι λένε τα γόνατα; Τι λένε τα πέλματα; (γιατί πρέπει ν' ακούω όλα τα μέρη τού σώματος μου). Τι λέει ο ύπνος; Είναι καλός ή μήπως είναι ταραγμένος και μισός; Τι λένε οι ορέξεις μου για φαΐ; Είναι οι σωστές ή μήπως είναι υπερβολικές; Έχω υπερβολική όρεξη για υγρή τροφή και ελλιπή για στερεή; (γιατί όλα θέλουν μια ισορροπία).

Ας το δω έτσι λοιπόν. Είναι πολύ; Δεν το αντέχω, με σκάει; Μου χαλάει τον ύπνο αντί να μου τον φτιάχνει; Τότε ας λιγοστέψω την ένταση. Ας το δω κι έτσι. Μήπως όμως αν λιγοστέψεις την ένταση ατονεί η καρδιά σου; Σε πονάει το στομάχι και συσσωρεύονται άλατα στο αίμα; Μήπως λοιπόν με την μείωση τής έντασης θα πρέπει να αυξήσεις την διάρκεια τής άσκησης;

Ύστερα με τι δόσεις πρέπει να κάνεις την άσκηση σου την κάθε ημέρα; Μήπως σταθερού αριθμού, σταθερής έντασης και σταθερής διάρκειας δόσεις; Ας το δω κι αυτό, ας το δω και τούτο κι ας το δω και κείνο. Τα χρόνια περνάνε στο μεταξύ.

Μήπως θάταν καλό να μειώνω ή να αυξάνω προοδευτικά την ένταση; Ακόμα: μπορώ μήπως να περιορίσω την άσκηση μου μόνο στην στεριά; Την αντέχουν τα γόνατα, την αντέχουν τα πόδια ή μήπως θα πρέπει να την μοιράζω και στο νερό και στην στεριά;

Έπειτα μέσα σε πιά χρονικά πλαίσια πρέπει να κάνω την άσκηση μου; Ο κύκλος μιας βδομάδας είναι αρκετός ώστε να αναλάβουν οι μύες ή μήπως χρειάζονται δέκα, δεκαπέντε, είκοσι ή τριάντα μέρες; Γιατί πρέπει να εξεταστεί κι αυτό.

Έπειτα αν πω πως πρέπει να μειώνω ή να αυξάνω προοδευτικά την ένταση, τότε πρέπει να εξετάσω και τι ρυθμό θα δώσω κατά την πρώτη μέρα (ή με πόσο φορτίο θα συνδυάσω το περπάτημα μου - γιατί ο άνθρωπος θα πρέπει να λειτουργεί και σαν μεταφορικό ον. Στο σύστημα που θέλω και οραματίζομαι εγώ δεν θα έχουν θέση οι μηχανές. Πιος λοιπόν θα κουβαλάει; Μόνο τα γαϊδούρια; - και με πόσα μέτρα το λεπτό το τρέξιμο μου;), τι κατά την δεύτερη, τι κατά την

τρίτη, την τέταρτη και ούτω καθεξής, μέρα;

Πόσα μέτρα το λεπτό λοιπόν την πρώτη μέρα, πόσα την δεύτερη και πόσα την τρίτη κτλ αλλά και με πιά διάρκεια για την κάθε μέρα;

Επιπλέον: πόσες δόσεις άσκησης είναι σωστές για την 1η μέρα; Πόσες για την 2η και πόσες για την 3η, την 4η, την 5η, την 6η, 7η, 8η, 9η και 10η μέρα (γιατί τελικά η σωστή άσκηση -κατέληγα- θα βασιστεί στον κύκλο τών 10 και όχι τών 7, τών 15, τών 20 ή των 30 ημερών). Θα πρέπει μήπως να είναι σταθερού αριθμού και σταθερής διάρκειας οι δόσεις άσκησης για όλες τις μέρες (έτσι όπως είναι το φαΐ) και σταθερού ρυθμού ή μήπως πρέπει να είναι σταθερού μεν αριθμού και διάρκειας αλλά διαφορετικού ρυθμού την κάθε μέρα ή μήπως - όπως έχω καταλήξει και σ' αυτό - θα πρέπει να μοιράσουμε την άσκηση μας σε λίγες και μεγάλης διάρκειας δόσεις σε μια πρώτη φάση, σε περισσότερες αλλά μικρότερης διάρκειας σε μια 2η φάση, σε ακόμα περισσότερες και ακόμα μικρότερης διάρκειας σε μια 3η και σε ακόμα περισσότερες και με πιο μικρής ακόμα διάρκειας για μια 4η;

Μήπως δηλαδή είναι ευεργετικό για το ανθρώπινο σώμα το να συγκεντρώνει στην αρχή τις δόσεις άσκησης του (λίγες και μεγάλης διάρκειας δόσεις) και να τις διασπείρει μετά (περισσότερες και μικρής διάρκειας δόσεις);

Πιαν απάντηση μού έδωσε το πείραμα μου ως προς αυτό; Ανεπιφύλακτα: ναι! Και σαν ο άνθρωπος βέβαια που έχει κάνει εκείνα τα σχέδια πόλεων στα μέτρα τών ανθρώπινων μυώνων και ο οποίος αποδεικνύει με την ζωή του καθημερινά πως ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος έτσι ώστε να ζει και να λειτουργεί (να εργάζεται, να αθλείται, να τρώει και να ερωτεύεται) σε κείνες τις πόλεις και ο οποίος θέλει να προσδώσει σε κάθε πρόταση του μια **μαθηματική και γεωμετρική αιτιολόγηση**, δεν έχει καμιά αμφιβολία ως προς αυτό. Γιατί αυτό το πρόγραμμα βγήκε μέσα από κείνη την πόλη όπως εκείνη η πόλη βγήκε μέσα απ' αυτό το πρόγραμμα. Η τελειοποίηση τού σχεδίου άσκησης βοηθούσε στην τελειοποίηση τού σχεδίου τής πόλης, και το αντίθετο, ώσπου κατέληξα τελικά εδώ που κατέληξα και βρήκα αυτό που βρήκα.

Πως βέβαια χρειάστηκε αγώνας για να το βρω και πως χρειάζεται αγώνας για να το εφαρμόσω, ως το θεωρήσουμε δεδομένο. Ως προς αυτό δηλώνω πως **θεωρώ τούς πολιτικούς μου αγώνες** (για την Προεδρία, την βουλή, ή ή ή) **ως παιχνιδάκια μπροστά στον καθημερινό μου αγώνα για την υγία**, για την κατάκτηση και την εφαρμογή δηλαδή αυτού τού σχεδίου άσκησης.

Σαν, επιπλέον, ο άνθρωπος που ξέρει και διακηρύσσει πως **«καλό καθεστώς είναι εκείνο που δίνει στον λαό την υγία του και πως όλα τ' άλλα είναι σκατά»**

δεν του επιτρεπόταν να αγνοεί τούς κανόνες εκείνους που δίνουν μια αληθινή υγία στον άνθρωπο. Από την στιγμή λοιπόν που εκείνο το υγιές ένστικτο αυτοσυντήρησης τον οδήγησε στο σημείο να βρει εκείνους τούς κανόνες και από την στιγμή που ξέρει πως έχει ένα **πολιτικό ταλέντο** και έναν **πολιτικό προορισμό**, τότε δεν θα μπορούσε παρά να θέλει να εντάξει εκείνους τούς κανόνες υγίας στο πολιτικό του σύστημα και εκεί να κάνει τον λαό μέτοχο στην υγία. Γιατί ασφαλώς δεν βρήκε αυτά που βρήκε για τον εαυτό του μονάχα ή έτσι απλά για να τα βρει αλλά για να τα προσφέρει σε κείνους που τα χρειάζονται.

Είναι άξια απορίας η σπουδή που όλοι δείχνετε για να φάτε στην ώρα σας, και μάλιστα να φάτε καλά, ενώ για την σωματική άσκηση - για την τροφή δηλαδή τής καρδιάς και των μυώνων σας, γι' αυτή την τροφή που χωρίς αυτή εκείνη η τροφή για το στομάχι δεν έχει ούτε ουσία ούτε αξία και καταλήγει τελικά δηλητήριο για το σώμα σας - δεν δίνει σχεδόν κανένας σημασία.

Πώς μπορείτε αλήθεια και τρώτε χωρίς να έχετε περπατήσει, τρέξει, εργασθεί και κολυμπήσει πριν; Δεν νιώθετε άραγε να πνίγεστε μέσα στο πιάτο με το φαΐ σας ή μήπως εσείς βρήκατε την λύση στο τσιγάρο, στο ποτό και στα χάπια; Ως πού θα σας πάρει όμως αυτό;

Και πώς, έπειτα, μπορείτε να ξοδεύετε δύο ή τρεις ώρες για το φαΐ σας (κι αλίμονο! Θα χαλάσει ο κόσμος αν το στερηθείτε) την στιγμή που ο οργανισμός σας χρειάζεται τριπλάσιες και

τετραπλάσιες ώρες άσκησης και χειρονακτικής εργασίας για να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για ικανοποιητική όρεξη και αφομοίωση τού φαγητού σας;

Πρέπει να κατανοήσετε λοιπόν πως έτσι όπως οφείλετε να ρυθμίζετε τις ώρες τού φαγητού σας, οφείλετε πολύ περισσότερο να ρυθμίζετε και τις ώρες τής άσκησης σας. Από την στιγμή που η άσκηση αυτή - και μόνο αυτή - δίνει την υγία και από την στιγμή που η υγία αποτελεί το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή, θάταν ανόητο το να μην ρυθμίσετε εκείνα τα πράγματα που σας δίνουν την υγία κατά έναν τρόπο αυτόματο.

Έτσι όπως η εργασία σ' ένα εργοστάσιο θέλει ρύθμιση, πρόγραμμα και σχεδιασμό για να βγει ένα έπιπλο, ένα ρούχο, ένα οικιακό σκεύος ή ένα εργαλείο (πράγματα μέτριας αξίας δηλαδή), έτσι και ένα πολιτικό σύστημα οφείλει να ρυθμίσει κατά τέτιο τρόπο τα πράγματα ώστε η υγία να αποτελεί κτήμα τού καθενός, τόσο μάλλον αφού χωρίς υγία ακόμα και η ίδια η ζωή γίνεται μια διαρκής κόλαση.

Προσωπικά πιστεύω πως έτσι πρέπει να κρίνει ένας πολίτης το σύστημα του: από το αν μπορεί να του προσφέρει αυτό το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή, την υγία, και όχι από το αν του προσφέρει απατηλή ευημερία και πολυτέλεια.

Αν μπορεί και δεν το κάνει, τότε δικαίως θα το κατηγορούσε κανείς ως ανάξιο και ανίκανο. Αν όμως δεν ξέρει πώς να το κάνει, τότε δικαίως θα το κατηγορούσε ως άχρηστο και ηλίθιο.

Τι νομίζετε λοιπόν; Ξέρει μήπως αλλά δεν μπορεί ή μήπως δεν ξέρει, δεν έχει ιδέα και είναι κι αυτό τόσο άρωστο όσο και οι υπέρμαχοι και τα φερέφωνα του όλα;

Μπορεί, πέστε μου, αυτό το σύστημα να βοηθήσει τον λαό ώστε να κατακτήσει το ύψιστο αγαθό τής ζωής; Το μπορούν οι υπουργοί σας, οι Πρόεδροι ή οι Βουλευτές σας; Σας έδωσε κανείς την εντύπωση πως μπορεί να σας βοηθήσει σ' αυτό; Μπορεί μήπως να σας δώσει την όρεξη για φαΐ και για ύπνο που είχατε σαν παιδιά; Μπορούν να σας δώσουν την χαρά και την δίψα τής ζωής και του έρωτα; Μπορούν να κάνουν το τραγούδι και το χαμόγελο ν' ανθίσουν στα χείλη σας; Μπορούν άραγε τα σχέδια τους υγίας να σας βοηθήσουν; Μπορούν να σας προσφέρουν μια πραγματική υγία και μια πραγματική ευτυχία;

Δυστυχώς φίλοι μου, για σας, κανείς δεν μπορεί. Όλοι τους μαζί δεν μπορούν, το σύστημα σας δεν μπορεί. Το μόνο που μπορεί είναι να σάς φθείρει και να σας αρωσταίνει και να έρχεται ύστερα να σας γιατρέψει με σχέδια υγίας που δεν γιατρεύουν κανέναν τελικά.

Εάν θέλετε πραγματικά την Υγία, αν θέλετε μια αληθινή υγία, τότε εκεί θα πρέπει να στρέψετε τα πυρά σας: στο σύστημα που εκτρέφει τις αρώστιες, όλες τις αρώστιες, ατομικές και κοινωνικές. Όσο το συντηρείτε ακόμα, η ζωή σας θα είναι μια κόλαση. Ούτε τα εθνικά σχέδια υγίας σάς σώζουν, ούτε τα νοσοκομεία κι ούτε οι κλινικές με όλο το προσωπικό τους.

Χωρίς μια εξουσία που θα σας μαζέψει από τα άντρα σας (από τα γραφεία, τα σαλόνια και τα εργοστάσια) και θα σας επιβάλει να τρέξετε, να περπατήσετε, να τσαπίσετε, να κλαδέψετε, να ποτίσετε, να ξεχορτίσετε, να σπείρετε, να θερίσετε, να κουβαλήσετε, να βοσκήσετε, να αρμέξετε, να χορέψετε, να κολυπήσετε και να αγαπήσετε, η υγία σας θα παραμένει για πάντα στο μηδέν.

Έχετε υπόψιν λοιπόν πως ο Ούτοπος αγωνίζεται για να διεκδικήσει αυτήν ακριβώς την εξουσία ώστε να σας επιβάλει με σιδερένια πυγμή αυτά ακριβώς που η πείρα, η σπουδή και το μιάλο του τού έμαθαν πως τα έχετε απόλυτη ανάγκη προκειμένου να κερδίσετε μια υγία τής προκοπής και μια προοπτική σαν άνθρωποι και σαν λαός.

Αν σας ενδιαφέρει λοιπόν, αν θέλετε πράγματι την υγία και την ευτυχία σας και αν πιστεύετε τελικά πως μπορεί να σας βοηθήσει να την αποκτήσετε, τότε ξέρετε και πάλι τι θα κάνετε.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Εφτά.

Παφίτες, και Παφίτισσες, συνέβη ώστε ν' ακούσω κάποιους ανθρώπους να ισχυρίζονται πως ο Ούτοπος θέλει να σας οδηγήσει πίσω σε πρωτόγονες καταστάσεις. Μπορεί κάποιος να διαδίδουν μάλιστα πως θα σας στερήσω το ηλεκτρικό ρεύμα και θα επαναφέρω τις λάμπες πετρελαίου, πως ίσως θα σας υποχρεώσω να ψήνετε το φαΐ σας στα ξύλα ή πως θα σας βάλω να κοιμάστε στα ίδια σπίτια με τα γαϊδούρια - όπως το κάνανε δηλαδή οι γιαγιάδες και οι παππούδες σας - ή δεν ξέρω τι άλλο φαντάζεται ο καθένας. Αν είναι δυνατόν!

Από την άλλη όμως, σαν ο άνθρωπος που δήλωσε ότι σκοπεύει να συμφιλιώσει την τεχνολογία με τον πρωτογονισμό και επίσης να κάνει την μυϊκή δύναμη συνδυασμένη με την ευφυΐα πιο αποτελεσματική από την τεχνολογία συνδυασμένη με την ηλιθιότητα, τότε δεν μπορεί παρά να παραχωρήσει ένα σημαντικό μέρος από το σχέδιο του για τον Καινούριο Κόσμο στον πρωτογονισμό.

Μην παρεξηγήσετε όμως τον όρο και μην φαντασθείτε πως θέλω να σας οδηγήσω πίσω στην λίθινη εποχή και, για καλό και για κακό, μεταφράζετε τον όρο «πρωτογονισμός» ως «φυσική ζωή», ζωή σύμφωνη με την φύση (και την λογική).

Τόγρωνα πολλές φορές αυτό αλλά θα το γράφω άλλη μια για το χατίρι σας: παίρνουμε από τον παλιό κόσμο ότι μας εξυπηρετεί για να κτίσουμε τον νέο κόσμο τού αύριο. Ότι δεν μας εξυπηρετεί, θάβεται. Όσο πιο βαθύς ο λάκκος, τόσο το καλύτερο.

Γι' αυτό μην ανησυχείτε λοιπόν: θα έχετε ηλεκτρικό ρεύμα, θα έχετε σύγχρονα οικιακά σκεύη και όχι σκεύη τής λίθινης εποχής, θα έχετε νερό στο δωμάτιο σας και δεν θα τρέχετε να το αντλείτε από πηγάδια και θα έχετε γενικά ότι είναι πρακτικό κι ότι κάνει εύκολη την ζωή σας και δεν μολύνει το περιβάλλον σας. Μην ανησυχείτε επίσης: δεν θα έχετε τα γαϊδούρια ή τις κότες μέσα στο σπίτι ή μέσα στην αυλή σας, δεν θα έχει ο καθένας την τσούρα του, δεν θα έχει την τουαλέτα έξω από το σπίτι του και δεν θα υποχρεώσει κανέναν το καθεστώς μου να σαρίζει την στρατά με την βράκα του.

Μπορείτε να βάλετε με την φαντασία σας πολλά «θα» και πολλά «δεν» για να συμπληρώσετε την εικόνα.

Ας μην νομίσει λοιπόν κανείς πως είναι ένας σύγχρονος άνθρωπος επειδή δεν χρησιμοποιεί καθόλου τα πρωτόγονα πόδια του και γιατί καίει χίλια λίτρα βενζίνη τον χρόνο ενώ ο Ούτοπος είναι πρωτόγονος επειδή χρησιμοποιεί πολύ τα πρωτόγονα πόδια του και καίει 50 ή 100 ή γιατί έχει εκείνος κινητό τηλέφωνο και κομπιούτερ ενώ ο Ούτοπος δεν έχει.

Όπως επιεικώς θα έλεγα γι' αυτούς πως έχουν παρεξηγήσει κάποια πράγματα και θα τους συμβούλευα να κρίνουν και να εκτιμούν το καθετί, είτε παλιό είναι αυτό είτε καινούριο, πάντα και μόνο από τον βαθμό χρησιμότητας του.

Αν κάτι παλιό και πρωτόγονο παραμένει ακόμα χρήσιμο και λειτουργικό, και εάν δεν επιβαρύνει περιβαλλοντικά τον χώρο μου, τότε γιατί να το απορρίψω; Με το ίδιο κριτήριο θα δω και κάτι το καινούριο: εάν ευκολύνει την ζωή μου και μου εξοικονομεί χρόνο και κόπο χωρίς να επιβαρύνει τον χώρο μου, τότε γιατί να μην του δώσω κι αυτού μια θέση στην ζωή μου;

Κρίνοντας το καθετί παλιό και το καθετί καινούριο αποκλειστικά από τον βαθμό τής ωφελιμότητας του ή όχι, έτσι ρυθμίζω την ζωή μου και, με δεδομένο το συγκεκριμένο πολιτικό μου ταλέντο και φιλοδοξία, έτσι ασφαλώς θα ρυθμίσω και την δική σας ζωή από την στιγμή που θα έχω εξουσία πάνω σας.

Γιά φαντασθείτε δηλαδή να αρνιόμασταν να κάνουμε οτιδήποτε έτσι απλά γιατί το κάνανε οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας και όλες οι προηγούμενες γενιές! Θα αρνηθούμε μήπως να φάμε ή θα αρνηθούμε να πιούμε, να χέσσουμε ή να κατουρήσουμε επειδή το κάνανε κι αυτό εκείνοι;

Θα αρνηθούμε να περπατήσουμε επειδή αυτό το κάνανε οι πρωτόγονοι άνθρωποι; Θα αρνηθούμε να κοιμηθούμε, να τρέξουμε ή να κοιπάσουμε; Γίνεται; Δεν γίνεται.

Αναγκαστικά είμαστε υποχρεωμένοι από την φύση μας να κάνουμε κάποια πράγματα τα οποία έκαναν και οι πρωτόγονοι άνθρωποι. Ναι μεν δεν θα φάμε σε πήλινα σκεύη αλλά θα φάμε. Δεν θα ποτίσουμε και δεν θα φροντίσουμε τα φυτά μας με το σύστημα που τα πότιζαν και τα φρόντιζαν πριν από εκατόν ή χίλια χρόνια αλλά πρέπει να τα ποτίσουμε και να τα φροντίσουμε και μεις αφού θέλουμε να φάμε. Κτλ κτλ.

Βέβαια πως οφείλουμε να βελτιώνουμε κάθε πτυχή τής ζωής μας, οπωσδήποτε το οφείλουμε. Δεν μπορούμε να αντιγράψουμε επ' άπειρον την ζωή των προγόνων μας. Όλα επιδέχονται βελτίωσης και είναι καθήκον μας να ψάξουμε τα πάντα απροκατάληπτα και ως τα όρια τους.

Ως προς αυτό μάλιστα ο άνθρωπος έδειξε πως η εξέλιξη τού πολιτισμού και της κοινωνίας του εξαρτάται σχεδόν απόλυτα απ' αυτό. Από την άλλη όμως δεν μπορεί να ρυθμίσει την συμπεριφορά ή την εξέλιξη τού ίδιου τού σώματος του. Δεν ξέρω τι μπορούν να κάνουν στο μέλλον οι επιστήμονες ώστε να μεταλλάξουν την ανθρώπινη φύση, αλλά για την ώρα το ανθρώπινο σώμα είναι αυτό που είναι, και οι ανάγκες του είναι προκαθορισμένες και εμπίπτουν ακριβώς στις προδιαγραφές και στους κανόνες τού κατασκευαστή του.

Από την στιγμή που η γενετική δομή τού ανθρώπινου σώματος παραμένει στις γενικές της γραμμές ίδια και απaráλλακτη όσο και πριν 10, 20 ή 30 χιλιάδες χρόνια, τότε ασφαλώς ίδιες και απaráλλαχτες θα είναι και οι ανάγκες του.

Το γεγονός ότι ο σύγχρονος άνθρωπος έφτιαξε μηχανές που οργώνουν εκείνες τα χωράφια ή μεταφέρουν εκείνες τούς καρπούς τής γης εδώ κι εκεί δεν αλλοίωσε καθόλου την ανάγκη τού ανθρώπινου σώματος για εργασία και κίνηση.

Όπως έχω ξαναπεί: το είδος, η διάρκεια και η ένταση τής εργασίας και κίνησης που οφείλει να κάνει ένας άνθρωπος καθημερινά προκειμένου να υγιαίνει και να ευτυχεί είναι προκαθορισμένη από την στιγμή τής σύλληψης του στην μήτρα τής μάνας του, κι αυτή δεν είναι λίγη.

Η προσωπική πείρα και το πείραμα μου μου λέει - για να σας το πω χοντρικά - πως ένας άνθρωπος είναι ικανός (και υποχρεωμένος) για δέκα περίπου ώρες κινητική και στατική εργασία και άσκηση καθημερινά, έντονη σε κάποια πρώτη φάση και άτονη - αλλά και αναγκαστική - στην συνέχεια. Η εξέλιξη τού δικού μου πειράματος με οδήγησε τελικά σε κάτι το οποίο δεν μπορούσα ούτε εγώ ο ίδιος να το πιστέψω με την έναρξη του αλλά τελικά συμφιλιώθηκα με την απόφαση πως έτσι έχει κατασκευαστεί το ανθρώπινο σώμα και πως είναι υποχρέωση μου να ρυθμίσω την ζωή μου αναλόγως. Εάν λοιπόν, λέω, ο κατασκευαστής μου με έχει κάνει ικανό για τόση πολλή εργασία και άσκηση, τότε εγώ τον ευχαριστώ γι' αυτό. Γιατί να έχω παράπονο; Το ζήτημα ήταν απλά το να μάθω. Από την στιγμή που έμαθα, τότε αυτό που έχω να κάνω εγώ στην συνέχεια είναι να προγραμματίσω την ζωή μου σύμφωνα με αυτό.

Είτε το πιστεύετε είτε όχι, και είτε το θέλετε είτε όχι, ο άνθρωπος μπορεί να κάνει σχεδόν τα πάντα με μυϊκά μέσα. Μπορεί να οικοδομήσει πόλεις και πόλεις, να καλλιεργήσει πεδιάδες και πεδιάδες ακόμα και χωρίς (ή με λίγη, έστω) την βοήθεια των ζώων παρά απλά και μόνο με τα δικά του μυϊκά μέσα.

Αντί λοιπόν να κάθεται σε μια μηχανή και να τρέχει ή να οργώνει εκείνη, θα ήταν καλύτερο γι' αυτό και για το περιβάλλον του να τρέξει και να οργώσει ο ίδιος, να σπείρει ο ίδιος, να θερίσει ο ίδιος, να κλαδέψει ο ίδιος, να αρμέξει ο ίδιος και ούτω καθεξής.

Όταν υπάρχει μια εξουσία που ξέρει καλά τις ανθρώπινες ανάγκες και ξέρει να μετατρέπει τούς όχλους σε έναν αποδοτικό και παραγωγικό μηχανισμό, τότε όλα μπορούν να γίνουν χωρίς μηχανές. Για όλα θα υπάρχει χρόνος.

Έτσι μόνο θα κερδίσει ο άνθρωπος την υγία και την ευδαιμονία του, έτσι μόνο θα σωθεί το

περιβάλλον του και έτσι μόνο θα κερδίσει εκείνες τις απλές χαρές μιας απλής ζωής.

Βέβαια για να μπορέσει να οργανώσει κανείς κατ' αυτό τον τρόπο την δημόσια ζωή, τότε θα πρέπει πρώτα να υπάρχει ο κατάλληλος πυρήνας, κι αυτός ο πυρήνας δεν μπορεί να είναι άλλος από την πόλη όπου θα ζει ο πολίτης. Εκείνος λοιπόν που θέλει να οικοδομήσει και να οργανώσει μια σύγχρονη πόλη δεν μπορεί να αγνοήσει στον σχεδιασμό και την οικοδόμηση της τα μαθηματικά και την γεωμετρία. Αυτά είναι ήδη κατακτήσεις του ανθρώπου εδώ και χιλιάδες χρόνια και αλίμονο του αν δεν τα χρησιμοποιήσει για να δημιουργήσει αυτό που πρέπει να είναι το ύψιστο έργο του πολιτισμού του, τις πόλεις. Γιατί δεν μπορεί να θεωρεί ως πόλεις όλες αυτές τις συσσωρεύσεις ασυνάρτητων και αλλοπρόσαλλων οικοδομημάτων που ξεκίνησαν πριν από δεκάδες ή εκατοντάδες χρόνια σαν ένας αγροτικός οικισμός για να καταντήσουν στο τέλος ένα χάος χωρίς αρχή και τέλος που συντηρείται, διαιωνίζεται και πολλαπλασιάζεται με τις ευλογίες του συστήματος.

Όταν έρχεται ο άνθρωπος και κατασκευάζει ακόμα και το απλούστερο πράγμα - ένα έπιπλο, ένα μπουκάλι, ένα οικιακό σκεύος ή ένα εργαλείο - το μυαλό του του λέει ότι αυτό που θα κατασκευάσει πρέπει να έχει μια κάπια συμμετρία. Διαφορετικά είναι άσχημο και άχρηστο, είναι ένα τερατούργημα και γι' αυτό το καλύτερο που έχει να κάνει, αν το καλοσκεφτεί, είναι να το πετάξει και να φτιάξει κάτι καλύτερο, πρακτικότερο και ωραιότερο, κάτι πιο λειτουργικό και πιο χρήσιμο, κάτι που να μην ντρέπεται να το παρουσιάσει.

Αλίμονο του αν έχει λιγότερο υγιή κριτήρια όταν πρέπει να οικοδομήσει αυτό που, είπα, πρέπει να αποτελεί το κορυφαίο ανθρώπινο επίτευγμα, την πόλη του δηλαδή, το κόσμημα και το βασίλειο του. Γιατί αν λείπει από την πόλη η τάξη και η συμμετρία και αν οικοδομεί ο καθένας εκεί και όπως του καπνίσει, τότε αυτό που θα παράξει τελικά ο άνθρωπος δεν θάναί τίποτα καλύτερο από έναν λαβύρινθο που θα κατατάει καθημερινός πονοκέφαλος για όλους. Και πώς θα οργανώσεις την ζωή των ανθρώπων σ' έναν τέτοιο χώρο; Χάος είναι; Χάος θα παράγει, αταξία, αρώστια και ζάλη.

Το καλύτερο λοιπόν που θα μπορούσε να κάνει κανείς - αρκεί να το μπορούσε - είναι το να απαλλάξει τον άνθρωπο απ' αυτές εάν και εφόσον θέλει να τον βοηθήσει και να οικοδομήσει - σαν ηγέτης - τέτοιες πόλεις που να είναι ενταγμένες σ' ένα πλήρες, μαθηματικό και γεωμετρικό σχέδιο που θα ανταποκρίνεται στις καθημερινές ανθρώπινες ανάγκες και εκεί να ρυθμίσει και να οργανώσει έτσι τις μέρες και τις ώρες των ανθρώπων ώστε να επιτυγχάνει να τους προσφέρει τα μεγαλύτερα αγαθά της ζωής: την υγία και την ευτυχία.

Χωρίς την οικοδόμηση αυτών των συγκεκριμένων πόλεων που θα έχουν δημιουργηθεί στην βάση ενός συγκεκριμένου σχεδίου με συγκεκριμένα μήκη και πλάτη, με συγκεκριμένο αριθμό κτιρίων και με συγκεκριμένο αριθμό ορόφων και με καθορισμένο εκ των προτέρων όριο πληθυσμού κτλ κτλ, τότε όλες οι ωραίες ιδέες, όλες οι ωραίες πολιτικές προτάσεις και όλα τα ωραία οράματα αποτελούν ματαιοπονία.

Πώς λοιπόν θα απαλλαγεί κανείς από τις υπάρχουσες πόλεις και πώς θα οικοδομήσει καινούριες; Δυστυχώς δεν μπορείς να τις πετάξεις έτσι απλά όπως πετάς ένα άχρηστο εργαλείο. Χρειάστηκαν δεκάδες ή εκατοντάδες χρόνια για να γίνουν, δεν μπορείς να τις εξαφανίσεις με κανένα μαγικό ραβδί και, πάλι δυστυχώς, είναι περιβαλλοντικά ασύμφορο να τις ισοπεδώσεις με την τρέχουσα τεχνολογία. Έτσι λοιπόν αυτό που απομένει για έναν πολιτικό οραματιστή να κάνει είναι να τις αγνοήσει προς το παρόν και να στρέψει την προσοχή του στην οικοδόμηση νέων πόλεων. Κι όσο για την τύχη των παλιών, την αφήνει στον Θεό. Εκείνος έχει την τεχνολογία και την δύναμη να το κάνει με έναν εύκολο και περιβαλλοντικά ασφαλή τρόπο. Έτσι κι αλλιώς η μέρα που υποσχέθηκε να μην αφήσει πέτρα πάνω στην πέτρα απ' αυτές δεν είναι μακριά.

Ως τότε όμως ας τις αγνοήσουμε ή έστω, ας τις «παραδώσουμε» στους ταξιδιώτες (τουρίστες). Δεν μπορούμε να ωφελήσουμε και πολύ. Ας φτιάξουμε καινούριες και ας οργανώσουμε εκεί

έτσι την ζωή και τον πολιτισμό μας ώστε να μας είναι χρήσιμος.

Θεωρήστε ότι αυτή ήταν, αυτή είναι και αυτή θα είναι πάντα η κύρια πρόταση τού Ούτοπου: η οικοδόμηση νέων, στα μέτρα τών ανθρώπινων μυώνων, πόλεων, με τάξη, σχήμα, όρια και πλήρες σχέδιο πριν καν μπει η πρώτη πέτρα, πόλεων οικονομικά, παραγωγικά (γεωργικά και κτηνοτροφικά) και πολιτισμικά αύταρκων και ανεξάρτητων, όπου δεν θα υπάρχει ανάγκη να κινηθεί ούτε ένα αυτοκίνητο σ' αυτές και θα καταστήσουν αχρείαστες τις μετακινήσεις και τις μεταφορές αγαθών από την μια πόλη στην άλλη.

Μέσα σ' αυτές τις πόλεις (και μαζί στους αγροτικούς οικισμούς γύρω από αυτές) τα πάντα θα είναι προγραμματισμένα. Είπα: εάν καλό καθεστώς είναι εκείνο που προσφέρει την Υγία, τότε θα πρέπει να κάνει το καλύτερο που μπορεί ώστε να σας προσφέρει αυτή την Υγία, διαφορετικά κοροϊδεύει και εσάς και τον εαυτό του. Αναγκαστικά λοιπόν θα πρέπει να κάνει τις κατάλληλες ρυθμίσεις και τους κατάλληλους σχεδιασμούς ώστε η υγία να δίνεται στον λαό κατά τρόπο αυτόματο. Το να ρυθμίσει δηλαδή το πότε θα περπατήσει ο καθένας, το πότε θα τρέξει, το πότε θα κολυπήσει και το πόση ώρα και πόσες φορές θα κάνει αυτό ή εκείνο, το πότε θα τσαπίσει, θα οργώσει, θα μεταφέρει ή θα κλαδέψει, και το πότε θα φάει, θα ξεκουραστεί ή θα κοιμηθεί κτλ κτλ θα αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα για το νέο καθεστώς. Ζωτικά θέματα, θέματα υγίας, επιβίωσης και αυτοσυντήρησης τής πόλης δεν μπορεί να τα αφήσει στην τύχη και στο κουτουρού, στο ότι και όπως δόξει και καπνίσει τού καθενός.

Ούτε να το σκέφτεστε. Αυτά τα πράγματα θα τα ρυθμίσει πάση θυσία το νέο καθεστώς και θα απαιτήσει για την εφαρμογή τους μια σιδερένια πειθαρχία.

Προσέξτε όμως: επειδή αυτό το νέο καθεστώς θα λειτουργεί κατά τρόπο επιστημονικό και θα έχει την καλύτερη δυνατή γνώση τού ανθρώπινου σώματος και των αναγκών του και επειδή, ακόμα, απώτερη φιλοδοξία του θα είναι να σας κάνει όλους ανεξαιρέτως υγιείς και ευδαιμόνες, τότε να μην φοβάστε και να μην αμφιβάλλετε πως δεν θα πάρετε τίποτε λιγότερο - αλλά και τίποτα περισσότερο - απ' όσο πρέπει να πάρετε και δεν θα δώσετε τίποτα περισσότερο - αλλά και τίποτα λιγότερο - απ' αυτό που πρέπει να δώσετε.

Κι όσο για τον φόβο κάπιων μήπως και γυρίσουν πίσω σε πρωτόγονες καταστάσεις, σάς είπα πως δεν θέλω να ανησυχεί κανείς γι' αυτό. Καθetti το σύγχρονο που απλουστεύει και βελτιώνει την ζωή και τον πολιτισμό μας, που μας εξοικονομεί πόρους και χρόνο και - επαναλαμβάνω - δεν δημιουργεί ανεπιθύμητες καταστάσεις για το περιβάλλον θα ενσωματωθεί στην νέα τάξη πραγμάτων και δεν θα σας λείψει τίποτα εκεί απ' ότι το έχει πραγματική ανάγκη η ψυχή και το σώμα σας. Οι πόλεις σας θα είναι οι ωραιότερες και λειτουργικότερες που έχουν οικοδομηθεί ή συλληφθεί ποτέ σε ανθρώπινο κεφάλι και πριν περάσει πολύς καιρός θα σας έχει γίνει πεποίθηση πως αυτό που αφήσατε πίσω χάριν τού Καινούριου Κόσμου δεν ήταν τίποτα άλλο από σκατό, κάτουρο, κατάρα και φρίκη.

Έχοντας λοιπόν ως δεδομένο πως ο αρχιτέκτονας αυτού τού Καινούριου Κόσμου είναι ένας άνθρωπος που ξέρει πως το ανθρώπινο ον αποτελεί μια σύνθεση αντιθέσεων και που θεωρεί ως ζήτημα ρεαλισμού το να συνδυάζει το τερπνό με το ωφέλιμο, τότε μην αμφιβάλλετε πως ότι κάνετε στα μέτρα τού «δούνα» θα το κάνετε κατά τέτιο τρόπο, με τέτιο ρυθμό και σε τέτιες δόσεις ώστε να μην σας φανεί σε καμιά περίπτωση ως αγγαρία και βάσανο, αλλά σαν μια διαρκής τέρψη και ανάγκη για την καρδιά και για το πνεύμα σας. Όση ευχαρίστηση νιώθει η ψυχή και το σώμα ενός κουρασμένου και πεινασμένου ανθρώπου όταν τρώει, τόση ευχαρίστηση θα νιώθει και η καρδιά σας - γιατί η τροφή για την καρδιά είναι η άσκηση - όταν θα τρέφεται μ' αυτήν ή με κείνη την δόση άσκησης ή εργασίας.

Όταν θα απαιτήσει αυτό το καθεστώς να κουβαλήσετε ένα φορτίο, να τσαπίσετε, να θερίσετε ή ή ή, τότε σημαίνει πως είναι σωστό και συμφέρον για σας να κάνετε αυτό που θα απαιτήσει, γιατί ακριβώς ξέρει γιατί σας το ζητά και γιατί η απαίτηση του είναι δίκαιη και για κείνο και για σας.

Γιατί από την στιγμή που θα έχουν απαγορευθεί και εξαλειφθεί από τον νέο κόσμο τα τσιγάρα, το αλκοόλ, τα φάρμακα, τα ναρκωτικά και όλα όσα δίνουν μια πρόσκαιρη και απατηλή αίσθηση τής υγείας, τότε αναγκαστικά για να έχει κανείς μια στοιχειώδη όρεξη για να φάει, να πιει, να κοιμηθεί και να αγαπήσει θα πρέπει πρώτα να περπατήσει, να τρέξει, να τσαπίσει, να κουβαλήσει, να κλαδέψει, να κολυπήσει κτλ κτλ.

Σημειώστε επίσης, έτσι, για να γίνεται ολοένα και πιο σαφής η εικόνα τού νέου καθεστώτος στο μυαλό σας, πως δεν θα βάλει κανείς ποτέ μια μπουκιά στο στόμα του αν δεν κολυπήσει πρώτα, τόσο μάλλον αφού έχει πεισθεί ο σχεδιαστής αυτού τού νέου καθεστώτος πως το κολύμπι (αλλά το κολύμπι, και όχι το βρέξιμο τού σώματος) αποτελεί το καλύτερο ορεκτικό και το καλύτερο γιατρικό για το στομάχι. Εάν για πρακτικούς λόγους καταστεί δύσκολη η λειτουργία καναλιών στις πόλεις, τότε ασφαλώς θα τις γεμίσει με κλιματιζόμενες πισίνες και εκεί θα κολυμπάνε όλοι, και θα κολυμπάνε βεβαίως, πάντα στο πλαίσιο τής ανάγκης για το τερπνό και το ωφέλιμο, γ υ μ ν ο ί .

Το επιχείρημα μου είναι και εδώ απλό και το επιβάλλει κι αυτό μια σωστή αντίληψη τής οικονομίας, είναι λογικό και, πιστεύω, ακαταμάχητο, και είν' αυτό: γιατί να ξοδεύουμε χρόνο και γιατί να χρησιμοποιούμε αυτόν ή εκείνον τον ρουχισμό για να κρύβουμε πράγματα τα οποία - από την στιγμή που είναι ωραία - όλοι θέλουν να δουν και όλοι θέλουν να δείξουν;

Ε κι ασφαλώς αν γίνει αυτό με το κολύμπι, τότε γιατί να μην γίνει και με το περπάτημα, με το τρέξιμο, με τον χορό και ούτω καθεξής; Απ' αυτή την άποψη το θέαμα, αλλά και η δράση, που θα απολαμβάνετε θα είναι - σημειώστε το - π λ ή ρ η ς.

Υπολογίζω να μιλήσω εκτενέστερα για το θέμα αυτό στην συνέχεια. Για την ώρα θεωρώ ότι πρέπει να κλείσω αυτό το κείμενο κάπου εδώ. Ούτως ή άλλως θεωρώ ότι μ' αυτά και με κείνα σάς ξεκαθαρίζω ακόμα καλύτερα την αντίληψη και το όραμα μου για το νέο σύστημα.

Το να ειπωθούν και να γραφούν όλα γι' αυτό είναι δύσκολο. Στο κάτω κάτω μπορείτε με λίγη φαντασία να υπολογίσετε τό τι θα σας προσφέρει και τι θα του προσφέρετε, τι θα σας πάρει και τι θα του πάρετε. Ψάξτε μέσα σας και θα το βρείτε, αποφασίστε να το πάρετε και θα το πάρετε. Κανένας δεν μπορεί να σταθεί μεγαλύτερο εμπόδιο στο να κατακτήσετε αυτό που ποθείτε από την δειλία, την αβουλία, τους ενδοιασμούς και τις αναστολές μέσα σας. Χωνέψτε το πως εσείς είστε - άμα το θέλετε - οι κυρίαρχοι και ρυθμιστές τής ζωής σας, και εσείς οι δημιουργοί τού συστήματος στο οποίο θέλετε να ζήσετε.

Αν σάς ικανοποιεί αυτό που έχετε, τότε ξεχάστε τόν Ούτοπο και την προσφορά του. Αν όμως δεν σας ικανοποιεί, κι αν σας ζημιώνει αντί να σας ωφελεί, κι αν και αν (μην αρχίσω πάλι τώρα απ' την αρχή), τότε θυμηθείτε τον. Εδώ είναι ακόμα.

Κώστας Κυριάκου
(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Οκτώ.

Παφίτες, και Παφίτισσες, όταν ένας άνθρωπος καταφέρεται ενάντια σ' αυτό το σύστημα και ενάντια σ' αυτή την τάξη πραγμάτων, τότε το συνηθέστερο που έχουν να του αντειπουν είναι πως εκείνο που υποτίθεται πως ήταν καλύτερο έχει καταρρεύσει και πως, ως εκ τούτου, αυτό είναι το μόνο που έχει απομείνει και πως το περισσότερο που μπορούν να κάνουν είναι να προσπαθήσουν

να το βελτιώσουν.

Για όλους αυτούς οι οποίοι, να λέγεται, αποτελούν και την συντριπτική πλειοψηφία τού πληθυσμού, αυτό το σύστημα είναι δεδομένο και είναι το μοναδικό και ασφαλώς ούτε αυτοί ούτε και οι νοσταλγοί τού άλλου μπαίνουν ποτέ στον κόπο να σκεφτούν πως μπορεί να υπάρχει και ένα άλλο σύστημα, ένα τρίτο ίσως, ένα τέταρτο ή ένα πέμπτο και ούτω καθ' εξής, λες και το κριτήριο για ένα σύστημα είναι το αν είναι απλά καπιταλιστικό ή κουμμουνιστικό, λες και δεν υπάρχουν άλλα κριτήρια για να εκτιμήσεις αν ένα σύστημα είναι καλό ή όχι.

Βέβαια σαν βάση για το θέμα θα παραδεχόμουν ότι για μένα ένα καλό σύστημα θα πρέπει να είναι πρώτα απ' όλα **κουμμουνιστικό**. Αυτό το θέμα δεν τίθεται προς συζήτηση για τον Ούτοπο, είναι αδιαπραγμάτευτο και διακηρυγμένο, έστω κι αν ξέρω πολλούς υποτιθέμενους κουμμουνιστές και υπέρμαχους τού σοβιετικού συστήματος που δεν θέλουν να με δουν μπροστά τους.

Βλέπετε ο Ούτοπος, παρότι κουμμουνιστής όσο κανείς, δεν υπήρξε ποτέ υπέρμαχος τού σοβιετικού συστήματος και με όσο σκεπτικισμό και περιφρόνηση αντιμετώπιζε το ένα σύστημα, με τον ίδιο σκεπτικισμό και περιφρόνηση αντιμετώπιζε και το άλλο. Φαίνεται, προφανώς, πως εκείνος πίστευε πως διέθετε μια άλλη επιλογή, μια επιλογή πολύ προσωπική και πολύ αριστοκρατική, και νά που τα χρόνια που κύλησαν από τότε έδειξαν πως η επιλογή του ήταν καί ξεκάθαρη καί συγκεκριμένη καί ανθρώπινη.

Αν έπεσε λοιπόν το ένα σύστημα τι μ' αυτό; Είναι τάχα απόδειξη πως αυτό που έμεινε είναι καλύτερο ή απόδειξη πως δεν θα καταρρεύσει κι αυτό σε δέκα, σε είκοσι ή σε τριάντα χρόνια και πως δεν θα αναδυθεί από τις στάχτες και τα ερείπια του ένα άλλο σύστημα;

Σ' αυτό τον κόσμο όλα μπορούν να συμβούν. Έτσι κι αλλιώς τα σημερινά συστήματα θα πέσουν έτσι όπως έπεσαν και τα παλιά. Οι σημερινές αυτοκρατορίες θα πέσουν έτσι όπως έπεσαν και οι παλιές. Όλα έχουν τα όρια τους, την ακμή και την παρακμή τους, την άνοδο και την πτώση τους. Έτσι είναι το πεπρωμένο.

Κι όμως δεν μπορούμε να τ' αφήσουμε όλα στο πεπρωμένο. Είναι πράγματα που δεν γίνονται αν δεν αποφασίσουν και δεν εργασθούν κάποιι για να γίνουν, και είναι πτώσεις που δεν έρχονται αν δεν αγωνισθούν κάποιι για να τις φέρουν.

Το να πέσει αυτό το σύστημα αποτελεί ένα ενδεχόμενο, το καλύτερο μάλιστα ενδεχόμενο που θα μπορούσε να υπάρξει.

Όταν θα έρθει λοιπόν εκείνη η ώρα - που δεν αργεί - μην το κλάψετε. Δεν θάναυ δα το τέλος τού κόσμου παρά απλά το τέλος τού συστήματος. Ένας καινούριος κόσμος και ένα καινούριο σύστημα μπορεί να αναδυθεί από την μια στιγμή στην άλλη.

Κάνετε καλά λοιπόν να υπολογίζετε όλα τα ενδεχόμενα και να μην θεωρείτε τίποτα ως δεδομένο, ούτε αυτό το ίδιο το σύστημα. Μην ματαιοπονείτε λοιπόν ελπίζοντας πως θα το βελτιώσετε, πως θα το εξωραΐσετε ή πως θα το εξανθρωπίσετε. Όχι δα, δεν το μπορείτε πια. Είναι ήδη πολύ αργά γι' αυτό γιατί ούτε βελτιώνεται, ούτε εξωραΐζεται, ούτε εξανθρωπίζεται. Οι διαστάσεις παραμόρφωσης και απανθρωπιάς που έχει ήδη πάρει είναι τέτιες που οπιαδήποτε απόπειρα για μια ουσιαστική βελτίωση του αποτελεί χίμαιρα.

Πώς θα το βελτιώσετε λοιπόν; Θα τετραγωνίσετε τις πόλεις σας όταν είναι ήδη κτισμένες; Θα μεταφέρετε κτίρια από εδώ κι από κει και θα τα βάλετε σε σειρά; Θα ψηλώσετε κάπια και θα χαμηλώσετε κόπια άλλα ή θα πλατύνετε κάπια και θα στενέψετε κάπια άλλα ώστε να γίνουν όλα ομοιόμορφα; Θα πλατύνετε τις λεωφόρους σας όταν αριστερά και δεξιά τους υπάρχουν οικοδομές; Θα ευθυγραμμίσετε και θα παραλληλίσετε τούς δρόμους σας ή μήπως θα απαγορεύσετε τα αυτοκίνητα; Θα φτιάξετε άραγε δημόσια στάδια και κολυμβητήρια στο κέντρο τής πόλης σας όταν αυτή είναι ήδη κορεσμένη;

Θα γιατρέψετε μήπως τούς πρόωρα γηρασμένους ανθρώπους; Θα θεραπεύσετε τα παχύσαρκα παιδιά σας; Θα εμψυχήσετε ζωή στους νέους σας ή, έστω, θα καταφέρετε να τους κρατήσετε

μακριά από τα τσιγάρα, το αλκοόλ και τα ναρκωτικά και από όλες τις κακές συνήθειες που έχουν ήδη καταστρέψει και την δική σας ζωή;

Θα μπορέσετε μήπως να καταστείτε την απληστία των προνομιούχων τάξεων και να δώσετε στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του; Θα μπορέσετε να δημιουργήσετε μια ουσιαστική και παραγωγική παιδεία για τους νέους ή θα μπορέσετε να προσφέρετε έναν πολιτισμό στον λαό;

Θα μπορέσετε έστω να προσφέρετε στον άνθρωπο μια στοιχειώδη υγία και αξιοπρέπεια; Τι προτίνετε για να γίνει πραγματικότητα η βελτίωση του συστήματος σας; Τι σκέφτεστε να κάνετε; Τάχατες το μελετάτε ακόμα και κάνετε και σεις τα πειράματα και τις δοκιμές σας;

Όλα κι όλα! Δεν βλέπετε πως το σύστημα έχει δοκιμασθεί ήδη αρκετά και πως μόνο ζημιά σας κάνει;

Το πράγμα είναι ολοφάνερο για όποιον έχει μάτια και βλέπει: το σύστημα που έχετε σας έβλαψε παντελώς. Έβλαψε την καρδιά σας, τα συκώτια, τα στομάχια και τον εγκέφαλο σας ακόμα, έστω κι αν δεν τον έβλαψε, πιστεύω, σε βαθμό ανεπανόρθωτο, ως το σημείο δηλαδή όπου να μην μπορείτε να διακρίνετε πιος άνθρωπος θέλει και μπορεί να σας βοηθήσει κατά έναν τρόπο καίριο και αποτελεσματικά και πιος όχι.

Έβλαψε τα παιδιά σας, τον πολιτισμό και το περιβάλλον σας σε τέτιο βαθμό που θάταν ματαιοπονία να ελπίζετε πως θα πετύχετε την βελτίωση του την στιγμή που αποτελείτε ήδη και σεις οι ίδιοι μέρος του. Η σήψη και η παραμόρφωση του έχει ήδη εμφυτευτεί μέσα σας και μόνο ένας που μπόρεσε να κρατηθεί μακριά απ' αυτό μπορεί να σας δώσει βοήθεια και λύση.

Ξεχάστε την περίπτωση της βελτίωσης του και αρχίστε πια να σκέφτεστε μόνο την περίπτωση της αλλαγής του. Γιατί φοβάστε να δοκιμάσετε κάτι το διαφορετικό, ένα σύστημα άλλο; Γιατί να ποντάρετε πάντα στα ημίμετρα; Δεν χωρανε τα μέτρα στα κεφάλια σας;

Πάρτε απόφαση λοιπόν για μια ουσιαστική αλλαγή και μην φοβηθείτε κανέναν. Για την ζωή σας είναι που μιλάμε και για το μέλλον σας.

Κι όσο για την διαδικασία για την αλλαγή: απλά διαλέξτε τον καλύτερο που είναι διαθέσιμος και ορεξάτος και δώστε του εξουσίες και πρωτοβουλίες ώστε να πετύχει γρήγορα αυτό που ποθείτε. Αν σας έχει πείσει με τον Λόγο και με το επιχείρημα του πως ξέρει τι θέλει να πετύχει και πώς να το πετύχει, τότε γιατί να διστάζετε; Ήδη αργήσατε πολύ. Χάσατε ευκαιρίες και ευκαιρίες. Γιατί να την χάσετε κι αυτήν;

Πάρτε την αυτή την ευκαιρία που έχετε τώρα και δώστε στον Ούτοπο την δύναμη και τα μέσα ώστε να σας απαλλάξει απ' αυτό το σύστημα μια ώρα αρχύτερα γιατί κατάντησε ήδη εφιάλτης και δήμιος σας. Ως πότε θα το αντέχετε; Ως πότε θα αντέχετε την απανθρωπιά, την παλαβομάρα, την άγνοια του για τις ανθρώπινες ανάγκες και την ανικανότητα του να σας προσφέρει τα πιο απλά και πολύτιμα πράγματα στην ζωή;

Γιατί, φίλοι μου, το σύστημα πρέπει να ξέρει και πρέπει να μπορεί. Το σύστημα πρέπει να είναι ο φύλακας, ο προστάτης και ο κατ' εξοχήν χορηγός της υγίας, της ασφάλειας και της ευτυχίας σας. Άμα λοιπόν δεν μπορεί να σας προσφέρει υγία, ασφάλεια και ευτυχία παρά μόνο καρκίνους, εμφράγματα, έλκη, πονοκεφάλους, αϋπνίες, νεύρα και άγχη και τόσες άλλες αρώστιες και μαζί τους σκοτωμούς, δυστυχήματα επί καθημερινής βάσης, βάσανα, χρεωκοπίες, αχρείαστες σκοτούρες, ματαιότητες, απατηλή ευημερία και δυστυχία, ε, τότε τι να το κάνετε ένα τέτιο σύστημα; Άμα δεν ξέρει πώς να προσφέρει μια στοιχειώδη ασφάλεια και υγία στους μετόχους του, τότε οφείλει να αυτοκαταργηθεί και να δώσει την θέση του σε ένα άλλο. Αντ' αυτού όμως το σύστημα θέλει να επεκταθεί και να κυριαρχήσει παντού.

Το κατηγορώ λοιπόν αυτό το σύστημα για άγνοια, ηλιθιότητα, ανικανότητα και απληστία. Το κατηγορώ για αναισθησία και απανθρωπιά, το κατηγορώ σαν τον καθαυτό αυτουργό όλων των δεινών του ανθρώπινου γένους, το κατηγορώ για τον εξανδραποδισμό του ανθρώπου και του

πολιτισμού του, το κατηγορώ για τον αφανισμό της καλοσύνης, της μετριοπάθειας, της ομορφιάς και της ποιότητας ζωής, το κατηγορώ γιατί φτιάχνει ανθρώπους άπληστους, αναισθητους, χαμερπεείς, συμφεροντολόγους, ψεύτες, υποκριτές, μοχθηρούς, βάρβαρους, άρωστους κι αρωστημένους, δειλούς και ηλίθιους, το κατηγορώ για την εξαφάνιση κάθε καλού και για την εμφάνιση και γενίκευση κάθε κακού.

Εγώ λοιπόν, ο Ούτοπος, προτίνω ως δικαιότερη και συμφερότερη για τον άνθρωπο ποινή την καταδίκη αυτού του συστήματος σε θάνατο και καλώ τον λαό να κρίνει και να αποφασίσει. Αυτός είναι άλλωστε ο δικαστής και αυτός ο κυρίαρχος.

Αποφασίστε τον αυτό τον θάνατο και ψηφίστε τον - έχετε την ευκαιρία - και αφήστε σε μένα τον τρόπο της εκτέλεσης της ποινής. Στην κατάλληλη ώρα θα δώσω την περισσότερον δυνατόν ανώδυνη και συμφέρουσα λύση για τον λαό.

Κάνετε αυτό που σας αναλογεί απλά και ψύχραιμα (δεν θέλω βιαιότητες και πράξεις που δεν μπορούν να ελεγχθούν, απεχθάνομαι τα αίματα) και αφήστε τά άλλα σε μένα. Εγώ θα βρω τον τρόπο ώστε μ' αυτήν και με κείνην τήν - πολιτική, λέω, πάντα - κίνηση να πετύχω καίρια, αποτελεσματικά και γρήγορα τον πρωταρχικό αντικειμενικό μου στόχο, που δεν είναι άλλος από την πτώση και την συντριβή αυτού του συστήματος και την αντικατάστασή του με ένα άλλο, με ένα σύστημα που το έχω ήδη μελετημένο και σχεδιασμένο στην παραμικρότερη του σχεδόν λεπτομέρεια.

Βέβαια ξέρετε πως όταν θα έρθει η στιγμή για ν' αποφασίσετε γι' αυτό δεν θα σας ζητήσουν να επιλέξετε το Α ή το Β σύστημα αλλά τον Α ή τον Β υποψήφιο ηγέτη σας. Σ' αυτήν λοιπόν την περίπτωση το θέμα τίθεται έτσι απλά: επιλέγοντας και ψηφίζοντας τούς άλλους δίνετε ψήφο και συγχωροχάρτι στο σύστημα, του δίνετε τήν εν λευκώ εξουσία να σας φθείρει, να σας αρωσταίνει, να σας αχρηστεύει και να σας θάβει ζωντανούς.

Επιλέγοντας όμως τον Ούτοπο είναι σαν να λέτε στο σύστημα: αρκετά, ως εδώ, δεν σ' αντέχουμε άλλο. Θέλουμε να δοκιμάσουμε και κάτι άλλο απ' αυτό που μας πρόσφερεσ εσύ, και ίσως είναι για καλό μας. Επιλέγοντας τόν Ούτοπο είναι σαν να δίνετε μια ευκαιρία σε κείνον αλλά και, κυρίως, σε σας. Είναι σαν να δίνετε μια ευκαιρία στην ζωή.

Δίνοντας μια ευκαιρία και μια νίκη, μια μεγάλη νίκη, στον Ούτοπο, τότε δίνετε ταυτόχρονα και ένα μεγάλο μήνυμα στον κόσμο, πως μπορεί δηλαδή να έχει απήχηση στις μάζες τών ανθρώπων ένα λογικό, φιλελεύθερο και επαναστατικό πολιτικό όραμα με απόλυτα ρεαλιστικό και γήινο προσανατολισμό και το οποίο μπορεί να διεγείρει κάποιους νέους ανθρώπους σε κάποιες άλλες χώρες ώστε να διεκδικήσουν και κείνοι αυτό το όραμα και να απαιτήσουν από τους λαούς την εκτελεστική δύναμη που θα άλλαζε αυτό τον κόσμο και που θα άνοιγε τον δρόμο στην παγκόσμια επανάσταση.

Ας πούμε πως ο Ούτοπος έχει ανάγκη αυτή την νίκη για να προχωρήσει σαν άνθρωπος και σαν πολιτικός, ναι, αλλ' όμως πιο πολύ από μένα την έχετε εσείς ανάγκη για να προχωρήσετε σαν λαός και σαν κοινωνία.

Μην φοβηθείτε λοιπόν και μην διστάσετε να δώσετε τέτια νίκη στον Ούτοπο και τέτια είδηση στον κόσμο που να αφυπνίσει τούς λαούς και να σκορπίσει τον τρόμο στο σύστημα και στα τσιράκια του όλα. Δώστε του με την απόφαση - και με την ψήφο σας επί του προκειμένου - τέτια νίκη ώστε να μην αφήσετε σε κανέναν το περιθώριο να αμφιβάλει πως ο Ούτοπος θα απλώσει σύντομα την εξουσία και το σιδερένιο χέρι του σ' όλο το νησί και από κει σ' όλο τον κόσμο.

Κάνετε κάποιους να καταλάβουν πως μπορούν να υπάρξουν και άλλες επιλογές και άλλα συστήματα για την διαχείριση αυτού του πλανήτη, συστήματα πιο ανθρώπινα και πιο χρήσιμα.

Από σας εξαρτάται τώρα αυτό, στο χέρι σας είναι να γίνει η πρώτη αρχή και από κει και πέρα τα άλλα θα ακολουθήσουν από μαθηματική αναγκαιότητα.

Είτε καλώς συμβαίνει αυτό είτε κακώς, όμως το γεγονός είναι πως έτσι είναι: από σας εξαρτάται.

Από σας εξαρτάται και το μέλλον και το σύστημα στο οποίο θα ζήσετε. Διαλέξετε λοιπόν: το δικό σας ή το δικό μου; Αυτό που ξέρετε ή αυτό που σας διαφημίζει ο Ούτοπος; Διαλέξετε λοιπόν και... αποφασίστε.

Κώστας Κυριάκου
(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.

Παφίτες, και Παφίτισσες, είναι μια πρόταση την οποία έχω σημειώσει στο τελευταίο μου βιβλίο. Δεν θυμάμαι καλά αν την άκουσα από κάποιον μέσα από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση ή αν την διάβασα απλά κάπου αλλά το γεγονός είναι πως την σημείωσα από τότε στο μισό μου και νά που τώρα με προκαλεί να την αναπτύξω κιόλας.

Έλεγε λοιπόν πως «χρειαζόμαστε έναν Λένιν τής ενημερούσας κοινωνίας». Εγώ θα έλεγα ακόμα: ίσως έναν Ιησού ή απλά έναν προφήτη τής ενημερούσας κοινωνίας. Δεν αλλάζει το όνομα την ουσία τής πρότασης.

Σ' αυτό τον αιώνα τής αφθονίας, σ' αυτό τον αιώνα όπου ακόμα και ο φτωχότερος άνθρωπος μπορεί να έχει και δύο και τρία και τέσσερα σακάκια άμα θέλει, που έχει αυτοκίνητα για τις μετακινήσεις του και όπου με ένα μεροκάματο θα μπορούσε να εξασφαλίσει το ψωμί του για πέντε και δέκα μέρες και όπου θα μπορούσε να αγοράζει και ένα σακάκι κάθε μέρα, θάταν αφέλεια να προτίνεις ώστε αυτός που έχει δύο σακάκια να δίνει το ένα.

Το ίδιο αφελές θα ήταν επίσης το να προτίνεις στους υποψήφιους οπαδούς μιας νέας θρησκείας να πουλήσουν τα υπάρχοντα τους και να τα μοιράσουν στους φτωχούς όταν φτωχοί δεν υπάρχουν. Ακόμα και ο πιο ηλικιωμένος ή ανάπηρος έχει φροντίδα και σύνταξη αρκετή ώστε να μην χρειάζεται την ελεημοσύνη κανενός προκειμένου να επιβιώσει.

Βέβαια ανισότητες μεταξύ των μελών μιας κοινωνίας τής αφθονίας υπάρχουν αρκετές. Υπάρχουν ομάδες ανθρώπων των οποίων το ετήσιο εισόδημα μπορεί να είναι διπλάσιο, τριπλάσιο ή και δεκαπλάσιο κάποιων άλλων ομάδων. Οι οικονομικά προνομιούχες τάξεις αποτελούν γεγονός και πραγματικότητα κι αυτό δημιουργεί καταστάσεις που μπορεί να ενέχουν κινδύνους για την δημόσια ειρήνη.

Κι όμως ενώ κάπια δυσαρέσκεια γι' αυτό είναι διάχυτη ανάμεσα στον λαό, όμως δεν θα βρεις κανέναν που να είναι διατεθειμένος να ξεσηκώσει τούς χαμηλά αμοιβόμενους ανθρώπους και να τους στρέψει εναντίον των υψηλά αμοιβόμενων.

Ούτως ή άλλως όλοι περνάνε και με το παραπάνω. Σπίτι έχουν, φαγητό και ρούχα δεν τους λείπουν. Έχουν δουλιά, έχουν αυτοκίνητο, έχουν τηλεόραση, έχουν βίντεο, έχουν μετοχές, έχουν και έχουν. Πιος ο λόγος λοιπόν για να έχει και να καλλιεργεί κανείς διαμάχες περασμένων δεκαετιών ή αιώνων; Αμα το καλοσκεφτεί λοιπόν μπορεί να παρηγορηθεί μ' αυτά: τι κι αν έχει και

παίρνει πιο πολλά από μένα ο Α ή ο Β; Τάχα θα τα πάρει μαζί του ή μήπως εκείνον δεν θα τον φάνε τα σκουλήκια επειδή θα πεθάνει πλούσιος; Στον κόλο του ρεπάνι λοιπόν.

Από την άλλη δεν μπορείς να ζυγίζεις τα πάντα με βάση την ποσότητα. Σ' αυτή την ζωή υπάρχουν και άλλα πράγματα που μετράνε. Είναι και η ποιότητα τής ζωής, η ομορφιά, η υγία, πράγματα που είναι κι αυτά μετρήσιμα και τα οποία ένας άνθρωπος που έχει χορτάσει από πλούτη και πολυτέλεια δεν μπορεί παρά να αναγνωρίσει πως αυτά είναι που έχουν την πρώτιστη αξία ενώ τα πλούτη και η πολυτέλεια είναι δευτερεύοντα.

Πιος λοιπόν οφείλει να ζηλέψει πιον; Ο φτωχός και υγιής άνθρωπος τον πλούσιο και άρωστο άνθρωπο ή μήπως ο πλούσιος και άρωστος τον φτωχό και υγιή; Αραγε τα πλούτη αποτελούν αλήθεια μεγαλύτερο αγαθό από την Υγία;

Αν καλοεξετάσει κανείς το ζήτημα στα σοβαρά και αν ζυγίσει σωστά τα υπέρ και τα κατά, τότε αβίαστα θα έφτανε στο συμπέρασμα πως ο άρωστος είναι εκείνος που οφείλει να ζηλεύει τον υγιή, ανεξάρτητα από το αν αυτός νομίζει πως μπορεί να αγοράσει εκείνον εκατό φορές και πως, σε τελευταία ανάλυση, προνομιούχος είναι αυτός και όχι εκείνος.

Από την στιγμή που η ευημερία μιας κοινωνίας είναι αρκετή για την επιβίωση όλων, τότε ο ρόλος ενός σύγχρονου Λένιν δεν θάταν στο να στρέψει εκείνους που παίρνουν λίγα ενάντια σε κείνους που παίρνουν πολλά αλλά στο να κάνει τέτιες προτάσεις και σ' αυτούς και σε κείνους ώστε η ευημερία όλων να είναι γόνιμη και ευεργετική και να ανταποκρίνεται στις πραγματικές και ενδόμυχες ανθρώπινες ανάγκες.

Βέβαια κάποια αξιώματα κοινωνικής δικαιοσύνης δεν θα του επέτρεπαν να αποδεχθεί αυτό το καθεστώς όπου οι πολλοί μόλις που κατορθώνουν και επιβιώνουν και ζουν με την αγωνία πάντα χαραγμένη στο πρόσωπο τους για το αν θα τα καταφέρουν και στην συνέχεια, ενώ οι λίγοι ζουν πλουσιοπάροχα και κάνουν επενδύσεις και επιχειρήσεις και ζητάνε κι από πάνω περισσότερα αδιαφορόντας τελείως για το αν οι πλείστοι συνάνθρωποι τους μόλις που τα βγάζουν σε πέρασ.

Το αξίωμα: ο καθένας να προσφέρει σύμφωνα με τις δυνατότητες του και να παίρνει σύμφωνα με τις ανάγκες του, δεν μπορεί παρά να ισχύσει και δω. Από την στιγμή που θα έχουν ικανοποιηθεί οι πρωταρχικές ανθρώπινες ανάγκες, τότε αντί οι πόροι που θα περίσσευαν να πάνε στον έναν και στον άλλον για να κάνει ή να κτίσει όπου τού καπνίσει και να μεγαλώσει έτσι ένα τερατώδες σύστημα, θάταν καλύτερα να πήγαιναν σ' ένα κοινό ταμείο τού οποίου ο στόχος θα ήταν να βελτιώσει την ανθρώπινη κοινωνία και τον πολιτισμό.

Προς τι λοιπόν να συντηρούνται καταστάσεις που δημιουργούν ανισότητες και έχθρες μεταξύ των ανθρώπων; Τόσο δύσκολο είναι για μερικούς να καταλάβουν πως αυτό δεν πάει άλλο; Εάν και εφόσον μπορούν να λειτουργήσουν ως λογικά όντα, ε τότε ας δεχθούν κάποια λογικά επιχειρήματα και προτάσεις. Από την στιγμή που η ευημερία τους ξεπερνάει κατά πολύ τις καθημερινές τους ανάγκες και από την στιγμή που καταντάει να βλάπτει και εκείνους και τον χώρο τους, τότε δεν βλέπω τον λόγο για να μην αποδεχθούν να ξοδεύονται τα παραπανίσια για το κοινό καλό.

Σε τι τους εξυπηρετεί η διατήρηση των προνομίων τους; Αν ο σκοπός τους δεν είναι το να κληροδοτήσουν τα προνόμια τους στους απογόνους τους, τότε γιατί να επιμένουν σ' αυτά; Θέλουν πολυκατοικία όταν ένα σπιτάκι τούς φτάνει; Θέλουν ένα παλάτι τών 300 τετραγωνικών μέτρων όταν τούς φτάνει ένα δωμάτιο τών 20 τετραγωνικών μέτρων; Μα τότε θα θέλουν και υπηρέτρια για να το καθαρίζει, θα θέλουν και κήπο για να το διακοσμήι, θα θέλουν και αυτό και θα θέλουν και κείνο. Θα θέλουν τόσα τελικά που στο τέλος το πράγμα καταντάει εφιάλτης.

Προς τι λοιπόν τόση ματαιοπονία για το τίποτα; Τι πραγματικά χρειάζεται ένας σοβαρός και ώριμος άνθρωπος, ένας άνθρωπος που θέλει τάξη και γαλήνη στην ζωή του και ο οποίος έμαθε πλέον πως ότι λάμπει δεν είναι χρυσάφι; Τι θέλει ένας άνθρωπος όταν θα τον εγκαταλείψει η ματαιοδοξία του, η λατρεία του για τις ακριβές μηχανές και η παραξενιά να θαμπώσει τον πλησίον του μ' αυτό και με κείνο; Τι θέλει ένας άνθρωπος που θάχει χορτάσει και σκάσει από χρήμα,

ευημερία, απατηλή ελευθερία και κίβδηλη δύναμη και αυτοπεποίθηση, ένας άνθρωπος που θα έχει πάθει και μάθει πως υπάρχουν καλύτερα πράγματα απ' αυτά και πως όλο αυτό το σύστημα είναι ένα σύστημα για μωρούς, ένα σύστημα όπου ο ορθός και σοβαρός λόγος δεν έχει πλέον θέση.

Τι είναι εκείνο αλήθεια το πράγμα που κάνει τούς ανθρώπους τόσο στραβούς και τόσο ηλίθιους ώστε να σκίζονται τόσο πολύ για την μισθολογική και επαγγελματική τους αναβάθμιση ενώ δεν δίνουν δεκάρα για την υγία τους; Τι είν' αυτό που τους κάνει τόσο μωρούς, άπληστους κι αχόρταγους για ασήμαντα αγαθά και εντελώς αδιάφορους για σημαντικά;

Βέβαια εγώ σάς έχω πει: το σύστημα όντας το ίδιο ένα τέρας, τότε δεν μπορεί να παράξει άλλο από τέρατα, έστω και ανθρωπόμορφα, ανθρώπους δηλαδή μπερδεμένους, διχασμένους κι ανίδεους για κείνο που αποτελεί πραγματικό αγαθό ή συμφέρον. Δυστυχώς παρά την τόση τεχνολογική αναβάθμιση τού πολιτισμού τους όλοι δείχνουν να είναι υπόδουλοι σε νοοτροπίες και συνήθειες τού παρελθόντος. Όλοι θέλουν και δεν θέλουν ν' αλλάξει κάτι, όλοι πιστεύουν και δεν πιστεύουν, ξέρουν και δεν ξέρουν, μπορούν και δεν μπορούν, τολμούν προς στιγμής αλλά το φοβούνται τελικά και έτσι το καλύτερο μένει πάντα απραγματοποίητο.

Η γενική εικόνα τού συστήματος είναι γνωστή: ένα χάος, μια σύγχυση και μια ασυναρτησία διέπει τα πάντα. Η τάξη, η ομορφιά και η λογική δεν έχουν θέση. Όλα κατευθύνονται απλά από τους ισχυρούς και από το δίκαιο που ασκούν αυτοί, ένα δίκαιο που κατέληξε να είναι τρομοκρατία και βαρβαρότητα για κείνους που έχουν μια καλύτερη εικόνα στο μυαλό τους για το πώς πρέπει να είναι και πώς πρέπει να λειτουργεί ένα κοινωνικό σύστημα προκειμένου να είναι χρήσιμο, ευεργετικό, αποδεκτό και ανθρώπινο.

Παρά τα τόσα επιτεύγματα τού ανθρώπινου πνεύματος και παρά την τόση άνθιση τής παιδαγωγικής, της μαθηματικής και της γεωμετρικής επιστήμης, όμως φαίνεται πως τα παιδαγωγικά, τα μαθηματικά και η γεωμετρία μένουν απλώς στις αίθουσες διδασκαλίας και κανείς δεν τολμά να τις βγάλει έξω στην κοινωνία και στον πολιτισμό από τον φόβο μήπως και θιγούν τα κεκτημένα συμφέροντα τών προνομιούχων τού συστήματος.

Δυστυχώς αυτό που ξεκίνησε βασισμένο στο λάθος και στην άγνοια παρωχημένων εποχών νά που συνεχίζεται και διευρύνεται στην δική μας εποχή κάνοντας εκείνο το πρώτο λάθος και εκείνη την πρώτη άγνοια να κάνει - χάρις επίσης και σε νέες συνήθειες που ενσωματώθηκαν στην σύγχρονη κοινωνία - πολλαπλάσια ζημιά στον πολιτισμό και στον δημιουργό αυτού του πολιτισμού.

Τόσο δύσκολο είναι για τους άρχοντες σας να σκεφτούν και να κανονίσουν ώστε αυτά τα μαθηματικά και αυτή η γεωμετρία που ξέρουμε να χρησιμοποιηθούν για να οικοδομηθούν σωστά οι πόλεις σας και να τις εντάξουν σε ένα γεωμετρικό σχήμα και σε κάποια όρια τα οποία να μην μπορεί κανείς να υπερβεί;

Σε τι ωφελεί άλλωστε η αφθονία και η ευημερία χωρίς την τάξη, χωρίς την ομορφιά και χωρίς, κυρίως, την υγία; Σε τι ωφελεί η τόση τεχνολογία όταν μολύνει τον αέρα που αναπνέουμε και τους καρπούς που τρώμε ή όταν μας σκοτώνει εκεί που πάμε στην δουλιά μας; Σε τι ωφελεί τελικά όλο το σύστημα όταν καθιστά τον ίδιο τον δημιουργό του ένα σκιάχτρο και ένα ανδράποδο; Σε τι ωφελεί όλος ο πολιτισμός όταν δεν ικανοποιεί τις πιο θεμελιώδεις ανθρώπινες ανάγκες;

Σε τι ωφελεί η επιστήμη, τής δικαιοσύνης όταν το ίδιο το σύστημα συντηρεί και υποθάλλπει την αδικία σε όλες της τις διαστάσεις; Σε τι ωφελεί η μαθηματική και γεωμετρική επιστήμη όταν παραγνωρίζεται και αγνοείται κατά την οικοδόμηση τών πόλεων σας;

Σε τι ωφελούν αυτά κι εκείνα τα αυτοκίνητα πολυτελείας χωρίς μια στοιχειώδη όρεξη για φαΐ; Σε τι ωφελεί τόσο χρήμα, τόση ευημερία και τόσο κατά κεφαλήν εισόδημα χωρίς μια στοιχειώδη ικανότητα να αφομοιώσεις το φαΐ σου, χωρίς έναν στοιχειώδη ύπνο και χωρίς την δυνατότητα για μια, έστω, αναπνοή τής προκοπής.

Όπως και να το κάνουμε μια ευημερία δεν καθορίζεται με τους υψηλούς μισθούς ή με το υψηλό βιοτικό επίπεδο, με τα πολλά και πολυτελή αυτοκίνητα, με τις πολλές ηλεκτρονικές συσκευές ή με τα κινητά τηλέφωνα, μ' αυτό ή με κείνο. Μάλιστα αν υπολογίσουμε την ζημιά που μπορεί να προσφέρει η χρήση όλων αυτών στον άνθρωπο και το περιβάλλον του, τότε δεν θα μπορείς να ξέρεις τελικά αν το κέρδος είναι πράγματι μεγαλύτερο από την ζημιά και όχι το αντίθετο.

Θα θεωρήσω πως αυτοί οι προβληματισμοί σάς απασχολούν για να προχωρήσω παρακάτω. Έτσι κι αλλιώς θα το νιώθετε με την κάθε ημέρα ολοένα και περισσότερο πως όλο τελικά το αποτέλεσμα της τρέχουσας ευημερίας σας δεν είναι παρά στάχτη και σήψη για σας. Δυστυχώς η ελπίδα πως αυτή θα σας έδινε μια καλύτερη ποιότητα ζωής από εκείνη που είχαν οι πατεράδες και οι παππούδες σας αποδείχτηκε τελικά μάταιη αφού ούτε πιο δυνατούς σάς έκανε, ούτε πιο υγιείς, ούτε πιο ωραίους και νά που είστε τελικά ανίκανοι να κάνετε ακόμα και τα πιο στοιχειώδη πράγματα: να φάτε, να πιείτε, να κοιμηθείτε, να αναπνεύσετε, να τρέξετε ή να κολυμπήσετε. Θα θεωρήσω και πάλι πως το ενδεχόμενο να επιθυμείτε και να θέλετε να διεκδικήσετε μια άλλου είδους ευημερία και πρόοδο, μια ευημερία που από την μια θα σας δώσει μεν την δυνατότητα να ικανοποιείτε τις απλές ανθρώπινες ανάγκες σας, αλλά και που, από την άλλη, δεν θα σας στερήσει κάποιες ευκολίες και ανέσεις στην καθημερινή σας ζωή τις οποίες δεν απολάμβαναν οι πρόγονοι σας, παραμένει ανοιχτό.

Δεν νομίζω τελικά να είμαι εκτός πραγματικότητας αν ισχυριστώ πως η απαίτηση να *κρατήσουμε ότι είναι καλό και χρήσιμο και να αφανίσουμε ότι είναι κακό και βλαβερό*, ανεξάρτητα από το αν η επινόηση του χρονολογείται από την εποχή των σπηλαίων ή από σήμερα, είναι μια απαίτηση που εκφράζει τόσο εμένα όσο και σας.

Πιστεύω τελικά πως κανείς δεν θέλει να είναι άχρηστος και άρωστος και πως αν τον βοηθούσε κάποιος να βρει τον τρόπο να είναι χρήσιμος και υγιής, τότε δεν θα αντιδρούσε.

Κι όμως το να έχει κανείς την βούληση ή την ευχέρεια να κρατάει και να χειρίζεται τά όσα διευκολύνουν την ζωή του ή, έστω, το να έχει την στέγη, το φαΐ, τον ρουχισμό και μια εργασία για τον επιούσιο είναι μόνο το ένα σκέλος τής ευημερίας, ένα σκέλος το οποίο έχει ήδη χορτάσει ο σύγχρονος άνθρωπος χωρίς να τον έχει ολοκληρώσει και ικανοποιήσει σαν άνθρωπο.

Το άλλο σκέλος της έχει αγνοηθεί και περιθωριοποιηθεί, έχει μπει στα καταγώγια και σε κανάλια που πιάνονται μόνο με αποκωδικοποιητή κι έτσι έγινε αγοραίο κι αυτό, είτε δράση είναι είτε θέαμα, κι ας είναι η υπ' αριθμόν ένα - μετά το φαΐ - ανάγκη που όφειλε να ικανοποιήσει ένα κοινωνικό σύστημα προκειμένου να προσφέρει μια ολοκληρωμένη ευημερία στα μέλη του, κι αυτό το σκέλος είναι, βεβαίως, ο **έρωτας**.

Είναι κρίμα να έχουν ικανοποιηθεί κατά κόρον οι ανάγκες των ανθρώπων για φαΐ, στέγη, ρουχισμό και εργασία και ταυτόχρονα να μην ικανοποιούνται καν οι πιο στοιχειώδεις ανάγκες του για έρωτα. Υπάρχει σ' αυτό και σε κείνο μια τέτια ανισορροπία που είναι ικανή να κάνει τον άνθρωπο να σπάσει. Η προκατάληψη ενάντια σ' αυτό που αποτελεί την πιο πρωτόγονη, φυσική και αληθινή ανάγκη έχει καταστήσει τον άνθρωπο κρύο και ανίκανο να βιώσει ένα ερωτικό αίσθημα και νά που κι αυτός εξαρτάται πλέον από το αν μπορείς ή όχι να τον πληρώσεις.

Προς τι λοιπόν τα τόσα σώματα όταν δεν μπορείς να τ' αγγίξεις; Προς τι το ερωτικό θέαμα όταν δεν μπορείς να συμμετάσχεις σ' αυτό;

Δυστυχώς αυτό το σύστημα αγνοεί αυτό που αποτελεί την πραγματική υπόσταση τού ανθρώπου και που έγκειται στην πρόταση: ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον. Το ερωτικό στοιχείο στον άνθρωπο είναι φιμωμένο και καταπιεσμένο, κυνηγημένο και υποδουλωμένο σε προλήψεις και νοοτροπίες παρωχημένων εποχών.

Κι όμως δεν θα στοίχιζε τίποτα στην κοινωνία το να ρυθμίσει τούς θεσμούς και τα ήθη της σύμφωνα με τις ανάγκες αυτού τού κατ' εξοχήν ερωτικού όντος. Δυστυχώς ο κόσμος αισθάνεται ακόμα δέσμιος άνωθεν εντολών χιλιετιών προ Χριστού.

Κι όμως η επιταγή για νέες εντολές είναι για τον σημερινό άνθρωπο επιτακτική γιατί μόνο η ρύθμιση τής ζωής του σύμφωνα μ' αυτές τις νέες εντολές θα έκανε τις κατακτήσεις και την ευημερία του πλήρη.

Χωρίς μια νέα πολιτική ή θρησκευτική πρόταση να θέλει να αγνοήσει την ανάγκη τού αγώνα για να ευοδωθούν οι μεγάλες εντολές - δυστυχώς υπάρχουν ακόμα λαοί και λαοί που λιμοκτονούν και υπάρχουν κοινωνίες και συστήματα που καλλιεργούν μια άμετρη ανισότητα - όμως με δεδομένο το γεγονός πως η δική μου πρόταση απευθύνεται σ' ένα σύστημα τής αφθονίας, τότε αναγκαστικά θα επικεντρώσει τις προσπάθειες της στο να δώσει ένα μέτρο, μια ουσία, μια ποιότητα και μια διάρκεια στην αφθονία και στην ευημερία τών ανθρώπων που απαρτίζουν αυτό ακριβώς το σύστημα.

Τον τρόπο για να απλουστεύσει κανείς τις διαδικασίες ώστε να ικανοποιούνται οι βασικές ανθρώπινες ανάγκες κατά έναν τρόπο αυτόματο, ας πούμε πως τον προσφέρει το φυσικό δίκαιο. Το πολιτικό δίκαιο ας πούμε πως προσφέρει στην συνέχεια την ανάγκη για κοινοκτημοσύνη τών αγαθών. Χρησιμοποιώντας λοιπόν άλλοτε το ένα δίκαιο και άλλοτε το άλλο ή και τα δύο μαζί, τότε αναγκαστικά θα πρέπει να κάνουμε στην ζωή και στο σύστημα μας τις καινοτομίες που επιτάσσει και το ένα και το άλλο.

Και έτσι καθώς η ερωτική φύση τού ανθρώπου έρχεται να συναντηθεί με την πολιτική, τότε δεν μπορεί να ομιλεί κανείς για κοινά αγαθά χωρίς να ομιλεί πρώτα για κοινό έρωτα. Δεν μπορεί να ομιλεί για κοινές πόλεις, κοινή ύπαιθρο και κοινές κουζίνες ή ύδατα χωρίς να ομιλεί πρώτα για κοινά σώματα.

Η νέα τάξη πραγμάτων θα τα εκτιμήσει όλα απ' την αρχή και θα νομοθετήσει και θα θεσμοθετήσει αναλόγως. Κι έτσι λοιπόν όπως θα εξαλείψει το κοτέτσι, τον στάβλο, το γαϊδούρι, την κατσικά ή την γουρούνα τού καθενός από την αυλή του, έτσι θα εξαλείψει και την συζυγική κρεβατοκάμαρα. Ήδη ωρίμασε ο καιρός. Αρκετά αργήσαμε, ακόμα και γι' αυτό.

Αν θέλετε ένα σύστημα όπου ο άνθρωπος θα εκπέμπει και θα βιώνει έναν ερωτισμό αντάξιο τής φύσης του, σημειώστε το. Ο Ούτοπος σάς το πρότινε και σας το προτίνει ακόμα.

Πέρ' απ' αυτό αν θέλετε μια γόνιμη ευημερία και ένα γόνιμο σύστημα, ένα σύστημα δηλαδή που θα σας κάνει - αντίθετα με αυτό - καλό αντί κακό, που θα σας ωφελεί αντί να σας βλάπτει, που θα σας κάνει χρήσιμους αντί άχρηστους, υγιείς αντί άρρωστους, αν θέλετε ένα σύστημα που δεν θα πάρει από τους μεν για να δώσει στους δε αλλά που θα πάρει απλά από όλους σας όσα σάς περισσεύουν για να σας δώσει τελικά τα μεγαλύτερα αγαθά που θα μπορούσατε να έχετε σαν άνθρωποι και τις καλύτερες πόλεις και πολιτισμό που θα μπορούσατε να έχετε σαν πολίτες, τότε μην με ξεχάσετε. Δείξτε εμπρακτα ότι σας ενδιαφέρω εγώ και η προσφορά μου και τότε θα τα ξαναπούμε.

Κώστας Κυριάκου
(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Δέκα.

Παφίτες, και Παφίτισσες, το ότι ο Ούτοπος φιλοδοξεί να γίνει ο δημιουργός μιας καινούριας θρησκείας ας πούμε πως είναι μεταξύ μας κοινό μυστικό.

Ούτως ή άλλως οι καιροί μας επιτάσσουν την δημιουργία της, και αν δεν φιλοδοξούσα πρώτος εγώ να την δημιουργήσω, τότε σίγουρα κάποιος άλλος θα ερχόταν μετά από μένα (έστω και μετά από χίλια ή δέκα χιλιάδες χρόνια) για να σας πει και να σας προτίνει αυτά που σας προτινώ εγώ σήμερα.

Βέβαια τό τι είπαν και το τι πρότιναν οι προηγηθέντες δημιουργοί θρησκειών νάστε σίγουροι ότι θα ληφθεί υπόψιν. Και θα ληφθεί υπόψιν όχι μόνο τό τι πρότιναν αυτοί αλλά και κάποιι άλλοι, φιλόσοφοι ας πούμε, συγγραφείς ή πολιτικοί. Όλοι και όλα θα ληφθούν υπόψιν, αλλά μην αμφιβάλετε πως όλα τελικά θα ενταχθούν στα πλαίσια τής γνωστής πρότασης: παίρνω από τις παλιές θρησκείες και από τις παλιές φιλοσοφικές ή πολιτικές θεωρίες ότι ακριβώς με εξυπηρετεί για να δημιουργήσω την νέα θρησκεία, την νέα φιλοσοφία και την νέα πολιτική τού αύριο. Ότι δεν με εξυπηρετεί, θάβεται.

Όπως λοιπόν εκτιμώ ένα εργαλείο ή μια συσκευή από τον βαθμό χρησιμότητας και λειτουργικότητας της, το ίδιο ακριβώς θα κάνω και με τις παλιές θρησκείες ή θεωρίες. Αν κάτι είναι χρήσιμο και λειτουργικό τότε, όσο εξαρτάται από μένα, θα μείνει, και αν είναι άχρηστο και μη λειτουργικό, θα φύγει.

Όπως θα εκτιμήσω δηλαδή ένα τσαπί ή ένα αλέτρι κατά παρόμοιο τρόπο θα εκτιμήσω και τον Χριστό, τον Μωάμεθ, τον Βούδα, τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Καντ, τον Ρουσσώ, τον Βολταίρο, τον Μαρξ, τον Λένιν ή ή ή.

Όταν και όπου ένας λόγος ή μια πρόταση τους αντέχει σε μια σοβαρή κριτική, τότε θα τα κρατήσω, θα τα αξιοποιήσω και θα τα βελτιώσω ακόμα όπως μπορώ. Κι αν επιπλέον είναι χρήσιμα και σε άλλα επίπεδα τής ζωής, τότε θα τα μεταφέρω και κει. Κι όπως πρέπει να κάνει με το καθετί ένα βαθιά φιλοσοφημένο πνεύμα, τότε δεν μπορεί να βιάζεται στις κρίσεις του. Πρέπει να το δει και να το ξαναδεί και να το ξαναδεί, πρέπει να το αφήσει να ωριμάσει μέσα του και τότε η απάντηση θα έρθει στην ώρα της.

Από την στιγμή που δεν παύει ποτέ να σκέφτεται, να μελετά και να ζυγίζει το θέμα του, τότε είναι αναπόφευκτο πως οι απαντήσεις θα έρθουν γι' αυτόν. Και ασφαλώς εκείνος χαίρεται κάθε φορά που μια ενστικτώδης αντίληψη του για κάτι έρχεται να συμφωνήσει με αυτό που αποτελεί πια έναν καρπό πολύχρονης πείρας, αναζητήσεων και προβληματισμών.

Ας πούμε πως έτσι ή κάπως έτσι ξεφύτρωσε και ωρίμασε κάποτε μέσα μου η πεποίθηση μου ότι οφείλω στον κόσμο μια Νέα Θρησκεία.

Τώρα, θα μου πείτε, γιατί την αποκαλώ θρησκεία και όχι μια, ας πούμε, πολιτική ή φιλοσοφική θεωρία;

Ομολογώ πως το ερώτημα είναι απόλυτα λογικό και αν καλοεξετάσει κανείς το ζήτημα, τότε δικαίως θα μπορούσε να πει πως είναι από μέρους μου απλά αποτέλεσμα αυθαιρεσίας.

Βλέπετε οι προηγούμενοι δημιουργοί θρησκειών είχαν έρθει σε στενή επαφή με τον Θεό και φαίνεται πως ότι έκαναν και ότι είπαν το έκαναν με την εντολή και την ευλογία του.

Αντίθετα εγώ δεν είχα και ούτε ισχυρίστηκα ποτέ πως είχα οποιαδήποτε επαφή μαζί του. Κάθε άλλο. Δεν είχα καμιά επικοινωνία, καμιά επαφή και καμιά σχέση με τον Θεό έξω από εκείνη που έχει ο κάθε άνθρωπος με την καρδιά και με το πνεύμα του.

Μάλιστα η σκέψη πως μπορούσα να ήμουν εγώ κάτι ιδιαίτερο για τον Θεό άργησε πολύ να έρθει στο μυαλό μου. Ναι μεν αισθανόμουν πως ήμουν διαφορετικός από τους άλλους ανθρώπους τού περιβάλλοντος μου και πως είχα μια κάποια κλίση, όμως για αρκετά χρόνια δεν φανταζόμουν πως

θα μπορούσα να είμαι εγώ εκείνος ο Ένας ανάμεσα σε δισεκατομύρια ανθρώπων που θα δημιουργούσε αυτή την Νέα Θρησκεία.

Κι όμως με τον καιρό και με την μελέτη τού θέματος άρχισα να υποψιάζομαι πως κάτι μου μαγειρεύει ο Θεός, όσο και αν δεν το χωρούσε ως τότε ο νους μου, ώσπου αυτή η υποψία εδραιωνόταν με την κάθε ημέρα μέσα μου για να γίνει στο τέλος μια ακλόνητη πεποίθηση.

Από την μια κάποιες πληροφορίες που πήρα από αρχαία κείμενα (απο τον Πλούταρχο, τον Πλάτωνα, την Αποκάλυψη, τα Ευαγγέλια κτλ) και από την άλλη η μελέτη μου πάνω στο ανθρώπινο σώμα η οποία με οδήγησε προοδευτικά στο να σχεδιάσω την Πόλη τής Αποκάλυψης αλλά και όλες οι ανατάσεις που έδιναν στο πνεύμα μου οι σωστοί χειρισμοί τών μυώνων μου, λίγο κάποιες νεώτερες προφητείες και λίγο οι ανάγκες τών καιρών, όλ' αυτά με οδήγησαν τελικά στο συμπέρασμα πως ούτε λίγο ούτε πολύ αποτελώ την ενσάρκωση εκείνου τού Πνεύματος τής Αλήθειας και εκείνου τού Παράκλητου (παρακλήτος είναι εκείνος που καλείται - και έρχεται - για βοήθεια) για τον οποίο μίλησε ο Ιησούς στους μαθητές του προτού παραδοθεί στον σταυρό, και εκείνου, επίσης, τού ανθρώπου που - κατά την Αποκάλυψη - θα φέρει διαδήματα επί της κεφαλής του και θα κυβερνήσει τα έθνη με σιδερένια πυγμή.

Από την στιγμή λοιπόν που ένιωσα αυτή την πεποίθηση να έχει εμφυτευθεί μέσα μου δεν την έκρυσα και δεν την κράτησα για μένα. Αντίθετα την διεκήρυξα και πάλεψα μ' αυτή και με κίνηνη την ευκαιρία για να νικήσω, για να γίνω δυνατός, για να γίνω τόσο δυνατός ώστε να συντρίψω κάθετι κακό ή βλαβερό.

Προφανώς ως τώρα οι άνθρωποι δεν μου έδωσαν σημασία, έστω και αν ήμουν ο μόνος που - έχοντας μια εξουσία - θα μπορούσα να τους βοηθήσω. Είχαν και μια ευκαιρία για να το κάνουν, και διό και τρεις, και νά που τώρα ήρθαμε αισίως στην τέταρτη και, ενδεχομένως, τελευταία.

Νά λοιπόν που ξαναβγαίνω στους δρόμους για να σας προτίνω μια νέα Θρησκεία. Έστω και αν είναι στην ουσία μια πολιτική και κοινωνική πρόταση, όμως χάρις στο γεγονός ότι έχω εμπλέξει και τον Θεό σ' αυτή την υπόθεση, θα την ονομάζω θρησκεία.

Δίο χιλιάδες χρόνια μετά τον Χριστό τι είδους θρησκεία προτίνω εγώ στους Χριστιανούς; Τι σύστημα και τι πολίτευμα;

Κατ' αρχάς θα έλεγα πως αυτό που προτίνω εγώ είναι μια θρησκεία και ένα σύστημα που θα χειριστεί τον άνθρωπο όπως είναι. Σαν, λοιπόν, ένα ερωτικό ον που είναι, θα πρέπει να του δώσει όλες τις ευκαιρίες για να εκφραστεί ερωτικά. Σαν ένα πολιτικό ον που είναι επίσης θα του δώσει όλες τις ευκαιρίες για να λειτουργήσει πολιτικά μέσα στις κατάλληλες για τον πολίτη πόλεις και, τέλος, σαν ένα κινητικό ον που είναι επίσης (γεωργικό και βουκολικό) θα του δώσει όλες τις ευκαιρίες για να εργασθεί και να ασκηθεί έτσι ώστε να ικανοποιούνται στο ακέραιο όλες οι ανάγκες του για κίνηση.

Αντικειμενικός στόχος θα είναι πάντα η επίτευξη τού μεγαλύτερου δυνατού βαθμού υγίας, ευεξίας και ευτυχίας, και σ' αυτό θα τίνουν όλες οι προσπάθειες του.

Στο μεταξύ όμως επειδή έχω ασχοληθεί προηγουμένως με το πολιτικό και κινητικό στοιχείο αυτής της υπόθεσης θα το παρακάμψω εδώ για να προσπαθήσω να συγκεντρώσω τις σκέψεις και τα επιχειρήματα μου στο τρίτο, στο ερωτικό δηλαδή στοιχείο τής Νέας Θρησκείας.

Ήδη η πρόταση μου για κοινό και ελεύθερο έρωτα, ατομικό και ομαδικό, είναι διακηρυγμένη και καταγραμμένη προ καιρού ενώ περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα τις έχω ήδη κι αυτές ενσωματωμένες σ' αυτό ή σε κείνο το κείμενο μου εδώ και χρόνια.

Ούτε λίγο ούτε πολύ η θρησκεία την οποία σάς διαφημίζει και σας προτίνει ο Ούτοπος θα είναι μια θρησκεία που θα ανταποκρίνεται ακριβώς στις ανάγκες αυτού τού κατ' εξοχήν ερωτικού όντος. Θα είναι δηλαδή μια ερωτική θρησκεία. Θεωρήστε λοιπόν ότι η πρόταση τού Ούτοπου πάνω στο ζήτημα μένει και παραμένει ίδια και अपαράλλαχτη όπως και πριν 10 χρόνια.

Όσο κι αν σκανδαλίζει η πρόταση μου μερικούς και όσο και αν νομίζουν ότι είναι καλύτερο για την θεωρία ή την φιλοδοξία μου να την περιορίσω μόνο στο πολιτικό της μέρος παραμερίζοντας το ερωτικό, τότε έχω να τους πω πως αυτό δεν μπορώ να το κάνω. Ευχαριστώ όσους εκτιμούν τα πολιτικά σχέδια και προγράμματα μου, τους ευχαριστώ πολύ, αλλά δεν μπορώ να αγνοήσω σαν πολιτικός εκείνο το άλλο στοιχείο στον άνθρωπο που τον κάνει να είναι το ερωτικότερο των γήινων όντων. Σαν, επαναλαμβάνω, ένας ολοκληρωμένος πολιτικός θα πρέπει να σχεδιάσω, να προγραμματίσω και να προτινώ τέτια πράγματα που να ικανοποιούν το σύνολο των ανθρωπίνων αναγκών και όχι το μισό τους, τα δύο τρίτα ή τα τρία τέταρτα τους.

Πώς λοιπόν θα μπορούσα να αφήσω έξω από τον σχεδιασμό τού κόσμου και της θρησκείας μου την ερωτική διάσταση τού ανθρώπου; Ποτέ δεν εννόησα το ένα χωρίς το άλλο και ασφαλώς δεν υπάρχει περίπτωση να το εννόησω τώρα. Η πρόταση και η θρησκεία μου δεν είναι για παζάρεμα, είναι μια ανθρώπινη και γήινη πρόταση και είναι εδώ.

Γιατί έτσι είναι: ο άνθρωπος είναι πρώτα και πάνω απ' όλα ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον. Επινοήστε όσες θεωρίες θέλετε προκειμένου να αποδείξετε πως δεν είναι έτσι. Επικαλεστείτε εντολές Θεών ή νόμους ανθρώπων προκειμένου ν' αλλάξετε την φύση του αλλά μην αμφιβάλτε πως το πράγμα θα εξελιχθεί κατά την ρήση: **διώξε τήν φύση. Θα ξαναγυρίσει τρέχοντας.**

Γιατί έτσι είναι: ο άνθρωπος είναι πρώτα και πάνω απ' όλα ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον, κι αυτό είναι πλέον αξίωμα, ένα αξίωμα μάλιστα από το οποίο δεν ξεφεύγουν ούτε οι ιεράρχες τής Ορθοδόξου Εκκλησίας, ούτε οι ιεράρχες της Καθολικής Εκκλησίας, ούτε και ο ίδιος ο Πρόεδρος τής Αμερικής. Οποιοσδήποτε λοιπόν και αν είναι αυτός που έχετε ενώπιον σας: είναι Πρόεδρος, Υπουργός, Βουλευτής ή υποψήφιος Βουλευτής, δημοσιογράφος, προϊστάμενος ή υφιστάμενος σας, δάσκαλος ή μαθητής σας, αφέντης ή δούλος σας, άνδρας ή γυναίκα, μαύρος ή άσπρος, Τούρκος ή Έλληνας, Χριστιανός ή Μουσουλμάνος, φίλος, αδελφός ή αδελφή, γιος ή κόρη, μάνα ή πατέρας, θεός, ανεψιός ή ανεψιά, ξάδελφος, ξαδέλφη, ή ή ή, είναι πρώτα ένα ερωτικό ον και μετά είναι όλα τ' άλλα.

Μπροστά σ' αυτό το στοιχείο που σε έλκει ερωτικά κοντά σ' έναν άνθρωπο ανεξάρτητα από σχέσεις ηλικίας, συγγένειας, φύλου, φυλής, θρησκείας ή εθνικότητας όλοι οι φραγμοί, όλες οι απαγορεύσεις και όλες οι αναστολές που θέτει η θρησκεία και η πολιτεία είναι ένα τίποτα. Ένα δυνατό αίσθημα αξίζει πολύ περισσότερο απ' όλες μαζί τις θεωρίες και τις θρησκείες και αυτό το ξέρουν καλά όσοι βίωσαν ένα τέτιο αίσθημα.

Γιατί έτσι είναι: ο άνθρωπος είναι ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον. Εκείνος που σκέφτεται και συμπεριφέρεται έτσι, είναι για μένα απλά ειλικρινής, και εκείνος που δεν σκέφτεται και δεν συμπεριφέρεται έτσι, είναι, απλά και πάλι, υποκριτής.

Επειδή λοιπόν ο Ούτοπος θέλει να εμπνεύσει και να καλλιεργήσει την ειλικρίνεια στο σύστημα του, δεν μπορεί να σας προτίνει θεσμούς και θρησκείες που θα καλλιεργούν την υποκρισία αντί την ειλικρίνεια, το ψέμα αντί την αλήθεια, την ανεντιμότητα αντί την εντιμότητα ή, σε προέκταση, την αρώστια αντί την υγία, το μίσος αντί την αγάπη.

Όντας λοιπόν αυτός που δηλώνει ότι θα χειρισθεί τον άνθρωπο όπως είναι, και που θα νομοθετήσει αναλόγως ασφαλώς, τότε αναγκαστικά θα φροντίσει να δώσει τις πρέπουσες διεξόδους σε κείνο το πρωτόγονο ερωτικό ανθρώπινο ένστικτο.

Γιατί με το να το καταπιέζουμε την κάθε ημέρα και την κάθε ημέρα να θέλουμε να το εκφράσουμε κι όμως να μην μπορούμε ή να μην μας επιτρέπεται, δεν θα μας βγει σε καλό. Προσωπικά πιστεύω πως οι άνθρωποι είναι σ' αυτό το θέμα καταπιγμένοι και αγανακτισμένοι και θα έβλεπαν με ανακούφιση μια επανάσταση που θα έδινε την κατάλληλη διέξοδο στο ερωτικό πάθος μέσα τους.

Ας πούμε πως ο Ούτοπος έχει πιάσει τον σφυγμό των ανθρώπων πάνω στο ζήτημα και πως τολμά να προτίνει αυτό που θα πρότινε και ο καθένας αν είχε λίγο θάρρος. Έτσι κι αλλιώς όσοι

έχετε έστω και μια στοιχειώδη γνώση τού εαυτού σας θα ξέρετε και πως ο Ούτοπος εκφράζει δημόσια αυτό ακριβώς που εκφράζετε όλοι σας ιδιωτικά, αλλά το γενικό συμπέρασμα είναι πως το πρόβλημα είναι κοινό για όλους τους ανθρώπους και η λύση του επείγει περισσότερο ίσως και από την λύση των εθνικών, των πολιτικών ή των υδατικών μας προβλημάτων. Δεν μπορεί να το διαιωνίζει και να το συντηρεί το σύστημα επ' άπειρον ταμπουρωμένο σε σάπιες θρησκείες και σε σάπιες εντολές.

Όπως είναι καθήκον αυτής της γενιάς να ξεκαθαρίσει και να θέσει ξανά από την αρχή το κάθετί που αφορά τον άνθρωπο σαν άνθρωπο, έτσι πρέπει να κάνει και εδώ. Δεν μπορεί ένας οραματιστής τού 21ου αιώνα μετά Χριστόν να βασίσει τις προτάσεις του προς τους σύγχρονους του ανθρώπους σε θρησκευτικές και κοινωνικές εντολές τού 21ου ή 31ου αιώνα προ Χριστού. Όπως κι αν το εξετάσει κανείς και όπως κι αν το αναλύσει δεν γίνεται. Θα κολλήσουμε στους νόμους τού Μωυσή ή του Χριστού ή του Μωάμεθ όταν βλέπουμε ότι δεν λειτουργούν ή θα κολλήσουμε στο γεωκεντρικό σύστημα όταν ακόμα και ένας κοινός γνώστης τού θέματος βλέπει ότι δεν λειτουργεί;

Μην νομίζετε πως χρειάζεται λίγο θάρρος για να βγει ένας σημερινός άνθρωπος να προτίνει ένα νέο σύστημα ή μια νέα θρησκεία. Κάθε νέα πρόταση σ' αυτό τον κόσμο έχει το τίμημα της, και την πληρώνει πάντα ο πρώτος. Αυτό που ίσχυσε με τον Σωκράτη όταν εισήγε στην Αθήνα τα καινά του δαιμόνια, αυτό που ίσχυσε με τον Χριστό και με τον Μωάμεθ όταν πρότιναν την δική τους θρησκεία, κι αυτό που ίσχυσε με τον Γαλιλαίο όταν έκανε την δική του επιστημονική επανάσταση, ισχύει ακόμα και σήμερα: οι πρωτοπόροι έχουν εναντίον τους την έχθρα κάθε υπαρκτού.

Για νάμαι ρεαλιστής λοιπόν θα πρέπει να θεωρήσω ότι αυτή η έχθρα τών ανθρώπων τού κατεστημένου απέναντι μου είναι τόσο δεδομένη όσο είναι και το θάρρος μου να σας προτίνω αυτά που σας προτίνω.

Αυτό που δεν είναι δεδομένο ακόμα είναι το δικό σας θάρρος και η δική σας απόφαση να στηρίζετε αυτή την πρόταση αλλά σύντομα θα έχετε την ευκαιρία να ζυγίσετε και να εκτιμήσετε το θέμα και να δείξετε αν διαθέτετε εκείνο το θάρρος το οποίο απαιτεί από σας η πρόταση και η θρησκεία μου για να μπορέσει να προχωρήσει.

Διαλέξετε λοιπόν τό τι θέλετε. Τι θέλετε σαν άνθρωποι και σαν λαός; Ιδού η ευκαιρία για να το εκφράσετε δημόσια. Θέλετε αυτή την θρησκεία και αυτό το σύστημα ή θέλετε την δική μου θρησκεία και το δικό μου σύστημα; Θέλετε την παλιά θρησκεία και το παλιό σύστημα ή θέλετε την καινούρια θρησκεία και το καινούριο σύστημα;

Τι σας πρόσφερε και τι σας προσφέρει η παλιά θρησκεία και τι προσδοκάτε να σας προσφέρει η καινούρια; Πώς έπρεπε να ήταν ο Χριστιανισμός και πώς είναι; Πώς έπρεπε να είναι ο Ισλαμισμός και πώς είναι; Πώς έπρεπε να ήταν μια αληθινή θρησκεία και πώς είναι; Πώς, ακόμα, έπρεπε να ήταν η ζωή και πώς είναι;

Πώς έπρεπε να ήταν το σύστημα, πώς οι πόλεις και πώς οι άνθρωποι και πώς είναι; Ανθρωποφάγα τέρατα κατάντησαν όλα, συστήματα, θρησκείες και πόλεις, και ανθρωποφάγα τέρατα θα καταντήσουν και σας.

Σταματήστε επιτέλους αυτή την παραφροσύνη, σταματήστε την όσο έχετε τον καιρό και την ευκαιρία για να το κάνετε. Σταματήστε και καταργήστε ότι σας φθείρει και ότι συντηρεί την φθορά, την απανθρωπιά, το ψέμα, το μίσος, την υποκρισία και την δολιότητα. Σταματήστε και καταργήστε το κάθετί που αποδεικνύεται με την κάθε μέρα και πιο πολύ πως δεν σας ωφελεί, δεν σας εκφράζει, δεν σας γεμίζει και δεν σας ικανοποιεί κατά έναν τρόπο ολοκληρωμένο.

Και πάλι σάς επαναλαμβάνω: μην φοβάστε κανέναν. Αφού το δικαίωμα σας στην ψήφο είναι ήδη κατεκτημένο, τότε είστε οι κυρίαρχοι τού παιχνιδιού. Ανεξάρτητα από το πώς ήρθε αυτή η κατάκτηση, όμως το γεγονός αυτό παραμένει: την ημέρα τών εκλογών εσείς είστε οι κυρίαρχοι

και, από την στιγμή που έχετε την επιλογή γι' αυτό, τότε εσείς αποφασίζετε και για το σύστημα και για τις πόλεις και για την θρησκεία σας και για όλα. Μην υποτιμήσετε λοιπόν τέτια μέρα την δύναμη σας. Μην υποτιμήσετε τέτια ευκαιρία. Πιστέψετε σ' αυτήν και χρησιμοποιήστε την αυτή την φορά για το καλό σας, μόνο για το καλό σας.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Έντεκα.

Παφίτες, και Παφίτισσες, ίσως να πάνε χρόνια, αν όχι δεκαετίες, από την τελευταία φορά που κάνατε έναν καλό ύπνο ή από την τελευταία φορά που φάγατε ένα πιάτο φαΐ χωρίς να νιώσετε μετά ότι θα το ξεράσετε.

Αν είστε νέοι, τότε θα πάνε χρόνια, κι αν είστε ηλικιωμένοι τότε θα πάνε σίγουρα δεκαετίες.

Πολλοί θα πρέπει δηλαδή να ανατρέξουν πολύ πίσω για να βρουν την εποχή που είχαν τον ύπνο και την υγία τους, πίσω στα παιδικά, στα μαθητικά ή - αν κάνατε, όσοι κάνατε, την θητεία σας - στα στρατιωτικά σας χρόνια.

Ε κι ασφαλώς αυτό δεν γινόταν έτσι απλά γιατί ήσασταν παιδιά ή γιατί ήσασταν νέοι, και σε καμιά περίπτωση δεν αποδεικνύει αυτό πως τα παιδιά και οι νέοι κοιμούνται και έχουν όρεξη για φαΐ απλά και μόνο γιατί είναι παιδιά ή νέοι.

Ξεχάστε αυτή την θεωρία γιατί δεν έχει βάση. Η αλήθεια είναι πως εκείνα τα παιδιά που ήσασταν εσείς κάποτε είχαν όρεξη για φαΐ, για νερό και για ύπνο ακριβώς γιατί η ζωή και το σύστημα στο οποίο μεγάλωσαν ήταν τέτιο ακριβώς που τους έδινε την ευκαιρία να δουλέψουν - τουλάχιστον οι πλείστοι - σε έναν ικανοποιητικό βαθμό τα πόδια και τα χέρια τους. Έτσι κι αλλιώς η απουσία αυτοκινήτων, τηλεοράσεων και τόσων άλλων στοιχείων τής σημερινής εποχής δεν έδιναν άλλη διέξοδο σε κείνα τα παιδιά από του να κάνουν κινητικής φύσης παιχνίδια και εργασίες, κι αυτό ακριβώς τούς χάριζε μια καλή όρεξη για φαΐ και για ύπνο που τους έκανε καινούριους κάθε πρωί.

Βέβαια είχαν και οι παλιές εποχές και τα παλιά παιδιά τα προβλήματα τους αλλά τα σημερινά έχουν τα δικά τους και αν δεν προσέξετε θα τα φέρετε - αν και όσα δεν φέρατε ακόμα - στο σημείο να έχουν από τα πέντε, τα δέκα ή τα δεκαπέντε χρόνια τους τα προβλήματα που είχατε εσείς στα 25, στα 30 ή στα 40 σας και να κινδυνεύουν να γεράσουν αυτά νωρίτερα από σας τούς ίδιους.

Για το ότι είναι τα σημερινά παιδιά όπως είναι και για το ότι ήταν τα χτεσινά - εσείς δηλαδή - όπως ήταν, για όλα, και γι' αυτό και για κείνο, υπάρχει μια εξήγηση. Στα θέματα υγίας τίποτα δεν συμβαίνει στην τύχη. Για κάθε αποτέλεσμα, είτε θετικό είτε αρνητικό, υπάρχει μια συγκεκριμένη αιτία και η γενική σχεδόν αιτία για τις πλείστες αρώστιες τών σύγχρονων ανθρώπων έγκειται στην παντελή απουσία άσκησης ή, έστω, στην ελλιπή άσκηση. Έστω λοιπόν και με τον κίνδυνο να φανώ λίγο αυθαίρετος, όμως σε γενικές γραμμές έτσι έχει το θέμα: σας πονάει η καρδιά; Η αιτία: ελλιπής άσκηση. Σας πονάει το στομάχι Αιτία: η ελλιπής άσκηση. Σας πονάνε τα μάτια; Ελλιπής άσκηση. Σας πονάνε τ' αυτιά, τα δόντια, σας πονάει το κεφάλι; Ελλιπής άσκηση. Δεν μπορείτε να ανασάνετε, να σκεφτείτε, να συγκρατήσετε τα νεύρα σας, δεν μπορείτε να φάτε, να κοιμηθείτε ή να κινηθείτε; Ελλιπής άσκηση. Δεν μπορείτε να αγαπήσετε ή να κάνετε έρωτα, δεν μπορείτε να δουλέψετε ή να βιώσετε ένα αίσθημα; Η αιτία είναι η ίδια: η ελλιπής άσκηση.

Ούτε λίγο ούτε πολύ εκείνο το ιατρικό αξίωμα, πως δηλαδή το ίδιο αίτιο μπορεί να προκαλέσει διαφορετικά συμπτώματα, σε καμιά άλλη περίπτωση δεν θα ισχύει σε τέτιο βαθμό όσο εδώ. Γιατί έτσι είναι: η ελλιπής άσκηση αποτελεί την κύρια αιτία για την συντριπτική πλειοψηφία τών

ασθενειών. Όλα βρίσκονται σε απόλυτη συνάρτηση μ' αυτήν.

Βέβαια το ενδεχόμενο να ευθύνεται για κάποιες ασθένειες η υπερβολική άσκηση υπάρχει κι αυτό αλλά είναι τόσο απίθανο που είναι σχεδόν αμελητέο.

Το γεγονός είναι πως οι καθημερινές ανάγκες τού ανθρώπου για άσκηση και χειρονακτική εργασία είναι τόσο μεγάλες που είναι εντελώς απίθανο με τα γνωστά για την ευημερούσα κοινωνία μας δεδομένα να φτάσει κανείς στο σημείο να τις προσφέρει στον εαυτό του έστω και για μια μέρα τον χρόνο.

Έτσι καθώς χάθηκαν οι παλιές εποχές με τα παλιά συστήματα και έτσι καθώς οι μηχανές και οι τροχοί αντικατέστησαν λίγο λίγο τα ανθρώπινα πόδια και χέρια ήταν αναπόφευκτο να έρθουν και οι συνέπειες. Βέβαια η μηχανή και ο τροχός ευκολύνουν τους ανθρώπους και τους απαλλάσσουν από πολλούς κόπους τους οποίους υφίσταντο πριν μόνον τους εκείνοι με τα ζώα αλλά δυστυχώς η άμετρη χρήση τους καταλήγει τελικά να κάνει ζημιά και να δυσκολεύει περισσότερο την ζωή τους απ' όσο την ευκολύνει.

Είναι ν' απορείς σε τελευταία ανάλυση σε τι τέλος πάντων ωφελεί μια μηχανή που σε απαλλάσσει από εκείνους ακριβώς τούς κόπους και από εκείνη την εργασία που σου χάριζε την υγία και την ισορροπία σου όταν την έκανες με τα χέρια και με τα πόδια σου;

Κι όμως αυτός ο πολιτισμός που έκανε την μηχανή και τον τροχό για να αρωσταίνουν τελικά τούς ανθρώπους χάρις στην υπέρμετρη χρήση τους, έκανε ένα αντίδοτο σ' αυτό, ένα αντίδοτο το οποίο πιστεύω πως αποτέλεσε και αποτελεί ένα θαυμάσιο γιατρικό για όλες τις ασθένειες, ένα γιατρικό το οποίο χρησιμοποιούν τα παιδιά προληπτικά, ένα γιατρικό το οποίο χρησιμοποιήσατε και σεις κάποτε με την κάθε ευκαιρία, κι αυτό το γιατρικό είναι η **μπάλα**. Μια μπάλα και μια καλή παρέα που θα σου δώσει τα κίνητρα ώστε να την κυνηγήσεις με όρεξη αξίζει περισσότερο από όλα τα επιτεύγματα τής ιατρικής επιστήμης.

Όσοι λοιπόν από σας έχετε καλές αναμνήσεις από τα παιδικά σας χρόνια έχετε το υπόψιν πως τις οφείλετε κυρίως σ' αυτή την μπάλα.

Ύστερα ήταν βεβαίως και το εκπαιδευτικό και κοινωνικό σύστημα το οποίο ευτυχώς μεταχειριζόταν τα παιδιά σαν πνεύμα μεν, αλλά και σαν σώμα, φροντίζοντας ώστε στο ημερήσιο πρόγραμμα τους να υπάρχει μαζί με την μάθηση και η γυμναστική, και να ικανοποιείται έτσι τόσο η ανάγκη τους για πνευματική άσκηση όσο και η ανάγκη τους για σωματική άσκηση.

Έστω και αν ακόμα ήταν λιγοστός ο χρόνος που διέθετε το εκπαιδευτικό σύστημα για γυμναστική, όμως υπήρχαν και τα διαλείμματα, υπήρχαν τα απογεύματα ή τα βράδια, οι Κυριακές και οι γιορτές και κανείς τότε δεν έχανε την ευκαιρία για ένα παιχνίδι.

Κάπως έτσι λειτούργησε το πράγμα και κάπως έτσι είχατε, όσοι είχατε, την υγία σας και όχι έτσι απλά γιατί ήσασταν παιδιά.

Έναν επίσης σημαντικό ρόλο έπαιξε η νοοτροπία τών ενηλίκων οι οποίοι με το επιχείρημα πως ήσασταν παιδιά σάς επέτρεπαν να παίζετε και να χαρείτε τα παιδικά σας χρόνια.

Κι όμως ενώ αυτή είναι μια καλή σκέψη, όμως είναι λιγάκι μονόπλευρη γιατί, κατά την άποψη μου, ούτε τα παιδιά είναι μόνο για παιχνίδι και παιδεία, και ούτε οι μεγάλοι μόνο για δουλιά και αγγαρία.

Με δυο λόγια θεωρώ ότι εκείνο το σύστημα το οποίο αποβλέπει στην καλλιέργεια σώματος και πνεύματος και το οποίο χαρίζει μια αξιοσημείωτη υγία, δεν είναι σωστό να περιορίζεται στα στενά χρονικά πλαίσια τής παιδικής και εφηβικής ή νεανικής ηλικίας, αλλά θα πρέπει να συνεχίζεται εφ' όρου ζωής. Έτσι όπως οι ειδικοί στην εκπαίδευση έκατσαν και κατάρτισαν ένα πρόγραμμα που να δίνει μια ολοκληρωμένη παιδεία στους μαθητές ή στους στρατιώτες, έτσι και οι ειδικοί στην πολιτική θα πρέπει, πιστεύω, να κάτσουν και να βγάλουν και κείνοι ένα πρόγραμμα που να προσφέρει στον πολίτη - στον κάθε πολίτη - μια ισορροπημένη σωματική και πνευματική αγωγή, σε συνδυασμό, πάντα, με την εργασία του, ώστε να έχει τουλάχιστον μια στοιχειώδη υγία.

Κι έτσι λοιπόν καθώς η υγία πρέπει να αποτελεί την κορυφαία ανθρώπινη απαίτηση και φιλοδοξία, αναγκαστικά θα πρέπει να επιστρατεύσει προς τον σκοπό αυτό όλες τις επιστήμες: τα μαθηματικά, την γεωμετρία, την λογική, την φυσική, την αρχιτεκτονική, την ιατρική κτλ αλλά και όλες τις τέχνες: την ποίηση, την φιλοσοφία, την μουσική, την γλυπτική, την ζωγραφική, το θέατρο, τον κινηματογράφο κ.ο.κ.

Ε κι ασφαλώς η πρόταση μου δεν είναι να κάνετε και να διατηρείτε σχολεία, ακαδημίες και πανεπιστήμια όπου να διδάσκονται εκεί οι τέχνες και οι επιστήμες έτσι απλά για να διδάσκονται. Όχι. Αυτό που προτίνω εγώ είναι να χρησιμοποιήσετε όλες αυτές τις τέχνες και τις επιστήμες για να οικοδομήσετε σωστά τις πόλεις και τον πολιτισμό σας.

Ένας σωστός πολιτικός προγραμματιστής θα πρέπει να πάρει το κάθετί το οποίο γέννησε η ανθρώπινη διάνοια και να το μεταφέρει έτσι στον χώρο τού ανθρώπου ώστε να γίνει γι' αυτόν τρόπος ζωής. Από την στιγμή που έχουμε το ταλέντο ώστε να κάνουμε αρχιτεκτονικά ή πολεοδομικά σχέδια, από την στιγμή που έχουμε το ταλέντο να κάνουμε γλυπτά, τραγούδια ή σκέψεις κτλ κτλ και από την στιγμή που έχουμε την τεχνολογία ώστε να οικοδομήσουμε το κτίριο που σχεδιάσαμε και μπορούμε το ένα να το κάνουμε δύο, και τα δύο τρία και δέκα και εκατό και χίλια και από την στιγμή που μπορούμε να πολλαπλασιάσουμε ένα γλυπτό και να το στήσουμε σε εκατόν ή σε χίλια πάρκα ή πλατείες ή να κάνουμε ένα τραγούδι, ή μια καλή σκέψη να αντηχήσει σε εκατομύρια αυτιά και σε εκατομύρια ουρανοί, είναι, λέω, κρίμα να τ' αφήνουμε χωρίς να τα αξιοποιούμε καθόλου για να βελτιώσουμε τον πολιτισμό μας.

Έστω και αν θεωρήσουμε λοιπόν ότι είναι παραδεκτό το να χρησιμοποιείς τις επιστήμες και τις τέχνες απλά για να καλλιεργείς το πνεύμα των ανθρώπων, όμως είναι απαράδεκτο το να μην τις χρησιμοποιείς ή, έστω, το να μην φαντάζεσαι ότι μπορείς να τις χρησιμοποιήσεις για ένα πρακτικό αποτέλεσμα. Είναι τόσα πολλά αυτά που μπορούν και πρέπει να γίνουν και είναι καθήκον των πολιτικών αρχηγών σας να τα βρουν και να σας τα προτίνουν.

Είναι απαράδεκτο επίσης για έναν ενήλικα το να σχεδιάζει ένα πρόγραμμα για έναν έφηβο με δεδομένη την πνευματική και σωματική του υπόσταση και να έρχεται ύστερα ο ίδιος και να χειρίζεται τον εαυτό του έτσι λες και είναι ένα σκέτο κρανίο, ένα σώμα χωρίς μύνες ή μια παραγωγική μηχανή για το σύστημα που δεν έχει ανάγκη ούτε από κίνηση, ούτε από ήλιο, ούτε από μουσική ούτε από μέτρο.

Το γεγονός ότι ενηλικιώθηκε ένας άνθρωπος και το γεγονός ότι μπήκε στην παραγωγή ή ακόμα το ότι έχει οικονομικές και οικογενειακές ή άλλες υποχρεώσεις που δεν τις είχε σαν έφηβος ή σαν παιδί, δεν σημαίνει πως δεν έχει ανάγκες σε άσκηση. Κάθε άλλο. Γιατί οι μεγαλύτερες ανάγκες του για άσκηση αρχίζουν με το τέλος τής εφηβείας και αν δεν φροντίσει το πολιτικό σύστημα να τις ικανοποιήσει κατά τρόπο συνεπή και ισορροπημένο, τότε θα καταλήξει να κάνει έναν λαό από άρρωστους, άχρηστους και ανίκανους ανθρώπους.

Όπως και να το κάνουμε η ανάγκη τού ανθρώπου για σωματική άσκηση είναι τόσο ουσιαστική όσο και η ανάγκη του για πνευματική άσκηση (και όσο ακόμα και η ανάγκη του για φαΐ) και αυτό που πρέπει να κάνει ο πολιτικός σχεδιαστής είναι να δώσει ένα συγκεκριμένο μέτρο σ' αυτή και σε κείνη την άσκηση. Από την στιγμή που ο άνθρωπος είναι και σωματικό και πνευματικό ον, τότε ο κυβερνήτης οφείλει να ρυθμίσει έτσι την ζωή και την δράση του ώστε να ικανοποιούνται απόλυτα οι ανάγκες του τόσο σ' αυτό όσο και σε κείνο. Η κατάχρηση και η υπερβολή τού ενός απέναντι στο άλλο θα δημιουργούσε ανεπιθύμητες καταστάσεις.

Η ανάγκη λοιπόν για το μέτρο ας πούμε πως είναι επιτακτική. Ε κι ασφαλώς δεν μπορείς να τ' αφήσεις αυτό στην ελεύθερη κρίση και βούληση των μαζών. Ούτως ή άλλως οι μάζες δεν ξέρουν από ελεύθερη βούληση. Αυτό που ξέρουν είναι να ακολουθούν τούς αρχηγούς και να κάνουν εκείνο που τους λένε οι αρχηγοί. Αυτή ακριβώς είναι η ψυχολογία τού πλήθους, και ο ρόλος τού εν ενεργεία πολιτικού εδώ πρέπει να είναι ρόλος οδηγού και καθοδηγητή, Είναι υποχρέωση του να

δώσει τέτια κατεύθυνση στους ανθρώπους, τέτιο πρόγραμμα και τέτιο σύστημα ώστε να είναι υγιείς, ασφαλείς, ευτυχισμένοι και χρήσιμοι για τους ίδιους τούς εαυτούς τους, για την κοινωνία γενικά και για το ευρύτερο περιβάλλον τους.

Δυστυχώς η ελευθερία τών μαζών δεν λειτούργησε ως τώρα ποτέ σχεδόν για το καλό τών μαζών. Την έννοια τού καλού και του σωστού ο λαός δεν την πολυκαταλαβαίνει. Για κείνον αυτό είναι δύσκολη φιλοσοφία. Εκείνος θέλει εύκολες και πρακτικές λύσεις. Δεν μπορεί να σπάζει κάθε μέρα το κεφάλι του για να ψάχνει και να κάνει το σωστό. Αυτό για κείνον είναι καθήκον τού πολιτικού σχεδιαστή και άμα το βρει εκείνος, τότε οφείλει να το υποδείξει στον λαό και να τον αναγκάσει να το κάνει και τότε, ασφαλώς, θα το κάνει.

Όταν ακόμα και οι εξυπνότεροι άνθρωποι - και σύγχρονοι ακόμα άνθρωποι, άνθρωποι τού 20ού και του 21 ου αιώνα, άνθρωποι που παίζουν τα μαθηματικά, την φυσική και την χημεία στα δάκτυλα τους και οι οποίοι έχουν στην διάθεση τους την πείρα χιλιάδων χρόνων και χιλιάδων επιστημόνων - δεν μπόρεσαν να βρουν άκρη σ' αυτό το ζήτημα, τότε ας μην περιμένουμε από τις μάζες να ξεδιαλέξουν μέσα από τις τόσες προτάσεις και πληροφορίες με τις οποίες τούς βομβαρδίζουν το κεφάλι την σωστότερη.

Κι όσο για πειράματα για να ανακαλύψει ο ίδιος ο λαός το σωστό και το λάθος, ούτε χρόνο έχει ούτε και διάθεση. Τι είναι στο κάτω κάτω ο λαός; Επιστήμονας;

Όχι δα. Ο ρόλος τού λαού είναι να τροφοδοτεί το σύστημα με χέρια και με πόδια. Η ανάγκη για επιβίωση τον ρίχνει από νωρίς στα γρανάζια τού συστήματος και τον μπλοκάρει σ' ένα αδιέξοδο την ώρα ακριβώς που υποτίθεται πως είχε ωριμάσει το πνεύμα του και έπρεπε να ψάξει να βρει κάτι καλύτερο από κείνο που του είχαν μάθει ως τότε. Απ' αυτό το αδιέξοδο δεν βγαίνει ποτέ παρ' εκτός και αν τον βγάλει κάποιος άλλος από εκεί.

Είτε δυστυχώς είτε ευτυχώς, έτσι είναι φτιαγμένος ο κάθε λαός. Μαθαίνει πέντε πράγματα που θα τον βοηθήσουν να βγάλει το ψωμί του κι όσο για τ' άλλα, τ' αφήνει στους ειδικούς.

Το μιαλό του εκεί είναι συγκεντρωμένο: επιούσιος άρτος και θέαμα. Την μέρα θα πάει να προσφέρει τις υπηρεσίες του σε κανένα εργοστάσιο ή σε κανένα γραφείο και το βράδυ θα πάει στις εκκλησίες (σύναξη ομόπιστων) για ποτό και για θέαμα. Τίποτ' άλλο.

Ας μην περιμένουμε λοιπόν πολλά από τον λαό εμείς που θέλουμε να κατευθύνουμε τις τύχες του. Ας αφήσουμε τις θεωρητικές λύσεις, τις λύσεις που απευθύνονται στο κεφάλι ή στην βούληση του, και ας του δώσουμε πρακτικές λύσεις, ας του δώσουμε ένα σύστημα.

Ας πάρουμε στο κάτω κάτω κάτι απ' αυτό και κάτι από κείνο, κάτι από το εκπαιδευτικό σύστημα ή κάτι από το στρατιωτικό αν και εφόσον δεν μπορούμε να βγάλουμε κάτι άλλο από το κεφάλι μας. Ούτως ή άλλως οι πλείστοι τα έχουμε δοκιμασμένα και, αν το καλοσκεφτούμε, η πείρα μας απ' αυτά δεν ήταν και τόσο πικρή όσο μάς φαινόταν τότε. Ήδη έχουμε νιώσει χιλιάδες φορές πικρότερη πείρα σαν "ελεύθεροι πολίτες".

Ας πούμε πως το εγχείρημα δεν είναι και τόσο παράτολμο και δεν εμπερικλείει κινδύνους. Κι όμως έστω και παράτολμο, κι έστω όχι, το γεγονός είναι πως δεν έχετε μπροστά σας και πολλές επιλογές. Το να δοκιμάσετε λοιπόν και να πετύχετε ένα καλύτερο σύστημα αποτελεί για τους πλείστους από εσάς ζήτημα ζωής ή θανάτου.

Το πράγμα είναι απλό: ή εσείς θα πρέπει να αποτελιώσετε αυτό το σύστημα ή αυτό θα αποτελιώσει εσάς, και δεν είναι υπερβολή. Μην κοιτάτε λοιπόν το αν είστε, όσοι είστε, σε πλεονεκτικότερη θέση από άλλους συνανθρώπους σας και μην θεωρήσετε γι' αυτό πως πρέπει να το υπερασπιστείτε. Το σύστημα δεν το λογαριάζει αυτό και σας θάβει όλους ανεξαιρέτως ζωντανούς, ανεξάρτητα από το κοινωνικό, το επαγγελματικό ή μισθολογικό σας επίπεδο.

Άσχετα από το αν το κάνει αυτό επειδή το θέλει ή επειδή δεν ξέρει πώς να το αποφύγει, όμως το τελικό συμπέρασμα είναι πως δεν μπορεί να σας σώσει, δεν μπορεί να σας δώσει διέξοδο. Αν είμαι άδικος λοιπόν αν το κατηγορήσω για απανθρωπιά και βαναυσότητα, όμως σίγουρα δεν είμαι άδικος αν το κατηγορήσω για βλακεία και μωρία.

Προς τι λοιπόν να συντηρείτε αυτό τον φαύλο κύκλο όπου η άγνοια και η αδικία, η αντίφαση και η αντινομία αποτελούν κανόνα, όπου οι αρώστιες και ο θάνατος φυλλοβολά και όπου η πλεονεξία, η απληστία, ο σκοταδισμός, ο ανταγωνισμός και ο πόλεμος όλων εναντίον όλων βρίσκεται στο αποκορύφωμα του;

Δυστυχώς αυτό το σύστημα σας έχει παλαβώσει, σας έχει στριμώξει κακήν κακώς εδώ κι εκεί και σας διαπότισε με την πεποίθηση πως δεν γίνεται αλλιώς. Κι όμως εδώ είναι το λάθος. Γιατί μπορεί να γίνει κι αλλιώς, άλα μπορούν να γίνουν κι αλλιώς.

Η πρώτη προϋπόθεση γι' αυτό σας πούμε πως έγκειται στην απόφαση και στον σχεδιασμό αυτού που θέλεις να κάνεις. Η δεύτερη προϋπόθεση έγκειται στο θάρρος να παλέψεις για να πραγματοποιήσεις αυτό που έχει αποφασίσει και σχεδιάσει το μυαλό σου. Οι κανόνες τού παιχνιδιού δεν αλλάζουν. Οι πολιτικές μάχες, έτσι όπως ακριβώς και οι στρατιωτικές μάχες, χρειάζονται απόφαση και σχεδιασμό. Χρειάζονται στρατηγική.

Τι να το κάνετε ένα τέτιο σύστημα και φοβάστε ακόμα και να σκεφτείτε πως μπορείτε να το αντικαταστήσετε με ένα άλλο; Λίγο χρήμα που σας έχει χαρίσει νά που βρήκε τον τρόπο και σας το πήρε. Αλλά νάταν μόνο το χρήμα; Γιατί δεν είναι μόνο το χρήμα που σας πήρε αλλά και την υγία που είχατε σαν παιδιά. Σας πήρε την αθωότητα και την απλότητα, σας πήρε την αρετή και το μέτρο, σας πήρε την ζωή και τον έρωτα.

Τι να το κάνετε ένα τέτιο σύστημα όπου είναι δύσκολο να βρεις μια οικογένεια που να μην της έχουν πάρει ή σακατέψει έναν δικό της άνθρωπο τα αυτοκίνητα; Τι να το κάνετε;

Ύστερα τα παιδιά σας πού τα ρίχνει; Τους παιδικούς σας φίλους πώς τους κατάντησε; Πώς κατάντησε τις γυναίκες σας; Άχρηστες είναι όλες, νευρωτικές κι ανίκανες όσο κι εσείς.

Σας πήραν από τα θρανία ή από τον στρατώνα, σας πήραν από τα παιχνίδια και από την κίνηση και σας κλείσαν σ' ένα γραφείο ή σ' ένα εργοστάσιο και σας δέσαν σε μια καρέκλα από τις 7 ως τις 3 χωρίς να κάνετε ίσως οι πλείστοι ένα βήμα όλη μέρα, και χωρίς να σας δει ούτε μια αχτίδα ήλιου, σας δίνουν έναν μισθό που σας εξασφαλίζει μεν ένα αυτοκίνητο, ένα σπίτι ή ένα διαμέρισμα και αυτό σας έμαθαν να το λέτε επαγγελματική αποκατάσταση κι ευημερία, αλλά που όμως στην πραγματικότητα δεν είναι. Γιατί ενώ μια καλή δουλιά, ένα καλό αυτοκίνητο και ένα καλό σπίτι αποτελούν αναντίρρητα συστατικά τής σύγχρονης ευημερίας, όμως στην ουσία αυτά δεν είναι αρκετά από μόνα τους ώστε να ικανοποιούν τον άνθρωπο όταν έχει ασφαλώς και άλλες ανάγκες εκτός από του να έχει μια δουλιά, ένα σπίτι και ένα αυτοκίνητο.

Εάν το σύστημα δεν του εξασφαλίζει μαζί με την δουλιά και τα άλλα και μια στοιχειώδη άσκηση για το σώμα του, τότε η μόνη εγγύηση που σας προσφέρει είναι το πως θα θαφτείτε εκεί ζωντανοί, θα χάσετε την υγία σας και την όρεξη σας να φάτε ή να ζήσετε και θα προσφέρετε ένα ψεύτικο χαμόγελο αριστερά και δεξιά για να δείχνετε πως όλα πάνε καλά καθ' ην στιγμὴν ξέρετε πως τίποτα δεν πάει καλά.

Και σαν να μην φτάνουν αυτά έχετε και τον κίνδυνο ενός εμφράγματος να σας απειλεί καθημερινά, έχετε μόνιμο σύντροφο τούς πονοκεφάλους, τους πονόδοντους, τις αναγούλες και τους στομαχόπονους και και και, με μόνιμη απάντηση κάθε φορά που το πράγμα δεν πάει άλλο ένα τσιγάρο, ένα ποτό, ένα χάπι ή ένα δυνατό ναρκωτικό, απαγορευμένο ή όχι.

Νά λοιπόν τό τι σας προσφέρει το σύστημα. Ζυγίστε τά καλά του, ζυγίστε και τα κακά του. Ζυγίστε από την μια τα αυτοκίνητα, τα διαμερίσματα και το χρήμα και από την άλλη τα έλκη σας, τα εμφράγματα, τους καρκίνους, τους πονοκεφάλους, τις αϋπνίες, τις ανορεξίες και όλη την σήψη μέσα σας. Και ύστερα έχετε και τους φόρους και τα πρόστιμα με τα οποία σας τρελλαινούν με την κάθε ευκαιρία για να γεμίσουν τα άδια ταμεία τού κράτους και για να συντηρούν έναν στρατό μισθοφόρων.

Λογαριάστε τα και ζυγίστε τα όλα, και τα καλά και τα κακά του, και τα συν και τα πλην του.

Αν βρείτε τα πλην και τα κακά πιο πολλά και αν γι' αυτό ή για κείνον τον λόγο θεωρείτε

υπεύθυνο αυτό καθεαυτό το σύστημα γι' αυτό και αν θέλετε να το τιμωρήσετε, να το εκδικηθείτε ή, έστω, να το βάλετε στην θέση του, τότε εγώ είμαι εδώ για να σας βοηθήσω να το κάνετε με έναν τρόπο στρατηγικό.

Αν το βαρεθήκατε κι αν θέλετε να το ξεράσετε και να το αντικαταστήσετε με ένα άλλο, τότε εγώ είμαι εδώ. Ζητήστε το και θα το έχετε. Είναι καί αποφασισμένο καί σχεδιασμένο καί κάτι παραπάνω ακόμα: είναι έτοιμο για να το ζήσετε.

Προς τι λοιπόν να συνεχίσετε μ' αυτό το σύστημα; Για τις ωραίες πόλεις του τάχα, για τους ωραίους νόμους του, για τους ωραίους ανθρώπους του ή τάχα για την ευημερία τών ημερών του;

Σκατά είναι όλη η ευημερία του χωρίς την υγία σας και το ξέρετε. Δεν σας ωφελεί. Το καλύτερο που έχει να κάνει λοιπόν το σύστημα και το καλύτερο που θα μπορούσατε, πιστεύω, να του προτινέτε σαν λαός είναι να την βάλει στον κόλο του την ευημερία του αφού ούτε εσάς ούτε και κείνο το βοήθησε. Ας το κάνει λοιπόν κι ας κλείσει λοιπόν τον κύκλο των ημερών του. Αν όχι τίποτ' άλλο θα τον κλείσει χορτάτο. Στο κάτω κάτω αν το καλοσκεφτεί δεν μπορεί παρά να αναγνωρίσει πως αυτό είναι το καλύτερο που θα μπορούσε να του συμβεί...

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Δώδεκα.

Ας πούμε πως το **ερωτικό ζήτημα** είναι ένα ζήτημα το οποίο απασχολεί και πληγιάζει καθημερινά όλο τον πληθυσμό αυτής της γης ανεξάρτητα από το φύλο του, την φυλή, την εθνικότητα, την κοινωνική του θέση ή την ηλικία του, ένα ζήτημα πολύ παρεξηγημένο που δημιουργεί διχογνωμίες, συγκρούσεις και αντιδικίες μεταξύ τών ανθρώπων την στιγμή που έπρεπε μόνο να τους ενώνει και να τους συμφιλιώνει.

Για την συντριπτική πλειοψηφία τών επωνύμων ανδρών ή γυναικών αυτό το ζήτημα δεν υπάρχει, τουλάχιστον δημοσίως. Κι όμως εγώ πιστεύω πως είναι το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα το οποίο υπάρχει και επείγει να ξεκαθαρίσει εδώ και τώρα. Τόσο μάλλον γιατί η επιτυχής κατάληξη του θα φέρει ειρήνη και ομόνοια ανάμεσα στους ανθρώπους.

Βέβαια η ιστορία τού προβλήματος χάνεται στα βάθη τών καιρών και η αντιμετώπιση του από τους διάφορους πολιτισμούς υπήρξε ποικίλη, τόσο σ' αυτό όσο και σε άλλα ζητήματα, πάντα ανάλογα με το πιά άποψη επικρατεί.

Όταν λοιπόν επικρατεί μια θρησκεία ή μια πολιτική παράταξη σε μια κοινωνία είναι επόμενο πως θα θεσπίσει τις διατάξεις και τις απαγορεύσεις που θέλει αυτή, ανεξάρτητα από το αν είναι οι σωστές ή όχι, και τις κρατάει ή τις επιβάλλει για όσο διάστημα αποτελεί εξουσία. Από κει και πέρα, όταν αρχίσει να καταρρέει θα καταρρεύσουν μαζί και οι αξίες και οι θεσμοί που είχε επιβάλει.

Κάπως έτσι ήταν που διαμορφώθηκε το κλίμα για να επικρατήσει αυτή ή εκείνη η άποψη σε ένα κοινωνικό σύστημα και νά που φτάσαμε τώρα σ' αυτό τον αιώνα όπου ο άνθρωπος μπορεί και οφείλει να τα θέσει όλα ξανά από την αρχή και όπου μπορεί και οφείλει να τα φτιάξει όλα ξανά από την αρχή.

Το τι πήρε όμως από τον Δία ή από τον Προμηθέα ή από τον Ποσειδώνα ή από τον Ιεχωβά και το τι πήρε από τον Μωϋσή, από τον Χριστό, από τον Μωάμεθ, τον Βούδα ή τον Πλάτωνα ας μην το πάρει ως δεδομένο. Και αν ακόμα τα δεχθεί ως δεδομένα για κείνους τούς καιρούς και για κείνους τούς πολιτισμούς, όμως δεν μπορεί να τα δεχθεί ως τέτια για τον δικό του καιρό και για τον δικό του πολιτισμό.

Χωρίς να αρνούμαι ότι υπάρχουν ήθη και θεσμοί που πρέπει να παραμείνουν αναλλοίωτοι όσα χρόνια και όσοι αιώνες κι αν περάσουν, όμως είναι και κάπια ήθη και κάπιοι θεσμοί που αποτελούν γελοϊότητα όταν προσπαθείς να τα συντηρήσεις έτσι απλά γιατί αυτή ήταν η εντολή τού Θεού ή του αντιπρόσωπου του επί του θέματος.

Ένα από τα θέματα τα οποία πιστεύω ότι δεν μπορούμε να βασίσουμε σε παλιά ήθη, θεσμούς ή αξιώματα είναι και το ερωτικό θέμα. Εδώ κι αν χρειάζονται τομές λοιπόν, εδώ κι αν χρειάζεται Επανάσταση.

Βέβαια καθώς αυτό το θέμα δεν μπορεί να ξεδιαλυθεί με την χρήση όπλων, τότε αναγκαστικά η φροντίδα τού πολιτικού οραματιστή θα είναι να προτίνει μια μεταρύθμιση.

Πώς προσεγγίζεται λοιπόν το θέμα; Ας το χωρίσω τέλος πάντων σε δύο βασικές πτυχές και θα συνεχίσω. Η πρώτη πτυχή έγκειται στο ερώτημα: μονογαμία ή πολυγαμία; Ατομικός και προσωπικός έρωτας ή (και) ομαδικός και κοινός;

Η δεύτερη έγκειται σ' αυτό: απλός και σκέτος ή σύνθετος και ποικίλος;

Ας αρχίσω με την πρώτη πτυχή: μονογαμία ή πολυγαμία;

Ως γνωστόν ο γάμος - και η οικογένεια ως δημιουργήμα του - αποτελεί το υπ' αριθμόν ένα δεδομένο και θεμέλιο τής κοινωνίας μας και σ' αυτό βασίστηκε κυρίως η εξέλιξη και η ιστορία της.

Κι όμως ενώ είναι γεγονός πως υπήρχαν και περιπτώσεις διαφορετικές - δεν μπορούμε να ξέρουμε για το πώς ακριβώς λειτούργησαν - όμως αυτές ήταν τόσο λίγες που πέρασαν σχεδόν απαρατήρητες στον χρόνο.

Ας πούμε πως είναι ένα θέμα το οποίο οι άνθρωποι ανέκαθεν φοβούνταν ακόμα και να θίξουν. Ακόμα και ο σοβιετικός πολιτισμός ο οποίος πέτυχε να κάνει κοινή την γη, δεν μπόρεσε - και ούτε καν επεχείρησε - να αλλάξει τα δεδομένα ως προς τον θεσμό τού γάμου. Οι άνθρωποι συνέχιζαν να παντρεύονται και εκεί όπως και σε όλο σχεδόν τον κόσμο και να στεγάζονται στο δικό τους σπίτι ή διαμέρισμα και να κάνουν τα δικά τους παιδιά που και κείνα στην συνέχεια παντρεύονταν για να κάνουν και κείνα τα δικά τους και ούτω καθεξής.

Προφανώς η θρησκεία και ο φόβος που επέβαλε ένας ισχυρός και ζηλότυπος Θεός, στην συνέχεια ένας Υιός αντιερωτικός και μια ιεραρχία τού κλήρου αποβλακωμένη και αποφασισμένη να ξεπεράσει σε αγιότητα και υπερβολή τον Υιό και Πατέρα της, όλοι αυτοί καλλιέργησαν τέτοιο φόβο απέναντι στο ερωτικό αίσθημα που δεν άφηναν περιθώρια σε κανέναν να θέσει δημόσια το ζήτημα.

Πιος λοιπόν θα τολμούσε να βγει και να πει πως και εδώ μπορούν να γίνουν κι αλλιώς τα πράγματα, πως μπορεί να συνεχιστεί η διαιώνιση τού είδους ακόμα και χωρίς γόμους, και μάλιστα η καλύτερη δυνατή σε ποιότητα; Γιατί δηλαδή να κλείνονται σ' ένα κελί ένας άνδρας και μια γυναίκα εφ' όρου ζωής απλά και μόνο με το πρόσχημα τής διαιώνισης τού είδους ή της τήρησης τών θεσμών και της θρησκείας;

Ήταν τόσο δύσκολο να χωρέσει αυτό στο κεφάλι εκείνων που επαγγέλλονταν και επέβαλλαν ένα καθεστώς κοινοκτημοσύνης στα παραγωγικά αγαθά;

Αραγε η ανάγκη εκείνης της κοινωνίας να κάνει κοινή την γη ήταν πιο επιτακτική από την ανάγκη να κάνει κοινά τα σώματα; Μήπως τελικά εκείνο το κίνημα και εκείνη η Επανάσταση που επέβαλε εκείνη την τάξη πραγμάτων ήταν μονόπλευρη ή μήπως άφησαν τον έρωτα προς μια μελλοντική διευθέτηση;

Όπως φάνηκε εκ των υστέρων δεν το σκέφτηκαν καθόλου έτσι, κι ίσως μάλιστα να μην τους απασχόλησε καν. Έτσι λοιπόν το θέμα έμενε και παρέμενε στο ψυγείο για το σοβιετικό σύστημα συντηρόντας μια καταπίεση εις βάρος μιας θεμελιώδους ανθρώπινης ανάγκης.

Κι όμως αυτό το ζήτημα το οποίο όφειλε να ξεδιαλυθεί από κείνη την επανάσταση νά που το

έθεσαν κάποιες άλλες κοινωνίες τις οποίες αντιπάλευε το σοβιετικό καθεστώς. Απ' αυτή την άποψη η δυτική Ευρώπη και οι Ηνωμένες Πολιτείες έδειξαν ότι σκέφτονταν και ενεργούσαν πολύ πιο κουμμουνιστικά από τις κουμμουνιστικές χώρες, και για ένα ποσοστό τού πληθυσμού τους ο ελεύθερος και κοινός έρωτας αποτελούσε τρόπο ζωής.

Και ενώ ασφαλώς είναι σημαντικό για τον πολιτισμό και για τον άνθρωπο το να μην βρίσκονται υπό εκμετάλλευση και καταπίεση οι οποιοδήποτε άνθρωποι και ενώ ίσως αξίζει τον κόπο να κάνει κανείς μια επανάσταση για να διεκδικήσει τα δίκαια του, όμως φαίνεται να μην είναι λιγότερο σημαντικό γι' αυτόν το να βρίσκεται υπό καταπίεση και εκμετάλλευση εκείνο το στοιχείο στον άνθρωπο που τον κάνει να είναι ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον.

Όταν στα πλαίσια μιας μεταρύθμισης ένα καθεστώς έρχεται και κάνει την γη κοινή ενώ ταυτόχρονα περιορίζει τον έρωτα στα πλαίσια τού γάμου και της ανάγκης για αναπαραγωγή τού είδους, τότε η μεταρύθμιση που κάνει είναι μισή, ενώ το ίδιο μισή θα είναι και η μεταρύθμιση που κάνει ένα άλλο καθεστώς όταν δίνει από την μια την ευκαιρία στους υπηκόους του να εκφραστούν ερωτικά ενώ την ίδια στιγμή συντηρεί ένα κοινωνικό σύστημα πλήρους ανισότητας.

Κατ' εμένα: αντίφαση και παραλογισμός το ένα, αντίφαση και παραλογισμός και το άλλο. Κι όμως αν αντιμετωπίζα το ενδεχόμενο να διαλέξω ανάμεσα στο ένα και στο άλλο τότε, σαν ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον που βλέπω ότι είμαι, ασφαλώς θα προτιμούσα εκείνο το καθεστώς που θα μου έδινε περισσότερες ευκαιρίες για να εκφραστώ ερωτικά. Ούτως ή άλλως από οικονομική άποψη θεωρώ ότι θα επιβίωνα και εκεί και εδώ.

Απ' αυτή την άποψη μάλιστα θα χαρακτήριζα την Αμερική πιο κουμμουνιστική από την σοβιετική ένωση, έστω και μόνο από το γεγονός ότι θεωρώ την κοινοκτημοσύνη τών σωμάτων πιο σημαντική από την κοινοκτημοσύνη τής γης. Όπως και νάναι, το θέμα είναι ακόμα ανοικτό και νά που καλείται η σημερινή γενιά να το αντιμετωπίσει χωρίς προκατάληψη. Αυτό που κατ' εμέ οφείλα να κάνει είναι να το χειριστεί έτσι όπως οφείλει να χειρίζεται το κάθε θέμα, είτε αυτό είναι πολεοδομικής φύσης είτε αρχιτεκτονικής, είτε εκπαιδευτικής, είτε αθλητικής ή ιατρικής φύσης και ούτω καθεξής. Θα πρέπει δηλαδή να κρατήσει κάθετί καλό και ωφέλιμο και να ξεχάσει κάθετί κακό και βλαβερό, ενώ εκεί που θεωρεί ότι το πράγμα δεν είναι αρκετά ξεκάθαρο, τότε οφείλει να το θέσει από την αρχή κατά τρόπο επιστημονικό, ορθολογικό, ανθρώπινο και σύγχρονο. Το να βασιστεί έτσι απλά στο τι λέει η γιαγιά του ή η παράδοση του, ο Χριστός, ο Μωϋσής ή ο Μωάμεθ αποτελεί αναχρονισμό.

Απ' αυτή την άποψη δεν θεωρώ ότι θα βρει αρκετή βοήθεια από το ανθρώπινο παρελθόν προκειμένου να λύσει το πρόβλημα του αφού όσο, φαίνεται, η ανθρώπινη ιστορία αποτελεί το χρονικό τής ανθρώπινης παραφροσύνης, τόσο και ο ανθρώπινος βίος και πολιτισμός αποτελεί το χρονικό τής ανθρώπινης αφροσύνης.

Το θέμα δυστυχώς έμεινε για χιλιετίες άηχτο και ο καθένας το αντιμετώπιζε ή κατά τα προσωπικά του γούστα ή κατά τις εντολές τής θρησκείας του. Οι πολιτικοί το άφησαν λίγο πολύ έξω από τις αρμοδιότητες τους και το ίδιο έκαναν περίπου και οι φιλόσοφοι και νά που φτάσαμε στον 20ο αιώνα για να αποφασίσουν κάποιιο επιτέλους να το ανακαινίσουν. Αυτοί οι κάποιιοι ας πούμε πως ήταν οι ψυχολόγοι και ψυχαναλυτές.

Κι όμως το γεγονός είναι τελικά πως αντί να διαφωτίσουν το ζήτημα, το συσκοτίσαν ακόμα περισσότερο, τόσο μάλιστα που, αν κατάλαβα καλά, αυτό που επεχείρησαν να κάνουν ήταν απλώς να δώσουν μια επιστημονική, τάχα, αιτιολόγηση στην άποψη τής θρησκείας και του κατεστημένου επί του θέματος.

Όλο κι όλο που κατάφεραν τελικά ήταν να φορτώσουν με αισθήματα ενοχής ολόκληρο το ανθρώπινο είδος γι' αυτό που υπάρχει μέσα του και ψάχνει απεγνωσμένα να βρει διέξοδο.

Έτσι κι έτσι το θέμα μένει ανοικτό ακόμα, και νά που πέφτει σε μας η υποχρέωση να το κλείσουμε. Πού θα ψάξουμε εμείς λοιπόν για να βρούμε μια άκρη; Όταν η ανθρώπινη ιστορία και

όταν ο ανθρώπινος πολιτισμός δεν μας δίνει μια βάση ώστε να ψάξουμε εκεί το θέμα, τότε αυτό που εισηγούμαι εγώ είναι να ψάξουμε μέσα μας και πιστεύω πως αυτό που αποτελεί αναγκαιότητα για τον άνθρωπο θα φανεί. Δεν μπορεί να κρύβεται για πάντα.

Σ' αυτό το σημείο θα αναφερθώ ξανά σε ένα σκίτσο που σχετίζεται με τον Φρόντ, τον πατέρα της ψυχανάλυσης, και το οποίο απεικονίζει ως περιεχόμενο τού ανδρικού κρανίου ένα γυναικείο σώμα.

Κι όμως εδώ υπάρχει το ερώτημα: ένα μονάχα γυναικείο σώμα ή πολλά γυναικεία σώματα; Το ίδιο σώμα για μια ζωή - αν είναι δυνατόν! - ή ένα διαφορετικό σώμα τον κάθε χρόνο, τον κάθε μήνα, την κάθε βδομάδα ή την κάθε μέρα ίσως;

Αραγε υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που σκέφτονται στα σοβαρά πως ένας συγκεκριμένος άνδρας είναι γεννημένος για να παντρευτεί και να ζήσει για πάντα με μια συγκεκριμένη γυναίκα, έτσι σαν να είναι το χαμένο μισό του ή μήπως απλά την παντρεύτηκε γιατί έτσι ήρθαν τα πράγματα, γιατί έτσι τόφερε η τύχη και απλά συζεί μαζί της για την υποχρέωση και μόνο χωρίς ποτέ να πάψει να ορέγεται την κάθε ωραία γυναίκα που συναντάει στον δρόμο του και χωρίς να πάψει ποτέ να θέλει να κάνει μια νέα αρχή με κάποιαν άλλη;

Το ερώτημα παραμένει: είναι τελικά μονογαμικό ον ο άνθρωπος, έτσι όπως τον θέλει η θρησκεία, ή μήπως είναι πολυγαμικό; Παραμένει επίσης κι αυτό: γιατί να επικρατήσει για χιλιέτιες η αντίληψη πως είναι μονογαμικό; Κι άραγε το γεγονός ότι επικράτησε αυτό αντί εκείνου είναι μήπως στοιχείο ή απόδειξη πως είναι και το καλύτερο;

Αραγε ήταν αυτό αποτέλεσμα ορθολογικής κρίσης τών ανθρώπων ή απλά αποτέλεσμα άνωθεν επιβολής; Αραγε έγιναν κι εδώ τα πράγματα όπως έγιναν από βλακεία και από έλλειψη θάρρους για να δοκιμάσει κανείς κάτι το διαφορετικό;

Μακάρι να μπορούσα να ισχυριστώ πως δεν συμβαίνει αυτό αλλά φοβάμαι πως δεν θα ήμουν δίκαιος. Δυστυχώς η ίδια βλακεία και η ίδια δειλία που κατεύθυνε την πολιτική και κοινωνική ζωή των ανθρώπων, ίσχυσε και εδώ. Ούτε θάρρος, ούτε φαντασία, ούτε γούστο, ούτε κρίση, παρά φόβος, προκατάληψη, σκοταδισμός, άνοια και παράνοια.

Ιδού το αποτέλεσμα: άνθρωποι και άνθρωποι άχρηστοι, άκομψοι, άνοστοι, άσχημοι, ευτελείς, ιδιοτελείς, συμφεροντολόγοι, χαμερπείς, πιο πολύ κτήνη παρά άνθρωποι. Μια κοινωνία κι ένα σύστημα μηχανοκρατικό και παραδοκρατικό, χωρίς μια στοιχειώδη ευαισθησία και ανωτερότητα, χωρίς τάξη, χωρίς αρμονία, χωρίς υγία και ισορροπία, αρωστημένο και παραμορφωμένο από πάνω ως κάτω. Πόσος σεβασμός υπάρχει για το περιβάλλον; Πόσος για τους πόρους τού πλανήτη που εξανεμίζονται με το πρόσχημα πως ο χρόνος είναι χρήμα;

Πιος άλλος λοιπόν θα μπορούσε να ευθύνεται περισσότερο γι' αυτό τον εξευτελισμό τού ανθρώπου και του ανθρωπισμού από την ίδια την βάση τού συστήματος; Και πιά είναι η βάση; Είναι η οικογένεια ασφαλώς. Και πιος κάνει την οικογένεια; Μα, ο γάμος ασφαλώς. Αυτός καλλιεργεί τον εγωισμό, την ιδιοτέλεια, την ημετεροκρατία, την ανικανότητα, την υποκρισία, το ψέμα, την συμφεροντολογία, την απληστία κτλ κτλ.

Προς τι να διαιωρίζουμε έναν θεσμό που μόνο κακά δίνει στην ζωή και στον πολιτισμό; Μήπως δεν μπορούν να κάνουν παιδιά οι γυναίκες χωρίς τον γάμο; Για όνομα τού Θεού! Είπαμε: δεν είναι ο γάμος που φέρνει τα παιδιά αλλά ο έρωτας. Ή μήπως δεν μπορούν να τα αναθρέψουν χωρίς έναν άνδρα να τους κουβαλά αγαθά; Αυτά είναι παραμύθια που δεν πουλάνε πια. Μια άξια γυναίκα άμα είναι άξια δεν έχει ανάγκη κανέναν. Τάχα οι γάτες ή οι ποντίκες είναι πιο άξιες από κείνες; Ύστερα υπάρχει στο κάτω κάτω και η πολιτεία για τις δύσκολες περιπτώσεις και δεν είναι καθόλου δύσκολο γι' αυτήν να υποχρεώσει όταν θέλει τα μέλη της να συνεισφέρουν για την ανατροφή τών παιδιών.

Προς τι να διαιωρίζουμε άχρηστους, ξεπερασμένους και επιζήμιους θεσμούς; Τάχα δεν υπάρχουν άλλοι, δεν υπάρχουν καλύτεροι, δεν γίνεται τάχα κι εδώ αλλιώς;

Ας δούμε τι έχω να σας προτινώ εγώ: Τι είν' αυτό που κατά την άποψη μου θα μπορούσε να διορθώσει κατά το δυνατόν την κατάσταση και να σπρώξει το ανθρώπινο γένος προς την σωστή κατεύθυνση.

Χωρίς να ισχυρίζομαι πως είμαι ο πρώτος που προτίνει κάτι τέτιο και χωρίς, επίσης, να ισχυρίζομαι πως αυτό που προτινώ είναι κάτι που δεν έχει ξανασυμβεί στις ανθρώπινες κοινωνίες, όμως θεωρώ ότι εγώ ενισχύω την άποψη μου με επιχειρήματα τα οποία δεν τόλμησε ως τώρα κανείς να εκφράσει. Θα τα πούμε στην συνέχεια.

Χωρίς πολλά λόγια λοιπόν αυτό που προτινώ είναι την κατάργηση τού γάμου και του οικογενειακού θεσμού και την επιβολή ενός καθεστώτος Μητριαρχίας, ενός καθεστώτος δηλαδή όπου οι γυναίκες θα έχουν το δικαίωμα και το προνόμιο να επιλέγουν τον άνδρα με τον οποίο θα κάνουν παιδιά χωρίς να είναι δεσμευμένες καθ' οιονδήποτε τρόπο να ζουν μαζί του και χωρίς να χάσουν το δικαίωμα να κάνουν έρωτα με όποιον γουστάρουν και για όσο καιρό το γουστάρουν.

Ή, αλλιώς: ένα καθεστώς όπου κάθε γυναίκα θα είναι ελεύθερη, και μαζί υποχρεωμένη, να ικανοποιεί σεξουαλικά - και με κάθε μέσον - αρκετούς άνδρες και όπου θα έχει το απόλυτο και αναφαίρετο δικαίωμα να κυοφορήσει το σπέρμα τών πιο ωραίων, υγιών και ικανών ανδρών και να δώσει κατόπιν το δικό της όνομα (επίθετο) στο παιδί.

Αν καλοεξετάσει το ζήτημα και δει τις πρακτικές διεξόδους που της δίνει, τότε θα εκτιμήσει πως τα πλεονεκτήματα που θα της προσφέρει το νέο καθεστώς δεν θα είναι λίγα.

Βέβαια για αρκετούς υπάρχει το εξής ζήτημα: από την στιγμή που θα κάνει έρωτα με αρκετούς άνδρες και από την στιγμή που ο έρωτας θα είναι και ομαδικός, τότε πώς θα μπορέσει να επιλέξει τον άνδρα με τον οποίο θα κάνει παιδί;

Λογικό το ερώτημα αλλά η απάντηση δεν είναι δύσκολη για έναν άνθρωπο που σπούδασε καλά το ζήτημα. Γιατί, βλέπετε, η φύση έχει προικίσει τον ανδρικό εγκέφαλο με την μανία να θέλει να κάνει τέτιο έρωτα που να αποκλείει το ενδεχόμενο να καρποφορήσει το σπέρμα του, και αυτό ασφαλώς, αν το καλοσκεφτεί μια γυναίκα, θα δει πως αποτελεί το μεγαλύτερο πλεονέκτημα για κείνην και ταυτόχρονα την καλύτερη ασπίδα στην διαδικασία τής επιλογής.

Σ' αυτή την μανία δεν υπάρχει καμιά ανωμαλία, καμιά διαστροφή, καμιά ανισορροπία ή ψυχοπάθεια και τίποτα το παραφύσιν. Κάθε άλλο. Αλίμονο αν αυτό που επινοεί ή προσφέρει η φύση προκειμένου να καλυτερεύσει το ανθρώπινο γένος ήταν μη φυσικό, μη ομαλό ή μη ισορροπημένο.

Μεταξύ τών ανδρών αυτό αποτελεί κοινό μυστικό, και αν κάποιος αποτολμούσε να κάνει μια έρευνα ουσίας πάνω στο θέμα, τότε αυτό που θα ανακάλυπτε θα τον άφηνε κατάπληκτο για το πόσο γενική είναι αυτή η μανία ανάμεσα στον ανδρικό πληθυσμό.

Προς τι να επιχειρούν να αφαιρέσουν κάπιοι από το μυαλό ή από την ζωή του αυτό που είναι ήδη εμφυτευμένο μέσα στο κρανίο, μέσα στο αίμα και μέσα στα κύτταρα του;

Άραγε λοιπόν είναι όλοι οι άνδρες ανώμαλοι; Όλοι οι έφηβοι, όλοι οι νέοι; Οι γιοι σας, οι αδελφοί σας, οι θείοι, οι πατεράδες και οι παππούδες σας; Αν είναι δυνατόν! Αφού κι εσείς οι ίδιες, γυναίκες, αν ήσασταν άνδρες, την ίδια και απαράλλαχτη με τους εν λόγω άνδρες μανία θα είχατε. Ή τάχα επιλέξατε εσείς το φύλο σας μαζί με την άποψη πως αυτό είναι ανωμαλία και διαστροφή και εκείνοι επέλεξαν το δικό τους φύλο με την άποψη πως αυτό είναι καθόλα φυσικό και ομαλό;

Προς Θεού! Πιος έσπειρε αυτές τις θεωρίες και ως πότε άραγε θα τις ανεχόμαστε; Πρέπει τάχα να ρυθμίσουμε την ζωή μας με βάση την Παλαιά Διαθήκη και τον Μωσαϊκό Νόμο ή τάχα με βάση την Καινή Διαθήκη και τον Χριστιανικό Νόμο όταν αυτοί αποτελούν πια μια ξεπερασμένη υπόθεση;

Από την στιγμή που έχουμε σε τόσα σημεία εγκαταλείψει εκείνες τις διαθήκες γιατί να επιμένουμε να είμαστε ακόμα προσηλωμένοι ως προς αυτό στο τι είπε ο Μωυσής, ο Χριστός ή οι άγιοι τής Εκκλησίας;

Όπως και να το κάνουμε το σώμα έχει τους δικούς του κανόνες (όπως ακριβώς το πνεύμα έχει τους δικούς του) και είναι προς το συμφέρον τού ανθρώπου να συμφιλιωθεί με τις επιθυμίες τού σώματος του παρά να αντιμάχεται σ' αυτές.

Όταν η ίδια η φύση προκειμένου να εξασφαλίσει την καλύτερη δυνατή διαιώνιση τού ανθρώπινου είδους έρχεται και εμφυτεύει μέσα του αυτήν ή εκείνην την επιθυμία, είναι ανόητο να έρχεται στην συνέχεια ο ίδιος ο άνθρωπος με εγκεφαλικές θεωρίες και να λέει ότι αυτό είναι ανώμαλο ή αφύσικο και να θεσπίζει νόμους που να το απαγορεύουν.

Κι όμως, συνεχίζω, με το να λέω πως οι άνδρες είναι φτιαγμένοι ώστε να το γουστάρουν έτσι κι όχι αλλιώς, αυτό δεν σημαίνει κιόλας πως οι γυναίκες δεν το γουστάρουν. Η άποψη μου είναι πως αυτή η επιθυμία είναι εμφυτευμένη στους πάντες, και η διαφορά έγκειται στο αν έχει ή όχι κανείς το θάρρος να κάνει αυτό που επιθυμεί.

Και μόνο από το γεγονός ότι τόσοι και τόσοι άνδρες προτιμούν τον παθητικό από τον ενεργητικό έρωτα αποτελεί κατ' εμέ την απόδειξη πως εκείνο το εργαλείο αποτελεί το υπ' αριθμόν ένα εργαλείο ηδονής, και είναι, ασφαλώς, ένα εργαλείο που είναι κοινό τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες.

Αλίμονο λοιπόν αν δεν άρεσε στις γυναίκες αυτό που αρέσει σε τόσους και τόσους άνδρες! Το επιχείρημα μου είναι αυτό: όση διαφορά στην ηδονή προσφέρει η ικανοποίηση μιας φυσικής ανάγκης από το μπροστά ή από το πίσω ανδρικό ή γυναικείο εργαλείο, τόση διαφορά στην ηδονή προσφέρει η σεξουαλική ικανοποίηση τού μπροστινού ή πισινού εργαλείου. Για μένα είναι απλά ζήτημα θάρρους και απόφασης. Και για να το κάνω πιο απλό: πόση ευχαρίστηση νιώθετε - γιατί νιώθετε ευχαρίστηση, ή κάνω λάθος; - όταν κατουράτε και πόση όταν χέζετε. Τόση είναι και η διαφορά μεταξύ τού να γαμιάς και να γαμέσαι.

Αυτό είναι το αξίωμα για μένα: όποιος έχει κόλο θέλει να πηδηχτεί. Το τι ευχαρίστηση προσφέρει ένα παθητικό κωλογαμήσι, αυτό λίγο πολύ το γνωρίζουν όλοι όσοι έχουν πείρα από χέσιμο. Είπαμε: η τριβή και η διαστολή τού κόλου προκαλεί ηδονή, την μεγαλύτερη γνωστή στον άνθρωπο ηδονή.

Θεωρήστε λοιπόν πως όταν κάποιες γυναίκες αντιτίθενται σ' αυτή την συγκεκριμένη επιθυμία ενός άνδρα για κείνες δεν το κάνουν γιατί δεν τους αρέσει ή γιατί φοβούνται ότι δεν θα τους αρέσει.

Κάθε άλλο μάλιστα. Το πρόβλημα είναι μόνο η προκατάληψη. Το αντιδοτο σ' αυτήν είναι το θάρρος. Λίγο απ' αυτό αν επεδείκνυε, τότε θαβλεπε πως ο πρωτος κερδισμενος απ' αυτό θα ήταν εκεινη και μετά ο ανδρας. Αυτό θα έκανε τις γυναίκες περισσότερο αξιαγάπητες και περισσότερο ποθητές απέναντι στον σύντροφο τους και απέναντι στον ανδρικό πληθυσμό, ενώ αν το κάνανε και μπροστά σε μια κάμερα θα μπορούσαν να γίνουν και σταρ...

Πόσοι και πόσοι άνδρες δεν τις ζηλεύουνε γιατί σαν γυναίκες μπορούν να το κάνουν χωρίς να διασυρθούν σαν ομοφυλόφιλες, χωρίς να αποκτήσουν κακόφημο όνομα και χωρίς να στιγματιστούν κοινωνικά;

Κι όμως αυτές θα θεωρούν εχθρούς τους τούς άνδρες που τις θέλουν έτσι όπως τις θέλουν, κι ίσως να τους καταριούνται κιόλας και να θέλουν να πάθουν κακό. Αυτές θα νομίζουν πως θέλουν να τις πονάνε, να τις εξευτελίζουν και να τις ταπεινώνουν. Πως, θα σκέφτονται, θέλουν εκείνοι να ευχαριστηθούν χωρίς να νιάζονται πως, τάχα, αυτές υποφέρουν. Μα είναι λοιπόν σοβαρά πράγματα αυτά; Τέτια ιδέα έχουν κάποιες για τους πατεράδες τους και για τους πατεράδες τών παιδιών τους; Μήπως δεν ξέρουν πως ο κόλος θέλει λιπαντικό, γιατί μόνο στην περίπτωση που λείπει το λιπαντικό μπορεί αυτή η πράξη να προκαλεί δυσαρέσκεια. Γιατί σίγουρα ο κόλος θέλει λιπαντικό. Είτε χρησιμοποιείται και σαν ερωτικό εργαλείο είτε όχι, θέλει λιπαντικό.

Αν είναι δυνατόν! Και τότε γιατί τόσοι άνδρες θάθελαν να ήταν στην θέση τους; Πόσοι δεν αλλάζουν ακόμα και το φύλο τους γι' αυτό; Έστω και αν μ' αυτό δεν μπορούν να αυξήσουν την

ηδονή που απολαμβάνουν, όμως σίγουρα με το να γίνονται γυναίκες γίνονται περισσότερο αποδεκτοί για τους εραστές τους.

Προσωπικά εκτιμώ και θαυμάζω αυτούς τους ανθρώπους. Για μένα αυτοί κάνουν την επανάσταση του ανθρώπου ενάντια σ' αυτό το σύστημα που σε καταδικάζει να είσαι είτε άνδρας είτε γυναίκα και όχι και τα δύο αλλά, εν πάση περιπτώσει, εγώ προσβλέπω σε κείνη την εποχή όπου οι δίκαιοι και ωραίοι άνθρωποι θα γίνουν θεοί και τότε, ασφαλώς, θα έχουν την δυνατότητα να αλλάζουν το φύλο τους ανάλογα με τις ανάγκες τής στιγμής και έτσι θα ζουν τον έρωτα σε όλες του τις διαστάσεις.

Επαναλαμβάνω πως ένας είναι για μένα ο κανόνας: ο καθένας που έχει κώλο θέλει να πηδηχτεί. Αν το θέλουν οι άνδρες λοιπόν - ή, αν θέλετε, τόσοι και τόσοι άνδρες - είναι απίθανο να μην το θέλουν οι γυναίκες των οποίων στο κάτω κάτω ο ρόλος από ερωτική άποψη είναι κατά βάση παθητικός.

Είναι λογικό να το θέλουν, είναι στο αίμα τους να το θέλουν, τουλάχιστον οι πλείστες. Εκείνες οι λίγες που δεν το κάνουν ή δεν αποφασίζουν να το κάνουν, δεν ενεργούν έτσι γιατί δεν το θέλουν ή γιατί δεν θα τους άρεσε αλλά απλά γιατί το θεωρούν αμαρτία και φοβούνται πως θα τιμωρηθούν γι' αυτό από τον Θεό κατά την μέρα τής Κρίσης, γιατί λέγεται κι αυτό.

Ένα άλλο επιχείρημα που ακούγεται συχνά πυκνά από τους αδαείς και από κείνους που δεν έχουν τολμήσει ποτέ να εμβαθύνουν στα πράγματα είναι το ότι ο κώλος είναι κατασκευασμένος για να χέζει και όχι για να πηδιέται.

Μάλιστα κυκλοφορεί στο παζάρι και ένα ανέκδοτο με πρωταγωνιστές τον Απόστολο Πέτρο και έναν ...πούστη. Όταν λοιπόν - λέει το ανέκδοτο - πήγε ο τελευταίος στα λιμέρια του πρώτου τον διέταξε ο Απόστολος να χέζει διαρκώς, ώσπου δεν άντεξε εκείνος και τον ρώτησε: γιατί Απόστολε μου; Μ' έσκασες στο χέσιμο. Κι ο Απόστολος τού απάντησε: για να μάθεις για πιον σκοπό έγινε ο κώλος.

Πολύ απλοϊκή ιστορία αλήθεια, και απολογούμαι προκαταβολικά που την αναφέρω, αλλά ας πούμε πως την θεώρησα ενδεικτική των λαϊκών δοξασιών.

Βέβαια πως ο κώλος έγινε για να χέζει, δεν υπάρχει αμφιβολία, αλλά αυτό δεν σημαίνει κιόλας πως έγινε μόνο γι' αυτό. Αλίμονο αν ο κατασκευαστής ενός αριστουργήματος όπως το ανθρώπινο σώμα έκανε το κάθετί για να επιτελεί έναν και μοναδικό σκοπό. Σκεφτείτε όπιο μέρος τού σώματος σας θέλετε και θα δείτε πως είναι φτιαγμένο για να μπορεί να επιτελεί όχι μόνο έναν αλλά και δύο σκοπούς, κι ίσως και τρεις και τέσσερις και πέντε και ούτω καθεξής.

Σκεφτείτε τά χέρια για παράδειγμα. Πόσες και πόσες εργασίες δεν κάνουν και όμως μπορούν επιπλέον να είναι και ένα ερωτικό εργαλείο!

Σκεφτείτε τό στόμα. Το στόμα μιλάει, τρώει, φυσάει, τραγουδάει, κάνει και φτιάνει κι όμως είναι επιπλέον και ένα ερωτικό εργαλείο. Το ίδιο και η γλώσσα: τρώει, μιλάει, γλείφει, και δεν γλείφει μόνο παγωτό και σοκολάτα αλλά και άλλα πράγματα.

Κατά τον ίδιο λίγο πολύ τρόπο λειτουργούν και όλα τα αισθητήρια όργανα μας: τα μάτια (γιατί και τα μάτια είναι ένα ερωτικό εργαλείο. Διό όμορφα μάτια μπορούν να εκπέμπουν περισσότερο ερωτισμό απ' όσον ένα άσχημο σώμα), η μύτη, το δέρμα, ακόμα και τ' αυτιά.

Κι αν πάτε παρακάτω λοιπόν και αναλύσετε τό τι κάνει και τι δεν κάνει αυτό και εκείνο το μέρος τού σώματος μας θα δείτε επίσης πως όταν ένα μουνάκι πηδιέται λέτε πως η αποστολή του είναι μία. Αν όμως κατουράει επίσης, τότε η αποστολή του γίνεται διπλή. Αν γεννάει, τότε η αποστολή του γίνεται τριπλή, κι αν γλείφεται, τρώγεται ή δαγκώνεται, τότε γίνεται τετραπλή, πενταπλή και εξαπλή και πάει λέγοντας.

Ε κι ασφαλώς αν αναλύσετε και το τι κάνει ένας κώλος θα δείτε πως κι αυτουνού ο σκοπός, η αποστολή και ο προορισμός δεν είναι ένας και απλός αλλά ποικίλος και πολλαπλός, όπως με κάθε σχεδόν όργανο τού ανθρώπινου σώματος μας, κι ας λέει ο απόστολος Πέτρος ότι θέλει.

Κι όλ' αυτά για να μην αναφερθώ στο σχήμα, από την μια, τού ανδρικού εργαλείου και στο σχήμα, από την άλλη, που έχει ο κόλπος και εκείνα που βγαίνουν από τον κόλο. Δεν χρειάζεται να μεγάλη εξυπνάδα και φαντασία για να σκεφτεί κανείς πως η χρήση τού κόλου δεν είναι μόνο αυτή που φαίνεται κι αυτή που καθορίζει η θρησκεία και το ιερατείο της.

Είναι τόσο κρίμα τελικά που για την συντριπτική πλειοψηφία τού ανθρώπινου πληθυσμού - περιλαμβανομένου και του γράφοντος - μένει ανεκμετάλλευτη αυτή η πηγή που μπορεί να του προσφέρει την υπέρτατη τών ηδονών.

Δυστυχώς, είπαμε, υπάρχει η ντροπή, υπάρχει και η προκατάληψη. Υπάρχει η δειλία, η έλλειψη θάρρους να αποφασίσεις να κάνεις κάτι το οποίο στιγματίζει η κοινωνία, υπάρχουν πολλά.

Έπειτα είναι και οι απαγορευτικές διατάξεις τής πολιτείας που διαπότισαν τον άνθρωπο με την πεποίθηση πως αυτό είναι κακό σε βαθμό ...κακουργήματος. Αν είναι δυνατόν! Και πώς να πείσεις μια γυναίκα ότι αυτό δεν είναι καθόλου κακό, δεν είναι ανώμαλο και αφύσικο αλλά καλό, ομαλό και εξίσου φυσικό με το άλλο αν ο σκοπός σου είναι να ευχαριστηθείς τον έρωτα και όχι να κάνεις απογόνους;

Και στο κάτω κάτω με πίο επιχείρημα έρχεται η πολιτεία και το απαγορεύει; Τι είν' αυτό που κάνει ένα καθεστώς να απαγορεύει αυτό που θέλουν και ποθούν οι άνθρωποι περισσότερο από κάθετί άλλο στον κόσμο; Μα αν είναι για την ηδονή που προσφέρει, τότε γιατί να μην απαγορεύσουν και το καθετί που προσφέρει στον άνθρωπο ηδονή; Γιατί να μην απαγορεύσουν και το χέσιμο αν είναι έτσι; Τριβή και διαστολή τού κόλου το ένα, τριβή και διαστολή τού κόλου και το άλλο, συστολή μετά και ούτω καθεξής. Γιατί δεν απαγορεύουν και το κατούρημα; Γιατί υπάρχει και σ' αυτό ηδονή, έστω και μικρότερη. Μικρότερη τριβή και μικρότερη διαστολή δίνουν μικρότερου βαθμού ηδονή.

Ύστερα είναι και το άλλο: είναι τόσο σύντομη η διάρκεια και του ενός και του άλλου. Μισό, ένα, δύο ή τρία λεπτά και τέλειωσε. Αυτό ήταν όλο.

Πρόκειται δηλαδή για μια ηδονή πολύ σύντομη που ενώ σε ευχαριστεί, όμως δεν σε ικανοποιεί στον βαθμό που θα ήθελες. Κι όμως παρά την συντομία της είναι αρκετή για να σου εμπνεύσει την επιθυμία να βρεις τρόπους ώστε να παρατίνεις αυτή την ηδονή. Οτιδήποτε λοιπόν προσφέρει την δυνατότητα τριβής και διαστολής θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί. Δεν χρειάζεται και μεγάλη φαντασία για να το σκεφτεί και να το επιθυμήσει κανείς.

Το θέμα έγκειται απλώς στο θάρρος και στην απόφαση ή όχι να κάνεις αυτό που επιθυμείς. Το να το φοβάται ή να ντρέπεται κανείς να το κάνει δεν είναι αρκετό επιχείρημα. Κι άραγε εκείνοι ή εκείνες που ντρέπονται να το κάνουν αυτό, δεν ντρέπονται που χέζουν ή που πορδίζουν;

Γιατί όντως: το πνεύμα ντρέπεται για το σώμα που φέρει έτσι όπως το σώμα μπορεί να ντρέπεται για το πνεύμα. Κι όμως οφείλουμε να δεχθούμε και να συμφιλωθούμε με το γεγονός ότι ο άνθρωπος αποτελεί μια σύνθεση αντιθέσεων. Όπως λοιπόν το πνεύμα έχει τούς νόμους, τις ιδιαιτερότητες και τις απολαύσεις του, έτσι και το σώμα έχει τις δικές του επίσης.

Το να αισθάνεται δηλαδή το πνεύμα ότι προσβάλλεται, ταπεινώνεται και εξευτελίζεται με το να έχει αυτές και εκείνες τις φυσικές ανάγκες, είναι ας πούμε κάτι το λογικό για κείνο αλλά το γεγονός είναι πως δεν μπορεί και να υπάρξει χωρίς αυτές. Αν τις αρνηθεί και καταδικάσει το σώμα του σε θάνατο, καταδικάζει την ίδια στιγμή και το πνεύμα του. Για την ώρα το ανθρώπινο πνεύμα δεν μπορεί να υπάρξει ανεξάρτητα από το σώμα και αφού είναι έτσι οφείλει να ικανοποιεί τις ανάγκες τού σώματος του στο μέτρο τού δυνατού.

Το να γεμίσει λοιπόν και να αδιάσει το έντερο του αποτελεί μέρος τών αναγκών και των απολαύσεων του. Από κει και πέρα αν το ένα ή το άλλο τον εμπνέει να κάνει κάτι παραπάνω ώστε να αυξήσει την απόλαυση που του προσφέρουν αυτό ή εκείνο, αυτό είναι, για την ώρα, θέμα προσωπικό τού καθενός.

Ας υγιαίνει πρώτα το σώμα - αυτό είναι το πιο σημαντικό, ας ακολουθεί τούς κανόνες τής υγίας

και ας είναι καλά και από κει και πέρα δικό του είναι το σώμα και ας το χειρισθεί όπως θέλει ο καθένας. Το αν κάτι λοιπόν μάς ταπεινώνει ή μας ντροπιάζει ή αν, έστω, το θεωρούμε αντιαισθητικό δεν σημαίνει κίολας ότι πρέπει και να το αποφύγουμε. Μπορεί λοιπόν να πει κανείς ότι είναι αντιαισθητικό το να πηδάει ένας άνδρας έναν άλλον άνδρα αλλά μπορεί για κάποιον να είναι εξίσου αντιαισθητικό το να ικανοποιείς απλά κάποιες στοιχειώδεις φυσικές ανάγκες σου. Θα κάψουμε μήπως το σώμα μας επειδή το πνεύμα μας δεν το βρίσκει τόσο τέλειο και αισθητικό όσο θα το ήθελε;

Όσοι προτιμάτε αυτή την λύση εμπρός, κάντε το. Δεν θάσαστε δα και οι πρώτοι. Εγώ πάντως εισηγούμαι να ζήσουμε μ' αυτό, να συμφιλιωθούμε και να αγαπήσουμε το σώμα μας και - κρατώντας πάντοτε το μέτρο και τις ισορροπίες - να μην του στερήσουμε τίποτα απ' ότι θα το ευχαριστούσε.

Το να διεγείρεται λοιπόν ένας άνθρωπος με μια ωραία μελωδία ή με το αντίκρουσμα τής ανοιξιάτικης φύσης ή το να δακρύζει με τον πόνο τού συνανθρώπου του είναι ένα θέμα, και το να διεγείρεται στην θέα μιας γυμνής σάρκας ή ενός ερωτικού καλέσματος είναι άλλο θέμα, ναι, αλλά το γεγονός είναι πως τα δύο θέματα μαζί κάνουν τον άνθρωπο να είναι αυτός που είναι.

Είτε καλώς είτε κακώς, έτσι έχουμε φτιαχτεί κι έτσι έχουμε προικισθεί και δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. Από την στιγμή λοιπόν που δεν τερματίζουμε τις ημέρες μας και αποφασίζουμε να ζήσουμε παρά την ταπείνωση και την ντροπή που συσσωρεύουν στο πνεύμα μας οι σαρκικές μας ανάγκες και επιθυμίες, τότε οφείλουμε να ζήσουμε μ' αυτές και να φροντίζουμε να ικανοποιούμε εξίσου τόσο τις ανάγκες τού πνεύματος μας όσο και τις ανάγκες τού σώματος μας.

Γιατί έτσι είναι: οι απολαύσεις που μας δίνει και το σώμα και το πνεύμα μας έχουν τις διαβαθμίσεις τους και μπορούν να είναι άλλοτε λεπτές και άλλοτε χοντρές, άλλοτε θεϊκές και άλλοτε ανθρώπινες, άλλοτε φυσικές και άλλοτε μεταφυσικές. Κτλ κτλ.

Προς τι να ζούμε με θεωρίες και με θεσμούς που μεταχειρίζονται τον άνθρωπο σαν να είναι εξωγήινος, αφύσικος, ανώμαλος και ανισόρροπος; Τόσο δύσκολο είναι για μερικούς να κατανοήσουν πως ο άνθρωπος είναι ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον και πως δεν τον χωρανε πια οι δέκα εντολές αλλά ούτε και όλες οι θρησκευτικές και πολιτειακές διατάξεις που τον μεταχειρίζονται έτσι σαν να είναι κάτι άλλο απ' αυτό που είναι στην πραγματικότητα;

Νομίζω πως είναι καιρός να εκσυγχρονίσουμε την ερωτική μας ζωή. Δεν μπορούμε να ζούμε συνέχεια τον έρωτα με προλήψεις και με απογορεύσεις την στιγμή που όλα μέσα μας ζητάνε ελευθερία σ' αυτό.

Όταν θέλουν οι άνδρες τις γυναίκες έτσι όπως τις θέλουν δεν το κάνουν γιατί δεν τις σέβονται και δεν τις αγαπούν ή γιατί τις βλέπουν απλά σαν αντικείμενο ηδονής. Αντίθετα εγώ πιστεύω πως έτσι θέλουν να τους δείξουν πως τις αγαπούν πολύ, πως τις ποθούν και τις λατρεύουν και θέλουν να γίνουν ένα μαζί τους, θέλουν να ενωθούν μαζί τους με τον πιο δυνατό τρόπο που μπορεί να προσφέρει ένα αντρικό και ένα γυναικείο σώμα.

Προς τι να αντιτίθεται μια γυναίκα σ' αυτή την ερωτική σχέση όταν όλη η λογική και όλη η φύση τα έχει φτιάξει έτσι ακριβώς ώστε να λειτουργεί αυτό προς το δικό της συμφέρον και προς το συμφέρον τού ανθρώπινου γένους;

Όταν έρχεται η φύση με επιχειρήματα ανάγκης και εμφυτεύει μια επιθυμία στο ανθρώπινο αίμα είναι κουτό να επιχειρεί ο ίδιος ο άνθρωπος να την αρνηθεί βασισμένος σε εγκεφαλικές θεωρίες παρωχημένων καιρών.

Όπως θέλετε δείτε το και αναλύστε το αλλά έτσι είναι το θέμα, αυτή είναι η αλήθεια. Ας τους αφήσουν λοιπόν να κάνουν το κέφι τους - όλοι οι άνδρες είναι σ' αυτό το θέμα ανώμαλοι, αν θέλετε - και ας κάνουν εκείνες αυτό που τους αναλογεί, να επιλέξουν δηλαδή αυτές αυτόν που θέλουν για να γονιμοποιήσουν το σπέρμα του.

Γιατί η γυναίκα, σαν το ωραίο φύλο, έχει πρώτιστο καθήκον να κάνει πιο ωραίο τον κόσμο, κι αυτό δεν θα το πετύχει παρά γονιμοποιώντας το σπέρμα ωραίων, υγιών και ικανών ανδρών. Από κει και πέρα θα γεννήσει ωραίους ανθρώπους, θα θηλάσει, θα θρέψει - και θα ξεσκατίσει σαφώς - θα ντύσει, θα μεγαλώσει, θα παιδαγωγήσει και θα αγαπήσει ωραίους ανθρώπους. Τι πιο ωραίο πεπρωμένο απ' αυτό για μια γυναίκα;

Αυτό εγώ το λέω Μητριαρχία και είναι αυτό ακριβώς που χρειάζονται και εκείνες σαν γυναίκες αλλά και το ίδιο το ανθρώπινο γένος, και είναι αυτό ακριβώς που προτίνω εγώ.

Γιατί να επιτρέπουν στον κάθε κόκορα να πολλαπλασιάζεται; Ας δεχθούν μεν το εργαλείο και το σπέρμα του - στα πλαίσια πάντα τού εφικτού - αλλά ας το δεχθούν εκεί απ' όπου θα μπορέσουν να το αποβάλουν με ασφάλεια (χέσουν) και να αποφύγουν ανεπιθύμητες καταστάσεις.

Έμαθα μάλιστα όλως προσφάτως πως και οι κότες το κάνουν αυτό, αποβάλλουν δηλαδή το σπέρμα τού ανεπιθύμητου κόκορα. Άραγε οι γυναίκες έχουν λιγότερο αξιοκρατικά κριτήρια και λιγότερο γούστο από τις κότες; Δεν είναι άραγε ικανές να διακρίνουν πιανού το σπέρμα είναι για γονιμοποίηση και πιανού για χέσιμο; Αν είναι δυνατόν!

Τα πλεονεκτήματα ενός τέτιου καθεστώτος είναι παμφανή και μόνο οι τυφλοί δεν μπορούν να τα δουν. Αυτό το καθεστώς είναι το καλύτερο που θα μπορούσε να ποθήσει μια γυναίκα που, όπως και να το κάνουμε, η φύση της δεν είναι λιγότερο πολυγαμική από την φύση τού άνδρα.

Ελευθερία λοιπόν στο να κάνει έρωτα με όσους άνδρες γουστάρει ή την γουστάρουν, αυτό προτίνω - και όσο κρατήσει. Είτε έναν χρόνο, είτε έναν μήνα, είτε μια μέρα, είτε μια ώρα; Κανένα πρόβλημα - και μαζί την δυνατότητα τής επιλογής ανάμεσα σε χιλιάδες άνδρες για το πιού το σπέρμα θα γονιμοποιήσει.

Αντίθετα ο γάμος τις υποχρεώνει να δεχθούν έναν μόνο άνδρα ως ισόβιο σύντροφο τους ανεξάρτητα τις πλείστες φορές από το αν τους αρέσει καν, αν τον συμπαθούν λίγο ή αν δεν έχει ίχνος από εκείνη την ωραιότητα που θα ήθελαν να έχει ένας σταθερός σύντροφος τους και πατέρας τών παιδιών τους, ανεξάρτητα ακόμα από το αν πάσχει από κάποια ανίατη ασθένεια την οποία θα μπορούσε να μεταδώσει και στα παιδιά του.

Κι όμως ενώ από ανθρωπιστική άποψη θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι δεν είναι δίκαιο να στερήσεις από κάποιον το δικαίωμα ν' αφήσει απογόνους απλά και μόνο γιατί δεν είναι ωραίος ή γιατί δεν είναι υγιής, έξυπνος και ικανός άνδρας, όμως από την άλλη δεν είναι δίκαιο για τα παιδιά του να γεννηθούν άρωστα, άσχημα και φτωχά διανοητικά χωρίς να ευθύνονται εκείνα γι' αυτό παρά απλά ο πρόγονος τους.

Προς τι να διαιωνίζουμε και να μεταφέρουμε από γενιά σε γενιά ασχήμια, αρώστια, βλακεία και αποβλάκωση; Είναι μήπως δίκαιο για την κοινωνία, για τον πολιτισμό και γενικά για το ανθρώπινο γένος το να αποτελείται κατά την συντριπτική του πλειοψηφία από ανθρώπους μη ωραίους, μη ικανούς, μη υγιείς, μη ποθητούς, μη και μη;

Όταν ακόμα και οι κότες έχουν έναν κώδικα επιλογής και ευγονικής, είναι γελοίο να μην τον έχουν και οι γυναίκες και να μην ρυθμίσουν και κείνες την συμπεριφορά και τα ήθη τους αναλόγως.

Νά γιατί σάς λέω πως ο γάμος και εκείνοι που ευλόγησαν και επέβαλαν τον γάμο αποτελούν την μεγαλύτερη κατάρα για τον άνθρωπο και για τον πολιτισμό του και ασφαλώς η Επανάσταση μου σαν κατάρα θα τον αντιμετωπίσει. Ευτυχώς πάντως γιατί φαίνεται πως διανύει κι αυτός τις τελευταίες του στιγμές και σύντομα θα αποτελεί κι αυτός μια ξεπερασμένη υπόθεση, τόσο ξεπερασμένη όσο και ο Μωσαϊκός νόμος. Ελπίζω τότε πως ο έρωτας και η ομορφιά θα πάρουν την εκδίκηση τους και όλα όσα αξίζουν και δικαιούνται σ' αυτό τον κόσμο.

Ως τότε δηλαδή θα παραμένει ο έρωτας φυλακισμένος στα δεσμά ενός θεσμού που μας επεβλήθη άνωθεν εδώ και χιλιετίες; Πρέπει τάχα να θυσιάσει η ποιότητα, η δύναμη και η ωραιότητα τής ανθρώπινης φυλής στον βωμό τού γάμου απλά και μόνο γιατί τον ευλόγησε ο Θεός

και ο Υιός του;

Ας τελιώνουμε πια μ' αυτόν, αρκετά τον αντέξαμε. Γιατί δηλαδή να αρνιόμαστε για πάντα αυτή την φύση μας που μας κάνει να είμαστε ένα ερωτικό και πολυγαμικό ον; Όσο αρνούμαστε να το παραδεχθούμε και να συμπεριφερθούμε ανάλογα, θα μείνουμε κοινωνικά και πολιτισμικά πρωτόγονοι, όσα τεχνολογικά άλματα κι αν θα έχουμε κάνει στο μεταξύ. Η φύση δεν θα πάψει ούτε στιγμή να μας εκδικείται.

Γιατί ότι κι αν πούμε ο έρωτας είναι πάνω απ' όλα, είναι ο πρωτογενής θεός τού σύμπαντος, είναι αυτός που κινεί τα πάντα κι όταν χτυπάει είναι - έτσι καθώς έλεγαν οι πρόγονοι τών Ελλήνων - ανίκητος στις μάχες. Μπροστά σ' αυτό όλες οι αξίες και όλοι οι θεσμοί που επέβαλε το σύστημα, είναι ένα τίποτα.

Πόσες φορές δεν πεθυμήσαμε να πεθάνει ένας παντρεμένος με μια ωραία γυναίκα συνάνθρωπος μας - ίσως ακόμα και ο πιο καλός μας φίλος - για να πάρουμε την θέση του στο κρεβάτι! Γιατί όσο ο άνθρωπος θα παραμένει ένα ερωτικό ον και όσο το σύστημα θα είναι τέτιο που είναι, ο ανταγωνισμός στο πιος θα κερδίσει πιο πολλή αγάπη θα μας καθιστά εχθρούς και αντίζηλους τον έναν για τον άλλον.

Κι όμως δεν θα στοίχιζε τίποτα στο σύστημα αν μας μάθαινε πως όλα - και κυρίως τα σώματα - μπορούν να είναι κοινά και πως η τόση ποικιλία τών καρπών (σωματικών και διατροφικών) έχει επιτευχθεί για την πληρέστερη δυνατή ικανοποίηση μας. Δυστυχώς δεν μπορούμε να ικανοποιηθούμε αγαπώντας την ίδια γυναίκα ή αγαπώμενοι από την ίδια γυναίκα κάθε φορά, όπως δεν μπορούμε να ικανοποιηθούμε τρώγοντας το ίδιο φαγητό κάθε φορά. Γιατί έρχεται για όλους η μέρα που με την συνεχή χρήση δεν προσφέρει πια καμιά ικανοποίηση και στο τέλος καταντάει το πράγμα μια αηδία, όσο και αν οι εσωτερικές παρορμήσεις και ορέξεις είναι οι καλύτερες.

Αντίθετα όμως αν δώσεις την ευκαιρία και σε κάποιον άλλον να γευτεί αυτό που γεύτηκες και απόλαυσες εσύ μέχρι σκασμού, τότε και συ ο ίδιος θα έχεις την ευκαιρία να απολαύσεις και κάτι άλλο, και θα νιώσεις και τον έρωτα μέσα σου να ανανεώνεται ενώ εκείνη δεν θα αισθάνεται σαν παλιωμένο σκεύος άξιο μόνο για να βράξεις σ' αυτό αυγά ή πατάτες.

Γιατί έτσι είναι: όταν είσαι σκασμένος από κάποιαν είσαι σκασμένος, έστω και αν ακόμα γονατίσει μπροστά σου για να σου προσφέρει την μεγαλύτερη τών ηδονών.

Αντίθετα μπορεί να σε συγκινήσει και να σε διεγείρει ερωτικά ή θέα και μόνο κάπιων ωραίων ματιών ή κάπιων χειλιών, μαλιών, χεριών ή ή ή μιας άλλης γυναίκας.

Γιατί έτσι είναι: το κάθετί σ' ένα ερωτικό ον μπορεί να λειτουργεί ερωτικά, σαν ερωτικός δέκτης ή πομπός. Ερωτικά αντικείμενα δεν είναι μόνο αυτά που κρύβουν τα βρακιά ή τα παντελόνια μας. Ερωτικά αντικείμενα είναι και τα μάτια, είναι τα χέρια, είναι τα χείλη. Τα πάντα σ' ένα σώμα μπορούν να είναι ερωτικά αντικείμενα όταν εκπέμπουν εκείνους τούς ερωτικούς παλμούς. Ένα γλυκό χαμόγελο, μια γλυκιά κουβέντα, ένα κομπλιμέντο, μια δυνατή ματιά ή ένα άγγιγμα μπορούν πολύ καλά να αποτελούν έναν ερωτικό υπαινιγμό ή μια ερωτική πρόσκληση.

Κατά το τραγούδι λοιπόν: από τα μάτια πιάνεται (η αγάπη), στα χείλη κατεβαίνει, κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει, και δεν βγαίνει.

Ναι, όμως μην παρεξηγήσετε τις τελευταίες λέξεις. Ναι μεν όταν η αγάπη είναι αληθινή δεν στερεύει, όμως αυτό δεν σημαίνει κιόλας πως πρέπει να διοχετεύουμε την αγάπη μας μόνο σε έναν άνθρωπο. Αντίθετα πιστεύω πως κάθε ωραίος και ευγενικός άνθρωπος σ' αυτό τον κόσμο - είτε είναι άνδρας είτε είναι γυναίκα ή, ακόμα, και ζώον - αξίζει την αγάπη μας και, στο μέτρο τού δυνατού, οφείλουμε να του την προσφέρουμε.

Όπως και να το κάνουμε όλες οι αισθήσεις μας είναι ικανές να νιώσουν και να βιώσουν τον έρωτα και την αγάπη. Αν λοιπόν έχουν τα μάτια τον πρώτο λόγο είναι γιατί η ακτίνα δράσης τους φτάνει μακρύτερα από κει που φτάνουν τα αυτιά, τα χέρια, το στόμα ή η μύτη μας. Πρώτα λοιπόν

πρέπει να τον δεις τον έρωτα και μετά να τον ακούσεις, να τον αγγίξεις, να τον μυρίσεις και να τον φας.

Παρεπιπτόντως θα σας αναφέρω δύο επεισόδια τα οποία πέρασαν τελευταίως στις ειδήσεις και συνέβη να τ' ακούσω και να τα πάρω ως αφορμή για να κάνω κάποιες σκέψεις. Το ένα επεισόδιο έγινε στην Πάφο και το άλλο στην Λεμεσό και οι «ένοχοι» ήταν και στις δύο περιπτώσεις ξένοι - Τουρκοκύπριος ο ένας και Πόντιος ο άλλος, αλλά το θέμα μου δεν είναι αυτό - οι οποίοι ξυλοφορτώθηκαν από Έλληνοκύπριους απλώς και μόνον επειδή κοίταζαν επίμονα κάποια γυναίκα.

Προφανώς οι άνθρωποι θα πήραν τοις μετρητοῖς την ρήση τού Κυρίου τους, πως δηλαδή το να επιθυμήσεις (γιατί σίγουρα οι επίμονες ματιές προδίνουν επιθυμία) απλά μια γυναίκα ισοδυναμεί με μοιχεία, και πήραν τον νόμο στα χέρια τους. Πάλι καλά που δεν τους λιθοβόλησαν.

Για καλό και για κακό πάντως εγώ εισηγούμαι σ' αυτούς να υποχρεώσουν τις γυναίκες ή τις γκόμενες τους να βάζουν φερετζέ για να μην φαίνεται το πρόσωπο τους και να φοράνε τέτια ρούχα που να μην διαφαίνονται μέσα απ' αυτά οι γραμμές τού σώματος τους, έτσι δηλαδή όπως κάνουν, καλή τους ώρα, οι φανατικοί μουσουλμάνοι, αφού η περίπτωση να αγαπηθεί και να ποθηθεί ένα ωραίο σώμα και ένα ωραίο πρόσωπο θα είναι καθημερινό φαινόμενο. Έτσι κι αλλιώς ο ερωτισμός δεν εμπνέεται μόνο από την θέα τών τυπικών ερωτικών εργαλείων αλλά από κάθε σημείο τού ανθρώπινου σώματος. Απλά ας πούμε πως εκεί ολοκληρώνεται.

Κι όμως η ολοκλήρωση αποτελεί μόνο την μια όψη τού θέματος. Οι διεργασίες όμως ώσπου να φτάσεις ως εκεί δεν είναι λιγότερο ενδιαφέρουσες. Κάποιες μάλιστα απ' αυτές είναι πιο ενδιαφέρουσες από την ίδια την ερωτική πράξη.

Όταν βλέπεις το πρόσωπο μιας ωραίας γυναίκας, όταν βλέπεις τα μάτια, τα χείλη, τα στήθια της ή την φιγούρα τού κορμιού της κάτω από το φουστάνι ή το παντελόνι της, όταν ανασαίνεις τον αέρα που ανασαίνει εκείνη, όταν ακούς τους ήχους που ακούει και κείνη, όταν γεύεσαι τούς καρπούς τής γης που γεύεται και κείνη, όταν βλέπεις τις εικόνες που βλέπει και κείνη και όταν έχεις στο σώμα σου το ίδιο κόκκινο αίμα που ρέει και στο δικό της σώμα, όταν έχεις στο στήθος την ίδια ανθρώπινη καρδιά με την δική της κι όταν είναι και κείνη έτσι όπως είσαι και συ ένα ερωτικό ον, τότε είναι σαν να είναι μέρος τού είναι σου, είναι μέσα σου και είσαι μέσα της και μετέχετε μαζί στην ίδια μαγική ιεροτελεστία.

Από την στιγμή που υπάρχει λοιπόν και την είδες τότε, έστω και αν ακόμα δεν ξέρεις το όνομα της, την καταγωγή, την χώρα ή την θρησκεία της, είναι ήδη μέρος τής ύπαρξης σου. Την σκέφτεσαι, την έχεις μέσα στο μυαλό σου εκεί που πας, την έχεις όταν τρως, όταν δουλεύεις, την σκέφτεσαι τα βράδια που έφτεις να κοιμηθείς κι ίσως την βλέπεις και στα όνειρα σου. Τα χείλη της που δεν τα έκρυβε κανένας φερετζές μπορείς να τα φανταστείς να φιλάνε τα δικά σου χείλη, μπορείς ακόμα να φανταστείς πως χαδεύεις τα μάτια της και το κορμί της που διαγραφόταν κάτω από τα ρούχα, ενώ στην σκέψη σου το στόμα που είδες μπορεί να γίνει ένα ερωτικό αντικείμενο πολύ πιο ερεθιστικό από τα ερωτικά αντικείμενα της που έκρυβαν τα ρούχα. Στο κάτω κάτω ο καθένας μπορεί να φανταστεί ένα αντρικό όργανο στο στόμα μιας γυναίκας. Το μυαλό τού ανθρώπου δεν μπορεί να το ελέγξει αυτό. Κάθε άλλο. Εκείνο διψάει για εικόνες ερωτικές και το κάθε ωραίο πλάσμα που συναντάει στον δρόμο του τον προκαλεί να τις ζήσει και να τις βαδίσει ως τα έσχατα όρια τους. Πιος λοιπόν θα μπει εμπόδιο στο ανθρώπινο μυαλό; Πιος θα το σταματήσει να σκέφτεται ερωτικά; Πιος θα τιθασειώσει, αν είναι δυνατόν, το ερωτικό πάθος και μεγαλείο μέσα του; Ας επινοήσει κι ας επιβάλει το σύστημα μέσω αυτών ή εκείνων των μηχανισμών του τις πιο απαγορευτικές διατάξεις προκειμένου να αλλάξει την φύση του αλλά μην αμφιβάλτε πως θα ισχύσει και δω η γνωστή ρήση: αν διώξεις την φύση, θα ξαναγυρίσει τρέχοντας.

Γιατί έτσι είναι φτιαγμένος ο άνθρωπος για να αγαπάει και δεν υπάρχει δύναμη στον κόσμο να τον αποτρεψει από του να αγαπά όπως αγαπά και αυτό που, ας πούμε, συνέβαινε με τον Τσιάπλιν μπορεί να συμβαίνει λίγο πολύ με όλους: πως δεν μπορούμε να δούμε γυναίκα χωρίς να σκεφτούμε

το ενδεχόμενο να κάνουμε έρωτα μαζί της, αρκεί, πάντα, να πληρεί τις στοιχειώδεις προδιαγραφές ωραιότητας.

Από την στιγμή που δεν υπάρχει ο συγκεκριμένος πόθος γι' αυτό, τότε το πρόβλημα - γιατί είναι πρόβλημα - θα ξεκινά είτε από το γεγονός πως δεν έχει κανείς ούτε και την πιο στοιχειώδη υγία ή πόθο για οποιονδήποτε, είτε πως το πρόσωπο είναι παντελώς ανάξιο για να το ποθήσει κανείς.

Όπως και να το κάνουμε η ωραιότητα και η εσωτερική παρόρμηση που σε σπρώχνει να αγαπήσεις αποτελούν τις βασικές προϋποθέσεις για την ολοκλήρωση τού έρωτα. Χωρίς αυτά δεν υπάρχει θέμα.

Θα επιμείνω σ' αυτό: κάθε ωραίος άνθρωπος αξίζει την αγάπη μας, και στο μέτρο τού δυνατού οφείλουμε να του την προσφέρουμε. Μ' αυτό λοιπόν το αξίωμα θα προχωρήσει μπροστά το νέο καθεστώς και ασφαλώς θα κάνει τις ανάλογες θεσμικές και νομοθετικές ρυθμίσεις. Η εποχή τού γάμου ή η εποχή τού «ού μοιχεύσεις» θα αφανισθεί έτσι όπως θα αφανισθεί και το σύστημα και η θρησκεία που τα επέβαλε.

Αυτή η κατάσταση όπου ο άνδρας ή η γυναίκα καταντάει ένας αντίδικος κι όπου ο έρωτας καταντάει μια αγγαρία και τα παιδιά ένας μπελάς δεν μπορεί να συνεχιστεί επ' άπειρον. Δεν μας κάνει πλέον, δεν μας χωράει, είναι παλιά νοοτροπία και παλιά θεωρία και κάνει καλά το σύστημα που την εκκόλαψε να την πάρει μαζί του στον τάφο του. Θεωρήστε λοιπόν ότι ο γάμος θα είναι το πρώτο πράγμα που θα κτυπήσει η επανάσταση μου. Κι όσο για την αντιπρόταση μου, την ξέρετε.

Κι όμως - συνεχίζω - έτσι όπως έχω θέσει τα πράγματα και έτσι όπως έχω θεοποιήσει την ωραιότητα προκύπτει το ζήτημα για το τι θα γίνει με τους μη ωραίους ανθρώπους, οι οποίοι μάλιστα μπορεί να αποτελούν και την συντριπτική πλειοψηφία τού πληθυσμού;

Είπα, βεβαίως, πως δεν θα κάνουν παιδιά και εξέθεσα και τα επιχειρήματα μου γι' αυτό. Δεν θα κάνουν όμως ποτέ έρωτα με μια ωραία γυναίκα, αν είναι άσχημοι άνδρες, και ποτέ με έναν ωραίο άνδρα, αν είναι άσχημες γυναίκες όταν, στο κάτω- κάτω, δεν ευθύνονται οι ίδιοι για να είναι έτσι όπως είναι; Ευθύνεται ποτέ ένας άνθρωπος για τα χαρακτηριστικά του ή, έστω, για το φύλο του ή μήπως ευθύνονται εκείνοι που τον έφεραν στον κόσμο;

Τι γίνεται λοιπόν σ' αυτές τις περιπτώσεις; Αυτοί δεν θα χαρούν ποτέ τις ωραίες γυναίκες και εκείνες δεν θα χαρούν ποτέ τούς ωραίους άνδρες;

Όπως και να το θέσουμε είναι αλήθεια πως έχουμε εδώ ένα πρόβλημα. Πώς θα ικανοποιησει λοιπόν ένας ωραίος άνδρας μια αγέλη από γυναίκες που τον πολιορκούν και πώς θα ικανοποιησει μια ωραία γυναίκα μια αγέλη από άνδρες;

Ναι μεν είπαμε πως οφείλει να κάνει ο καθένας το περισσότερο που μπορεί στα μέτρα τού εφικτού (και του ανθρώπινου), όμως πρέπει να δούμε και την πρακτική όψη τού ζητήματος. Εντάξει, ο άνθρωπος είναι, ναι, ένα ερωτικό ον αλλά δεν είναι απλά και μόνον ένα ερωτικό ον. Πρέπει να κοιτάξει να ικανοποιησει και άλλες ανάγκες και υποχρεώσεις του.

Έστω λοιπόν και αν για πρακτικούς λόγους δεν θα μπορέσουν να απολαύσουν όλοι εξίσου ένα ωραίο σώμα κατά τρόπο ατομικό, όμως μπορούν να παρηγορηθούν απολαμβάνοντας το κατά έναν τρόπο ομαδικό.

Από την στιγμή που δεν ευθύνονται οι ίδιοι για τα σωματικά τους χαρακτηριστικά και από την στιγμή που μέσα τους εκτιμούν και ποθούν την ωραιότητα και είναι σωστοί και ολοκληρωμένοι άνθρωποι, τότε το νέο καθεστώς θα τους επιτρέψει να μοιραστούν με τους άλλους συνανθρώπους τους όλους όσους ενσαρκώνουν με την ζωή και την παρουσία τους την ωραιότητα. Το δικό μου καθεστώς θα θεωρήσει καθήκον και υποχρέωση του να ικανοποιεί στον πληρέστερο δυνατό βαθμό τις στοιχειώδεις ανάγκες όλων ανεξαιρέτως τών υπηκόων του, είτε αυτοί είναι ωραίοι, είτε όχι. Για όλα θα υπάρχει πρόνοια.

Ε κι ασφαλώς όπως τα παλιά καθεστάτα και οι παλιές θρησκείες είχαν τις εκκλησίες τους όπου

έκαναν αυτές ή εκείνες τις τελετουργίες, το ίδιο ασφαλώς θα κάνει και το νέο καθεστώς. Αλίμονο αν δεν το έκανε αυτό ένα κουμμουνιστικό καθεστώς, ένα καθεστώς που θέλει να καταστήσει κανά τα πάντα, και πρώτα απ' όλα τα σώματα.

Χωρίς λοιπόν να παύσει ποτέ να υπάρχει και να προστατεύεται ο ατομικός έρωτας, όμως στο εξής θα συνυπάρχει μαζί του και ο κοινός και συλλογικός έρωτας και προς τον σκοπό αυτό κάθε κτίριο (των 100 ατομικών δωματίων) θα έχει την εκκλησία του η οποία μπορεί να είναι είτε το υπόγειο είτε το ρετιρέ ή άλλοτε το ένα και άλλοτε το άλλο, ανάλογα με την εποχή.

Πρόδρομος τών δικών μας εκκλησιών θα είναι, σημειώστε, το καμπαρέ. Αντί λοιπόν για εικονοστάσι με αγίους και μάρτυρες που άλλοι έβγαλαν τα μάτια τους επειδή είδαν και πόθησαν μια ωραία γυναίκα και άλλοι έκοψαν τα γεννητικά τους όργανα για να εξασφαλίσουν το εισιτήριο για την βασιλεία τού Κυρίου τους, θα υπάρχουν ζωντανά και γυμνά ανθρώπινα σώματα ικανά και έτοιμα να προσφέρουν το ένα στο άλλο τις μεγαλύτερες απολαύσεις.

Περιττό να σας πω πως στις εν λόγω εκκλησίες το θέαμα δεν θα μείνει στο θέαμα. Μπορεί βέβαια οι πιο θερμόαιμοι να προθερμαίνουν το ποίμνιο αλλά από ένα σημείο και μετά όλοι θα συμμετέχουν στο θέαμα (έστω και χωρίς θεατές) ενώ, ασφαλώς, όλες οι υπηρεσίες εκεί θα παρέχονται δωρεάν. Ούτε ποτό θα χρειαστεί εκεί, ούτε χρήμα, ούτε γκαρσόνες.

Κι έτσι όπως λοιπόν ο έρωτας θα είναι τόσο σεβαστός και πολύτιμος στο νέο καθεστώς όσο και η Ευγονική, τότε θα αντιλαμβάνεστε την ποιότητα και το περιεχόμενο του. Από κει και πέρα βάλτε το μυαλό και την φαντασία σας να δουλέψει και ...ζήτω η ζωή!

Αυτό που ενδιαφέρει άλλωστε τον κάθε άνθρωπο είναι να ζήσει την ζωή του, όλη την ζωή του. Και πώς θέλει να ζήσει την ζωή του ο σημερινός άνθρωπος, ο χορτασμένος από τεχνολογικά και διαιτολογικά αγαθά; Θέλει ν' αγγίξει, να χαδέψει και να αγαπήσει σώματα και σώματα, και όχι απλά και μόνο ένα σώμα που του το επιβάλλει το σύστημα σαν σύζυγο αλλά πολλά σώματα. Αν είναι δυνατόν ένα διαφορετικό σώμα την κάθε ημέρα, κι ίσως μάλιστα όχι μόνο ένα σώμα κάθε μέρα αλλά δύο και τρία και πέντε και δέκα και είκοσι, να πάρει κάτι απ' όλα, να δώσει κάτι σε όλα. Γιατί δεν μπορεί να ερωτεύεται κάθε μέρα το ίδιο σώμα όπως δεν μπορεί να τρώει κάθε μέρα το ίδιο φαγητό. Θέλει δεν θέλει ο άνθρωπος είναι παμφάγο ον, τόσο στην κουζίνα του όσο και στο κρεβάτι του, και καμιά άνωθεν θεωρία δεν μπορεί να τον κάνει να γίνει κάτι άλλο.

Ύστερα θέλει και ποικιλία στο μενού του. Κανείς δεν ευχαριστείται με ένα ξερό πιάτο φαί. Θέλει και το ορεκτικό του, το φρούτο του, θέλει την σαλάτα και το γλυκό του στο τέλος για να ευχαριστηθεί η καρδιά του. Θέλει και θέλει και, στο κάτω κάτω, τα δικαιούται και τα θέλει.

Το τι δικαιούστε ρε σαν άνθρωποι δεν το ξέρετε ακόμα αλλά θα σας το μάθω. Πού θα πάτε; Δεν σκάσατε ακόμα με το ίδιο νούμερο κάθε φορά; Με το ίδιο πρόσωπο, με την ίδια τρύπα και με την ίδια τελετουργία; Δεν σκάσατε με το ίδιο σκηνικό κάθε μέρα; Ως πότε θα αντέξετε ακόμα; Ξυπνήστε ρε. Δικαιούστε έναν Παράδεισο ρε, δικαιούστε να αγαπήσετε κάθε σώμα που θα ποθήσει η ψυχή σας, δικαιούστε πράματα και θάματα ρε και όχι τα σκατά που σας δίνει το σύστημα. Δικαιούστε ηδονές αντάξιες για θεούς και όχι σαχλαμάρες. Δικαιούστε και δικαιούστε γαμώτο. Ψάξτε μέσα σας και θα τα βρείτε. Τι είν' αυτά που σας προσφέρει το σύστημα σας σε σύγκριση μ' αυτά που θα σας προσφέρει το δικό μου σύστημα; Σκατά είναι και τίποτ' άλλο. Αν σας αρέσουν βέβαια, αν τα νιώθετε δικά σας και δεν θέλετε να τα στερηθείτε, τότε χαλάλι σας. Διαφορετικά αν τα βαρεθήκατε, αν δεν σας ικανοποιούν όσο θα θέλατε, αν δεν τ' αντέχετε κι αν και αν, τότε δείτε και σκεφτείτε και την δική μου πρόταση. Πιστεύω είναι ανθρώπινη, είναι αληθινή, είναι γήινη και ευεργετική για όλους σας. Αν θα γίνει όμως πράξη και πραγματικότητα εξαρτάται από το πόσο είστε αποφασισμένοι να την διεκδικήσετε. Κάντε το λοιπόν, είναι καθήκον σας να το κάνετε, κι όσο για την συνέχεια, εδώ θάμαστε και πάλι.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκατρία

Λοιπόν, το θέμα το οποίο θα θίξω σ' αυτό το κείμενο το έχω θίξει είτε σ' αυτά τα τελευταία κείμενα μου είτε σε άλλα προηγούμενα αλλά ας πούμε πως δεν τόκανα στην έκταση που ίσως τού άξιζε και γι' αυτό ίσως δημιουργηθούν παρεξηγήσεις σε κάποια κεφάλια, άσε που είναι ήδη παρεξηγημένο το θέμα.

Το θέμα μου λοιπόν τώρα είναι η ελευθερία ή αυτό που συνηθίσατε ν' ακούτε ως ελευθερία τής βούλησης. Όσοι άλλωστε έχετε σκεφτεί και εμβαθύνει πάνω στα σχέδια και στις προτάσεις μου, εύλογα θα αναρωτιέστε τι θα γίνει με την ελευθερία που απολαμβάνετε τώρα σ' αυτό το καθεστώς γιατί αν καταλάβατε καλά - ναι, ναι, καλά καταλάβατε - η ελευθερία που ζούσατε ως εδώ θα ανήκει σύντομα στο παρελθόν αν συμβεί και επικρατήσουν οι απόψεις μου.

Όταν ασφαλώς διακηρύττω πως την τάδε ώρα θα τρώτε, θα τρέχετε, θα κολυμπάτε, θα εργάζεστε ή θα ερωτεύεστε, όταν όλα στο σύστημα μου θα είναι ρυθμισμένα και προγραμματισμένα, τότε ασφαλώς δεν θα μπορείτε να κοιμάστε όποτε θέλετε εσείς αλλά όποτε θέλει ο Ούτοπος, δεν θα ξυπνάτε όποτε θέλετε εσείς αλλά όποτε θέλει ο Ούτοπος και ασφαλώς δεν θα τρώτε, δεν θα τρέχετε, δεν θα κολυμπάτε και δεν θα χέζετε παρά όποτε θέλει ο Ούτοπος. Ε κι ασφαλώς δεν θα καπνίζετε, δεν θα πίνετε, δεν θα οδηγάτε αυτοκίνητο, δεν θα παίρνετε τα χάπια σας, δεν θα πηγαίνετε στα μπαρ που πηγαίνατε ως τώρα και ούτε και στις δυσκοθήκες βεβαίως αφού δεν θα το επιτρέπει ο Ούτοπος.

Και τότε τι γίνεται; Τι κόσμος και τι πολιτισμός θάναι αυτός χωρίς αυτοκίνητα, χωρίς τσιγάρα, χωρίς ποτό, χωρίς ναρκωτικά και χωρίς κέντρα ψυχαγωγίας; Και θα βγάλουμε την ζωή μας με περπατήματα, αθλητισμό, κολύμπι και χειρονακτικές και αγροτικές εργασίες, με σιωπητήριο τα βράδια και με εγερτήριο τα πρωινά λες και είμαστε πίσω στον στρατώνα; Κι όλ' αυτά επειδή έτσι θέλει ο Ούτοπος; Και πιος είναι δηλαδή ο Ούτοπος, θα λέτε, και θα μας υποχρεώνει να κοιμόμαστε όποτε θέλει εκείνος, να ξυπνάμε όποτε θέλει εκείνος και να τρώμε, να τρέχουμε και να κατουράμε όποτε θέλει εκείνος;

Να σας πω την αλήθεια: δεν έχετε άδικο. Και έστω και αν ούτε και γω έχω άδικο, όμως το γιατί υπάρχει, κι υπάρχει πιο πολύ για μένα σήμερα παρότι θα υπάρχει για σας αύριο.

Γιατί λοιπόν να πρέπει να κοιμάμαι νωρίς το βράδυ και γιατί να ξυπνάω νωρίς; Γιατί με το που θα ξυπνήσω να πρέπει να κολυπήσω, να περπατήσω ή να τρέξω; Γιατί μετά θα πρέπει να δουλέψω και να φάω κατόπιν; Και γιατί μόλις φάω θα πρέπει να τρέξω ή να κουβαλήσω φορτία μετά και γιατί στην συνέχεια θα πρέπει να δουλέψω και πάλι, να κολυπήσω μετά, να ξαναδουλέψω, να ξαναφάω, να ξανατρέξω και να ξανακουβαλήσω φορτία και πάει λέγοντας; Κι αυτό να επαλαμβάνεται κάθε ώρα, κάθε μέρα, κάθε μήνα και κάθε χρόνο χωρίς ποτέ να μπορείς να κάτσεις περισσότερο από μια - δυο ώρες. Γιατί στο μεταξύ η καρδιά θα έχει αδιάσει, και θα πρέπει να πιάσεις ξανά τους δρόμους για να τρέξεις ή θα φορτωθείς την αρματοσιά σου για να περπατήσεις ή, αν κάνει κρύο, να βάλεις την στολή σου και να κολυπήσεις για να γεμίσει η καρδιά. Στο κάτω κάτω θέλω και γω να κάτσω να διαβάσω λίγο, να γράψω ίσως, και να ησυχάσω λίγο.

Κι όμως δεν περνά λίγη ώρα στην καρέκλα ή στο τραπέζι και νά που η καρδιά μου μού λείει: καιρός να πάρεις την δόση σου, αρκετά χαλάρωσες. Και γω φτου κι απ' την αρχή: περπάτημα, τρέξιμο, κινητική εργασία, στατική εργασία, κολύμπι μετά και ξανά εργασία, και πάει λέγοντας.

Σας λέω πως είναι κάτι που το ζω και το βιώνω καθημερινά, είναι κάτι που κυριολεκτικά με σπάζει αλλ' όμως δεν μπορώ να κάνω και αλλιώς. Και το πιο αβάστακτο απ' όλα είναι που πρέπει να τα υφίσταμαι όλ' αυτά μόνος από την αρχή ως το τέλος. Μόνος να τρέξω, μόνος να κουβαλήσω φορτία, μόνος να περπατήσω, μόνος να δουλέψω, μόνος να κολυπήσω, όλα μόνος. Αν ξέρατε τι νεύρο χρειάζεται για να τ' αντέξει κανείς όλ' αυτά, κι όλα ανεξάρτητα από κρύο, ζέστη, χιονιά ή

λιοπύρι. Το πρόγραμμα είναι πρόγραμμα. Λίγο μόνο αν πω και κάνω κοπάνα, σίγουρα θα την βρω μετά στον δρόμο μου και θα πληρώσω το πρόστιμο.

Από την στιγμή λοιπόν που ένας άνθρωπος έκανε την επιλογή του και δεν καπνίζει, δεν πίνει αλκοόλ και δεν παίρνει χάπια ή ναρκωτικά και από την στιγμή που πέρασαν τα εφηβικά του χρόνια και ωρίμασε το σώμα και η καρδιά του, τότε αναγκαστικά θα πρέπει να ασκείται και να εργάζεται χειρωνακτικά οκτώ ως δέκα ώρες την ημέρα.

Σας λέω: μακάρι νάταν αλλιώς, μακάρι να μπορούσαμε να καθόμαστε με τις ώρες και να συζητάμε, να διαβάζουμε ή να μελετάμε τις τέχνες, να ρεμβάζουμε και να πλαγιαζουμε για μέρες και μέρες κάτω από τους βαθείς ίσκιους ή στους ήλιους τών ακρογιαλιών ή να ταξιδεύαμε μέσα σ' ένα αυτοκίνητο ή μέσα σε μια βάρκα κρατώντας μόνο το τιμόνι ή να καθόμασταν και να ξεχνιόμασταν μπροστά στις τηλεοράσεις ή στα κομπιούτερ, και να πήγαιναν όλα καλά. Να μην μας πονάει ο σπόνδυλος μας, να μην μας πονάνε τα μάτια μας, να μην μας πονάνε τ' αυτιά μας, το κεφάλι, τα δόντια, το στομάχι, η καρδιά, το συκώτι και όλα μας.

Ναι, μακάρι νάταν έτσι και τότε εγώ ασφαλώς θα ρύθμιζα την ζωή μου αναλόγως. Δεν θα άφηνα την δουλιά μου για να περπατήσω, δεν θα έβγαινα μέσ' την νύχτα και μέσ' τ' αγιάζι για να κολυμήσω, δεν και δεν, και θα κέρδιζα έτσι τόσον πολύτιμο χρόνο που ξοδεύω εδώ και εκεί τρέχοντας, περπατώντας ή κολυμπώντας. Τότε και η οικονομική μου κατάσταση θάταν ασφαλώς καλύτερη, το σπίτι μου δεν θα είχε το χάλι που έχει, θα είχα ένα καλύτερο αυτοκίνητο και, το κυριότερο, θα ήμουν και γω σαν τους άλλους. Ο κόσμος τότε θα ήταν εντάξει στα μάτια μου και τότε δεν θα ήθελα -όπως το θέλω τώρα - να τον αλλάξω ούτε θα ήθελα να μεταμορφώσω εγώ σε ανθρώπους αυτούς που τους έκανε ο Θεός κτήνη. Και τι δεν θα μπορούσα να κάνω με τόση εξοικονόμηση χρόνου - και χρήματος - που θα πετύχαινα!

Μακάρι νάταν έτσι αλλά δυστυχώς ή ευτυχώς δεν είναι έτσι. Κι αν έχω δίκαιο ή όχι είναι κάτι που φαίνεται. Δείτε μόνο πώς είναι εκείνοι που δεν κάνουν αυτά που κάνω εγώ και δείτε πώς είμαι εγώ που κάνω αυτά που κάνω. Τι υγία έχουν εκείνοι και τι υγία έχω εγώ; Τι όρεξη για φαΐ έχουν εκείνοι και τι όρεξη για φαΐ έχω εγώ; Τι ύπνο έχουν εκείνοι και τι ύπνο έχω εγώ; Τι σώμα έχουν εκείνοι και τι σώμα έχω εγώ;

Βέβαια το ότι έχω μού κοστίζει, το πληρώνω ακριβά κάθε μέρα με ιδρώτα και μόχθο αλλά χαλάλι μου, δεν μετανιώνω. Την έκανα ήδη την επιλογή μου.

Γιατί έτσι είναι: από την στιγμή που παιδεύτηκες και έμαθες τις ανάγκες τού σώματος σου και από την στιγμή που ξέρεις τις επιλογές που σου προσφέρονται, τότε ζυγίζεις τα υπέρ και τα κατά και κάνεις την δική σου. Καθιστική ζωή λοιπόν και κυφηνιό μαζί με τσιγάρα, αλκοόλ, φάρμακα, ναρκωτικά, διαβήτες, καρκίνους, έλκη και εμφράγματα και και και, ή κινητική ζωή, άσκηση, εργασία και μαζί υγία, δύναμη και λεβεντιά;

Αν πρέπει λοιπόν το κάθετί να το εξετάζουμε με βάση τα αποτελέσματα του, τότε μπορείτε νομίζω με βάση τα αποτελέσματα που σας παρέθεσα να μου πείτε πιος σ' αυτή την περίπτωση έχει ελευθερία; Εκείνοι άραγε που σκυλλοκάθονται όλη μέρα και καπνίζουν, πίνουν ή παίρνουν φάρμακα προκειμένου να βγάλουν την ημέρα τους και απειλούνται με όλες τις αρώστιες ή εγώ που σκυλλογυμνάζομαι και σκυλλοδουλεύω; Πιος έχει βούληση; Εκείνοι ή εγώ;

Ας μην κοροϊδεύομαστε άλλο. Αρκετά παρεξηγήσαμε τίς λέξεις.

Πείτε μου λοιπόν: μπορεί να λειτουργήσει ένα οποιοδήποτε σύστημα χωρίς ρυθμίσεις, χωρίς κανόνες, χωρίς απαγορεύσεις, χωρίς υποχρεώσεις; Μπορεί να λειτουργήσει ένα εργοστάσιο, ένα εστιατόριο, ένα σχολείο ή ένα σπίτι ακόμα; Πόσο μάλλον μια πόλη;

Άραγε εκείνοι που ξαπλώνουν νωρίς και ξυπνάνε νωρίς και πηγαίνουν εγκαίρως στις δουλιές τους και κάνουν εκεί αυτά που είναι προγραμματισμένα να γίνουν για να βγει ένα έργο τής προκοπής (τίποτα δεν βγαίνει στην τύχη, στο κουτουρού και στο όπως έρθει) είναι άραγε λιγότερο ελεύθεροι από εκείνους που νυχτοξημερώνονται στα ξενύχτικα και κοιμούνται και ξυπνάνε όποτε

τούς δόξει και γυρεύουν να ζήσουν με κλεμμένα ή με δανεικά;

Όταν ακόμα μαζεύετε τα παιδιά και τα κρατάτε εκεί που τα κρατάτε και τους μαθαίνετε αυτά που θέλετε εσείς χωρίς να νιάζεστε καν για την άποψη τους, δεν σκέφτεστε ότι τούς στερείτε την ελευθερία και τα δικαιώματά τους;

Ύστερα εσείς που τους εκπαιδεύετε ή εσείς που επιστατεύετε σε ένα εργοστάσιο δεν είστε και σεις υποχρεωμένοι να είστε στην ώρα σας στην δουλιά σας και να ενεργείτε σύμφωνα με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα και να έχετε την ευθύνη για ότι συμβαίνει στον χώρο που ελέγχετε;

Κι ασφαλώς το επιχείρημα που μπορεί να προταχθεί εδώ για να δικαιολογηθεί αυτό και κείνο είναι λίγο πολύ αυτό: επιβάλλεται αυτό το πρόγραμμα και αυτοί οι κανόνες σ' ένα εργοστάσιο ή σ' ένα σχολείο γιατί είναι απαραίτητοι. Χωρίς αυτούς δεν βγαίνει ικανοποιητική δουλιά, ούτε σε ποσότητα, ούτε σε ποιότητα. Αλίμονο αν έκανε ο κάθε εργάτης ή ο κάθε μαθητής ότι ήθελε εκείνος και όχι ότι θέλει ο μάστρος ή ο διευθυντής του. Τότε τι θα γινόταν;

Αναγκαστικά θα απαιτηθεί πειθαρχία και υπακοή στο θέλημα τού αφεντικού τους. Όποιος θέλει ελευθερία ας την χαρεί μετά που θα σχολάσει.

Τι ελευθερία θάναι όμως αυτή όταν θα πρέπει να κοιμηθεί και πάλι νωρίς για να ξυπνήσει νωρίς και να πάει ξανά στην ίδια δουλιά για να κάνει κι αυτή την ημέρα ότι έκανε την προηγούμενη κτλ κτλ;

Είναι σαφές λοιπόν πως όταν έρχεται ένα εργοστάσιο, μια τράπεζα, ένα σχολείο, μια πόλη, μια χώρα ή ένα σύστημα και βάζει κανονισμούς και απαγορεύσεις γι' αυτό και για κείνο και έχει απαιτήσεις για τούτο και για το άλλο, το κάνει ασφαλώς γιατί το θεωρεί σημαντικό και απαραίτητο για την λειτουργία του. Διαφορετικά θα υπήρχε ένα χάος και μια αναρχία.

Ύστερα όταν έρχεται το σύστημα και σου επιτρέπει να έχεις και τον δικό σου χρόνο για να τον χειρισθείς όπως θέλεις εσύ, το κάνει ασφαλώς γιατί κρίνει ότι δεν μπορεί να είναι εκείνο απόλυτος κυρίαρχος τού χρόνου σου και πως σου χρειάζεται και λίγος για τον εαυτό σου.

Θα θεωρήσω πως υπάρχει κάποια από μέρους του πρόθεση να τηρήσει ένα μέτρο μεταξύ τής συλλογικής ανάγκης για πειθαρχία και της προσωπικής ανάγκης για ελευθερία.

Ενώ λοιπόν θα έλεγα πως είναι θετική κατά κάποιο τρόπο αυτή η προσέγγιση τού θέματος, όμως δεν αποκλείεται το τελικό αποτέλεσμα να είναι αρνητικό. Γιατί το πιο σημαντικό είναι η εργασία και η ελευθερία και ο όλος εργασιακός ή εκπαιδευτικός σχεδιασμός να είναι τέτιας φύσης που να λειτουργεί για το καλό τών ανθρώπων, να ανταποκρίνεται δηλαδή στις θεμελιώδεις ανθρώπινες ανάγκες και να παρέχει την καλύτερη δυνατή υγία και ευτυχία στον λαό.

Αραγε όμως ξέρει το σύστημα αυτές τις ανθρώπινες ανάγκες και καταρτίζει ένα τέτιο πρόγραμμα στα εργοστάσια, στα γραφεία, στους αγρούς ή στα σχολεία ώστε να εγγυάται την υγία και την ευτυχία των ανθρώπων και των παιδιών ή μήπως στην πραγματικότητα δεν έχει ιδέα και αυτό που παράγει τελικά είναι αρωστημένους ανθρώπους, άχρηστους και ανίκανους;

Ύστερα ο ίδιος ο άνθρωπος που έχει λίγο χρόνο ελεύθερο ξέρει αυτός τις ανθρώπινες ανάγκες;

Κι αν ξέρει κάτι γι' αυτές, έχει μήπως την βούληση και την αυτοπειθαρχία ώστε να ικανοποιήσει αυτές τις ανάγκες ή μήπως θα καταλήξει τελικά να κάνει πράγματα τα οποία θα του βγουν σε κακό στο τέλος; Θα τρέξει λίγο, θα κολυμπήσει, θα κάνει κανένα περπάτημα ή θα κάτσει την ημέρα μπροστά στην τηλεόραση ή μπροστά στο τιμόνι και το βράδυ θα την βγάλει στα στέκια με ποτό και φτηνό θέαμα;

Αραγε το ωφέλιμο ή όχι μιας εργασίας έχει λιγότερη σημασία από την ίδια την εργασία; Το ωφέλιμο ή όχι ενός συστήματος έχει λιγότερη σημασία από το ίδιο το σύστημα και άραγε, τέλος, το ωφέλιμο ή όχι τής ελευθερίας έχει λιγότερη σημασία από την ίδια την ελευθερία;

Τι θα προτιμούσατε αλήθεια; Μια ελευθερία που ισοδυναμεί και μεταφράζεται σε Κόλαση αφού τής λείπει η γνώση και η αυτοπειθαρχία ή την υποταγή σας στον Ορθό Λόγο (και σε όσα επιτάσσει αυτός ο Λόγος) που μεταφράζεται σε Παράδεισο;

Τι προτιμάτε; Μια ελευθερία γεμάτη αρώστια και δυστυχία ή μια πειθαρχία γεμάτη υγία και ευτυχία; Ζυγίστε και εκτιμήστε τα πράγματα, δείτε τά υπέρ και τα κατά και του ενός και του άλλου και κρίνετε και αποφασίστε. Το πράγμα δεν είναι δύσκολο. Το τι είναι καλό και ωφέλιμο φωνάζει από μόνο του, και το τι είναι κακό και βλαβερό φωνάζει από μόνο του επίσης.

Ήδη εδώ και δεκαετίες έτσι έθεσα εγώ το ζήτημα: η φρόνηση είναι πάνω από την ελευθερία. Το να κάνεις το σωστό είναι πάνω από του να κάνεις ότι σου καπνίσει.

Έτσι βλέπω και κρίνω τα πράγματα και έτσι καλώ και σας να κάνετε. Δείτε τό πράγμα λίγο φιλοσοφημένα και λίγο μακροπρόθεσμα. Ζυγίστε και εκτιμήστε το κάθετί που σας προτίνω στον βαθμό που πιστεύετε ότι θα σας είναι ευεργετικό και ωφέλιμο και μην κλείσετε τ' αυτιά σ' αυτά που σας λέω και μου πείτε: πιος είσαι εσύ που θα μου επιβάλεις τό πότε θα ξυπνάω, το πότε θα κοιμάμαι, το πότε θα τρώω και το πότε θα κατουράω; Μην μου το πείτε αυτό γιατί θα είστε άδικοι τόσο απέναντι σε μένα όσο και - κυρίως - απέναντι σε σας τους ίδιους.

Σας ζητώ λοιπόν να κατανοήσετε πως σας προτίνω τώρα αυτά που σας προτίνω και θα σας επιβάλω - αν θέλει ο λαός - αυτά που θα σας επιβάλω ακριβώς γιατί αυτή είναι η ανθρώπινη φύση και αυτές είναι οι ανάγκες τού ανθρώπινου οργανισμού. Από την στιγμή λοιπόν που συμβαίνει να ξέρω τόσο καλά όσο κανείς αυτές τις ανάγκες και από την στιγμή που ξέρω ότι η ικανοποίηση τους αποτελεί ζήτημα ζωής ή θανάτου για την ανθρώπινη φυλή και από την στιγμή, ακόμα, που έχω την αρώστια να θέλω να βοηθήσω τούς ανθρώπους, τότε είναι υποχρέωση μου να σας πω αυτά που σας λέω και να σας προτίνω αυτά που σας προτίνω. Κατανοήστε τήν θέση μου παρακαλώ.

Από την στιγμή που η ανθρώπινη φύση είναι αυτή που είναι και αυτή που ξέρω και έμαθα εγώ, τότε θεωρώ καθήκον μου να την τροφοδοτώ και να την προμηθεύω με αυτά που την ωφελούν, την συντηρούν και την ενισχύουν, και να της στερώ και να της αφαιρώ αυτά που την βλάπτουν, την φθείρουν και την εξασθενίζουν.

Όταν λοιπόν έρχεται αυτό το σύστημα με αυτά και με εκείνα τα υποσυστήματα του και σας μαντρίζει στα εργοστάσια, στα γραφεία και στα σχολεία ή σας δένει μπροστά στις μηχανές για να παράγετε αγαθά, για να υπηρετήσετε μια αχρειασθη γραφειοκρατία, για να εκπαιδεύσετε ή να εκπαιδευτείτε, για να μεταφέρετε φορτία ή ανθρώπους, τότε μπίτε στον κόπο να αναρωτηθείτε γιατί το σύστημα σάς επιβάλλει να υποκύπτετε σ' αυτά όταν ξέρετε ότι όλ' αυτά μαζί συνθέτουν μια κοινωνία και έναν πολιτισμό ασυνάρτητο, άφρονα, απάνθρωπο και επιβλαβή.

Βέβαια το σύστημα σάς δίνει κίνητρα για να κάνετε και να φτιάξετε αυτό κι εκείνο και εκμεταλλεύεται για τούτο στο έπακρον την ανθρώπινη απληστία, τον ανταγωνισμό και την δίψα όλων σας για ανέλιξη και για κέρδος. Και σεις όλο και τρέχετε να το υπηρετήσετε χωρίς να σταθείτε μια στιγμή να σκεφτείτε για το πού σας οδηγεί αυτή η τρεχάλα.

Αραγε όμως αυτό το σύστημα που σας δίνει αυτά τα κίνητρα και σας παρασέρνει να κυνηγάτε αχόρταγα το κέρδος είναι τάχα πιο έξυπνο από ένα άλλο που θα σας έδινε κίνητρα για να κυνηγάτε την υγία, την ομορφιά και τον έρωτα;

Όταν για επουσιώδη και άχρηστα πράγματα που καταλήγουν να κάνουν την ζωή σας αβίωτη δικαιολογείτε την απαίτηση αυτού τού συστήματος να θέτει κανόνες και να απαιτεί την τήρηση τους, τότε δεν βλέπω τον λόγο για να μην δικαιολογήσετε και την απαίτηση τού δικού μου συστήματος να θέσει τούς δικούς του κανόνες και να απαιτήσει κι αυτό την τήρηση τους.

Τι σας έδωσε στο κάτω κάτω αυτό το σύστημα; Σας έδωσε αμάξια πολυτελείας; Σπίτια - παλάτια; Μισθούς που δεν τρώγονται με τίποτα; Καταθέσεις και μετοχές; Τι σας έδωσε που να μπορεί να σας βοηθήσει την κάθε ώρα που δεν είστε καλά, την κάθε ώρα που πονάτε το στομάχι, το κεφάλι, τα μάτια, την καρδιά ή το συκώτι σας, την κάθε ώρα που νιώθετε το κορμί σας να σαπίζει από πάνω ως κάτω;

Πώς θα διορθώσετε το λάθος; Πώς θα πετύχετε μιαν έστω και στοιχειώδη υγία που θα σας κάνει να χαρείτε τα αγαθά που σας έδωσε ο τεχνολογικός πολιτισμός σας; Θα βασίζεστε για πάντα στο

τσιγάρο, στο αλκοόλ, στα χάπια και στα ναρκωτικά; Θα βασίζεστε για πάντα στις εγχειρήσεις και στις μεταμοσχεύσεις όταν το περισσότερο που μπορείτε να πετύχετε μ' αυτές είναι να δώσετε μια παράταση στην άχρηστη ζωή σας;

Αραγε νομίζετε εσείς όλοι που θεωρείτε λογικά όντα πως οι σωστές λύσεις είναι αυτές που σας προσφέρει το σύστημα σας ή μήπως αυτές που θα σας προσφέρει το δικό μου αν - καλή ώρα - αποφασίσετε να το δοκιμάσετε;

Τι θέλετε λοιπόν; Εργασίες με - από την μια - υψηλούς μισθούς χωρίς - από την άλλη - την δυνατότητα να κάνετε ένα βήμα από το πρωί ως τις 3 ή 4 το απόγευμα και μετά την ελευθερία να κάνετε ότι σας δόξει; Κι όλα με μόνιμο σύντροφο το τσιγάρο, το ποτό και το άγχος;

Τι θέλετε; Λιμουζίνες για να κυκλοφορείτε σε χαώδεις πόλεις και να σκοτώνετε και να σκοτώνεστε μέσα στους δρόμους της ή μήπως θέλετε πόλεις κτισμένες με τάξη και με τέτιο μέγεθος ώστε να μετακινείστε σ' αυτές άνετα χωρίς να χρειάζεστε αυτοκίνητο; Τι θέλετε; Ναρκωτικά, χάπια, μεταμοσχεύσεις και προηγμένη ιατρική περίθαλψη σε κάθε τομέα ή μήπως ένα σύστημα καλών συνηθειών το οποίο θα σας χαρίζει μια πλήρη υγία και θα σας κάνει να μην έχετε ανάγκη από κανέναν γιατρό, κανένα φάρμακο και κανένα τσιγάρο;

Πρέπει λοιπόν να κατανοήσετε πως την ελευθερία που ξέρατε και «απολαμβάνατε», όσοι την απολαμβάνατε, ως τώρα θα την ξεχάσετε στο δικό μου σύστημα. Το σύστημα που σας την έδωσε θα την πάρει κι αυτή στο τάφο του μαζί με όλα τα αγαθά και τα επιτεύγματα του.

Ξηγούμαι επίσης; Δεν θα οδηγάτε αυτοκίνητο στο δικό μου σύστημα παρεκτός κι αν φέρει φορτίο, δεν θα καπνίσετε, δεν θα πάρετε χάπια ή ναρκωτικά, δεν θα ξευγχτίσετε, δεν θα τεμπελιάσετε, δεν θα κλέψετε, δεν θα απατήσετε, δεν και δεν. Ούτε το κίνητρο θάχετε γι' αυτά, ούτε και την ευκαιρία. Την ελευθερία που είχατε ως τώρα για να κάνετε αυτά που κάνατε ξεχάστε την. Δεν σας ωφέλησε σε τίποτα. Ήταν για σας μια ελευθερία χαραμισμένη.

Διαβάστε και κρίνετε. Προτιμάτε το σύστημα σας, τους κανόνες και την πειθαρχία που απαιτεί εκείνο ή μήπως τους κανόνες και την πειθαρχία που θα απαιτήσω εγώ; Προτιμάτε την ελευθερία που σας δίνει το σύστημα σας ή την ελευθερία που θα σας δώσω εγώ στο δικό μου σύστημα;

Πού μπορώ και πού σκοπεύω να σας δώσω εγώ ελευθερία σας το έχω ήδη πει, παρόλο που κι αυτό θα λειτουργεί μάλλον σαν καθήκον και υποχρέωση παρά σαν ελευθερία.

Κι όμως πιστεύω ότι θα σας κάνει να νιώθετε πραγματικά ελεύθεροι, και κάτι παραπάνω: θα σας κάνει να νιώθετε θεοί και βασιλιάδες αυτής της γης.

Εκεί λοιπόν θα έχετε ελευθερία, στο να εκφράσετε δηλαδή και να βιώσετε το ερωτικό σας πεπρωμένο σε όλη του την έκταση.

Σας ενδιαφέρει αυτή η ελευθερία; Ψηφίστε την και θα την έχετε. Αν όμως δεν σας ενδιαφέρει και προτιμάτε τήν άλλην, τότε χαλάλι σας.

Σας είπα: δεν θέλω να σας κοροϊδεύω. Από την στιγμή που αποφάσισα ότι πρέπει να σας βοηθήσω να αποκτήσετε εκείνο το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή, την Υγία δηλαδή, τότε δεν μπορώ παρά να σας πω και να σας εξηγήσω για το πώς μπορώ να το πετύχω και να σας κάνω, βεβαίως, τις ανάλογες προτάσεις.

Λίγο πολύ σας τις είπα, τις ξέρετε. Όμως για να τις ζήσετε και να τις βιώσετε και να δείτε τό καλό που θα σας κάνουν, τότε θα πρέπει να τις εντάξω και αυτές και εσάς στο κατάλληλο κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. Δεν γίνεται αλλιώς.

Αν τις θέλετε λοιπόν, αν θέλετε το δικό μου σύστημα, αν θέλετε να κερδίσετε ουσιαστικά και διαρκή αγαθά κι όχι ματαιότητες, κι αν θέλετε να πραγματοποιήσει ο Ούτοπος το Οραμα και την φιλοδοξία του να σας ευεργετήσει κατά τρόπο καίριο και αποφασιστικό, τότε οφείλετε να τον κάνετε δυνατό, πολύ δυνατό. Δώστε του την εξουσία να οργανώσει και να ρυθμίσει την ζωή σας, όλη την ζωή σας (γιατί μόνο αυτός έχει την γνώση για να το κάνει σωστά και αποτελεσματικά) και

τότε θα δείτε πως η δύναμη που θα του έχετε δώσει θα σας έχει επιστραφεί ισχυρότερη και θα σας χαρίζει καθημερινά όλα τα αγαθά αυτής της γης. Θα αντιμετωπίσετε τότε την ζωή με αισιοδοξία, θα έχετε την όρεξη για φαΐ, για νερό, για ύπνο και για έρωτα που είχατε σαν νέοι, θα νιώθετε όλα τα όργανα σας να λειτουργούν στην εντέλεια, θα βιώνετε εκείνη την κατάσταση τής πλήρους σωματικής και ψυχικής ευεξίας, και έστω και αν ότι θα κάνετε θα είναι ενταγμένο σε ένα αυστηρό και επιμελές σχέδιο και στην σιδερένια πειθαρχία που απαιτεί κάθε φιλόδοξη επιχείρηση, όμως εσείς θα νιώθετε ελεύθεροι ακριβώς γιατί αυτά που θα κάνετε θα ανταποκρίνονται ακριβώς στις βιολογικές σας ανάγκες.

Τότε θα νιώθετε πως έχετε έναν σκοπό στην ζωή σας εκτός από του να συσσωρεύετε και να ανακυκλώνετε την κίβδηλη ευημερία και τα κίβδηλα αγαθά που σας προσφέρει αυτό το σύστημα, και ενώ θα υποτάσσεστε και θα υποκούτε όπως και τώρα σε όσα θα προστάζει το σύστημα, όμως τότε θα ξέρετε πως ότι κάνετε θα λειτουργεί τόσο για το δικό σας ατομικό όφελος όσο και για το όφελος τής πόλης, της κοινωνίας και του πολιτισμού στον οποίο θα μετέχετε. Τότε θα είστε υγιείς, δυνατοί, ωραίοι, ευτυχισμένοι και ελεύθεροι αλλά και, πάντα υποχρεωμένοι - να αγαπήσετε και να αγαπηθείτε απλώχερα και απέραντα, και όσο δεν θα σας λείπει μια στέγη και λίγα ρούχα όταν κρυνώνετε, ένα πιάτο φαΐ την ώρα που θα το έχετε ανάγκη, και όλες οι απλές χαρές αυτής της ζωής θα νιώθετε, ναι, θεοί και βασιλιάδες αυτού του κόσμου.

Στο χέρι σας είναι η επιλογή και πρέπει να την κάνετε. Και πρέπει να την κάνετε σήμερα που την έχετε γιατί κανείς δεν ξέρει αν θα την έχετε και αύριο...

Κώστας Κυριάκου
(Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκατέσσερα.

Άνθρωποι, ας πούμε πως όλοι θα έχετε λίγο πολύ κάπια πείρα με τα δικαστήρια και με κείνο που αποκαλείται στους σχετικούς κύκλους ως δίκαιο τής απόδειξης. Ο δικαστής ή οι ένορκοι πρέπει να βασίζονται σε ατράνταχτα στοιχεία προκειμένου να βγάλουν μια απόφαση και άμα δεν τα έχουν αυτά τότε, κατά τις αρχές τους, προτιμούν να αθώσουν δέκα ένοχους παρά να καταδικάσουν έναν αθώο.

Αν κάνει κάποιος μια κατάθεση γι' αυτό ή για κείνο, τότε θα πρέπει να είναι ενυπόγραφη, κι ύστερα αν ακούσει απλά κάτι από κάποιον για την υπόθεση που εξετάζεται, τότε απορρίπτεται ως εξ ακοής μαρτυρία. Μπορείς ακόμα να καταθέσεις την βιντεογράφιση ενός φόνου ή μιας ληστείας και όμως να μην γίνει καν αποδεκτή από το δικαστήριο.

Κι όλ' αυτά για πράγματα και καταστάσεις που συμβαίνουν τώρα που είναι εντελώς νωπά στην μνήμη μας και καταγράφονται με σύγχρονες και αξιόπιστες τεχνολογικές μεθόδους.

Εάν λοιπόν ετίθετο σ' ένα σημερινό δικαστήριο το θέμα τού κατά πόσον ο Μωσαϊκός Νόμος μπορεί να αποτελεί την κατά γράμμα βούληση και νομοθεσία τού ίδιου τού Θεού προς τους ανθρώπους, τότε εγώ πιστεύω πως κανείς δικαστής και κανείς ένορκος δεν θα μπορούσε να βγάλει μια απόφαση και να πει: ναι, έχω πεισθεί ότι είναι αφού στο κάτω κάτω ούτε την υπογραφή του ούτε την σφραγίδα του είδαμε σε κείνους τούς νομοθετικούς κώδικες, ούτε τίποτα.

Αραγε πρέπει να πιστέψουμε τον Μωσλή πως τα πράγματα έγιναν όπως τα παρουσίασε ή μήπως έβγαλε από το κεφάλι του ένα σωρό διατάξεις για να έρθει ύστερα και να πει στους αδαείς πως του

τις υπαγόρευσε ο Θεός; Κι άντε να βρούμε τώρα τον Μωυσή να τον ανακρίνουμε ίσως και μάθουμε την αλήθεια για κείνη την υπόθεση.

Κι όμως ενώ είναι γεγονός πως δεν υπάρχει κανένα ατράνταχτο στοιχείο - κι ούτε καν ένα τεκμήριο - που να λέει πως εκείνος ο κώδικας είναι τού Θεού και όχι τού ίδιου τού Μωυσή ή κάποιων μεταγενέστερων γραφειοκρατών, όμως νά που ολόκληροι λαοί προτίμησαν να πιστέψουν πως αποτελεί μια κατ' εξοχήν διαθήκη τού Θεού προς τον άνθρωπο και, ασφαλώς, φρόντισαν να ρυθμίσουν την ζωή, τα ήθη και τον πολιτισμό τους αναλόγως.

Έστω λοιπόν και αν δεν είχε ένα στοιχείο απόδειξης για την αυθεντικότητα του, όμως νά που μια απλή πίστη τον έκανε να επιβιώσει ως τις μέρες μας. Για την συντριπτική πλειοψηφία τών απλοϊκών ανθρώπων τής περασμένης γενιάς δεν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία πως όσα είναι γραμμένα στην Αγία Γραφή είναι γεγονότα, όπως είναι γεγονότα και τα θαύματα τού Θεού και τα θαύματα τού Μωυσή και τα θαύματα τού Χριστού.

Κι όμως αν ζητούσες την άποψη τους για τους θεούς τού Ολυμπου και για όλη την ελληνική μυθολογία θα σου έλεγαν πως είναι απλά μύθοι και παραμύθια. Μάλιστα ακόμα και οι διηγήσεις τού Ηρόδοτου τού ιστορικού ε χαρακτηρίζοντο στα σχολικά εγχειρίδια ως θρύλοι, ιστορίες που δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Κι όμως η σύγχρονη έρευνα και τεχνολογία έρχεται τώρα να μας πει, να μας δείξει και να μας καταδείξει πως όλα σχεδόν ήταν πραγματικότητα, και περισσότερο μάλιστα πραγματικότητα απ' όσο πίστευε ως τώρα ολόκληρο σχεδόν το ανθρώπινο γένος.

Τώρα γιατί να εκλάβει κανείς εκείνα ως πραγματικά γεγονότα και τα άλλα ως μύθους και αποκήματα φαντασίας είναι ένα ζήτημα που αξίζει να εξεταστεί ξεχωριστά, άνκαι πιστεύω με διό λόγια πως επικράτησε αυτή η άποψη γι' αυτά και η άλλη για κείνα, έτσι απλά επειδή επικράτησε. Είτε από αυθαιρεσίες, είτε από συγκυρίες, δόξες, λόξες, καπρίτσια, αφροσύνη και παραφροσύνη, είτε από όλα μαζί; Απλά έτσι επικράτησε.

Ούτε λόγο βλέπω εγώ σ' αυτό ούτε δικαιολογία. Απλά συνέβη γιατί συνέβη, συνέβη κι αυτό έτσι όπως συμβαίνουν τόσα και τόσα πράγματα σ' αυτό τον κόσμο.

Ανεξάρτητα από το πώς και το γιατί τού πράγματος, το γεγονός είναι πως αυτό που ξεκίνησε με τον Μωυσή βύθισε το ανθρώπινο γένος σε αιώνες και χιλιετίες φανατισμού και σκοταδισμού και δυστυχώς τα μπαλλώματα που ήρθε να κάνει - για μας - ο Χριστός και - για κάποιους άλλους - ο Μωάμεθ δεν καλυτέρευσαν καθόλου την κατάσταση. Το ανθρώπινο αίμα ρέει για ασήμαντες αφορμές και ο άνθρωπος μόχθος κατασπαταλείται στον βωμό κίβδηλων συμφερόντων. Για τα πιο ανούσια πράγματα όλοι νιάζονται, όλοι τρέχουν, σκίζονται και σκοτώνονται αλλ' όμως δεν κάνουν το παραμικρό για τα πιο ουσιαστικά και νά που κάθε ένστικτο αυτοσυντήρησης αυτού του ανθρώπου και αυτού του κόσμου έχει εξαφανισθεί.

Οι ισχυροί θεσμοί που επεβλήθησαν στην ανθρωπότητα από τα χρόνια τού Μωυσή άρχισαν μεν να καταρρέουν αλλά δυστυχώς δεν αντικαταστάθηκαν ακόμα από άλλους εξίσου ισχυρούς θεσμούς.

Γενικά η ανθρωπότητα δείχνει πως έχει χάσει τον προσανατολισμό της, δεν ξέρει πού πάει και τι γυρεύει. Νά που αφήνει έναν δρόμο και νά που βρίσκεται σ' ένα σταυροδρόμι αλλά δεν ξέρει πόν δρόμο να πάρει. Της είναι όλοι άγνωστοι και φοβάται για το πού τέλος πάντων θα την οδηγήσουν.

Η ανθρωπότητα κάνει μεν μια προσπάθεια να σταθεί στα πόδια της και να στηριχτεί στις δυνάμεις της αλλά δεν ξέρουμε ακόμα: θα τα καταφέρει αλήθεια; Έχει την διανοητική σύλληψη, την πρώτη ύλη και το Όραμα ή μήπως επιχειρεί κι αυτή να μπαλλώσει τα αμπάλλωτα;

Μπορεί να το κάνει η ανθρωπότητα; Μπορεί να το κάνει η Ευρώπη; Μπορεί η Κύπρος; Κι αν ναι, μπορεί να το κάνει σωστά; Γιατί ο σκοπός δεν είναι απλά να απαγκιστρωθείς από έναν παλιό Νόμο αλλά και να έχεις την τόλμη και την φαντασία για να συλλάβεις και να οικοδομήσεις εκείνον

που θα αντικαταστήσει τον παλιό.

Δεν αρκεί να εξοβελίσουμε από τον βίο μας τον Μωσαϊκό και Κυπριακό Νόμο για να πάρουμε τον Ευρωπαϊκό Νόμο όταν η ίδια η Ευρώπη δεν ξέρει καλά καλά τι κάνει, όταν ο πολιτισμός και οι πόλεις της αποτελούν ένα χάος και όταν όλοι οι μεγάλοι πολιτικοί άνδρες της είναι άνθρωποι χωρίς όραμα, χωρίς ορθοφροσύνη και χωρίς καν μια στοιχειώδη υγία.

Προς τι λοιπόν να προσδεθούμε εμείς στο άρμα της; Τάχα δεν υπάρχει άλλη επιλογή από τον Κυπριακό και τον Ευρωπαϊκό Νόμο; Δεν υπάρχει μια τρίτη επιλογή; Δεν υπάρχει καλύτερη επιλογή;

Βέβαια δεν αρνούμαι πως ο Ευρωπαϊκός Νομοθετικός Κώδικας είναι καλύτερος από τον Κυπριακό, όπως δεν αρνούμαι επίσης πως και τα ευρωπαϊκά ήθη είναι πιο φιλελεύθερα από τα κυπριακά. Είναι γενικά ένας πολιτισμός πιο προοδευτικός από τον δικό μας πολιτισμό και πιστεύω πως επιτρέπει να ζήσει σ' αυτό κάποια μειοψηφία ανθρώπων που δεν είναι και δεν συμπεριφέρεται όπως συμπεριφέρεται η πλειοψηφία.

Απ' αυτή την άποψη θεωρώ ότι αποτελεί θετική κίνηση η προσπάθεια μας να εναρμονίσουμε την νομοθεσία μας με την νομοθεσία της Ευρώπης, αλλά εγώ δεν θέτω το θέμα ως απλή επιλογή μεταξύ της δικής μας γνωστής νομοθεσίας και ηθικής, από την μια, και της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας και ηθικής από την άλλη.

Αν καταλάβατε, αυτό που υποστηρίζω εγώ είναι πως μπορεί να υπάρχει και μια τρίτη επιλογή, καλύτερη και απ' αυτή και από εκείνη, και για την οποίαν ίσως η Ευρώπη να μην έχει ιδέα. Ίσως το μισό της να είναι εγκλωβισμένο στις κατεστημένες αξίες της όπως ο πολιτισμός της είναι εγκλωβισμένος στις χαώδεις πόλεις της.

Όταν έρχεται η Ευρώπη και απαιτεί από μας αυτό και εκείνο δεν κάνει τίποτε άλλο βασικά από το να επιβάλλει, σαν ισχυρότερη εξουσία, το δίκαιο της, αλλ' όμως δεν μας δίνει σε καμιά περίπτωση και την απόδειξη πως μας επιβάλλει το δικαιότερο δίκαιο και πως δεν υπάρχει άλλο καλύτερο απ' αυτό.

Ενώ λοιπόν μπορεί να είναι, και είναι, καλύτερο από το Μωσαϊκό Δίκαιο, καλύτερο από το Μουσουλμανικό ή το Κυπριακό Δίκαιο, όμως δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να ισχυριστεί πως κάποιο άλλο, το δικό μου για παράδειγμα, δεν είναι καλύτερο από το δικό της.

Βέβαια θα μου πείτε πως εκείνοι δεν το ξέρουν, δεν το συνέλαβε η φαντασία τους και δεν το επεξεργάστηκε το μυαλό τους ώστε να το ξέρουν. Εγώ πάλι δεν τους το μίλησα, αλλά κι αν προσπάθησα κάποτε δεν μούδωσε κανείς σημασία.

Για την ώρα θα θεωρήσω ότι δεν το ξέρουν και έτσι θα τους απαλλάξω από την ευθύνη που δεν το υιοθέτησαν, δεν το υποστήριξαν, δεν σας το πρότιναν και δεν σας επέβαλαν αυτό, το δικό μου, αντί το δικό τους.

Κι όμως δεν μπορώ να κάνω το ίδιο με σας, δεν μπορώ να σας απαλλάξω δηλαδή, γιατί το δικό μου Δίκαιο, την δική μου πρόταση και το δικό μου σύστημα σάς το προτίνω εδώ και χρόνια χωρίς να του δίνετε την προσοχή που του αξίζει, και νά που τώρα σάς το προτίνω και πάλι και σας ζητώ να το υποστηρίξετε αλλά φοβάμαι ακόμα πως θα το προσπεράσετε κι αυτή την φορά.

Αυτό που σας ζητώ εγώ είναι να μην είσαστε για πάντα έρμαιο τών αποφάσεων άλλων. Δεν προφτάσατε καλά καλά να αποδεσμευθείτε από θεϊκές - τάχα - εντολές δοσμένες στον άνθρωπο εδώ και χιλιάδες χρόνια και νά που βιάζεστε να υποδουλωθείτε στις εντολές και τα κεκτημένα ενός γερασμένου και οστεοπορωμένου πολιτισμού ο οποίος όλο κι όλο που πετυχαίνει είναι να σας κάνει μετόχους ενός συστήματος και μιας βιομηχανίας που κύρια σπουδή της θα είναι η ανάγκη για κέρδος, πάλι για κέρδος και πάντοτε για κέρδος, έστω και αν εγώ βλέπω πως απ' αυτή την άποψη προπορεύεστε της Ευρώπης.

Όταν λοιπόν έρχεστε και παθαίνετε εσείς σήμερα κάτι το οποίο έχουν πάθει κάποιιο άλλοι πριν από δεκάδες χρόνια και ανατρέχετε πίσω για να μάθετε τι έφταιξε για να μην πάθετε τα ίδια και

χειρότερα, τότε νομίζω πως δεν θα κάνατε άσχημα αν ρίχνατε μια ματιά σε κείνο το στοιχείο του Ευρωπαϊκού πολιτισμού που φαίνεται με μια ματιά. Κι αυτό που φαίνεται φίλοι μου με μια ματιά, είτε είσαι πίσω από το τζάμι ενός αυτοκινήτου είτε πίσω από το τζάμι ενός αεροπλάνου, δεν είναι άλλο από το χάος των πόλεων του. Αν είναι λοιπόν αλήθεια πως ο καθρέφτης ενός πολιτισμού είναι οι πόλεις του, τότε αυτό που φαίνεται στον καθρέφτη είναι ένα τερατώδες κατασκευάσμα χωρίς αρχή και τέλος άξιο για ισοπέδωση μάλλον παρά για μίμηση και αντιγραφή και που δυστυχώς εισάγεται ολοένα και περισσότερο σ' αυτό τον τόπο χωρίς να μπορεί κανείς να το σταματήσει.

Τι σας προτίνω εγώ; Νά: πάρτε από την Ευρώπη - αλλά και από κει και από δω, κι από το σήμερα και από το χτες - ότι είναι καλό και απορρίψτε ότι είναι κακό. Μελετήστε τις πόλεις και τον πολιτισμό τους για να πάρετε κάθετι που θα βοηθούσε στην οικοδόμηση των δικών σας πόλεων και του δικού σας πολιτισμού. Για όλα υπάρχει το καλύτερο, τόσο μάλλον που σας το λέει εκείνος που πάσκισε όσο κανείς για να το βρει και να σας το προσφέρει.

Μην πάτε από γκρεμμό σε ρέμα. Μην αφήσετε το χωριό και την αυλή σας για να καταλήξετε σε ασυνάρτητες και τερατώδεις πόλεις. Βάλτε την γεωμετρία και τα μαθηματικά στην ζωή, στον πολιτισμό και στις πόλεις σας και, κυρίως, βάλτε την Λογική. Μην οικοδομείτε και μην σχεδιάζετε για να ικανοποιήσετε τις ανάγκες τού εγωισμού σας αλλά τις ανάγκες τής κοινωνίας σας. Έχετε δικό σας μιालό. Δουλέψετε το για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Μην βασίζεστε και τόσο σε ξένες δυνάμεις και μην γυρεύετε να αντιγράψετε χρεωκοπημένους πολιτισμούς.

Σας λέω πως έχετε την δυνατότητα να οικοδομήσετε έναν καινούριο και καλύτερο πολιτισμό. Δεν έχετε ανάγκη από οπιοδήποτε για να σας επιβάλει τον δικό του. Δείξτε λοιπόν πως έχετε τιμή και μπέσα και νάστε σίγουροι πως από την στιγμή που θα κάνετε αυτά που πρέπει, τότε μπορείτε να κάνετε έναν ολόκληρο κόσμο να αναδυθεί από το μηδέν. Είπα: πάντα η θέληση είναι αυτό που αποτελεί την πρώτη ύλη για την δημιουργία.

Αν την έχετε λοιπόν την θέληση, τότε δείξτε την. Δείξτε την και εδώ και εκεί και δώστε προς κάθε κατεύθυνση να καταλάβουν πως έχετε μια καλύτερη νομοθετική πρόταση από την Μωσαϊκή ή την Ευρωπαϊκή πρόταση και μια καλύτερη επιλογή (μια μεσογειακή, ερωτική και κουμμουνιστική, ας πούμε, επιλογή, αλλά κουμμουνιστική, όχι σοσιαλιστική, όχι σοβιετική και όχι Ακελική. Μια πρωτοχριστιανική, αν θέλετε, Πυθαγορική και Πλατωνική επιλογή) από κείνην που αφήσατε και από κείνην όπου σάς σύρουν οι άρχοντες σας.

Αν την εκφράζει ο Ούτοπος αυτή την επιλογή και αν είναι ή αν ήταν μόνος ως εδώ, ας πούμε πως αυτό είναι δευτερεύον. Το πρωτεύον είναι πως ο Ούτοπος είναι δικός σας άνθρωπος και πάσκισε και παιδεύτηκε για χρόνια για να την βρει και να σας την παραδώσει στην κάθε της λεπτομέρεια.

Εδώ είναι αυτή η επιλογή. Δείτε την, σκεφτείτε την και αν νομίζετε πως θα λειτουργήσει ευεργετικά για σας, τότε σάς λέω πως είναι εδώ.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκαπέντε.

Παφίτες, και Παφίτισσες, πως ο Ούτοπος αγωνίζεται για ένα νέο σύστημα και για έναν νέο κόσμο και όχι απλά για την Βουλευτική έδρα, το ξέρετε. Ξέρετε επίσης πως η Βουλευτική έδρα τού προσφέρει απλώς το πρόσχημα για να σας δώσει ένα μήνυμα και μια πρόταση διαφορετική από κείνην που σας δίνουν όλοι οι άλλοι που ενδιαφέρονται επίσης για την Βουλευτική έδρα, είτε είναι ενταγμένοι σε κόμμα είτε όχι.

Πολλοί από σας ίσως σκέφτονται πως είναι απλά ένας ρομαντικός άνθρωπος που εκμεταλλεύεται αυτές ή εκείνες τις εκλογικές αναμετρήσεις για να παραστήσει τον ιεροκήρυκα και για να συγκεντρώσει την προσοχή των ανθρώπων στο πρόσωπο του, χωρίς να νιάζεται στην ουσία και πολύ για την πραγματοποίηση της πρότασης του. Μάλιστα το γεγονός ότι ζει μόνος, το ότι δεν βγαίνει να κάνει δηλώσεις γι' αυτό και για κείνο και δεν οργανώνεται με κάποιους άλλους ανθρώπους ώστε να προωθήσει μ' έναν τρόπο συλλογικό τις θέσεις του, ενισχύει γι' αυτούς την άποψη πως είναι ένας ουτοπιστής, ένας άνθρωπος χωρίς την αναγκαία για το όραμα του βούληση για δράση.

Κι όμως θα θεωρήσω πως υπάρχει κάποια παρεξήγηση εδώ. Κάπως δεν θα τον ξέρουν καλά αυτοί οι κύριοι γιατί αν τον ήξεραν θα ήξεραν και πως τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Αλίμονο αν ο άνθρωπος ο οποίος είναι όσο κανείς γεννημένος και προγραμματισμένος για την δράση, είναι και ανίκανος γι' αυτήν. Φαίνεται πως κάποιι δεν ξέρουν καλά την έννοια της λέξης. Αν θεωρούν δράση απλώς το να συνασπίζονται κάποιι με κάποιους και να κάνουν συγκεντρώσεις, ομιλίες και δηλώσεις εδώ και κει, είναι γελασμένοι! Από τέτια δράση νομίζω πως είσατε όλοι χορτάτοι.

Βέβαια είναι γνωστό πως έτσι λειτουργεί η δημοκρατία σας: κάποιι αποφασίζουν και στήνουν μια κλίκα ή μια συμμορία και την ονομάζουν κόμμα, οργάνωση, συντεχνία ή κυβέρνηση και οι πρωτοστατίσαντες μοιράζουν μεταξύ τους τις προεδρίες, τις αντιπροεδρίες, τις γενικές γραμματείες, τις βοηθές γενικές γραμματείες, τις υπουργίες, τις υφυπουργίες και πάει λέγοντας. Κάθε τόσο έχουν τα μνημόσυνα, τις γιορτές, τις συνάξεις και τις διαβουλεύσεις τους, οι δημοσιογράφοι σας τούς τρέχουν ξοπίσω για να τους πάρουν μια δήλωση τού ποδαριού και όλ' αυτά τα θεωρούνε οι αδαείς πολιτική δράση.

Ύστερα θα πρέπει να ξέρετε πως εκείνοι που τα κάνουν αυτά τα κάνουν γιατί έχουν πρώτα λυμένο το οικονομικό τους πρόβλημα και ούτε να οργώσουν έχουν ανάγκη για να βγάλουν το ψωμί τους, ούτε να τρυγήσουν, ούτε να κλαδέψουν. Ας είναι καλά γι' αυτό το κορόιδο η αγροτιά.

Αντίθετα ο Ούτοπος θα πρέπει να οργώσει ο ίδιος, θα πρέπει να τρυγήσει, να κλαδέψει, να ψεκάσει, δυστυχώς, να κάνει και να φτιάσει αφού ανήκει που ανήκει οικονομικά στην τάξη των κορόιδων και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να εργασθεί σκληρά για να μπορέσει να βγάλει το ψωμί του και κάτι παραπάνω.

Ύστερα είναι και η άσκηση του, γιατί η δουλιά από μόνη της δεν είναι αρκετή για να του προσφέρει μια ολοκληρωμένη άσκηση. Αναγκαστικά λοιπόν θα κλέψει χρόνο και από την ίδια την δουλιά του για να κάνει μια σωστή άσκηση, θα κλέψει από την ξεκούραση, και από την ώρα τού φαγητού του ακόμα.

Γιατί γι' αυτόν η υγία του είναι το πρώτιστο θέμα και ο πρώτιστος σκοπός, το πρώτιστο αγαθό και το πρώτιστο μέλημα του. Πρώτα λοιπόν η υγία και εκείνο που κάνει την υγία (η άσκηση δηλαδή) και μετά όλα τ' άλλα. Μετά η δουλιά, μετά το γράψιμο και μετά οι πολιτικοί αγώνες. Όταν δεν χάνεις τον σκοπό σου από τα μάτια σου τότε θα δεις πως υπάρχει χρόνος για όλα.

Εάν λοιπόν είναι αλήθια πως τα αγαθά αποκτούνται με κόπους, τότε από την στιγμή που η υγία αποτελεί το πρώτιστο αγαθό, είναι αναπόφευκτο πως θα χρειάζεται τούς μεγαλύτερους. Αυτό κι αν απαιτεί δράση λοιπόν. Όλα τ' άλλα είναι μασκαραλίκια μπροστά στην δράση και στον αγώνα που απαιτεί μια πλήρης υγία και, ασφαλώς, δεν είναι έτσι στα κουτουρού που έφτασα στο σημείο να δηλώνω πως «οι πολιτικοί μου αγώνες είναι παιχνιδάκια μπροστά στον καθημερινό αγώνα που κάνω για την υγία (μου).»

Έπειτα σαν ο άνθρωπος που έχει πεισθεί πως η καλύτερη στρατηγική σε κάθε αγώνα είναι το να είσαι ισχυρός, τουτέστιν: υγιής, δεν θα μπορούσα να χειρισθώ διαφορετικά το ζήτημα. Γιατί η υγία, και το ψυχικό σθένος που αυτή συνεπάγει, είναι εκείνο ακριβώς που σε κρατάει στην μάχη όταν οι άλλοι έχουν τραπέι σε φυγή.

Γιατί έτσι είναι: αν κρατάω ακόμα στα 43 μου χρόνια την Ιδέα και το Όραμα που συνέλαβα στα 18 μου είναι γιατί ακριβώς γυμνάζομαι όπως γυμνάζομαι (καθημερινά και ακατάπαυστα δηλαδή), διαφορετικά θα τα πουλούσα και γω για λίγο χρήμα και για μια καλή θεσούλα.

Έτσι το κρατάω λοιπόν το Όραμα: με τα πόδια και με τα χέρια και με όλο το σώμα μου. Με τους μηρούς, με τους γοφούς, με τους κοιλιακούς και με τους ραχιαίους και και και ή: με το τρέξιμο, με το περπάτημα, με το κολύμπι και με την σκληρή δουλιά.

Πιστεύω πως ένας υγιής άνθρωπος μπορεί να είναι ωφέλιμος για τους συνανθρώπους του όταν τον οπλίζει ο λαός με εξουσία και είναι γι' αυτό ακριβώς που η κύρια προτεραιότητα μου είναι αυτή. Έτσι κι αλλιώς σαν ένας άνθρωπος που δεν χάνει ποτέ την ελπίδα και τον σκοπό του πιστεύω ακόμα μέσα μου πως κάποια στιγμή θα με χρειαστείτε και θα με καλέσετε για να σας σώσω όταν το ποτήρι θα έχει πια ξεχειλίσει και τότε εγώ θα πρέπει να είμαι έτοιμος να τρέξω ανά πάσαν στιγμήν, θα πρέπει να είμαι υγιής ανά πάσαν στιγμήν. Γιατί αν δεν είμαι, τότε όση εξουσία και αν μου δώσετε δεν θα μπορέσω να σας ωφελήσω σε τίποτα και θα κάνω απλώς όσα ακριβώς κάνουν και οι άλλοι στους οποίους δίνετε ως τώρα αυτήν ή εκείνη την εξουσία.

Θέλω λοιπόν να κατανοήσετε πως από την στιγμή που τα δεδομένα μου είναι αυτά που είναι και από την στιγμή που ο μισός χρόνος μου πάει στην βιοπάλη και ο άλλος μισός στην άσκηση μου, τότε δεν μπορώ να εξοικονομήσω χρόνο για να έρθω σε σας και να σας κάνω τον ιεραπόστολο, για να σας πείσω, ίσως, σήμερα εγώ γι' αυτό και αύριο να μεταπεισθείτε από άλλον για κείνο και φτου κι απ' την αρχή.

Αναγκαστικά θα περιορίσω την δράση μου στην περίοδο των εκλογών και θα προσπαθήσω τότε μόνο να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία για να σας εκθέσω τα επιχειρήματά μου και να σας πείσω για το ωφέλιμο και το εφικτό του οράματός μου.

Ύστερα, από την στιγμή που θα αποφασίσω να σας προβάλλω και να σας διαφημίσω το όραμα μου, τότε θα πρέπει απαραίτητα να προετοιμαστώ γι' αυτό σαν ένας οραματιστής και όχι σαν ένας πολιτικάντης. Αναγκαστικά λοιπόν θα κάτσω να γράψω για το όραμα μου, ύστερα θα πρέπει να φροντίσω να δαχτυλογραφηθεί και, τέλος, να τυπωθεί. Αναπόφευκτα τότε θα μεταθέσω τον χρόνο που θα φέρω το μήνυμά μου στα χέρια σας και δεν αποκλείεται να τα καταφέρω μόλις την τελευταία στιγμή, αλλά θα τα καταφέρω.

Είτε καλώς είτε κακώς συμβαίνει αυτό, όμως το γεγονός είναι πως έτσι μόνο μπορώ να χειριστώ το θέμα. Αν θα θυσιάσω δύο, έναν ή μισό μήνα για σας, χαλάλι σας, όμως δεν μπορώ να θυσιάσω όλο τον χρόνο μου.

Έτσι κι αλλιώς κι αυτός ο ένας ή ο μισός μήνας είναι υπεραρκετός ενώ, από την άλλη, το μήνυμά, η πρόταση και το όραμα μου είναι αρκετά ξεκάθαρα ώστε να τα εννοήσετε αμέσως και να προλάβετε εγκαίρως να τα υποστηρίξετε αν αποφασίσετε τελικά να τα υποστηρίξετε.

Έστω λοιπόν και αν αυτό το μήνυμά, αυτή η πρόταση και αυτό το όραμα είναι άγνωστο για την καθημερινή ζωή και για το σύστημα που ξέρετε, όμως δεν αμφιβάλω πως είναι γνωστό και οικείο (και ποθητό) για την ψυχή σας κι ίσως ίσως να αισθάνεσθε πως το ζήσατε κάπου και κάποτε ή πως θα το ζήσετε κάπου στο μέλλον.

Δεν έχω καμιά αμφιβολία πως αυτό το όραμα υπάρχει τώρα κάπου στην πραγματικότητα. Χιλιάδες, και εκατομύρια ίσως, πλανήτες το έχουν κατακτήσει ήδη, το ζούνε και το χαίρονται.

Φανταστήκατε ποτέ πώς θα είναι η ζωή σε κείνους τούς κόσμους; Δεν είναι και δύσκολο. Ψάξετε μέσα σας, κοιτάξετε λίγο την ψυχή σας και τους μικρούς και καθημερινούς παράνομους πόθους της και πιστεύω ότι θα έχετε μια σωστή αντίληψη για το πράγμα.

Μεταξύ μας δεν πέρασε μέρα χωρίς να σκεφτώ πώς θάναι η ζωή εκεί και πώς θάπρεπε να είναι εδώ. Ζώντας σαν όλοι σας σ' ένα λάθος σύστημα και σ' έναν λάθος κόσμο προσπάθησα όσο δεν προσπάθησε κανείς να πιάσω στο μυαλό μου και να δώσω στους ανθρώπους μια χειροπιαστή

εικόνα για τα όσα συμβαίνουν εκεί.

Η πείρα λοιπόν, το πείραμα και το πολιτικό μου ταλέντο στο οποίο εντάσσω τα πάντα, μου λένε πως θα ξυπνάνε κάθε πρωί με μια υπέροχη διάθεση για εργασία και ζωή, θα εργάζονται μαζί, θα παίζουν μαζί, θα τρέχουν, θα περπατάνε, θα κολυμπάνε, θα τρώνε μαζί, θα οργώνουν μαζί την γη, θα κλαδεύουν, θα σπέρνουν και θα τρυγούν και θα κάνουν τα πάντα μαζί και, πάντα σχεδόν, με μυϊκά μέσα. Δεν θα υπάρχουν εκεί μηχανές (εκτός για να κατασκευάζουν και να επισκευάζουν εργαλεία) και έτσι, κάνοντας τά πάντα με τα χέρια και με τα πόδια τους και συμμετέχοντας όλοι σε όλες τις εργασίες, θα χορταίνουν την καρδιά τους (γιατί είπαμε: η τροφή για την καρδιά είναι η σωματική άσκηση και εργασία) και θα είναι υγιείς και ευτυχισμένοι.

Αντίθετα σ' αυτόν εδώ τον κόσμο όλοι χρησιμοποιούν τις μηχανές για τις εργασίες, τις μεταφορές ή τις μετακινήσεις τους, αναγκαστικά αρωστάνε, χάνουν την όρεξη τους για φαΐ, για νερό, για ύπνο, για ζωή, για εργασία και για έρωτα και ύστερα έρχονται να σώσουν την κατάσταση με τσιγάρα, ναρκωτικά, αλκοόλ, χάπια και εγχειρήσεις, κι αν σώζεται.

Σε κείνον τον κόσμο και σ' αυτό που σας προτίνω εγώ, οι πόλεις σας θα έχουν τα πάντα και έτσι θα αποφεύγεται κάθε άσκοπη και αχρεία μετακίνηση σας από πόλη σε πόλη. Θα ταξιδεύετε απλά για την ευχαρίστηση σας, και πάντα περπατώντας ή κολυμπώντας. Σε κάθε περίπτωση θα υπάρχει ένας σταθμός για να σας ξεκουράσει, θα υπάρχει φαγητό και στέγη για σας ως την ώρα όπου θα πρέπει να συνεχίσετε τον δρόμο σας, για να γνωρίσετε και να αγαπήσετε νέους ανθρώπους, να ζήσετε νέες εμπειρίες, νέα βιώματα, νέα αισθήματα και νέα ονόματα. Όλα θα λειτουργούν εκεί έτσι ώστε να έχετε την κάθε μέρα και την κάθε στιγμή την αίσθηση πως ζείτε σ' έναν Παράδεισο με τα όλα του (γιατί γι' αυτό ακριβώς είναι που σας μιλάω), όπου θα έχετε το κάθετί την ώρα που το χρειάζεστε και όπου οι μεγαλύτερες ηδονές, οι ηδονές για τις οποίες χρεώνεστε ακριβά και πανάκριβα σ' αυτόν εδώ τον κόσμο για να τις αγγίξετε μόνο, θα σας παρέχονται εκεί επί καθημερινής βάσης και δ ω ρ ε ά ν, κι αυτό έτσι απλά γιατί θάνατι καθήκον εκείνου τού κόσμου και εκείνου τού συστήματος να σας τις προσφέρει έτσι και όχι αλλιώς.

Ζυγίστε και πάλι τα υπέρ και τα κατά, σας προκαλώ. Έχετε ακόμα τον χρόνο και το μυαλό. Όσο λοιπόν και αν φαντάζει ένα ρομαντικό όνειρο εκείνος ο κόσμος, όμως δεν μπορείτε να αρνηθείτε πως είναι το όνειρο σας, είναι το όνειρο τού καθενός σας και όχι μόνο τού Ούτοπου. Ο Ούτοπος έρχεται απλά και το βγάζει στους δρόμους για να σας πείσει ότι μπορείτε και να το διεκδικήσετε και να το πραγματοποιήσετε. Από σας εξαρτάται.

Όλα έγκεινται στην θέληση σας. Από την στιγμή λοιπόν που η δική μου είναι δεδομένη, τότε απομένει η δική σας. Αποφασίστε την και τότε θα δείτε πώς γίνεται το όνειρο πράξη και πραγματικότητα.

Δεν νομίζετε πως είναι καιρός να οργώσουμε και να σπείρουμε τον πλανήτη με νέες ιδέες; Δεν νομίζετε πως είναι καιρός να ταράξουμε και να ταρακουνήσουμε τον πλανήτη;

Αν θέλετε λοιπόν δράση και όχι λόγια, αν θέλετε τέτια δράση που να διεγείρει την οικουμένη, τότε ιδού η ευκαιρία σας.

Από την στιγμή που το Όραμα και ο κόσμος τού Ούτοπου έχει μελετηθεί και σχεδιασθεί στην κάθε του σχεδόν λεπτομέρεια, τότε πλέον τον λόγο θα τον έχει η δράση, η δράση για τα καλύτερα και θεαματικότερα δυνατά αποτελέσματα. Τέλιωσαν τα ψέματα, τέλιωσαν και τα λόγια.

Σκεφτείτε λοιπόν κι αν θέλετε να τον δείτε σε πλήρη δράση, αν θέλετε να μάθετε τι παναπεί δράση, τότε δώστε του την νίκη και την εξουσία και θα τον δείτε κι εκεί.

Κώστας Κυριάκου
(Ούτοπος).

Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκαέξι.

Πως, φίλοι μου, «ο πόλεμος είναι ο πατέρας τών πάντων» (Ηράκλειτος), πιστεύω θα το ξέρετε, κι ασφαλώς θα ξέρετε και το σχετικό αξίωμα: ουαί τοίς ηττημενοίς! Ελπίζω πως αντιλαμβάνεστε το νόημα του αλλά για καλό και για κακό θα σας το παραφράσω για να γίνει πιο κατανοητό από σας που ξέρετε και ζείτε αυτό τον καθημερινό πόλεμο ανάμεσα σας: ουαί τοίς αποτυχημένοις! (αλίμονο στους αποτυχημένους). Ουαί τοίς πτωχοίς, ουαί τοίς αφανείς και ουαί τοίς αδυνάτοις.

Έτσι τόχει η μοίρα: οι νικητές και οι επιτυχημένοι, εκείνοι που κερδίζουν τις μάχες και τα πόστα, βάζουν τούς κανόνες και οι ηττημένοι και οι αποτυχημένοι ακολουθούν και υποτάσσονται στο θέλημα τους. Δυστυχώς έτσι περίπου γράφεται η ιστορία και έτσι plάθεται η κοινωνία και ο πολιτισμός: με πολέμους και με μάχες, με νίκες και με επιτυχίες ή με ήττες και με αποτυχίες. Η μεγαλοψυχία δεν χρειάζεται τότε, και η δικαιοσύνη είναι περιττή. Το ίδιο και η ευγένεια, η συμπόνια και ο ανθρωπισμός.

Αν καταφέρνεται και νικάτε, τότε ζήτω σας. Διαφορετικά αλίμονο σας. Τρέξετε να κρυφτείτε. Για το σύστημα θα είστε ένας είλωτας εφ' όρου ζωής, και διπλά αλίμονο σας αν τολμήσετε να σηκώσετε κεφάλι και ν' αλλάξετε τον νόμο τών ισχυρών.

Διάβασα και σημείωσα αυτό κάποτε: δεν υπάρχει καλύτερη σκοπιά για να παρατηρήσεις και να μάθεις τον κόσμο από έναν σταυρό. Απ' αυτή την άποψη θεωρώ πως παρατήρησα και έμαθα - πάντα μ' έτρωγε η δίψα τής μάθησης - τον κόσμο καλύτερα από τον καθένα αφού κατά τα ισχύοντα κοινωνικά δεδομένα καί ηττημένος ήμουν και ηττημένος είμαι.

Σε λεπτομέρειες δεν σκοπεύω να μπω αφού ούτως ή άλλως το πράγμα είναι φανερό και από το αυτοκίνητο με το οποίο κυκλοφορώ, και από τα ρούχα που φορώ, από τις δουλιές που κάνω και από τις συνήθειες και τις σχέσεις που έχω ή δεν έχω.

Εάν λοιπόν παρθεί τοίς μετρητοίς εκείνο το «ουαί», τότε εγώ πρέπει να είμαι περιφρονητός και καταφρονητός από την συντριπτική πλειοψηφία τών ανθρώπων που υπάρχουν και κυκλοφορούν στον ορίζοντα τών ματιών μου.

Χωρίς να ισχυρίζομαι πως δεν έχει από καιρού εις καιρόν διακυμάνσεις η συμπεριφορά τους, όμως κατά το πλείστον η στάση τους απέναντι μου είναι περίπου όπως η στάση τού νικητή απέναντι στον νικημένο, τού επιτυχημένου απέναντι στον αποτυχημένο.

Όλοι τους σχεδόν δεν έχουν την παραμικρή αμφιβολία πως είναι σπουδαίοι, είναι σημαντικοί, είναι κάπιοι, είναι και είναι. Είτε λοιπόν είναι γιατροί, είτε είναι δάσκαλοι ή καθηγητές, νοσοκόμοι, αστυνομικοί, νοικοκυρούλες και σύζυγοι μεγάλων και επιφανών ανδρών και παραγόντων, μαγαζάτορες, εστιατόρες, επιχειρηματίες κάθε λογής, όλοι νομίζουν πως είναι τόσο σπουδαίοι - κι ίσως και τόσο άρωστοι, ίσως - που δεν αξίζεις γι' αυτούς ένα χαιρέτισμα ή μια ματιά. Όλοι περνούν και προσπερνούν με την παγερότητα τών πτωμάτων και των αγαλμάτων, ασάλευτοι σαν ετοιμοθάνατοι και ανίκανοι όλοι για ένα χαμόγελο.

Βέβαια δεν μπορείς να υποχρεώσεις κιόλας κάπιο να σου χαρίσει ένα χαιρέτισμα ή ένα χαμόγελο αφού δεν έχει την διάθεση, αλλά έλα που ούτε που προσπαθούν καν!

Τόσο αμελητέος και τόσο αδιάφορος τούς είναι κανείς όταν δεν τους συμφέρει ή όταν δεν είναι σπουδαίος.

Κι όμως υπάρχει εδώ το ερώτημα: άραγε το πρόβλημα είσαι εσύ ή είναι εκείνοι; Είμαι εγώ ή μήπως κάτι άλλο μέσα τους που τους κάνει τόσο κρύους και αδιάφορους απέναντι ακόμα και στον πιο ενδιαφέροντα άνθρωπο στον πλανήτη;

Είμαι αλήθεια εγώ ασήμαντος και αποτυχημένος ή είναι εκείνοι μοχθηροί και άρωστοι; Και αφού

στο κάτω κάτω δεν τους έφταιξα σε τίποτα, τότε τι τους στοιχίζει να προσπαθήσουν να δείξουν πως χαίρονται που με βλέπουν;

Νά γιατί τόχω παράπονο. Ξέρω ότι δεν έφταιξα σε κανέναν, ξέρω πως αξίζω λίγης προσοχής και λίγης αγάπης και, κυρίως, ξέρω πως προσπαθώ να τους βοηθήσω, να τους γιατρέψω και να τους σώσω, όπως ξέρω επίσης πως είμαι ο μόνος που θέλει και μπορεί να το κάνει.

Αντί λοιπόν να μου δώσουν λίγο θάρρος και λίγη σημασία, μ' αφήνουν με την αίσθηση κάθε φορά που με βλέπουν και τους βλέπω πως αποτελώ έναν κίνδυνο γι' αυτούς, έναν κίνδυνο για τα προνόμια τους ίσως, για τον πολιτισμό, για την κοινωνία, για την θρησκεία, για την παράδοση, για τα ήθη και για όλο το σύστημα τους.

Κι άντε να τους πείσω πως είναι το καλό τους που θέλω και είναι για το καλό τους που πασκίζω. Αλλά πού να καταλάβουν με τόση σήψη και τόσα άλατα συσσωρευμένα στο αίμα και στην καρδιά τους; Αναγκαστικά λοιπόν θα μείνουν εκείνοι με το χάλι τους κι εγώ με το παράπονο μου, κι όποιος αντέξει.

Αλλα τα αξιώματα τα δικά μου και άλλα εκείνων, άλλες οι αξίες οι δικές μου και άλλες εκείνων, άλλος ο κόσμος ο δικός μου και άλλος εκείνων.

Πιού τώρα οι αξίες είναι οι καλύτερες, πιος θα μας πει; Πιού ο κόσμος είναι ο καλύτερος και πιος τελικά είναι ο νικητής και ο επιτυχημένος και πιος ο ηττημένος και αποτυχημένος, πιος θα μας πει;

Αραγε το γεγονός ότι όλοι εκείνοι αποτελούν μια αγέλη ή το ότι έχουν πενταπλάσιο ή δεκαπλάσιο ετήσιο εισόδημα από το δικό μου ή το ότι εκείνοι έχουν περισσότερες κινητές και ακίνητες που εγώ δεν τις έχω, είναι άραγε αυτό και κείνο αρκετό επιχείρημα για να πεισθεί κανείς πως εκείνοι είναι πιο επιτυχημένοι και πιο νικητές από μένα;

Αραγε ζυγίζουν και εκτιμούν σωστά τα πράγματα και τους ανθρώπους ή μήπως είναι σε τέτια πλάνη και σε τέτιο σκοτάδι ώστε να εκλαμβάνουν τις σκιές τών πραγμάτων ως τα ίδια τα πράγματα, και αυτές και εκείνες τις τεχνολογικές ή άλλες κατακτήσεις τους ως δύναμη και ευδαιμονία;

Κι όμως αναρωτήθηκαν ποτέ αυτοί πίο τελικά είναι το μεγαλύτερο αγαθό τής ζωής για το οποίο αξίζει να κάνεις και να προσφέρεις τα πάντα για να το αποκτήσεις;

Δεν ξέρω πώς εκτιμάτε εσείς τα πράγματα αλλά εγώ πιστεύω πως είτε έχει κανείς την υγία είτε δεν την έχει, τότε λογικά θα πρέπει να εκτιμά πως αυτή είναι το μεγαλύτερο αγαθό. Γιατί αν την έχει, τότε ακόμα και τα πιο καθημερινά και συνηθισμένα πράγματα αποτελούν για κείνον πηγή ευτυχίας και ευχαρίστησης, έστω και αν είναι ο φτωχότερος άνθρωπος στην γη. Αν δεν την έχει πάλι, τότε έστω και αν τα οικονομικά του είναι τα καλύτερα, έστω και αν σε κοινωνικό επίπεδο όλα πάνε καλά μ' αυτόν και με τα παιδιά του, έστω και αν δεν είχε κανένα δυστύχημα στους δρόμους και έστω και αν δεν βουλίαζε κανένα καράβι του, τότε οι πιο καθημερινές στιγμές του είναι μονίμως συνοδευμένες με πονοκεφάλους, άγχη, έλκη, διαβήτες, στομαχόπονους και αναγούλες, πράγματα δηλαδή που κάνουν την ζωή του τέτια κόλαση που είναι να αναρωτιέσαι αν αξίζει ή όχι να την ζει.

Χωρίς υπερβολές λοιπόν έτσι έχει το πράγμα και θα σας το δώσω παραστατικά για να το εννοήσετε και να μην το ξεχάσετε ποτέ: αν λοιπόν έχετε Υγία σ' αυτή την ζωή, τότε έχετε 1. Αν πέραν τής υγίας έχετε καλά και ωραία παιδιά, τότε προσθέστε μετά το 1 που έχετε ένα 0 και τότε το 1 σας το κάνετε 10. Αν είστε και σεις ο ίδιος ωραίος και έξυπνος και με καλούς φίλους, τότε βάλτε ακόμα ένα 0 και τότε το 10 σας το κανετε 100. Αν έπειτα έχετε και μια ωραία και σέξυ γυναίκα που σας ανάβει ακόμα και που στο κρεβάτι τα δίνει και τα παίρνει όλα, τότε βάλτε ακόμα ένα 0 και έχετε 1000. Αν έχετε και ένα ωραίο σπίτι, καλή δουλιά και άφθονη κινητή και ακίνητη περιουσία και αν και η γυναίκα σας αυξάνει και κείνη με την δουλιά και την περιουσία της το οικονομικό σας εκτόπισμα και αν, επιπλέον, πετύχατε και καμιά γκομενίτσα, τότε τα 1000 κάντε τα 10.000 και τις 10.000 κάνετε τις 100.000 και πάει λέγοντας. Όμως από την στιγμή που δεν έχετε

την Υγία, τότε αυτόματα χάνετε το 1, τον αριθμό που δίνει αξία στα μηδενικά δηλαδή, και τότε σάς μένουν μόνο τα μηδενικά. Γιατί ούτε η ωραιότητα σας, ούτε η ωραιότητα τών παιδιών, της γυναίκας ή της γκόμενας σας μπορούν να σας δώσουν την υγία, κι ούτε ασφαλώς η καλή σας δουλιά, οι καλοί σας φίλοι ή η όλη κινητή και ακίνητη σας περιουσία. Αυτά από μόνα τους δεν δίνουν υπόσταση και νόημα στην υγία αλλά μάλλον η υγία δίνει υπόσταση και νόημα σ' αυτά.

Γιατί έτσι είναι: για έναν που έχει μιαν αληθινή και στέρεη υγία είστε όλοι σας (όλοι: επιχειρηματίες, δάσκαλοι, καθηγητές, δικηγόροι, δικαστές, αστυνόμοι και αστυνομικοί, τραπεζικοί ή δημόσιοι υπάλληλοι, νοικοκυραίοι και νοικοκυρούλες), ένα τίποτα. Χωρίς υγία, χωρίς γνώση, χωρίς βούληση και πειθαρχία και χωρίς, τέλος, την συναίσθηση πως πρέπει να υποτάξετε την ζωή και την μοίρα σας σε έναν καλύτερο, γνωστικότερο και ωραιότερο σας άνθρωπο είστε άχρηστοι και για το σήμερα και για το αύριο.

Χτυπάτε όσο θέλετε τα κεφάλια σας για να βρείτε τό γιατί αλλά το γεγονός είναι πως έτσι είναι το πράγμα: έχετε υγία; Τότε είστε κάτι, έχετε κάτι και είστε κάπιοι. Διαφορετικά ούτε έχετε, ούτε είστε κάτι ούτε και κάπιοι. Είστε ένα τίποτα, περιφέρεστε στο τίποτα, και φυτοζωείτε και σαπίζετε διαρκώς και αδιακόπως.

Εγώ λοιπόν που το ξέρω αυτό έτσι σκέφτομαι και έτσι κανονίζω την ζωή μου: πετυχαίνω στην Υγία; Αν ναι, τότε από την στιγμή που έχω μια στέγη, ένα στρώμα, λίγα ρούχα και λίγο φαγητό την ώρα που το χρειάζομαι, τότε δεν έχω να ζηλέψω σε τίποτα (ή σχεδόν σε τίποτα) τούς θεούς. Διαφορετικά είμαι και εγώ τόσο άχρηστος και τιποτένιος όσο και σεις.

Είτε το θέλετε λοιπόν είτε όχι, υπάρχει και αυτή η άποψη και πιστεύω είναι η σημαντικότερη. Δεν είναι τα πάντα θέμα μισθού, θέσης, αξιώματος ή ονόματος, υπόψιν.

Απ' αυτή την άποψη θέλω να ξέρετε πως ο Ούτοπος είναι ο πλέον επιτυχημένος, ο πλέον νικητής, ο πλέον ισχυρός και ο πλέον ακαταμάχητος. Σ' αυτό τον κόσμο λοιπόν όπου η λατρεία και η εξύψωση τών επιτυχημένων αποτελεί κώδικα κοινωνικής συμπεριφοράς είναι αφελές το να μην δείτε αυτό που φαίνεται με την πρώτη ματιά: πως ο Ούτοπος δηλαδή είναι ο πιο υγιής, ο πιο επιτυχημένος και, ασφαλώς, το πιο μεγάλο φαβορί σ' αυτό τον πόλεμο των πάντων ενάντια στους πάντες. Αρκεί μόνο μια στιγμή ν' αφήσετε κατά μέρος την μοχθηρία και τον φθόνο σας και θα το δείτε: ο Ούτοπος είναι ο δυνατός και ο ισχυρός και έχετε, σύμφωνα με τον ισχύοντα κώδικα ηθικής σας, υποχρέωση να τον κάνετε ακόμα πιο δυνατό και ισχυρό.

Χωνέψετε το λοιπόν: ο Ούτοπος δεν είναι αδύνατος, δεν είναι φτωχός, ούτε είναι αποτυχημένος. Ανοίξετε τά μάτια σας και δείτε το, θεόστραβοι, γιατί είναι κάτι που φαίνεται με την πρώτη ματιά: ο Ούτοπος είναι δυνατός, πολύ δυνατός, κι είναι πετυχημένος, πολύ πετυχημένος, και πλούσιος όσο κανείς γιατί έτσι το νιώθει και έτσι είναι και πλημμυρίζει τόσο από πλούτη και αγαθά που θέλει να προσφέρει και σε σας αυτά που του περισσεύουν.

Αν ενδιαφέρεστε για την προσφορά του και αν θέλετε να νιώθετε και σεις πως είστε πλούσιοι κι όταν ακόμα είστε φτωχοί, αν θέλετε να νιώθετε ισχυροί και πετυχημένοι ενώ είστε κοινωνικά ανίσχυροι και αποτυχημένοι κι αν θέλετε ακόμα να φτάσετε και σεις στο σημείο να νιώθετε πως δεν έχετε να ζηλέψετε ούτε τους θεούς από την στιγμή που έχετε μια ακλόνητη υγία, τότε υποστηρίξετε και δεχθείτε την προσφορά τού Ούτοπου και δώστε του την ισχύ και την εξουσία να κατευθύνει και να ρυθμίσει την ζωή και τις ώρες σας και τότε θα ζήσετε μέρες, χρόνια και αιώνες έτσι όπως ζει και αισθάνεται εκείνος. Τίποτ' άλλο.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος.)

Κείμενο υπ' αριθμόν Δεκαεφτά.

Φίλοι μου, απ' ότι ξέρω στο Κυπριακό λεξιλόγιο πρώτος Αττίλας λέγεται η πρώτη εισβολή των Τούρκων στο νησί στις 20 Ιουλίου του 1974 και δεύτερος Αττίλας η επανάληψη τής εισβολής μετά την προηγηθείσα εκχειρία, στις 14 Αυγούστου, αν δεν κάνω λάθος.

Κι όμως συχνά πυκνά ακούμε κάτι φωνές να μιλάνε για έναν τρίτο Αττίλα και άλλες αποκαλούν αυτό και άλλες εκείνο.

Αραγε πραγματοποιήθηκε τελικά ο τρίτος Αττίλας ή μήπως επίκειται; Τι συμβαίνει; Πιος θα ενημερώσει τον λαό και πιος θα τον προτρέψει να προσέξει; Έγινε μήπως και δεν τον πήρε ακόμα κανείς χαμπάρι ή μήπως πρόκειται για ένα φαινόμενο ή ένα γεγονός που συντελείται αργά αργά αλλά σταθερά και το οποίο θα καταλήξει να στοιχίσει στον Κυπριακό λαό περισσότερο απ' όσο οι προηγηθέντες δύο Αττίλες;

Ας πούμε πως είναι κι αυτό λοιπόν ένα θέμα που με προβληματίζει αυτές τις τελευταίες ημέρες και με προκαλεί να δώσω κι εγώ την δική μου άποψη πάνω στο ζήτημα.

Πιό θάταν λοιπόν εκείνο το κάτι που με τα γνωστά δεδομένα θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς ως τρίτο Αττίλα; Τι μπορεί νάναι τώρα αντίστοιχο εκείνων των εισβολών των Τούρκων που στέρησαν τα σπίτια και τις περιουσίες τους σε 200 χιλιάδες Κυπρίους;

Υπάρχει ή διαγράφεται μήπως τώρα κάτι το εξίσου επώδυνο με κείνο που έπληξε τότε κατά τρόπο ανεπανόρθωτο τόσους πολλούς συνανθρώπους μας ή μήπως στην προσπάθεια μας να καυτηριάσουμε κάποιες καταστάσεις θα καταλήξουμε σε μια κραυγαλέα υπερβολή;

Έστω λοιπόν και με τον κίνδυνο τής υπερβολής, κι έστω όχι, όμως πρέπει να προσπαθήσω να δώσω μια φιλολογική διέξοδο σ' αυτό το κάτι μέσα μου που μου λέει πως υπάρχει εδώ ένα ζήτημα, και μάλιστα σοβαρό. Υπάρχει ένας ένοχος εδώ, και μάλιστα μεγάλος.

Πώς θα ονόμαζα τον ένοχο μου; Έχει όνομα; Αν έχει λέει! Ονόματα και ονοματάκια που υποδιαίρουνται κι αυτά σε πολλά, αμέτρητα ονόματα.

Αυτό τον ένοχο εγώ τον ονομάζω σύστημα και εμπερικλείω σ' αυτό όχι μόνο τον πρώτο, τον δεύτερο, τον τρίτο ή τον τέταρτο Αττίλα αλλά και το ίδιο μας το κράτος, την ίδια μας την κυβέρνηση και την ίδια μας την κοινωνία. Γιατί και αυτοί και εκείνοι οι Αττίλες αποτελούν μέρος αυτού του μεγάλου ενόχου και του μεγάλου προβλήματος που λέγεται, όπως είπα, σύστημα. Είν' αυτό που κάνει τούς λαούς και τους ανθρώπους εχθρούς ανάμεσα τους, είν' αυτό που τους κάνει άπληστους, μοχθηρούς, αναισθητους και απάνθρωπους. Είν' αυτό που γεννά τούς πολέμους, είν' αυτό που κατασκευάζει τα όπλα, είν' αυτό που σκοτώνει και σακατεύει τούς ανθρώπους στους δρόμους ή στα πεδία των μαχών, είν' αυτό που φθείρει, που σαπίζει και αχρηστεύει την ανθρώπινη φυλή, κι αυτός δεν είναι απλά ένας τρίτος ή ένας τέταρτος Αττίλας αλλά και μια Κόλαση και μια Πανούκλα.

Σίγουρα βεβαίως είναι άδικο να έρθει ένας ισχυρός αριθμητικά και στρατιωτικά λαός και να διώξει από τα σπίτια και από την γη του έναν ανίσχυρο λαό και να σκοτώσει τόσους ανθρώπους. Έστω λοιπόν και αν υπήρξε η πρόκληση από κάποιους, όμως νά που στο τέλος πληρώνουν τα σπασμένα εκείνοι που δεν φταίζανε σε τίποτα.

Κι όμως παρόλαυτά η συντριπτική πλειοψηφία εκείνων των διωγμένων είναι ζωντανοί, είναι οι πλείστοι γεροί, έχουν γη για να σταθούν και μπορούν να ξαναφτιάξουν την ζωή τους απ' την αρχή. Το ότι τους πήραν την γη τους ή το ότι έχασαν κάποιους δικούς τους δεν ήταν, όσο και νάναι, γι' αυτούς το τέλος τού κόσμου. Σίγουρα ήταν δύσκολος καιρός αλλά ας πούμε πως οι χρονικές συγκυρίες ήταν τέτιες που με λίγη θέληση θα μπορούσε κανείς να επιβιώσει.

Στο μεταξύ τα χρόνια πέρασαν, γύρισαν οι καιροί, οι θάνατοι και οι ξεριζωμοί ξεχάστηκαν και οι πληγές επουλώθηκαν. Ο Αττίλας είναι εκεί και εμείς είμαστε εδώ, μόνοι μας με τους εαυτούς

μας, ικανοί αν θέλουμε να ζήσουμε μεταξύ μας με ειρήνη και με ομόνοια αλλά και ικανοί να ζήσουμε με πόλεμο και με διχόνοια.

Εικοσιεφτά σχεδόν χρόνια λοιπόν μετά από δύο Αττίλες νά που συνεχίζουμε, όσοι συνεχίζουμε, να ζούμε. Εργαζόμαστε, κοιμόμαστε, ξυπνάμε, τρώμε, πίνουμε και κάπου κάπου ψηφίζουμε και εκλέγουμε τούς αρχηγούς και τους νομοθέτες μας.

Αισίως λοιπόν κοντεύουμε στην επόμενη αναμέτρηση και ο εκλογικός πυρετός βρίσκεται στο αποκορύφωμα του. Ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος και ο φόβος μήπως αποτύχει ή χάσει κανείς τα ποσοστά του είναι μεγάλος κι αυτός και προκειμένου να μην δυσαρεστήσει ένας υποψήφιος κανέναν - πόσο μάλλον μια ισχυρή κοινωνικά παράταξη - είναι ικανός να πουλήσει και την πατρίδα του ακόμα.

Τέτιο που είναι το σύστημα και τέποιοι οι άνθρωποι, έχει αναπόφευκτα εκκολάψει κάποιες τάσεις οι οποίες έγιναν πλέον μόνιμο φαινόμενο κάθε φορά που πλησιάζουν εκλογές, και για κάποιο διάστημα μονοπωλούν και τις ειδήσεις μας.

Πιες είναι αυτές οι τάσεις; Νά: όλοι οι μισθοφόροι τού κράτους ξεσηκώνονται ο ένας μετά τον άλλον και ζητάνε αυξήσεις και προαγωγές. Οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, οι επιθεωρητές, οι γιατροί και όλοι ανεξαιρέτως δείχνουν αποφασισμένοι να τα κλείσουν όλα εάν δεν πετύχουν τον σκοπό τους.

Ε κι ασφαλώς όταν θέλουν να πετύχουν την αύξηση που θέλουν, τότε στις διαπραγματεύσεις που έρχονται και κάνουν ζητούν υπερδιπλάσια αύξηση ούτως ώστε στο παζάρεμα που θα ακολουθήσει να μπορούν να πουν στο τέλος ότι υποχώρησαν από τις αρχικές αξιώσεις τους.

Προφανώς το κόλπο είναι παλιό και ο κάθε μάπας το έχει για ευαγγέλιο στις συναλλαγές του. Οι γιατροί να μην το ξέρουν λοιπόν ή οι καθηγητές;

Ύστερα δείτε τούς υπουργούς: κάνουν στην αρχή τούς δύσκολους, ισχυρίζονται πως το κράτος δεν σηκώνει τέτιες αυξήσεις στους μισθούς τους, ζητούν απ' αυτούς να δείξουν αλληλεγγύη αλλ' όμως πριν περάσουν λίγες μέρες έχουν ήδη ενδώσει στις απαιτήσεις όλων και πλέον οι νέες θέσεις και οι νέες αυξήσεις αποτελούν γεγονός.

Και στο κάτω κάτω γιατί να αρνηθούν να τους ικανοποιήσουν; Δικοί τους άνθρωποι είναι. Λίγο συγγενείς δεν θάναι οι μεν με τους δε; Λίγο συμπεθέροι; Λίγο χωριανοί, λίγο συμπολίτες, ή λίγο παρέες, συνάδελφοι ή πρώην συνάδελφοι ή ίσως και παλιόφιλοι. Πιος ξέρει τώρα;

Γιατί να τους χαλάσουν λοιπόν το χατίρι; Γιατί να τους στενοχωρέσουν και γιατί να μην ανταμοΐψουν τούς ανθρώπους για την κοινωνική τους προσφορά; Τι τους στοιχίζει στο κάτω κάτω; Μια υπογραφή θα βάλουν και το πράγμα είναι τελιωμένο. Θα πληρώσουν εκείνοι τίς αυξήσεις; Θα τις πληρώσει ο Υπουργός τής Παιδείας μήπως ή μήπως ο Υπουργός τής Υγίας; Το κορόιδο ο λαός νάναι καλά.

Η πίτα είναι μεγάλη, ανεξάντλητη. Ας φάνε λοιπόν οι δικοί τους άνθρωποι και τι τους νιάζει για τον λαό; Να, αύριο μεθαύριο κάποιοι άλλοι θα βάλουν και κείνοι μια υπογραφή ή θα ψηφίσουν κάποιοι άλλοι την αύξηση αυτών και εκείνων τών φόρων και τότε τι θα κάνει ο λαός; Εκεί που κατέθετε ως τώρα την εισφορά του όταν αγόραζε τα εργαλεία για την δουλιά του προκειμένου να πληρωθούν οι μισθοί και οι αυξήσεις στους μισθούς τών καθηγητών, των γιατρών, αστυνομικών, στρατιωτικών, δασκάλων, επιθεωρητών, δημοσίων υπαλλήλων, υπουργών, βουλευτών, προέδρων και και και σύντομα θα την καταθέτει και όταν αγοράζει το γάλα και το ψωμί του.

Και τι να κάνει ο λαός; Εκεί που πάνε τα άλλα έξοδα ας πάνε κι αυτά. Χαλάλι ή χαράμι είναι άλλη ιστορία.

Η υπόθεση μιάζει νάναι σαν ένα λαχείο όπου όλοι παίζουν και όλοι πληρώνουν αλλά κερδίζουν πάντα οι ίδιοι. Κι ως πού θα πάει αυτό; Η συνεισφορά ενός ολόκληρου λαού δεν αρκεί για να πληρώσει τούς μισθούς τους και νά που χρειάζονται και δανεικά από το εξωτερικό. Τελικά δηλαδή για να πληρωθούν οι σημερινοί μισθωτοί τού κράτους θα χρειαστεί να δουλέψει και να

φορολογηθεί όχι μόνο η σημερινή γενιά των Κυπρίων αλλά και η αυριανή και η μεθαυριανή.

Πώς λοιπόν θα χαρακτηριζέ κανείς όλη αυτή την συμμορία που μ' αυτούς και με κείνους τούς μηχανισμούς και μ' αυτούς και με κείνους τους νόμους ή τις διατάξεις αφαιμάσσει τον σημερινό λαό και υποθηκεύει ταυτόχρονα και το μέλλον τού αυριανού;

Πιος απ' όλους λοιπόν είναι ο πιο επικίνδυνος Αττίλας; Οι Τούρκοι μήπως και μια εισβολή που κράτησε λίγες ημέρες ή μήπως αυτή η τάξη τών συμπατριωτών μας που χάρις σ' αυτές και εκείνες τις διαδικασίες κατέληξε να απομυζά αδιάκοπα τον λαό;

Είναι οι Τούρκοι μήπως ή το κράτος και η κυβέρνηση που διαιωνίζει αυτή την αδικία;

Είναι οι Τούρκοι μήπως ή είναι η Βουλή αυτού του κράτους που επέβαλε με νόμους αυτή την ανισότητα και όμως φοβάται τώρα να την διορθώσει μήπως και δυσανεστήσει τις οικονομικά προνομιούχες ομάδες ανθρώπων;

Είναι οι Τούρκοι μήπως ή είναι το όλο σύστημα που έχει χωρίσει τούς ανθρώπους σε κατηγορίες και κατεδίκασε τούς μεν να είναι υπόδουλοι στους δε, τους μεν μόλις και να τα καταφέρνουν να επιβιώνουν και τους δε να επενδύουν τις οικονομίες τους σε διαμερίσματα, πολυκατοικίες και... μετοχές;

Βέβαια όσο και αν το ζήτημα δεν φαίνεται -προς το παρόν τουλάχιστον - να εγκυμονεί μια εμφύλια διαμάχη, αφού όλοι στο κάτω περνάνε, όμως δεν πρέπει να υποτιμούμε καθόλου την σοβαρότητα του. Εντάξει, μπορεί να μην υπάρχουν ανάμεσα μας άνθρωποι που υποφέρουν από πείνα αλλά αυτό είναι μόνο το ένα μέρος τής ιστορίας.

Με πιά δικαιολογία θα πρέπει να ανέχεται ο λαός αυτή την ανισότητα; Σε πió τέλος πάντων καθεστώς ζούμε; Ζούμε αλήθεια σ' ένα ανθρώπινο καθεστώς ή μήπως έχουμε και δω τελικά μια παραλλαγμένη μορφή τής ζούγκλας;

Πώς στον διάολο λοιπόν πρέπει να λειτουργεί η Δημοκρατία και πιος πρέπει να είναι ο ρόλος τού Κράτους, της Βουλής ή των Κομμάτων; Πρέπει δηλαδή η κάθε συμμορία που αισθάνεται δυνατή να ορμάει με απειλές και με εκβιασμούς για ν' αρπάξει όση περισσότερη λεία μπορεί;

Τι είναι, άραγε, αυτό που τους κάνει να συμπεριφέρονται σαν αρπαχτικά θηρία; Τάχα δεν έχει άλλη διέξοδο το κράτος από του να παραδοθεί στους λύκους και στις ύαινες που εκείνο το ίδιο εκκόλαψε; Τόσο δύσκολο είναι γι' αυτό να σταματήσει μια επερχόμενη καταστροφή και κατάρρευση του; Τόσο δειλό και τόσο αναντρο είναι; Και η κυβέρνηση; Τι παριστάνει η κυβέρνηση; Ως πότε θα θωπεύει και θα ανταμοίβει την απληστία και την βουλιμία τών ήδη προνομιούχων τάξεων;

Αραγε είναι η προσφορά τών γιατρών, ας πούμε, ή των καθηγητών τόσο μεγάλη για την κοινωνία όσο θέλουν να το νομίζουν ή μήπως και υπερβάλλουν το μέγεθος τής προσφοράς τους;

Δεν καταλαβαίνω όμως εγώ πώς είναι ωφέλιμοι αυτοί οι άνθρωποι για την κοινωνία όταν αφαιμάσσουν και καταβυθίζουν στα χρέη το κράτος που δημιούργησε αυτή η κοινωνία; Μήπως θα καταλήξουμε όλοι τελικά - κράτος, λαός και κοινωνία - αιχμάλωτοι στην αρπακτικότητα και την αδηφαγία τών, τάχατες, ευεργετών, σωτήρων και παιδαγωγών μας;

Κι όμως εγώ ισχυρίζομαι πως ένα υγιές, έμφρων και σαβαρό κράτος θα μπορούσε να προσφέρει καλύτερη υγία στον λαό ακόμα και με το ένα δέκατο τών γιατρών ή των εξόδων τα οποία δαπανεί αυτό το κράτος για την υγία τών ανθρώπων, όπως θα μπορούσε επίσης να προσφέρει καλύτερη παιδεία στα παιδιά και στους νέους απ' αυτή που τους προσφέρει τώρα ακόμα και με το ένα δέκατο τού εκπαιδευτικού προσωπικού που εργοδοτεί σήμερα.

Ας ανοίξουν τα μάτια τους κι ας δουν επιτέλους ότι το πράμα δεν πάει άλλο. Ούτε ο λαός το αντέχει ούτε και το κράτος τους, κι όσο για τα παραμύθια πως γιατρεύουν ή πως εκπαιδεύουν ας τα πουλήσουν αλλού. Αρρωστους φτιάχνουν οι μεν και κυφήνες οι δε, ανάπηρους οι μεν και βόρτους οι δε. Στραβοί δεν είμαστε. Το τι κάνουν και το τι ωφελούν το ξέρουμε απ' έξω και ανακατωτά. Όλο κι όλο που ξέρουν να κάνουν είναι να μασάνε, να ροκανίζουν και να κατασπαράσσουν τούς

ήδη κατασπαραγμένους και ροκανισμένους.

Μπροστά σ' αυτούς λοιπόν, μπροστά σ' αυτή την απειλή, τι είναι οι Τούρκοι; Τι ήταν ο πρώτος ή ο δεύτερος Αττίλας μπροστά σ' αυτό τον Αττίλα που βρίσκεται σε εξέλιξη και καταβροχθίζει τα πάντα;

Και πώς τελικά θα λυθεί το πρόβλημα; Πιος θα το λύσει; Θα το λύσουν μήπως οι κρατικοποιήσεις ή οι αποκρατικοποιήσεις; Θα το λύσει ο Πρόεδρος ή η Βουλή σας, ή μήπως θα έρθει η Ευρώπη ύστερα από χρόνια και θα διαγράψει τα χρέη των μικρών και φτωχών συγγενών της;

Ύστερα είναι και κάποιος που προτίνουν ώστε το 10 ή 15% τού εργατικού δυναμικού που είναι σήμερα οι μισθοφόροι τού κράτους, να γίνει 20 ή 25%, Προτίνουν δηλαδή να αυξηθεί απλά το ποσοστό των προνομιούχων, λες και θα λυνόταν έτσι το πιο μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που μαστίζει αυτό τον τόπο.

Πώς σας φαίνεται αυτή η πρόταση; Την δέχεστε; Μα τι ρωτάω αφού ξέρω την απάντηση, που είναι αυτή: την δέχεστε αν θα είστε ανάμεσα στους προνομιούχους και δεν την δέχεστε αν θα είστε ανάμεσα στους μη προνομιούχους. Το πράγμα είναι απλό.

Τι εισηγούμαι εγώ τέλος πάντων μετά από την τόση φασαρία που έκανα για το θέμα; Μα, αυτό που εισηγούμαι εγώ είναι γνωστό και παλιό, αυτό θέλω, αυτό προτίνω και αυτό εισηγούμαι: ή θα είναι όλοι ανεξαιρέτως μέτοχοι τού κράτους ή δεν θα είναι κανένας. Τι; Θα υπάρχει μήπως το κράτος για κάποιους και για κάποιους άλλους δεν θα υπάρχει; Άλλοι θα αιμοδοτούν το κράτος και άλλοι θα το αφαιμάσσουν;

Τάχα είναι δύσκολο να χωρέσει στο κεφάλι μερικών αυτή η πρόταση; Και δεν χωραει γιατί δεν χωραει, αλήθεια, ή γιατί δεν τους συμφέρει να χωρέσει;

Τι να σας πω; Φιλολογία θα κάνω τώρα όταν σας έχω ήδη σκάσει από λόγια; Το πράγμα είναι για μένα απλό. Έτσι το καταλάβαινα και έτσι το καταλαβαίνω.

Αυτές και εκείνες τις προτάσεις για κρατικοποιήσεις ή αποκρατικοποιήσεις ή αυτή και εκείνη την πρόταση για αύξηση των μισθοφόρων και μετόχων τού κράτους, εγώ την ακούω βερεσέ. Για μένα ένα είναι το αξίωμα: ή όλα θάναι κράτος ή τίποτα, ή όλοι θα μετέχουν τού κράτους ή κανείς. Τις μέσες λύσεις δεν τις βλέπω εγώ να χωρανε εδώ γιατί αυτές θα δώσουν και μέσες αδικίες, πράγμα που δεν το θέλω με τίποτα. Γιατί το κράτος πρέπει να είναι δίκαιο από κάθε άποψη.

Αυτή πιστεύω πως αποτελεί την σωστή πρόταση προκειμένου να αναχαιτισθεί η επέλαση τού τρίτου σας Αττίλα - δημιουργήμα σας κι αυτός όπως και οι προηγούμενοι του - και να εμπεδωθεί ένα κράτος δικαίου και δικαιοσύνης για όλους. Πιστεύω πως σας είναι κατανοητή και πιστεύω επίσης πως θάναι καί εφικτή καί πραγματοποιήσιμη αν αποφασίσετε κάποια στιγμή να την στηρίξετε μαχητικά και διεκδικητικά.

Μην αφήνεστε για πάντα στο ρεύμα. Αντισταθείτε στην θέληση των ισχυρών και των κατεστημένων. Δικαιούστε έναν καλύτερο και έναν δικαιοότερο κόσμο και εξαρτάται απόλυτα από σας, από τον λαο, το αν θα τον έχετε ή όχι.

Σας λέω: εγώ μόνος μου δεν μπορώ να σας τον προσφέρω αν δεν με βοηθήσετε πρώτα. Το να εμφυτεύσω μέσα σας την απόφαση πως μπορείτε να πετύχετε έναν καλύτερο κόσμο και ένα καλύτερο σύστημα είναι το περισσότερο που μπορώ, για την ώρα, να κάνω για σας, και το κάνω.

Αν θέλετε όμως να πάνω κάτι παραπάνω απ' αυτό, τότε ασφαλώς ξέρετε πότε θα το κάνω: μόνο όταν θα μου δώσετε εσείς την εξουσία γι' αυτό, γιατί μόνο τότε θα γίνουν και τα λόγια, οι ευχές και τα όνειρα πράξη και πραγματικότητα. Διαφορετικά δεν γίνονται ποτέ, νάστε σίγουροι.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Τελευταίο μήνυμα

Ανθρωποι τής Πάφου, άνδρες και γυναίκες, πως ήρθε η στιγμή για την απόφαση σας το ξέρετε και το ξέρω. Αύριο - μεθαύριο θα ανοίξει η κάλλη και θα μιλήσετε εσείς. Αρκετά μίλησαν κάπιοι άλλοι για σας και αρκετά μίλησε και ο Ούτοπος. Πιστεύω πως ήμουν σαφής και ξεκάθαρος στις θέσεις και στα κείμενα μου και δεν επεχείρησα με κανέναν τρόπο να κολακέψω ή να αποπλανήσω κανέναν. Είπα και έγραψα την αλήθεια εκεί που έπρεπε να πω την αλήθεια και είπα και το παράπονο μου εκεί που έπρεπε να το πω κι αυτό. Απολογούμαι για την περίπτωση που κάποιος μπορεί να έχει θίγει αλλά δεν νομίζω πως επέπληξα κανέναν προσωπικά. Απλά υπάκουσα στην ενδόμυχη υποχρέωση μου να είμαι, σαν υποψήφιος ηγέτης σας, μαζί σας καλός μεν αλλά και αυστηρός.

Το πώς είναι ο Ούτοπος και πώς είναι ο λόγος και το επιχείρημα του το ξέρετε. Τον είδατε όλοι, τον ακούσατε όλοι και τον διαβάσατε όλοι. Ήδη οι προθέσεις και οι φιλοδοξίες του ελπίζω πως είναι ξεκαθαρισμένες στο μυαλό σας: ο Ούτοπος δεν θέλει απλά να ηγηθεί μιας πόλης, μιας επαρχίας ή ενός νησιού αλλά ολόκληρου τού πλανήτη. Το λέει και το τόνιζει: δεν θα ησυχάσει μέχρι να θέσει τον κόσμο όλο κάτω από την εξουσία του. Προσέξτε λοιπόν γιατί με τους ανθρώπους - με τους κοινούς τουλάχιστον ανθρώπους - υπάρχει ο κίνδυνος να μεθύσουν από την εξουσία.

Αν ισχύει η ρήση τού Πλάτωνα, που για μένα ισχύει, πως δηλαδή η απολυταρχία μπορεί να είναι το κάλλιστο αλλά και το χειρίστο τών πολιτευμάτων - πάντα ανάλογα με το ποιόν τού απόλυτου άρχοντα - τότε προσέξτε, και προσέξτε πολύ. Γιατί αν, λέει ο Πλάτωνας, ο άρχων είναι άνθρωπος κακός, αν είναι πλεονέκτης, αλαζονικός, μοχθηρός, μνησικάκος αιμοβόρος και εκδικητικός, τότε οπωσδήποτε θα αποδειχθεί το χειρίστο. Διαφορετικά αν ο άρχων είναι, με την σημασία που έδιναν σ' αυτές τις λέξεις οι αρχαίοι Έλληνες, καλός και αγαθός, αν είναι μεγαλόψυχος, ευαίσθητος, ωραίος, ευγενικός, πρᾶος, τρυφερός και μετριοφρων αλλά και με συναίσθηση τής αξίας, τού ταλέντου και της ευθύνης του απέναντι στο ανθρώπινο γένος, τότε θα αποδειχθεί το κάλλιστο.

Αν εσείς λοιπόν νομίζετε πως θα φθείρει τον Ούτοπο η εξουσία και θα τον κάνει να κάνει άλλα από εκείνα που έταξε στους ανθρώπους κι αν νομίζετε πως θα κατασκευάσετε με την απόφαση σας έναν νέο Χίτλερ ο οποίος θα ξεπαστρεύει τον καθένα που δεν του αρέσει η φάτσα του κι αν και αν τότε, προς Θεού, μην τον ψηφίσετε! Θάψετε τον αν θέλετε, και θα του αξίζει οπωσδήποτε αν θάναι τέτιος άνδρας, ισοπεδώστε τον, καταποντίστε τον και: μην τον ψηφίσετε.

Αν όμως, στην αντίθετη περίπτωση, πιστεύετε πως θα χρησιμοποιήσει την εξουσία που θα του δώσετε αποκλειστικά και μόνο για να πραγματοποιήσει γρήγορα και στο ακέραιο το πιο υπέροχο Όραμα που έχει συλληφθεί κάτω από αυτό τον ουρανό, τότε ναι, αναδείξτε τον, αναστήστε τον και, επί του προκειμένου, ψηφίστε τον.

Αν νομίζετε πως μπορεί να σας προσφέρει αυτά που σας υποσχέθηκε κι αν νομίζετε πως έχει το σθένος και την βούληση ώστε να μην συμβιβαστεί με κανένα κατεστημένο προκειμένου να υλοποιήσει τις υποσχέσεις του, τότε ναι, ψηφίστε τον.

Αν πιστεύετε πως δεν θα τον μεθύσει η εξουσία και πως δεν θα τον κάνει να την χρησιμοποιήσει για οπιονδήποτε άλλον παρά για κείνους που θα του την έχουν δώσει, τότε ψηφίστε τον.

Αν πιστεύετε πως θα επιμένει ως το τέλος να την ασκεί για το καλό και για την προκοπή, για την Υγία και για την Ευτυχία σας, έστω και αν δεν θα υπάρχει κανείς για να τον κρίνει ή για να περιορίσει την εξουσία του, τότε ψηφίστε τον.

Αν πιστεύετε πως είναι ένας πραγματικά καλός και πρᾶος άνθρωπος και πως δεν ντύνεται το προσωπίο τής καλοσύνης και της πραότητας για να αποσπάσει δύναμη και ισχύ από τους απλοϊκούς ανθρώπους, κι αν, επιπλέον, πιστεύετε πως είναι γεννημένος και σφραγισμένος για να κάνει το σωστό και το δίκαιο ανεξάρτητα από τις πιέσεις που θα ασκηθούν πάνω του από χίλιες κατευθύνσεις για να κάνει το αντίθετο, τότε ναι, ψηφίστε τον.

Σκεφτείτε το λοιπόν: τι σας λέει το ένστικτο σας γι' αυτό τον άνθρωπο; Τι σας λέει η καρδιά σας, τι σας λέει το κεφάλι σας, τι σας λένε τα μάτια σας; Δείτε τον, ανοίξτε τα μάτια σας και δείτε τον και αν νομίζετε πως είναι ένας άνθρωπος που τον έχετε ανάγκη, τότε ναι, ψηφίστε τον και δώστε του την εξουσία να κατευθύνει σωστά την ζωή σας. Προσωπικά ελπίζω πως θα το αποφασίσετε, και πως, ακόμα, το αποφασίσατε ήδη.

Έχετε όμως και τα παρακάτω υπόψιν, για να συνεχίσω: αν τον οδηγήσετε στην Βουλή μόλις και μετά βίας, τότε δεν θα του αφήσετε άλλη επιλογή από του να φυτοζωεί σ' αυτή μέχρι να έρθει η επόμενη μάχη.

Αν όμως, σημειώστε, τον οδηγήσετε πανηγυρικά σ' αυτή, και με ένα ποσοστό που να προδιαγράφει το αποτέλεσμα των επικείμενων προεδρικών εκλογών και με ένα, ας πούμε, ποσοστό της τάξης του 80 ή του 90%, τότε του δίνετε μεμιάς το θάρρος και το δικαίωμα - αλλά και την υποχρέωση - για την διεκδίκηση της Προεδρίας της Βουλής. Από κεί και πέρα θα χρησιμοποιήσει τα πλεονεκτήματα που θα του δώσει η θέση αυτή ώστε να μπορέσει με αξιώσεις να πετύχει τώρα αυτό που δεν πέτυχε τότε, την δημιουργία δηλαδή του Κινήματος για τον Καινούριο Κόσμο.

Αν πείσω, λέω, με τον λόγο μου την συντριπτική πλειοψηφία των Παφίων, ανθρώπων δηλαδή κατά το πλείστον αμόρφωτων και ασπούδαστων, τότε γιατί να μην καταφέρω να πείσω 55 περισπούδαστους και μορφωμένους Βουλευτές που, στο κάτω κάτω, αν το καλοσκεφτούν, θα πρέπει να είναι ήδη πεπεισμένοι.

Από την στιγμή που θα πετύχω αυτό τον αντικειμενικό μου σκοπό και θα περάσω τους νόμους και τις διατάξεις που απαιτεί το Όραμα μου, τότε ασφαλώς θα προχωρήσω στην επόμενη μου κίνηση, στο να «πείσω» δηλαδή και τον ίδιο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας πως είναι πλέον άσκοπη και αχρείαστη η παραμονή του σε κείνη την θέση, πως την κατέχει από κάπιο λάθος και κάπια παρεξήγηση και πως οφείλει να κάνει τόπο στα ν ι ά τ α και στο πνεύμα.

Από την στιγμή που θα γίνει κι αυτό, από την στιγμή που το Όραμα θα γίνει Εκτελεστική Εξουσία, Νόμος και Σύστημα, τότε έχετε υπόψιν πως σε πέντε, δέκα, ή το πολύ είκοσι χρόνια, η Κύπρος θα πρέπει να έχει οικοδομηθεί εκ νέου. Η επίθεση μου δεν θα σταματήσει μπροστά σε τίποτα. Όσο καίει το σίδερο, εγώ θα το κτυπάω μέχρι να πάρει την μορφή και το σχήμα που θέλω εγώ. Στο κάτω - κάτω «το γοργόν και χάριν έχει».

Και γιατί άλλωστε να χαράμισει αυτός ο τόπος άλλα 3 ή 2, έστω, χρόνια; Αρκετά δεν χαράμισε ως εδώ; Αρχίστε λοιπόν να σκέφτεστε στα σοβαρά και αυτά τα ενδεχόμενα και κινηθείτε αναλόγως.

Όσο είναι δυνατόν ούτε μια μέρα μην επιτρέψετε να πάει χαράμι. Δυναμώστε λοιπόν τον Ούτοπο, δώστε του το μεγαλύτερο δυνατόν ποσοστό ψήφων και μην αμφιβάλετε πως με όση μανία και με όσο σθένος πάλεψε τις τελευταίες ημέρες για να πετύχει αυτό τον σκοπό, με ακόμα περισσότερη μανία θα παλέψει στην συνέχεια για να πετύχει εκείνο τον άλλο.

Εάν άλλωστε είναι αλήθεια πως «η αρχή είναι το ήμισυ τού παντός», τότε συνοδέψετε το Όραμα τού Ούτοπου με την πιο ελπιδοφόρα και θριαμβευτική αρχή, ενισχύστε και υποστηρίξτε τον Ούτοπο με όλες τις δυνάμεις σας, δώστε του το θάρρος και την ορμή για να προχωρήσει ακάθεκτος στην πραγματοποίηση των στόχων του και θα δείτε πως δεν θα σας διαψεύσει. Σύντομα το πιο ωραίο Όραμα που έχει συλληφθεί και έχει προταθεί ποτέ σε λαό θα έχει πάρει μια πορεία χωρίς επιστροφή και τότε η Παγκόσμια Επανάσταση θα εξαπλωθεί και θα επιβληθεί ως τα πέρατα της Γης, κι αυτό θα το χρωστάει ασφαλώς Παφίτες, και Παφίτισσες, σε σας.

Εάν δεν με απατούν τ' αυτιά μου και εάν δεν με γελούν τα μάτια μου, τότε δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως ο Ούτοπος θα πρέπει να πετύχει μια σαρωτική νίκη. Κρατήστε λοιπόν τις θέσεις σας ως την τελευταία στιγμή και φροντίστε ώστε αυτό το ρεύμα που δημιουργήσατε να έχει και το ανάλογο αντίκρουσμα στο αποτέλεσμα.

Όσο και αν, κατά τις ρήσεις μεγάλων ανδρών, ο άνθρωπος είναι ένα ον ασταθές και ευμετάβολον, όμως δεν πιστεύω πως είναι σε τέτιο βαθμό ασταθές και ευμετάβολον ώστε να εγκαταλείπει και να αρνηθεί από την μια μέρα στην άλλη εκείνο που η καρδιά και το μυαλό του τού λένε ότι είναι το σωστό και το δίκαιο.

Κρατήστε καλά τις θέσεις και τις αποφάσεις σας και αντισταθείτε ως το τέλος στον πειρασμό στον οποίο θα σας βάλει το σύστημα μέσω αυτών ή εκείνων των φερεφώνων του.

Μην σας διαφύγει ούτε στιγμή πως εσείς είστε οι κυρίαρχοι τού παιχνιδιού και εσείς ακριβώς θα καθορίσετε το αποτέλεσμα. Ούτως ή άλλως η ψήφος είναι δική σας, και είναι μυστική. Κανένας κομματάρχης και κανένας χαφιάς δεν θα σας βλέπει την ώρα που θα ψηφίζετε. Ο μόνος που μπορεί να σας βλέπει - και θα σας βλέπει σίγουρα - είναι ο Θεός, και εκείνος μόνο θα σημειώσει εκείνο που θα σημειώσετε, εκείνος και κανείς άλλος.

Μην τους φοβηθείτε και μην τους αφήσετε περιθώριο για να ξεφύγουν αυτή την φορά και δώστε στις 27 τού Μάη ένα τέτιο αποτέλεσμα που να αποτελεί ένα πρώτης τάξης μάθημα για το κομματικό κατεστημένο αυτού του τόπου και μια πρώτης τάξης Είδηση για τον υπόλοιπο κόσμο.

Κατά τ' άλλα ξέρω - και ξέρετε - πως η επιτυχία τού Ούτοπου θα αναστατώσει "λιγάκι" την ζωή σας, αυτό είναι σίγουρο, και δεν γίνεται και αλλιώς, όμως μην χάσετε από την σκέψη σας το κυριότερο: ο Ούτοπος, σαν ο καλύτερος γνώστης των ανθρώπινων αναγκών, θα φροντίσει να σας δώσει εκείνο το σύστημα που θα σας τις ικανοποιεί πλήρως. Σαν, επίσης, ο καλύτερος γνώστης τής ανθρώπινης ιστορίας και συμπεριφοράς θα φροντίσει να χειριστεί εκείνες ακριβώς τις μεθόδους που θα του δώσουν τα ταχύτερα και θεαματικότερα αποτελέσματα.

Τέλος έχετε υπόψιν πως ο Ούτοπος θα είναι για σας φίλος, πατέρας - αλλά και υιός, για τους γηραιούς-, αδερφός, ιατρός και φύλακας σας. Αυτός δεν έχει ούτε τον χρόνο, ούτε την πολυτέλεια, ούτε και τις διαθέσεις για να είναι κάτι άλλο απ' αυτό που του καθορίζει το ταλέντο και το πεπρωμένο του.

Μην φοβάστε λοιπόν και μην αμφιβάλλετε πως - για να το πω απλά και για να... κλείσω μ' αυτό - μαζί του θα περάσετε καλά, πολύ καλά!.

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Μια οφειλόμενη απάντηση.

Απάντηση τού Ούτοπου σε κείμενο εξ αφορμής
μιας τηλεοπτικής συζήτησης.

* * *

«Η αλήθεια όσο κι αν ποδοπατηθεί και όσο κι αν διασυρθεί, δεν θα πάψει ποτέ να είναι η αλήθεια».

Αγαπητοί, όσοι πήρατε στα χέρια σας την εφημερίδα «ΕΠΙΛΟΓΕΣ τής Πάφου» τής 25ης Μαΐου 2001 θα είδατε το πόσο με τίμησαν οι συντάκτες της. Προκαταβολικά λοιπόν ας πούμε πως τους χρωστώ ένα μεγάλο ευχαριστώ που ασχολήθηκαν μαζί μου, κι όσο για τ' άλλα, θα τα πούμε στην συνέχεια.

Ας τα πάρω λοιπόν με την σειρά. Πρώτος με τίμησε ο κ. Ανδρέας Κλείτου (ας είναι καλά ο άνθρωπος). Το σχόλιο του για μένα: ίντα πελλόν αγκονίστημαν, για όνομα τού Θεού και της Παναγίας! (σελ. 7). Έπειτα με τίμησε η Μυρτώ (κρίμα το «όνομα») αναφερόμενη στην σελίδα 10 στις «τρέλλες και τις ασυναρτησίες» μου (για όνομα τού Θεού και της Παναγίας!), ενώ, βεβαίως, την μεγάλη «τιμή» μού την επεφύλαξε κάπου στο τέλος (σελίδες 42 και 43) ο κ. Φώτης Φωτίου.

Και τι να κάνω εγώ; Όσο και αν απεχθάνομαι τις γραφές, πρέπει να γράψω. Τι να κάνω; Είπαμε: τιμή αντί τιμής. Γραφή αντί γραφής. Πρέπει να απαντήσω.

Μα τι να σου πω; Μ' έκανες σκουπίδι. Μ' έκανες κουρέλι. Ειλικρινά μού θύμισες και συ εκείνον τον Σωκράτη: ολίγον έλειπεν να λησμονήσω ο ίδιος τον εαυτό μου. Με τόσην πειστικότητα ... ομίλησες!

Είναι όμως αλήθεια όλ' αυτά ή μήπως παίρνεις κι εσύ τις ιδέες τής φαντασίας σου για πραγματικότητες; Μήπως άραγε εκείνα τα «χάχανα» που άκουσες την επομένη τής τηλεοπτικής συζήτησης για την οποία κάνεις λόγο στο άρθρο σου πρόδιναν τον ενθουσιασμό και την ευχαρίστηση των ανθρώπων επειδή βρέθηκε ένας άνθρωπος να πει δημοσίως αυτό που φοβούνται εκείνοι να πουν; Μήπως αυτά «τα ρηγά και φτηνά» είναι άραγε εκείνα τα απλά και φυσικά πράγματα που όλοι θέλουν να τα ζήσουν και να τα γευτούν αλλά το σύστημα τα επέβαλε σαν απαγορευμένα, αφύσικα και αμαρτωλά;

Ύστερα άνθρωπε μου πώς και δεν κατάλαβες με την τόση ευφυΐα και την τόση μόρφωση που διαθέτεις πως το τηλεφωνικό ερωτηματολόγιο εκείνης της νύχτας ήταν στημένο από μιας αρχής από μοχθηρούς Παφιακούς οίκους για να χλευάσουν και να διασύρουν τον Ούτοπο;

Άραγε όμως αυτό που επεχείρησαν να χλευάσουν και να διασύρουν ήταν, μήπως, καθώς γράφεις, κάποια φυσικά ελαττώματα μου ή κάποια διανοητική αρώστια μου, ή μήπως είναι κι αυτά ιδέες τής φαντασίας σου;

Για όνομα τού Θεού και της Παναγίας! Βλέπεις καλά ή μήπως σε στράβωσε και σένα το πάθος σου για το λειτούργημα σου;

«Ο χοίρος ήδεται κόπροις και βορβόρω» ε; Ωραία που τα λες, αλλά δεν βλέπω πού είδες την κοπριά και τον βόρβορο; Γιατί εγώ τουλάχιστον αυτό που βλέπω είναι τις κοπριές και τον βόρβορο που έφτιαξες εσύ για να ικανοποιήσεις κάποιους χοίρους που αρέσκονται να τρέφονται με τις κοπριές που τους ταΐζουν εσύ και οι όμοιοι σου.

Ύστερα φίλε, πες μου, είναι μήπως ο Ούτοπος ο φευγάτος ή μήπως είσαι εσύ και το σύστημα που σε εκμισθώνει και που τώρα πασκίζεις και συ να το σώσεις επιστρατεύοντας χρεωκοπημένες και ξεπεσμένες αξίες; Μήπως λες και συ τελικά το κύκνειο άσμα σου; Σε καταλαβαίνω όμως φίλε: έχεις καθήκον να παλέψεις για να διατηρήσεις τον κόσμο που σε έμαθε αυτά που σε έμαθε και που σου έδωσε αυτά που σου έδωσε. Κοίταξε όμως και λίγο πάρα πέρα, κοίταξε λίγο μπροστά και, κυρίως, μην υποτιμάς και μην υποβιβάζεις στο επίπεδο σου εκείνους που θεώρησες υποχρέωση και καθήκον σου να τους πολεμήσεις. Μην υποτιμάς εκείνους που παλεύουν για να φέρουν έναν

διαφορετικό κόσμο απ' αυτόν που έχεις εσύ και οι όμοιοι σου ως δεδομένον.

Στο κάτω-κάτω δεν ξέρεις. Μπορεί και να σου άρεσε, κι αν το καλοσκεφτείς θα μπορούσες να γίνεις και υπέρμαχος του. Θα θεωρήσω λοιπόν πως δεν το καλοσκεφτήκες ακόμα, και πως αγνόησες τον κανόνα: για να κτυπήσεις σωστά τον εχθρό σου πρέπει να τον ξέρεις καλά. Γιατί, όπως βλέπω, εσύ ούτε τον ξέρεις κι ούτε επεχείρησες καν να τον μάθεις παρά έβγαλες ότι σου ήρθε από το κεφάλι σου και τάδωσες για τροφή στους χοίρους σου.

Βέβαια σού λέω πως δεν έχω ούτε την πρόθεση ούτε και την διάθεση να απαντήσω λεπτομερώς σε κάθε σου σχόλιο. Εγώ τα θεωρώ ανάξια μου όλ' αυτά. Αλίμονο αν καθόμουν και απαντούσα στον κάθε άθλιο που θέλει να με παρουσιάσει σαν κάπιο άνθρωπο αρωστημένο, χυδαίο, διεστραμμένο ή ή ή. Δεν έχω χρόνο γι' αυτούς ή γι' αυτά εγώ. Εγώ κοιτάζω το όραμα μου και το πώς θα πραγματοποιήσω το όραμα μου. Έτσι κι αλλιώς για κάθε σχόλιο σου υπάρχει η απάντηση σε προηγούμενες γραφές μου και κατά κάπιο τρόπο οφείλες να τις έχεις υπόψιν προτού επιχειρήσεις να παρουσιάσεις τον Ούτοπο έτσι όπως τον παρουσίασες.

Σημειώνω όμως αυτά που σημείωσες, πράγματα και σχόλια άκρως εξευτελιστικά και απαράδεκτα για έναν υποτιθέμενο πνευματικό άνθρωπο. Έπρεπε να το ξανασκεφτείς φίλε. Ναι μεν έχεις το δικαίωμα να γράφεις κι εσύ ότι θέλεις έτσι όπως έχω κι εγώ το δικαίωμα να γράφω (και να εκλέγομαι) αλλά δεν πρέπει να νομίζεις σώνει και καλά πως εσύ είσαι ο έξυπνος και ο νούσιμος και εγώ ο βλάκας και ο τρελλός.

Σου λέω: μεγάλη σου η χάρη που ασχολούμαι μαζί σου και λυπάμαι για τον χρόνο που θυσιάζω γι' αυτό (έχω πάντα κάτι καλύτερο να κάνω) αλλά νομίζω πως οφείλω μια απάντηση σε σένα και σε κείνους που ήδονται στις κοπριές και στον βόρβορο τού παρελθόντος.

Άλλωστε σού είπα πως εμένα με ενδιαφέρει κυρίως το όραμα μου και η πραγματοποίησή του οράματος μου. Με αυτά και με εκείνα τα γραπτά μου επεχείρησα να δώσω στους ανθρώπους μια χειροπιαστή εικόνα γι' αυτό το όραμα, ενώ με αυτές και με εκείνες τις ενέργειες μου επεχείρησα να τους πείσω να μου δώσουν την εξουσία ώστε να το πραγματοποιήσω κιόλας αφού, όπως και να το κάνουμε, δεν γίνεται η πραγματοποίησή του χωρίς εξουσία.

Τώρα πιά είναι το όραμα μου θα έπρεπε να το ξέρεις και, σαν πνευματικός άνθρωπος, θάπρεπε μάλλον να το διαφημίζεις και να το προβάλλεις και συ, όπως και γω, και όχι να το δυσφημίζεις και να το διασύρεις. Για το χατίρι σου θα το επαναλάβω: οικοδόμηση νέων πόλεων, στα μέτρα των ανθρώπινων μυώνων, πόλεων όπου δεν θα σκοτώνονται οι άνθρωποι στους δρόμους και όπου τα αυτοκίνητα (αφού δεν θα κινούνται στους δρόμους της) δεν θα μολύνουν τον αέρα που αναπνέουμε. Κι επιπλέον: ασφάλεια και ευτυχία, τροφή εργασία, στέγη, ρούχα, άσκηση, παιδεία και έρωτας (κοινός και ελεύθερος, χωρίς φραγμούς και απαγορεύσεις, ατομικός και ομαδικός. Επαναλαμβάνω ξανά για σένα: ο έρωτας θα είναι από τα παιχνίδια εκείνα που θα παίζονται και ατομικώς και ομαδικώς) για όλους τούς ανθρώπους. Όπως δήλωσα (και άκουσες ασφαλώς) το όραμα μου είναι το μόνο πράγμα που επείγει να γίνει σήμερα στον κόσμο. Προκειμένου, επαναλαμβάνω, να το πραγματοποιήσω δεν θα διστάσω μπροστά σε τίποτα. Είπα και ξαναλέω: θερίζω ότι στέκεται εμπόδιο στον δρόμο. Προκειμένου λοιπόν να σώσω και να ευεργετήσω χιλιάδες ανθρώπων δεν θα διστάσω να θυσιάσω, (εάν χρειαστεί, πράγμα που ελπίζω πως δεν θα χρειαστεί. Ξεκαθαρίζω όμως τις προθέσεις μου) μερικές δεκάδες, και προκειμένου να σώσω εκατομμύρια δεν θα διστάσω να θυσιάσω μερικές εκατοντάδες. Θα λυπηθώ βέβαια γι' αυτό, όχι και πολύ όμως, αλλά οπωσδήποτε δεν θα διστάσω.

Θάταν καλό να τα θυμάσαι αυτά, γιατί τα είπα και τα έγραφα κι έπρεπε να τα ξέρεις. Δεν θάταν κρίμα λοιπόν εσύ, ένας πνευματικός άνθρωπος, να εναντιώνεσαι και να διασύρεις με τέτια προστυχιά έναν άνθρωπο με τέτιο όραμα και με τέτιες διαθέσεις; Ναι μεν η δημοκρατία υπάρχει - και για σένα και για μένα- αλλά μην την παίρνεις και τόσο δεδομένη. Γιατί αν αποφασίσει ο λαός και δώσει στον Ούτοπο την εκτελεστική εξουσία που χρειάζεται το όραμα του για να οδηγηθεί

στην πραγμάτωση του, σκέφτεσαι τί τύχη θα έχεις; Πρόσεξε λοιπόν γιατί αν σου προσβάλαμε με τα κείμενα ή τις δηλώσεις μας τα ιερά και τα όσια σου εσύ πρόσβαλες κάτι ιερότερο και οσιότερο από τα δικά σου ιερά και τα δικά σου όσια.

Μα δεν βλέπεις τις ανθρώπινες τάσεις; Γιατί αρνιέσαι να δεχθείς αυτό που είναι η μεγαλύτερη αλήθεια σε σχέση με τον άνθρωπο, πως είναι δηλαδή ένα κατ' εξοχήν ερωτικό ον; Τι ζητάνε όλοι οι άνθρωποι; Τι ζητάνε τα παιδιά σου, αν έχεις, τι ζητάνε τα παιδιά μου και τα παιδιά όλου του κόσμου; Τι ζητάνε οι νέοι, τι ζητάνε οι ηλικιωμένοι και οι γέροι ακόμα; Τι πιο πολύ απ' αυτό: να αγαπήσουν και να αγαπηθούν; Και πώς αγαπάει ένα γήινο σώμα; Ξέρεις ή άγιασες και συ σαν τον Θεό και την Παναγία σου; Τι θέλει ο άνθρωπος σ' αυτή την γη;

Θέλει φίλε, μετά ασφαλώς την κατάλληλη προεργασία, να ενώσει το σώμα του με το σώμα ή τα σώματα που αγάπησε (θα ξέρεις πώς ενώνονται τα σώματα). Δεν το ξέρεις; Ή μήπως σε σκανδαλίζει το ότι ο Ούτοπος δηλώνει πως υπάρχει και άλλος τρόπος για να κάνεις έρωτα από τον τρόπο που ξέρεις εσύ και η φάρα σου;

Και στο κάτω-κάτω γιατί δεν σκέφτεσαι πως μπορεί ο Ούτοπος να λέει απλά την αλήθεια; Γιατί δεν κάνεις εσύ και οι όμοιοι σου μια έρευνα πάνω στο ζήτημα για να μάθεις τα σχετικά γούστα των ανθρώπων;

Υποψιάζομαι όμως πως θα τα ξέρεις, θα τα έχεις και συ μέσα σου έτσι όπως τα έχω κι εγώ και ο καθένας αλλά εσύ φαίνεται προτιμάς να τα καταπνίγεις και να αναζητάς τα «υψηλά και τα μεταφυσικά» (τρεφόμενοι κι εγώ κάποτε μ' αυτές τις θεωρίες και μου πήρε, πίστεψε με, καιρό να τις ξεράσω).

Πού είναι λοιπόν τα χυδαιογραφήματα μου; Δείξε μου τα γιατί εγώ δεν τα βλέπω. Το μόνο χυδαιογράφημα που βλέπω εγώ είναι το δικό σου. Και στο κάτω-κάτω από πότε η έκφραση τής αλήθειας για ένα θέμα -όσο καυτό και νάναι αυτό- αποτελεί χυδαιότητα; Αν κάτι είναι χυδαίο λοιπόν και αν κάποιος είναι χυδαίος (και ανήθικος και αμαρτωλός και άρρωστος), αυτός είναι ο ψεύτης, ο δειλός και ο υποκριτής και όχι εκείνος που έχει το θάρρος να πει την αλήθεια. Με την θεωρία σου άραγε περί «κάθετης ύψωσης» τι προτίνεις στους ανθρώπους όταν πεινάνε; Τους προτίνεις μήπως να χορτάσουν με υψώσεις και ανατάσεις προς τα θεία δώματα;

Δεν νομίζω να το κάνεις αυτό ούτε με τα παιδιά σου ούτε και με σένα. Προφανώς την ανάγκη να φας δεν μπορείς να την ικανοποιήσεις με θεωρίες και με ιδέες. Αναγκαστικά λοιπόν οι άνθρωποι θα φάνε, όπως θα φας και συ. Κι άμα θα φάνε, τότε και θα χέσουν, όπως θα χέσεις και συ, ή μήπως πρέπει να απαρνηθούμε αυτή την ανάγκη επειδή αντιβαίνει στην θεωρία τής «κάθετης ύψωσης»;

Έπειτα εσύ προτίνεις να κολλήσουμε σώνει και καλά στον γάμο και στην οικογένεια (και στο σχολείο και στην εκκλησία) με πιά δικαιολογία; Επειδή μήπως τα ευλόγησε ο Κύριος σου;

Τι να σου πω; Έγραψα γι' αυτά αρκετά. Τάπα και τα ξανάπα. Έχε όμως υπόψιν πως πρέπει να ακούσουμε και την άποψη των ανθρώπων στους οποίους θα ταΐσουμε, είτε συ είτε εγώ, τις θεωρίες μας. Άραγε εκείνοι δεν έχουν λόγο; Και στο κάτω-κάτω τις δικές σας θεωρίες τις γεύτηκαν αρκετά. Σκάσανε ήδη μ' αυτές. Γιατί λοιπόν να μην δοκιμάσουν και τις δικές μου;

Άστους λοιπόν άμα το θέλουν να δοκιμάσουν και το δικό μου μενού και άμα δεν τους αρέσει, τότε επανέρχονται ξανά στο δικό σου. Ελεύθεροι άνθρωποι είναι, ας αποφασίσουν μόνοι τους και, σαν δημοκράτες, ας σεβαστούν την απόφαση τής πλειοψηφίας.

Άραγε δεν βλέπεις τί θέλει πραγματικά όλη αυτή η νεολαία που περιφέρεται καθημερινά γύρω σου; Άραγε την βλέπεις να θέλει να αγιάσει -σαν τον Θεό σου- ή μήπως θέλει να ερωτοτροπήσει και να αγαπήσει, να παίξουν (και όχι μόνο μπάσκετ, βόλεϊ ή σκάκι αλλά και άλλα παιχνίδια) τ' αγόρια με τα κορίτσια και τα κορίτσια με τ' αγόρια;

Αντί όμως το σχολείο και η πολιτεία να τους προσφέρει αυτό που πραγματικά ποθούν και θέλουν προσπαθεί να το καταπνίξει μέσα τους και τους σπρώχνει ν' αναζητούν φτωχές ηδονές σε χώρους όπου το τσιγάρο, το αλκοόλ και τα ναρκωτικά είναι πανταχού παρόντα, τους σπρώχνει στα

ξενύχτια και στην αχρειότητα, έτσι που η υγία και η νιότη τους πάει χαράμι.

Τι προτίνει αντ' αυτού το «αρωστημένο μιάλο τού Ούτοπου»; Πράγματα απλά. Να: όπως χορταίνετε το στομάχι τών παιδιών μ' αυτά και εκείνα τα εδέσματα (σ' αυτά βλέπω να μην θέλετε να τους χαλάσετε χατίρι) χορτάστε και την σάρκα τους με σάρκα και με γήινες απολαύσεις. Γιατί μόνο τότε, όταν δηλαδή χορτάσουν όλες τις αισθήσεις και παραισθήσεις τους, θα στρέψουν το βλέμμα τους στα υψηλά και στα πνευματικά. Διαφορετικά θα είναι υπόδουλα και εγκλωβισμένα στις ερωτικές ανάγκες τους έτσι όπως ο πεινασμένος είναι υπόδουλος στις διατροφικές ανάγκες του.

Τι στοιχίζει στο σύστημα να ικανοποιήσει τις πιο στοιχειώδεις ανθρώπινες ανάγκες και να τις εντάξει κι αυτές στο καθημερινό ανθρώπινο διαιτολόγιο; Και τι του στοιχίζει, στα πλαίσια μιας κατάλληλης νομοθετικής ρύθμισης, να προσφέρει τον έρωτα στους ανθρώπους στην σωστή ώρα και να τους παραδώσει μετά σε έναν θαυμάσιο ύπνο που θα τους οδηγήσει στην επόμενη μέρα με τις καλύτερες διαθέσεις και ορέξεις για εργασία, φαγητό, άσκηση και αγάπη;

Έπειτα η ανάγκη άραγε να ερωτευθείς (κατά έναν τρόπο παμφάγο και πολυγαμικό) είναι λιγότερο ουσιώδης από την ανάγκη να έχεις και κάπια ποικιλία στο φαγητό σου (αφού, είπαμε, ούτε δω δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά);

Αλλά πού τέτιες διαθέσεις από το σύστημα; Και δεν φτάνει αυτό. Έχουμε κι από πάνω τούς υψηλούς υπέρμαχους του που με χίλιες εξυπνάδες προσπαθούν να πείσουν τούς αδαείς πως αυτά τα απλά πράγματα που προτίνει ο Ούτοπος είναι ανήθικα, χυδαία, αχρεία, αισχρά, ανέφικτα, τρελλά, ασυνάρτητα, γελοία και άξια χαχάνων, ύβρεων, χλευασμών, λιντσαρισμάτων, ίσως, διασυρμών και... φρενοκομείων, ε;

Καημένε άνθρωπε! Νομίζω πως έπρεπε να σεβαστείς τουλάχιστον λίγο το όραμα μου αφού δεν σεβάστηκες εμένα. Το όραμα μου τι σου έφταιξε; Γιατί δεν το λυπήθηκες και το ποδοπάτησες και το έγρισες, χοίρε, με τις κοπριές και τον βόρβορο σου; Στο κάτω-κάτω το όραμα μου ήρθε και για σένα στον κόσμο και είχε από την στιγμή τής πρώτης του σπίθας ως την στιγμή που έγινε φωτιά και πυρκαγιά τις καλύτερες προθέσεις απέναντι σε σένα και σε όλους τούς όμοιους σου.

Σημείωσε όμως: ναι μεν η μεγαλοφυχία μου είναι δεδομένη, αλλά δεν είναι και απερίοριστη. Θεώρησε λοιπόν πως το ενδεχόμενο να συνθλίψω και να ποδοπατήσω εκείνους που θέλουν να συνθλίψουν και να ποδοπατήσουν το όραμα μου παραμένει ανοικτό. Πρώτα όμως η δύναμη. Ως τότε όμως ας μείνουμε, και εσύ και εγώ, σ' αυτά, κι όσο για την συνέχεια: εδώ είμαστε.

ΥΓ: (τής 28ης Μάιου): Εν πρώτοις θέλω να ευχαριστήσω εκείνους τους λίγους ανθρώπους που ψήφισαν εμένα και την πρόταση μου. Στην συνέχεια θέλω να συγχαρώ τούς νικητές. Τα κατάφεραν και μπράβο τους.

Τέλος θάθελα να κλείσω μ' αυτό: θάταν, αλήθεια, τόσο ωραία για σάς, Παφίτες και Παφίτισσες, αν φέρνατε τα πράγματα έτσι όπως τα ήθελα -και τα άξιζα- εγώ παρά όπως τα ήθελαν -και τα έφεραν- οι άλλοι...

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Απο πious δολοφονείται τελικά η Δημοκρατία;

Με την παρούσα ανακοίνωση - επιστολή οφείλω να πληροφορήσω εσάς και το (αναγνωστικό) κοινό σας πως η αρχική μου πεποίθηση πως μου είχαν καταληστεύσει τα κόμματα τις ψήφους που μου έδωσε ο Παφιακός λαός κατά τις τελευταίες Βουλευτικές εκλογές αρχίζει σιγά σιγά να τεκμηριώνεται.

Δυστυχώς ίσχυσε κι αυτή την φορά το γνωστό αξίωμα: “οι απόντες έχουν πάντοτε άδικο” ή, για σάς, το: απου λείπει, λείπει τζι’ η μοίρα του (ήμουν, βλέπετε, απών στις καταμετρήσεις. Ούτως ή άλλως θα ήταν δύσκολο να ελέγξω μόνος τόσες χιλιάδες ψήφων, ενώ παράλληλα δεν χώραγε στο κεφάλι μου πως μπορούσαν να οικιοποιηθούν ψήφους που έδωσαν οι άνθρωποι σε κάποιον άλλον, και όχι σε κείνους).

Δυστυχώς όμως οι προθέσεις τους δεν ήταν αυτές που ανέμενα και αντί να σεβαστούν τούς απόντες, τα αρπαχτικά τών κομμάτων μεταχειρίστηκαν τις ψήφους που δόθηκαν σε μένα - ευχαριστώ ολόψυχα εκείνους που μου τις έδωσαν - σαν λεία που έπρεπε να την μοιραστούν εκείνοι μεταξύ τους.

Αγνοώ κατά πόσον είχαν άνωθεν την εντολή για να ενεργήσουν έτσι όπως ενήργησαν (εύχομαι να μην ήταν έτσι) ή αν απλώς τούς έπιασε το κομματικό και το αδηφάγο τους ένστικτο, αλλά όπως και νάναι πιστεύω πως αυτό ήταν το απεχθέστερο έγκλημα που θα μπορούσαν να κάνουν οι άνθρωποι ενάντια στους δημοκρατικούς τους θεσμούς.

Πώς θάταν όμως δυνατόν να συγκαλυφθεί ένα τέτιο έγκλημα; Ο κόσμος είναι πολύ μικρός για να το συγκαλύψει, και η Κύπρος - και δη η Πάφος - ακόμα πιο μικρή.

Σήμερα, 16 Ιουλίου τού 2001, ας πούμε πως πήρα τις πρώτες μαρτυρίες από κάποιους που ήταν παρόντες σε κείνο το έγκλημα (για τα σχετικά θα αναφερθώ κάπως αργότερα).

Εν τέλει παραμένει αδιευκρίνιστος ο αριθμός τών ψήφων που μου έχουν πάρει αλλά αν υπολογίσω τον μέσο όρο τών αριθμών που ήρθαν στην αντίληψή μου, τότε αυτές οι ψήφοι θα είναι κάπου μεταξύ τριών και τεσσάρων χιλιάδων, χωρίς αυτό να σημαίνει πως το έγκλημα τους θα ήταν μικρότερο αν αυτές ήταν 300 ή 400 γιατί ακόμα με μία ψήφο τότε, από την στιγμή που η πρόθεση είναι μιαρή, το έγκλημα μένει και παραμένει έγκλημα.

Υ.Γ. Οι 3-4 χιλιάδες αποτελούν μόνο μέρος των ψήφων που μου έχουν κλέψει αφού - πάντα σύμφωνα με πληροφορίες που είχα αργότερα - τις πλείστες κάλπες τις είχαν ανοίξει και αντικαταστήσει τις ψήφους μου πριν καν τις πάρουν στο κέντρο καταμέτρησης (Ιούνιος 2002).

Κώστας Κυριάκου

(Ούτοπος)

Επιστολή στον Νίκο Κατσουρίδη.

21 Ιουλίου 2002,

Νίκο, μου φαίνεται (ή μήπως κάνω λάθος;) πως για άλλη μια φορά πάτε να κάνετε τα εύκολα δύσκολα.

Προσεξτε Νικο. Υπάρχει και ο Θεός, και εκείνος ξερει. Υπάρχει και η Ιστορία Νικο, και ο λαός επίσης.

Σε χαιρετώ. Ούτοπος

ΥΓ: Εμπερικλείω στον φακελλο δείγμα τών τελευταίων σημειώσεων μου και δείγμα, επίσης, τής τελευταίας μου δουλειας. Θα καταλαβεις.

και παλι : Ουτοπος

23 Ιουλίου, συνέχεια.

Ας πούμε, για να πούμε ακόμα κάτι, πως ξέρω τα διλήμματα σας και πως ενα απ' αυτα είναι αυτό το οποίο θα σας απευθυνθεί ομαδον απο ολο τον δημοσιογραφικό κοσμο: πώς συμβαίνει να υποστηρίζετε εναν υποψήφιο ο οποίος κατα τις τελευταίες Βουλευτικές εκλογες πήρε μονο 51 ψήφους αναμεσα στις 35 περίπου χιλιάδες, δηλαδη ενα ποσοστο γύρω στο 1,5 τοις χιλιοις;

Αλήθεια, τι απάντηση θα δώσετε Νικο; Αν πείτε ψέματα θα γελοιοποιηθείτε, κι αν πείτε την αλήθεια, οπωσδήποτε θα εκτεθείτε.

Εδω ακριβώς είναι που χρειάζεται θάρρος και δεν βλέπω να το εχετε αυτή την ωρα που τοχετε αναγκη. Σας χτύπησαν, φαίνεται, οι πυράδες τού Ιούλη κι αρχίσατε και τρεμετε απο φοβο μπροστά στο ενδεχόμενο να αποκαλυφθει η αλήθεια;

Τσοσo πολύ φοβάστε την αλήθεια; Κρίμα που εισαστε και το πρώτο κόμμα!

Εγω πάντως σάς εισηγούμαι Νικο να πείτε την αλήθεια (γιατί θα βγει σύντομα στην φόρα και τότε το κρίμα σας θαναι διπλό), σας εισηγούμαι να πείτε πως εγινε αυτό και εκείνο τότε, πως ενω, ίσως, δεν το κατευθυνατε εσεις, όμως εγινε, και πως εσεις το αποσιωπήσατε γι' αυτήν, έστω, ή για κείνην την σκοπιμότητα. Θέλω να απολογηθείτε για λογαριασμό κάπιων ανθρώπων σας και να κάνετε μια στοιχειώδη κίνηση επανόρθωσης υποστηρίζοντας τώρα εκείνον που κλεψατε ολοι τότε και, πίστεψε με, αν δω και φερθείτε ανδροπρεπώς, τότε θα σας το διαγράψω το λάθος σας και θα κινηθώ με βάση την ρηση: τέλος καλό, ολα καλα. Δεν θα το σκαλίσω και πολύ. Θαθελα μονο να μάθω τα καθεκαστα για να τακτοποιηθούν μερικά πραγματα και να πάμε παρακατω.

Κάνετε μας λοιπον την χάρη και πείτε την αλήθεια, γιατί αν δεν την πείτε εσεις θα την πω εγω, κι ασφαλώς ο λαός τής Κυπρου (όλης τής Κυπρου, και οχι μονο τής Πάφου) θα με πιστένει γιατί ξερει, πρώτον, πως εγω λεω παντα την αλήθεια και γιατί, δεύτερον, ξερει πως εγω και η πρόταση μου αξίζουμε οχι 51 ψήφους στις 35 χιλιάδες αλλα 15 και 20 και 30 χιλιάδες.

Νικο, λυπαμαι που σου το λεω, αλλα σ' εκτιμούσα, σ' είχα για έξυπνο άνθρωπο, σ' είχα για άνθρωπο με το θάρρος τής γνώμης του, αλλα φοβαμαι πως αυτα που κάνετε είναι παλαβομαρες. Πώς μπορέσατε και πεσατε στην φάκα του Παπαδοπουλου και του Πιττοκοπιτη! Αυτα είναι ρεζιλίκια Νικο, δεν το βλεπεις;

Ή τι νομίζεις; Πως εγω δεν κάνω τίποτα (κι ούτε που σας εστειλα καν μια ... καρτα), πως καθομαι εδω με τα χέρια σταυρωμένα και περιμένω την υποστήριξη τού Α ή του Β;

Κι όμως κάνετε λάθος Νικο, γιατί εγω δουλεω, και δουλεύω πολύ σκληρά μάλιστα (σου υπενθυμίζω: μονο η δουλιά μου θα μείνει σ' αυτό στον κοσμο). Κυριολεκτικά σπάζω για να προλάβω οτι μπορώ και, πίστεψε με, αισθάνομαι τύψεις για τον χρονο που ξοδεύω για την άσκηση μου (για τα τρεξίματα, τα περπατήματα ή τα κολυμπια μου) και για το φαΐ μου ακόμα αλλα δεν βλέπω να μπορώ να κάνω κι αλλιώς. Χάρης σ' αυτα είναι που κραταω την ζωη μου και την Υγια μου και χάρης σ' αυτα είναι που κραταω και το Οραμα και την Βούληση μου.

Για ολα δουλεω σκληρά (και μονος) και το ξερεις, αλλα προτιμάς να το αγνοείς επειδή δεν αποτελώ μέρος τών Ειδήσεων και των αναλύσεων τών δημοσιογράφων.

Δουλεύω σκληρά Νικο, και δουλεω και για σας Νικο, για τα παιδια σας και για τον τοπο σας, αλλ' ίσως ενοχλείστε που παλεύω κι εγω μέσα απο το Εγω μου.

Λυπαμαι γι' αυτό αλλα ούτε κι εδω βλέπω να μπορώ να κάνω αλλιώς. Δεν είμαι ενα απρόσωπο νούμερο αλλα ένας άνθρωπος με τα δικά του προσωπικά χαρακτηριστικά και τις δικες του προσωπικές πεποιθήσεις, ιδεες και και και.

Επαναλαμβάνω: μέσα απο ενα εγω (ονομα) ζουμε, υπάρχουμε, παλεύουμε και διεκδικουμε την νίκη για οσα αγαπαμε και αντιπροσωπεύουμε.

Το τι κάνω αυτή την συγκεκριμένη περίοδο (απο τον Φλεβάρη για την ακρίβεια) είναι αυτό: θέλω να δωσω ακόμα πιο παραστατικά το Οραμα και την πρόταση μου. Γιατί θέλω να πείσω και να κερδίσω τούς πάντες μ' αυτό, και οχι μονο τούς Κυπρίους. Μ' αυτό το Οραμα θέλω να κερδίσω – και να κατακτησω - ολοκληρο τον κοσμο.

Ευκολύνετε με λοιπον και μην με δυσκολεύετε άλλο, μην με προδινετε και μην με πουλάτε άλλο. Αρκετά ως εδω. Με σκασατε. Θα με υποχρεώσετε λοιπον αν κάνετε τις απαραίτητες διορθωτικές κινήσεις. Και στο κάτω κάτω δεν είναι και δύσκολο. Τίποτα το πιο εύκολο για σας απο το να αναιρειτε αποφάσεις - ή μήπως τώρα θελετε να φανειτε ... κύριοι; - που ανακοινώνετε ή δεν ανακοινώνετε και το να δινετε παραστάσεις (σκιών κατα το πλειστον) αποτελεί πια μέρος τής οντότητας όλων σας.

Τουλάχιστον όμως αυτή την φορά θα το κάνετε για το σωστό και για το δίκαιο (ή κάνω λάθος;).

Εστω όμως, έστω και αν για μια ακόμα φορά η φωνή μου προς εσάς αποδειχθεί «φωνή βοοντος εν την ερημω», όμως ας πούμε πως οφειλα να σας υπενθυμίσω πως είμαι παρών, και θαμαι παρών, με ή χωρίς εσάς.

Παντα: Ούτοπος.

Δεύτερο ΥΓ: σου στελλω ενα αντίγραφο μιας τελευταίας μου επιστολής προς τον συνονόματο σου Νικο Αναστασιαδη (αποδειχτηκε κι αυτός τελικά ένας χεστης και ένας φαφλατάς), παντα για την *δ ι α φ α ν ε ι α* ...

... Με αγνοείτε στον κοσμο σας; Θα σας αγνοήσω και γω στον δικό μου κοσμο.

Προεδρικές Εκλογές 2003

Προκήρυξη υπ:' αριθμόν Ένα.²

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Δίο.³

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Τρία.⁴

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Τέσσερα.⁵

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Πέντε.⁶

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Έξι.⁷

- Προκήρυξη υπ' αριθμόν Εφτά.⁸**
- Προκήρυξη υπ' αριθμόν Οκτώ.⁹**
- Προκήρυξη υπ' αριθμόν Εννέα.¹⁰**
- Προκήρυξη υπ' αριθμόν Δέκα.¹¹**
- Προκήρυξη υπ' αριθμόν Έντεκα.¹²**
- Προκήρυξη υπ' αριθμόν Δώδεκα.¹³**

Πριν από την κάλπη¹⁴.

Κύπριοι (Παφίτες, Λεμεσιανοί, Λευκωσιάτες, Βαρωσιώτες, Κερυνιώτες ή Λαρνακείς), μεταξύ μας ξέρετε και ξέρω πιον απ' όλους τούς υποψηφίους αγαπάει πιο πολύ ο λαός, πιον θα υπερψηφίσει ο λαός, πιον αναδεικνύει ο λαός ως το πρώτο φαβορί και πιον θα εκλέξει ο λαός για ηγέτη και Πρόεδρο του.

Ήταν άσημος και αφανής πριν από λίγες μέρες κι ήταν ο έσχατος, όμως σήμερα ξέρετε - και το ξέρουν κυρίως εκείνοι- πως είναι σημαντικός και διάσημος, είναι ο επιφανής και ο πρώτος.

Το γιατί συμβαίνει αυτό είναι ασφαλώς πολύ απλό: ο Ούτοπος κάνει στον λαό την πρόταση και την προσφορά που έχει ανάγκη σαν λαός. Σαν ο καλύτερος γνώστης τών ανθρώπινων αναγκών και σαν ο άνθρωπος που ξέρει να χειρίζεται την αλήθεια ανά πάσαν στιγμή αποφάσισε να κάνει εκείνες ακριβώς τις προτάσεις που μπορούν να ικανοποιήσουν στο ακέραιο καθεμιά απ' αυτές τις ανάγκες και είτε την γνώμη και την άποψη του γι' αυτό και για κείνο ίσια και παστρικά, χωρίς υπεκφυγές, χωρίς υπονοούμενα και μασημένες κουβέντες.

Το πόση ανταπόκριση βρήκε αυτό στα στρώματα τού λαού σάς είναι, φίλοι μου, γνωστό. Το ξέρετε, το λέτε, το νιώθετε και το ζητωκραυγάζετε εδώ και μέρες και δεν έχω καμιά αμφιβολία πως θα το ψηφίσετε και θα το υπερψηφίσετε.

Κι όμως ενώ αποτελεί γεγονός πως ο λαός τοποθετείται σύσσωμος υπέρ τού Ούτοπου και της πρότασης του προς τον λαό, όμως νά που κάποιι έχουν την αναίδεια να παρουσιάζουν ακόμα δημοσκοπήσεις όπου αγνοούν αυτόν που αποτελεί αυτή την στιγμή το αδιαφιλονίκητο φαβορί τής επικείμενης αναμέτρησης.

Είναι ν' απορεί λοιπόν κανείς: ως πού το πάνε αυτοί οι κύριοι και πώς είναι δυνατόν αυτοί που είναι ένα μηδέν και που δεν έχουν να προτίνουν προς τον λαό τίποτ' άλλο από ένα μηδέν να είναι πρώτοι και δεύτεροι και τρίτοι ενώ αυτός που αποτελεί τον Έναν σ' αυτό τον κόσμο και που έχει προτάσεις για τα πάντα και για τους πάντες αγνοείται παντελώς;

Κάπου βρωμάει το πράγμα Κύπριοι, κάπου βρωμάει το πράγμα φίλοι μου, και βρωμάει πολύ. Τα καθήκια νομίζουν ότι θα (μου) κάνουν κι αυτή την φορά αυτά που (μου) έκαναν και πρόπερσι στην Πάφο: πρώτα φτιάχνουν τις δημοσκοπήσεις που τους εξυπηρετούν και στην συνέχεια θα φτιάξουν και το αποτέλεσμα που τους εξυπηρετεί.

Το πράγμα είναι φανερό φίλοι μου: Αυτό θέλουν να κάνουν, αυτά μπορούν μόνο να κάνουν κι είναι σαν να σας το λένε ανοιχτά: αν δεν τους δώσετε την ψήφο σας με το καλό, θα σας την πάρουν με το ζόρι.

Ναι φίλοι μου, φοβάμαι ότι αυτό θέλουν να κάνουν και πάλι, και θα κάνουν τα πάντα για να το πετύχουν.

Γι' αυτό προσέξτε λοιπόν: αυτή την φορά δεν αρκεί μόνο να ψηφίσετε Κύπριοι. Πρέπει και να απαιτήσετε να μετρήσει η ψήφος σας.

Από την μεριά μου έχω μεν την πρόθεση να εξουσιοδοτήσω κάποιους ανθρώπους για να με αντιπροσωπεύσουν στις καταμετρήσεις, όμως ο χρόνος είναι τόσο περιορισμένος που θα είναι εξαιρετικά δύσκολο για μένα να ελέγξω την κατάσταση, κι έτσι η μόνο ελπίδα που μου απομένει είναι η **επαγρυπνιση** τού λαού.

Αυτό να έχετε υπόψιν λοιπόν πέρα από το καθήκον να ψηφίσετε την πρόταση και τον άνθρωπο που προτιμάτε. Γι' αυτό σάς θέλω εκείνη την μέρα, την μέρα που θα μετράνε οι άλλοι τις ψήφους και τις προσδοκίες σας, να δημιουργήσετε γύρω τους έναν τέτιο κλοιό και μια τέτια ατμόσφαιρα τρόμου που να μην τους επιτρέψει να διανοηθούν καν να κλέψουν έστω και μία ψήφο σας.

Προσέξτε γιατί από την στιγμή που έχουν χάσει το παιχνίδι στις ψυχές και στα κεφάλια σας, τότε η μόνη τους ελπίδα απομένει η απάτη. Προσέξτε λοιπόν εκείνη την ημέρα, επαγρυπνίστε εκείνη την ημέρα και παλέψετε, αν χρειαστεί, με νύχια και με δόντια εκείνη την μέρα για την νίκη και τότε η ζωή που θέλετε θα είναι δική σας παντοτινά.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

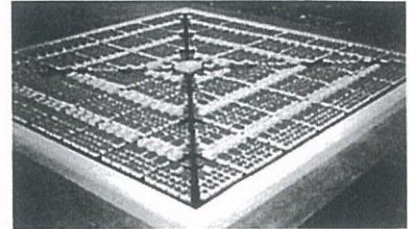
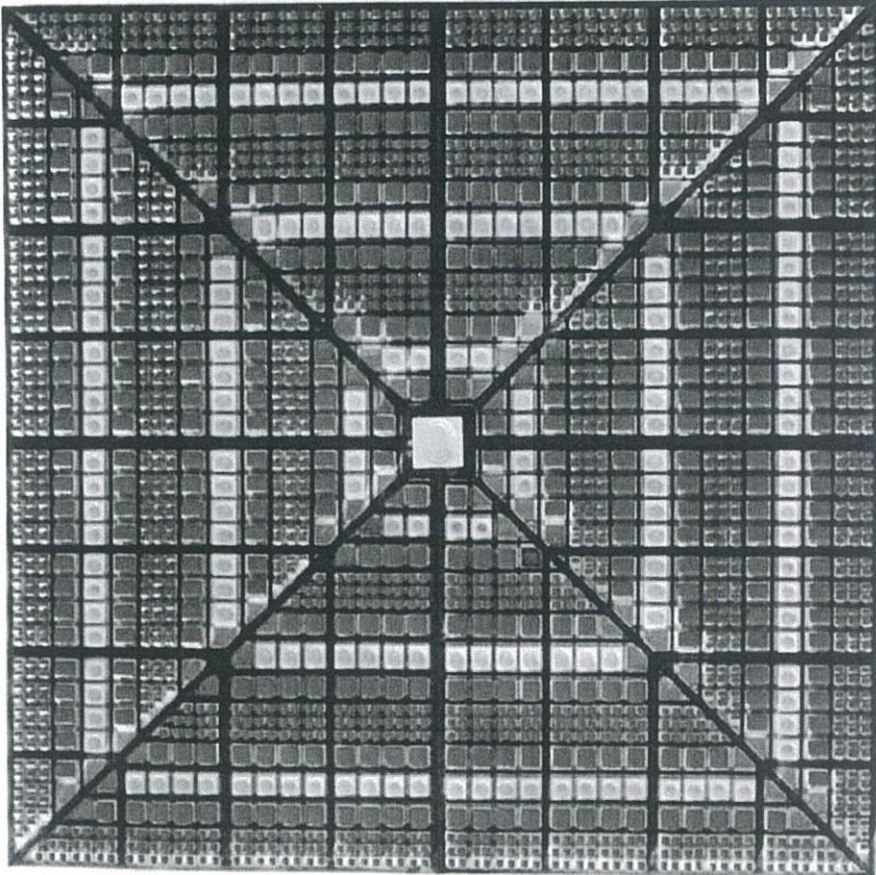
Σχέδιο για μια Νέα Κύπρο. ¹⁵ Plan for a New Cyprus

Τέσσερις Πόλεις - Κράτη,
ανεξάρτητες, κυρίαρχες και αυτάρχεις
στον ύψιστο δυνατό βαθμό,
μία - ή δύο μισές- για τους Τουρκοκύπριους
και τρεις για τους Ελληνοκύπριους.

Four Cities- States, independent, sovereign
and self-sufficient at the highest possible level
one -or two half- for the Turkish-Cypriots
and three for the Greek-Cypriots.

Η Ουτοπία

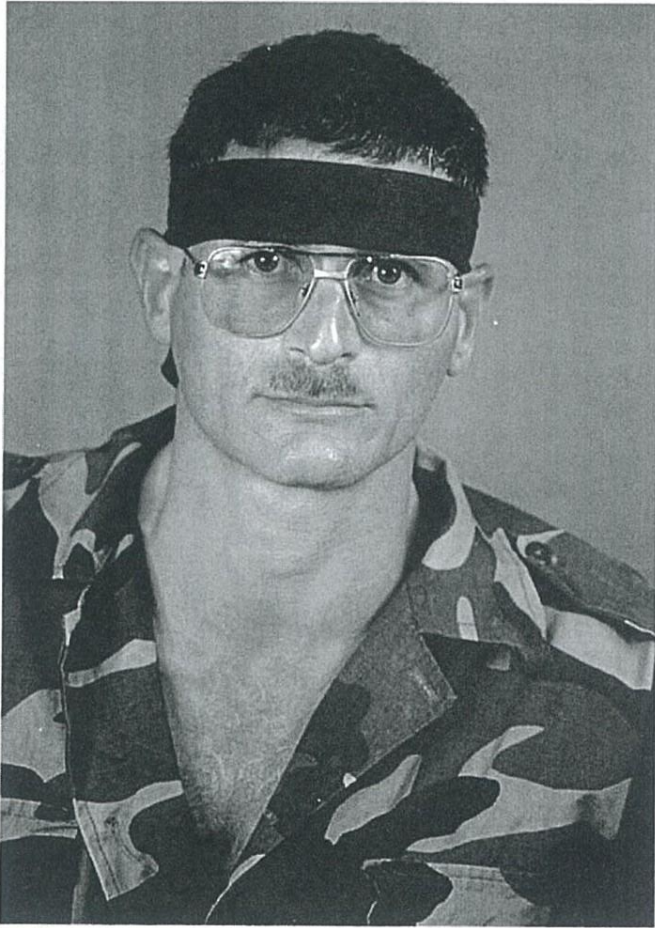
Και ήκουσα φωνή μεγάλη εκ των ουρανών λεγούσης: ιδού η σκηνή του Θεού μετὰ των ανθρώπων, και σκηνοῦται μετ' αὐτῶν ὁ Θεός... και ἐξέλθῃσι αὐτῶν παν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, και ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἐτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγή, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἐτι, ὅτι τα πρώτα ἀπῆλθον...

Και ἡ πόλις πετρώδης κείται, και τὸ μέρος αὐτῆς ὅσον και τὸ πλάτος.

Και περιπατήσονται τα ἔθνη διὰ τοῦ φωτός αὐτῆς, και οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν και τὴν τιμὴν αὐτῶν ἐς αὐτήν...

Ἀπὸ τῆν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη.

Κύπριοι, ψηφίστε τὴν ὁμορφή Πόλη, τὴν πόλη τοῦ μέλλοντος κόσμου. Σ' αὐτήν θα βρεῖτε τὴν χαρά και τὴν υγία, τὴν αγάπη και τὴν Ειρήνη, θα βρεῖτε τροφή για ὅλες τις αισθήσεις και για ὅλες τις παραισθήσεις σας.

*Κύπριοι,
ψηφίστε τό λιοντάρι.
Θα το χρειαστείτε
και στις εύκολες
αλλά και, κυρίως,
στις δύσκολες ώρες σας.*

Τελευταίο Μήνυμα¹⁶.

"Υστατο μήνυμα.

*Οι ψεύτες και οι κλέφτες τον πρώτο χρόνο χαιρόνται:
από την λαϊκή σοφία.*

Κύπριοι, νά που έγινε επιτέλους το θαύμα. Έγινε αυτό που ήθελα εγώ και αυτό που θέλατε, πιστεύω, και σεις. Ο Ούτοπος είναι τελικά στο ψηφοδέλτιο, όσο κι αν προσπάθησαν κάποια καθήκια να τον αφήσουν κι αυτή την φορά απ' έξω. Φαίνεται όμως πως δεν προσπάθησαν αρκετά, κάπου έκαναν κάποιο λάθος. Τώρα ας αρχίσουν να τραβούν τα μαλιά τους, όσοι τάχουν ακόμα, γιατί εγώ τούς βλέπω... τελιωμένους.

Βέβαια οι πλείστοι από σας θα πουν, και δικαιολογημένα βεβαίως αφού δεν ξέρουν την αλήθεια: καλά, μπήκες τώρα στο ψηφοδέλτιο αλλά ήσουν και πρόπερσι στο ψηφοδέλτιο κατά τις Βουλευτικές εκλογές στην Πάφο. Τι κατάφερες;

Αλήθεια! Αν έχετε ως δεδομένο το επίσημο αποτέλεσμα, ε, τότε πήρα μόνο 50 (συν 1) ψήφους

ανάμεσα σε 35.000. Τόσες πήρα, ή αν θέλετε, τόσες μου έδωσαν τα αρπαχτικά τού συστήματος.

Είναι όμως αυτή η πραγματικότητα; Είναι δυνατόν 35.000 Παφίτες, 35.000 πολιτικά όντα, να έδωσαν μόνο 51 ψήφους στον Ούτοπο και στην πρόταση του για νέες πόλεις, για πόλεις στα μέτρα τού ανθρώπου, πόλεις με τάξη, σχήμα και πλήρες σχέδιο, πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, χωρίς καυσαέρια, χωρίς δυστυχήματα, χωρίς άγχος και αγωνία;

Είναι δυνατόν 35.000 Παφίτες, 35.000 ερωτικά όντα, να έδωσαν μόνο 51 ψήφους στην πρότασή του για ελεύθερο έρωτα;

Είναι δυνατόν 35.000 Παφίτες, να έδωσαν 51 μόνο ψήφους σε έναν υποψήφιο που όσο κανείς είναι γεννημένος και σφραγισμένος για να ηγείται τών συνανθρώπων του, και που παλεύει με σθένος για το Όραμα του;

Είναι δυνατόν 35.000 Παφίτες να έδωσαν 51 μόνο ψήφους στον άνθρωπο που όσο κανείς μπορεί (αρκεί, βεβαίως, να έχει την εκτελεστική ισχύ που μόνο οι λαοί μπορούν, επί του παρόντος, να δώσουν), να δώσει υγία, ασφάλεια και ευτυχία, τροφή, εργασία, στέγη, ένδυση και υπόδηση για όλους;

Κύπριοι, κοιτάξετε μέσα σας, κοιταχτείτε και μεταξύ σας και θα καταλάβετε πως αυτό δεν είναι δυνατόν, είναι παράλογο, ακατανόητο και αφύσικο. Καταλάβετε πως αυτό το αποτέλεσμα δεν ήταν παρά το αποτέλεσμα μιας πρωτοφανούς, βάρβαρης και αδιάντροπης παραποίησης τής βούλησης τού Παφιακού λαού.

Εγώ σας λέω μόνο αυτό: μπειτέ ανάμεσα σε μια παρέα 60, ας πούμε, νέων (και όχι μόνο) και ρωτήστε τους αν είναι υπέρ ενός καθεστώτος ελεύθερου έρωτα (για να μην μπω στις λεπτομερείς αναλύσεις των προτάσεών μου, προτάσεις τις οποίες βρίσκουνε όλοι, ομολογουμένως, άκρως δελεαστικές). Ε λοιπόν εγώ σάς λέω πως οι 55 στους 60 (αν όχι και οι 60) θα ήταν υπέρ, χίλιες φορές υπέρ και θα το βροντοφωνάζανε κιόλας.

Γιατί έτσι είναι. Κι όταν μάλιστα αυτός που κάνει μια τέτια ερωτική προσφορά σ' ένα "κατ' εξοχήν ερωτικό όν" (Βίλχελμ Ράιχ), κάνει επίσης και την καλύτερη πολιτική προσφορά σ' ένα "φύσει πολιτικό όν" (Αριστοτέλης) κι όταν ακόμα παλεύει λυσσαλέα για τον σκοπό του και προσφέρεται ο ίδιος να ηγηθεί ενός λαού σκασμένου από άχρηστους αρχηγίσκους και διψασμένου για αληθινούς αρχηγούς, ε τότε είναι φανερό πως κάπου το πράγμα βρωμάει, και βρωμάει πολύ.

Γιατί έτσι είναι Κύπριοι. Αυτή είναι η αλήθεια και σας την λέει ο άνθρωπος που πάντα σάς λέει την αλήθεια: ο Ούτοπος υπήρξε το θύμα μιας επαίσχυντης καλπονοθείας. Αυτοί που την έκαναν ήξεραν πως η νίκη μου σε κείνες τις εκλογές θα ήταν συντριπτική και προκειμένου να την αποτρέψουν είχαν στήσει έναν ολόκληρο μηχανισμό με στόχο να μην πάρει ο Ούτοπος ούτε ψήφο.

Όλη σχεδόν η αστυνομική δύναμη, όλη η ΚΥΠ, όλη η διοίκηση και όλοι οι κομματικοί μηχανισμοί στην Πάφο είχαν συνασπισθεί εναντίον μου προκειμένου να με καταποντίσουν. Έτσι κι αλλιώς ήξεραν ότι ουσιαστικά δεν τόπαιξα τόσο για κείνες τότε τις εκλογές όσο γι' αυτές τώρα, δεν τόπαιξα τόσο για Βουλευτή ς όσο για Πρόεδρος ή, μάλλον, δικτά Τωρα ς.

Εγώ βεβαίως από την μεριά μου πίστευα πως έκανα όσα έπρεπε να κάνω για να κερδίσω τούς ανθρώπους. Μίλησα, έγραψα, έτρεξα, αλώνισα ξανά και ξανά την Πάφο και τα χωριά για να δώσω τα φυλλάδιά μου και να δω τούς ανθρώπους και όντως έβλεπα πως είχα ξυπνήσει τις συνειδήσεις τους και πως πίστεψαν και αγάπησαν και μένα και την πρόταση που τους έκανα.

Αυτό πίστευα πως ήταν το καθήκον μου και το έκανα στο ακέραιο. Το πάλεψα σαν λιοντάρι. Από κει και πέρα, σκέφτηκα, ήταν στην δικαιοδοσία εκείνων να ψηφίσουν υπέρ ή κατά. Κι όσο για αντιπροσώπους κατά την 'ψηφοφορία ή κατά τις καταμετρήσεις αδιαφόρησα εντελώς. Είχα βεβαίως κάποιους φόβους αλλά στο τέλος αφέθηκα, όλως αφελώς, στην ελπίδα πως θα λειτουργούσε σε κάποιους η ανθρώπινη συνείδηση και πως θα αποτρεπόταν οιαδήποτε απόπειρα για κλοπή ψήφων.

Δυστυχώς όμως μόνο η ανθρώπινη συνείδηση δεν λειτούργησε εκείνη την ημέρα στην Πάφο και έτσι ο Ούτοπος, το όραμα, οι πόθοι και οι προσδοκίες χιλιάδων ανθρώπων σφαγιάστηκαν από τα αστυνομικά, τα κυβερνητικά και τα κομματικά επιτελεία.

Ιδού πώς έγινε το πράγμα: κατ' αρχάς όπου δεν υπήρξε (ηθική) αντίσταση, οι κάλπες ανοίχθηκαν πριν ή κατά την μεταφορά τους στο κέντρο καταμέτρησης, αφαιρέθηκαν οι ψήφοι μου και διαμοιράστηκαν στους κομματικούς υποψήφιους.

Από ψηφοδέλτια φρόντισαν να έχουν από πριν αρκετές χιλιάδες για "σπέαρ" γιατί οι δημοσκοπήσεις τους τούς έλεγαν πως οπωσδήποτε θα τα χρειαζόνταν.

Όσες κάλπες μπόρεσαν λοιπόν να τις καθαρίσουν έτσι από τις ψήφους μου, τις καθάρισαν, κι όσο για τις άλλες τις καθάρισαν επί τόπου, στο κέντρο καταμέτρησης. Κάπως έτσι οι χιλιάδες ψήφοι που μου έδωσαν οι Παφίτες, απέμειναν μερικές δεκάδες.

Η άνωθεν εντολή ήταν, σας λέω, σαφής: ούτε ψήφο στον Ούτοπο. Οι λυκάνθρωποι τής Πάφου έτρεχαν από τραπεζάκι σε τραπεζάκι και συντόνιζαν τα επιτελεία, ενώ εγώ στο σπιτάκι μου ανέμενα από την τηλεόραση να μου δώσει ψήφους.

Εν πάση περιπτώσει μία ψήφο μού την έδωσαν στην αρχή. Από κει και πέρα πέρασε σχεδόν μια ώρα στο σπίτι και άλλη μια στο αυτοκίνητο ώσπου να φτάσω στην Πάφο (για να δω τι γίνεται επιτέλους), κόντευαν να τελειώσουν οι καταμετρήσεις, αλλά όλες οι ψήφοι μου είχαν κολλήσει στην ...μία.

Έκανα εκεί έναν γύρο στην αίθουσα και έφυγα για το χωριό. Όσπου να φτάσω είχαν όλα τελειώσει. Κοιμήθηκα χωρίς να ξέρω το τελικό αποτέλεσμα. Αυτό το έμαθα την επόμενη μέρα. Πήρα 51 ψήφους. Μου φάνηκε παράξενο. Τις βρήκα πολλές γιατί έτσι όπως εξελισσόταν το πράγμα μού φαινόταν απίθανο να έπαιρνα περισσότερες από 2, 3, 4 ή, το πολύ-πολύ, 5 ψήφους.

Προφανώς, σκεφτόμουν αργότερα, θα τις χρωστούσα σε κείνον τον γύρο στην αίθουσα (κάποιο θα με είδανε και είπαν να μου ρίξουν λίγες ψήφους) και δεν θάταν απίθανο αν έκανα 2 γύρους να έπαιρνα 102, 153 αν έκανα τρεις, 204 αν έκανα τέσσερις και ούτω καθ' εξής.

Χρειάστηκε πραγματικά να περάσουν βδομάδες μέχρι να αρχίσουν να μιλούν κάποιο άνθρωποι γι' αυτά και μέχρι να ξεκαθαρίσουν στο μυαλό μου τα όσα έγιναν, ενώ κάποιες απορίες παραμένουν ακόμα.

Για να μην μπω όμως σέ λεπτομέρειες και για να συντομεύω σάς λέω ότι εκατοντάδες Παφίτες συνήργησαν ή συγκάλυψαν ένα έγκλημα εις βάρος τής Δημοκρατίας για το οποίο εγώ θεωρώ ως μόνη δίκαιη απονομή την εσχάτη των ποινών, πράγμα που έπρεπε να είχαν πάρει από καιρό. Αντί αυτού απολαμβάνουν ακόμα αξιώματα, μισθούς και τιμές.

Σας λέω πως ο Ούτοπος υπήρξε ο ουσιαστικός νικητής εκείνων των εκλογών και αν δεν του αναγνωρίστηκε η νίκη του και αν δεν κατέρχεται τώρα σ' αυτές τις εκλογές ως το επίσημο φαβορί, αυτό δεν έγινε παρά χάρις στην προστυχιά και την αναντρία τών κρατούντων.

Αυτή η προστυχιά κι αυτή η αναντρία μπορεί να με φέρνα μεν στο σημείο να ξεκινώ ξανά από το μηδέν, όμως αυτό δεν με φοβίζει. Γιατί αυτή η θέληση που έκανε τον Παφιακό λαό να υπερψηφίσει εμένα και την πρότασή μου (γιατί τόκανε πραγματικά) υπάρχει και στους υπόλοιπους Κυπρίους, γιατί είναι όλοι εξίσου ερωτικά και πολιτικά όντα και έχουν εξίσου ανάγκη από ερωτικές και πολιτικές προτάσεις.

Προς Θεού λοιπόν Κύπριοι: μην πιστέψετε το παραμύθι τους. Αν τους πιστέψετε (γιατί αυτό θέλουν να κάνετε), χάθηκε το παιχνίδι, χαθήκατε κι εσείς.

Μην τους πιστέψετε Κύπριοι. Είναι μια απάτη και μια βρωμιά, μια πανούκλα κι ένας καρκίνος.

Κύπριοι, μην τους πιστέψετε. Καταποντίστε τους και εξαφανίστε τους από την ζωή και από το μέλλον σας. Είναι άχρηστοι και σαν πολιτικοί και σαν άνθρωποι και σαν αρχηγοί σας. Δεν τους χρειαζέστε. Ξεράστε τους, αποβάλετέ τους και συντρίψτε τους Κύπριοι, και κάνετε το τώρα.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Υ.Γ. Προσέξτε Κύπριοι: εάν δείτε δημοσκόπηση που δίνει στον Ούτοπο ποσοστό κάτω τού 60% να ξέρετε ότι είναι κάλπικη και ψεύτικη, τόσο κάλπικη και τόσο ψεύτικη όσο και κείνοι που την κάνουν ή την παρουσιάζουν. Ας το σημειώσουν λοιπόν πως δεν θα δεχτούμε νίκη κάτω τού 60% κι ας προσέξουν αυτή την φορά εκείνοι που θα μετράνε τις ψήφους γιατί, έστω και απόντες, εμείς θα είμαστε παρόντες και θα αποδώσουμε την δικαιοσύνη μας όπου χρειαστεί.

Ο ίδιος.

Ευρωεκλογές 2004

Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.

Κύπριοι, η τελευταία φορά που πήγατε και δώσατε την -ψήφο σας ήταν, θυμάστε, πάνω στα σχέδια του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Είπατε τότε ενα μεγάλο ΟΧΙ, και καλά κανατε. Ετσι κι αλλιώς δεν μας κανουν τα σχέδια άσχετων με την πολιτική επιστήμη, δεν μας κανουν τα σχέδια που θα μεγάλωναν με μαθηματική ακρίβεια το χάος σ' αυτό τον κοσμο. Εμείς θελουμε σχέδια πολιτικων, και οχι διπλωματών.

Τις προθέσεις σας πάνω σ' αυτό το σχέδιο τις δείξατε απο την αρχή, ήταν σαφείς, καθαρές και ανεξάρτητες απο τις προθέσεις οποιασδηποτε κομματικής ηγεσίας και το γεγονός οτι κάπιοι απ' αυτους αποφάσισαν να συμπορευτουν μ' αυτές, αυτό ελάχιστα επηρασε το συνολικό αποτέλεσμα.

Ας προσποιούνται λοιπον κάπιοι πως πετυχαν νίκη μεγάλη και ας πασκίζουν να την εκμεταλλευτουν ψηφοθηρικά, όμως εγω θέλω να τους πληροφορήσω πως η νίκη τους θα αποδειχθει σύντομα Πυρρειος νίκη. Είναι η τελευταία τους και φέρνει την καταστροφή τους.

Το πως ελάχιστα επηρασε την απόφαση σας το τυχοδιωκτικό ΟΧΙ ενός Παπαδοπουλου, ενός Χριστοφια ή ενός Ομηρου, αυτό το ξερετε καλά και δεν αλλαζει καθολου το γεγονός πως ο πυρήνας του ΟΧΙ είναι οι άνθρωποι που ψήφισαν τον Ούτοπο πριν ενα χρονο.

Ποσοι ήταν αυτοί; Ούτε λίγο ούτε πολύ το 73% (73,4% κατ' ακρίβειαν) του Κυπριακού λαου εδωσε θετική ψήφο στον Ούτοπο και στα σχέδια του Ουτοπου (και οχι το 0,4%) και τώρα δώσατε το 76, σχεδόν, τοις εκατόν αρνητική ψήφο στα σχέδια του Αναν.

Ολοι βέβαια θα ξερετε πως εγινε τότε μεγάλη απατη, όμως οι πλειστοι απο σας δεν θα ξερετε και δεν θα πιστεύετε πως εγινε τετιας έκτασης απατη.

Κι όμως εγινε. Εγινε η πιο μεγάλη και η πιο επαίσχυντη εκλογική απατη που εχει γίνει ποτέ στα παγκόσμια εκλογικά χρονικά. Απο τότε δεν τους εκρινε και δεν τους δίκασε κανεις και εξακολουθούν χάρις στην ανοχή σας και την προβατισια σας νοοτροπία να απολαμβάνουν αξιώματα, τιμές και μισθούς άνθρωποι που επρεπε τώρα να ήταν, τουλάχιστον, στις φυλακές. Κι όμως είναι Πρόεδροι τής Δημοκρατίας σας και Πρόεδροι των Κοινοβουλίων και των Κομμάτων σας. Κάπιοι πρεπει να ντρέπονται τουλάχιστον γι' αυτό.

Κύπριοι, πρεπει να το ξερετε: στις τελευταίες Προεδρικές εκλογες δώσατε στον Ούτοπο 73(συν)% του συνολικού ποσοστού των -ψηφων (και μονο 14(μειον)% στον Τάσο Παπαδοπουλο), αυτή είναι ολη η αλήθεια και, έστω και τώρα, πρεπει να την μάθετε. Πετύχατε τότε δηλαδη ενα θαύμα που ομοιο του δεν εχει ξαναγινει και ούτε θα ξαναγινει ποτέ ξανα, έστω και αν ψηφίζουν για χιλιάδες χρόνια οι λαοί, κι αυτό το θαύμα το σταμάτησαν πιοι;

Το σταμάτησαν οι κομματικοί αρχηγισκοι σας, το σταμάτησαν οι καναλαρχες και οι εφημεριδαρχες, το σταμάτησαν οι εταιρίες δημοσκοπήσεων, οι δημοσιογράφοι, οι υπηρεσίες πληροφοριών, η αστυνομία, τα εκλογικά επιτελεία, οι παρατηρητές και οι προεδρευοντες στα εκλογικά κέντρα, το σταμάτησαν οι επίλεκτοι του συστήματος, οι κυφηνες τής κρατικής μηχανης, οι ψεύτες, οι κλεφτες και οι απατεώνες ή, στην επεικεστερη εκδοχή, οι άχρηστοι τής δημοσίας υπηρεσίας που είναι αναξιοι ακόμα και να κανουν εκλογες, μια στρατια ολοι ραδιούργων, Γραμματέων, Φαρισσαίων, Ποντίων Πιλάτων και Ιούδων.

Τους ξερετε καλά αυτους που σταμάτησαν αυτό το θαύμα. Τους πρωτεργάτες τούς βλεπετε κάθε μερα στις τηλεοράσεις σας ή τους ακουτε στα ραδια σας να σας λενε ψέματα και να σας κοροϊδεύουν αδιάντροπα.

Τους άλλους θα τους βλεπετε καθημερινά μπροστά σας στους δρομους και στους διάδρομους,

τους βλέπετε στις γειτονιες σας, ένστολους ή όχι, και θα τους δείτε οπωσδήποτε κι αυτή την φορά που θα πάτε να ψηφίσετε γύρω από την κάλπη προθυμους ολους να εκτελεσουν τις άνωθεν εντολες και να κατασκευάσουν και να ανακοινώσουν το αποτέλεσμα που επιθυμούν οι κύριοι τους.

Καλα την έχουν ολοι αυτοί, καλα αμοιβονται, διπλά μαλιστα με κάθε “γιορτή” (γι' αυτους) τής Δημοκρατίας, οι θεσεις είναι σίγουρες, τα εφραπαξ, οι συντάξεις και τα ωφελήματα και τα προνομια τους ολα είναι εξασφαλισμένα και διασφαλισμένα δια νομου.

Τι τους νιαζει λοιπον αυτους το Οραμα τού Ουτοπου ή η ψήφος τού 73% τών ομοπατρων, ομοθησκων και ομόγλωσσων τους; Ούτε που θα τους ενιαζε έστω κι αν ήταν και το 93 και το 103%.

Αφού οι μάστορες τους αποφάσισαν οτι εγω είμαι απορριπτεος και ασύμφορος σαν Πρόεδρος ολους τους, τότε προφανώς δεν είχαν κι αυτοί άλλη επιλογή απο του να υπακούσουν.

Ούτε ίχνος ενδοιασμού κι ούτε ίχνος διαμαρτυρίας. Αφού οι αρχηγοί αποφάσισαν έτσι, έτσι και θα γινόταν. Οι 300.000 (συν) ψήφοι που δώσατε σαν λαός στον Ούτοπο μοιράστηκαν σαν λάφυρο στους επάνυμους υποψήφιους αναλογα (αυτή ήταν η συμφωνία τους) με το τι ποσοστο πήραν απο τις υπόλοιπες 130.000 που δεν δώσατε σε μένα. Αν μου αφησαν μερικά ψίχουλα τοκαναν, νομίζουν, για να μην υποψιαστούμε την απατη. Αν ήταν δυνατόν!

Πιους κοροϊδεούν όμως; Εμενα ή εσάς; Το τι απηχηση είχε αναμεσα σας η πρόταση τού Ουτοπου, σας είναι γνωστό, κι αυτό δεν θα μπορούσαν να το σβυσουν έστω και αν δεν μου έδιναν ούτε μία ψήφο. Οταν ολοκληρος ο λαός παλλοταν απο το Οραμα και από το Ονομα του, κανένα αποτέλεσμα δεν θα ήταν καθαρό και αποδεκτό εαν δεν ήταν και νικηφόρο.

Βέβαια το γεγονός οτι μου δώσατε τότε το 73% δεν το έβγαλα εγω απο μονος μου. Το έμαθα απο καποιον “φίλο” φίλου τού οποίου η δουλια είναι να κάνει δημοσκοπήσεις. Η έξοδος κάλπης λοιπον εκείνη την ήμερα εδειξε πως αυτό ήταν το ποσοστο τού Ουτοπου: το 73%. Ακούσατε ποτέ τίποτα γι' αυτό απο τα ραδιόφωνα ή τις τηλεοράσεις σας; Οσα ακουσα εγω ακούσατε και σεις.

Κι οσο για τις δημοσκοπήσεις πριν την μέρα τής ψηφοφορίας, το ποσοστο μου ήταν απο το 70 ως το 84%. Ακούσατε καμια δημοσκόπηση που να μου δίνει τετιο ποσοστο; Μια δημοσκόπηση, έστω, που να περιλαμβάνει και εμενα αναμεσα στους άλλους, τους επιφανείς, υποψήφιους;

Δεν ακούσατε βέβαια, ούτε και είδατε, όπως δεν άκουσα και δεν είδα ούτε εγω. Κι όμως στις αληθινές δημοσκοπήσεις που δεν βγήκαν ποτέ στο φως, εκεί περίπου ήταν τα ποσοστά μου.

Οι εταιρίες έκαναν σωστά την δουλια τους και έκαναν τις δημοσκοπήσεις όπως τούς τις ζητούσαν. Την μια, προφανώς, όπου θα περιλαμβανοταν και το ονομα τού Ουτοπου αλλα δεν θα εβγαينه ποτέ στο φως και την άλλη όπου θα αγνοείτο παντελώς και θα εμπαينه στην σωρεία τών άλλων και ανωνύμων υποψηφίων με ενα αμελητέο ποσοστο.

Δεν ξέρω αν πήραν ή όχι επιπλέον λεφτά γι' αυτό, κι αν ναι δεν ξέρω αν τα πήραν εμμεσα ή αμεσα, αλλα το γεγονός είναι πως είτε με την ενοχή είτε με την ανοχή τους συνηργησαν σ' ενα εκλογικό και πολιτικο έγκλημα που ομοιο του αμφιβαλλω αν εχει γίνει ξανα απο τότε που ψηφίζουν οι λαοί.

Δεν ξέρω αν τιπτει κανεναν απ' αυτους η συνείδηση τους γι' αυτα, αλλα ξέρω σίγουρα πως απο τότε όλα τα μέσα επικοινωνίας συνεχίζουν να εκπέμπουν στο ίδιο ψέμα και στην ίδια απατη που εβεβαλε στην Κύπρο εναν παράνομο Πρόεδρο, εναν Πρόεδρο ανεπιθύμητο για την συντριπτική πλειοψηφια τού Κυπριακού λαού.

Ας πούμε πως πρεπει να τα ξερετε αυτα Κύπριοι, για να ξερετε και ποι σας κυβερνάνε, ποι κανουν τους νομους και το σύστημα σας και πιά δημοκρατία βιωνετε κα ανεχεστε.

Τους ακυτε με απανωτές ψευδολογίες και ψευδορκίες να εκθειάζουν την δημοκρατία αλλα η δημοκρατία που θέλουν και υπηρετουν είναι εκείνη που συμφερει σ' αυτους και στους δικούς τους ανθρώπους. Σας δίνουν μεν το δικαίωμα να ψηφίσετε αλλα έρχονται την ίδια στιγμή και οικιοποιουνται οι ίδιοι την ψήφο σας εαν δεν την εγκρίνουν.

Πραγματικά τούς κάνετε μεγάλη τιμή και μεγάλη χάρη που μιλούν και αρχουν αυτοί χωρίς να έχουν καμια αξία ενώ άνθρωποι με αξία αγνοούνται και φιμώνονται.

Εγώ πάντως ντρέπομαι που παρα τους τοςους αγώνες μου αυτα τα τελευταία χρόνια δεν καταφερα να σας απαλλαξω απ' αυτό τον συρφετό τών μετριότητων που σας επεβληθη.

Εστω και αν αναγνωρίζω σε κάποιους απ' αυτούς ενα καλιο επιμερους ταλέντο, όμως δεν μπορώ να τους συγχωρήσω το γεγονός οτι ολοι αποφάσισαν - άλλοι με τον λογο τους και άλλοι με την σιωπή τους, αλλοι με την ενοχή και άλλοι με την ανοχή τους - πως ο Ούτοπος ή σκουλήκι είναι ή σκυλλος ή πολίτης 3ης κατηγορίας και δεν πρεπει να μπει το ονομα του σε κανένα ψηφοδέλτιο ή αν μπει θα πρεπει να του αφαιρεσουν τις ψήφους που θα του δώσει ο λαός και να τις μοιραστούν εκείνοι μεταξύ τους.

Το να συνεχισω λοιπον να αγωνίζομαι για να σας απαλλαξω απ' αυτου του είδους τους ανθρώπους που αποτελούν ενα καρκίνωμα για κάθε κοινωνία, για κάθε τοπο και για κάθε λαο και που θα κανουν και χειρότερα απ' αυτα που έκαναν μόλις θα έχουν ξανα την ευκαιρία, θεωρήστε πως είναι χρέος και υποχρέωση μου. Σας χρωστω αυτό τον αγώνα, εσείς μου δίνετε το κουράγιο για να τον κάνω, και θα τον κάνω μέχρι να εχει την κατάληξη που του αξίζει.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Κείμενο υπό αριθμόν Δίο.

Κύπριοι, νά που για άλλη μια φορά ο Ούτοπος ερχεται να ζητησει την ψήφο σας προκειμένου να δώσει στο Οραμα του μια Εκτελεστική διεξοδο.

Δυστυχώς αυτό που ηλιζα να πετυχω κατα τις τελευταίες Προεδρικές εκλογες δεν μπόρεσα να το πετυχω, και οχι γιατί δεν με ψηφίσατε (κάθε άλλο μαλιστα) αλλα γιατί κάπιοι άλλοι πετυχαν να κλέψουν τις ψήφους που μου δώσατε και να τις μοιραστούν μεταξύ τους.

Αντί λοιπον να γράψω πιο πολύ για το Οραμα μου ώστε να σας κάνω να το αγαπήσετε και να το ερωτευτείτε, να το πιστεψετε και να το εμπιστευτείτε, βλέπω να είμαι υποχρεωμένος να γράψω πιο πολύ για τους κλεφτες και τους απατεώνες που αρπαξαν τα όνειρα και τις προσδοκίες σας, που σας στέρησαν τον φυσικό και εκλεγμενο ηγέτη σας και σας επεβαλαν εναν ηγέτη και Πρόεδρο παράνομο και άχρηστο.

Σκεφτειτε τι μέλλον αναμένει εναν λαο τού οποίου ο Πρόεδρος είναι παράνομος και του οποίου η εκλογή αποτελεί καρπό μιας επαίσχυντης καλπονοθείας και του οποίου οι κομματικοί ηγετες συνωμότησαν ώστε να εχει αυτή την στιγμή η Κύπρος εναν Πρόεδρο ο οποίος δεν πήρε περισσότερό απο το 14% των ψήφων (κι ας τον υποστήριξαν τεσσερα κόμματα) ενώ ο άνθρωπος που κερδισε την συντριπτική πλειοψηφια τών ψήφων (το 73% (συν) συγκεκριμένα), είναι και παραμένει στην αφανεια.

Δεκαεξι σχεδόν μήνες απο τότε δεν ζητησε (πλην μιας εξαίρεσης) κανεις την άποψη μου πάνω σε οποιοδηποτε ζητημα, κι ας το ξερουν ολοι οι δημοσιογράφοι και ολοι οι εργοδότες τους πως εγω είμαι ο πραγματικός νικητης εκείνων των εκλογών και ο πραγματικός, φυσικός και εκλεγμένος ηγέτης και Πρόεδρος αυτου του λαού.

Θέλω να ξερετε πως ο λογος που δεν με ακούσατε και δεν με είδατε εδω και τοςον καιρό στις τηλεοράσεις σας δεν είναι γιατί δεν είχα άποψη γι' αυτό ή για κείνο το ζήτημα, ούτε γιατί “έκατσαν οι μπαταρίες μου” αλλα γιατί δεν είχα δικό μου μέσο να εκφραστώ και δεν μπορούσα να υποχρεώσω κανεναν να μου δώσει την ευκαιρία να σας μιλήσω. Αν ήμουν τότε υποψήφιος Πρόεδρος και τους υποχρέωνε ο νομος να δώσουν και σε μένα λίγο χρονο (τον λιγοτερο δυνατό

εννοείται), μου τον έδιναν. Διαφορετικά θα με αγνοούσαν παντελώς, όπως ολο αυτό τον καιρό μετά τις εκλογες, καλή τους ώρα.

Εστω και αν ακόμα διαθέτω τον καλύτερο και δημοφιλέστερο λόγο, έστω και αν διαθέτω την καλύτερη προς τον λαο πρόταση, το καλύτερο Οραμα και το καλύτερο Σχέδιο για ολα, όμως θα αγνοησουν και θα κλασουν την δικη μου έκκληση να τους το παρουσιάσω, δεν θαρθει κανένας σε μένα, αλλά ολοι θα τρεξουν στον Χριστοφια και στον Παπαδοπουλο απλα γιατί είναι... ισχυροι έστω και αν ο λογος και η πρόταση τους είναι φτωχή, ανιαρή και μη δημοφιλής.

Αλλωστε θα σας είναι γνωστός ο ρολος τών μέσων επικοινωνίας κατα τις τελευταίες Προεδρικές εκλογες όπου ούτε λίγο ούτε πολύ συνηργησαν και συγκαλυψαν μια αθέμιτη και πληρη παρανομιών και ψευδολογιών προεκλογική εκστρατεία μέσα απο την δημοσίευση και παρουσίαση κατασκευασμένων δημοσκοπήσεων και επετρεψαν έτσι στους κομματικούς και κρατικούς μηχανισμούς να κατασκευάσουν ενα αποτέλεσμα εκ διαμέτρου αντίθετο με την λαϊκή βούληση και ετυμηγορία και να επιβάλουν έτσι σ' αυτό τον λαο και σ' αυτό το Κράτος εναν, επαναλαμβανω, Πρόεδρο καθολα παράνομο, εναν Πρόεδρο και ηγέτη μάλλον πολιτικής συμμορίας που επιβιώνει μονο χάρις στα ψέματα όλων. Εστω λοιπον και αν την αποτελούν εντελώς ανομοιογενη στοιχεία, όμως ολοι τελικά συμφωνουν στο οτι ο Ούτοπος δεν συμφέρει σαν Πρόεδρος σε κανεναν τους.

Αν αναρωτιέστε λοιπον γιατί δεν με βλέπετε στις τηλεοράσεις σας, ιδού ο λογος, κι είναι απλός. Πώς μπορούν να παρουσιάσουν εναν άνθρωπο που ξερει γι' αυτα και που τους προειδοποίησε μαλιστα γι' αυτα απο τότε;

Αναγκαστικά θα με αγνοησουν, θα με φιμώσουν, θα με λογοκρινουν αν υποχρεωθούν σε καπια στιγμή να μου δώσουν τον λογο και θα τον παραποιήσουν εκεί που μπορούν.

Θεωρήστε οτι κι αυτή την φορά οι δυνατότητες μου για προβολή θα είναι μικρές, πολύ μικρές, και θα χρειαστεί να αρχίσω και πάλι απ' την αρχή.

Κι όμως παρολαυτα ελπίζω σε κάτι, κι αυτό δεν είναι άλλο απο την πρόθεση καπιων να κανουν καπιες έμπρακτες απολογητικές και διορθωτικές κινήσεις. Ο χρονος θα δείξει, κι όταν δείξει θα το ξερετε και σεις και γω.

Αυτα είναι τα δεδομένα με τα μέσα επικοινωνίας, και θέλω να τα ξερετε, όπως θέλω να ξερετε πως κι αυτή την φορά θα επιχειρήσουν να αλλοιώσουν την βούληση σας.

Βέβαια θα αναρωτιέστε: αφού είσαι τοσο βέβαιος για την αλλοίωση τού εκλογικού αποτελέσματος, τότε γιατί δεν ζητας ή γιατί δεν ζητησες τότε επανακαταμετρηση ψήφων;

Αλήθεια! Μακαρι να ήταν τα πραγματα έτσι απλα αλλα πεστε μου: πιστεύετε πως θα μπορούσα να εχω μια ακριβή επανακαταμετρηση την στιγμή που είμαι εγω μονος μου ενω είναι ολοι εκείνοι μαζί συνασπισμένοι εναντιον μου;

Πιό το ωφελος όταν εκείνοι έχουν τις κάλπες, εκείνοι έχουν τις αποθήκες, τους υπάλληλους, τους μηχανισμούς διοίκησης και το Κυβερνητικό Τυπογραφείο;

Ακουστε πώς έγιναν τα πραγματα εκείνο τον Φλεβάρη τού 2003: κατ' αρχας θα σας είναι γνωστό πως προσπάθησαν να με θεσουν έκτος ψηφοδελτίου. Ενω λοιπον είχαν καλέσει τούς μικρούς υποψήφιους στις 9 για να καταθεσουν την υποψηφιότητα τους, εμενα με καλεσαν στις 11 και 45, 15 λεπτά δηλαδη πριν την ληξη τής προθεσμίας.

Κι όμως όταν εγινε 11 και 45, πεντε αστυνομικοί πήραν εντολή να μου κλεισουν την πόρτα. Χρειάστηκε αγώνας και φωνές για να καταφέρω να περάσω και δεν πέρασα ουσιαστικά παρα στο παρα πεντε.

Ηξεραν οι κύριοι τι δύναμη είχε η πρόταση και ο λογος μου αναμεσα στον λαο απο τις προηγούμενες Βουλευτικές Εκλογες στην Πάφο. Ήξεραν πως τους είχα νικησει και συντριψει στις συνειδήσεις, στην βούληση και στην ψήφο τού λαού, έστω και αν επισημως με νίκησαν και με συνετριψαν εκείνοι. Γι' αυτό ακριβώς με ήθελαν παση θυσία έκτος ψηφοδελτίου. Βέβαια, είπα, το

προσπάθησαν αλλά δεν τα καταφεραν.

Απο κει και πέρα το παιχνίδι ήταν γι' αυτούς χαμένο στις καρδιές και στα κεφάλια τών ανθρώπων. Δεν χρειάστηκαν και πολλές ήμερες απο τότε για να περάσω πρώτος στις δημοσκοπήσεις, ενώ με τις πρώτες εμφανίσεις μου στην τηλεόραση ανέβηκα μέχρι και το 80%.

Έτσι η μονη λύση στην οποία μπορούσαν να ελπίζουν ήταν και παλι η καλπονοθεία. Νά λοιπον που η προηγούμενη πείρα τής Πάφου τούς χρειάστηκε.

Εν πρωτοις χρειάστηκε να τυπωσουν οχι 450 ή 480 χιλιάδες ψηφοδέλτια αλλά 850 και 900 χιλιάδες. Γιατί μπορεί να πήρα το 73% αλλά τι θα γινόταν αν έπαιρνα το 90 ή το 93%; Κόστισε ακριβα βέβαια η υποψηφιότητα μου αλλά δεν μας είπαν πιος την πλήρωσε τελικά: ο Παπαδοπουλος, ο Χριστοφιας, ο Κληριδης, ο Αναστασιαδης, ο Ομηρου, ο Κουτσου, ο Περδικης ή μήπως ο ίδιος ο λαός τού οποίου εκλεψαν στην συνεχεια και τις ψήφους;

Άς μας πουν λοιπον: πιος πλήρωσε για τις επιπλέον 400 ή 450 χιλιάδες ψηφοδέλτια που τύπωσαν;

Θα ρωτήσετε: πού τους χρειάστηκαν τα επιπλέον ψηφοδέλτια; Θα σας πω: τους χρειάστηκαν για να αντικαταστήσουν τις ψήφους τού Ουτοπου οι οποίες, κατα τις δημοσκοπήσεις τους, θα ανέβαιναν οπωσδήποτε στις 300-400 χιλιάδες. Τι θα γινόταν λοιπον αν ζητούσα εγω επανακαταμετρηση ή αν εξεγειρονταν οι οπαδοί μου; Επρεπε λοιπον οι κάλπες να καθαρίσουν. Όσες καταφεραν να τις καθαρίσουν επιτοπου στα εκλογικά κέντρα στελλοντας κάπιους αφελείς υπαλλήλους στην καντίνα ή στην τουαλέτα, για κανένα περίπατο ίσως ή για λίγο κρυφτό, τις καθαρισαν. Τις υπόλοιπες τις μετεφεραν σε δύο σημεια και εκεί τις καθαρισαν για τα καλα και τις τακτοποίησαν έτσι ώστε το αποτέλεσμα που έδωσαν στην δημοσιότητα να συμφωνεί με το περιεχόμενό τής εκαστοτε κάλπης.

Μπορέσαμε και μαθαμε μεσω καπιου λογια τής αστυνομίας πως το ένα απο τα δύο σημεια ήταν το σφαγειο τής Κοφηνου όπου εκεί μαζεύτηκαν οι κάλπες απο την Νοτια, Δυτικη και Ανατολική περιφέρεια τής Κυπρου (Πάφο, Λεμεσό, Λαρνακα, Αμμόχωστό). Εκεί λοιπον χρειάστηκε να αντικατασταθούν, σύμφωνα με την πληροφορία μας, 175.000 ψηφοδέλτια.

Χοντρικα-χοντρικα θα προσθετά άλλες 125.000 απο την κεντρική περιφέρεια τής Κυπρου (Λευκωσία βασικα) και τότε οι 175 χιλιάδες γίνονται 300 χιλιάδες.

Συνδυάζοντας λοιπον αυτή την πηγη πληροφορίας (συν ενα πλήθος άλλων δευτερευουσων πληροφοριών) μαζί με την σχετική έξοδο κάλπης τού φιλτατου φίλου μας Παμπου Παπαγεωργίου που μου εδινε το 73,4%, τότε δεν θα μπορούσα να εχω καμια αμφιβολία για τα πεπραγμένα, και νομίζω πως δεν θα πρεπει να εχετε πλέον ούτε και σεις.

Ξεχαστε λοιπον το ενδεχόμενό να δικαιωθώ μεσω ενστάσεων ή επανακαταμετρησεων, όσες κι αν γίνουν. Οπως είναι τώρα οι κάλπες εκεί που είναι, να ξερετε οτι το περιεχόμενό τους συμφωνεί με τα επίσημα αποτελέσματα, και οι ψήφοι μου εκεί δεν θα ξεπερνούν τις 1840. Οι άλλες 300 περίπου χιλιάδες θα παραδοθηκαν ασφαλώς ή στην πυρά ή σε κανεναν σκουπιδοτοπο, εκεί ακριβώς όπου παραδοθηκαν και τα όνειρα τα δικά μου και τα δικά σας.

Θα αναρωτιέστε όμως όπως θα αναρωτιέμαι κι εγω: γιατί να το κανουν αυτό οι άνθρωποι σε μένα; Είμαι μήπως κανένας άνθρωπος κακός; Είμαι ψεύτης μήπως, είμαι κλέφτης; Είμαι κανένα όργανο τής Μαφίας ή μήπως κανένας τρομοκράτης σαν τον Μπιν Λαντεν; Είμαι μήπως κανένας κρυφός φονιάς ή κανένας έμπορας ναρκωτικών ή μήπως είμαι τρελλος και δεν το ξέρω ούτε γω ούτε και σεις που με ψηφίσατε;

Αν κρίνω βέβαια απο το πραγματικό αποτέλεσμα εκείνης τής αναμέτρησης οχι μονο δεν θα πιστεύετε τετια πραγματα για μένα αλλά μάλλον τα αντίθετα, και πως, επιπλέον, θα με εμπιστεύεστε και θα με αγαπατε πολύ για να μου δώσετε εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους καθ' ην στιγμήν σάς βομβάρδιζαν κάθε μέρα τ' αυτια με δημοσκοπήσεις και με εκπομπές στις οποίες σάς ελεγαν οτι δεν εχω καμια πιθανότητα και πως όλες όλες οι ψήφοι που θα έπαιρνα δεν θαταν παρα

μερικές εκατοντάδες, ίσως και... δεκάδες.

Κι όμως εσείς μου δώσατε εκατοντάδες χιλιάδες, μου δώσατε τις 7½ (σχεδόν) στις 10 ψήφους. Σας το λεω ξανα: πετύχατε ένα εκλογικό θαύμα που ομοιο του δεν έγινε και ούτε θα ξαναγίνει ποτέ. Κι όμως αυτό το θαύμα μπλοκαρίστηκε χάρις στην αυθαιρεσία και τον φθονο των κομματικών σας ηγετών.

Γιατί λοιπόν να παραποιήσουν έτσι ατσαλα και προστυχα την βούληση σας; Γιατί να μην μπορούν να παραδεχθούν πως νικήθηκαν από έναν ανώτερο αντίπαλο τους που καταφερε να πείσει με τις προτάσεις και τα επιχειρήματα του την συντριπτική πλειοψηφία του λαού παρα τον ελάχιστο χρόνο που του είχαν διαθέσει τα μέσα μαζικής επικοινωνίας;

Προφανώς φίλοι μου τούς λείπει το ήθος, τους λείπει η εντιμότητα, τους λείπουν οι ουσιαστικές προτάσεις και τα ουσιαστικά επιχειρήματα. Είχαν όλες τις εφημερίδες, όλα τα ραδιόφωνα και όλα τα τηλεοπτικά κανάλια στην διάθεση τους, σας μιλούσαν με τις ώρες και με τις ημέρες και όμως δεν καταφεραν - 8 κόμματα εκείνοι, με εκατομμύρια λίρες, κι εγώ μονος μου, με 2-2 ½ χιλιάδες λίρες - να παρουν ουτε το ένα τρίτο των ψήφων που πήρα εγώ, που κι αυτές παρθηκαν οι πλειστες εκβιαστικά, χάρις σε κατασκευασμένες και εντελώς παραπλανητικές δημοσκοπήσεις.

Άκουσα πως την στάση τους αυτή την καθόρισε, ταχα, ο φόβος τους πως η πρόταση μου για Μητριάρχια και ελεύθερο έρωτα θα κλόνιζε τον θεσμό της οικογένειας και τα τοιαυτα.

Όμως αυτά για μένα είναι αηδίες, είναι προφάσεις και δικαιολογίες εκ των υστέρων και τετια πραγματα εγώ τ' ακούω βερεσε. Αυτό που πιστεύω εγώ - και θέλω να το πιστεψετε και σεις - είναι πως αυτό που κυρίως καθόρισε την στάση τους δεν ήταν άλλος από τον φοβο μην χασουν αυτό και οι δικοί τους άνθρωποι τα προνομια που τους δίνει αυτό το σύστημα, ήταν ο φόβος τους μην χασουν τα ποσοστά τους στους τηλεοπτικούς δεκτες σας, ο φόβος τους μήπως γίνουν θρύψαλα οι κενοδοξίες τους όλες και ελάχιστα ο φόβος τους μήπως πληγεί ο θεσμός της οικογένειας με την καθιέρωση του θεσμού του ελεύθερου έρωτα και της Μητριάρχιας.

Ούτε λογος βέβαια πως με την καθιέρωση των νέων θεσμών οι παλιοί θα επρεπε να φυγουν, έστω και σταδιακα. Αυτό σας το είπα, δεν το έκρυψα. Δεν θα μπορούσαμε να δεχθούμε να συνυπάρχουν και οι διο θεσμοί ταυτόχρονα για πολύ καιρό. Καποτε θα επρεπε οι παλιοι θεσμοι να κάνουν τοπο στους νεους.

Α, πόσα καλα και ωραία πράγματα θα εφερναν οι νέοι θεσμοί δεν είναι της ώρας να τα απαριθμήσω. Θέλω όμως να ξερετε - και θα κλεισω μ' αυτό - πως το κύριο μελημα μου είναι και παραμένει να σωσω -γιατί χρειάζεται επειγόντως σωτηρια- τον άνθρωπο σαν βιολογικο ον, κι αυτό το μελημα μέσα μου είναι πολύ πιο ισχυρό και επίμονο από το μελημα εκείνων να σώσουν τους θεσμούς, τα προνόμια ή τα τομαρια τους, να στε σίγουροι.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία.

Κύπριοι, όπως ξερετε πέρασα αυτή την φορά στο ψηφοδέλτιο με αφορμή τις επικείμενες Ευρωεκλογές σαν ένας υποψήφιος ΕυρωΒουλευτής .

Μεταξύ μας όμως ξερετε και ξέρω πως αυτή η εκλογική αναμέτρηση δεν αποτελεί παρα μια αφορμή για ξεκαθαρισμα παλιών λογαριασμών.

Το πώς κατασκευάστηκε το αποτέλεσμα και το πώς κατασκευάστηκε και ο “Πρόεδρος” σας κατα τις τελευταίες εκλογες, σάς είναι λίγο πολύ γνωστό: όλα τα επώνυμα καθηκια αυτού του τοπου συνασπίστηκαν σε μια συμμορία που καταφερε τελικά να δώσει σ' αυτό τον τοπο έναν “Πρόεδρο” παράνομο και ανεπιθύμητο για την συντριπτική πλειοψηφία του Κυπριακού λαού, έναν

“Πρόεδρο” που δεν πήρε ούτε το 14% τού συνολου τών ψήφων σας. Κι όμως εκείνος είναι Πρόεδρος, τον καλύπτουν σε κάθε βήμα του οι δημοσιογράφοι και οι εικονολήπτες και κάθε πορδή που βγαίνει απο το ...στόμα του γίνεται Είδηση ενώ εγω - που πήρα το 73% - δεν είδα... καμερα μπροστά στα ματια μου εδώ και 14 μήνες. Οι δημοσιογράφοι με αποφεύγουν, με ειρωνεύονται και με περιφρονουν κι ας ξερουν καλύτερα απ’ ολους πως είμαι ο άνθρωπος που εξελεξε αυτός ο λαός με την ψήφο του σαν ηγέτη του, είμαι ο άνθρωπος που εκανε εναν ωραίο αγώνα, εναν αγώνα γεμάτο με ήθος, με ομορφιά και με λεβεντιά, είμαι ο άνθρωπος που πάλεψε μονος ενάντια σε ολους και τους νίκησε.

Προφανώς οι τύποι το παίζουν σίγουροι πως και την επόμενη φορά τα ίδια και χειρότερα θα μου κανουν ωσπου να τα παρατήσω και να τους αφήσω ήσυχους.

Γιατί λοιπον να μου δώσουν τον λογο; Για να πω σε σας πως συγκαλύπτουν αυτοί οι ίδιοι εναν Πρόεδρο παράνομο και ενα πολιτικο έγκλημα που εγινε εις βάρος σας και εις βάρος τής πατρίδας σας ακριβώς στις παραμονές τής ένταξης σας στην Ευρώπη και στην αυγή τής 3ης χιλιετίας μετά Χριστόν;

Πού ζουμε αλήθεια; Σε πιον κοσμο και σε πίο καθεστώς; Επιτρέπεται μήπως σ’ αυτους να κανουν αυτα που έκαναν; Επιτρέπεται μήπως σε σας να ανεχεστε αυτα που ανεχεστε;

Αλήθεια! Τι σόι κομματικούς αρχηγούς εχετε; Τι σόι Βουλευτές ; Τι σόι κρατικούς λειτουργούς; Τι σόι διευθυντές και ιδιοκτήτες καναλιων, τι σόι δημοσιογράφους, συντάκτες και αρχισυντάκτες; Τι σόι αστυνομικούς διευθυντές ή αστυνομικά όργανα, τι σόι υπουργους, έφορους εκλογής, παρατηρητές, προεδρευοντες εκλογικών κέντρων και και και; Και σεις τι λαός είστε και ανεχεστε αυτή την κατασταση;

Αφού ξερετε τι εγινε γιατί δεν υπάρχει ούτε ένας αναμεσα σας για να αντιδρασει; Μονο αν βαλουν το χέρι τους στην τζεπη σας θα αντιδρασετε;

Αλήθεια! Μονο για το χρήμα αξίζει κανεις να αντιδράσει σ’ αυτό τον τοπο; Ποτέ για την δικαιοσύνη, ποτέ για το ήθος, ποτέ για την αλήθεια, ποτέ για την ομορφιά και ποτέ για τον έρωτα και την υγια; Ποτέ για μια ομορφη πόλη και για εναν ομορφο κοσμο;

Τι σας κάνει ολους τοσο διατακτικούς στο να αντιδρασετε στο πιο επαίσχυντο έγκλημα που εχει γίνει εις βάρος σας σαν λαού; Τι σας κάνει να διστάζετε να βγείτε στους δρομους και να διαδηλωσετε για την δικαιοσύνη, για τα όνειρα, για τις προσδοκίες και για τις ψήφους που σας εκλεψαν;

Εγω δεν εχω ούτε τα μέσα ούτε και τους μηχανισμούς για να σας κάνω ν’ αφήσετε τις δουλιες σας και να βγείτε στους δρομους για να διεκδικησετε το Οραμα και τον ηγέτη που σας στέρησαν. Αυτό πρεπει να το κάνετε εσεις. Με το να φοβάστε και να αρνειστε να το κάνετε δίνετε την εντύπωση πως δεν εγινε τίποτα και πως το αποτέλεσμα που σας έδωσαν είναι και το πραγματικό και πως η βούληση σας αυτή ήταν και δεν αλλοιώθηκε καθολου.

Προσεξτε όμως γιατί αν συνεχισετε έτσι δεν θα μου αφήσετε άλλη επιλογή απο το να σας αφήσω και να κάτσω και γω στο σπίτι και στην ησυχία μου. Ετσι κι αλλιώς εγω σας προειδοποιούσα, σας ταλεγα και σας ταγραφα τότε: πως, δηλαδη, δεν επρεπε να ψηφίσετε μονο αλλα και να απαιτήσετε να μετρήσει η ψήφος σας. Σας ζητούσα να δημιουργήσετε γύρω τους εναν τετιο κλοιο και μια τετια ατμόσφαιρα τρομου που να μην τους επιτρεψει να διανοηθουν καν να κλέψουν έστω και μία ψήφο σας.

Αντ’ αυτου εσείς ρίξατε την ψήφο σας στην κάλλη και κατσατε υστερα και περιμενατε απο την τηλεόραση να μετρήσει τις ψήφους σας την στιγμή που **10.000** αρπαχτικα και ολοι οι κυβερνητικοί μηχανισμοί είχαν στρατολογηθει για να αφαιρουν τις ψήφους σας και να τις μοιράσουν στους άλλους ανεξάρτητα απο το πόσες ήταν, είτε το 60, είτε το 80, είτε το 100%.

Βέβαια δεν μπορώ να μην σημειώσω εδώ και το δικό μου φταιξιμο γι’ αυτό γιατί πίστεψα πως οι προειδοποιήσεις και οι απειλες που πέρασα μέσα απο τις τηλεοράσεις ή μέσα απο τα κείμενα

μου θα ήταν αρκετες ώστε να τους κανουν να φοβηθούν ή να ντραπούν.

Ηταν όμως ματαιο. Ούτε φοβήθηκαν, ούτε ντραπηκαν. Κι έτσι όπως μας πετυχαν χωρίς καθολου δικούς μας αντιπροσώπους στις κάλπες, η λεηλασία τών ψήφων σας ήταν πληρης.

Πως ήταν βέβαια δύσκολο για μένα να ορίσω αντιπροσώπους για περισσότερα απο 1000 εκλογικά κέντρα μέσα σε κείνα τα ασφυκτικά χρονικά πλαίσια, δεν υπάρχει αμφιβολία, αλλα οφειλα τουλάχιστον να προσπαθήσω, τοσο μάλλον γιατί είχα το προηγούμενο με τις τελευταίες Βουλευτικές εκλογες στην Πάφο.

Μαλιστα υπήρχαν άνθρωποι - και πρεπει να το πω κι αυτό - που με παρακαλουσαν για να τους βάλω αντιπροσώπους, ενω και η αρχική μου πρόθεση ήταν να το κάνω και να μην επιτρέψω να γίνουν οσα έγιναν και τότε στην Πάφο. Πήγα μάλιστα δύο φορές και ζητησα τις σχετικές εξουσιοδοτήσεις αλλα η απάντηση ήταν και τις δύο φορές πως τα κόμματα - σκόπμα βεβαίως - δεν είχαν αποφασίσει ακόμα να δοθούν οι εξουσιοδοτήσεις. Το ανέβαλλαν μέχρι την τελευταία βδομάδα, οπότε και γω ύψωσα τα χέρια - πόσα να προλάβαινα ένας άνθρωπος μονος μου; - και αρκεστηκα στις διαβεβαιώσεις εκείνων και στις προειδοποιήσεις και απειλες μου. Χαμένος κοπος. Ηδη τα πραγματα για την αλλοίωση τού εκλογικού αποτελέσματος είχαν δρομολογηθεί απο την πρώτη κιόλας ημερα.

Ας πούμε πως εδω σας οφείλω μια απολογία γιατί δεν καταφερα να πάρω τις ψήφους που μου δώσατε και να τις αξιοποιήσω πολιτικά σύμφωνα με τις υποσχέσεις μου, όμως θέλω να εκτιμήσετε και την δύσκολη μου θέση και να μου δώσετε την συμπάθεια σας και μια νεα ευκαιρία.

Πως θα φροντίσω τώρα να εχω αντιπροσώπους θέλω να το θεωρείτε δεδομένο, όπως θέλω να θεωρείτε δεδομένο πως θα χρειαστώ την εθελοντική βοήθεια σας για να το πετυχω αυτό. Δυστυχώς δεν μπορώ να εκμισθώσω 1000 (και) αντιπροσώπους, κι ούτε καν 10. Τα λεφτά που διαθέτω μόλις που με φτάνουν για το παράβολο, για την βενζίνη και για τα φυλλάδια.

Εχετε το αυτό υποψιν, αλλα κι αυτό: πως ο διορισμός απλα και μονον αντιπροσωπων μας στις κάλπες δεν αποτελεί και την λύση στο πρόβλημα. Γιατί αν η κάλλη μάς δώσει 400 ή 500 ψήφους και οι προεδρευοντες πασάρουν στις διοικήσεις και οι διοικήσεις στα μέσα επικοινωνίας πως ήταν μονο 4 ή 5 ή 2,1 ή 0, τότε και παλι έχουμε το πρόβλημα. Ο λογος και η αλήθεια τού ενός μας θα βρίσκεται σε αντίθεση με τον λογο και το ψέμα άλλων 5,6 ή 7 για τους οποίους το ψέμα θα αποτελεί την μονη ελπίδα επιβίωσης, και τότε τι γίνεται;

Θα τους πάρουμε στο δικαστήριο; Το δικαστήριο θα πει: να ξαναμετρηθουν οι ψήφοι. Οι κάλπες θα ξανανοιξουν λοιπον υστερα απο βδομάδες ή μήνες και τι νομίζετε πως θα βρουν; Θα βρουν το αποτέλεσμα που έδωσαν οι προεδρευοντες, οι επαρχιακές διοικήσεις, οι εφημερίδες και οι τηλερασεις, κι εμείς θα χάσουμε και τα λεφτά και την αξιοπιστία μας. Θα μας πουν πως προσπαθούμε να εκθεσουμε την Κυπριακή Δημοκρατία ή πως είμαστε τρελλοι ή παρανοϊκοί.

Σας το λεω λοιπον και εχετε το υποψιν: ναι μεν θα κάνω τα αδύνατα δυνατα για να ορίσω αντιπροσώπους σε κάθε κάλλη αλλα θέλω και να ξερετε πως οι αντιπρόσωποι δεν αποτελούν πανακεια για το πρόβλημα μας. Ναστε σίγουροι πως οι καρακιοζηδες που κυβερνούν έχουν κι άλλους τροπους για να μας ξεγελάσουν και ηδη έχουν καταστρωσει τα σχέδια τους.

Πέρα απο τους αντιπροσώπους χρειάζεται και παλι η λαϊκή επαγρυπνηση. Ας μην είμαστε για παντα εμείς τα κορόιδα. Αυτή την φορά πρεπει να πάρουμε μέτρα.

Χρειαζόμαστε πυρήνες δυναμικής αντίστασης στο κατεστημένο. Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε για παντα αυτή την κατασταση. Δεν μπορούμε ν' ανεχόμαστε για παντα αυτό τον εξευτελισμο. Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε για παντα την ταπείνωση και την υποδούλωση μας σε ανθρώπους αναξιους μας.

Γι'αυτο λοιπον πρεπει να πάρετε μέτρα. Αν σας ελειπε ως τώρα η αίτια και η αφορμή, νά που αυτή τώρα η εκλογική αναμέτρηση σας την προσφερει.

Δείξτε τους πως είστε αποφασισμένοι για ολα, δείξτε τους πως δεν τους φοβάστε, δείξτε τους πως θα έχουν να κανουν μαζί σας αν επιχειρήσουν κι αυτή την φορά να αλλοιώσουν την λαϊκή βούληση.

Να τους ελεγχω και να τους ξυλοφορτώσω εγω μονος μου δεν το μπορώ. Χρειαζόμαι την

βοήθεια σας **και** για το ενα **και** για το άλλο.

Φροντίστε λοιπον να είστε αυτή την φορά **κοντά, πολύ κοντά στις κάλπες** - όσο κοντά το επιτρέπουν οι φύλακες τής παρανομίας-και να δημιουργήσετε, ναι, γύρω τους τετια **ατμόσφαιρα τρομου** ώστε να μην διανοηθουν να σας κλέψουν ούτε μια ψήφο. Απο κει και πέρα αν πάρετε απο μέσα το μήνυμα - πρεπει να αντιδρασετε κερευνοβολα - πως επιχειρειται η αλλοίωση τού αποτελέσματος, τότε ορματε και κάντε τούς τα πιλιες. Κάντε τώρα, ας ειναι και τώρα, δεν ειναι πολύ αργα - αυτό που δεν κανατε περσυ και τότε θα δείτε πως θα βρεθειτε να πανηγυρίζετε μια τετια νίκη που ομοια της δεν θα εχει υπαρξει ακόμα στα παγκόσμια εκλογικά χρονικά.

Απο κει και πέρα το τι θα κάνετε είναι τούτο: θα πάτε και θα βρείτε τον παράνομο Πρόεδρο σας, ολους τους κομματικούς αρχηγούς και ολους τους υπουργους, θα τους πάρετε στα σπιτάκια τους αν δεν τους βρείτε ηδη εκεί, θα τους δώσετε μια ωρα να ετοιμάσουν την βαλίτσα τους και καμποσα βρακια (γιατί θα τους χρειαστούν), θα τους πάρετε στο αεροδρόμιο και **θα τους φορτώσετε στο πρώτο αεροπλανο** και καλό τους κατευόδιο (θέλω να πω: μακαρι να γίνει χίλια κομμάτια). Σ' αυτό τον τοπο πάντως δεν θελουμε να τους ξαναδουμε. Ωρα τους καλή, και να ξερουν πως σύντομα θα έρθουν πίσω τους ολοι οι υπολοιποι, μικροί ή μεγάλοι, παρανομησαντες.

Επιεικότερη πάντως ανταμοιβή για το έγκλημα τους απο την **εξορία** δεν μπορούμε να τους προσφέρουμε. Αν το καλοσκεφτουν μαλιστα οφείλουν να μας πουν και ευχαριστώ για την ευσπλαχνία και την μεγαλοψυχία μας.

Πρώτος μας αντικειμενικός σκοπος και σ' αυτή την εκλογική μάχη: **η συντριβή τους**. Δεύτερος αντικειμενικός σκοπος: η συντριβή τους. Τρίτος, και τέταρτος και πέμπτος και έκτος και και και: **η συντριβή τους, παλι η συντριβή τους και παντα η συντριβή τους**.

Οταν θα ψηφίσετε λοιπον τον Ούτοπο αυτή την φορά θέλω να ξερετε πως δεν τον ψηφίζετε για την Ευρωβουλή αλλα για την **συντριβή τους**. **Αυτό να σκεφτεστε, αυτό να θυμάστε κι αυτό να ψηφίσετε: την συντριβή τους!**

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Τέσσερα

Κύπριοι, πως το τέλος τους είναι κοντά δεν νομίζω να σας διαφεύγει. Αυτό που ίσως σας διαφεύγει είναι το ποσο κοντά είναι αυτό, αλλα σίγουρα είναι κοντά, πολύ κοντά, τοσο κοντά που, όπως τους βλέπω, θα τους ερθει ταμπλας.

Οι καημένοι! Είναι δυνατόν να μην αντιλαμβάνονται πως το έχουν πια χάσει το παιχνίδι, πως τοχουν χάσει τελιωτικά, οριστικά και αμετακλητα; Ως ποτε θα παίζουν μπροστά σας αυτό το βρώμικο και ανούσιο θέατρο; Δεν ντρέπονται;

Πώς τολμουν ακόμα και παρουσιάζονται μπροστά σας και ζητουν και ψηφους έτσι σαν να μην ξερουν και σαν να μην έκαναν τίποτα το κακό ή το αντιδημοκρατικο, απορώ και εξισταμαι.

Πώς τολμουν και είναι ακόμα εκεί που είναι και κατέχουν τις θεσεις που κατέχουν όταν συνηργησαν και εκτελεσαν ενα τετιο έγκλημα εις βάρος τού λαού και εις βάρος τών θεσμών;

Σας είπα: αυτοί επρεπε ναταν απο καιρό φυλακισμένοι, εξορισμένοι και εκτελεσμενοι. Οι περιουσίες τους επρεπε να είχαν δημευθει και οι ίδιοι να μην έχουν, τουλάχιστον, το δικαίωμα να διεκδικησουν δημόσιο αξίωμα.

Αντ' αυτου τι βλέπουμε: οι κύριοι αρχουν ακόμα και εξουσιάζουν, κυβερνούν και νομοθετούν, δίνουν δημοσιογραφικές διασκέψεις και εμφανίζονται στα ραδια και στις τηλεοράσεις σας καθημερινά, λες και δεν εγινε τίποτα, λες και δεν έκαναν τίποτα και πως οι 300.000 ψήφοι που πήραν απο σας και απο μένα και τις μοίρασαν στον Παπαδοπουλο και στον Κληριδη ήταν οι ψήφοι τών απολωλότων προβάτων, των ανήθικων, των άσωτων, των αμαρτωλών, των τρελλων ή των...

ανωμάτων και γι' αυτό (για το καλό σας ίσως, θα πουν, ή για το καλό της Κύπρου τους) δεν θα επρεπε να υπολογιστούν και πως το σωστότερο θα ήταν να τις μεταχειριστούν σαν λευκες και... χαμενες.

Με πίο δικαίωμα το έκαναν αυτό τα καθηκια; Εμετρησαν το ήθος ή τον νου τους και βρήκαν οτι είναι πιο πολός απο τον δικό σας ή τον δικό μου νου;

Πιος είναι ο Χριστοφιας και ο Αναστασιαδης ώστε να πιστεύουν πως έχουν το δικαίωμα να παρουν τις ψήφους που δώσατε εσεις στον Ούτοπο και να τις μοιράσουν στον Παπαδοπουλο και στον Κληριδη; Αφού ο λαός ψήφισε έτσι κι αφού εδωσε αυτό το αποτέλεσμα, γιατί να έρθουν αυτοί και να κατασκευάσουν ενα άλλο;

Κι ακόμα γιατί να παρουσιάζουν δημοσκοπήσεις εντελώς αντίθετες με τα αποτελέσματα που έδιναν οι πραγματικές δημοσκοπήσεις;

Ισως μου πείτε: τις δημοσκοπήσεις δεν τις παρουσίαζαν ο Χριστοφιας και ο Αναστασιαδης αλλα τα καναλια.

Ναι, εντάξει, αλλα πιος αμφιβάλλει πως πίσω απο τα καναλια δεν ήταν τα κόμματα κι η απειλή ή το χρήμα τών κομμάτων;

Κανένας βεβαίως δεν αμφιβάλλει. Εδω πίσω απο τα γήπεδα είναι τα κόμματα, και δεν είναι πίσω απο τα καναλια; Για ονομα του Θεού! Ας είμαστε σοβαροί.

Πιος όμως θα βγει και θα τους ρωτήσει: κύριε Χριστοφια και κύριε Αναστασιαδη: τι είναι αυτα για τα οποία σας κατηγορεί ο Ούτοπος; Ειν' αλήθεια ολ' αυτα; Οργανώσατε ενα τετιο πραγμα; Αφαιρεσατε απ' αυτόν τον άνθρωπο εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους και τις μοιράσατε εκεί που θελατε εσεις, μας φορτώσατε και μας επιβαλατε εναν Πρόεδρο ενάντια στην βούληση μας και εχετε ακόμα την αναίδεια να κυκλοφορείτε αναμεσα μας, να παρουσιάζεστε στις τηλεοράσεις μας και να συμπεριφερεστε έτσι σαν να μην κανατε τίποτα το μεμπτό και το αξιοκατάκριτο, έτσι λες και είναι κανένα ζωο εκείνος που του πήρατε τις ψήφους ή εκείνοι που του τις έδωσαν;

Πιος θα βγει λοιπον και θα τους ρωτήσει γι' αυτό που το ξερουν ολοι και όμως ολοι προσποιούνται πως δεν το ξερουν, ολοι κανουν τις πάπιες και τις παπαδιές, ολοι νίβουν τα χέρια τους και παρουσιάζονται ενώπιον τού λαού ως οι αθώες περιστερες;

Πιος δημοσιογράφος θα ρωτήσει κάτι τετιο και πιος καναλαρχης ή συντάκτης ειδήσεων θα αφήσει να βγει στην δημοσιότητα τετια ερώτηση και τετιο θέμα όταν οι ίδιοι οι δημοσιογράφοι και οι ίδιοι οι καναλαρχες συνηρησαν (ή συγκαλυψαν, στην επεικεστερη τών εκδοχών) σ' αυτή την πράξη;

Γιατί αν οι καναλαρχες παρουσίαζαν τις δημοσκοπήσεις έτσι όπως ήταν στην πραγματικότητα (και σ' αυτές, θέλω να ξερετε, ήμουν πρώτος μ' ενα ποσοστο απο το 70 ως το 84%), τότε δεν θα μπορούσε κανένας Αναστασιαδης και κανένας Χριστοφιας, κανένας αντιπρόσωπος και κανένας παρατηρητής ή προοδρευων σε κάλλη να κάνει αυτα που εκανε.

Με την στάση τους όμως τα καναλια τούς έλυσαν τα χέρια και τους επετρεψαν να κανουν αυτό που έκαναν χωρίς στο τέλος να υπάρξει η παραμικρή αντιδραση απο κανεναν. Αφού το αποτέλεσμα τής ψηφοφορίας συμφωνούσε με το αποτέλεσμα τών δημοσκοπήσεων τότε, βεβαίως, δεν υπήρχε θέμα.

Κι οσο για την περίπτωση να έκανα ένσταση και να ζητούσα ξαναμετρηση, σας είπα: αυτοί είχαν ηδη τυπώσει απο πριν τα διπλάσια ψηφοδέλτια απ' οσα είχε αναγκη ο Κυπριακός λαός για να ψηφίσει, και οι ψήφοι του αφαιρεθηκαν και καταστραφηκαν και αντικατασταθηκαν απο άλλες ψήφους (300.000 συγκεκριμένα) με τα χερακια τών ανδρων τού αστυνομικού σώματος, των μυστικών υπηρεσιών ή των κομματικών επιτελείων έτσι ώστε να συμφωνουν με το αποτέλεσμα που δόθηκε επίσημα την ίδια κιόλας μέρα.

Επισημως λοιπον: δεν υπάρχει θέμα, και το ενδεχόμενό να τεθεί στον ... κ. Αναστασιαδη ή τον...

κ. Χριστοφια, τον... κ. Παπαδοπουλο, τον κ. Ομηρου ή ή ή αυτό το ερώτημα είναι για την ώρα τοσο απομακρυσμένο οσο και το ενδεχόμενο να του θεσουν το ερώτημα αν υπάρχει ζωη στον Αρη.

Θα συνεχισουν λοιπον να με αγνοούν, κι αυτή είναι σίγουρα η πάγια στρατηγική όταν θέλουν να θάψουν εναν αντίπαλο τους, ιδίως εναν άξιο αντίπαλο.

Θα με αγνοούν ως το τέλος. Η στάση αυτή αποτελεί γι' αυτους ζητημα ζωής και θανατου. Θα προσποιούνται επιδεικτικά πως δεν με ξερουν, πως δεν υπάρχω στον κοσμο γι' αυτους κι ας αποτελώ ουσιαστικά μια πανταχου παρουσία στην σκέψη και στους εγκληματικούς και αναντρους σχεδιασμούς τους.

Θα με ποδοπατούν και θα με θάβουν, θα συνασπίζονται εναντιον μου για να με κρατουν στην αφανεια και στην σιωπή, θα με κλέβουν και θα με διασύρουν όποτε το μπορούν, θα με πνίγουν και θα με στραγγαλίζουν μέχρι να αντιληφθουν ξαφνικα πως είναι οι ίδιοι αγνοημένοι και θαμμένοι, πνιγμένοι και στραγγαλισμένοι, χαμένοι, ηττημενοι, εξανδραποδισμένοι και λιντσαρισμενοι, κρεμμασμενοι και τουφεκισμενοι, καταδικασμένοι και παραδομενοι σε μια ατελιωτη κόλαση και σ' ενα ατελιωτο μαρτύριο.

Μονο στο ελεος μας μπορούν να ελπίζουν αλλα, για ναμαστε και ειλικρινείς, είναι αργα και για κείνους για να το ζητησουν και για μας για να το δώσουμε.

Το λάθος και το έγκλημα τους δεν ήταν το πρώτο ή το δεύτερο. Ηταν πολλαπλό και επαναλαμβανόμενο, ήταν προσχεδιασμενο και προμελετημενο. Το έκαναν, το συγκαλυψαν και εξακολουθούν να το συγκαλύπτουν και, βεβαίως, θα συνεχισουν να το κανουν, να το επαναλαμβάνουν και να το συγκαλύπτουν εις το διηνεκές οσο, τουλάχιστον, εξαρταται απ' αυτους.

Πιά ελαφρυντικα να τους δώσουμε; Τους εκβίασε κανεις να το κανουν μήπως; Μήπως ήταν αρκετα άγιος ο σκοπος τους ώστε να εξαγιάζει τα μέσα τους ή ήταν, μήπως,... ανήλικοι;

Ούτε ανήλικοι ήταν, ούτε τους εκβίασε κανεις, ούτε είχαν κανεναν σκοπο που να αιτιολογεί και να εξαγιάζει τα μέσα τους.

Μίλησα ήδη γι' αυτα. Ούτε για τους ιερούς και πατροπαραδοτους θεσμούς νιαζονταν ούτε για τίποτα σχετικό. Η κύρια εγνια τους ήταν τα προνομια τους, ο παρας και η καρέκλα και καθολου οι πατροπαραδοτοι θεσμοί.

Αφού εβλεπαν που εβλεπαν μέσα απο τις δημοσκοπήσεις οτι εγω που θα κατελυα τούς πατροπαραδοτους θεσμούς ήμουν πρώτος, τότε ας ανέπτυσσαν εκείνοι τα επιχειρήματα και το όραμα τους -αν είχαν- ώστε να πεισουν τον λαο πως τα δικά μου επιχειρήματα και το δικό μου Οραμα ήταν λανθασμένα και πως γι' αυτό δεν θα έπρεπε να με ψηφίσει ο λαός, ή πως, ίσως, είμαι ο Αντίχριστος και θα εφερνα την καταστροφή και το τέλος τού κοσμου. Είχαν στην διάθεση τους ολα τα μέσα επικοινωνίας, έντυπα και μη, και μπορούσαν να πουν στον λαο οτι κακώς με έχουν πρώτο στις δημοσκοπήσεις και κακώς προτιθενται να με ψηφίσουν. Ας ελεγαν την αλήθια ως προς τις δημοσκοπήσεις, ας ανεφεραν επιτέλους το ονομα μου δημοσίως και ας ανέπτυσσαν στον λαο τα δικά τους επιχειρήματα και το δικό τους σχέδιο ώστε να ψηφίσουν εκείνους και αυτους που υποστήριζαν εκείνοι και οχι εμενα.

Αντ' αυτου επελεξαν να με αγνοησουν παντελώς. Αγνόησαν το ονομα μου και τις προτάσεις μου οσο εβλεπαν να τους αγνοεί κι ο λαός και συγκέντρωσαν ολη την στρατηγική και την... επιχειρηματολογία τους στο πώς θα εκλεβαν τις ψήφους που θα μου δινατε έτσι ώστε ούτε να πιαστούν ούτε να αφησουν ίχνη απο την κλεψιά τους και, βεβαίως, τα καταφεραν, επισημως τουλάχιστον. Μπράβο τους και ξαναμπραβο τους. Σ' αυτό πάντως σταθηκαν άξιοι και με το παραπανω. Ούτε φύλλο αντίδρασης δεν σάλεψε στην Κύπρο, το παραμύθι τους συνεχίζεται απο τότε κι έτσι συνεχίζεται και ο αγώνας μου.

Θα τα καταφέρω αυτή την φορά; Θα καταφέρω να σταματήσω τούς κλεφτες που καταδοκούν να κλέψουν τις ψήφους σας και να αλλοιώσουν το αποτέλεσμα;

Καθώς βλέπετε, αυτό είναι το κύριο θέμα μου και αυτό μάλλον έχω να αντιμετωπίσω. Το πρόβλημα μου δεν είναι η βούληση ή η ψήφος σας αλλά οι κλεφτες τών ψήφων σας. Αραγε θα καταφέρω να τους νικήσω αυτή την φορά; Θα καταφέρω να ξεπερασω αυτό το «τεχνικό» και οργανωτικό πρόβλημα που έχω σαν υποψήφιος; Θα καταφέρω να πάρω τις ψήφους που θα μου δώσετε;

Μ' αυτές τις απορίες στο μυαλό μου, το θέμα να σας εκθεσω και πάλι το Οραμα μου για μια νέα Κύπρο, για μια Νέα Ευρώπη και για έναν Νέο Κοσμο ερχεται σε δεύτερη μοίρα.

Γι' αυτό συγχωρεστε με αν θαναί λίγα τα κείμενα για το Οραμα μου αυτή την φορά, συγχωρεστε με αν θαναί λίγα και τα φυλλάδια που θα σας δώσω αλλά οσα και να ναι εσείς φωτοτυπήστε τα και κινήστε τα οσο μπορείτε. Χωρίς αμφιβολία τώρα πρεπει να δώσω περισσότερό χρόνο για την οργάνωση τών αντιπροσωπων μας στις κάλπες ώστε να διασφαλίσουμε πως δεν θα λεηλατηθούν κι αυτή την φορά οι ψήφοι σας απο τα αρπαχτικά τού Χριστοφια και του Αναστασιαδη και του Ομηρου και του Κλεανθους και τού Πιττοκοπιτη και του Κουτσου και και και.

Δεν μπορούμε ν' αφήσουμε κι αυτή την φορά το ζήτημα στην συνείδηση τών αντιπρόσωπων τού Α ή του Β κόμματός, τού Α και του Β υποψήφιου ή στην συνείδηση τών παρατηρητών ή των προεδρευοντων. Ολοι μάζ πούλησαν και κανεις δεν μπορεί να μας εγγυηθει πως δεν θα μας πουλήσουν και τώρα.

Αναγκαστικά θα πρεπει να κάνουμε οτι κανουν και οι άλλοι για να διασφαλίσουμε τις ψήφους και το αποτέλεσμα που θα δώσετε.

Απο την στιγμή που θα το πετυχουμε αυτό, απο την στιγμή που θα δώσετε την βοήθεια σας ώστε να το πετυχουμε, τότε μην αμφιβάλλετε πως το τέλος τους είναι κοντά, πολύ κοντά.

Μα πιοι νομίζουν οτι είναι κι ως ποτε θα παρουσιάζονται σαν να είναι άλλοι απ' αυτους που είναι στην πραγματικότητα; Είναι μήπως χρυσοί οι κωλοι τους ή είναι χρυσά τα σκατα τους;

Μην τους λυπηθείτε γιατί ούτε εκείνοι λυπήθηκαν εσάς. Για ολα τα δείνα σας- δεινα τα οποία αυξανει και επιτείνει, μάλλον, η οικονομική ευημερία σας- αυτοί φταίνε. Για την ύπαρξη αυτου τού συστήματος που σας φθείρει και σας αρωσταινει, αυτοί φταίνε.

Για τους πονοκέφαλους σας, για τους πονοδοντους σας, για τους στομαχόπονους σας, για τα δυστυχήματα στους δρομους, για τους καρκίνους, για τα εμφράγματα και για τα εγκεφαλικά σας επεισόδια, για τις αϋπνίες και για τις ανορεξίες σας για τις πιο ουσιώδεις αναγκες τής ζωής, αυτοί φταίνε. Φταίνε οι ανίκανοι πολιτικοι, αυτοί που δεν καταλαβαν ακόμα πως αυτό που ενδιαφέρει τον πολίτη και τον κάνει να ψηφίσει υπέρ ή εναντιον δεν είναι το κατα κεφαλήν εισόδημα, δεν είναι τα πολυτελή και γρήγορα σαν ροκετα αυτοκίνητα, δεν είναι το χρήμα ούτε οι θεσεις τους πάνω στο σχέδιο Αναν αλλά η υγια και η ευτυχία του, είναι το σύστημα, η Πόλη και οι θεσμοί εκείνοι που θα τον έκαναν να αισθάνεται πως ζει την ζωη του, ολη την ζωη του, και δεν την χαραμίζει για τρίχες.

Γιατί να τους λυπηθείτε όταν αυτοί είναι οι κύριοι αίτιοι που στερείστε ακόμα εκείνο τον κοσμο που θα σας εδινε τα πιο ουσιαστικά αγαθα τής ζωής και θα εκανε την εκπλήρωση τής κάθε αναγκης σας να μην είναι παρα οι αποχρώσεις μιας διαρκούς απόλαυσης που θα δημιουργούσε μέσα και γύρω σας την αίσθηση πως ζείτε σ' έναν Παράδεισο, πως ζείτε δηλαδη στον κοσμο που θελετε και χρειάζεστε να ζείτε.

Επαγρυπνηστε λοιπον αυτή την φορά, βοηθήστε και παλεψετε όπου χρειαστεί, (μην ψηφίσετε απλα και μονον) και να ξερετε, ιδίως εσείς που είστε αρκετα ηλικιωμένοι ή αρωστοι ώστε να μην σας παρηγορει και να μην σας ικανοποιεί καμια υπόσχεση για υγια ή ευτυχία, πως η τάξη, η ομορφιά, το μέτρο, η σωστή πόλη, η υγια, η ασφαλεια και η ευτυχία αποτελούν μονο την μια προοπτική τού Οράματος, και σ' αυτήν μονο την προοπτική μπορώ εγω να δώσω διέξοδο.

Για την άλλη προοπτική θα χρειαστώ οπωσδήποτε βοήθεια απο καπιον δυνατότερο απο μένα. Βασίζομαι στον Λογο και στην υπόσχεση Του.

Εγώ μπορώ μεν να δώσω την καλύτερη δυνατή πόλη και την καλύτερη δυνατή υγία και ευτυχία αλλά, είπα, αυτό μπορεί να μην σημαίνει τίποτα για χιλιάδες και εκατομυρια γέρους, τυφλους, αναπηρους, καρκινοπαθείς, καρδιοπαθεις και και και και τίποτα, βεβαίως για δισεκατομμύρια νεκρούς ανθρώπους.

Κι όμως σάς λεω πως αν δεν δώσουμε εμείς τώρα την προοπτική που μπορούμε και οφείλουμε να δώσουμε, αν δεν κάνουμε το καλύτερο και περισσότερο που μπορούμε για το καλύτερο και περισσότερο δυνατό αποτέλεσμα, τότε η άλλη προοπτική, η προοπτική εκείνη που θα μπορούσε να μας δώσει την Νεα, την γόνιμη και εύφορη Γη, την παντοτινή νεότητα, την παντοτινή υγία, την παντοτινή ευτυχία, και την ανασταση θα καθυστερησει ακομα πολύ.

Σημειώστε το αυτό γιατί σας το λει ο άνθρωπος που αυτή την στιγμή ενσαρκώνει το Εκτελεστικό Οργανο του Θεού σ' αυτή την Γη. Για να μας δώσει ο Θεός τον τελειο κοσμο και τον τελειο άνθρωπο οφείλουμε εμείς να αγωνιστούμε για τον καλύτερο δυνατό.

Σημειώστε κι αυτό: οτι καλό κάνουμε σ' αυτό τον κοσμο, θα μας το δώσει Εκείνος στο εκατονταπλάσιο.

Αυτό το καλό λοιπον σάς το προτινω να το κάνουμε τώρα μαζί. Εγώ το εθεσα ηδη απο καιρό μπροστά σας, και σεις το είδατε και το ψηφίσατε. Τωρα σας ζητώ να το ψηφίσετε και παλι . Δώστε του λοιπον ξανα την ψήφο σας και φρουρήστε την όπου χρειαστεί και θα δείτε χίλια καλά.

Το Οραμα θα προχωρήσει, είναι γραφτό του να προχωρήσει, είναι γραφτό του να νικήσει και να επιβληθεί πάνω στους παντες και πάνω στα παντα.

Ούτε ο Χριστοφιας μπορεί να το σταματήσει, ούτε ο Παπαδόπουλος, ούτε ο Αναστασιαδης, ούτε ο Πιττοκοπιτης ή ο Κλεανθους. Με τις μπαμπεσιές τους μόλις που καταφεραν να το καθυστερήσουν λίγο αλλά η οργή μας μπορεί να καλυψει την καθυστέρηση.

Αν το καλοσκεφτον μάλιστα θα δουν πως εκείνοι είναι οι χαμένοι αφού με την αναίδεια και την αφροσύνη τους εφεραν πιο κοντά την καταστροφή τους, την πολιτική, ατομική και βιολογική καταστροφή τους. Δεν υπάρχει περίπτωση να γλιτώσουν. Ούτε να το σκέφτονται.

Δυστυχώς γι' αυτους επεσαν κι αυτοί στην ίδια παγίδα που επεσαν και άλλοι πριν απ' αυτους: αν τους αφησα σχοινί δεν το έκανα παρα για να τους είναι αρκετό ώστε να κρεμμαστουν απο μονοι τους...

Ας το χωνεψουν λοιπον πως το τέλος τους είναι κοντά, πολύ κοντά, παρα πολύ κοντά, και θα το δείτε, ολοι θα το δείτε και θα το... χαρείτε.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Πεντε.

Κύπριοι, ας πούμε πως αυτή την φορά θ' αφήσω την εξιστορηση για το πώς κάπιοι καταφεραν με τις γύφτικες απατεωνιές τους να δώσουν στην Κύπρο εναν Πρόεδρο **παράνομο**, εναν «Πρόεδρο» που πήρε μονο το 14% τών ψήφων σας και καθολου το 51%, και θα σας μιλήσω για το πρόγραμμα και για το Οραμα μου οχι μονο για την Κύπρο (ελεύθερη και μη) αλλα και για την Ευρώπη και για ολο τον κοσμο.

Τοκανα βέβαια αυτό κι άλλες φορές με αφορμή άλλες, παλιότερες, εκλογικές αναμετρήσεις, αλλα θα το κάνω και τώρα ελπίζοντας πως θα βρω κάτι καινούριο να πω, κάτι πιο ωραίο ίσως ή έστω, κάτι που να διασαφηνίζει καλύτερα το περίγραμμα αυτου του Οράματος.

Τι θα κάνω λοιπον εαν αυριο-μεθαυριο μού δώσετε μια σαρωτικη νίκη και υποχρεώσετε σε παραίτηση και εξορία τον Τάσο Παπαδοπουλο, γιατί σ' αυτό ακριβώς προσβλέπω εγω με αφορμή αυτές τις εκλογες, και οχι στο Ευρωβουλευτηλικο.

Εμενα δεν με ενδιαφέρει ο ρολος ενός ανθρώπου που θα περιφέρεται απο την Κύπρο στο Στρασβούργο και απο το Στρασβούργο στην Κύπρο προσπαθοντας να υποδουλώσει την σκέψη και το όνειρό του σ' εναν συνασπισμό κρατών απο τον οποίο λείπει ουσιαστικά το **πολιτικο Οραμα**.

Αυτό που θέλω εγω είναι εναν συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο και την κατάλληλη εκτελεστική ισχύ ώστε να πραγματοποιήσω το Οραμα μου, ενα Οραμα τού οποίου η κυριότερη πρόταση έγκειται, πρώτον, στην Οικοδόμηση νέων πόλεων, πόλεων με τάξη, σχήμα και πλήρες σχέδιο πριν οικοδομηθει η πρώτη πέτρα, και, δεύτερον, στην υιοθέτηση και επιβολή όλων εκείνων των θεσμών και συνηθειων που θα προσφέρουν στους ανθρώπους την καλύτερη δυνατή υγια και ευτυχία.

Οντας βεβαίως Κύπριος, απευθυνόμενος σε Κύπριους και διεκδικοντας υποστήριξη και ψήφους απο τους Κύπριους, θα αναρωτιέστε τι τέλος πάντων προτινω εγω τώρα για την Κύπρο έχοντας σαν δεδομένο το συγκεκριμένο της πρόβλημα;

Αυτό που προτινω είναι το ίδιο που σας προτινα και πριν ένα χρονο και σεις το υπερψηφίσατε σαρωτικα δίνοντας του ενα ποσοστο πέραν τού 73%.

Τι ειν' αυτό; Ακούστε, προσεξετε, και τα πραγματα είναι απλα: έχοντας σαν πρώτο δεδομένο πως ο συνολικός γεωγραφικός (και γόνιμός μαλιστα) χώρος που δίνω στην Πόλη μου με την Υπαιθρο της είναι τα 2.025 τετραγωνικά χιλιόμετρα και σαν δεύτερο δεδομένο πως ο συνολικός γεωγραφικός χώρος αυτου του νησιού είναι τα 9.250 τετραγωνικά χιλιόμετρα (ορεινά και αγονα τα πλειστα), τότε, απο την στιγμή που θέλω να χειρίζομαι στον σχεδιασμο μου τα απλα μαθηματικά, δεν εχω άλλη επιλογή απο του να καθορίσω τέσσερις πολεις-κρατη για την Κύπρο, και οχι περισσότερες, ούτε και λιγότερες. Βέβαια θα μπορούσαν να λειτουργήσουν και οκτώ μισες αλλα σε τετιο πειρασμό και σε τετιο σχεδιασμο δεν μπορώ να μπω. Θα κάνω λοιπον τέσσερις ή, το πολύ πολύ,... 4 1/2.

Έπειτα έχοντας σαν ενα επιπλέον δεδομένο το οτι οι πόλεις θα πρεπει να οικοδομηθουν σε επίπεδο, κατα το δυνατόν, χώρο (η Πόλη θαναι ο χώρος όπου θα χαλαρώνουν οι ανθρώπινοι μυες μετά την Υπαιθρο, και σίγουρα οι μεγάλες ανηφόρες δεν προσφερονται γι' αυτό) και σαν ενα άλλο δεδομένο την συγκεκριμένη μορφολογία τής Κυπριακής γης, συν την αναγκη η Πόλη να είναι κάπου στο κέντρο τού ζωτικού της υπαίθριου χώρου, τότε οι επιλογές που εχω για το πού θα πρεπει να οικοδομηθουν αυτές οι πόλεις δεν είναι πολλές. Για τον ευρύτερο γεωγραφικό χώρο τής Πάφου θαναι κάπου εκεί ή εκεί, για τον ευρύτερο γεωγραφικό χώρο τής Λεμεσού και της Λαρνακας θα είναι εκεί, για τον ευρύτερο χώρο τής Ανατολικής Λευκωσίας, Κερυνιας και Αμμόχωστου (Βορειοανατολικη Κύπρος) θα είναι εκεί και για την Βορειοδυτικη Κύπρο αναλογως. Τα πραγματα είναι απλα, Εαν σκοπεύουμε να οικοδομήσουμε αυτές τις πόλεις, τότε οι χώροι που θα επιλεξουμε

είναι λίγοι και συγκεκριμένοι και πρέπει να τους θεωρήσουμε σαν δεδομένους με την πρώτη σοβαρή και επιτόπια εξέταση.

Τώρα θα πείτε: πώς θα κατανεμηθούν αυτές οι τέσσερις πόλεις με δεδομένη την ύπαρξη των δύο συγκεκριμένων κοινοτήτων στο νησί;

Και σ' αυτό το θέμα τα δεδομένα δεν μου αφήνουν και πάλι πολλές (ούτε καν δύο) επιλογές.

Αν θα οικοδομήσω μια πόλη κάπου κοντά στον Γερόλακκο (για την Βορειοδυτική Κύπρο) και μια άλλη κάπου κοντά στην Μουσουλίδα (για την Βορειοανατολική) και αν θα πρέπει - που πρέπει - να ευθυγραμμίσω τα "σύνορα" (την λεωφορο ή την διώρυγα,) - γιατί πρέπει έκτος από τα απλά μαθηματικά να χειριστώ και την απλή γεωμετρία στον σχεδιασμό της πρότασης μου - τότε δεν μπορώ παρά να παραχωρήσω δύο μισες πόλεις για τους Τ/Κυπριους με το 25% του συνολικού γεωγραφικού χώρου της Κυπρου(δεν μπορώ προς το παρόν να πω: δώστε μας την βορειοδυτική Κύπρο (Κερυνια, Μόρφου, βορειοδυτική Λευκωσία κτλ) και να σας δώσουμε εμείς την νοτιοανατολική (Κοκκινοχωρια και μέρος της Λαρνακας) για να έχετε μια σωστή πόλη), ν' αφήσω τις άλλες δύο μισες για τους Ε/Κυπριους με, και πάλι, το 25% του εδάφους της Κυπρου, να παραχωρήσω μια αμιγή πόλη στους Ε/Κυπριους κάπου μεταξύ Λαρνακας και Λεμεσού και μια μικτή, ας πούμε, πόλη (με τα 3/4 ή 7/8 Ε/Κυπριους και το 1/4 ή 1/8 Βρεττανους ή άλλους ξενόγλωσσους) κάπου κοντά στην Πάφο.

Αν μπείτε λοιπόν στον κοπο και ρωτήσετε έναν Παφίτη ή έναν Λεμεσιανό κατά πόσον θα προτιμούσε να είχε μια δική του Πολη-Κρατος, μια δική του Οικονομία, Διαχείριση κτλ θα σας ελεγε οπωσδήποτε ναι. Όπως και να το κάνουμε η τάση για αυτονομία και αυτοδιαχείριση των Πόλεων (Δήμων) είναι μια γενική και υγιής τάση αλλά θα πρέπει κι αυτή να καθοριστεί μέσα σε συγκεκριμένα γεωγραφικά, πολιτικά και πολιτισμικά πλαίσια. Για όλα υπάρχει ένα όριο. Δεν μπορούμε να αφήσουμε να φτάσει ως την υπερβολή αυτή η τάση και να επιτρέψουμε να μετατραπεί σε κράτος το κάθε χωριό.

Το καθήκον να ορίσει αυτά τα όρια ας πούμε πως ανήκει στον πολιτικό σχεδιαστή.

Σας λεω λοιπόν: εάν ο Παφίτης ή ο Λεμεσιανός προτιμά μια δική του Πολη-Κρατος, κυρίαρχη, αύταρκτη και ανεξάρτητη (στον βαθμό, λεω, πάντα, του δυνατού) από μια γειτονική του Πόλη με πληθυσμό της ίδιας εθνικότητας, θρησκείας ή γλώσσας, τότε γιατί να μην το προτιμούν και να μην το απαιτούν αυτό και οι ίδιοι οι Τ/Κυπριοι;

Γιατί δηλαδή να είναι οι Τ/Κυπριοι κάτω από την κηδεμονία των Ε/Κυπριων; Για μένα η απαίτηση τους είναι καθολά λογική και δεν αντισταται στα συγκεκριμένα γεωγραφικά όρια που καθορίζω εγώ ως επαρκή για να είναι μια πολη-κρατος αυτάρκτης, κυρίαρχη και ανεξάρτητη.

Στην ιδανική γη θα είχαν 2.025 (45X45 χλμ) τετραγωνικά χιλιόμετρα γόνιμης γης. Στην Κύπρο και στον χώρο που τους προτιμώ θα έχουν 2.312 τετραγωνικά χιλιόμετρα γόνιμης και άγονης μαζί γης. Τι να γίνει! Έτσι είναι αυτή η γη, έτσι είναι και η Κύπρος. Θα περυσουν. Στο κάτω κάτω η υπόλοιπη Κύπρος δεν είναι και καλύτερη. Θα περυσουν λοιπόν.

Κι όσο για την πλευρά μας θα είχαμε και εδώ στην ιδανική γη 6.075 τετρ. χιλιόμετρα γόνιμης γης για 3 πολεις-κρατη ενώ με το σχέδιο που προτιμώ εγώ θα έχουμε 6.936 τετρ. χιλιόμετρα γόνιμης και άγονης, και πάλι, γης. Κι εμείς θα περάσουμε. Ας τον αξιοποιήσουμε τουριστικά ή βιομηχανικά αν δεν αποδίδει αρκετά γεωργικά ή κτηνοτροφικά και δεν πρόκειται να πεινάσει κανένας πέραν του ωφέλιμου ορίου, αρκεί να κατανεμονται τα αγαθα σε όλους εξίσου. Για οποιαδήποτε ελλείμματα υπάρχουν οι δυνατότητες εισαγωγών και για οποιαδήποτε περισσεύματα υπάρχουν οι δυνατότητες εξαγωγών. Θα περάσουμε και εμείς, θα περυσουν και εκείνοι.

Σχετικά με τον πληθυσμό ιδού: στην ιδανική γη και στην ιδανική πολη-κρατος ο πληθυσμός θα είναι 144.000 μέσα στην Πόλη και 96.000 στην Υπαίθρο, ένα σύνολο δηλαδή 240.000 κατοίκων.

Ποσος είναι τώρα ο πληθυσμός στα κατεχομενα; Καπιες χιλιάδες λιγοτερες απ' αυτές; Ε τότε ας αρχίσουν να χτίζουν την Πόλη τους (ή τις δύο μισες πόλεις τους) και όταν θα συμπληρωθούν σε

λίγα χρόνια οι 240.000 ας φροντίσουν να κρατησουν σταθερό αυτό τον αριθμό.

Κι όσο για τις ελεύθερες περιοχές, οι τρεις Πολιεις-Κρατη θα απαιτούσαν εναν πληθυσμό 720.000 κατοίκων. Ποσοι είμαστε τώρα; Τοσοι ή σχεδόν τοσοι; Ας συμπληρώσουμε λοιπον και μεις αυτό τον αριθμό αν εχουμε ελλείμματα και απο κει και πέρα ας κοιτάζουμε και μεις να τον κρατήσουμε σ' αυτα τα επίπεδα.

Ισως είδατε στα έγχρωμα σχέδια μου τις ευθείες γραμμές κι ίσως είδατε και τον κοκκινο χρωματισμό τών βορείων μερών τών δύο πόλεων και τον γαλαζιο τών νοτίων και θα αναρωτιέστε: είναι σύνορα αυτα; Μας προτινεις τον διαχωρισμό και την διχοτόμηση τής Κυπρου; Μας προτινεις τα δύο κράτη; Προτίνεις αυτό που θέλουν και οι Τούρκοι;

Τι σας προτινω αλήθεια; Προσεξετε: οσοι είδατε εκείνη την ευθεία γραμμή σε κείνα τα σχέδια, θα είδατε και τις άλλες. Οπότε αν μιλάμε γι' αυτα ίσια και καθαρα, τότε δεν θα πρεπει να μιλάμε για διχοτόμηση αλλα για τετρατόμηση, οχι για διπεριφερειακο ή διζωνικο κράτος ή ομοσπονδία αλλα για τετραπεριφερειακο και τετραζωνικο κράτος ή ομοσπονδία.

Το πραγμα είναι φανερό και δεν κρύβει, προφανώς, κανένα υπονοούμενο. Η πρόταση μου για την Κύπρο είναι για τέσσερις, ναι, πολεις-κρατη, κρατίδια, τομείς, ζώνες ή περιφερειες: πεστε τις όπως θελετε. Αυτό δεν θ' αλλαξει την ουσία.

Θα μου πείτε πως με τις προτάσεις μου ευνοώ εναν φυλετικό, εθνικό και θρησκευτικό διαχωρισμό τών ανθρώπων και διαγράφω δια παντός το ανθρωπίνο δικαίωμα αυτών και εκείνων των Κυπριων να επιστρέφουν στην γη τών πάτερων τους, διαγράφω το δικαίωμα τους να έχουν προσωπική ιδιοκτησία και να την χειριστούν οι ίδιοι όπως ακριβώς επιθυμούν.

Αν το αντιληφθηκατε αυτό, ε τότε ναι: καλα το αντιληφθηκατε. Γιατί είναι γεγονος: στον κοσμο, στο σύστημα και στην πόλη που προτινω εγω δεν θα εχει κανεις, απολύτως κανεις, το δικαίωμα ατομικής ιδιοκτησίας πάνω σε τίποτα περισσότερο απ' οσα μπορούν να χωρεσουν σ' ενα σακίδιο στον ωμο.

Ολες οι κατοικιες-(δωματα) σ' αυτή την Πόλη θα είναι κοινές και ολη η πόλη θα είναι κοινή: οι δρομοι, τα γυμναστήρια, τα θέατρα, τα παρκα, τα εργοστάσια, τα κολυμβητήρια, τα έπιπλα, τα μπάνια, ολα θα είναι κοινά. Κοινά θα είναι ολα επίσης και στην Ύπαιθρο: τα σπίτια, τα χωραφια, τα περιβόλια, τα νερά, ολα, και θα τίθενται ολα κάτω απο την διαχείριση ενός κοινού σχεδιασμου.

Οταν λοιπον θα αφήνει ένας πολίτης την Ύπαιθρο για να πάει στην Πόλη (στα πλαίσια, παντα, ενός αυστηρα συγκεκριμένου προγράμματος που θα του καθορίζει να διαμένει, να ασκείται και να εργάζεται 4, στις 10, μερες στην Ύπαιθρο και 6 στην Πόλη) δεν θα χρειαστεί να μεταφερει τίποτα μαζί του εκτος απο ελάχιστα αντικείμενα πολύ προσωπικής χρήσης. Τα υπόλοιπα θα τα βρει να τον περιμένουν στο δωμάτιο που θα πάει για να μείνει και παλι για εναν συγκεκριμένο αριθμό ελάχιστων ήμερων (4, καθώς είπα στην Ύπαιθρο, 3 στην 3η ζώνη οικισμών τής Πόλης, 2 στην 2η και 1 στην 1η) για να το παραδωσει σε καπιον άλλον και να πάρει ο ίδιος ενα άλλο, παντα στα πλαίσια ενός αέναου κυκλου εργασίας, άσκησης και διαμονής που θα του εξασφαλίζει πάνω απ' ολα την υγια και την αναγκη του για εναλλαγή σε κάθε τομέα και σε κάθε δραστηριότητα τής ζωής του.

Θέλω επι του παρόντος να ξερετε πως δεν κατεληξα σ' αυτό το σχέδιο τής Πόλης (τής Αποκάλυψης) χάρις σε καπια επιφοίτηση πνεύματος άγιου αλλα χάρις στα πολύχρονα (20χρονα περίπου) πειραματα μου πάνω στους μύνες μου. Αφού λοιπόν ανακαλυπτα - παντα βασισμένος στο πείραμα μου - τις δυνατότητες και τις αναγκες τών μυνων μου προχωρούσα λίγο λίγο να φτιάξω μια πόλη που να ανταποκρινεται στα μέτρα αυτών των δυνατοτήτων και των αναγκών και νά που κατεληξα τελικά σ' αυτή την πόλη.

Το τελικό συμπέρασμα μου στο τέλος αυτου του πειράματος είναι πως ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με εναν μαθηματικό σχεδιασμο για να κάνει ενα συγκεκριμένο έργο, σε συγκεκριμένες δόσεις, σε συγκεκριμένη διάρκεια και με συγκεκριμένη ταχύτητα. Εαν και

εφοσον λοιπον ανακαλύψει και εφαρμόσει αυτό το συγκεκριμένο έργο, τότε θα αυτοσυντηρηεται ικανοποιητικά σαν βιολογικο ον, θα υγιαίνει και θα ευτυχεί. Διαφορετικά (αν δεν το ανακαλύψει δηλαδή ή αν το ανακαλύψει μεν αλλα δεν το εφαρμόσει), τότε θα φθείρεται, θα ασθενεί και θα δυστυχεί.

Εγω λοιπον που θεωρω οτι (παράλληλα με την πόλη) ανακαλυψα αυτό το συγκεκριμένο έργο και ο οποίος αγωνίζομαι λυσσαλεως και μανιωδως να το εφαρμόσω (σας είπα: αυτό ακριβώς με συντηρεί, αυτό μου δίνει την υγια και την ευτυχία μου και αυτό μου δίνει το σθένος για να κάνω τους αγώνες που κάνω για τ' αδέρφια μου τους ανθρώπους) σας λεω και σας διαβεβαιωνω πως σε εναν κύκλο 10 ήμερων οι 4 πρώτες μερες τών πολιτών πρεπει να ξεοδεύονται στην Υπαιθρο με σκληρη εργασία και άσκηση και οι 6 επόμενες μερες στην Πόλη με μέτριας έντασης ή χαλαρή, στο τέλος, εργασία και άσκηση στα πλαίσια παντα ενός συγκεκριμένου (σε δόσεις, διάρκεια και ταχύτητα) προγράμματος που χοντρικά, σας λεω, καθορίζει συνολικά τις ημερήσιες αυτές αναγκες σε 2½ - 3 ώρες τρέξιμο, περπάτημά ή κινητική εργασία και άσκηση, 2½ - 3 ώρες κολύμπι, συν 5-6 περίπου ώρες στατική-χειρονακτική εργασία, άλλοτε περισσότερον ή ολιγοτερον δύσκολη και άλλοτε περισσότερον ή ολιγοτερον εύκολη.

Μακαρι να γινόταν να τα λιγοςτέγω για να σας ευκολινω αλλα φοβαμαι δεν γίνεται.

Αυτα ακριβώς αποτελούν σύμφωνα με τα πειραματα μου τις ημερήσιες αναγκες τής καρδιας και των επιμερους μυωνων σε άσκηση κατα τον ίδιο περίπου τροπο που τα 3 γεύματα - με την προϋπόθεση, βεβαίως, πως προηγείται η κατάλληλη άσκηση και εργασία - αποτελούν τις ημερήσιες αναγκες μας σε τροφή. Αυτές οι αναγκες όταν ικανοποιούνται στο ακέραιο δίνουν τις ωραίες και δυνατές ψυχές, δίνουν τα ωραία και δυνατα σώματα, δίνουν τα γερά και δυνατα μυαλα, τα γερά νεύρα και τα γερά κοκκαλα, τα γερά δόντια και τα γερά στομάχια, δίνουν τό θάρρος, το χαμόγελο, το τραγούδι, δίνουν την υγια και την ευδαιμονία, δίνουν την ελπίδα στον κοσμο και την ανανέωση στον άνθρωπο.

Σαν ένας πολιτικός οραματιστής και σχεδιαστής θα πρεπει να δωσω λύσεις και προτάσεις αντίστοιχες με τις ανθρώπινες αναγκες.

Απο την στιγμή που καθορίζω οτι σύμφωνα με αυτές και με εκεινες τις απαιτήσεις θα πρεπει να διαμένουν οι άνθρωποι στην αντίστοιχη με τις αναγκες τους ζώνη οικισμών και να κανουν την αντίστοιχη με τις αναγκες τους άσκηση ή εργασία και απο την στιγμή που θέλω να ρυθμίσω με τον οικονομικοτερο δυνατό τροπο την διαχειριση αυτής της πόλης (και της Υπαιθρου), τότε δεν μου επιτρέπεται να αφήνω ακατοίκητο ενα δωμάτιο που αδιαζει γιατί τότε θα χρειάζεται ο καθένας 4 προσωπικά δωμάτια (ενω του φτάνει και του περισσεύει ενα μονο) και εκεί που θα μας χρειαζόνταν 240.000 δωμάτια για να ικανοποιήσουμε τις στεγαστικες αναγκες 240.000 πολιτών θα χρειαστούμε τετραπλάσια εαν ο καθένας δεν θελει να κοιμηθεί άλλος στο κρεβάτι που κοιμήθηκε εκείνος ή να χεσει άλλος στην τουαλέτα που έχεσε εκείνος.

Σ' αυτή την τάξη πραγμάτων που προτινω και οραματίζομαι εγω, ο καθένας δεν θα εχει και δεν θα μεταχειρίζεται τίποτα παραπανω απ' αυτα που εχει απόλυτη αναγκη για κάθε συγκεκριμένο χρονο, μήνα, δεκάδα (δεκαήμερο), μέρα ή ωρα.

Αναγκαστικά λοιπον οι κατοικίες και τα δωμάτια και τα παντα θα είναι κοινά, θα τεθούν ολα κάτω απο κουμμουνιστική διαχείριση και θα λειτουργούν στην ουσία σαν ξενώνες (ξενοδοχεία). Όταν το σχέδιο και οι αναγκες σου θα σε υποχρεώνουν να μενεις στην Υπαιθρο, τότε θα μενεις στους ξενώνες τής Υπαιθρου και όταν μετά τις 4 ήμερες, κουρασμένος και χορτασμενος ηδη απο τους κοπους θα ερχεσαι (παντα σύμφωνα με το σχέδιο) στην Πόλη για λίγη χαλαρή, πλέον, άσκηση και εργασία στα εργοστάσια και για λίγη γραφειακη, οικοκυρική ή καλλιτεχνική απασχόληση, θα μενεις, βεβαίως, στους ξενώνες τής πόλης ωσπου θα χορτάσεις αρκετα και απο χαλάρωση και τότε οι αναγκες τού σώματος σου (οι οποίες είναι συγκεκριμένες και καθορισμένες απο τον κατασκευαστή μας αν δεν τις αλλοιώνει το αλκοολ, τα φαρμακα, τα τσιγαρα ή τα ναρκωτικά) θα σε κανουν να πεθυμήσεις εκείνη την σκληρη άσκηση και εργασία η οποία θα ικανοποιήσει τις

μυϊκές σου αναγκες και θα σου χαρίσει την κατάλληλη όρεξη για φαγητό, την κατάλληλη δυνατότητα αφομοίωσης τού φαγητού σου, την κατάλληλη όρεξη για νερό και για οξυγόνο και, βεβαίως, τον κατάλληλο ύπνο που θα σε ξεκουράσει ικανοποιητικά και θα σου δώσει δυνάμεις για τις αναγκες και τις απαιτήσεις τής επόμενης μέρας.

Η πείρα μου σαν ανθρωπίνου οντος (σαν μυϊκού, διαιτολογικού, πνευματικού και βιολογικού, γενικά, οντος) αυτα με δίδαξε τόσα χρονια, οπότε για μένα δεν τίθεται θέμα κουμμουνισμού, ημικουμμουνισμού (σοσιαλισμού) ή καπιταλισμού, κοινοκτημοσύνης ή ιδιοκτημοσύνης.

Αν θέλω λοιπον να εξοικονομήσω ενεργεια και (πρώτες) ύλες, αν θέλω να εξοικονομήσω χρονο και πνεύμα, κι αν θέλω να οικοδομήσω 240.000 δωμάτια για 240.000 πολίτες και οχι 960.000, τότε δεν εχω άλλη επιλογή απο τον κουμμουνισμό, τον ατόφιο, τον αυτούσιο και απόλυτο κουμ/σμο στα θέματα εκείνα που αφορούν τις ζωτικές αναγκες τών ανθρώπων για τροφή, άσκηση, εργασία, στέγη, ένδυση, υπόδηση κτλ.

Για μένα αυτό είναι το πολιτικο σύστημα που ταιριάζει στον άνθρωπο, είναι το σύστημα που πετυχαίνει τον μέγιστο βαθμό οικονομίας και το σύστημα που, χάρις στους καλούς διαχειριστές του, μπορεί να εξυψώσει τον άνθρωπο πάνω απο όλες τις προσωπικές διαμάχες, πάνω απο τους εγωισμούς και τους ανταγωνισμούς που τον αποκτηνώνουν και τον απομακρυνουν απο τον πραγματικό του σκοπο και την πραγματική του αποστολή σ' αυτή την γη.

Βέβαια στις σκεψεις μου αυτές πολλοί απο σας θα αντιταξετε το επιχείρημα πως ο κουμμουνισμος δοκιμάστηκε (είτε στην Σπάρτη, είτε στην Ρωσία, είτε στην Κούβα, είτε στην Κίνα και στην Αλβανία) και απετυχε.

Δεν αντιλέγω πως δοκιμάστηκε, ναι, αλλα μονο αυτός που δοκιμάστηκε. Δοκιμάστηκε ο κουμμουνισμος τού Μαρξ, του Λενιν, η του Σταλιν. Δεν δοκιμάστηκε όμως ο κουμμουνισμος τού Ουτοπου. Αυτός ακόμα παλεύει για να βρει την ευκαιρία του, ο λαός τού την δίνει απο την μια, αλλα τού την αφαιρουν απο την άλλη οι εχθροί τού λαού.

Πείτε μου όμως: θεωρείτε πως μία, δύο ή τρεις αποτυχημένες προσπάθειες εφαρμογής τού ιδανικότερου πολιτεύματος προεξοφλούν και καταδικάζουν το ίδιο το πολίτευμα;

Μακαρι να ήταν τα πραγματα εύκολα σ' αυτό τον κοσμο και μακαρι να πετύχαιναν ολα με την πρώτη προσπάθεια. Εδω οι άνθρωποι φτιάχνουν σπίτια, καρέκλες, κρεβάτια, παραθυρα ή ή ή για χιλιάδες χρόνια, πειραματίζονται σ' αυτα και σε τόσα αλλα για χιλιάδες χρόνια και ίσως να μην έχουν καταφερει ακόμα να φτιαξουν το τελειο και ιδανικό σπίτι, την τελεια και την ιδανική καρέκλα, το τελειο κρεβάτι ή το τελειο παράθυρο ή ή ή και θα καταφερναν με την πρώτη, την δεύτερη ή την τρίτη προσπάθεια το ιδανικότερο τών πολιτευμάτων καθ' ην, μαλιστα, στιγμίν αυτό δεν είχε καν συλληφθει σε κανένα ανθρώπινο μυαλο και δεν είχε καν καταγραφει και σχεδιασθει;

Αν πιστεύετε πως ο Μαρξ ή ο Λενιν τα είπαν και τα έγραψαν ολα για τον κουμμουνισμο, κάνετε λάθος. Τίποτα δεν είπαν. Μόλις που αγγιξαν το πετσί τού κουμμουνισμου που σας προτινω τώρα εγω. Μαλιστα οι διάδοχοι τους εδω στην Κύπρο με πολεμουν με τα δολιότερα μέσα, με κλέβουν και με φιμώνουν εμενα που αυτή την στιγμή κραταω μονάχος στον κοσμο τον κουμμουνισμο στις πλάτες μου.

Οπως σας λεω: ο κουμ/σμος δεν αποτελεί για μένα θέμα διαπραγμάτευσης ή παζαρέματος, έτσι όπως δεν αποτελεί ούτε η πρόταση μου για ελεύθερο έρωτα και για Μητριαρχία. Επιμένω να μην εννοώ να δεχθώ το ενα χωρίς το άλλο, τα μεν χωρίς τα δε.

Αλλωστε αυτό που σας προτινω εγω δεν είναι ο κουμ/σμος τού Μαρξ, ένας κουμ/σμος δηλαδη μονολιθικός, λειψός, άμουςος, απνευστος, ξηρός, άγονος, αρχαϊκός, μονόπλευρος και και και, αλλα ο κουμμουνισμος τού Ουτοπου, ένας κουμμουνισμος δηλαδη ολοκληρωμένος, ώριμος, διαφανής, σύγχρονος, γόνιμος, πολυμερής και πολύπλευρος, φιλελεύθερος (εκεί όπου η ελευθερία προβάλλει σαν αναγκη), ένας κουμμουνισμος ανθρωποκεντρικός, εμπνευσμένος, φιλοσοφημένος

και ερωτικός, ένας κουμμουνισμος που θα αγκαλιάσει και θα ρυθμίσει τα παντα σύμφωνα με τις πιο υγιείς ανθρώπινες αναγκες.

Ο κουμμουνισμος αποτελεί για μένα τον λογο και την αιτια τής ύπαρξης αυτής καθεαυτης τής κοινωνίας και τον επιβάλλει, αν θελετε, αυτή καθεαυτη η ανθρώπινη αδυναμία. Η ένωση τών ανθρώπων, τών προσπαθειών και των μέσων παραγωγής δίνει την δύναμη και την ισχύ που επιτρεπει στον άνθρωπο να κάνει, όταν εχει εναν σωστό σχεδιασμο, μια σωστή και δυνατή κοινωνία και εναν σωστό και δυνατό πολιτισμό.

Εμείς που σκεφτόμαστε έτσι θεωρούμε αναξίες όλες αυτές τις ατομικές επιλογές και διαχειρίσεις, όλες αυτές τις ατομικές επιδιώξεις και φιλοδοξίες για απόκτηση αγαθών ή ισχυως. Ολ' αυτα ταπεινώνουν και δηλητηριάζουν τον άνθρωπο και μετατρέπουν την κοινωνία σ' ενα πεδίο μάχης όπου ολοι είναι εχθροί όλων, όπου ολοι επιθυμούν και εύχονται την χρεωκοπια και την δυστυχία όλων και όπου οι στρατιές τών εκμεταλλευτών, των τυχοδιωκτών, των μεσιτών, των ραδιούργων, των ψευτών, των κλεφτών και των κομπιναδόρων δημιουργούν και αναπτύσσουν καταστάσεις που εξευτελίζουν την ανθρώπινη ζωη και την απομακρυνουν απο τα ουσιώδη και αναγκαία.

Εμείς δεν τα θελουμε αυτα. Εμείς θελουμε εναν κοσμο καθαρό και απλό, εναν κοσμο τίμιο και φρόνιμο, σωστό και νοικοκυρεμένο. Θελουμε εναν κοσμο που να σχεδιάζει και να ενεργεί έτσι ώστε να μικραίνει ο πονος και η δυστυχία σ' αυτή την γη και να μεγαλώνει η χαρα και η ευτυχία.

Θελουμε εναν κοσμο που θα χειρίζεται την γνώση και την επιστήμη για το καλό τών ανθρώπων, εναν κοσμο που δεν θα μετατρέπει τον άνθρωπο σε αρπαχτικο, εναν κοσμο που θα επιτρεπει σε ολους να έχουν την τιμή και την αξιοπρέπεια τους.

Θελουμε εναν κοσμο που θα σχεδιάζει την οικονομία του και δεν θα επιτρεπει την σπαταλη ούτε πόρων, ούτε χρονου, ούτε ενεργειας.

Θελουμε να σταματήσουμε το χάος, και οχι να το μεγαλώσουμε.

Θελουμε οικοδομήσεις και οικοδομήματα σύμφωνα με εναν αυστηρα επιμελημένο και στρατηγικό σχεδιασμο, θελουμε οικοδομήματα σωστά, και τετια που να εντάσσονται σε ενα ευρύτερο συμμετρικό και γεωμετρικό πλάνο ώστε ολα μαζί να συνθετουν μια πόλη με σχέδιο και με σχήμα.

Θελουμε παραγωγή προϊόντων (βιομηχανικών ή μη) σύμφωνα με εναν αυστηρα επιμελημένο και στρατηγικό σχεδιασμο. Καλλιέργεια και εκμετάλλευση τής γης (σπορά, φυτευση, αγροναπαυση ή ή ή) σύμφωνα με εναν αυστηρα επιμελημένο και στρατηγικό σχεδιασμο. Γιατί ο κοινος τουλάχιστον νους μας δεν μας επιτρεπει παρα να παράγουμε και να χειριζόμαστε αυτα ακριβώς που χρειαζόμαστε για συγκεκριμένες αναγκες, για συγκεκριμένο σκοπο και για συγκεκριμένη περίοδο, και αυτό οφείλουμε να κάνουμε σαν σωστοί διαχειριστές μιας κοινωνίας. Το να παράγουμε αγαθα για να τα πεταξουμε μετά επειδή δεν τα τραβά η αγορά αποτελεί για μας το αποκορύφωμα τής παραφροσύνης αυτου του συστήματος που κάνει τον ανταγωνισμό και την απληστία αυτοσκοπο και πρότυπο κοινωνικής συμπεριφοράς και καταξίωσης.

Στοχος, παντα, και επιδίωξη: η εξοικονόμηση τών περισσότερων δυνατών πόρων, της περισσότερης δυνατής ενεργειας (μυϊκής, μηχανικής ή ηλεκτρικής) και του περισσοτέρου δυνατού χρονου για τις άλλες, τις τεχνικές και καλλιτεχνικές αναγκες τού πολιτισμού. Κτλ. κτλ.

Ας πούμε όμως πως μίλησα αρκετα γι' αυτό το θέμα, και πως ήμουν σε τετιο βαθμό σαφής ώστε να μην επιδέχονται αμφισβητήσεις οι πολιτικες κλίσεις και προτάσεις μου.

Στο σημείο αυτό θα θέσω για λογαριασμό σας αυτό το ερώτημα: καλα, και τι θα γίνει στον κοσμο αν ξεσηκωθεί κάθε πόλη και απαιτήσει ανεξαρτησία, κυριαρχία και κρατική οντότητα; Ποσα θα γίνουν τότε τα κράτη και πώς θα ελεγχθεί η κατάσταση; Κι αν ήσουν στην Ελλάδα δηλαδη θα μας προτινες 40 ή 50 κράτη, για παράδειγμα, στην Τουρκία 150, στην Ρωσσια 600 (και ουτω καθεξής); Τι θα γινόταν τότε στον κοσμο και πού θα μαζεύονταν οι αρχηγοί τών κρατών για τις

γενικες συνελεύσεις τους;

Ευλογες όλες οι ερωτήσεις αλλά μην ανησυχείτε. Για όλα υπάρχουν λύσεις και απαντήσεις.

Η πρότασή μου μόνο τάξη και ελπίδα μπορεί να φέρει στον κόσμο και αν την αξιοποιήσουν σωστά οι λαοί και οι κυβερνήσεις, αυτή θα σημαίνει την Ανατολή και την Γένεση ενός Νέου Κόσμου. Μην αμφιβάλτε γι' αυτό. Ήδη η ανάγκη να σταματήσει επιτελους το χάος τού παλιού κόσμου τίθεται από τα ίδια τα γεγονότα επιτακτικά.

Θ' αφήσω όμως την οικουμενική και διεθνιστική προοπτική αυτού του θέματος για την ώρα και θα την περιορίσω τώρα σ' αυτό εδώ το νησί τού οποίου είμαι κι εγώ ένας κάτοικος.

Ελεγα λοιπόν στην αρχή αυτού τού κείμενου πως θα παρεδίδα μία πόλη (ή δύο μισές) στους Τουρκοκυπριους και τρεις (μειον το ένα τέταρτο ή ογδοο, για τους ξενόγλωσσους κατοίκους τής Κυπρου) για τους Ελληνοκυπριους.

Μπορείτε να πείτε πως αυτό είναι αντιφατικό και ασυμβίβαστο για έναν διακηρυγμένο διεθνιστή και κομμουνιστή αλλά είναι γεγονός πως σ' αυτή την συγκεκριμένη χρονική συγκυρία και μ' αυτά τα δεδομένα ναι, αυτό ακριβώς προτιμώ: τον διαχωρισμό τών ανθρώπων με βάση την εθνική τους καταγωγή, την γλώσσα ή την θρησκεία τους.

Για μένα είναι σημαντικό οι άνθρωποι που ζουν μαζί να μπορούν να μιλούν και να επικοινωνούν σωστά μεταξύ τους σε όλους τους τομείς και τις δραστηριότητες τής ζωής. Σαν ένας άνθρωπος που αγαπάει την γλώσσα του - και σεβεται και τις άλλες - και θέλει να την μιλά και να την ακούει σωστά δεν μπορεί να ανεχθεί μια χρήση της όπου λείπουν τα αρθρα, οι σύνδεσμοι ή οι αντωνυμίες, όπου ο ενεστώτας χρησιμοποιείται για αόριστος και ο αόριστος για ενεστώτας και όπου η γενική σύνταξη είναι τεταία που σε κάνει να τραβας τα μαλια σου. Μία ελληνική γλώσσα δηλαδή ανάμικτη με λίγα αγγλικά, με λίγα αραβικά και λίγα τουρκικά ή βουλγαρικά θυμίζει την εποχή τής Βαβέλ και είναι για μένα το χειρότερο πλήγμα που μπορεί να δεχτεί ένας ελληνογλωσσος και ελληνοπρεπής πολιτισμός.

Γιατί για μένα ο σωστός προφορικός λογος και η σωστή κουβέντα αποτελούν πιο ουσιώδη συστατικά ενός πολιτισμού απ' ότι αποτελούν οι εκθεσεις ζωγραφικής ή οι θεατρικές παραστάσεις. Γιατί ο πολιτισμός φαίνεται και κρινεται μέσα από τις απλές στιγμές τής καθημερινότητας.

Από την στιγμή που δεν υπάρχει πολιτικό σχέδιο και σύστημα εκμάθησης από την μειοψηφία τής γλώσσας τής πλειοψηφίας ενός συγκεκριμένου πληθυσμού, τότε ναι: εγώ προτιμώ τον διαχωρισμό τών ανθρώπων με βάση την γλώσσα τους κατά πρώτο λογο, και την εθνικότητα ή την θρησκεία τους κατά δεύτερο.

Σ' αυτή λοιπόν την συγκεκριμένη στιγμή όπου οι άνθρωποι έχουν απόλυτη ανάγκη εκείνη την πόλη που θα δώσει λύση σε όλα τα προβλήματα τους (εθνικά, οικονομικά, θρησκευτικά, καρδιακα, εγκεφαλικά, στομαχικά, οδοντικά, ερωτικά και και και) εγώ προτιμώ τώρα αυτό τον συγκεκριμένο διαχωρισμό τών ανθρώπων και την συγκέντρωση τών προσπαθειών στην οικοδόμηση αυτής της πόλης. Πρώτη προτεραιότητα είναι να προχωρήσει η οικοδόμηση το συντομότερο δυνατόν χωρίς να αποσπών την προσοχή τών ανθρώπων άλλα προβλήματα εκτος από εκείνα που απαιτεί αυτή η οικοδόμηση.

Από κει και πέρα, όταν θα έχει οικοδομηθεί αυτή η πόλη και ο ζωτικός της Υπαίθριος (αγροτικός) χώρος, όταν θα έχουν εμπεδωθεί εκείνοι οι θεσμοί και εκείνες οι συνήθειες που θα προσφέρουν στους ανθρώπους την καλύτερη δυνατή υγία και ευτυχία, όταν θα έχουν μαθει και συνηθισει οι άνθρωποι να ζουν πολιτικά και όχι εθνικιστικά ή θρησκοληπτικά, όταν δεν θαχουν να πουλήσουν ή να αγοράσουν τίποτα κι όταν θα παψουν να σκέφτονται πώς θα εκμεταλλευτουν αυτήν ή εκείνην την κατασταση ή αυτόν ή εκείνον τον άνθρωπο και όταν θα έχουν πια αρχισει να λειτουργουν οι μηχανισμοί για την θεμελιωση ενός παγκοσμίου πολιτισμού και ενός παγκοσμίου Οράματος, ενός παγκοσμίου κράτους, μιας παγκόσμιας γλώσσας και μιας παγκόσμιας θρησκείας, τότε, ναι, και μονον τότε, θα προτινα την, σταδιακή παντα, αναμιξη τών λαών.

Το πόσο θα κρατήσει αυτή η φάση δεν μπορώ να το καθορίσω. Αυτό θα εξαρτηθεί από την βούληση των ίδιων των λαών να προχωρήσουν σ' αυτό αλλά και από την εκτελεστική ισχύ εκείνου που διαθετεί και προωθεί αυτό το Οραμα.

Προσωπικά θέλω να πιστεύω πως, από την στιγμή που θα υπάρξει η Βούληση και η αρχή, τότε δεν θ' αργήσει πολύ. Σε λίγα χρόνια μπορούμε να περάσουμε στην δεύτερη φάση και σε ακόμα λιγότερα στην τρίτη, μια φάση που κλείνει ακριβώς με το Παγκόσμιο Κράτος, την Παγκόσμια Θρησκεία, την Παγκόσμια γλώσσα, τον Παγκόσμιο Πολιτισμό και την Παγκόσμια Ειρήνη.

Νομίζω όμως πως σας είπα και γι' αυτό αρκετά. Κάπου εδώ θα πρέπει να κλείσω κι αυτό το κείμενο, θα το κάνω βέβαια σύντομα, αλλά όχι χωρίς να σας δωσω μια σύνοψη των τριών φάσεων μέσα στις οποίες εντάσσω το Οραμα μου για τον Παγκόσμιο Πολιτισμό.

1η φάση (σήμερα):

1. Διαχωρισμός των ανθρώπων σε πολεις-κρατη με βάση, κυρίως, την εθνική τους καταγωγή, την γλώσσα και την θρησκεία τους.

Σωστός προφορικός λόγος και σωστός γραπτός λόγος, χωρίς εθνικές ή θρησκευτικές διαμάχες.

2. Συγκέντρωση των προσπαθειών στην οικοδόμηση των πόλεων (και της αντίστοιχης Υπαίθρου) και στην σωστή διαρρυθμισμό και λειτουργία τους.

Σωστές και ευεργετικές συνήθειες για την πόλη και τον πολίτη.

Σωστές και ευεργετικές υπηρεσίες από τον πολίτη προς την πόλη.

Σωστές και ευεργετικές παροχές και αγαθά από την πόλη προς τον πολίτη.

3. Δημιουργία των υλικοτεχνικών (αρχιτεκτονικών, συγκοινωνιακών, αρδευτικών, υδρευτικών, γεωργικών και κτηνοτροφικών) υποδομών του πολιτισμού.

4. Σταδιακή τοποθέτηση όλων (ανθρώπων και υλικών) κάτω από την κηδεμονία της πολις-κρατους.

5. Τροφή, εργασία, παιδεία, άσκηση, στέγη, ένδυση, υπόδηση, υγία, ευτυχία και έρωτας για όλους.

2η φάση (σε λίγα χρόνια)

1. Σταδιακή αναμιξη των λαών σε κάθε χώρο και δραστηριότητα παράλληλα με την προσπάθεια για την εκμάθηση και καθιέρωση μιας παγκόσμιας γλώσσας.

2. Συγκέντρωση των προσπαθειών στην καλλιέργεια και θεμελίωση ενός οικουμενικού πολιτισμού.

3. Δημιουργία των πνευματικών και καλλιτεχνικών υποδομών του πολιτισμού και συγχώνευση τους με τις υλικοτεχνικές του υποδομές.

Ήθη και θεσμοί που να βρίσκονται σε αρμονία με τον έμφυτο στον άνθρωπο ηθικό και φυσικό νομο και θεμελίωση μιας κοινωνίας που θα ταυτίσει τους νόμους της πόλης με τις επιταγές της συνείδησης του πολίτη, μιας κοινωνίας που θα ζει και θα βιώνει την αλήθεια και την ζωή και όπου τα μέλη της θα απολαμβάνουν όλα τα ωφέλη και τα πλεονεκτήματα που δίνει ένας κόσμος όπου οι άνθρωποι χειρίζονται την εντιμότητα, την ειλικρίνεια και την αλήθεια παρά το ψέμα, την δολιοτητα και την υποκρισία.

3η φάση (σύντομα μετά):

Παγκόσμιο Κράτος, Παγκόσμια γλώσσα, Παγκόσμιο, αν χρειάζεται, Νόμισμα, Παγκόσμια Θρησκεία, Παγκόσμιος Νόμος και Δίκαιο, Παγκόσμιος Πολιτισμός, Παγκόσμιος Ύμνος, Παγκόσμια Ειρήνη και, βεβαίως βεβαίως, Παγκόσμιος Ηγέτης.

Κείμενο υπ' αριθμόν' Ξξι.

Κύπριοι, Κύπριοι, Κύπριοι, είναι Μάης και Ιουνής και θα ζείτε ακόμα με τον απόηχό τού αποτελέσματος τού τελευταίου δημοψηφίσματος, θα ζείτε με τον απόηχό τού ΟΧΙ σας και θα αναρωτιέστε ακόμα: κανατε καλά ή όχι; Ψηφίσατε σωστά ή όχι; Θα σκεφτεστε ακόμα για τις συνεπειες και δεν ξερετε τι θα κόστιζαν πιο πολύ: οι συνεπειες τού ΝΑΙ ή οι συνεπειες τού ΟΧΙ; Δεν το ξερετε βέβαια και ούτε υπάρχει τροπος να το μάθετε ποτέ. Δυστυχώς το μέλλον δεν μπορεί να βγει έτσι όπως βγαίνει το αποτέλεσμα μιας μαθηματικής πράξης. Αναγκαστικά λοιπον η απορία θα μείνει εις το διηνεκές και κανεις σοβαρα σκεπτομενος άνθρωπος δεν μπορεί να σας πείσει πως αν κανατε αυτό θα είχατε εκείνο και αν κανατε το άλλο θα είχατε κάτι διαφορετικό.

Εστω λοιπον και αν υποθέσουμε οτι το σχέδιο ήταν απο πολιτική άποψη το χειρότερο, δεν μπορούμε να ξερουμε τι αντίκτυπο θα είχε για το μέλλον μας η αποδοχή ή η απόρριψη του. Είτε για να υποστηρίξουμε την μια άποψη είτε την άλλη, μονο εικασίες και θεωρίες μπορούμε να προσφέρουμε.

Γιατί έστω και αν ακόμα πεισουμε με τα καλύτερα επιχειρήματα πως αυτό το σχέδιο ήταν απο πολιτική δεοντολογία απαράδεκτο και πως καλά κανατε που το απορριψατε, όμως δεν μπορείτε να ξερετε πως δεν θα το παρουν κάπιοι ισχυροί προσωπικά και δεν θα επιφέρουν μεγαλα δεινα σε σας και στον τοπο σας.

Εαν λοιπον αυτό μπορεί να αποτελεί ενα ενδεχόμενο, όμως δεν είναι ενα ενδεχόμενο που θα μπορούσε να κάμψει το φρόνημα και την πεποίθησή σας. Προσωπικά θα σας συνεστηνα να το πάρτε ως ενα ενδεχόμενο που θα σας αφυπνίσει.

Θέλω να σας πω όμως ενα πραγμα: αυτός ή εκείνος ο διεθνής παράγοντας δεν εχει τίποτα μαζί σας. Για κείνους είστε ενα ανώνυμο πλήθος. Αυτους που ξερει και που τώρα τα εχει μαζί τους - και καλά κάνει - είναι οι Πρόεδροι σας, οι υπουργοί και οι αρχηγοί τών κομμάτων σας που τοσον καιρό επροτιθεντο να δεχθούν το σχέδιο αλλ' όμως υπαναχώρησαν όταν αντεληφθησαν οτι δεν υπήρχε καμια πιθανότητα να πείτε εσείς το ΝΑΙ κι έτσι αποφάσισαν, εντελώς τυχοδιωκτικά και δημοκοπικα, να προτινουν κι αυτοί το ΟΧΙ ελπίζοντας σε τι άλλο; Σε συμπάθειες, σε ψήφους και σε διατήρηση τών κεκτημενων.

Αυτους λοιπον εχει στο στόχαστρο του ο διεθνής παράγοντας και, είπα, καλά κάνει που τους εχει. Ηδη τούς εχει βάλει την ουρά στα σκέλια, αυτό είναι γεγονός, αλλα εμείς θελουμε να ελπίζουμε και σε κάτι παραπανω απ' αυτό. Θελουμε και ελπίζουμε να πληρωσουν αυτοί το τίμημα τού ΟΧΙ και όχι εσείς κι εγω.

Αν βάλω τον εαυτό μου στην θέση τους, τότε να: εγω πιστεύω πως δεν τους πείραξε τοσο το ΟΧΙ το δικό σας οσο η αθέτηση τών λόγων και των υποσχέσεων τών αρχηγισκων σας και η λαϊκιστικη τοποθέτηση τους, που κι αυτή, σας λεω, δεν αλλοίωσε την πρόθεση σας και το αποτέλεσμα παρα μονο σε ελάχιστο (2-3% ίσως) ποσοστο.

Αλλωστε το ξερουν και το ξερετε πως είτε ΟΧΙ ελεγε ο Χριστοφιας ή ο Παπαδοπουλος, είτε ΝΑΙ, το ποσοστο τού ΟΧΙ θα ήταν και παλι μεταξύ τού 70 και του 80%, που δεν είναι άλλο, βεβαίως, απο το ποσοστο που δώσατε στον Ούτοπο (73, συν, % συγκεκριμένα) πριν 15-16 μήνες.

Ούτε να το σκέφτονται δηλαδη πως καθόρισαν εκείνοι το αποτέλεσμα αφού αυτό το καθορίσατε εσείς και μονον εσείς, εσείς που τότε είπατε ΝΑΙ στα δικά μου σχέδια για την Κύπρο και για τον κοσμο και σε καμια περίπτωση δεν θα μπορούσατε να πείτε ΝΑΙ και στα σχέδια τού Αναν.

Εν τελει νομίζω πως η τυχοδιωκτικη και θεατρινιστικη επιλογή τους αποτελεί το λάθος τής ζωούλας τους. Ηταν μια επιλογή ηλίθια και βλακώδης.

Αφού εαν ήταν πραγματι, έστω και στα κρυφά, υπέρ τού ΟΧΙ, τότε ας εμεναν στο αρχικό ΝΑΙ τους αφού ούτως ή άλλως το ΟΧΙ τού λαού ήταν δεδομένο. Ετσι θα γλύτωναν τουλάχιστον οι ίδιοι

προσωπικά απο την οργή τής διεθνούς κοινότητας.

Αφού ξερουν οτι πετυχαν αυτοί το ΟΧΙ τοσο οσο πετυχαν και τότε την εκλογή τού Τάσου Παπαδοπουλου. Ο λαός δεν είναι αυτους που ακούει πια. Το ΟΧΙ τους τώρα δεν επηρεασε παρα μια χούφτα ανθρώπων ενω ολη η υποστήριξη που έδωσαν τότε τεσσερα κόμματα στον Τάσο Π/λο δεν του εξασφάλισε περισσότερό απο το 14% τών ψήφων σας. Τωρα το πώς βγήκε Πρόεδρος το ξερετε. Στην Κύπρο ζειτε φίλοι μου και ξερετε πώς βγήκε Πρόεδρος ο Τάσος Π/λος με το 14% και δεν βγήκε ο Ούτοπος με το 73%.

Είπαμε: το κρίμα επι των κεφαλών τους. Καπια μέρα πρεπει να το πληρωσουν, κι ελπίζω να μην ερθει αργα αυτή η μέρα.

Παραλληλα μ' αυτους βέβαια σκέφτομαι και τους άλλους, εκείνους του ΝΑΙ, του αξιοπρεπούς και καλόβουλου - αλλα και λανθασμένου - ομολογώ, ΝΑΙ και αναρωτιέμαι αν αναρωτιούνται και κείνοι καμια φορά αν έκαναν καλα που συνηρησαν ώστε να αναδειχθει σ' αυτό τον τοπο ένας Πρόεδρος παράνομος, τυχοδιώκτης και επιτήδειος, αν έκαναν καλα που στέρησαν απ' αυτό τον λαο τον φυσικό και εκλεγμένο ηγέτη του απλα και μονον για τις ριζοσπαστικές ερωτικές προτάσεις του (λες κι είναι έγκλημα ο έρωτας) κι αν αισθάνονται τύψεις καμια φορά γι' αυτό αυτοί που τοσο δείχνουν να ανησυχουν για το μέλλον αυτου του τοπου κι αυτου του λαού.

Δεν θαταν ίσως καλύτερα γι' αυτό τον λαο (αφού έτσι κι αλλιώς οι προτάσεις μου ήταν καθαρές και οι πολίτες, σαν ενήλικα μέλη αυτής της κοινωνίας, τις υπερψήφισαν) αν παρεβλεπαν λιγάκι τις ερωτικές μου προτάσεις, εαν πράγματι τους σοκαραν τοσο πολύ; Ας εκτιμούσαν τουλάχιστον το γεγονος πως ήμουν ένας άνθρωπος ευθυσ, τίμιος και ειλικρινής, ένας άνθρωπος που μπορεί να πείθει τούς ανθρώπους και που είχα για αντιστάθμισμα στις «φαιδρές» (;Νομιζετε; Εγω θεωρω τις ερωτικές μου προτάσεις ως τις πλέον σοβαρές προτάσεις που έγιναν ποτέ απο εναν υποψήφιο πολιτικο ηγέτη προς τους πολίτες) ερωτικές μου προτάσεις καπιες άλλες ... σοβαρές, κι ας επετρεπαν να βγω εγω Πρόεδρος - και νόμιμα στο κάτω κάτω, με την βούληση και την ψήφο τού λαού - και οχι ο Τάσος Π/λος, καθολα παρανομα και ενάντια στην βούληση τού λαού.

Αραγε θα νιώσει κανεις τύψεις γι' αυτό και θα βγει αυτή την δύσκολη στιγμή γι' αυτό τον τοπο για να πει την αλήθεια για οσα έγιναν τότε; Θα επιχειρήσει κανεις καμια κίνηση επανόρθωσης, έστω και παρασκηνιακα, για να απαλλαγεί επιτέλους αυτός ο τοπος απο εναν Πρόεδρο ανέντιμο και υπουλο και για να αποκτήσει τον φυσικό του αρχηγό ίσως και τον βγάλει αυτός απο την δυσκολία;

Αγρόν ηγορασαν φίλοι μου. Ούτε τύψεις νιώθουν, ούτε ενοχές, ούτε τίποτα, κι ούτε σε κανεναν θα το πουν δημοσίως κι ούτε θα το γράψουν ποτέ στα απομνημονεύματα τους. Θα το φυλάξουν καλα στο κρανίο τους και θα το παρουν μαζί τους στον τάφο τους αν δεν τους το ανοίξετε εσεις καπια μέρα με κανένα τσεκούρι ή με κανένα πιστόλι.

Σκέφτομαι καμια φορά: μωρέ σκυλλος αν ήμουν ίσως να με λυπονταν. Ομως είμαι άνθρωπος. Είμαι πιο έξυπνος απ' αυτους, πιο νέος, πιο υγιής, πιο άξιος, πιο ωραίος και πολύ πιο δημοφιλής απ' αυτους, κι ίσως γι' αυτό ν' αποτελεί ματαιότητα το να ελπίζω πως θα με λυπηθούν και πως θα επανορθώσουν με καπιο τροπο.

Τόση απειλή αντιπροσωπεύω αυτή την στιγμή γι' αυτους που με προτιμούν πεθαμένο, αφανισμένο και εκμηδενισμένο, όμως εγω δεν θα τους κάνω την χάρη.

Συχνά με κανουν και σκέφτομαι εκείνο τον Χριστό. Ετσι περίπου: ουαι υμιν Γραμματείς και Φαρισσαιοι υποκριτές... σεις που διυλιζετε τον κωνωπα και καταπίνετε την καμηλον.

Καμαρώστε τους λοιπον κάθε μέρα καθώς σκίζουν τα ιματια τους για μηδαμινοτητες και επικαλούνται το ήθος και τις δημοκρατικές αξιες, αυτοί που συνηρησαν στο να εχει η Κύπρος εναν Πρόεδρο παράνομο και τον οποίον συγκαλύπτουν επιτυχως εδω και 16 σχεδόν μήνες ολοι αυτοί οι Χριστοφιες, οι Αναστασιαδηες, οι Βασιλείου και οι Ομηρου, και οι Κληριδης και οι Πέρδικες, ολοι οι Κουτσοί και οι στραβοί και ολοι οι καλοβολεμενοι και καλοσασμενοι δορυφοροι τους, αυτα τα ιερά και ανθρωπόμορφα τέρατα σας που βλέπουν με φρίκη το ενδεχόμενο να αλλαξει οτιδήποτε σ' αυτό τον τοπο και που ευχαρίστως θα έθαβαν ζωντανό εκείνον που θα αφαιρουσε

έστω και μια καρφίτσα απο τα προνομια τους.

Τους ακουτε να μιλάνε επιδειχτικά σχεδόν για τον “Πρόεδρο” που εξελεξαν εκείνοι και... ο λαός έτσι λες και είναι πραγματικά Πρόεδρος.

Το λενε και το ξαναλενε για να το πιστέψουν και κείνοι και σεις. Ποσο θαθελα τετιες στιγμές να σπάσω τα μούτρα τους δεν λεγεται, αλλα τι να κάνω κι εγω; Θα κάνω οτι κάνετε και σεις; θα κάνω υπομονή, θα φανώ ψύχραιμος, θα μείνω με την σιωπή, με την μοναξια και με την Ιδέα μου και θ’ αφησω τούς μήνες και τα χρόνια να περασουν μέχρι να ερθει η επόμενη αναμέτρηση. Τι να κάνω;

Αυτα είναι φίλοι μου τα δεδομένα με τους πολιτικους σας αρχηγούς κι αυτα είναι τα δεδομένα σχετικά με την εκλογή του “προέδρου” σας. Για μένα ολοι αυτοί αποτελούν μια πολιτική συμμορία που κατασκεύασε εναν “Πρόεδρο” ενάντια στην βούληση σας και ενάντια σε κάθε δημοκρατική αρχή, μια συμμορία αναίσχυνη, αδιάντροπη και απάνθρωπη και της οποίας οι αντιπρόσωποι, οι παρατηρητές και οι προεδρευοντες στα εκλογικά κέντρα δεν ήταν παρα τα τελευταία - αλλα οχι αμοιρα ευθυνης - πiónια στην ολη ιστορία.

Δυστυχώς αυτή η συμμορία επιβιώνει ακόμα, ψευδολογει ασυστολως και αδιακόπως, υποκρίνεται, εκβιαζει φιμωνει, δίνει ή αφαιρει θεσεις και προνομια και συγκαλύπτει εναν παρανομα εκλεγμενο Πρόεδρο, εναν Πρόεδρο καθολα αναξιο, αναξιοπρεπή και ανέντιμο.

Μπορεί βέβαια να διχογνωμησε πάνω στο τελευταίο δημοψήφισμα (απο παρεξήγηση πιστεύω εγω), μπορει να εχασε την συνοχή της, όμως εξακολουθεί να την ενώνει η πεποίθηση πως ο Ούτοπος αποτελεί εναν θανάσιμο κίνδυνο γι’ αυτους και για τα συμφέροντα τους.

Παραμένει πάντως το γεγονός πως η τελευταία διχογνωμία τους εφερε ενα θετικό αποτέλεσμα, κι αυτό είναι η πραγματική έκφραση τής βούλησης σας κατα το δημοψήφισμα. Φαντάζεστε τι θα γινόταν αν συμφωνούσαν ολοι με το ΝΑΙ και έκαναν αυτα που έκαναν κατα τις τελευταίες Προεδρικές εκλογες;

Θα εβγαينه τότε ενα ΝΑΙ τοσο μεγάλο οσο μεγάλο ήταν τώρα το ΟΧΙ σας, έστω και αν ψηφίζατε το ΟΧΙ με ποσοστο 90%.

Ευτυχώς πάντως που δεν αντεληφθηκαν οτι το ΟΧΙ σας ήταν ενάντια σ’ αυτους καθεαυτους και υπέρ μου και υπέρ των δικών μου σχεδίων, διαφορετικά θα είχαμε ασχημα ξεμπερδεματα.

Νά που αυτή την φορά οι κύριοι παγιδεύτηκαν μέσα στα ψέματα και στις αντιφάσεις τους. Ας ελπίσουμε πως θα πληρωσουν αυτοί και την νύμφη και το πολιτικο κοστος. Εμείς... δεν ξερουμε τίποτα αφού, ούτως ή άλλως, δεν μας ξερει κανεις.

Ναναι καλα γι’ αυτό, μας γλύτωσαν απο εναν εφιάλητη αλλα ας ξερουν πως δεν καθαρίσαμε ακόμα τούς λογαριασμούς μας μαζί τους. Τα μεγαλα, γι’ αυτους, δεينا επονται...

Τώρα όμως ας τα πάρουμε ξανα απο την αρχή: αλήθεια: κανατε - ή καναμε - καλα που απορριψατε αυτό το σχέδιο; Ας το δούμε λοιπον κι αυτό, άσχετα απο συνέπειες ή εκδικητικές ενεργειες οι οποίες, όπως και να το κάνουμε, στην περίπτωση αυτή δεν αποτελούν κριτήριο για την ορθότητα ή οχι τού συγκεκριμένου σχεδίου.

Ηταν λοιπον καλό αυτό το σχέδιο; Ηταν μήπως καρπός και αποτέλεσμα ενός επιστημονικού πολιτικου σχεδιασμου, περιείχε μήπως εκείνες τις στοιχειώδεις αρχές που θα το έκαναν να λειτουργήσει ευεργετικά για τους ανθρώπους που θα εντάσσονταν σ’ αυτό ή μήπως έκοψαν και μπαλλωσαν μερικοί αδαείς ενα άθλιο κατασκεύασμα και θέλησαν σωνει και καλα να μας το φορέσουν όταν αυτό δεν μας εμπαινε με τίποτα;

Ακουστε: δεν αποκλείω το ενδεχόμενο να σας εκανε πριν 5 και 10 χρόνια, πριν σας παρουσιάσω εγω το δικό μου σχέδιο, και να το ψηφίζατε, αλλα απο την στιγμή που είδατε πλέον το δικό μου σχέδιο (και για την Πόλη και για την Κύπρο), απο την στιγμή που ψηφίσατε αυτό το σχέδιο και απο την στιγμή που δεν ξεχασατε ούτε εμενα ούτε το σχέδιο μου, τότε ναι: δεν είχατε άλλη επιλογή

απο του να το απορριψετε. Το απορριψατε και καλα κανατε λοιπον. Τετια σχέδια ας μας λείπουν. Ας τα πασάρουν, ας τα φορέσουν κι ας τα ταΐσουν άλλου. Εμείς ούτε τα παίζουμε, ούτε τα τρώμε, ούτε τα φοράμε.

Τι ειπ' αυτό που επηρεασε την στάση σας απέναντι σ' αυτό το σχέδιο; Μα, το ίδιο πραγμα που την επηρεασε και τότε που σας παρουσίασα τα δικά μου σχέδια: μια βαθια επιθυμία για τάξη, για συμμετρία, για ομορφιά, απλότητα και υγια, πραγματα για τα οποία δεν ελεγε τίποτα απολύτως το σχέδιο Αναν και καθολου ή ελάχιστα, κατα την άποψη μου, τα θέματα ασφαλειας, εγγυήσεων κτλ. Αυτα ήταν εντάξει στο σχέδιο. Αλλα δεν ήταν εντάξει.

Εγω σας ελεγα τότε και πιστεύω πως δεν το ξεχασατε ούτε αυτό: θελουμε ενα σχέδιο που να λαμβάνει τουλάχιστον υποψιν τα απλα μαθηματικά και την απλή γεωμετρία. Αν θα καναμε λοιπον μια νεα αρχή, θα θελαμε να την κάνουμε σωστά.

Γιατί να συνεχισουμε να κάνουμε λανθασμένα βήματα; Γιατί να κάνουμε ενα εκατοστό πρώτο λανθασμένο βήμα όταν αυτό θα μας οδηγήσει πιο κοντά στο χάος και πιο κοντά στον γκρεμμο; Εμείς θελουμε να κάνουμε στροφή και να κάνουμε ενα πρώτο σωστό βήμα, ενα βήμα που θα μας οδηγήσει στην τάξη και την ομορφιά. Θελουμε να κάνουμε ενα σωστό πρώτο βήμα που θα φερει το επόμενο σωστό βήμα και το επόμενο το επόμενο και ουτω καθεξής.

Αλλα: έστω και αν είναι δεδομένο το ΝΑΙ σας στο δικό μου σχέδιο, όμως με τα γνωστά δεδομένα τίθεται το ερώτημα: θα πουν το ΝΑΙ στο σχέδιο μου οι Τ/Κ;

Ας το εξετάσουμε λοιπον. Ας δούμε τι απαιτούν εκείνοι και τι προτινω εγω.

Θέλουν δικη τους αυτοδιαχείριση κι αυτονομία; Θέλουν δικό τους κράτος; Μα: αυτό ακριβώς προτινω κι αυτό θα ξαναπροτινω, έστω και αν δεν το προτινουν εκείνοι οι ίδιοι. Αυτή ακριβώς είναι και παραμένει η κυρία πρόταση μου: η πολη-κρατος, μια Πόλη στον υψιστο δυνατό βαθμό αυτάρκης, κυρίαρχη και ανεξάρτητη οικονομικά και πολιτικά. Υπάρχει τίποτα πιο απλό και πιο λειτουργικό απ' αυτό;

Επειτα: θέλουν ευθυγράμμιση συνόρων; Είμαι μέσα. Αυτό προτινω κι εγω. Ας βαλουν ενα ραμμα απο την Μορφου ως τον Αγιο Σέργιο κι ας χαραξουν μιαν ευθεία γραμμή και εγω είμαι απόλυτα σύμφωνος. Αλίμονο αν δεν χρησιμοποιούσα την απλή γεωμετρία κατα τον διαχωρισμό του ζωτικού χώρου κάθε πολης-κρατους!

Τους πεφτει έτσι το 25% τού εδάφους; Είναι πολύ τους κιάλας. Πρεπει να είναι απόλυτα ευχαριστημένοι μ' αυτή την διευθέτηση. Εχω επιπλέον άλλες τρεις πόλεις και δεν μπορώ να δωσω σ' αυτές λιγοτερο. Σίγουρα θα το καταλαβουν και θα το δεχτούν. Κι αν ψήφισε το σχέδιο τού Αναν το 65% τών Τ/Κ, το δικό μου θα το ψηφίσει το 95%.

Δεν εχω καμια απολύτως αμφιβολία πως αν έκανα μια ερευνα θέτοντας ενώπιον τους το συγκεκριμένο σχέδιο μου για την Κύπρο και για την Πόλη έτσι όπως το εθεσα και σε σας, θα το υπερψηφίζανε σαρωτικά.

Πρεπει να είναι θεόμυρλος ένας λαός για να απορριψει τετιο σχέδιο.

Ελα όμως: πώς θα κάνω εγω την ερευνα ή, έστω, πώς και πού θα την παρουσιάσω εαν καταφέρω και την κάνω; Πιος κομματικός αρχηγός και πιος καναλαρχης θα μου δώσει προσοχή, είτε απο δω είτε απο κει όταν δεν είμαι για την ωρα κανέννας, έστω και αν το σχέδιο μου αποτελεί με την πρώτη ματια την μονη και μοναδική λύση, μια λύση μαθηματικά, γεωμετρικά και πολιτικά σωστή, λογική και ρεαλιστική και που θα εξαφάνιζε προβλήματα εκατονταδων και χιλιάδων χρόνων;

Μην αμφιβάλλετε πως θα αγνοησουν εντελώς το σχέδιο μου, θα το παιριπαιξουν, μπορεί να τους προκαλεσει και γέλια (δυστυχώς έτσι είναι ακόμα αυτός ο κοσμος), θα το κλασουν και θα το χεσουν και θα το παραπεμψουν στην επόμενη χιλιετία ως ουτοπικο, γραφικό και ανέφικτο.

Αντίθετα θα διαθεσουν μερες και μήνες για να μελετήσουν και να προβάλουν το σχέδιο τού

Αναν, έστω και αν απο την πρώτη κιόλας ματια φαίνεται πως ούτε την γεωμετρική επιστήμη ελαβε υποψιν όταν το εκανε, ούτε την πολιτική ούτε τίποτα, κι αυτό μονο και μονο γιατί εκείνος είναι ο Γενικός Γραμματέας τού ΟΗΕ, ενω εγω δεν είμαι απολύτως κανένας.

Δυστυχώς τετια είναι η νοοτροπία τών ισχυρών ή εκείνων που καλύπτουν τους λογους, τις συζητήσεις και τις δραστηριότητες τών ισχυρών: προσέχουν, ακουν ή παρουσιάζουν μονο τούς ομοιους τους. Τους άλλους σάς είπα: τους κλανουν και τους χεζουν. Τους αφήνουν στο περιθώριο, τους περιφρονουν και τους λοιδορούν, έστω κι αν είναι αξιότεροι κατα χίλιες φορές απο τους επιφανείς και ισχυρούς κι έστω κι αν οι προτάσεις και τα σχέδια τους είναι κατα χίλιες φορές καλύτερα απο κείνων.

Η εικόνα που παρουσιάζουν οι επώνυμοι άρχοντες αυτου του τοπου μαζί με τα μέσα επικοινωνίας δεν είναι παρα η εικόνα μιας συμμορίας που θελει να κατευθύνει τα παντα έτσι όπως θελει εκείνη, μιας συμμορίας που υψώνει και ανεβάζει αναλογα με τα γούστα της και θάβει και συνθλίβει και παλι αναλογα με τα γούστα της.

Αν για τα γούστα της λοιπον είσαι απορριπτεος και ασύμφορος, τότε δεν εχεις καμια προοπτική να περάσεις είτε συ είτε τα σχέδια σου στις δημοσκοπήσεις που θα παρουσιάσουν, έστω και αν η ερευνα τους τούς εδειξε πως εχεις την υποστήριξη τού 90 και τού 100% τού πληθυσμού.

Δυστυχώς αυτή είναι η κατασταση, η πείρα μου σ' αυτα είναι ηδη πολύ πικρή, και αγωνίζομαι ακόμα να την αλλαξω. Ελπίζω ακόμα, εχω υποχρέωση να ελπίζω.

Εν πάση περιπτωσει ελεγα πριν, για να επανελθω στο θέμα μου, πως δεν εχω καμια απολύτως αμφιβολία πως ο Τ/Κ πληθυσμός θα ελεγε ΝΑΙ στα σχέδια μου, κι ίσως πιο μεγάλο απ' αυτό που είπατε τότε εσείς.

Αν βρήκαν εκείνοι αποδεκτό το σχέδιο τού Αναν, τοκαναν γιατί δεν είχαν υποψιν τους και κανένα καλύτερο, δεν είχαν υποψιν το δικό μου σχέδιο. Αν το είχαν, ναστε σίγουροι πως ουδέποτε θα ψήφιζαν τετιο σχέδιο.

Αν, λοιπον, το σχέδιο τού Αναν ηταν αποδεκτό για κείνους, τότε σίγουρα το δικό μου θα ήταν γι' αυτους περισσότερο αποδεκτό.

Ας υποθέσουμε όμως τώρα πως έτσι είναι, πως οι εκτιμήσεις μου είναι σωστές και ρεαλιστικές, και πως γίνεται αποδεκτό με δημοψήφισμα και απο την μια και απο την άλλη πλευρά. Τι γίνεται τότε λοιπον; Γιατί προφανώς προκύπτουν νεα ζητήματα και θα θελατε να ξερετε τι προτινω εγω που προτινα αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο.

Θα εχουμε λοιπον τεσσερα κράτη αντί ενα; Θα εχουμε δύο κράτη; Τι θα γινει λοιπον;

Ακουστε: πως τα κρατη-πολεις που προτινω για την Κύπρο θα είναι τεσσερα, και οχι λιγοτερα ή περισσοτερα, γι αυτόν και για κείνον τον λογο, αυτό το εχω ηδη αναφέρει.

Απο κει και πέρα, έχοντας ως δεδομένο τα οχι και τοσο σαφή πρότυπα που καθορίζουν την ύπαρξη ή την αναγνώριση ενός κράτους απο την διεθνή κοινότητα, δεν μπορώ να ξέρω τι μπορούν να δεχτούν και τι οχι οι άλλες χώρες.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις κατα τα τελευταία χρόνια όπου χώρες διχοτομήθηκαν ή τριχοτομήθηκαν και αναγνωρίστηκαν απο την διεθνή κοινότητα. Δεν βλέπω τον λογο για να μην το κανουν και στην περίπτωση μας αν το θελησουν.

Ισως πείτε πως εκείνα δεν ήταν τοσο μικρά σε έκταση οσο η Κύπρος αλλα ας μην ξεχνάμε πως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών περικλείει στους κολπους του κρατη-μελη πολύ μικρότερης έκτασης απο την έκταση που προτινω εγω να έχουν οι πόλεις - κράτη μου.

Απο την μερια μου, δεν θα είχα κανένα πρόβλημα εαν ο ΟΗΕ αποφασίσει να δεχθεί τεσσερα κράτη απο την Κύπρο ή, έστω, δύο.

Θα μπορούσε δηλαδη να υιοθετησει μια νεα φιλοσοφία και να πει: απο εναν λαο ή απο μια κοινότητα μπορώ να αποδεκτω ενα μονο κράτος, ανεξάρτητα απο το αν ο πληθυσμός και η έκταση

τους αποτελείται απο μια, δύο, τρεις, 10,20 ή 100 τετιες πόλεις.

Οπότε στην δικη μας περίπτωση θα μπορούσε να πει: μπορώ να αποδεχτώ ενα κράτος απο την πλευρά τών Τ/Κ και ενα, και παλι , απο την πλευρά τών Ε/Κ.

Για μένα: δεν υπάρχει πρόβλημα. Αυτό το ζήτημα είναι δευτερευον για εναν που εχει πραγματικές πολιτικες προτάσεις και φιλοδοξίες και δεν θελει απλα να ηγεμονεύει για να ηγεμονεύει και να δεσμεύει εναν άλλο λαο που θελει - και με το δίκιο του - να αποδεσμευτει απ' αυτό.

Εαν όμως αυτός ο Οργανισμός τών Εθνών δεν είναι επι του παρόντος έτοιμος να αποδεχτεί αυτή την διευθέτηση μήπως και δημιουργήσει προηγούμενα και επιθυμεί μία μονο κρατική αντιπροσώπευση απ' αυτόν τον συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο, τότε εγω προτινω την εκλογή ενός κοινού προέδρου απο ολο τον λαο αυτου του νησιού, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, για να αντιπροσωπεύει την χωρα στο εξωτερικό.

Προσωπικά πιστεύω πως εαν καποιος είχε ταλέντο και προτάσεις θα μπορούσε να πείσει εξίσου και τους μεν και τους δε, ειτε απο τους μεν προερχόταν είτε απο τους δε.

Στο κάτω κάτω αυτό δεν θα επηρεαζε και καθολου την εσωτερική δομή, διακυβέρνηση και λειτουργία τής Πολης-Κρατους τους. Ούτως ή άλλως οι θεσμοί θα ήταν κοινοί και κατοχυρωμένοι για όλες τις πόλεις και για ολους τους πολίτες και δεν θα αλλοίωνε τίποτα ούτε αν ήταν Ελληνοκύπριος ο εκλεγμένος Πρόεδρος ούτε αν ήταν Τουρκοκύπριος. Ο Καινούριος Κοσμος και το Καινούριο Οραμα θα είχε πια αρχίσει να γίνεται βίωμα και τροπος ζωής για ολους τούς λαούς και τίποτα και κανένας δεν θα μπορούσε να γυρίσει τον χρονο σε καταστάσεις άλλων εποχων.

Τελιωνοντας κάπου εδω θέλω να ελπίζω πως ξεκαθάρισα καλύτερα τα πραγματα οσον αφορά το σχέδιο και το Οραμα μου. Νομίζω πως ο λογος και το σχέδιο μου είναι απλό και καθαρό και πως ο καθένας απο σας είναι απόλυτα σε θέση να το εννοήσει. Δείτε το λοιπον, σκεφτειτε το και μην ξεχνάτε πως αν το εξετάσετε στο σύνολο του αυτό το σχέδιο θα δείτε και πως αποτελεί την καλύτερη προοπτική για το μέλλον σας, αποτελεί την καλύτερη προοπτική για την ασφαλεία και την ευτυχία σας και οτι καλύτερο θα μπορούσατε να αναμενετε και να επιθυμείτε σ' αυτό τον τοπο και σ' αυτό τον κοσμο.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Εφτά

Κύπριοι, θα ξέρετε, πιστεύω, πως ξεκίνησα τούς αγώνες μου για να διεκδικήσω καπιο δημόσιο αξίωμα πριν 11 περίπου χρόνια. Η πρώτη μου απόπειρα -το 1993- ήταν για την Προεδρία -είχα, βλέπετε, απ' αρχής μεγάλες φιλοδοξίες- αλλά υπήρξε τότε κάποιο πρόβλημα ηλικίας. Σύμφωνα με το Σύνταγμα έπρεπε να κλείσω τα 35 μου χρόνια για να είμαι υποψήφιος Πρόεδρος και εγώ ήθελα ακόμα 4 μήνες.

Επεχείρησα στην συνέχεια να κατελθω στις Βουλευτικές εκλογές τού 1996 με πλήρη συνδυασμό αλλά οι υποψήφιοι μου με εγκατέλειψαν όλοι και τελικά δεν μπήκα ούτε ο ίδιος στο ψηφοδέλτιο.

Το 1998 προσπάθησα και πάλι να διεκδικήσω την Προεδρία αλλά κι αυτή την φορά κάποιος με γέλασαν κι έτσι δεν έπερασα πάλι στο ψηφοδέλτιο.

Το 2001 όμως κατάφερα και μπήκα στο ψηφοδέλτιο ως υποψήφιος Βουλευτής στην επαρχία Πάφου.

Πόσες ψήφους μού έδωσαν οι Παφίτες; Επισήμως: 51 ψήφους, στις 35, περίπου, χιλιάδες. Στην πραγματικότητα όμως: 15, 20 κι ίσως και 25 χιλιάδες. Πώς να ξέρω αφού δεν είχα δικούς μου ανθρώπους για να επιτηρήσουν και να διασφαλίσουν τις ψήφους που μου έδωσαν οι Παφίτες; Κουβέντες άκουσα αρκετές αλλά δεν κατάφερα να πάρω κάποιες ακριβείς πληροφορίες για το πραγματικό αποτέλεσμα, κάτι που συνέβη με τις τελευταίες Προεδρικές εκλογές.

Κατ' αρχάς οι πλείστες κάλπες ανοίχτηκαν και αντικαταστάθηκαν οι ψήφοι μου προτού τις πάρουν οι αρμόδιοι στο Κέντρο Καταμέτρησης (στο κλειστό στάδιο Αφροδίτη) ενώ κατά τις ίδιες τις καταμετρήσεις υπήρξε το απόλυτο χάος και το απόλυτο αίσχος.

Όποιος είχε δικούς του ανθρώπους γύρω από την κάλπη έπαιρνε ψήφους (από μένα βεβαίως) κι όποιος δεν είχε δεν έπαιρνε. Μια μέρα πάντως ήμουν στα Λεύκαρα και κάποιος κύριος μού είπε πως ήταν μια μέρα εκεί ο Πιττοκοπίτης (τον οποίο, σημειώνω εδώ, θεωρώ ως τον υπ' αριθμόν ένα υπεύθυνο για κείνη την απάτη), πως είχαν την κουβέντα πάνω σε κείνες τις εκλογές και εκείνος τούς είπε πως «όλο ψήφους τού Ούτοπου εύρισκαν στις κάλπες».

Στα υπόψιν επίσης πως 4 μέρες πριν την μέρα τής ψηφοφορίας είδα στην Πάφο τον Γιώργο Χατζηγεωργίου, Βουλευτή τού ΑΚΕΛ, και εκείνος μού είπε πως σε δημοσκόπηση που έκανε ο ίδιος σίγουροι ήμασταν εγώ κι εκείνος. Για νάναι όμως σίγουρος ένας ανεξάρτητος υποψήφιος θάπρεπε να έπαιρνε τουλάχιστον 8.000 ψήφους.

Πόσες ψήφους πήρα τελικά δεν ξέρω. Δεν πληροφορήθηκα από κανέναν για καμιά έξοδο κάλπης σε κείνη την αναμέτρηση, κάτι που πληροφορήθηκα όμως για τις επόμενες Προεδρικές εκλογές όπου κατάφερα και πάλι να είμαι υποψήφιος παρά τις προσπάθειες μερικών γνωστών και επωνύμων καθηκίων να με αφήσουν απ' έξω.

Τι ποσοστό πήρα σ' αυτές τις εκλογές; Ούτε λίγο ούτε πολύ πήρα το 73% (,2 ή,4 δεν ξέρω αλλά δεν με απασχολούν τα δέκατα).

Πόσο πήρε ο Τάσος Παπαδόπουλος; Πήρε το 14 περίπου τοις εκατόν (δηλαδή το 51,5% από το 27% που δεν πήρα εγώ. Κάτι ανάλογο πήρε ο Κληρίδης και ο Μαρκίδης και ούτω καθεξής), και είναι Πρόεδρος. Κυβερνά, εκπροσωπεί και διαπραγματεύεται εκείνος τις τύχες αυτής της χώρας κι αυτού του λαού ενώ εγώ που είμαι στην πραγματικότητα ο εκλεγμένος ηγέτης αυτού του λαού πετυχαίνοντας ένα εκλογικό θαύμα που όμοιο του δεν υπήρξε ποτέ στα παγκόσμια εκλογικά χρονικά, είμαι πεταμένος στο περιθώριο, αγνοημένος, περιφρονημένος, προδομένος και συντριμμένος από τους ισχυρούς και προνομιούχους αυτού του τόπου.

Κανείς δεν με ξέρει, κανείς δεν με ρωτά και κανείς δεν με υπολογίζει, ενώ θα έπρεπε από τότε να κινώ τα έθνη και τους λαούς σύμφωνα με το σχέδιο και την βούληση μου.

Δυστυχώς γι' αυτό τον τόπο διαφεντεύουν ακόμα οι διεφθαρμένοι, οι ψεύτες, οι κλέφτες και οι λωποδύτες. Διαφεντεύουν οι υποκριτές και οι Φαρισαίοι, αυτοί που απ' έξω εμφανίζονται σαν άνθρωποι και σαν κύριοι αλλά που μέσα τους είναι χειρότεροι κι από κτήνη και από γύφτοι.

Θ' αντέξουμε όμως, θα κρατήσουμε αμυντική στάση, θα υποχωρήσουμε εκεί που η στρατηγική μας το απαιτεί, θα κάνουμε όσο μπορούμε πίσω την γροθιά μας και θα χτυπήσουμε και πάλι την κατάλληλη ώρα.

Θα μείνουμε στο μεταξύ με την ταπείνωση μας, θα ανεχόμαστε τούς ανάξιους να κάνουν το κουμάντο και θα κυκλοφορούμε ανάμεσα στους σταυρωτές μας σαν να μην συνέβη τίποτα.

Από τότε κανείς δεν στάθηκε άξιος για μια απολογία ή για μια συγνώμη. Όλοι δείχνουν αμετανόητοι και αποφασισμένοι να κάνουν όσα ξανάκαναν χωρίς τον παραμικρό ενδοιασμό.

Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν συμμαθητές μου από το σχολείο, συμμαθητές από την Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών, συνάδελφοι στην εφεδρεία, συγχωριανοί και συντοπίτες, κούφοι και Ιούδες όλοι τους, άπληστοι, αναίσχυντοι και αδιάντροποι. Όλοι συμπεριφέρονται λες και δεν έκαναν τίποτα το κακό, τίποτα το ανήθικο ή το αντιδημοκρατικό, πως εφάρμοσαν απλώς τις άνωθεν οδηγίες, κι αν ρωτηθούν ίσως πουν κιόλας πως φταίω εγώ επειδή δεν είχα αντιπροσώπους στις κάλπες.

Δεν έβλαψα πάντως κανέναν απ' αυτούς, δεν έβρισα, δεν συκοφάντησα και δεν πρόσβαλα κανεναν. Αντίθετα ήμουν και εξακολουθώ να είμαι ευγενέστατος με όλους, φιλικότατος και στοργικότατος, ενώ αυτές καθεαυτές οι πολιτικές μου προτάσεις, αν τις καλοξετάσουν, θα δουν πως μόνο καλό θα έκαναν και σ' αυτούς και στα παιδιά και στους φίλους τους και σ' όλο τον κόσμο.

Τι τέλος πάντων άνθρωποι είναι; Γιατί να σταθούν όλοι τόσο πειθήνιοι στους ισχυρούς και γιατί να μην αντιδράσει σχεδόν κανείς σ' αυτό που ούτε λίγο ούτε πολύ αποτελούσε σφαγιασμό τού ίδιου τού δημοκρατικού πολιτεύματος και πράξη εσχάτης προδοσίας και αχαριστίας απέναντι στον κατ' εξοχήν εργοδότη τους που δεν είναι άλλος, βεβαίως, από τον ίδιο τον λαό.

Δυστυχώς ή παρεξήγησαν τα πράγματα ή είναι, ίσως, ανίκανοι να εννοήσουν πως αυτό που έκαναν ήταν απαράδεκτο και ανεπίτρεπτο.

Αραγε όμως, σκέφτομαι κάπου κάπου, επέλεξαν τους διεφθαρμένους για να τους βάλουν σε κείνο το συγκεκριμένο πόστο ή μήπως όλοι ανεξαιρέτως θα έκαναν τα ίδια αν ήταν στην θέση τους;

Ξέρω πως πολλοί από σας θα φωνάζετε: όχι! Εμείς δεν θα το κάναμε.

Καταλαβαίνω πως από την θέση που είστε τώρα θα έχετε κάθε λόγο να πείτε αυτό που λέτε. Καταλαβαίνω επίσης πως όλοι σχεδόν θα διατίθεστε δυσμενώς απέναντι στους δημόσιους υπαλλήλους οι οποίοι αμοιβονται πλουσιοπάροχα, έχουν πολλαπλά οικονομικά προνόμια, έχουν εφάπαξ, αδρές συντάξεις, διπλές και τριπλές μάλιστα για κάποιους, καταχρώνται τα δικαιώματα και τις εξουσίες που τους δίνει η θέση τους, αφαιμάσσουν κυριολεκτικά το κράτος και μόνο με τον μισθό τους είναι σαν να κλέβουν αυτό τον λαό αφού στην ουσία η εργασία που παράγουν οι πλείστοι απ' αυτούς δεν θα φτάνει ούτε το ένα δέκατο τής αμοιβής τους.

Για την πλειοψηφία τού λαού είναι οι κυφήνες, είναι οι βολεμένοι, οι προνομιούχοι τού συστήματος, η οκνηρία και η διαφθορά προσωποποιημένες.

Δυστυχώς αυτή είναι η συνηθέστερη άποψη για τους δημόσιους υπαλλήλους. Ξέρω πως αυτό το θεωρείτε ένα αίσχος για την δημοκρατία και πως σας προκαλει αγανάκτηση αλλά αναρωτιέμαι: αν βρίσκατε εσείς μια θέση χάρις σε κάποιο κόμμα, αν η θέση ήταν εγγυημένη και κατοχυρωμένη, αν αμοιβόσασταν καλά γι' αυτή την θέση κι αν χάρις σ' αυτή την θέση ζούσατε αρχοντικά, χτίζατε παλάτι αντί σπίτι, αν σπουδάζατε και τα παιδιά σας και αν κάνατε και διαμερίσματα, πώς θα αντικρύζατε τότε, πείτε μου, έναν υποψήφιο που είχε την πρόθεση να μοιράσει την πίττα και τα διαμερίσματα και όλα όσα έχετε και τρώτε εσείς οι 20 ή οι 30 και σε άλλους 80 ή 70; Δεν θα σας έπεφτε τότε λιγότερο μερίδιο; Δεν θα μειώνονταν οι μισθοί; Δεν θα μειώνονταν οι συντάξεις, τα

εφάπαξ και όλα τα προνόμια σας;

Τέτια πράγματα είναι αρκετά ώστε να σπρώξουν κάποιους να θέλουν να τον αποκεφαλίσουν, κι όχι μόνο να του κλέψουν τις ψήφους του και να σταματήσουν τις πολιτικές του φιλοδοξίες.

Ούτε σκέψη για ήθος και για δικαιοσύνη. Οι άνωθεν εντολές ανταποκρίνονταν απόλυτα στις διαθέσεις τους. Γιατί να αντιδράσουν λοιπόν;

Το ότι ήταν δίκαιος, καλός, ωραίος και συμπαθής και γεννημένος για ηγέτης δεν ήταν αρκετό ώστε να τους αποτρέψει να κάνουν τά όσα έκαναν. Η ζωή θα συνεχιζόταν ούτως ή άλλως.

Τα λέω σωστά ή όχι; Μπαίνω καλά στο μυαλό τού άλλου ή όχι; Πείτε μου παρακαλώ. Έτσι δεν είναι;

Κι αφού είναι έτσι γιατί να αγωνίζομαι εγώ; Για πους ανθρώπους αγωνίζομαι αφού όλοι στην θέση τους θα κάνατε τα ίδια; Το πολύ πολύ να προβάλλατε μια σπασμωδική αντίδραση αλλά τίποτα παραπάνω. Ούτε διαμαρτυρία, ούτε συγνώμη κι ούτε απολογία, ούτε ένσταση κι ούτε καταγγελία.

Δυστυχώς έτσι είναι το σύστημα. Εξανδραποδίζει τον άνθρωπο, τον κάνει δειλό και υποκριτή στην αρχή και στην συνέχεια ψεύτη, κλέφτη και ραδιούργο, εργάτη κακίας και διαφθοράς.

Η ηθική τότε είναι ένα τίποτα. Τίποτα το ήθος, η δικαιοσύνη, η ομορφιά, η ανθρωπιά, η ευγένεια και η καλοσύνη, όλα ένα τίποτα.

Η ισχύς τους γίνεται τότε το παν, η πλεονεξία τους και ότι θρέφει και συντηρεί την πλεονεξία τους είναι το ιερότερο πράγμα.

Πόσοι άνθρωποι δεν ξεκινούν αυτή την ζωή μ' ένα ωραίο ιδανικό στην ψυχή τους αλλά πριν περάσουν πολλά χρόνια μετατρέπονται σε καννίβαλους! Τι κάνει αλήθεια τον άνθρωπο τόσο απάνθρωπο και τόσο πλεονέκτη, τόσο άπληστο και τόσο αναισθητο;

Πιος φταίει γι' αυτό τον αδιάκοπο εξευτελισμό τού ανθρώπου και της αξιοπρέπειας του;

Ασφαλώς την άποψη μου την έχω γράψει εδώ και καιρό και είναι, πιστεύω, ρεαλιστική. Δεν θέλω να δίνω εύκολα συγχωροχάρτια και δεν θέλω να κρίνω τις πράξεις και τις απραξίες τών ανθρώπων λες και είναι πράξεις νηπίων ή ανηλίκων.

Ναι μεν φταίει το σύστημα για όλ' αυτά αλλά δεν φταίει μόνο το σύστημα. Οι άνθρωποι, οι ενήλικες άνθρωποι δεν είναι άμοιροι ευθυνών, και όσο είναι αλήθεια πως το σύστημα κάνει τον άνθρωπο, άλλο τόσο αλήθεια είναι πως ο άνθρωπος κάνει το σύστημα.

Το κάνουν οι άχρηστοι και κενόδοξοι αρχηγίσκοι σας, οι δειλοί και γεμάτοι με φθόνο και εμπάθεια παράγοντες, όλος αυτός ο συρφετός τών ηγετών και των υποκριτών που θέλουν να άρχουν απλώς για να άρχουν, που δεν νιάζονται για τίποτε άλλο παρά για την προσωπική τους ισχύ και ανέλιξη, που εκμεταλλεύονται την θέση τους για να αυξήσουν τα προνόμια τους και που έχουν σαν θανάσιμο εχθρό τους εκείνον που απειλεί αυτά τα προνόμια.

Εκείνος λοιπόν που θέλει να διορθώσει αυτή την κατάσταση δεν μπορεί να κάνει μονόπλευρες κινήσεις. Πρέπει να κινηθεί προς όλες τις κατευθύνσεις. Δεν πρέπει να αλλάξει μόνο την δομή τού κοινωνικού συστήματος αλλά και την δομή της ανθρώπινης ιδιοσυγκρασίας. Ποτέ τό ένα χωρίς το άλλο.

Πρέπει να αλλάξει εκείνα τα πράγματα γύρω του που κάνουν τον άνθρωπο να βλέπει τόσο ανταγωνιστικά τον συνάνθρωπο του, τόσο άπληστα και τόσο καχύποπτα αλλά και εκείνα τα πράγματα μέσα του που τον κάνουν τόσο δειλό και τόσο δουλοπρεπή ώστε να εξουδετερώνουν μέσα του κάθε διάθεση αντίστασης σε ενέργειες και καταστάσεις που ολοφάνερα αντίκεινται σε κάθε ηθική και δημοκρατική αρχή.

Δυστυχώς τα πράγματα έχουν ξεπεράσει κάθε όριο. Ο ξεπεσμός και η διαφθορά τών κρατούντων είναι σχεδόν ολοκληρωτική, τόσο που θάλεγες πως εκείνοι που ελέγχουν την κατάσταση δεν αφήνουν κανένα περιθώριο ελπίδας για επανόρθωση και αλλαγή.

Αυτός λοιπόν που θα αποφασίσει να διορθώσει και να αλλάξει αυτή την κατάσταση θα πρέπει να ξέρει πως έχει πολλή δουλιά να κάνει και οι δραστηριότητες του πρέπει να κατευθύνονται ταυτόχρονα σε πολλαπλά μέτωπα.

Ανεξάρτητα από το αν όλοι στην θέση τους θα έκαναν τα ίδια, ανεξάρτητα από το αν θα έκλεβαν, θα ψεύδονταν, θα εξαπατούσαν και θα νόθευαν την λαϊκή βούληση προκειμένου να κρατήσουν τα κεκτημένα, όμως το γεγονός είναι πως η συντριπτική πλειοψηφία αυτού του λαού είδε, έκρινε και ψήφισε μια ωραία και σοβαρή πολιτική πρόταση και έναν ωραίο και σοβαρό πολιτικό λόγο και άνθρωπο.

Αυτή η απόφαση του λαού είναι δεδομένη και γνωστή, όσο κι αν παραποιήθηκε πρόστυχα κι αδιάντροπα από τους κρατούντες. Έτσι λοιπόν ο αγώνας θα γίνει κι αυτή την φορά. Είναι δεδομένος όσο είναι δεδομένη και η λαϊκή βούληση και θα είναι ξανά ενώπιον όλων για ψήφιση και για σφράγιση.

Το αποτέλεσμα που θα δώσει ο λαός δεν με ανησυχεί. Απευθύνομαι άλλωστε στον ίδιο λαό που ψήφισε αυτή την πρόταση ξανά πριν ένα χρόνο. Τα προβλήματα και οι διαθέσεις του δεν άλλαξαν σε τίποτα και σίγουρα θα υποστηρίξει την ανανέωση τής προσπάθειας μου να καθαρίσω αυτό τον τόπο απ' όλα τα βρώμικα και ανήθικα χέρια.

Το κύριο ζήτημα μας όμως αυτή την φορά είναι η διασφάλιση των ψήφων που θα δώσετε σαν λαός. Εδώ θα πρέπει να συγκεντρώσουμε την προσπάθεια μας και ελπίζω ότι θα τα καταφέρουμε. Ελπίζω πως οι ψήφοι σας θα μετρήσουν, πως η νίκη θα έρθει και πως οι δυνάμεις οι οποίες αντιπροσωπεύω θα επιβληθούν. Ελπίζω πως το καλό θα νικήσει το κακό, το ήθος θα νικήσει την ανήθεια, η αλήθεια θα νικήσει το ψέμα, η ομορφιά την ασχήμια και πως - ελπίζω πάντα - σύντομα θα ανατείλει για σας και για όλους τους ανθρώπους ένας ωραίος και ευλογημένος κόσμος.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Κείμενο υπ' αριθμόν Οκτώ.

Κύπριοι, πίο νομίζετε πως είναι εκείνο το στοιχείο στο πολιτικό μου πρόγραμμα που έκανε την συντριπτική πλειοψηφία του λαού να με ψηφίσει κατά τις τελευταίες Προεδρικές εκλογές, κι αυτό που θα τον κάνει να με ψηφίσει και κατά τις Ευρωεκλογές και κατά τις Βουλευτικές και και και;

Αυτό το στοιχείο είναι βέβαια ο έρωτας, ο **ελεύθερος έρωτας**. Είτε σας αρέσει είτε δεν σας αρέσει, είναι γεγονός. Έστω και αν προσωπικά με ενοχλεί κάπως η υπερβολική προσοχή που δίνουν κάποιιο στο όλο ζήτημα, όμως παραμένει το γεγονός πως σ' αυτή την κοινωνία τής αφθονίας το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα που απασχολεί τον κάθε άνθρωπο είναι αυτό. Έτσι το βλέπουν όλοι κι έτσι το βλέπω κι εγώ, και σαν ένας άνθρωπος που θέλει να επέμβει πολιτικά στην ζωή των συνανθρώπων του δεν θα μπορούσα να το αγνοήσω κατά τον καταρτισμό του πολιτικού μου προγράμματος.

Επιπλέον οι υποκριτικές και παραφύσιν διατάξεις τής νομοθεσίας πάνω στο όλο ζήτημα μου πρόσφεραν έναν επιπλέον λόγο για να τα πω όλα.

Το να μιλήσει λοιπόν κανείς ανοιχτά πάνω σ' αυτό το θέμα αποτελεί μάλλον ζήτημα ευθύτητας και εντιμότητας και νομίζω πως θα έκαναν καλά οι πολιτικοί μου αντίπαλοι να το καταλογίσουν αυτό υπέρ μου και όχι να παίρνουν αυτό ως αφορμή και δικαιολογία για να μου καταληστεύουν τις ψήφους που μου δίνει ο λαός.

Τάχα εκείνοι ζουν σε διαφορετικό κόσμο απ' αυτόν που ζω εγώ; Τα μάτια τους βλέπουν άλλα πράγματα απ' αυτά που βλέπουν τα δικά μου μάτια; Δεν βλέπουν προς τα πού κινούνται οι ερωτικές τάσεις των ανθρώπων;

Δεν βλέπουν πως τα ερωτικά ήθη αλλάζουν και πως εγώ με τις προτάσεις μου επιδιώκω απλώς

να ρυθμίσω αυτά τα ήθη στην βάση των σύγχρονων αντιλήψεων πάνω στο ζήτημα; Δεν βλέπουν τι γίνεται στην Ευρώπη που τόσο εξυμνούν όλοι; Εκεί επιτρέπονται οι ομοφυλοφιλικόι γάμοι και εδώ σκανδαλίζονται ακόμα με τα ερωτικά κείμενα μου;

Τι ακριβώς τούς σκανδαλίζει όμως τόσο πολύ ώστε να συνασπισθούν όλοι εναντίον μου; Τάχα αυτό που διαφημίζω δεν τους εκφράζει; Κι αν όχι, γιατί δεν βλέπουν ότι εκφράζει την συντριπτική πλειοψηφία των συμπατριωτών τους, ανδρών και γυναικών, νέων και γέρων;

Πού είναι λοιπόν το έγκλημα; Το να κάνεις έρωτα μ' έναν τρόπο διαφορετικό απ' αυτόν που επιτρέπει η θρησκεία και η νομοθεσία τους;

Πιος καθορίζει όμως πιος είναι ο σωστός τρόπος να κάνεις έρωτα; Η εκκλησία, η γιαγιά τους, οι Κύπριοι Βουλευτές τού 199..., η Ευρώπη ή ο σύγχρονος άνθρωπος;

Τάχα είναι σωστό να τιμωρείται μια ερωτική πράξη αν γίνεται με αποκλειστικό σκοπό την ευχαρίστηση και όχι την τεκνοποίηση; Κι άραγε ένα όργανο που κάνει για έναν σκοπό δεν μπορεί τάχα να κάνει και για έναν άλλον;

Δεν άκουσα πάντως αντιδράσεις πάνω στις απόψεις μου. Μπορεί οι κρατούντες να τις θεώρησαν ριζοσπαστικές, τάχα, για την Κυπριακή κοινωνία και αρκετά δηκτικές για τους ίδιους προσωπικά αλλά αντί να επιστρατεύσουν το μισό και τα επιχειρήματα τους ώστε να πείσουν τον κόσμο για την άποψη την δική τους προτίμησαν να επιστρατεύσουν κάθε δολιότητα και απάτη ώστε να αλλοιώσουν την πρόθεση και την απόφαση τού λαού απέναντι στις προτάσεις μου.

Και στο κάτω κάτω γιατί να κολλήσουν εδώ; Δεν είχα άλλες προτάσεις έξω από τον έρωτα; Οι προτάσεις μου για την υγία δεν τους έλεγαν τίποτα; Τίποτα οι προτάσεις μου για νέες πόλεις;

Αυτές άραγε οι προτάσεις και ο λόγος μου που περνούσα μέσα απ' αυτό ή εκείνο το κείμενο δεν ήταν αρκετός για να τους πείσει πως διαθέτω και προωθώ σωστές και υγιείς πολιτικές προτάσεις;

Η στραβομάρα και η μοχθηρία τους ήταν τελικά αυτή που καθόρισε την στάση τους απέναντι μου ή μήπως η επιθυμία τους να σώσουν τον θεσμό τού γάμου και της οικογένειας;

Έστω, ας δεχτώ πως είχαν τις καλύτερες προθέσεις και πως δεν τόκαναν ούτε από μοχθηρία ούτε από στραβομάρα αλλά από την πραγματική επιθυμία τους να σώσουν τα ήθη και τους θεσμούς των προγόνων τους.

Γιατί όμως τόσο πάθος και τόσος ζήλος για να διατηρηθούν τα ήθη των προγόνων τους; Τάχα δεν θα συνέχιζε ο κόσμος να υπάρχει αν καταργείτο ο θεσμός τού γάμου και της οικογένειας ή τάχα δεν θα γενιόνταν πλέον παιδιά χωρίς γάμο; Τι τους φόβιζε;

Και στο κάτω κάτω δεν έχει δικαίωμα ένας λαός να κρίνει, να αποφασίσει και να ψηφίσει για ν' αλλάξουν τα ήθη και οι συνήθειες του; Πρέπει να παραμείνουμε σώνει και καλά στα πατροπαράδοτα ήθη; Πρέπει να κολλήσουμε για πάντα σε ήθη και συνήθειες που φθείρουν και αρωσταίνουν τον άνθρωπο και να απορρίψουμε ως επικίνδυνες και εικονοκλαστικές εκείνες που τον υγιάίνουν και τον ανανεώνουν;

Τάχα το εν Κύπρω πολιτικό και κοινωνικό κατεστημένο δεν επιτρέπει τις αλλαγές; Κι αν τις επιτρέπει, ως πού τις επιτρέπει; Ή μήπως επιτρέπει μόνο αυτές που προτίνει εκείνο, πράγματα, δηλαδή, που στην ουσία δεν αλλάζουν τίποτα;

Και ύστερα γιατί δίνουν στον λαό το δικαίωμα να ψηφίζει; Για να έρχονται οι ίδιοι να αφαιρούν την ψήφο του εάν οι αλλαγές που ψηφίζει ξεπερνούν τα όρια πού καθορίζουν εκείνοι;

Μα από τι είναι φτιαγμένοι εκείνοι; Πιος είναι οι δικές τους απόψεις και τα δικά τους γούστα στον έρωτα; Εάν υποθέσουμε πως είναι ικανοί, πως είναι ανώνυμοι και αφανείς και κανείς δεν θα μάθαινε την αλήθεια και την απάντησή τους, τι θα μας απαντούσαν λοιπόν αν τους ρωτούσαμε κι αυτούς -για να σκαλίσουμε παλιές κουβέντες- πιαν απ' τις δύο τρύπες μιας γυναίκας θα προτιμούσαν να πηδήξουν στην κάβλα τους; Το μουνί ή τον κόλω της; Πιά τρύπα θα ευχαριστούσε πιο πολύ την πούτσα και την καρδιά τους;

Ή μήπως κατάντησαν αρκετά ανίκανοι όλοι και ξεχασαν τι είναι ο ερωτικός πόθος και νομίζουν ότι όλοι είναι στην ίδια κατάσταση μ' αυτούς;

Κάνουν λάθος οι κύριοι, κι αν θέλετε ρωτήστε όποιο αρσενικό βρείτε μπροστά σας. Κανείς δεν θα προτιμήσει για την ευχαρίστηση του το μουνί της όταν είναι διαθέσιμος γι' αυτόν ο κώλος της.

Έτσι έχει το πράγμα και αυτό, το είπα ξανά, αποτελεί το μεγαλύτερο πλεονέκτημα για την γυναίκα. Γιατί αυτός ο συγκεκριμένος πόθος τών ανδρών που τους κλείνει τα μάτια για την άλλη τρύπα, ανοίγει τα μάτια τών γυναικών ώστε να εξετάσουν και από ερωτική άποψη έναν άνδρα προτού αποφασίσουν αν είναι καθόλα άξιος για να γονιμοποιήσουν το σπέρμα του.

Έχω γράψει όμως γι' αυτά μια άλλη φορά και τώρα ακριβώς δεν έχω την διάθεση ούτε και τον χρόνο για να επαναλάβω τον εαυτό μου.

Είτε αρέσει σε κάποιους είτε όχι, αυτή είναι η αλήθεια πάνω στο όλο ζήτημα και εγώ δεν επιθυμώ να την νοθέψω προκειμένου να γίνει η πρόταση ή το πρόσωπο μου πιο αποδεκτό για κάποιους κύριους.

Αν λοιπόν τούς σκανδαλίζει η αλήθεια, τότε το πρόβλημα είναι μάλλον δικό τους και όχι δικό μου ή του λαού και ας μην νομίζουν ότι θα κάνουν κι αυτή την φορά ότι έκαναν πριν.

Αν νιάζονται μάλιστα γι' αυτό τον τόπο και γι' αυτό τον λαό, τότε εγώ νομίζω πως πρέπει να χαίρονται γιατί η πρόταση μου για ελεύθερο έρωτα και για Μητριαρχία έκανε τον λαό να δώσει σε μένα (και σε όλο το πολιτικό μου πρόγραμμα) τέτια νίκη την οποία ίσως να μην μου έδινε ποτέ εάν δεν περιλαμβανόταν στο πρόγραμμα μου αυτή η πρόταση.

Σκέφτηκαν, αλήθεια, καμιά φορά τί ευεργετήματα θα είχε για την κοινωνία και για τον πολιτισμό η πρόταση μου για Μητριαρχία, για να έχουν δηλαδή οι γυναίκες την δυνατότητα να επιλέγουν ανάμεσα σε χιλιάδες άνδρες τούς πιο ικανούς, υγιείς και ωραίους για να κάνουν παιδιά;

Τι κίνητρο θα πρόσφερε αυτό στον ανδρικό πληθυσμό ώστε να προσέχει και να εργάζεται για την υγία του, να έχει το καλύτερο δυνατό σώμα και να επιδείχνει την καλύτερη δυνατή συμπεριφορά απέναντι στις γυναίκες! Και μόνο αυτή η άμιλλα που θα αναπτυσσόταν μεταξύ τών ανδρών για να έχουν την εύνοια τών γυναικών μαζί με τις νέες συνήθειες και τα νέα ήθη που θα καθιέρωνε το νέο καθεστώς θα έκαναν το ανθρώπινο γένος να αναγεννηθεί από το τίποτα.

Αν πραγματικά αγαπούσαν αυτό τον λαό, αν αγαπούσαν πραγματικά τούς ίδιους τους εαυτούς τους και τα ίδια τα παιδιά και τα εγγόνια τους, τότε εγώ νομίζω πως θα έπρεπε να εύχονταν οι ίδιοι να τα καταφέρω και να βοηθήσουν σ' αυτό όσο μπορούσαν αφού μέσω τής πρότασης μου θα μπορούσε να κερδίσει τόσα πολλά σε υγία αυτό το ανθρώπινο γένος που κατασπαράσσεται από μύριες αρρώστιες.

Αραγε δεν έχουν την δυνατότητα να φανταστούν την προοπτική που θα έδινε αυτό στους ανθρώπους; Πόσα θα κέρδιζε ο κόσμος σε υγία χάρις σε μια απλή πρόταση για ελεύθερο έρωτα η οποία, στο κάτω κάτω, δεν θάταν παρά το μέσον για ένα αποτέλεσμα που χωρίς αμφιβολία συνθέτει τον μεγαλύτερο σκοπό και το μεγαλύτερο αγαθό σ' αυτή την ζωή.

Γιατί ότι και να πούμε η Υγία είναι το μεγαλύτερο αγαθό τής ζωής. Χωρίς την υγία ούτε ο έρωτας έχει αξία, ούτε τίποτα. Μιάζει κι αυτός όπως το φαγητό χωρίς την όρεξη για φαγητό. Όσο εύγεστο και όσο ωραίο κι αν είναι, στο τέλος θα καταλήξει να κάνει πιο πολύ κακό παρά καλό.

Βέβαια ούτε να το σκέφτεστε πως έριξα την πρόταση μου για ελεύθερο έρωτα σαν προπέτασμα, για να εκμαιεύσω ψήφους και ισχύ ώστε να πετύχω τούς άλλους μου στόχους για την Υγία και για την Πόλη.

Κι έτσι νάταν βέβαια, αυτό θα εξαγίαζε τον σκοπό μου, ναι, αλλά το γεγονός είναι πως δεν είχα τέτια πρόθεση ή στρατηγική. Αντίθετα πιστεύω στον έρωτα, πιστεύω στην ανάγκη τού ανθρώπου να χορταίνει ερωτικά κατά έναν τρόπο παμφάγο και ποικίλο. Γιατί χωρίς αυτό, η ζωή μιάζει να πηγαίνει χαράμι. Τα ωραία φαγητά, τα ωραία σπίτια και τα ωραία αυτοκίνητα δεν παρηγορούν και

δεν ολοκληρώνουν έναν άνθρωπο. Σαν άνδρας θα ήθελε και τις ωραίες γυναίκες -όσο πιο πολλές, τόσο πιο καλά. Οι ερωτικές του εμπειρίες και αναμνήσεις θα διακοσμούσαν την ζωή του- και σαν γυναίκα θα ήθελε και τούς ωραίους άνδρες.

Γιατί έτσι είναι: η ομορφιά της ζωής βρίσκεται στην εναλλαγή. Έτσι μας έκανε αυτός που μας έκανε και εγώ που θεωρώ ότι διαβάζω καλά τούς ανθρώπινους πόθους και κάνω, σαν πολιτικός, τις αντίστοιχες προτάσεις στους ανθρώπους, θεωρώ ότι αυτό είναι πιο φυσικό από το να έχεις ερωτική σχέση με έναν μόνο άνθρωπο, είναι πιο ηθικό, πιο δίκαιο και πιο αποδεκτό για όλους.

Όταν, λέω ακόμα, και το χόμα που είναι χόμα χρειάζεται την αλλαγή (την αμειψισπορά) για να παράγει (γιατί αυτό βλέπω σαν γεωργός), πόσο μάλλον ο άνθρωπος που είναι ένα ον πολυσύνθετο και πολυδιάστατο, που μπορεί χάρις στα αισθητήριά του όργανα να διακρίνει χιλιάδες αρώματα και ήχους, χιλιάδες και εκατομύρια εικόνες, χιλιάδες και εκατομύρια σώματα, πρόσωπα, μάτια ή χείλια.

Γιατί λοιπόν να μείνει δέσμιος και εγκλωβισμένος σ' έναν θεσμό όταν όλη η ψυχή του τού λέει πως είναι φτιαγμένος για έναν άλλον; Γιατί να αργοπεθαίνει στην φυλακή που του έχτισε αυτός ο θεσμός όταν όλα γύρω του τού φωνάζουν πως πρέπει να βγει από την φυλακή του και να ζήσει την ζωή του, όλη την ζωή του, να δώσει και να πάρει χαρά, ομορφιά, αγάπη και αίσθημα.

Αυτή η αντίφαση και η αντινομία που υπάρχει ανάμεσα σ' αυτό που του λέει η φύση μέσα του και σ' αυτό που του επιβάλλει η κοινωνία γύρω του, είναι ικανή να φέρει τον άνθρωπο ως την Επανάσταση. Γιατί σίγουρα ξέρει, νιώθει και πιστεύει πως κάτι είναι λάθος σ' αυτό το ζήτημα.

Αυτό λοιπόν το λάθος θεωρώ ότι έρχομαι εγώ τώρα να το διορθώσω με τις προτάσεις μου. Τα γεγονότα έδειξαν πως διέγνωσα σωστά και μίλησα σωστά στους ανθρώπους γι' αυτό.

Επιμένω: αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν έχω καμιά πρόθεση να την νοθεύσω.

Αν κατάφερα δηλαδή χάρις σ' αυτή την πρόταση μου για ελεύθερο έρωτα να κερδίσω τις ψήφους τού 73% αυτού του λαού, τότε μπράβο μου. Φαντάζομαι πως αν έταζα στον καθένα ένα εκατομύριο λίρες με εγγύηση πως θα τα έπαιρναν εάν με έβγαζαν Πρόεδρο, δεν θα έπαιρνα τέτιο ποσοστό. Αν τα κατάφερα λοιπόν χάρις στον ελεύθερο έρωτα, τότε ξαναμπράβο μου, και ξαναμπράβο σ' αυτό τον λαό που επέλεξε τον ελεύθερο έρωτα (αλλά και την όμορφη πόλη και τον έντιμο πολιτικό ηγέτη) παρά τον γάμο, τις χαώδεις και ασυνάρτητες πόλεις και τους ανέντιμους και ψεύτικους πολιτικούς ηγέτες.

Φαντάζεστε δηλαδή τι θα γινόταν αν έλειπε από τον πολιτικό σχεδιασμό μου ο ελεύθερος έρωτας; Θα μου έδινε τότε ο λαός το 73% ή μήπως μόνο το 53 ή το 33 κι ίσως το 3%;

Τι θα τους έλεγα τότε; Τι θα σας έλεγα φίλοι μου; Πως θα σας απαγορεύσω το τσιγάρο, θα σας απαγορεύσω το αλκοόλ, τα ναρκωτικά, τα χάπια και τα ξενύχτια;

Πως θα σας απαγορεύσω χίλια διο πράγματα που μπορεί να κολακεύουν τα στομάχια σας αλλά σας βλάπτουν;

Πως θα σας απαγορεύσω το χαρτοπαίγνιο, θα καταργήσω το χρήμα, θα σας πάρω όλες τις περιουσίες σας και θα τις δώσω στο κράτος και θα επιβάλω ένα κουμμουνιστικό καθεστώς;

Πως θα σας αφαιρέσω τα αυτοκίνητα σας και θα κρατήσω μόνο εκείνα που θα παράγουν ένα ωφέλιμο έργο;

Πως θα τρώτε σε καθορισμένες ώρες, θα κοιμάστε και θα ξυπνάτε σε καθορισμένες ώρες (στρατοκρατία δηλαδή), θα κολυμπάτε καθημερινά 3 ώρες την ημέρα, χειμώνα καλοκαίρι, θα τρέχετε, θα μεταφέρετε φορτία ή απλά θα περπατάτε 3 ώρες την ημέρα και πως, επιπλέον, θα εργάζεστε, άλλοτε στα χωράφια και άλλοτε στα εργοστάσια, και 5-6 ώρες την ημέρα, πως θα τρώτε όλοι το ίδιο φαγητό κτλ κτλ; Τότε μάλλον ή πέτρες θα μου ρίχνατε, ή αυγά και ντομάτες.

Βέβαια δεν έκρυψα ποτέ πως έτσι θα ζείτε στον κόσμο μου και όχι αλλιώς, αλλά αφού,

σκεφτόσασταν, ο έρωτας θα ήταν ελεύθερος, αυτά είναι δευτερεύοντα.

Δεν ξέρω βέβαια πόσο δευτερεύοντα τα θεωρείτε αυτά αλλά θέλω να έχετε υπόψιν πως σύντομα θα βρεθείτε αντιμέτωποι μ' αυτά κατά τον ίδιο τρόπο που θα βρεθείτε αντιμέτωποι και με τον ελεύθερο έρωτα.

Επιμένω ακόμα να μην εννοώ το ένα χωρίς το άλλο, ούτε τα μεν χωρίς τα δε. Αυτό είναι το πρόγραμμα μου στην ολότητα του και δεν επεχείρησα να το κρύψω ή να το παραποιήσω προκειμένου να πάρω ψήφους.

Αντίθετα το λέω και το γράφω και βλέπω πως όλοι σχεδόν με αγαπάτε γι' αυτά που προτινώ, άλλοι ίσως περισσότερο γι' αυτό και άλλοι για κείνο.

Αυτό που βλέπω εγώ σε σας όταν με ακούτε και όταν με κοιτάζετε είναι πως αισθάνεστε πως έχετε να κάνετε με έναν άνθρωπο που ξέρει τι λέει και τι θέλει και που και μόνο ο λόγος και η εμφάνιση του είναι πειστικά γι' αυτό.

Μπορεί μεν η πρόταση μου για τον ελεύθερο έρωτα να σας ενθουσιάζει και να σας πείθει γιατί ανταποκρίνεται στους πόθους και στις ανάγκες σας, όμως δεν νομίζω να σας πείθει λιγότερο η ανάγκη να έχετε μια σωστή και συμμετρική πόλη καθώς επίσης και τέτια εργασία, τέτια ψυχαγωγία, τέτια απασχόληση, τέτια άσκηση και τέτιο φαγητό που να εξασφαλίζει στο ακέραιο την υγία σας.

Έστω λοιπόν και αν η εργασία και η άσκηση μπορεί να είναι επίπονη κάποτε και αντιδημοφιλής -από παρεξήγηση πιστεύω-, όμως είναι ευεργετικό και δημοφιλές το αποτέλεσμα όταν αυτό εκφράζεται σαν Υγία και σαν Ευτυχία (σαν, δηλαδή, όρεξη να φας, όρεξη να εργαστείς, όρεξη ν' αγαπήσεις, όρεξη να κοιμηθείς και όρεξη να ζήσεις) κι όταν κρατάει μακριά σας κάθε πόνο και κάθε αρώστια.

Πιστεύω πως αυτά τα πράγματα σάς απασχολούν τόσο πολύ όσο σας απασχολεί και ο έρωτας. Είτε το θέλουμε είτε όχι είμαστε εξαρτημένοι τόσο από το ένα όσο και από το άλλο.

Αλλωστε κι ο έρωτας, ο αληθινός έρωτας, υπάρχει μόνο όταν προϋπάρχει η υγία. Όταν έρθει ο πόνος και η αρώστια, ο έρωτας χάνεται. Γι' αυτό λοιπόν θέλω να θεωρείτε την υγία και όλα όσα κάνουν την υγία σαν τα πρωταρχικά εκείνα στοιχεία που γεννούν και δίνουν αξία στον έρωτα, στον άνθρωπο και στον πολιτισμό. Χωρίς αυτά, τίποτα δεν έχει αξία ή νόημα σ' αυτό τον κόσμο. Ο έρωτας σας γίνεται ψεύτικος, εσείς και όλη η ζωή σας γίνεται ψεύτικη και αξιολύπητη και δεν της αξίζει ούτε να την ζήσεις.

Αυτή είναι φίλοι μου η αλήθεια, και για το ένα και για το άλλο, αυτήν ξέρω, αυτήν λέω και πιστεύω πως την καταλαβαίνετε και πως θα την αγαπήσετε όταν την ζήσετε με τα δημοφιλή και τα μη δημοφιλή στοιχεία της.

Πρωτίστως όμως θέλω να σκεφτείτε το αποτέλεσμα, κι αυτό, σας είπα, θα είναι χωρίς αμφιβολία πολύ δημοφιλές. Θάναι καλό, ευεργετικό και αναζωογονητικό για όλους σας και θα ανταποκρίνεται πλήρως στις πιο υγιείς προσωπικές ανάγκες και προσδοκίες σας αλλά και στις πιο υγιείς συλλογικές ανάγκες και προσδοκίες τού ανθρώπινου γένους.

*Κώστας Κυριάκου
Ούτοπος*

Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.

Κύπριοι, ένα θέμα που με απασχολεί πολύ τελευταία και που θεωρώ ότι πρέπει να κάτσω και να γράψω γι' αυτό είναι το θέμα τής εργασίας, το πώς δηλαδή πρέπει να εργάζεται ένας άνθρωπος ώστε η εργασία του να λειτουργεί πρωτίστως ευεργετικά για την υγία του και όχι να του παρέχει απλώς τα απαραίτητα για την επιβίωση του. Γιατί άλλο είναι το ένα και άλλο το άλλο.

Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα μεγάλο θέμα, ένα θέμα το οποίο αγνοούν οι πάντες σχεδόν και που κανένας οργανισμός και κανένα κράτος δεν δείχνει να ξέρει πώς να το αντιμετωπίσει επιστημονικά, σύμφωνα δηλαδή, με τις πραγματικές ανάγκες τού ανθρώπινου σώματος.

Δυστυχώς ενώ η εργασία έπρεπε να ήταν τέτια ώστε να είναι εκτός από πηγή εισοδημάτων αλλά και πηγή υγίας και ισορροπίας, κάθε άλλο παρά τέτια είναι και καταντάει να είναι τελικά πηγή ασθενειών και προβλημάτων.

Κι ασφαλώς οι πλείστες ασθένειες και τα πλείστα προβλήματα δεν προκαλούνται τόσο από κακές ή ανθυγιινές συνθήκες εργασίας ή έκθεσης σε ανθυγινό περιβάλλον όσο από τον λανθασμένο, από κινητική άποψη, προγραμματισμό της.

Γιατί ο άνθρωπος έχει κάποιες συγκεκριμένες κινητικές ανάγκες τις οποίες οφείλει να ικανοποιεί επί καθημερινής βάσης αν πρόκειται να υγιάίνει και να ευτυχεί, αυτές οι ανάγκες είναι καθορισμένες από τον ίδιο τον κατασκευαστή τού ανθρώπινου όντος και οι διαφοροποιήσεις από άνθρωπο σε άνθρωπο είναι πολύ ασήμαντες από την στιγμή που δεν πάσχει κανείς από κάποια μόνιμη ασθένεια ή αναπηρία.

Ο τρόπος για να ανακαλύψουμε αυτές τις ανάγκες δεν είναι άλλος βέβαια από την σπουδή και τον πειραματισμό πάνω στο θέμα.

Δυστυχώς όταν έκανε ο Θεός τον άνθρωπο και τον έβαλε σ' αυτή την γη δεν του έδωσε κανένα βιβλίο που να του καθορίζει τις οδηγίες χρήσης τού σώματος του, κάτι που κάνουμε εμείς όταν κατασκευάζουμε και πλασάρουμε μια συσκευή.

Στοργικός ή άστοργος Θεός, καλός ή κακός, δεν το συζητώ. Σίγουρα θα έχει κι αυτός τον σχεδιασμό του, δεν είναι αυτό το θέμα μου τώρα, αλλά υποψιάζομαι πως κάτι τέτιο θα του είχε όταν τον έκανε: κάντο μόνος σου, ή: βρες το μόνος σου.

Από τότε ο άνθρωπος αγωνίζεται, άλλοτε μόνος του και άλλοτε με άλλους, να λύσει τον γρίφο, αλλά εγώ δεν βλέπω να έχει καταφέρει και τίποτα σπουδαίο.

Οι άνθρωποι εργάζονται για χιλιάδες χρόνια, όμως δεν έχουν φτάσει καν στο σημείο να εργάζονται σωστά και ορθολογιστικά, με τέτιο τρόπο δηλαδή που να ωφελεί και την τζέπη αλλά και την υγία τους και που να τους ικανοποιεί μεν σαν οικονομικά όντα αλλά και σαν μυϊκά, βιολογικά και κινητικά όντα.

Όλη η προσπάθεια τών συνδικάτων τών περασμένων δεκαετιών ή εκατονταετιών ήταν να πετύχουν τον περιορισμό τού χρόνου εργασίας, την αύξηση τών μισθών και της άδειας και τώρα τελευταία κάποιες καλύτερες συνθήκες υγιεινής στον χώρο εργασίας.

Καλά όλ' αυτά αλλά στην ουσία είναι δευτερεύοντα μπροστά σε κείνα τα θέματα που θα ικανοποιούσαν τις ζωτικές ανάγκες αυτού του βιολογικού και κινητικού όντος και που θα έκαναν την εργασία του πηγή υγίας και ευτυχίας.

Δυστυχώς οι άνθρωποι βρίσκονται σχεδόν στο απόλυτο σκοτάδι ως προς εκείνα τα πράγματα και εκείνες τις πρόνοιες που θα πετύχαιναν αυτό τον σκοπό και όλοι περίπου οι εργαζόμενοι, είτε στα εργοστάσια, είτε στα γραφεία, είτε στα χωράφια, είτε στις οικοδομές είναι εξίσου άρωστοι και δυστυχισμένοι και όλοι συντηρούνται με τσιγάρα, αλκοόλ, χάπια ή ναρκωτικά.

Δεν θα πιάσω να αναλύσω βέβαια την κάθε εργασία ξεχωριστά για να σας εξηγήσω γιατί συμβαίνει αυτό, αλλά νομίζω πως θα καταλάβετε όταν σας δώσω τον δικό μου σχεδιασμό για την σωστή και ωφέλιμη εργασιακή πολιτική.

Τι προτιμώ λοιπόν εγώ; Τι θα έκανα για να κάνω τους ανθρώπους να κερδίζουν μαζί με τα λεφτά και την υγία από την εργασία τους; Τι θα έκανα ώστε μαζί με τα μεγάλα αγαθά τής ζωής (το φαγητό, το σπίτι, τον ρουχισμό κτλ) να έχουν και το μεγαλύτερο, την υγία δηλαδή; Τι θα έκανα ώστε να αγαπήσουν οι άνθρωποι την εργασία τους;

Θα σας το πω βέβαια, θα σας το πω -γι' αυτό άλλωστε προχώρησα σ' αυτό το κείμενο- με τα απλά μαθηματικά αφού εδώ ακριβώς με οδήγησαν οι δικές μου σπουδές και τα δικά μου πειράματα πάνω στο όλο ζήτημα.

Ούτε λίγο ούτε πολύ αυτό που έμαθα τόσα χρόνια είναι κάτι που το έγραψα και σε κάπιο προηγούμενο κείμενο: πως ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με έναν μαθηματικό σχεδιασμό για να κάνει συγκεκριμένα πράγματα σε συγκεκριμένη ώρα, για συγκεκριμένη διάρκεια, σε συγκεκριμένες δόσεις και με συγκεκριμένη ταχύτητα. Όσο ενεργεί σύμφωνα μ' αυτό τον σχεδιασμό, υγιαίνει και ευτυχεί, κι όσο δεν ενεργεί, αρρωσταίνει και δυστυχεί.

Πώς θα καθόριζα λοιπόν αυτά τα συγκεκριμένα πράγματα σε μια εργασιακή μέρα;

Νά πώς: οι 5-6 από τις 24 ώρες θα περιλαμβάνουν κινητική εργασία ή άσκηση, με τις 2½- 3 ώρες να μεταφράζονται σε τρέξιμο, μεταφορές ή, απλά, περπάτημα και τις άλλες 2½- 3 ώρες σε κολύμπι.

Άλλες 5-6 ώρες θα περιλαμβάνουν στατική εργασία ή άσκηση, που κι αυτές μεταφράζονται σε τσαπίσματα, σε κλαδέματα, σε ξεχορτίσματα, σε τρυγήματα, σε χτισίματα ή σε εργασία στα εργοστάσια.

Άλλες 6-7 ώρες πάνε σε φαγητό και διαλείμματα και λίγη ανάπαυση μετά το γεύμα και άλλες 6-7 ώρες σε ύπνο.

Χοντρικά έτσι περίπου πρέπει να κατανέμεται ο χρόνος για το καθετί, όμως και μ' αυτό δεν λέω τίποτα εάν δεν ρυθμίσω και δεν καθορίσω πώς θα γίνεται το ένα και το άλλο, κάτι που είναι, βεβαίως, εξαιρετικής σημασίας αν ο σκοπός μας είναι να δώσουμε μέσω τής εργασίας και της άσκησης την μέγιστη δυνατή υγία και ευτυχία στους ανθρώπους.

Κατ' αρχάς οφείλω να σας πω πως το χρονικό πλαίσιο στο οποίο θα εντάσσεται αυτός ο εργασιακός σχεδιασμός θα είναι το δεκαήμερο και όχι το εβδομήμερο (η εβδομάδα δηλαδή). Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο ο μηχανισμός εργασίας θα διαιρεθεί σε 4 φάσεις, με 4 μέρες διάρκεια για την 1η φάση, 3 για την 2η, 2 για την 3η και 1 για την 4η φάση και όπου οι δόσεις, η διάρκεια, η ταχύτητα και η ενταση τής εκάστοτε άσκησης ή εργασίας θα διαφοροποιείται με την κάθε φάση.

Στην ουσία μάλιστα καμιά απ' αυτές τις δέκα ημέρες δεν θα είναι η ίδια, έστω και αν οι μέρες που αποτελούν μια ορισμένη φάση άσκησης ή εργασίας θα προσεγγίζουν η μια την άλλη.

Η πρώτη φάση θα περιλαμβάνει σκληρή εργασία και άσκηση και θα καθορίζεται ως εξής:

1η πράξη: 1 ώρα κολύμπι

2η πράξη: 1 ώρα στατική εργασία

3η πράξη: φαγητό

Αυτό το τρίωρο καθορίζει το πρώτο μέρος, από τα 6, μιας μέρας τής 1ης φάσης. Το επόμενο τρίωρο:

1η πράξη: 1 ώρα τρέξιμο ή μεταφορές. 2η πράξη: 1 ώρα στατική σκληρή εργασία 3η πράξη: χαλαρή εργασία και διάλειμμα.

Μετά, το 3ο μέρος θάναί όπως το πρώτο περίπου και το 4ο όπως το 2ο.

Αργά το απόγευμα έχουμε ένα τρίτο κολύμπι (σε πιο χαλαρό ρυθμό από το δεύτερο), την αντίστοιχη στατική ή όχι εργασία, φαγητό στην συνέχεια και μετά, 3 ώρες μετά το κολύμπι, ένα τελευταίο περπάτημα.

Όλ' αυτά θα τ' ακολουθήσει ένας χορταστικός ύπνος που θα σας οδηγήσει στην άλλη μέρα

καινούριους και ανανεωμένους, ορεξάτους για άσκηση, εργασία και ζωή.

Λίγη κούραση και λίγο πιάσιμο που θα νιώθετε θα φεύγουν μετά το πρώτο ζέσταμα, θα μορφαίνουν μάλλον τις ημέρες σας και θα αποτελούν προειδοποίηση πως δεν πρέπει να συνεχίσετε και τις επόμενες μέρες στους ίδιους ρυθμούς, πως πρέπει να χαλαρώσετε την ένταση της εργασίας και της άσκησης σας και να δώσετε στους μύες την ευκαιρία να χαλαρώσουν σταδιακά.

Έτσι είναι ο ανθρώπινος μυς και οφείλουμε να τον χειριστούμε έτσι όπως είναι. Το αν θα είμαστε σωστοί ή όχι, αυτό θα φανεί από το τελικό αποτέλεσμα.

Μήπως ο φόβος για λίγο πιάσιμο, λίγη κούραση και λίγο μυϊκό πόνο πρέπει να μας αποτρέψει από του να κάνουμε αυτό που η πείρα λέει ότι είναι καλό και ευεργετικό για το ανθρώπινο σώμα; Είναι μήπως τόσο τρομερό το πιάσιμο και ο μυϊκός κάματος;

Τι προτινέτε εσείς; Να μην τρέχουμε καθόλου και να καθόμαστε μόνο ή να περπατάμε πάντα χαλαρά από τον φόβο μήπως και πιαστούμε;

Δοκιμάστε το να δούμε. Πάτε καλά την πρώτη μέρα; Νιώθετε καλά; Τρώτε καλά; Αφομοιώνετε καλά την τροφή σας; Κοιμάστε καλά;

Πάνε όλα καλά ή μήπως θέλετε ένα-δύο πακέτα τσιγάρα για να βγάλετε την ημέρα και κανένα μπουκάλι κονιάκ για να βγάλετε την νύχτα;

Κι αν ας πούμε πως βγάλατε την πρώτη μέρα χωρίς τσιγάρο και χωρίς αλκοόλ, θα καταφέρετε να βγάλετε την δεύτερη; Κι ύστερα την τρίτη και την τέταρτη; Θα καταφέρετε να βγάλετε την εβδομάδα, τον μήνα και τον χρόνο;

Η μπορείτε, νομίζετε, να ικανοποιήσετε τις βασικές σας ανάγκες σε άσκηση με μισής ή μιας ώρας περπάτημα την ημέρα; Αν τα καταφέρνετε μπράβο σας, είστε τυχεροί. Γιατί αυτό σημαίνει πως μπορείτε να εξοικονομήσετε χρόνο για να κάνετε κάτι άλλο, για να δουλέψετε και να γεμίσετε τα ταμεία σας.

Εγώ πάντως που θέλω να δίνω σωστές λύσεις και που σε καμιά περίπτωση δεν διανοήθηκα να καταφύγω είτε στο τσιγάρο είτε στο αλκοόλ είτε στα φάρμακα, σας λέω πως δεν μπορώ. Αν δεν τρέξω, αν δεν μεταφέρω φορτίο, αν δεν περπατήσω ή κολυμπήσω 5-6 ώρες την ημέρα και αν δεν δουλέψω άλλες 5-6, δεν νιώθω καλά. Έχω πρόβλημα με την καρδιά μου, με το κεφάλι μου, με το στομάχι μου, με τα μάτια μου, με τ' αυτιά μου και με όλα μου, έστω και αν διέθεσα άλλες 5-6+5-6 ώρες την προηγούμενη και άλλες 5-6+5-6 την κάθε προηγούμενη μέρα, για άσκηση και εργασία.

Και, πιστέψτε με, αυτή η άσκηση δεν μου δίνει μόνο την υγία μου αλλά και απέραντες απολαύσεις εάν την κρατάω κοντά στο μέτρο και δεν είναι ούτε ελλιπής ούτε υπερβολική, είτε σε ένταση είτε σε διάρκεια.

Μακάρι να γινόταν διαφορετικά, μακάρι να γινόταν με 3, ή, έστω, με 4 (συν 4 εννοείται) ώρες μόνο, αλλά δεν γίνεται.

Ότι αφήσω πίσω θα το βρω μαζεμένο την άλλη και την άλλη και την παράλλη μέρα. Δεν είναι δα η πρώτη φορά που την έπαθα.

Σας λέω πως το πείραμα που έκανα το έκανα με τρόπο ορθολογιστικό και επιστημονικό και ούτε λίγο ούτε πολύ έχω καταγραμμένη την πείρα χιλιάδων ημερών.

Αν είχα λάθος είχα χρόνια μπροστά μου για να το βρω, και νάστε σίγουροι ότι εκεί που υπήρχε λάθος το βρήκα.

Σ' αυτή την προσπάθεια είχα να κάνω μόνο με τον εαυτό μου: με την καρδιά, με το κεφάλι, με το στομάχι, με τα δόντια μου, με και με και δεν μπορούσα να κοροϊδεύω, όπως τους άλλους, τον εαυτό μου. Είμαι τόσο συνεπής και ειλικρινής με τον εαυτό μου όσο είμαι και με τους άλλους κι είναι αυτός, πιστεύω, ο λόγος που κατάφερα να βρω άκρη, που κατάφερα να αγαπήσω και να σώσω τον εαυτό μου και να κερδίσω την αγάπη και την εκτίμηση των συνανθρώπων μου.

Το καθήκον που έχουμε μπροστά μας σαν άνθρωποι τίμιοι είναι να πάρουμε και να χειριστούμε τον άνθρωπο όπως είναι, τέτιον δηλαδή όπως τον κατασκεύασε ο δημιουργός του.

Αυτό που είδα εγώ όλα τα χρόνια μου σ' αυτή την γη είναι πως αυτός ο δημιουργός τα έκανε όλα ανακατωμένα. Στην πίκρα μας έριξε μια απόχρωση χαράς, στην χαρά έριξε μια απόχρωση πίκρας. Στο καλό και στην επιτυχία υπάρχει ο φόβος και ο κίνδυνος μήπως μας έρθει το κακό και η αποτυχία. Στην αποτυχία και στο κακό μάς δίνει την ελπίδα πως θα έρθει το καλό και η επιτυχία, και έτσι συνεχίζεται η ζωή, σαν μια σύνθεση αντιθέσεων, μια αέναη εναλλαγή από το ένα στο άλλο, από το φως στο σκοτάδι κι από το σκοτάδι στο φως, από το κρύο στην ζέστη και από την ζέστη στο κρύο, από την χαρά στην λύπη κι από την λύπη στην χαρά και πάει λέγοντας.

Αυτές οι αντιθέσεις που υπάρχουν στην λειτουργία τής ψυχής, υπάρχουν και στην λειτουργία του σώματος, κι ολ' αυτά είναι θεμιτά και αποδεκτά από την στιγμή που κρατιούνται σε ισορροπία και εντάσσονται στον σχεδιασμό και στις προδιαγραφές τού κατασκευαστή τού ανθρώπινου σώματος.

Αν λοιπόν το πείραμα, η πείρα και το αποτέλεσμα μάς καθορίζει πως έτσι πρέπει να χειριστούμε το ανθρώπινο σώμα ώστε να πετυχουμε την υγία και την συντήρηση του θάταν, θάλεγα, ανόητο να αρνηθούμε να δώσουμε στους μύες μας τις κατάλληλες δόσεις άσκησης και τροφής (γιατί αυτό ακριβώς είναι η άσκηση για τους μύες) από τον φόβο μήπως πιαστούμε λιγάκι κάποιες ημέρες. Έχετε άλλωστε υπόψιν πως το πιάσιμο είναι ακριβώς αποτέλεσμα τής δημιουργίας νέων μυϊκών ινών και πως αυτές ακριβώς οι μυϊκές ίνες είναι εκείνες που ανανεώνουν το ανθρώπινο σώμα.

Σας λέω: μακάρι να γινόταν κι αλλιώς, μακάρι ν' αφήναμε τις εύκολες ημέρες και να μπαίναμε στις δύσκολες και επίπονες χωρίς πιασίματα αλλά αυτό θα γίνει μόνο αν αλλάξει η ίδια η δομή τού ανθρώπινου σώματος.

Μα θ' αλλάξω εγώ το ανθρώπινο σώμα, ή θα τ' αλλάξετε εσείς; Δεν μπορούμε, ούτε σεις ούτε και γω.

Μακάρι να το μπορούσαμε αλλά, δυστυχώς, δεν μπορούμε, ούτε σεις ούτε και γω. Τόσα χρόνια που τρέχω και κολυμπώ και δουλεύω, έτσι βλέπω να λειτουργεί και να αντιδρά το ανθρώπινο σώμα και το σωστότερο που έχω να κάνω είναι να το χειριστώ όπως είναι.

Μήπως μπορώ να μεταβάλω την αντίδραση του με υπερβολική άσκηση ή με την κατάργησή της; Το μόνο που θα πετύχω είναι να σακατέψω το σώμα μου. Δυστυχώς καμιά συνήθεια δεν μπορεί να αλλοιώσει τον κώδικα συμπεριφοράς τού ανθρώπινου σώματος.

Αν του επιβάλεις πολύ έργο, θα το φθείρεις και θα το αχρηστεύσεις, κι αν του επιβάλεις λίγο ή καθόλου, θάχεις και πάλι το ίδιο αποτέλεσμα. Μόνο η συνήθεια που συμφωνεί με τον σχεδιασμό τού ανθρώπινου σώματος μπορεί να αποδειχθεί ωφέλιμη και ευεργετική γι' αυτό. Η άλλη ανοίγει απλώς τον τάφο του.

Είναι για το καλό όλων σας λοιπόν να θυμηθείτε και να ζήσετε ξανά τα χρόνια που τρέχατε ο ένας τον άλλο ή που τρέχατε κάποια μπάλα χωρίς να σας νιάζει αν θα πιαστείτε ή όχι.

Λίγη άμιλλα και λίγος συναγωνισμός κατά την εκτέλεση τών μυϊκών και κινητικών σας υποχρεώσεων, μόνο καλό θα σας έκανε, αρκεί κι αυτός να μην ξεπερνά τα όρια, να μην γίνεται αυτοσκοπός και να μην μπαινει σε επαγγελματικά πλαίσια, γιατί πάντα η υπερβολή φέρνει ανεπιθύμητα αποτελέσματα και μπορεί να σας κάνει να μισήσετε αυτό που σας ανανεώνει και σας αναγεννά όταν το χειρίζεστε με μέτρο.

Κάπως έτσι έχει, φίλοι μου, η κατάσταση μ' αυτό το θέμα, είτε σας φαίνεται παράξενο είτε όχι.

Το θέμα τής υγίας, τής άσκησης και της εργασίας χρειάζεται να μπει κι αυτό στα πλαίσια ενός μαθηματικού σχεδιασμού κατά τον ίδιο τρόπο που μπαίνουν τόσοι και τόσοι παραγωγικοί τομείς τής ζωής.

Μπορεί κάποιος από σας να θεωρούν σωστό το να έχουν την ελευθερία να κάνουν ότι θέλουν κι

όποτε θέλουν. Να ξυπνούν όποτε θέλουν, να κοιμούνται όποτε θέλουν, να τρώνε και να εργάζονται όποτε θέλουν. Μπορεί κάποιος να το προτιμούν έτσι και να θεωρούν ότι η δική μου πρόταση θα πρόσβαλλε τα ανθρώπινα τους δικαιώματα και την αξιοπρέπεια τους αφού η κάθε πράξη και κίνηση τους θα ήταν ρυθμισμένη και προγραμματισμένη από το καθεστώς μου.

Αντιλαμβάνομαι όλα τα επιχειρήματα τους αλλά έχοντας τα δεδομένα που μου έδωσε η σχετική πάνω στο θέμα πείρα μου θεωρώ ότι η ικανοποίηση αυτών και εκείνων των συγκεκριμένων αναγκών που έχει ένας άνθρωπος από την στιγμή που λειτουργεί σαν ένα βιολογικό ον είναι μεγαλύτερης σημασίας από του να κάνεις το κάθετί όποτε το θελήσεις, κάτι που στο τέλος θα δημιουργήσει μια διεστραμμένη και ανώμαλη θέληση που μπορεί μεν να ικανοποιήσει το βίτσιό τους να είναι «ελεύθεροι», αλλ' όμως δεν θα ικανοποιήσει την ανάγκη τους να είναι υγιείς.

Τα φυτά που είναι φυτά -ρωτήστε έναν γεωργό- είναι σωστό να τα ποτίζεις και να τα λιπαίνεις σύμφωνα με ένα πρόγραμμα ή μήπως οπότε σούρθει ή όποτε θυμηθείς;

Τα κτήνη που είναι κτήνη -ρωτήστε έναν κτηνοτρόφο- πρέπει μήπως να τα ταΐζεις, να τα βόσκεις και να τα αρμέγεις σύμφωνα με ένα πρόγραμμα ή όχι; Θα χρησιμοποιήσουν οι κτηνοτρόφοι τα μαθηματικά κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους απέναντι στα ζώα τους ή όχι; Θα τα χρησιμοποιήσει ο γεωργός;

Ο εργοστασιάρχης θα θέσει ένα πρόγραμμα για τους υπαλλήλους του ή όχι; Θα χρησιμοποιήσει τα μαθηματικά για να κατασκευάσει αυτά που κατασκευάζει ή όχι;

Ο φούρναρης θα χρησιμοποιήσει τα μαθηματικά για να ετοιμάσει την ζύμη και να ψήσει τα ψωμιά ή όχι;

Θα τα χρησιμοποιήσει ο τυροκόμος ή όχι; Ο παπουτσής, ο επιπλοποιός, ο καλουπής, ο οικοδόμος, ο αρχιτέκτονας, ο υδραυλικός, ο τονοδόρος, ο τυπογράφος, ο βιβλιοδέτης, ο ράφτης, όλοι αυτοί θα χρησιμοποιήσουν τα μαθηματικά κατά την εκτέλεση της εργασίας τους ή όχι; Θα χειριστούν το μέτρο, την ζυγαριά, το θερμόμετρο, το ρολόι, το ράμμα, το ζύγι, το φάδι και τον πήχυ ή μήπως θα συγκόψουν με το μάτι κι ότι βγει;

Αν ζούσαμε την εποχή όπου δεν υπήρχαν ούτε μέτρα, ούτε θερμόμετρα, ούτε ζύγια, ούτε φάδια θα μπορούσαμε να το δεχτούμε αυτό αλλά είναι σίγουρο πως αυτή την εποχή όπου όλα είναι διαθέσιμα και όπου απαιτείται επαγγελματισμός, τότε όλοι αυτοί οι τεχνίτες, οι κατασκευαστές και παραγωγοί θα έχουν σαν δεξί τους χέρι κάποια εργαλεία που για άλλους θα είναι το θερμόμετρο, για άλλους το μέτρο, για άλλους το ζύγι και ούτω καθεξής.

Και στο κάτω κάτω τι είναι το να κάνεις ένα έπιπλο, να ψήσεις ένα ψωμί, να χτίσεις ένα σπίτι, να ράψεις ένα παντελόνι, να κατασκευάσεις τυρί, γιαούρτι ή παπούτσι, να παράξεις φρούτα, κρέας ή γάλα κτλ μπροστά στο καθήκον να δώσεις στον άνθρωπο, σ' αυτό το τόσο πολυσύνθετο ον που εξαρτάται από πολλαπλούς παράγοντες, την υγία και την ευτυχία του;

Εδώ κι αν χρειάζονται τα μαθηματικά! Αφού λοιπόν οι ανάγκες είναι συγκεκριμένες και αφού διαθέτουμε σήμερα τον τρόπο και τα εργαλεία ώστε να μπορούμε να μετρούμε τα πάντα, ακόμα και τον αέρα, θάταν ανόητο ν' αφήσουμε τα μαθηματικά έξω από εκείνον τον πολιτικό σχεδιασμό που θα χάριζε στον άνθρωπο το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή.

Γιατί εγώ έτσι το βλέπω: το θέμα της υγίας πρέπει να είναι πρώτα και πρωτίστως υπόθεση του πολιτικού σχεδιαστή και κατόπιν των γιατρών, των οποίων ο ρόλος θα είναι μάλλον στην επούλωση πληγών από κάποιο ατύχημα παρά στην θεραπεία ασθενειών που προέρχονται από λανθασμένο τρόπο διαβίωσης.

Εγώ λοιπόν που επιθυμώ να παίξω τον ρόλο αυτού του πολιτικού σχεδιαστή, σας είπα πώς θα χειριστώ το θέμα και τον άνθρωπο.

Για συγκεκριμένες ανάγκες θα έχω συγκεκριμένα μέτρα. Τίποτα δεν θ' αφήσω στην τύχη και στο κουτουρού και όλα θα καθοριστούν σύμφωνα μ' αυτές τις ανάγκες.

Το τι φαίνεται για ένα επιπόλαιο μυαλό είναι ένα θέμα και το τι είναι και τι πρέπει να είναι για

ένα βαθύ μυαλό είναι άλλο θέμα. Το πια η άποψη έχει προτεραιότητα και πια όχι είναι φανερό.

Το θέμα τής υγίας δεν είναι κάτι που μπορούμε ν' αφήσουμε για καιρό ακόμα στην αναρχία. Νομίζω πως έφτασε η ώρα να μπει μέσα σε αρχές, να ρυθμιστεί και να προγραμματιστεί γιατί απ' αυτό εξαρτάται η βιολογική επιβίωση τού ανθρώπου σ' αυτό τον πλανήτη.

Ήδη σάς έχω πει λίγο πολύ πώς θα ρυθμίσω αυτό το θέμα. Εάν λοιπόν η κίνηση είναι ο υπ' αριθμόν ένα παράγοντας που καθορίζει την υγία, τότε αυτή πρέπει να είναι αρκετή ώστε να φέρνει τον άνθρωπο στο σημείο να έχει την καλύτερη δυνατή διάθεση, την καλύτερη δυνατή όρεξη για φαγητό, νερό, εργασία, έρωτα και ύπνο χωρίς να χρειάζεται τσιγάρα, αλκοόλ, χάπια ή ναρκωτικά.

Στον ιδανικό κόσμο η καθημερινή ζωή πρέπει να είναι μια αδιάκοπη εναλλαγή κίνησης, άσκησης και εργασίας.

Το τρέξιμο πρέπει να εναλλάσσεται με το κολύμπι, η κινητική εργασία με την στατική εργασία, κι η στατική με την καθιστική εργασία. Η άσκηση για το τερπνό πρέπει να εναλλάσσεται με την άσκηση για το ωφέλιμο, και όλα γενικά πρέπει να λειτουργούν προς τον σκοπό τής ικανοποίησης των καθορισμένων και συγκεκριμένων αναγκών μας για κίνηση και τα οποία θα δίνουν ως τελικό αποτέλεσμα την υγία και την ευτυχία μας.

Στην αρχή αυτού του κειμένου έχω αναφέρει πώς περίπου θα ρύθμιζα την άσκηση, την εργασία, την διατροφή και την ανάπαυση στα πλαίσια μιας ημέρας. Σας είπα πως σε μια πρώτη φάση, που θα διαρκεί 4 μέρες και θα εξελίσσεται στην Ύπαιθρο, τόσες ώρες θα κατανέμονται γι' αυτό τον σκοπό, τόσες για τούτον και τόσες για κείνον.

Κύρια στρατηγική: η συγκέντρωση τών προσπαθειών. Λίγες, μεγάλης διάρκειας και έντονες δόσεις άσκησης. Το συνοψίζω σε 6 δόσεις τών 60 λεπτών.

Αποτέλεσμα αυτής της μορφής άσκησης θα είναι η κούραση, μια κούραση διάχυτη σ' όλο το σώμα, από τον μεγαλύτερο μέχρι τον μικρότερο μυ. Έντονες, λέω, και μεγάλης διάρκειας δόσεις άσκησης σφίγγουν και κουράζουν τούς μύες ενώ άτονες και μικρής διάρκειας δόσεις άσκησης τούς χαλαρώνουν και τους ξεκουράζουν.

Είτε καλώς είτε κακώς, έτσι λειτουργεί ο ανθρώπινος μυς. Αν δεν κουράσεις πρώτα την καρδιά και τους μύες σου όλους δεν θα νιώσεις ποτέ την αξία και την χαρά τής ξεκούρασης. Αν την ξεκούραση σου όμως την ακολουθεί παλι η ξεκούραση και την χαλάρωση η χαλάρωση, θα καταλήξεις στο τέλος ένα νευρόσπαστο εξαρτημένο από το τσιγάρο, το αλκοόλ, τα φάρμακα και τα ναρκωτικά, εντελώς ανίκανο να εκτελέσει τις πιο ουσιώδεις ανάγκες τής ζωής, ανίκανο να φάει, να πει, να κινηθεί, να εργαστεί, να αγαπήσει ή να αναπνεύσει. Ο πόνος στο κεφάλι σου θα διαδέχεται τον πόνο στα δόντια σου, αυτός τον πόνο στην καρδιά, εκείνος τον πόνο στο στομάχι, στ' αυτιά, στα μάτια, στα μαλιά και όλοι αυτοί οι πόνοι μαζί θα κάνουν την ζωή σου μια ατελείωτη κόλαση.

Αν θέλετε να αποφύγετε εσείς αυτή την κόλαση, σάς είπα πως είναι ο τρόπος. Αν θέλετε πειραματιστείτε όλοι σας μαζί ή ο καθένας ξεχωριστά για χιλιάδες χρόνια αλλά σάς λέω πως δεν θα βρείτε τίποτα το καλύτερο και ευεργετικότερο απ' αυτό που βρήκα και σας προτινω εγώ και που σας εξηγώ πια είν' αυτό κατά τρόπο μαθηματικό και γεωμετρικό.

Αρχίζοντας με μια πρώτη φάση τών 6Χ60 λεπτών δόσεων άσκησης, κάθε 3 ώρες (με τις 3, είπα, στην στεριά και τις 3 στο νερό, συν τον αντίστοιχο χρόνο σκληρής εργασίας) και διάρκειας, είπα και παλι, 4 ημερών περνάμε μετά σε μια δεύτερη φάση άσκησης με 12 30λεπτες δόσεις άσκησης, κάθε 1½ ώρα, τις 6 στην στεριά και τις 6 στο νερό, πάντα εναλλάξ, και με την ανάλογη, (μέτριας έντασης) και παλι, εργασία, διάρκειας 3 ημερών. Περνάμε κατόπιν σε μια τρίτη φάση άσκησης διάρκειας 2 ημερών, με 18 20λεπτες δόσεις, κάθε 1 ώρα, με, πάντα, τις μισες στην στεριά και τις μισές στο νερό, με την ανάλογη και πάλι (χαλαρή σ' αυτή την φάση) εργασία και τελιώνουμε με μια τέταρτη φάση, διάρκειας μιας μόνο ημέρας, με 30-36 12λεπτες ή 10λεπτες δόσεις άσκησης,

κάθε μισή ώρα, με, και πάλι, τις μισές στην στεριά και τις μισές στο νερό.

Με την δεύτερη φάση αρχίζει η διασπορά των προσπαθειών, συνεχίζεται με την τρίτη φάση και ολοκληρώνεται με την τέταρτη.

Σ' αυτή την τελευταία φάση ας πούμε πως έχουμε την απόλυτη διασπορά των προσπαθειών η οποία θα δώσει την απόλυτη χαλάρωση και ξεκούραση στους μύες που θα τους κάνουν ικανούς για να περάσουν και πάλι στην σκληρή άσκηση και εργασία μέσα, πάντα, στα πλαίσια μιας διαρκούς ανακύκλωσης των λειτουργιών και των αναγκών τής ζωής.

Στα υποψιν ότι κατά τις 3 τελευταίες φάσεις άσκησης και εργασίας ο πολίτης θα διαμένει στην Πόλη, σε αντίθεση με την πρώτη φάση όπου θα διαμένει στην Ύπαιθρο.

Αυτά λοιπόν αποτελούν, λίγο-πολύ, το πρόγραμμα και την εργασιακή πρόταση μου προς τους ανθρώπους γιατί αυτά μόνο μπορούν να τους δώσουν την υγία και την ευτυχία και να τους καταστήσουν αληθινούς ανθρώπους.

Αν πεισθείτε πως αυτά είναι σωστά κι αν αποφασίσετε και τα ψηφίσετε και μου δώσετε την εκτελεστική ισχύ ώστε να τα βάλω και στην δική σας ζωή, τότε θέλω να τα θεωρείτε δεδομένα. Σ' αυτό το θέμα είμαι αποφασισμένος να γίνει το δικό μου, όσα βογγητά κι όσες διαμαρτυρίες κι αν κάνετε στην αρχή. Εγώ υποσχέθηκα Υγία και θάχετε Υγία. Τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο. Θάχετε επίσης εκείνη την πόλη που θα κάνει πιο εύκολη και πρακτική την εφαρμογή αυτού του προγράμματος.

Ύστερα θέλω να ξέρετε πως βιάζομαι. Αρκετά μας καθυστέρησαν οι κλέφτες και οι απατεώνες αυτού του τόπου. Η υπόθεση μας, η υπόθεση βασικά τής υγίας σας, η υπόθεση τής τάξης, της ομορφιάς και του πολιτισμού δεν παίρνω άλλη αναβολή. Πρέπει να προχωρήσει. Ο άνθρωπος πρέπει να προχωρήσει, η ομορφιά πρέπει να προχωρήσει, το Όραμα πρέπει να προχωρήσει και ο Ούτοπος επίσης.

Ανακεφαλαιώνοντας λοιπόν θα σας έλεγα πως και στον τομέα τής εργασίας χρειάζεται επίσης μια επανάσταση.

Δεν μπορούμε να διαιωνίζουμε για πάντα ένα φθορογόνο εργασιακό σύστημα. Χρειάζονται και εδώ αλλαγές, χρειάζονται μεγάλες αλλαγές μέχρι να φτάσουμε στο σημείο να κάνουμε τον άνθρωπο να επωφελείται πολλαπλά από την εκτέλεση τής εργασίας του.

Σας έχω εκθέσει πριν την πρόταση μου πάνω στο όλο ζήτημα. Μελετώντας την λοιπόν θα καταλάβετε γιατί οι άνθρωποι ζημιώνουν τελικά στο ουσιαστικό μέρος (σε υγία) από την εργασία τους και κερδίζουν μόνο στο μη ουσιαστικό, κι έστω και ουσιώδες (σε χρήμα δηλαδή).

Επειδή όμως δεν μπορούμε να το ανεχθούμε αυτό για πολύ, τότε μόλις έχουμε την ευκαιρία θα πάρουμε τα δέοντα μέτρα ώστε ο άνθρωπος να ευεργετείται ολοκληρωτικά τόσο από την εκτέλεση των καθηκόντων του απέναντι στον εαυτό του σαν μυϊκό και βιολογικό ον όσο και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του απέναντι στην πόλη του σαν πολιτικό και κοινωνικό ον.

Κλείνοντας θα σας έλεγα πως ναι μεν επιθυμώ και προτιμώ έναν κόσμο σωστό πολιτικά, έναν κόσμο που να ανταποκρίνεται στις πολιτικές ανάγκες και προσδοκίες αυτού του πολιτικού όντος, και ναι μεν επιθυμώ και προτιμώ έναν κόσμο σωστό ερωτικά, έναν κόσμο που να ανταποκρίνεται στις ερωτικές ανάγκες και προσδοκίες αυτού τού ερωτικού όντος, όμως παράλληλα μ' αυτά επιθυμώ και προτιμώ έναν κόσμο σωστό εργασιακά, έναν κόσμο που να ανταποκρίνεται στις κινητικές και μυϊκές (αλλά και στις καλλιτεχνικές και στις στεγαστικές και στις διατροφικές κτλ) ανάγκες και προσδοκίες αυτού του κινητικού και μυϊκού όντος.

Η πρόταση μου για τον νέο κόσμο πρέπει να είναι πλήρης και ολοκληρωμένη, φιλοσοφημένη και τεκμηριωμένη. Διαφορετικά δεν έχει νόημα. Τα ημίμετρα δεν θα την πάρουν πολύ μακριά και θα λυγίσει με την πρώτη αντίσταση.

Γι' αυτό λοιπόν το νέο Όραμα θα κοιτάξει να ικανοποιήσει στο ακέραιο όλες τις ανθρώπινες

ανάγκες. Πρέπει να ικανοποιήσει τις μικρές έτσι όπως θα ικανοποιήσει και τις μεγάλες.

Απώτερος στόχος είναι η επίτευξη τού μεγαλύτερου δυνατού βαθμού υγίας και ευτυχίας και η μεγαλύτερη δυνατή αρμονία και συμφιλίωση τού ανθρώπου με ένα σύστημα που ενώ μπορεί να του καθορίζει και να του ρυθμίζει εκείνο την κάθε του πράξη και την κάθε του κίνηση, όμως θα του δίνει παράλληλα, χάρις στο τελικό αποτέλεσμα, την αίσθηση πως είναι αφέντης και κύριος, πως είναι ωραίος και δυνατός αφού στο κάτω κάτω δεν θα απαιτεί τίποτα παραπάνω απ' αυτό από του να ικανοποιεί τις πιο ουσιαστικές του ανάγκες σαν πολιτικό, ερωτικό και κινητικό ον, πράγματα που στο τέλος τής ημέρας θα τον κάνουν να αισθάνεται όχι μόνο ελεύθερος αλλά και βασιλιάς και Θεός.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Κείμενο υπ' αριθμόν Δέκα.

Φίλοι μου, νά που η κρίσιμη στιγμή για άλλη μια κοινωνική μάχη πλησιάζει και η πρόσκληση να συμμετάσχετε σ' αυτήν είναι γεγονός.

Στις 13 τού Ιούνη λοιπόν καλείσθε να ψηφίσετε κάποιους ανθρώπους που θα σας αντιπροσωπεύσουν στον Ευρωπαϊκό πολιτικό χώρο. Τυπικά τουλάχιστον αυτό είναι που ορίζει τον χαρακτήρα τής επικείμενης αναμέτρησης και η επιχειρηματολογία τών υποψηφίων Ευρωβουλευτών σας, βεβαίως, σ' αυτό τον ορίζοντα περιστρέφεται.

Κι όμως τα πράγματα, έτσι όπως τα βλέπω εγώ, σαν ένας, κι εγώ, υποψήφιος Ευρω Βουλευτής ανάμεσα στους άλλους, δεν είναι τόσο απλά και... Ευρωπαϊκά αφού η προηγούμενη πολιτική αναμέτρηση σ' αυτό τον τόπο άφησε ανοικτούς πολλούς λογαριασμούς, έτσι που ούτε λίγο ούτε πολύ αυτή η αναμέτρηση δεν μου προσφέρει ουσιαστικά παρά το **π ρ ό σ χ η μ α** για να κλείσω εκείνους τούς λογαριασμούς.

Ίσως κάποιι με θεωρήσετε γι' αυτή την στάση μου μνησικάκο, ναι, συγχωρέστε με γι' αυτό αλλά δεν έχω καμιά πρόθεση να το εντάξω κι αυτό στα περασμένα και ξεχασμένα. Δυστυχώς το θέμα δεν είναι απλά προσωπικό. Το έγκλημα που έγινε δεν ήταν απλά ένα έγκλημα εις βάρος ενός προσώπου αλλά ένα έγκλημα εις βάρος ενός λαού, ένα έγκλημα εις βάρος ενός Οράματος μεγάλου όσο το σύμπαν και ωραίου όσο και ο Παράδεισος.

Αν αγωνίζομαι λοιπόν κι αυτή την φορά, αν δίνω την μάχη τού ανθρώπου ενάντια στους παλιανθρώπους, το κάνω για να δικαιώσω τους πόθους, τα όνειρα και τις προσδοκίες αυτού του λαού, το κάνω για να δικαιώσω το πιο όμορφο Όραμα που γεννήθηκε σ' αυτό τον κόσμο.

Θεωρήστε, παρακαλώ, ότι οι λογαριασμοί για τους οποίους μιλώ είναι πιο πολύ πολιτικοί λογαριασμοί και όχι προσωπικοί, έστω και αν αναπόφευκτα θα περάσουν στην διένεξη προσωπικές αντιδικίες, φιλοδοξίες και ονόματα.

Αυτό που επιδιώκω με διο λόγια με το πρόσχημα αυτής τής εκλογικής αναμέτρησης είναι να

αποκαταστήσω την δικαιοσύνη και την αλήθεια και να δώσω στον λαό εκείνον τον ηγέτη που επέλεξε και ψήφισε εκείνος, έναν κόσμο και ένα σύστημα που επέλεξε εκείνος και όχι έναν ηγέτη, έναν κόσμο και ένα σύστημα που δεν επέλεξε εκείνος.

Αν βάζω λοιπόν τώρα υποψηφιότητα δεν το κάνω καθόλου για μια θέση στην Ευρωβουλή αλλά για την θέση που μου αξίζει σ' αυτό εδώ τον τόπο, για κείνη την θέση για την οποία με στηρίζατε και με ψηφίσατε κατά τις τελευταίες Προεδρικές εκλογές με ένα ποσοστό πέραν του 73%.

Όσο και αν παραποιήσαν στα χαρτιά την βούληση και την ψήφο σας, όμως αυτό δεν μπορεί να παραποιήσει αυτό που είναι μέσα στην ψυχή σας, κι αυτό το ξέρετε καλά, το ζείτε και θα τό εκφράσετε και θα το εξωτερικεύσετε και πάλι μ' αυτόν ή τον άλλον τρόπο όταν θα έχετε ξανά την ευκαιρία, που την έχετε, βεβαίως, τώρα.

Οι πιο πολλοί από σας θα αναρωτιέστε: κέρδισες πράγματι το 73% τών ψήφων; Μπορεί για κάποιους το 13 ή το 23 ή το 33 κτλ % να φαίνεται πιο πιστευτό, ίσως, αλλά εγώ σας λέω την αλήθεια: κέρδισα το 73 % τών ψήφων, ναι, και όχι απλά το 73 % τής συμπάθειας, τού σεβασμού, της εμπιστοσύνης, της αγάπης, της γοητείας ή της... παράστασης.

Ναι λοιπόν: εκτός από την συμπάθεια, τον σεβασμό, την εμπιστοσύνη και την αγάπη σας, κέρδισα και τις ψήφους σας, και σας ευχαριστώ επ' ευκαιρίας, έστω και αν αυτές ληλητάθησαν από τα αρπαχτικά τών κομμάτων.

Αυτή είναι η αλήθεια, φίλοι μου, και σας την λέει ο άνθρωπος που πάντα σάς λέει την αλήθεια, σας την λέει ο άνθρωπος που έχει, ας πούμε, μια παθολογική ανικανότητα να λέει ψέματα. Αυτήν να πιστέψετε λοιπόν, και αυτόν που σας την λέει. Είναι καθήκον σας να πιστέψετε αυτόν και όχι τούς επαγγελματίες τού ψεύδους, της υποκρισίας, της παρανομίας και της ραδιουργίας.

Ούτε να περάσει από το μυαλό σας λοιπόν πως το ποσοστό τού Ούτοπου σε κείνες τις εκλογές δεν ήταν ούτε το μισό τοίς εκατόν. Ούτε να το σκέφτεστε.

Η πραγματικότητα είναι πως η αληθινή έξοδος κάλπης (που δεν βγήκε ποτέ στο φως) εκείνης τής ημέρας μού έδωσε το 73 (συν)% τών ψήφων, ενώ οι αληθινές δημοσκοπήσεις πριν τις εκλογές (που ούτε κι αυτές δεν βγήκαν ποτέ στο φως) μού έδιναν ένα ποσοστό από το 70 μέχρι το 84%.

Αυτό το ποσοστό που μας στέρησαν - και από μένα και από σας - και αυτή την νίκη που μας στέρησαν θα την απαιτήσουμε και πάλι. Κι όχι μόνο θα την απαιτήσουμε, αλλά και θα την μεγαλώσουμε και θα την κρατιώσουμε.

Αυτά είναι φίλοι μου τα γεγονότα, αυτή είναι η αλήθεια και μέσω αυτής τής αναμέτρησης θέλω να φανεί και να λάμψει. Γι' αυτό λοιπόν θέλω και απαιτώ από τον λαό εκείνο το ποσοστό που να αποτελεί και **απόδειξη** γι' αυτό, ν' αποτελεί απόδειξη πως ο άνθρωπος που επέλεξε και ψήφισε πέρσι αυτός ο λαός για να τον κυβερνήσει δεν είναι ο Τάσος Παπαδόπουλος αλλά ο **Ουτοπος**. Θέλω ένα ποσοστό που δεν θ' αφήσει σε κανέναν καμιά απολύτως αμφιβολία για τα όσα αναντρα και επαίσχυντα διέπραξε η αφρόκρεμα τού κατεστημένου σ' εκείνες τις εκλογές, ένα ποσοστό που θα υποχρεώσει τον **ψευδοπρόεδρο** Τάσο Παπαδόπουλο αλλά και όλη την συμμορία του σε **παράτση**.

Το είπα και το επαναλαμβάνω: αντικειμενικός στόχος μου αυτή την στιγμή είναι η πτώση και η συντριβή όλων των ανθρωπόμορφων αρπαχτικών αυτού του τόπου, μικρών και μεγάλων, πτηνών ή ζώων, αλλά αυτή την πτώση και την συντριβή δεν μπορώ να τους την δώσω παρά μόνο με την βοήθεια τού λαού, με την ψήφο του δηλαδή αλλά και με την φύλαξη τών ψήφων του.

Δυστυχώς το να δώσετε μόνο την ψήφο σας δεν αρκεί. Δεν έχει νόημα αν δεν την πάρουμε κιόλας, δεν έχει νόημα αν δεν μετρήσει, κι αυτό το πράγμα πρέπει να το προσέξουμε.

Εκείνα τα αρπαχτικά που άρπαξαν πέρσι τις ψήφους σας караδοκούν και πάλι να τις αρπάξουν εάν δεν έχουμε τούς δικούς μας ανθρώπους για να τις φυλάνε όσο πρέπει να τις φυλάνε και να τις πάρουν όταν πρέπει να τις πάρουν.

Μην νομίζετε πως θ' αλλάξει τις προθέσεις τους το γεγονός ότι ψηφίζετε για την Ευρώπη. Όχι

φίλοι μου. Τα ίδια και τα απαράλλαχτα θα κάνουν αφού η Ευρώπη δεν θάναι παρούσα για να τους επιβλέπει. Η συμπεριφορά και η νοοτροπία τους δεν αλλάζει με μια τυπική διαδικασία ένταξης στην Ευρώπη και εκείνα τα κίνητρα που τους έσπρωξαν τότε να κάνουν αυτά που έκαναν θα τους σπρώξουν και πάλι να κάνουν τα ίδια.

Αγνοήστε τό γεγονός πως διχογνωμούν και διαφωνούν γι' αυτό ή για κείνο το θέμα, αφού από την στιγμή που τίθεμαι εγώ ενάντια τους ομογνωμούν και συμφωνούν πως εγώ είμαι ένας κ ο ι ν ό ς για όλους τους εχθρός τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουν από κοινού.

Το πράγμα είναι αυτονόητο πλέον φίλοι μου: πρέπει να προτάξουμε και να παρουσιάσουμε αντιπροσώπους στους αντιπροσώπους τους, φρουρούς στους φρουρούς τους και σκύλλους στους σκύλλους τους. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να πάθουμε για τρίτη φορά τα ίδια. Δίο παθήματα μάς είναι αρκετά για να προσέξουμε και να πάρουμε τα μέτρα μας. Ένα τρίτο θάταν περιττό και ολέθριο, κ ι α ς μας λείπει.

Δυστυχώς η Κύπρος δεν γίνεται Ευρώπη από την μιά στιγμή στην άλλη, ούτε ο Κύπριος Ευρωπαίος από την μια στιγμή στην άλλη. Νάστε σίγουροι λοιπόν πως Κυπραίικες (και γαουρίσιμες) εντολές θα δώσουν οι υποψήφιοι Ευρωπαίοι αντιπρόσωποι σας και Κυπραίικα (και γουρουνίσιμα) θα ενεργήσουν οι αντιπρόσωποι τους, οι παρατηρητές και οι προεδρευοντες στις κάλπες. Θα πάρουν τις ψήφους που θα δώσετε στον Ούτοπο και θα τις διαμοιράσουν στους παρόντες αντιπροσώπους για να τις δώσουν στον υποψήφιο τής δούλεψης ή της αρεσκείας τους.

Πιοι είναι αυτοί οι υποψήφιοι τούς ξέρετε. Τους βλέπετε κάθε μέρα στις τηλεοράσεις σας και τους ακούτε στα ραδιόφωνα σας. Εμένα πάντως -πέρασαν ήδη 8 μέρες από την υποβολή τής υποψηφιότητας μου και- πλην μιας περίπτωσης σε τοπικό ραδιοφωνικό κανάλι -κανείς δεν μου έδωσε έστω και ένα δευτερόλεπτο στα ράδια ή στις τηλεοράσεις τους. Προφανώς έχουν τους λόγους τους και θέλω νάναι σίγουροι πως και τους ξέρω και τους κατανοώ, ναι, μόνο που το θέμα μου τώρα δεν είναι τα κανάλια αλλά οι ανθυποψήφιοι μου.

Δείτε τους και ακούστε τους λοιπον όσο θέλετε. Είτε αναγνωρίζετε σ' αυτούς κάπιο ταλέντο είτε όχι, είτε τους συμπαθάτε είτε όχι, είτε τους οφείλετε κάτι είτε όχι, αυτό που ζητώ εγώ από σας είναι τούτο: μην τους ψηφίσετε.

Αυτό που προέχει τώρα είναι η αποκατάσταση τής **δικαιοσύνης**, και αυτή θα την πετύχετε μόνο αν ψηφίσετε τον Ούτοπο **σ α ρ ω τ ι κ ά**, α ν του δώσετε εκείνο το ποσοστό που θα στερήσει από εκείνους το εκλογικό μέτρο ώστε να διεκδικήσουν έδρα, πράγμα που σημαίνει, επί του προκειμένου, πως δεν πρέπει να πάρει κανένας και κανένα κόμμα ούτε το 5% τών ψήφων σας.

Αν θέλετε λοιπόν την πτώση και την συντριβή τους έτσι όπως την θέλω κι εγώ, ιδού η ευκαιρία μας.

Θα μου πείτε: είναι αυτό εφικτό; Η απάντηση είναι εύκολη: ασφαλώς και είναι εφικτό για τον άνθρωπο που πήρε μόνος του το 73 (συν) τοις εκατόν τών ψήφων τού Κυπριακού λαού έχοντας εναντίον του 8 κόμματα τα οποία πήραν όλα μαζί λιγότερο από το 27% τών ψήφων.

Αν μοιράσω το 27% σε 8 κόμματα, τότε βεβαίως μόλις που παίρνουν το 3¹/₂%, αλλά επειδή τα κόμματα δεν είναι όλα τής ίδιας εκλογικής δύναμης θα παρακάμψω τα 5 μικρότερα και θα συγκεντρώσω την προσοχή και την ανάλυση μου στα μεγάλα.

Τι ποσοστό νομίζετε πως πήραν τα μεγάλα κόμματα κατά τις τελευταίες Προεδρικές εκλογές; Από την στιγμή που πήρα εγώ το 73%, τότε, σύμφωνα με τα μαθηματικά, τα τέσσερα κόμματα που στήριζαν τον Τάσο Παπαδοπουλο πήραν το 51% από το 27% που δεν πήρα εγώ, δηλαδή το 14 περίπου τοις εκατόν.

Αν έδωσε το κόμμα τού Περδίκη 1 τοις μυρίοις (καμιά 45αριά ψήφους δηλαδή) και η ΕΔΕΚ το 1 τοις χιλίοις (καμιά 450αριά ψήφους), τότε μάλλον παραμένει ακέραιο σχεδόν το 14% στο ΑΚΕΛ και στο ΔΗΚΟ. Αν πήραν και κρατάνε 7% το καθένα τους, τότε οπωσδήποτε παίρνουν το εκλογικό

μέτρο και μπαίνουν στην Ευρωβουλή και μου κάνουνε χαλάστρα και τα δύο. Αν πάρει το ΑΚΕΛ το 10 και το ΔΗΚΟ το 4%, ή το αντίστροφο (όλα στο κάτω κάτω είναι πιθανά σ' αυτό τον κόσμο), τότε μπαίνει το ένα και δεν μπαίνει το άλλο.

Αυτά είναι τα δεδομένα με το κυβερνητικό στρατόπεδο. Τι γίνεται με το άλλο, με τον ΔΗΣΥ;

Σύμφωνα με τα στοιχεία μου ο ΔΗΣΥ (ένας τότε) έδωσε το 10% στον Γλαύκο Κληριδη και έχουμε επιπλέον και το 2% τού Αλέκου Μαρκίδη.

Έχει λοιπόν το 10-12% αλλά ευτυχώς αυτό θα πρέπει να μοιραστεί στα δύο. Αν μπαίνουν και τα δύο ή το ένα δεν ξέρω αλλά είναι φανερό πως αν κρατήσουν τα ποσοστά που έδωσαν στον Γλαύκο Κληριδη, τότε παίρνουν το εκλογικό μέτρο που τους φέρνει κι αυτούς στο σημείο να διεκδικούν Ευρωβουλευτική έδρα, έστω και στην 2η κατανομή, πράγμα, βεβαίως, που ματαιώνει ή αναβάλλει τον αντικειμενικό μας στόχο για την πτώση και την συντριβή **ό λ ω ν**.

Θα αντιλαμβάνεστε πως για να πετύχουμε τον στόχο μας, τότε θα πρέπει ο λαός να αφαιρέσει ψήφους από τα κόμματα που απειλούν να διατηρήσουν την παλιά τάξη πραγμάτων και να προσθέσει σε μας που ευαγγελιζόμαστε την νέα τάξη πραγμάτων ώστε να πέσει το ποσοστό τους κάτω τού 5 % και να ανέβει αναλόγως το δικό μας, οπότε βεβαίως πετυχαίνουμε μια πτώση και μια συντριβή **π α κ έ τ ο** για όλους, όχι μόνο για τον Τάσο Παπαδόπουλο αλλά και για όλους τούς κομματικούς άρχοντες.

Είναι γεγονός βέβαια πως στο ψηφοδέλτιο που θα τεθεί ενώπιον τού λαού απουσιάζει και ο Τάσος Παπαδόπουλος και όλοι οι υπόλοιποι κομματικοί άρχοντες αλλά τούτο δεν αλλάζει το σκηνικό και τον αντικειμενικό σκοπό μας.

Αναγκαστικά μέσω αυτών θα κτυπήσουμε εκείνους για να πετύχουμε την κατά κράτος ήττα και πτώση τους. Έτσι όπως τούς βλέπω μάλιστα εγώ, οι πιο επιφανείς και επώνυμοι απ' αυτούς είναι τα πρωτοπαλίκαρα τού Αναστασιάδη, τού Χριστοφια και του Παπαδόπουλου, είναι άνθρωποι που συνήργησαν και συγκάλυψαν, που έκαναν και εσκέπασαν εκείνο το έγκλημα και αν είχαν ίχνος ευθιξίας θάπρεπε μάλλον να ντρέπονται να κυκλοφορήσουν ανάμεσα σας και όχι να έρχονται και να ζητούν ψήφους από σας. Πέτρες είναι που τους αξίζουν μάλλον μετά απ' όσα έπραξαν μόλις πέρσι, και όχι ψήφοι.

Όσο κι αν είναι σκληρή αυτή η θέση μου, όμως αυτή είναι, και είναι δυστυχώς η μόνη αντάξια για τα έργα τους.

Εν πάση περιπτώσει όμως αφήστε τις πέτρες, αφήστε τους και κείνους, αγνοήστε τις πέτρες, αγνοήστε τους και κείνους. Εγώ είπα: αυτό που προέχει τώρα είναι η απονομή δικαιοσύνης. Αγνοήστε τους λοιπόν, καταψηφίστε τους και καταποντίστε τους.

Αν κάποιος απ' αυτούς είναι άξιος, θα αξιοποιηθούν από εμένα τον ίδιο, κι αν δεν είναι άξιος θα έχουν την τύχη των πολλών. Αν είναι ένοχοι, αν συνήργησαν και συγκάλυψαν το έγκλημα, θα εξορισθούν και θα υποφέρουν, κι αν είναι αθώοι θα μείνουν μαζί μας στον Παράδεισο που θα φτιάξουμε και θα απολαμβάνουν τις χαρές και τις ομορφιές τής ζωής και τής Κύπρου.

Θα αντιλαμβάνεστε βεβαίως, για να τελιώνω, πως μ' αυτά και με κείνα τα δεδομένα δεν προσβλέπω στην κατάληψη τής μιάς από τις έξι θέσεις τής Κύπρου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Επαναλαμβάνω: οι Ευρωεκλογές μου δίνουν το πρόσχημα για να καθαρίσω παλιούς λογαριασμούς. Εγώ κυρίως θέλω, έτσι όπως ήθελα πάντα, δικαιοσύνη και εκτελεστική δύναμη. Βασικός στόχος μου είναι και πάλι να **κ υ β ε ρ ν ή σ ω** και να προεδρεύσω, να δικτατορεύσω και να κοσμοκρατορεύσω.

Τέτια είναι για μένα αυτή η αναμέτρηση, και τέτια θέλω να είναι και για σας.

Εμένα δεν με απασχολεί καθόλου η μια έδρα στις 700 τής Ευρωβουλής και καθόλου, βεβαίως, ο μισθός τού Ευρω Βουλευτή. Αυτά τα πράγματα δεν με αφορούν. Εγώ, είπα, θέλω να κυβερνήσω, θέλω έναν συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο όπου θα έχω απόλυτες εξουσίες για να πραγματοποιήσω το Όραμα μου, θέλω να έχω στην διάθεση μου όλο το έμψυχο και άψυχο υλικό αυτού του γεωγραφικού χώρου για να πραγματοποιήσω το Όραμα μου.

Γι' αυτό λοιπόν θα επιμένω ως το τέλος να ζητώ από τον λαό εκείνο το ποσοστό που θα μου δώσει μαζί με την νίκη και την ίδια την Εκτελεστική Εξουσία που θα κάνει το Όραμα να

προχωρήσει γρήγορα μπροστά ώστε να καλύψει την καθυστέρηση που επέβαλαν στην πορεία του τα επώνυμα -και μη- καθήκια αυτού του τόπου.

Από την στιγμή που θα προχωρήσει εδώ το Όραμα, από την στιγμή που θα δημιουργηθεί και θα οικοδομηθεί, τότε βεβαίως η επόμενη κίνηση μου θα είναι να το κάνω εξαγωγή (πάντα δωρεάν) και στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο.

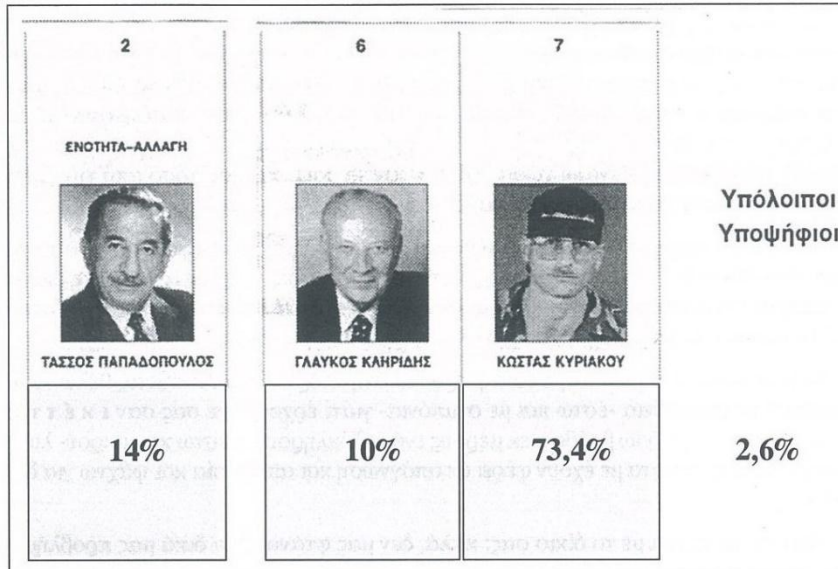
Αν σκέφτομαι και αν υπολογίζω εγώ αυτές τις εκλογές δεν τις σκέφτομαι και δεν τις υπολογίζω παρά σαν εκείνη την έπαλξη που θα μου ανοίξει τον δρόμο για τον επόμενο και ευρύτερο γεωγραφικό χώρο όπου θα προεκτείνω την Επανάσταση που άρχισα εδώ μαζί σας. Τις σκέφτομαι και τις υπολογίζω σαν την αφετηρία για την αφύπνιση τών λαών, σαν την αφετηρία για την βιολογική, πάντα, Αναγέννηση τού ανθρώπου, για την Παγκόσμια Επανάσταση και την Παγκόσμια Ομορφιά.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)

Για την Ελλάδα.

Κύπρος, Προεδρικές Εκλογές 2003.

Τα πραγματικά αποτελέσματα.

Μάρτιος 2006.

Έλληνες, μην με αγνοήσετε και μην με υποτιμήσετε επειδή εγώ που σας δίνω αυτά τα φυλλάδια είμαι ένας άνθρωπος χωρίς κανένα δημόσιο αξίωμα και χωρίς κανένα τίτλο ή όνομα.

Δεν είμαι δήμαρχος καμιάς πόλης, είτε μικρής είτε μεγάλης, δεν είμαι Βουλευτής, δεν είμαι Υπουργός ή Υφυπουργός κι ούτε καν... κοινοτάρχης παρά ένας άγνωστος, για σας, ταξιδιώτης.

Θα μπορούσα βέβαια να ήμουν ως τώρα κάτι πολύ παραπάνω απ' αυτά αν δεν είχα συνασπισμένους εναντίον μου όλους μαζί τούς επώνυμους συμπατριώτες μου και τότε θα με ξέρατε βεβαίως όλοι, θα ήμουν ο Α ή ο Β κύριος, άνθρωπος με ισχύ και με εξουσία και τότε κατά πάσα πιθανότητα δεν θα έμπαινα στον κόπο να δώσω φυλλάδια στον κόσμο για να περάσω το μήνυμά μου αφού τότε θα μ' ακούγατε και θα με βλέπατε μέσα από τα ράδια και τις τηλεοράσεις.

Δυστυχώς ή ευτυχώς δεν είμαι κανένας και δεν έχω τίποτα προς το παρόν εκτός από τον Λόγο μου, από τον γραπτό, επί του προκειμένου, Λόγο μου.

Προσέξτε όμως: μην αγνοήσετε και μην περιφρονήσετε έναν απλό λόγο ενός απλού και ανώνυμου ανθρώπου επειδή απλά είναι ανώνυμος. Γιατί καμιά φορά ένας τέτοιος λόγος μπορεί, όταν είναι αληθινός, να αξίζει πολύ περισσότερο από τον λόγο, τις δηλώσεις, τις ανακοινώσεις και τις ομιλίες χιλιάδων επώνυμων ανθρώπων όταν ο λόγος εκείνων δεν είναι αληθινός.

Κι ακόμα: μην με αγνοήσετε και μην με περιφρονήσετε επειδή έρχομαι από έναν μικρό και ασήμαντο τόπο γιατί δεν θάταν ούτε σοφό, ούτε φρόνιμο. Ποτέ δεν ξέρετε. Ένας μεγάλος και σημαντικός λόγος κι ένα μεγάλο και σημαντικό Όραμα μπορεί πολύ καλά -γιατί όχι δηλαδή;- να γεννηθεί σ' έναν μικρό και ασήμαντο τόπο. Μπορεί πολύ καλά να ξεφυτρώσει τόσο από μια μεγαλούπολη όσο και από ένα χωριό, τόσο από μια μεγάλη χώρα όσο και από ένα μικρό νησί, τόσο από την Δύση όσο και από την Ανατολή. Αυτά κανείς δεν τα ξέρει μέχρι να τα δει.

Εστω λοιπόν και αν έρχομαι από έναν ασήμαντο για σας τόπο, όμως έχω, πιστευω, και απευθύνω τον πιο σημαντικό λόγο στους ανθρώπους.

Μην με αγνοήσετε ακόμα επειδή δεν έχω το στυλ των καθιερωμένων και καταξιωμένων πολιτικών αρχόντων αλλά μάλλον το στυλ τού... χούλιγκαν και του τρομοκράτη.

Μην με διώξετε λοιπόν αν με δείτε μπροστά στην πόρτα σας. Αντίθετα, θέλω να με δεχθείτε με συμπάθεια -κι ίσως και με συμπόνια- γιατί έρχομαι σε σας σαν **ικέτης**, έρχομαι για να ζητήσω βοήθεια εκ μέρους ενός ολόκληρου -κι έστω και μικρού- λαού γιατί καπια πράγματα με έχουν φέρει σε απόγνωση και απελπισία και ψάχνω για διεξόδους.

Θα μου πείτε, και με το δικίο σας: καλά, δεν μας φτάνουν τα δικά μας προβλήματα και έρχεσαι εσύ τώρα να μας φορτώσεις και το δικό σου;

Κι έπειτα: μήπως μπορείτε να δώσετε εσείς λύση στο πρόβλημά μου; Να σας πω: δεν ξέρω, τίποτα δεν ξέρω, άνκαι θέλω να ελπίζω πως μπορείτε, αρκεί να το θελήσετε κάπιοι, κι είναι γι' αυτό άλλωστε που ήρθα σε σας.

Αν ήμουν σίγουρος γι' αυτό, θα ερχόμουν εδώ και καιρό αλλά δεν ήρθα. Ήρθα τώρα, βλέπετε, χωρίς καμιά σιγουριά παρά μόνο με μια ελπίδα. Αυτή η ελπίδα μ' έφερε ως εσάς κι εύχομαι να μην αποδειχθεί μάταιη.

Μπορεί οι απατεώνες και οι παράνομοι να κυβερνούν και να εξουσιάζουν την πατρίδα μου, όμως το ενδεχόμενο μιας ανατροπής είναι ανοικτό αν αποκαλυφθεί η όλη σκευωρία που οδήγησε αυτούς που οδήγησε στην εξουσία καθόλα αντιδημοκρατικά, και παρανομα.

Πώς λοιπόν θα αντιμετωπίσω αυτή την εξουσία παρά με μια άλλη εξουσία;

Πάντα ήμουν καλός με τα αξιώματα και τις παραφράσεις: εξουσία αντί εξουσίας. Όπως: οδόντα αντί οδόντος. Και βία αντί βίας.

Δυστυχώς όμως μού λείπει αυτή η άλλη εξουσία που θα αντιπαραθέσω στην δική τους. Μου λείπει μια εφημερίδα, μου λείπει ένα ραδιόφωνο ή μια τηλεόραση. Και το χειρότερο απ' όλα: λείπει απ' όλη την πατρίδα μου αυτή η άλλη εξουσία που θα αντιπαρατεθεί στην κρατική εξουσία γιατί δυστυχώς κάπιοι τα κατάφεραν και έχουν φιμώσει και εξανδραποδίσει κάθε τέτλια εξουσία, κάθε εφημερίδα και κάθε ραδιοφωνικό και τηλεοπτικό σταθμό ως το σημείο να αποτελούν όλοι πλέον μέρος τής ίδιας και απαράλλαχτης συμμορίας που αναρριχήθηκε ληστικά στην εξουσία και από τότε ελέγχει και κατευθύνει πλήρως τα πάντα και τους πάντες.

Πώς μπορώ λοιπόν εγώ που είμαι το θύμα να αντιδράσω; Να προσεγγίσω τα κανάλια στην Κύπρο και να τους πω το παράπονο μου και το έγκλημα που έγινε εις βάρος μου και εις βάρος τού λαού; Πιό το όφελος αφού αυτοί οι ίδιοι συγκάλυψαν το έγκλημα;

Για λόγους αυτοάμυνας και αυτοσυντήρησης είναι υποχρεωμένοι να με αγνοήσουν, και αυτό κάνουν φυσικά εδώ και 3 χρόνια, με εξαίρεση, οφείλω να πω, την ημέρα όπου με συνέλαβαν -γιατί έγινε κι αυτό- και με οδήγησαν στα κρατητήρια και στον... ψυχίατρο.

Ήταν μόλις πρόπερσι, αμέσως μετά τις Ευρωεκλογές (γιατί μου έκαναν χειρότερα κατά τις Ευρωεκλογές, αντίδραση δεν υπήρξε καμία από τον λαό και είπαν να με φάνε για τα καλά), που ήρθαν και με μάζεψαν από την δουλιά μου. Είτε στην φυλακή είτε στο φρενοκομείο τους ήθελαν να με κλείσουν, έξω δεν χωρούσα. Ευτυχώς παρενέβησαν, από την μια, κάποιιο φίλοι, ενώ, από την άλλη, ο ψυχίατρος στάθηκε άξιος. Ούτε τους φοβήθηκε, ούτε τους έκανε την χάρη, κι έτσι την γλυτώσαμε κι αυτή την φορά (γιατί υπήρξε κι άλλη φορά - η προηγούμενη κυβέρνηση, τού Γλαύκου Κληριδη, μου έκανε χειρότερα - και κατά πάσα πιθανότητα θα υπάρξει και άλλη στο μέλλον).

Τελικά με άφησαν ελεύθερο προσάπτοντας μου δύο κατηγορίες για τις οποίες από τότε δεν κλήθηκα ακόμα για απολογία. Η πρώτη γιατί έγραψα στα κείμενα μου (για τις Ευρωεκλογές) πως ο Τάσος Παπαδόπουλος είναι ψευδοπρόεδρος, παράνομος και άχρηστος και η δεύτερη γιατί έγραψα επίσης (και γελάτε αν θέλετε) πως ... «καλύτερο πράγμα από ένα κωλογαμήσι δεν υπάρχει σ' αυτό τον κόσμο» ... Στα υπόψιν λοιπόν κι αυτό...

Ως εδώ έχει φτάσει η αδιαντροπιά και η αναισθησία τους κι εγώ πρέπει να τα αντέχω και να τα υπομένω όλα.

Μ' αυτά λοιπόν τα δεδομένα στον τόπο μου δεν βλέπω να έχω επί του παρόντος άλλη επιλογή από του να στραφώ σε σας. Κι ευτυχώς, λέω, που υπάρχουν και σεις, ευτυχώς που υπάρχουν και κάποιιο άλλοι άνθρωποι πέρα από τα σύνορα που μπορούν να ακούσουν και να διαβάσουν τον λόγο και το παράπονο μου.

Αυτό που με κάνει κυρίως να ελπίζω σε σας είναι το γεγονός ότι είστε έξω απ' αυτό το κύκλωμα που έκανε αυτά που έκανε εδώ, δεν έχετε με τους Κύπριους άρχοντες τις πελατειακές σχέσεις που έχουν οι Κύπριοι μεταξύ τους καί, κυρίως, εσείς που εργάζεστε, όσοι εργάζεστε, στα μέσα επικοινωνίας δεν είστε εξαρτημένοι, εξαγορασμένοι, φιμωμένοι και τρομοκρατημένοι από τους Κυπριους πολιτικούς άρχοντες.

Θέλω λοιπόν να σας πω πως η Κύπρος σας χρειάζεται αυτή την ώρα περισσότερο από ποτέ. Και δεν σας ζητά να στείλετε άνδρες για να πολεμήσουν ή να σκοτωθούν γι' αυτήν.

Αυτό που σας ζητά είναι να χρησιμοποιήσετε την εξουσία που έχετε, αυτήν που έχετε, όσην έχετε και όσοι την έχετε, ώστε να απονεμηθεί δικαιοσύνη.

Την κατεύθυνση τής δράσης σας, σας την δείχνω και σας την υποδείχνω εγώ. Ήρθα εδώ σαν ικέτης και σαν πρεσβευτής τής συντριπτικής πλειοψηφίας τού Κυπριακού λαού για να σας καλέσω σε μια σταυροφορία ενάντια σε μια πολιτική συμμορία ληστών και απατεώνων που κυβερνά τον Κυπριακό λαό ενάντια στην βούληση και την ψήφο του.

Θέλω να πιστεύω πως αυτό που σας ζητώ δεν είναι ούτε πολύ ούτε δύσκολο και πως εάν κάποιιο αποφασίσουν να χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά την εξουσία που διαθέτουν, τότε μπορούν μέσα σε τρεις μέρες να κάνουν τούς Κύπριους πολιτικούς άρχοντες (Πρόεδρο κράτους, Βουλής, προέδρους κομμάτων, καναλάρχες, εφημεριδάρχες, ιδιοκτήτες εταιριών δημοσκοπήσεων, αρχηγούς αστυνομίας, υπουργούς (πρώην και νυν), Βουλευτές, Ευρωβουλευτές και και και) να ψάχνουν για άσυλο.

Πιος όμως είμαι εγώ που ζητώ από σας αυτό ή εκείνο; Κοιτάξετε: πριν βρεθώ μπροστά σας και σας δώσω αυτά τα φυλλάδια κατά πάσα πιθανότητα δεν θα με έχετε δει ή ακούσει ξανά αλλά αν πήρατε ήδη τα φυλλάδια κι αν είδατε αυτά που προτάσσω σ' αυτά θα είδατε και θα μάθατε πως ήμουν υποψήφιος για την Προεδρία τής Κύπρου το 2003, πως μου έδωσε ο Κυπριακός λαός το 73 (συν) % τών ψήφων αλλά χάρις σε μια καλοστημένη κομπίνα που επεχείρησαν οι Κύπριοι κομματάρχες ανέδειξαν ως Πρόεδρο έναν υποψήφιο που πήρε μόνο το 14%.

Θα μου πείτε όμως: καλά, σοβαρομιλάς; Γίνονται αυτά τα πράγματα; Και στον 21ο αιώνα; Με τόσα κανάλια, με τόσες εφημερίδες και με τόσα κόμματα;

Κι όμως: ναι, σοβαρομιλώ. Αυτά τα πράγματα γίνονται.

Αυτά τα πράγματα έγιναν και θα ξαναγίνουν, και θα ξαναγίνουν και πάλι αν δεν τους σταματήσουν κάποιοι.

Ίσως ν' ακούγεται σαν παραμύθι, όμως παραμύθι ξεπαραμύθι είν' αληθινό. Ούτε Μεσαίωνας νάταν.

Γιατί αυτή ακριβώς είναι η όλη αλήθεια φίλοι μου: η Κύπρος διαθέτει εδώ και τρία χρόνια έναν Πρόεδρο μειοψηφίας, έναν "Πρόεδρο" που δεν πήρε παρά το 14% τών ψήφων τού Κυπριακού λαού, ενώ εγώ που πήρα το 73% (γιατί το πήρα) είμαι ένα τίποτα.

Τι νομίζετε; Πως σας λέω ψέματα; Πως είμαι κανένα θύμα παραπληροφόρησης, πως θέλω να κάνω θόρυβο γύρω από το όνομα μου ή πως ήρθα εδώ για να βγάλω την τρέλλα μου σε περιοδία;

Γιά δείτε με παρακαλώ: δείχνω για άνθρωπος που δεν ξέρει τι του γίνεται, που έχει χάσει την αίσθηση τής πραγματικότητας; Δείχνω για άνθρωπος που έχει παρανοήσει ή παραφρονήσει;

Δεν μου φαίνεται να κάνετε τέτιες σκέψεις άνκαι είμαι σίγουρος πως αν μπείτε κάποιο από σας στον κόπο και ρωτήσετε τούς εν Κύπρω επίσημους φορείς, αυτό θα σας πουν και θα προσθέσουν πως έχω έμμονες ιδέες, πως έκανα μάλιστα και στα φρενοκομεία τους, πως ούτε λίγο ούτε πολύ είμαι για δέσιμο, πως δεν έγινε καμιά καλπονοθεία εις βάρος μου και πως όλα έγιναν νόμιμα και νομότυπα.

Σας λέω όμως: είναι υποχρεωμένοι να σας πουν και να σας διαβεβαιώσουν πως είμαι ένας παρανοϊκός και πως όλα έγιναν νόμιμα και νομότυπα στις εκλογές στις οποίες συμμετείχα. Βεβαίως είναι καθήκον των κλεφτών να είναι και ψεύτες, διαφορετικά πώς θα επιβίωναν; Αν είναι άνετοι και πειστικοί κατά τις δηλώσεις και τις διαβεβαιώσεις τους, τότε θαυμάστε τους για καλή υποκριτική αλλά μην θεωρήσετε και υποχρέωση σας να τους πιστέψετε κιόλας.

Είναι υποχρεωμένοι επίσης να θέλουν να με κλείσουν στα φρενοκομεία τους (προσπαθούν αλλά μέχρι στιγμής δεν τα καταφέρνουν) αλλά δεν νομίζω να είστε εσείς υποχρεωμένοι να συμφωνήσετε πως μου αξίζει αυτή η μεταχείριση από τους κρατούντες. Ναι μεν είναι το χόμπυ τών αρχόντων να θέλουν τούς μοναχικούς αντιπάλους τους για τρελλούς αλλά μην έρχεστε εσείς να τους καλύπτετε και να τους βοηθάτε κι από πάνω απλά και μόνον επειδή είναι άρχοντες.

Δυστυχώς αυτή είναι η κατάσταση με την Κύπρο. Οι ηττημένοι πήραν τις δάφνες και τα βραβεία και ο νικητής πήρε την στάχτη και την συντριβή.

Δεν αρνούμαι βέβαια πως είμαι ένας μοναχικός άνθρωπος. Δεν αρνούμαι πως συνέλαβα, κατέκτησα και σχεδίασα το Όραμα μου μέσα από μια προσωπική και μοναχική πορεία και πως έκανα τους πολιτικούς μου αγώνες μόνος, με δικά μου έξοδα (με ψίχουλα δηλαδή μπροστά σε κείνα που διέθεσαν εκείνοι για τους δικούς τους αγώνες) και με δικά μου τρεχάματα αλλά αρνούμαι πως η ανταπόκριση τών Κυπρίων ψηφοφόρων είναι αυτή που δόθηκε επίσημα.

Γιατί τα επίσημα αποτελέσματα μόλις που μου έδωσαν το 0,4%, έδωσαν το 51,5% στον Τάσο Παπαδόπουλο, το 37% στον Γλαύκο Κληρίδη και το υπόλοιπο 11% σε άλλους 7 υποψήφιους.

Πιά ήταν όμως τα πραγματικά αποτελέσματα, αυτά που έδωσε ο Κυπριακός Ελληνισμός κι όμως δεν τα είδαμε και ίσως δεν θα τα δούμε ποτέ;

Ήταν αυτά: Παπαδόπουλος: 14% (κι ας είχε την υποστήριξη τεσσάρων κομμάτων), Κληρίδης: 10% και Ούτοπος: 73,4% (κι ας μην είχε την υποστήριξη κανενός κόμματος και κανενός επίσημου φορέα τής κοινωνίας). Το υπολοιπόμμενο 2,6% το πήραν κάποιο άλλοι υποψήφιοι. Το 51,5% που πήρε ο Παπαδόπουλος δεν ήταν στην ουσία παρά το 51,5% τού 27% που δεν πήρα εγώ, και το 37% τού Κληρίδη δεν ήταν παρά το 37% τού 27% που, και πάλι, δεν πήρα εγώ.

Τέτια ακριβώς ήταν η «συμφωνία κυρίων» (ή γύφτων) που έκαναν μεταξύ τους οι εν Κύπρω πολιτικοί άρχοντες: πως θα μοιράζονταν τις ψήφους μου ανάλογα με το τι ποσοστό θα έπαιρναν από τις άλλες.

Έτσι λοιπόν, και μόνο έτσι, βγήκε Πρόεδρος ο Τάσος Παπαδόπουλος.

Βέβαια για σας, και με τόση απόσταση μεταξύ μας, είναι δύσκολο να μάθετε και να πιστέψετε

κάτι τέτιο, όμως δεν είναι καθόλου δύσκολο για τον υπ' αριθμόν ένα ενδιαφερόμενο και επηρεαζόμενο απ' αυτά. Σ' ένα μικρό νησί είμαστε και, ανεπίσημα τουλάχιστον, όλα μαθαίνονται.

Ξέρω τι μου έδιναν οι πραγματικές δημοσκοπήσεις έτσι όπως ξέρω και τι μου έδιναν οι «επίσημες», εκείνες δηλαδή που σέρβιραν στα μέσα επικοινωνίας.

Ξέρω τι είχα στην δημοσκόπηση που ζήτησε ο Αντ1 (Κύπρου) 8-9 μέρες πριν τις εκλογές: 71% για Λευκωσία, 73% για Λάρνακα-Αμμόχωστο, 87% για Πάφο και 39% (μόνο) για Λεμεσό (υπάρχει κάποια εξήγηση γι' αυτό αλλά δεν είναι της ώρας) αλλά σε άλλη δημοσκόπηση τού ίδιου καναλιού είχα το 83% (Παγκυπρίως) 4 μέρες πριν τις εκλογές.

Ξέρω επίσης τι μου έδιναν οι δημοσκοπήσεις ανώνυμων ανθρώπων απ' όλα τα μέρη τής Κύπρου (νομίζετε πως είναι δύσκολο να κάνει κανείς δημοσκόπηση; Ένα νήπιο μπορεί να την κάνει, αρκεί να μπορεί να μιλάει και να ξέρει λίγη αριθμητική, έστω και την στοιχειοδέστερη. Δεν χρειάζεται να είσαι και εταιρία δημοσκοπήσεων). Από το τάδε μέρος: οι 35 στους 40, από το τάδε οι 95 στους 110, από το τάδε οι 850 στους 1000 κοκ.

Κάτι άλλο που ξέρω: κάθε 3 λεπτά είχα τηλεφωνική πρόσκληση να κάνω ομιλία ή συγκέντρωση. Και ακόμα κάτι: όπου κι αν πήγα, οι άνθρωποι με υποδέχονταν σαν ήρωα ή σαν Ολυμπιονίκη κι όχι απλά σαν... Πρόεδρο.

Κι όλ' αυτά με 20 ημερών προεκλογική εκστρατεία (τέλη τού Φλεβάρη ήταν οι εκλογές κι εγώ μάζενα ελιές ως τις αρχές τού Γενάρη), με 2½ χιλιάδες λίρες για τα φυλλάδια μου και με ένα σαράβαλο για μεταφορικό μέσο.

Η κάλυψη μου από την τηλεόραση δεν θα ξεπέρασε την μία ώρα από τα παγκύπριας εμβέλειας κανάλια ενώ οι επιφανείς ανθυποψήφιοι μου και οι απόστολοι τους ήταν μονίμως σ' αυτά.

Κι όμως τους νίκησα γιατί είχα αληθινές προτάσεις για τους ανθρώπους.

Πιες ήταν αυτές οι προτάσεις; Πιες ήταν οι προτάσεις που έκαναν το 73,4% τών Κυπρίων να τις αποδεχτεί και να τις ψηφίσει;

Μπορεί να σας φαίνεται παράξενο αλλά είναι γεγονός πως πράτινα ένα **κοινοκτησιακό** (δηλαδή: κομμουνιστικό) σύστημα, ένα σύστημα που θα καταστούσε, όμως, πρώτα κοινό -και ελεύθερο- τον **έρωτα** και ύστερα όλα τ' άλλα (πόλεις, χωριά και όλα όσα διαθέτουν οι πόλεις και τα χωριά, τα αγαθά και τις υποχρεώσεις).

Πρότινα την καθιέρωση (κάτι που, βεβαίως, εξυπακούει την κατάργηση τού θεσμού τού γάμου και της οικογένειας) τού θεσμού τής **Μητριαρχίας**, έναν θεσμό δηλαδή όπου η γυναίκα θα ήταν ελεύθερη, αλλά και υποχρεωμένη, να ικανοποιεί ερωτικά αρκετούς άνδρες αλλά θα είχε το αναφαίρετο δικαίωμα να κυοφορήσει το σπέρμα τών πιο ωραίων, υγιών και ικανών ανδρών.

Πρότινα την οικοδόμηση νέων πόλεων (κρατών), -επ' ευκαιρίας τις προτινω και σε σας. Για την Κύπρο πρότινα 4. Για την Ελλάδα προτινω καμιά 50ριά-, πόλεων με τάξη, σχήμα και πλήρες σχέδιο πριν οικοδομηθεί η πρώτη πέτρα, πόλεων τέτιων όπου δεν θα υπήρχε ανάγκη ή λόγος να κινηθεί αυτοκίνητο σ' αυτές, και μάλιστα έκανα ο ίδιος τα σχέδια.

Πρότινα ένα καθεστώς που θα έδινε τροφή, εργασία, στέγη, ένδυση, υπόδηση, υγία, παιδεία, ευτυχία και έρωτα σε όλους.

Με διο λόγια θάλεγα ότι πρότινα το σύστημα και τον κόσμο που όλοι οι άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες, νέοι και γέροι, θέλουν και ποθούν, πρότινα εκείνο το σύστημα που ολοφάνερα είναι το περισσότερο που θα μπορούσε να επιθυμήσει κανείς σ' αυτό τον κόσμο, κι αυτό δεν ήταν στην ουσία τίποτ' άλλο από τον ίδιο τον... Παράδεισο.

Μ' αυτές τις προτάσεις θα μπορούσα να πείσω όλους τους λαούς και όλες τις φυλές (Ελληνες, Τούρκους, Ευρωπαίους, Αμερικάνους, Αφρικανούς, Ασιάτες, Χριστιανούς, Μουσουλμάνους, Βουδιστές, Ινδουιστές, όλους ανεξαιρέτως) αρκεί να είχαν την ευκαιρία να με ακούσουν, και όχι μόνο τούς Κύπριους. Μ' αυτές τις προτάσεις μπορώ ακόμα να κατακτήσω όλο τον κόσμο και,

πίστεψτε με, αυτό φιλοδοξώ να κάνω.

Στο κάτω-κάτω τις προτάσεις και το Όραμα μου δεν τα έκανα μόνο για τους Κύπριους αλλά για όλο τον κόσμο και δεν σκοπεύω να τα αφήσω θαμμένα εκεί επειδή έτσι το θέλουν οι άχρηστοι τού Κυπριακού πολιτικού κατεστημένου.

Με την διεκδίκηση αυτού ή εκείνου τού δημόσιου αξιώματος στην πατρίδα μου ήθελα βασικά να θέσω τις βάσεις ώστε σιγά-σιγά να το εξάγω και να το **επιβάλω**, αν θέλετε, σε όλους τους ορίζοντες αυτής της γης. Πάνω σ' αυτό δεν ξέρω από μετριοφροσύνες. Για μένα εκείνος που έχει Όραμα και πιστεύει σ' αυτό θέλει και να το δει να κυριαρχεί παντού.

Κάποιοι από σας ίσως αναρωτιούνται: άραγε αν θέσουμε και μεις αυτές τις προτάσεις στους Έλληνες έχουμε την πιθανότητα να πάρουμε απ' αυτούς το ποσοστό που λες ότι πήρες εσύ από τους Κύπριους;

Η απάντηση μου για σας είναι αυτή: δεν ξέρω. Γιατί εκτός από αυτές καθεαυτές τις τυπικές προτάσεις προς τον λαό -που είναι οπωσδήποτε σημαντικές- υπεισέρχονται και άλλοι παράγοντες εξίσου ή, ίσως, πιο σημαντικοί από τις ίδιες τις προτάσεις.

Γιατί ότι και να πούμε πολλά εξαρτώνται από τον άνθρωπο που κάνει αυτές ή εκείνες τις προτάσεις. Εμπνέει τον κόσμο σαν ηγέτης; Είναι πειστικός, ανιδιοτελής, είναι απλός, ειλικρινής και φυσικός; Έχει λόγο και συνέπεια; Είναι συμπαθής και αγαπητός; Μπορεί να χαμογελάσει ή να τραγουδήσει; Ή: είναι ωραίος, αθλητικός και ερωτικός -αυτό κι αν επηρεάζει- και δείχνει μήπως το φέρσιμο και η συμπεριφορά του μια πραγματική έγνια και συμπόνια για τους συνανθρώπους του -που πρέπει να την δείχνει σαν πολιτικός- ή μήπως είναι άνθρωπος ανδρείκελο, ιδιοτελής, κρύος, άχαρος, ύπουλος και πλεονέκτης και χρησιμοποιεί τούς συνανθρώπους του ως μέσον για την επαγγελματική του αποκατάσταση;

Αν επιμένετε λοιπόν σάς λέω και πάλι: δεν ξέρω τι θα πετύχετε εσείς μόνοι σας -ξέρω μόνο τι πέτυχα εγώ- ανεξάρτητα από μένα, όμως μπορώ να σας διαβεβαιώσω πως μπορείτε να τα καταφέρετε σαν αντιπρόσωποι μου μέσα στα πλαίσια ενός διεθνικού και παγκόσμιου κινήματος. Υποψιν κι αυτό λοιπόν.

Για να προχωρώ όμως: ας πούμε πως μ' αυτά, τα έστω και λίγα, σας δίνω ένα γενικό περίγραμμα τής πρότασης, τού Οράματος -αλλά και του ανθρώπου- που έθεσα ενώπιον τών συμπατριωτών μου.

Ξέρω πως είναι πολύ λακωνικό αυτό το περίγραμμα και πως μάλλον θα δημιουργεί καινούρια ερωτήματα παρά θα λύνει παλιά αλλά δεν μπορώ για την ώρα να σας πω περισσότερα. Ελπίζω για κάτι παραπάνω με κάποια άλλη ευκαιρία, άγκαι κάποια επιπλέον κείμενα και σχέδια που δυνατόν να δώσω -σε όσους δώσω- μπορούν να το καταστήσουν πιο ξεκάθαρο.

Προς το παρόν θα μείνω σ' αυτά ως προς τις προτάσεις μου και θα συγκεντρώσω ξανά τον λόγο μου πάνω στην στάση που τήρησαν οι Κύπριοι πολιτικοί άρχοντες πάνω στις προτάσεις και πάνω στην υποψηφιότητα μου σαν, πρώτα, Βουλευτή το 2001, σαν Προέδρου το 2003 και σαν Ευρω Βουλευτή το 2004.

Γιατί αυτά που μου έκαναν το 2003 σαν υποψήφιου Προέδρου μού τα έκαναν και το 2001 σαν υποψήφιου Βουλευτή και το 2004 σαν υποψήφιου Ευρω Βουλευτή και έτσι όπως μπαίνουμε ξανά σε έναν νέο γύρο εκλογικών αναμετρήσεων θα μου τα κάνουν και πάλι το 2006, το 2008 και το 2009 και πάει λέγοντας.

Με πión τρόπο θα τους σταματήσω όταν ελέγχουν πλήρως τα εκλογικά κέντρα και τις κάλπες; Από τότε που είμαι εγώ υποψήφιος τυπώνουν διπλάσια ψηφοδέλτια απ' όσα χρειάζονται και φτιάχνουν και δεύτερες κάλπες για κάθε εκλογικό κέντρο και είτε αλλάζουν την κάλπη είτε αδιάζουν από την κάλπη τις ψήφους τού λαού και ρίχνουν μέσα τις ψήφους που έφερε από πριν μαζί του στο εκάστοτε εκλογικό κέντρο κάποιος μπράβος τού συστήματος.

Από τους δικούς μου δεν αφήνουν κανεναν να πλησιάσει και να ελέγξει ενώ οι άλλοι -όλοι

άνθρωποι τών κομμάτων και επίλεκτοι τής κρατικής μηχανής- είναι μιλημένοι, ξηγημένοι και πουλημένοι και ότι κάνουν και ότι καλύπτουν γίνεται κατόπιν άνωθεν εντολών.

Αλλοιώσεις και μεταμορφώσεις τής λαϊκής βούλησης γίνονταν, είναι γνωστό, από καιρό στην Κύπρο αλλά από τότε που είμαι εγώ υποψήφιος η εκλογική νοθεία και βρωμιά ανήχθη σε επιστήμη.

Από τότε έχουν αναδείξει Βουλευτές, Προέδρους και Ευρωβουλευτές που δεν πήραν ούτε το 1/5 (για την περίπτωση προέδρου) και ούτε το 1/50 (για την περίπτωση Βουλευτών ή Ευρωβουλευτών) τών ψήφων που έδωσε σε μένα ο λαός, και αυτό θα συνεχίζεται όσο θα συνεχίζω και θα επιμένω εγώ να είμαι υποψήφιος γι' αυτό ή για κείνο το αξίωμα.

Θα αναρωτιέστε γιατί δεν τους παίρνω στα δικαστήρια. Δυστυχώς τα πράγματα δεν είναι τόσο εύκολα. Κατ' αρχάς δεν έχω λεφτά για τα δικαστήρια, κι ύστερα δεν μπορώ να ξέρω αν δεν θα με πουλήσει στο τέλος ο ίδιος ο δικηγόρος μου. Στο κάτω κάτω αυτοί ελέγχουν τους πάντες. Δεν μπορούν να ελέγξουν ή να τρομοκρατήσουν έναν δικηγόρο; Δύσκολη περίπτωση.

Γιατί ότi και να πούμε, την επομένη των εκλογών, κι όταν πια οι εφημερίδες, οι τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα θα έχουν ανακοινώσει τα «επίσημα» αποτελέσματα και θα έχουν πλέον ανακηρυχθεί οι νικητές, είμαι και πάλι μόνος, προδομένος, νικημένος, συντριμμένος και εγκαταλειμμένος απ' όλους.

Μέρες και μέρες προσπαθούσα να πείσω κάποιους να κάνουν μια καταγγελία αλλά ήταν μάταιο. Πιος είχε όρεξη για δικαστήρια; Ούτως ή άλλως η ζωή θα συνεχιζόταν και γι' αυτούς, είτε ήμουν εγώ Βουλευτής, Ευρω Βουλευτής ή Πρόεδρος είτε δεν ήμουν.

Και πού λόγος για λαϊκό ξεσηκωμό! Ξεπερασμένα πράγματα, συμπεριφορές παρωχημένων εποχών.

Δεν φτάνει δηλαδή που έχω να κάνω με χιλιάδες κλέφτες, έχω επιπλέον να κάνω και με εκατοντάδες χιλιάδες δειλούς, μ' ανθρώπους που όλοι τους ξέρουν τι απάτη έγινε εις βάρος τους -πρώτα και κύρια, και ύστερα εις βάρος μου - και όμως κανείς δεν λείει να αντιδράσει.

Δυστυχώς αυτή την κατάσταση έχω να αντιμετωπίσω, κι αυτό είναι αρκετό ώστε να απελπίσει τον καθένα, αλλά κάνετε μου την χάρη και μην νομίσετε πως επειδή δεν υπήρξε αντίδραση σημαίνει πως δεν υπήρξε και απάτη γιατί άλλο είναι το ένα και άλλο το άλλο.

Η αναμέτρηση δεν ήταν για το πιος θα βγάλει τούς περισσότερους ανθρώπους στους δρόμους αλλά μάλλον για το πιος θα πάρει πιο πολλές ψήφους από τον λαό.

Ομολογώ πως δεν τα καταφέρνω με το πρώτο (δυστυχώς δεν έχω τούς μηχανισμούς γι' αυτό. Δεν έχω και δεν ελέγχο κανένα κόμμα και καμιά ομάδα ή οργάνωση ανθρώπων) όμως τα καταφέρνω με το δεύτερο.

Μακάρι να μπορούσα να τα κατάφερνα και με τα δύο αλλά, φαίνεται, δεν μπορώ. Ναι μεν πείθω τους ανθρώπους ώστε να μου δώσουν τις ψήφους τους, όμως δεν μπορώ, επί του παρόντος τουλάχιστον, να τους κάνω να διαδηλώσουν, να κάψουν, να ρημάξουν και να λεηλατήσουν το σύστημα.

Δυστυχώς δεν είμαι παρά ένας φτωχός αγρότης -και πρόσφυγας- που βρίσκεται στον αγώνα για επιβίωση τις 330 από τις 365 μέρες τού χρόνου για να βγάλει λίγα λεφτά για κείνον, για τα παιδιά του, για τα φυλλάδια και για τα βιβλία του και τις άλλες 35 μέρες τις διαθέτει στον αγώνα για το Όραμα του. Δίνει φυλλάδια δηλαδή, κάνει κάποιες ομιλίες κι ίσως δίνει κάποιες συνεντεύξεις, άνκαι από τότε (από την εποχή τών προεδρικών εκλογών) που συνήργησαν και τα μέσα επικοινωνίας στην πλεκτάνη τών κομματικών αρχηγών κανείς δεν μου δίνει πλέον τον λόγο αφού αν μου τον δώσουν ξέρουν τι θα πω. Έτσι μού απομένει ως μόνο όπλο αυτό ακριβώς με το οποίο ξεκίνησα πριν 15 χρόνια: τα φυλλάδια.

Δεν με πειράζει όμως αυτό αφού ούτως ή άλλως τούς νικάω, έστω και με τα φυλλάδια, τους

συντρίβω και τους διαλύω αλλά δυστυχώς γεννήθηκα και παλεύω σε τόπο ληστών και απατεώνων.

Σαν υποψήφιου Ευρωβουλευτή δεν μου έδωσαν ούτε ένα δευτερόλεπτο στις τηλεοράσεις τους, κι όμως είχα το 83% παγκυπρίως (τόμαθα κι αυτό από φίλους) στις δημοσκοπήσεις που ζήτησε ο Αντ1 (Κύπρου) και το Σίγμα. Μάλιστα σε εξόδους κάλπης με παρουσίασε σε κάπια φάση το κρατικό κανάλι να έχω, έστω, το 53%, ιδιωτικό κανάλι, στην Λεμεσό, μου έδινε το, έστω κι αυτό, το 62-63%, στην Λάρνακα είχε συνεργείο εταιρίας δημοσκοπήσεων και είχα το 82,5% ενώ στην Λευκωσία είχα το 87%, που σημαίνουν όλ' αυτά κατά μέσο όρο 240-300.000 στις 350.000 ψήφους.

Κι όμως στα επίσημα αποτελέσματα τους με άφησαν τελευταίο με 314 ψήφους.

Χωρίς αμφιβολία πρέπει να είναι κανείς γερά (μυϊκά βεβαίως) προπονημένος για ν' αντέξει μόνος του έναν τέτιο πόλεμο. Δεν πειράζει όμως. Είναι ο πόλεμος μου, κι αφού δεν μπορεί άλλος να τον αντέξει θα τον αντέξω μόνος εγώ.

Ελπίζω να αντιλαμβάνεστε το πόσο δύσκολο είναι να βιώνεις ένα τέτιο σενάριο όπου όλοι οι ισχυροί αυτού του τόπου είναι συνασπισμένοι ενάντια σ' έναν μοναχικό άνθρωπο, σ' έναν άνθρωπο φτωχό και άπορο όσο κανείς αλλά πείσμων, φιλόπονο, φιλότιμο και εργατικό όσο κανείς, που επωμίζεται ως τώρα μόνος του όλο το οικονομικό βάρος τού αγώνα του, που πάντα καταφέρνει να τους νικάει με δεκάρες και να κερδίζει τον λαό γιατί έχει τις προτάσεις που έχει ανάγκη ο λαός, έναν άνθρωπο που εργάζεται - είτε με τον έναν είτε με τον άλλον τρόπο - και ασκείται (περπατά, τρέχει ή κολυμπά) και τις 365 μέρες τού χρόνου και που το μόνο του «πρόβλημα» έγκειται, μάλλον, στο ότι δεν κατάφερε ακόμα να συμφιλιωθεί με το γεγονός ότι η μέρα έχει 24 και όχι 25,26 ή 27 ώρες, μ' έναν άνθρωπο που κανένας φόβος, καμιά απειλή και κανένα ενδεχόμενο δεν μπορεί να τον πτοήσει ή να τον εμποδίσει να κάνει αυτό που θεωρεί υποχρέωση απέναντι στον εαυτό του και στους συνανθρώπους του.

Θ' αναρωτιέστε όμως: γιατί να τα κάνουν αυτά σε μένα; Ούτε έβλαψα ούτε πείραξα κανέναν, ούτε μαχαίρωσα ούτε ανατίναξα κανέναν, κι ας τους άξιζε χιλιάδες φορές.

Το γιατί λοιπόν το έμαθα από τον ίδιο άνθρωπο από τον οποίο έμαθα και το αποτέλεσμα (το 73,4% δηλαδή) των προεδρικών εκλογών (γιατί ο άνθρωπος ασχολείται μ' αυτά επαγγελματικά. Τόκαναν, λέει, γιατί αποτελούσα απειλή για τα ήθη και τους θεσμούς, για την οικογένεια δηλαδή, τον γάμο και την θρησκεία τους.

Βέβαια ως προς αυτό δεν είχαν κι άδικο αλλά θέτω και σε σας το ίδιο ερώτημα που θέτω και σε κείνους: μήπως δεν έχει το δικαίωμα ένας πολιτικός να προτίνει νέα ήθη και νέους θεσμούς ή μήπως δεν έχει το δικαίωμα ένας λαός να αποφασίσει και να ψηφίσει υπέρ τής αλλαγής και αντικατάστασης τών παλιών θεσμών με καινούριους; Μήπως πρέπει να κολλήσουμε για πάντα στα ίδια και τα ίδια; Τάχα δεν μπορούμε να δοκιμάσουμε και κάτι άλλο;

Δεν επεχείρησα πάντως να επιβάλω σε κανέναν διά της βίας τις προτάσεις μου. Αντίθετα τις έθεσα ενώπιον τού λαού για υποστήριξη μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και νά τι μου έκαναν.

Ποτέ δεν έκρυψα τις προθέσεις μου. Κι είναι γεγονός: στο σύστημα που πρότινα ο θεσμός τού γάμου και της οικογένειας θα καταργουνταν. Κι είναι αυτονόητο, βεβαίως, αφού δεν θα μπορούσε να συνυπάρχει ο θεσμος τού γαμου με τον θεσμό τής Μητριαρχίας.

Είναι γεγονός επίσης: ο Χριστιανισμός σαν θρησκεία θα έκλεινε πλέον κι αυτός τον κύκλο του αφού ούτε αυτός θα μπορούσε να συνυπάρχει με μια ερωτική -γιατί μια τέτια πρότινα- θρησκεία.

Για μένα το πράγμα είναι απλό: όταν ένας θεσμός ή μια θρησκεία δείχνει σημάδια διάλυσης και παράλυσης, τότε ο πολιτικός οραματιστής οφείλει να βρει και να προτίνει έγκαιρα εκείνο τον θεσμό και εκείνη την θρησκεία που θα τους αντικαταστήσει.

Βέβαια δεν μπορούσα να μην υποψιαστώ πως οι προτάσεις μου τους έδιναν το ηθικό κίνητρο ώστε να κάνουν αυτά που έκαναν. Είπαμε: η Ιστορία επαναλαμβάνεται. Όλοι ξέρετε την τύχη του Χριστού και του Σωκράτη, όμως αυτά είναι στην ουσία προφάσεις.

Γιατί ότι και να πούμε τα ήθη, οι θεσμοί και οι θρησκείες αλλάζουν σιγά-σιγά μόνες τους, οι λαοί δημιουργούν με τις συμπεριφορές τους κάποια τετελεσμένα που είτε αργά είτε γρήγορα καθιερώνονται και γίνονται αποδεκτά και από τους πλέον συντηρητικούς ανθρώπους. Στην Ευρώπη είμαστε άλλωστε, στην Ευρώπη του 21ου αιώνα που όσο κι αν, λέω, από πολιτική άποψη διανύει έναν Μεσαίωνα, όμως δεν παύει να είναι ανοικτή σε κάποιους νέους θεσμούς και σε κάποια νέα ήθη.

Είναι περιττό να πω περισσότερα γι' αυτό αφού η ουσία είναι άλλη. Το κυριότερο: δεν ήθελαν να χάσουν με τίποτα τα προνόμια τους, γιατί σίγουρα αποτελούσα πιο μεγάλη απειλή για τα προνόμια τους παρά για τα ήθη τους.

Υπάρχει, βέβαια, κι ένας άλλος λόγος: είμαι- και δείχνω- διαφορετικός. Δεν μιάζω με κείνους. Δεν χωραω, προφανώς, στην λέσχη τών επιφανών και επωνύμων πολιτικών αρχόντων. Δεν είμαι (φαίνεται) σαν εκείνους και μάλλον, έτσι όπως βλέπω τον εαυτό μου στον καθρέφτη, μάλλον θάχουν δίκαιο.

Εν πάση περιπτώσει αυτά είναι λίγο πολύ τα προσωπικά ζητήματα που έχω με τους ισχυρούς συμπατριώτες μου, αλλά από σας ζητώ να δείτε τις πολιτικές διαστάσεις που έχει το θέμα.

Γιατί το θέμα δεν είναι απλά προσωπικό. Όταν πρόκειται για το δίκαιο και για το Όραμα, τίποτα δεν είναι προσωπικό. Ναι μεν θέλω να αποκαταστήσω το όνομά μου αλλά αυτό που θέλω πιο πολύ είναι να αποκαταστήσω το Όραμα μου, θέλω να δώσω διέξοδο στο **Όραμα** μου.

Αυτό το Όραμα θέλω κυρίως να δείτε. Τις γενικές του γραμμές σάς τις έχω δώσει. Είναι αυτό κι αυτό, σας είπα, το έφτιαξα για όλο τον κόσμο και για όλους τους λαούς και δεν μπορώ να επιτρέψω στους Κύπριους άρχοντες να το ποδοπατούν και να το θάβουν για πάντα. Τώρα είναι εδώ, το έφερα ως εσάς για να το γνωρίσετε και να του δώσετε εσείς, αν θέλετε, μια ευκαιρία.

Σκεφτείτε το λοιπόν και βοηθήστε εσείς που μπορείτε και θέλετε να βοηθήσετε. Αν το κάνετε και αν μέσα από μια προσωπική δικαίωση δώσετε και μια δικαίωση και μια ευκαιρία στην Κύπρο και στο Όραμα μου θάταν καλό ή αν, έστω, πείτε: αρχίζουμε εδώ, ανεξάρτητα από το τι έγινε στην Κύπρο, και πάλι θάταν καλό. Το σημαντικό είναι να γίνει η αρχή, κι εγώ είμαι διαθέσιμος και διατεθειμένος να προσφέρω τις υπηρεσίες μου οπουδήποτε -και πάντα δωρεάν -προκειμένου να γίνει αυτή η αρχή. Για την συνέχεια δεν ανησυχώ και δεν φοβάμαι καθόλου, αρκεί να γίνει η αρχή.

Αλλά...αλλά... μου φαίνεται πως σας είπα αυτά που ήθελα να σας πω, αν μητέρα στον κόπο και με διαβάσατε. Με το να βρίσκομαι εδώ και με το να σας δίνω αυτό το κείμενο θεωρώ ότι έκανα ένα καθήκον μου. Από δω και πέρα είναι η σειρά σας για να κάνετε ότι νομίζετε.

Τέλος για όσους ενδιαφέρονται σάς αναφέρω ότι θα παραμείνω εδώ¹⁷ (στην Αθήνα μόνο) για ελάχιστες μέρες. Αν καταφέρω θα πάρω έναν αριθμό τηλεφώνου για κάθε ενδεχόμενο αλλά αν δεν με προλάβετε εδώ, θα είμαι σύντομα στην Κύπρο, σ' αυτά τα τηλέφωνα: 26322334 σταθερό και: 99561898 κινητό και σ' αυτή την διεύθυνση: Κώστας Κυριάκου, Μακούντα - Πόλις Χρυσοχούς Τ.Κ. 8879. Κύπρος.

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Βουλευτικές Εκλογές 2006.

Δήλωση κατά την υποβολή υποψηφιότητας

Μήνυμα προς τους Παφίτες: -ψηφίστε μεν αλλά και φρουρήστε τις ψήφους σας πάση θυσία.

Μήνυμα και οδηγία προς τους υπόλοιπους Κύπριους: η αποχή. Αγνόησαν την απόφαση και την ψήφο σας κατά τις Προεδρικές εκλογές αλλά και κατά τις Ευρωεκλογές, Αγνοήστε και σεις εκείνους. Να ψηφίσει μόνο η Πάφος.

Μήνυμα προς τους αστυνομικούς, κι ιδίως εκείνους τής ΚΥΠ: μην μεταφέρετε από την Λευκωσία και μην παραδώσετε στους προεδρεύοντες προς καταμέτρηση άλλες ψήφους από τις ψήφους τών Παφιτών.

Μήνυμα προς τους προεδρεύοντες: αρνηθείτε να παραλάβετε και να καταμετρήσετε άλλες ψήφους εκτός από εκείνες των Παφιτών.

Μήνυμα προς τα κανάλια και προς τους δημοσιογράφους: όχι άλλα ψέματα. Μας σκάσατε. Μην ξεχνάτε πως υπάρχει και Θεός, κι αυτός, να ξέρετε, γράφει, κινηματογραφεί, αναλύει και κρίνει καλύτερα από σας.

Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.

Κύπριοι, θα σας έλεγα σαν... εισαγωγή πως γράφω για σας αυτό το πρώτο κείμενο γι' αυτές τις εκλογές κάπου στα μέσα τού Γενάρη. Λίγο νωρίς ίσως αλλά για καλό και για κακό είπα να μην τ' αφήσω τον τελευταίο μήνα.

Στο κάτω κάτω προετοιμάζονται εκείνοι, προετοιμάζομαι κι εγώ. Εκείνοι με τον τρόπο τους κι εγώ με τον τρόπο μου, εκείνοι με το χρήμα τους κι εγώ με τον Λόγο μου.

Βέβαια εξυπακούεται πως θα σας δώσω αυτό το κείμενο με την προϋπόθεση πως θα είμαι υποψήφιος Βουλευτής ς. Αν θάμαι μόνος τελικά ή αν θάμαι σε συνδυασμό με άλλους θα σας ενημερώσω εγκαίρως με το ανάλογο κείμενο.

Προς το παρόν ας ταξιδέψουμε λίγο στα περασμένα, ας ταξιδέψουμε στον Μάη τού 2001, τότε που ήμουν υποψήφιος στην Πάφο.

Βέβαια όσοι ξέρετε και βασίζεστε στα επίσημα αποτελέσματα εκείνης της αναμέτρησης θα αναρωτιέστε τι θέλω και ανακατεύομαι και πάλι με τις εκλογές αφού όλες οι ψήφοι που μου έδωσαν οι Παφίτες δεν ήταν παρά 51, ενώ κάπιοι άλλοι πήραν χιλιάδες, κι επισήμως μάλιστα.

Άραγε όμως αυτά τα επίσημα αποτελέσματα είναι μήπως και τα πραγματικά, ή μήπως τα επίσημα αποτελέσματα είναι εκ διαμέτρου αντίθετα με τα πραγματικά αποτελέσματα;

Ξέρετε βέβαια την αλήθεια γι' αυτό. Ξέρετε πως οι τελευταίες Βουλευτικές εκλογές στην Πάφο ήταν καθολα στημένες.

Ούτε ο Γιώργος Χατζηγεωργίου πήρε 4.400 ψήφους (αν είναι ακριβώς τόσες δεν ξέρω), ούτε ο Κώστας Κων/νου 4.300, ούτε ο Νίκος Πιττοκοπίτης 4.200 ούτε ο Γιαννάκης Ομήρου 3.000 και ούτω καθεξής. Το πιθανότερο μάλλον θα είναι να πήραν 400,300, κι ίσως και 200 - ψήφους ο καθένας. Μάλιστα αν πρέπει να επαναλάβω ένα σχόλιο που άκουσα από έναν

μάρτυρα (από τον ίδιο μάρτυρα μάθαινα αργότερα πως σε μία μόνο κάλπη τής Πάφου είχα 400 ψήφους κατά τις Προεδρικές εκλογές. Στα επίσημα αποτελέσματα μού έδωσαν 174 ψήφους απ' όλες -120 συγκεκριμένα- τις κάλπες τής Πάφου) για τον 3ο από τους τέσσερις, τότε «με τις ψήφους που πήρε δεν έβγαινε ούτε μουχτάρης» (άραγε αζάζ έβγαινε;) Κι όμως την άλλη μέρα έγραφαν οι εφημερίδες τής Πάφου πως «μας έκανε σκόνη, και πως έφερε και μια Πόντια, ο Πόντιος, και καθάρισε». Ωραίο δεν ήταν;

Αφού αρχίσαμε με τις σχετικές ειδήσεις, ας συνεχίσουμε...

Μια μέρα, που λέτε, κατά την περίοδο τών Ευρωεκλογών, ήμουν στα Λεύκαρα και έμαθα και κει κάτι ωραίο: ήταν, λέει, μια μέρα εκεί ο ίδιος μεγάλος άνδρας τής Πάφου και τους είπε πως «ούλλον (όλο, δηλαδή) ψήφους τού Ούτοπου εύρισκαν στις κάλπες». Το γράφω κι αυτό για να μάθει να κρατάει την στομάκλα του κλειστή γιατί, βλέπετε, ο τόπος είναι μικρός και όλα μαθαίνονται.

Πάμε παρακάτω: που λέτε: 4 μέρες πριν την ημέρα τών εκλογών συνάντησα (σ' ένα ανσασέρ, άνοδόν για τα γραφεία τής ΑΗΚ, κι είχε κι έναν συνοδό μαζί του, οπαδό -πιού άλλου; - τού Ούτοπου) τον Γιώργο Χατζηγεωργίου, Βουλευτή τής Πάφου και συνάδελφο μου στον στρατό (έφεδρος υπολοχαγός εκείνος, έφεδρος υπολοχαγός και γω) και έμαθα από κείνον κάτι άλλο: έκανε, είπε, δημοσκόπηση και σίγουροι ήμασταν εγώ κι εκείνος.

Βέβαια δεν ξέρω για κείνον. Εκείνος -σαν υποψήφιος κόμματος- ίσως έβγαινε και με 2.000, ίσως και με 1.000 και ίσως και με 500 ψήφους αν οι υπόλοιποι υποψήφιοι τού κόμματος του έπαιρναν λιγότερες απ' αυτόν, αλλά για να ήμουν εγώ, ως ανεξάρτητος υποψήφιος, σίγουρος, τότε θα έπρεπε να είχα τουλάχιστον **8.000** -ψήφους.

Τι έγιναν αυτές οι, έστω, 8.000 ψήφοι μέσα σε 4-5 μέρες, από την Τετάρτη ως την Κυριακή; Εξαφανίστηκαν; Τις έφαγε ο δράκος ή οι συνάδελφοι μου υποψήφιοι; Πώς οι 8 - έστω και πάλι - κι ίσως οι 18 ή 28, χιλιάδες έγιναν 51 ψήφοι;

Τι να υποθέσω λοιπόν; Τι να υποθέσω όταν μού λέει ένας στρατιώτης: «20 στρατιώτες προτού μούμε στην κάλπη συμφωνήσαμε να ψηφίσουμε Ούτοπο, και ψηφίσαμε Ούτοπο», κι όμως στην συγκεκριμένη κάλπη δεν δόθηκε ούτε μία ψήφος στον Ούτοπο;

Τι να υποθέσω όταν μού λέει ο... Γιώργος: «εγώ και όλη η οικογένεια μου - 7 άτομα - σε ψηφίσαμε στην Χλωρακα. Κι αυτού η οικογένεια σε ψήφισε, κι άλλοι πολλοί από την Χλώρακα, και από την Κισσόνεργα πολλοί», και όμως δεν μού έδωσαν ούτε δω καμια ψήφο, ούτε από την 1 κάλπη τής Κισσόνεργας ούτε από τις 3 κάλπες τής Χλώρακας;

Τι να υποθέσω όταν μαθαίνω αργότερα από κάπιον πως βρήκε μια μέρα στην Πυκνή (στην Πέγια) μια πεταμένη σακούλα γεμάτη με ψήφους μου; Και τι να υποθέσω όταν μαθαίνω αργότερα από άλλη πηγή πως στάθμευσαν οι κάλπες (κάθοδόν για το "Αφροδίτη") τών γύρω από τον Κάθηκα χωριών στον Κυπάρισσο και εκεί καθαρίσθησαν (και αγιάστησαν) από τις ψήφους μου και συνέχισαν ύστερα για το κέντρο καταμέτρησης (με μια στάση στην Πυκνή για ξεφόρτωμα, προφανώς);...

Τι να υποθέσω όταν άνθρωπος (ήταν παρατηρητής) που τον εμπιστεύομαι μού λέει ότι άνοιξαν μπροστά του μεγάλη κάλπη τής Πάφου και είχα μία μόνο ψήφο;

Τι να υποθέσω όταν μού λέει ο Γ: εγώ ήμουν υπεύθυνος για τις κάλπες. Όταν πήγα να πάρω την κάλπη από την Σ. και μού έδωσαν δύο κάλπες κατάλαβα μονομιάς τι έγινε.

Εκείνος κατάλαβε. Και δεν θα καταλάβω εγώ;

Αυτά τα πράγματα μιλάνε από μόνα τους, αυτά είναι ειδήσεις και δεν χρειάζεται να κάνει κανείς υποθέσεις.

Θέλετε να σας πω κι άλλα; Νομίζω πως είναι περιττά. Μεταξύ μας εσείς θα ξέρετε περισσότερα. Είπαμε: ο τόπος είναι μικρός και τέτια πράγματα μαθαίνονται αργά ή γρήγορα.

Θα μείνει όμως η απορία για αρκετούς από σας για το τι ποσοστό πήρα τελικά σε κείνες τις εκλογές.

Να σας πω την αλήθεια; Δεν έμαθα ποτέ το ακριβές ποσοστό αλλά θα μπορούσα κάπως να το βγάλω αν ανατρέξω στις Προεδρικές εκλογές του 2003. Θα χρησιμοποιήσω δύο πληροφορίες που βοηθούν, πιστεύω, να βγάλω ένα σχετικά ασφαλές συμπέρασμα.

Η πρώτη πληροφορία είναι πως η έξοδος - η πραγματική, βεβαίως, που ποτέ δεν εμφανίστηκε στα μέσα επικοινωνίας - κάλπης την ημέρα των προεδρικών εκλογών του 2003 μού έδινε - ναι - το 73,4%.

Η δεύτερη πληροφορία αφορά μια δημοσκόπηση που είχε στην διάθεσή του ο Αντ1 8-9 μέρες πριν την ημέρα τής ψηφοφορίας. Ήμουν παρών όταν τηλεφωνούσε ο Τάσος στην Λάρνακα: πόσο έχουμε στην Λάρνακα; - Το 73%. Κλείνει το τηλέφωνο. Παίρνει μετά Λεμεσό: πόσο έχουμε στην Λεμεσό; - 39% (έστω). Κλείνει και πάλι το τηλέφωνο και παίρνει την άλλη γραμμή, την γραμμή τής Πάφου. Η ερώτηση ίδια: πόσο έχουμε στην Πάφο; Η φωνή που απάντησε μού ήταν γνωστή (ήταν ο Πέτρος Μελαΐσης, άνθρωπος καθόλα αγαπητός). Η απάντηση: 87%.

Με κάπια αυθαιρεσία λοιπόν λέω να προσθέσω το 73,4% τής εξόδου κάλπης και το 87% τής δημοσκόπησης για να βγάλω τον μέσο όρο. Αυτό που βγάζω λοιπόν είναι ούτε λίγο ούτε πολύ ένα ποσοστό 80%.

Θα μου πείτε: ανταποκρίνεται αυτό στην πραγματικότητα; Μα και βέβαια ανταποκρίνεται. Δείτε τι λέει η έξοδος κάλπης και τι η δημοσκόπηση. Το περιθώριο λάθους είναι μικρό.

Όταν αργότερα πλησίαζαν οι Ευρωεκλογές και γω έπρεπε να ξεκαθαρίσω καλύτερα κάπια πράγματα στο μυαλό μου για να ξέρω τι να λέω στον κόσμο, πήρα, που λέτε, μια μέρα τον Πέτρο στο τηλέφωνο και τον ρώτησα: ρε Πέτρο, πες μου: πώς κάνατε εκείνη την δημοσκόπηση; Κάνατε εσείς 100 τηλεφωνήματα σε κάθε επαρχία και βγάλατε αυτό το αποτέλεσμα;

Η απάντηση του: δεν είμαστε εμείς που κάναμε την δημοσκόπηση αλλά εταιρία..., η..., και μου είπε το όνομα μιας εταιρίας δημοσκοπήσεων.

Ακούσατε ποτέ για καμιά δημοσκόπηση εταιρίας που να μου έδινε το 73% στην Λάρνακα, το 39 (έστω)% στην Λεμεσό, το 71% στην Λευκωσία, (αυτό το έμαθα από αλλού) και το 87% στην Πάφο;

Κάθε άλλο βέβαια. Ούτε το 87% μού έδιναν, ούτε το 73 και ούτε καν το 7 ή το 3%. Όχι βέβαια, αλλά οι κύριοι δεν με είχαν καν στις δημοσκοπήσεις τους.

Κι όσο για το αποτέλεσμα, καταλαβαίνετε: όπως μαγείρεψαν τις δημοσκοπήσεις, έτσι μαγείρεψαν -και σέρβιραν- και το αποτέλεσμα. Είπαμε: εκείνοι παπάδες, εκείνοι νταντάδες. Πιος τους ελέγχει;

Σας το λέω ρε άνθρωποι κι αυτό, έστω κι αν εκθέτω τον φίλτατο Πέτρο (μπορεί αν θέλει να βγει και να πει αν είμαι ψεύτης ή αν παραποίησα έστω και ένα «ι» απ' όσα μου είπε), λυπάμαι γι' αυτό αλλά θέλω και να ξέρετε τι σας ταΐζουν κάθε μέρα μέσα από τις εφημερίδες, μέσα από τα ραδιόφωνα και μέσα από τις τηλεοράσεις.

Καταλαβαίνετε λοιπόν τι συμβαίνει; Η Κύπρος έχει για Πρόεδρο της έναν υποψήφιο που δεν πήρε ούτε το 1/5 των ψήφων μου, ενώ η Πάφος έχει για Βουλευτές της υποψήφιους που δεν πήραν ούτε το 1/30 κι ίσως ούτε το 1/100 των ψήφων μου.

Πώς τα κατάφεραν αυτά λίγο -πολύ τα ξέρετε όλοι. Γιατί δεν γίνεται όλοι μεταξύ σας να λέτε ότι θα με ψηφίσετε, δεν γίνεται όλοι να με ψηφίζετε και ψήφοι να μην φαίνονται. Όλοι ξέρετε πως κάπια μεγάλη βρωμιά γίνεται. Αλλάζουν κάλπες ή αδιάζουν τις κάλπες με τις ψήφους σας και τις γεμίζουν με άλλες. Πετάνε τις ψήφους σας και μετράνε τις άλλες. Όλα τα

επιχειρούν κι όλα τα κάνουν.

Βέβαια δεν είμαι και ο πρώτος που μου τα κάνουν αυτά. Κάλπες αλλάζονται στην Κύπρο από καιρό, από καιρό βγάζουν ή βάζουν -ψηφοδέλτια κατά την βούλησή τους κι από καιρό ρίχνονται ψήφοι στα σκουπίδια και αντικαθίστανται από άλλες αλλά σίγουρα από την εποχή που μπαίνω εγώ στο ψηφοδέλτιο γίνεται τό «έλα να δεις».

Μάλιστα η διαφορά με μένα είναι πως μού αφαιρούνται οι ψήφοι μου και διαμοιράζονται στους άλλους κατόπιν άνωθεν εντολών και όχι απλά από τον ζήλο αυτών ή εκείνων τών αντιπροσώπων. Όλος ο κομματικός και όλος ο κρατικός και κυβερνητικός μηχανισμός κατευθύνει και εκτελεί αυτή την απάτη εις βάρος μου και όλοι συμφωνούν και ομνοούν πως δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να βγω εγώ ούτε Πρόεδρος, ούτε Ευρω Βουλευτή ς , ούτε Βουλευτή ς κι ούτε καν ...μουχτάρης.

Κι η αιτία είναι, έμαθα, γιατί αποτελώ απειλή για τον θεσμό τού γάμου, τής οικογένειας και της θρησκείας τους.

Ακούτε; Αυτός είναι, τάχα, ο λόγος που δεν θέλουν να σας αφήσουν να με βγάλετε Βουλευτή ή Πρόεδρο σας. Μεταξύ μας όμως εγώ νομίζω πως ο κύριος λόγος που καθόρισε την στάση τους ήταν ο φόβος τους μήπως και χάσουν τα προνομία τους, μήπως δηλαδή, για να το κάνω πιο ξεκάθαρο, την πίτα που τρώνε αυτοί οι 10 και οι 20 αναγκαστούν τελικά να την μοιραστούν με άλλους 80 ή 90.

Το κίνητρό τους είναι ουσιαστικά οικονομικό και τίποτα παραπάνω και οι θεσμοί που απειλούνται αποτελούν γι' αυτούς απλά την πρόφαση.

Αν νιάζονται μάλιστα για ήθη και για θεσμούς, αν νιάζονται για την θρησκεία και για την ηθική, τότε ας μας πουν: άραγε είναι κακός ο θεσμός τής Μητριαρχίας (να έχει δηλαδή μια γυναίκα την δυνατότητα να κάνει παιδιά με τους πιο ωραίους, υγιείς και ικανούς άνδρες, παρά με εκείνον που απλά θα παντρευτεί); Αυτό δεν θα έδινε ωραιότερα, υγιέστερα και ικανότερα παιδιά; Θάταν κακό αυτό για την κοινωνία;

Άραγε είναι κακή η πρόταση μου για ελεύθερο έρωτα, για ποικιλία δηλαδή, για αλλαγή και ανανέωση τής ερωτικής ζωής των ανθρώπων; Είναι κακή η εντολή να ζήσει κανείς την ζωή του, όλη την ζωή του, ή μήπως είναι κακή η πρόταση να κάνει κανείς έρωτα απλά για τον έρωτα, για την ευχαρίστηση του δηλαδή και όχι για να κάνει παιδιά, μ' έναν ασφαλή και φυσικότατο τρόπο χωρίς την χρήση προφυλακτικών ή αντισυλληπτικών χαπιών;

Λέω και επιμένω: ένα ανθρώπινο όργανο ή εργαλείο μπορεί να επιτελεί ταυτόχρονα ένα διπλό, τριπλό ή και τετραπλό έργο. Και μόνο από άποψη οικονομίας αν το δουν, θα δουν και πως η πρότασή μου είναι σοφή και ευεργετική από κάθε άποψη.

Στα σοβαρά δεν τους αρέσει τέτια πρόταση; Μα πιον κοροϊδεύουν;

Άραγε, για να πάω παρακάτω, είναι κακή η πρότασή μου για οικοδόμηση νέων πόλεων, πόλεων με τάξη, σχήμα και πλήρες σχέδιο πριν χτιστεί η πρώτη πέτρα; Είναι μήπως κακή μια πόλη όπου δεν θα κυκλοφορούν αυτοκίνητα; Είναι κακό το να μην μολύνεται ο αέρας που αναπνέουν οι άνθρωποι με το καυσαέριο τών μηχανών;

Είναι κακή μήπως η πρότασή μου για καθολική άθληση; Είναι κακό το τρέξιμο - έστω και αν υποχρεώνονται οι πολίτες σ' αυτό; - είναι κακό το περπάτημα ή είναι κακό το κολύμπι;

Είναι κακό εκείνο το καθεστώς που προτινω και που θα δώσει τροφή, εργασία, στέγη, ένδυση, υπόδηση, υγία, έρωτα και ευτυχία στους πάντες;

Είναι κακό μήπως εκείνο το καθεστώς που θα εναλλάσσει την διαμονή και την εργασία τών πολιτών από την πόλη στην ύπαιθρο και από την ύπαιθρο στην πόλη σύμφωνα με τις βιολογικές και μυϊκές τους ανάγκες και δυνατότητες;

Είναι κακό το να θέλω να επιβάλω ένα σύστημα που θα κάνει τους ανθρώπους να σκέφτονται και να ενεργούν συναγωνιστικά και όχι ανταγωνιστικά;

Είναι κακό το να θέλω να ενώσω όλες τις ανθρώπινες δυνάμεις στην πάλη ενάντια στα βίαια και εχθρικά στοιχεία της φύσης ή είναι κακό το να θέλω να δώσω ένα τέτοιο εργασιακό σύστημα που θα πετυχαίνει την μεγαλύτερη δυνατή εξοικονόμηση πόρων, ενέργειας και χρόνου ;

Είναι κακό το να θέλω να τον απαλλάξω από άσκοπες, φθορογόνες και ζημιογόνες εργασίες και απασχολήσεις;

Ας μου πουν οι εχθροί μου αν αυτά όλα είναι κακά ή ας μου πουν έστω, εάν και εφόσον με πείσουν και μένα και σας πως είναι κακά: είναι μήπως αυτά περισσότερο κακά από το να παίρνουν εκείνοι τις ψήφους που δώσατε εσείς σε μένα; Είναι περισσότερο κακά από το να ψεύδονται εις βάρος σας αδιάκοπα; Είναι περισσότερο κακά από το να σας κοροϊδεύουν νυχθημερόν με όλα τα μέσα που έχουν στην διάθεσή τους; Είναι περισσότερο κακά από το να σας έχουν επιβάλει για κυβερνήτες σας ανθρώπους που δεν τους επιλέξατε εσείς οι ίδιοι για να σας κυβερνούν;

Είναι αυτά περισσότερο κακά από το να σας στερούν τον ηγέτη που επιλέξατε εσείς;

Είναι αυτά περισσότερο κακά από το να προμελετούν και να προετοιμάζονται - γιατί αυτό κάνουν, νάστε σίγουροι - να επαναλάβουν ξανά το ίδιο έγκλημα που έχουν κάνει εις βάρος των δημοκρατικών θεσμών και πριν 5 και πριν 3 και πριν 2 χρόνια;

Ας μας πουν και ας μας πείσουν: είναι η Μητριάρχια πιο κακή από την κλοπή; Είναι ο έρωτας πιο κακός από το ψέμα; Είναι η Πόλη που σχεδίασα και σας προτινω πιο κακή από την προστυχιά τους; Είναι η υγία και η ευτυχία των ανθρώπων -γιατί γι' αυτά αγωνίζομαι εγώ- πιο κακή από την καλπονοθεία τους και από τον σφαγιασμό της δημοκρατίας στον οποίο επιδίδονται εδώ και μια πενταετία;

Είναι μήπως το θάρρος μου να λέω την αλήθεια πιο κακό και πιο επικίνδυνο από την υποκρισία και την δολοπλοκία τους; Είναι πιο κακή η αρετή και η δικαιοσύνη από τον φθόνο και την μοχθηρία τους;

Είναι μήπως πιο κακή η νέα θρησκεία που προτινω εγώ και που θα ενώσει τούς ανθρώπους με το ερωτικό πάθος (ο έρωτας, λέω, είναι το πάθος που ενώνει και συμφιλιώνει τούς ανθρώπους και τους λαούς. Το αντίθετο πάθος, το πάθος που τους χωρίζει και τους κάνει εχθρούς, είναι το μίσος) από την δική τους παλιά θρησκεία που έχασε πλέον κάθε νόημα και κάθε αξία με την μεταχείριση που της κάνουν;

Είναι πιο κακή η αλήθεια μου από το ψέμα τους ή είναι πιο κακό ένα ζωντανό και φιλελεύθερο πνεύμα από ένα νεκρό και συντηρητικό;

Είναι πιο κακός ο δικός μου σεβασμός απέναντι στην ψήφο σας -εγώ δεν οικιοποιήθηκα την ψήφο κανενός- από την ληστική και παράνομη επέμβαση και λεηλασία των ψήφων σας από κείνους; Πιο κακός μήπως από τον ευνουχισμό τον οποίο υφίστασθε σαν λαός από τους κρατούντες;

Είναι πιο κακή η δική μου ορθοφροσύνη και νομιμοφροσύνη από την δική τους παρανομία και παραφροσύνη;

Είναι πιο κακή η δική μου στωϊκή και αξιοπρεπής αποδοχή της θέλησης σας από την δική τους αδιάντροπη και αναξιοπρεπή καταπάτηση της θέλησης σας;

Είναι πιο κακή η δική μου ικανότητα να σας πείθω και να σας κάνω να με αγαπάτε, να με εμπιστευέστε και να με ψηφίζετε από την δική τους ανικανότητα να σας πείθουν, να σας κάνουν να τους αγαπάτε, να τους εμπιστευέστε και να τους ψηφίζετε ή είναι πιο κακά τα δικά μου επιχειρήματα και ο δικός μου Λόγος από τα ανύπαρκτα επιχειρήματα και τον

ανύπαρκτο λόγο εκείνων; Γιατί αν είχαν επιχειρήματα θα σας τα έδιναν. Ακούσατε κανένα δικό τους επιχειρήματα ενάντια στα δικά μου επιχειρήματα; Κανένα βέβαια. Αντίθετα προτίμησαν να κάνουν σαν να μην υπήρχα σαν υποψήφιος και συνεργάστηκαν όλοι μεταξύ τους (όλοι: αριστεροί, δεξιοί, κεντρώοι: όλοι) για να διαμοιραστούν τις ψήφους που θα μου δίνετε, για να σας αποστερήσουν από τον δημοκρατικά εκλεγμένο ηγέτη σας και να σας επιβάλουν τελικά σαν Πρόεδρο σας έναν υποψήφιο που δεν πήρε ούτε το 1/5 των ψήφων που πήρα εγώ.

Τι είναι τέλος πάντων πιο κακό; Πιό είναι το καλό και πιό είναι το κακό σ' αυτό τον κόσμο τελικά, γιατί βλέπω πως έχασαν πια μ' αυτούς οι λέξεις την σημασία και το νόημα τους. Αυτοί παν να μας τρελλάνουν. Μα πιο νομίζουν ότι είναι; Εκείνοι είναι οι έξυπνοι και εμείς είμαστε οι παλαβοί; Ως πού θα το πάρουν δηλαδή; Ως πού θα το τραβήξουν το σχοινί; Εκείνοι είναι πάνω από τον νόμο; Είναι πάνω από την λαϊκή βούληση; Είναι πάνω από σας και πάνω από μένα; Είναι πάνω από την αλήθεια, πάνω από το ήθος, πάνω από την δικαιοσύνη, πάνω από την αρετή, πάνω από την δημοκρατία και πάνω από τον λαό;

Ως πότε νομίζουν ότι θα είμαστε τα κοροϊδιά τους; Ως πότε θα μας εξευτελίζουν οι άχρηστοι και οι ανάξιοι; Ως πότε θα υποτάσσουν τα πάντα και τους πάντες στην δύναμή τους κι ως πότε θα ποδοπατούν κάθε ανθρώπινη αξία;

Αυτοί λοιπόν κι αν αποτελούν κίνδυνο και απειλή για τα ήθη και για τους θεσμούς, κι όχι μόνο για τούτη την γενιά αλλά και για την επόμενη και για την μεθεπόμενη και για όλες τις γενιές και για όλο το ανθρώπινο γένος.

Από την μεριά μου σάς λέω πως κανένας υγιής θεσμός δεν απειλείται από μένα. Αντίθετα θα κρατήσω, θα ενισχύσω και θα επιβάλω, αν θέλετε, κάθετι καλό και ωφέλιμο που έρχεται μέσα από το παρελθόν. Ως προς αυτό ισχύει ακόμα ο λόγος: θα κρατήσουμε από την πραγματικότητα τού σήμερα και του χθες ότι υπηρετεί την πραγματικότητα τού αύριο.

Αυτοί θα έσωζαν ήθη και θεσμούς; Πώς; Με κλεισιές και με ψευτιές; Με την καταπάτηση τής πιο ιερής βούλησης των πολιτών; Με το να μεταχειρίζονται έναν λαό λες και είναι λαός μωρών, νηπίων ή τρελλών; Πώς;

Μπούρδες είναι όλα. Μπούρδες αυτά που έκαναν, μπούρδες και κείνοι οι ίδιοι. Κολοκύθια, παραμύθια τής χαλιμάς. Η αλήθεια είναι πως ηήραν και έκαναν. Δεν τους βλέπετε; Γουρούνια είναι όλοι τους, γουρούνια άπληστα κι αχόρταγα. Όλοι να φάνε θέλουν απ' όπου εύρουν κι απ' όπου μπορούν, ν' αρπάξουν και να ληηλατήσουν, να σαστούν και να σάσουν και τους δικούς τους, να στοιβάσουν και να αποθηκεύσουν για τις ανάγκες όχι μόνο μιας ζωής αλλά δέκα και είκοσι ζώων.

Νά πιοί είναι λοιπόν οι πολιτικοί σας άρχοντες, ντόπιοι και μη, όλοι αυτοί που διέγραψαν αδιάντροπα την θέληση σας για να σώσουν, τάχα, τούς θεσμούς. Όλοι άνθρωποι μικροπρεπείς, ιδιοτελείς και αναξιοπρεπείς ως τα νύχια, άξιοι μάλλον για να κρεμμαστούν παρά για να κυβερνήσουν ή να νομοθετήσουν.

Σας είπα: αυτοί έπρεπε να ήταν από καιρό στην φυλακή για όσα έκαναν εις βάρος σας. Αντ' αυτού βασιλεύουν τής πόλης και της υπαίθρου, διάγουν βίον ανθόσπαρτον και παραδόσπαρτον χάρις στις ψήφους που ληηλάτησαν και ανεδείχθησαν Βουλευτές αυτοί, Ευρωβουλευτές κάπιοι άλλοι και Πρόεδρος κάπιος άλλος.

Τάχα δεν ξέρουν τι έκαναν πριν 5, πριν 3 και πριν 2 χρόνια; Εκείνοι δεν οργάνωσαν και δεν κατεύθυναν αυτό που έγινε; Μήπως πρέπει να το ξεχάσουμε και να το διαγράψουμε λες και δεν έγινε ποτέ αφού πέρασαν χρόνια από τότε ή μήπως οι κύριοι καλύπτονται από ασυλία;

Δεν τα ξέρουν λοιπόν αυτά που έκαναν; Εσείς δεν τα ξέρετε; Δεν τα μάθατε.

Ελάτε τώρα: όλοι τα ξέρετε, δεν μπορεί να μην τα ξέρετε. Όλοι τα ξέρετε έτσι όπως τα ξέρουν και κείνοι.

Κι όμως νάτους όλους που σπεύδουν και πάλι να ζητήσουν τις ψήφους σας. Και πιστεύουν βέβαια πως αρκετοί από σας θα τους τις δώσετε αν δεν είμαι εγώ ανθυποψήφιος τους. Από την στιγμή όμως που θα είμαι ανθυποψήφιος τους ξέρουν ότι θα προτιμήσετε να δώσετε την ψήφο σας σε μένα.

Νά όμως που εγώ κρίνομαι από τους κρατούντες ως ακατάλληλος και απορριπτέος, οπότε βεβαίως θα έχουμε και πάλιν επανάληψη του παλιού έργου.

Ο λαός -τής Πάφου μόνον αυτή την φορά, γιατί μόνο σε μια Επαρχία μπορώ να είμαι υποψήφιος Βουλευτής- θα με ψηφίσει και πάλι σαρωτικά, θα μου δώσει και πάλι το 70 ή το 80 και ίσως και το 90%, θα μου το πάρουν όλο και θα αναδειχθούν και πάλι εκείνοι πανηγυρικά Βουλευτές και νομοθέτες, ενώ εγώ θα βρεθώ για άλλη μια φορά νικημένος, εξευτελισμένος, ταπεινωμένος και συντριμμένος, και πιο πολύ, μάλιστα, νικημένος, συντριμμένος, εξευτελισμένος και ταπεινωμένος από εσάς τους ίδιους, από εσάς που με ψηφίσατε, από εσάς που ξέρετε τι κάνουν και όμως δεν τολμήσατε ακόμα να τους αντιμετωπίσετε.

Ως πότε πλέον θα ντρέπομαι εγώ για σας; Ως πότε θα εξευτελίζομαι εγώ για σας;

Μα δεν καταλαβαίνετε πως σ' αυτό τον αγώνα που κάνω εγώ για σας δεν έχω κανένα ιδιοτελές κίνητρο; Δεν βλέπετε πως θέλω απλά την ισχύ που θα μου δώσει αυτό ή εκείνο το αξίωμα -δυστυχώς δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Ο Λόγος μόνος του, χωρίς την δύναμη που θα τον επιβάλει, δεν ωφελεί, ουσιαστικά, παρά εκείνον μόνον που τον κατέκτησε μέσα από μια προσωπική μάχη - ώστε να μπορέσω να σας ευεργετήσω μ' έναν τρόπο αποτελεσματικό;

Δεν βλέπετε πως είμαι μόνος, πως φορτώνομαι μόνος το βάρος ενός αγώνα που είναι αγώνας όλων;

Δεν βλέπετε πως θέλω βοήθεια; Και μήπως ζητώ από κανέναν σας χρήματα; Όχι βέβαια. Από κανέναν δεν ζήτησα τίποτα. Κρατήστε τά χρήματά σας, φυλάξτε τα και δεν θέλω ούτε το σεντ κανενός. Ούτως ή άλλως μ' αυτά που έχω και ρίχνω στον αγώνα, όσο λίγα και να είναι, καταφέρνω και τους νικάω, καταφέρνω και παίρνω τετραπλάσιες ψήφους απ' όσες παίρνουν όλοι μαζί οι ανθυποψήφιοι μου.

Κι όμως παρόλαυτά έχω ένα πρόβλημα και το ξέρετε: με κλέβουν, με λεηλατούν, με μηδενίζουν και με εκμηδενίζουν, και το ξέρετε.

Πώς θα τους αντιμετωπίσω λοιπόν; Πώς θα καταφέρω να αντιμετωπίσω μόνος μου μια στρατιά από αρπαχτικά που επανδρώνουν 100, 200, 400 ή 1000 εκλογικά κέντρα και που έχουν εντολή από ψηλά να φάνε τις ψήφους μου;

Είναι πιο εύκολο να καθαρίσω τον «Πρόεδρο» και όλη την συμμορία του (αν την πετύχω συγκεντρωμένη) παρά να ελέγξω μόνος τόσα εκλογικά κέντρα σε τόσα διαφορετικά σημεία.

Εν πάση περιπτώσει το δεδομένο τώρα είναι πως είμαι υποψήφιος στην Πάφο, οπότε μόνο αν είστε ψηφοφόροι τής Πάφου μπορείτε να με ψηφίσετε. Αν δεν είστε, τότε δεν θα μπορέσετε ούτε να με ψηφίσετε ούτε και να με βοηθήσετε να αντιμετωπίσω τα αρπαχτικά. Κι όμως έχω και για σας επιλογή, για σας που θα θέλατε να με ψηφίσετε κι όμως δεν θα μπορέσετε να το κάνετε. Πιά είν' αυτή η επιλογή; Είναι η αποχή, το μουϊκοτάρισμα, δηλαδή, των εκλογών εκεί που δεν θα είμαι υποψήφιος.

Δείξτε λοιπόν θάρρος, μην τους φοβηθείτε. Αρνηθείτε να πάτε να ψηφίσετε, αρνηθείτε να παίξετε το παιχνίδι τους. Νικήστε τους έτσι, διαλύστε τους έτσι και τσακίστε τους έτσι, και όσο για την συνέχεια: τις ξέρετε καλά τις προτάσεις μου.

Για να μην πολυλογώ λοιπόν: η πρότασή μου γι' αυτή την χώρα και για όλες τις χώρες του κόσμου είναι η Πόλη-Κράτος. Ο κορμός τού νέου συστήματος θα είναι ακριβώς αυτή η πόλη με όλη την αρχιτεκτονική, κτιριακή και οδική υποδομή της.

Προτινω, ναι, την οικοδόμηση νέων πόλεων, πόλεων στα μέτρα τών ανθρώπων μυώνων, πόλεων στον ύψιστο δυνατό βαθμό αυτόρκων και ανεξάρτητων οικονομικά, παραγωγικά και πολιτισμικά.

Για την Κύπρο πρότινα και προτινω 4 τέτιες νέες πόλεις.

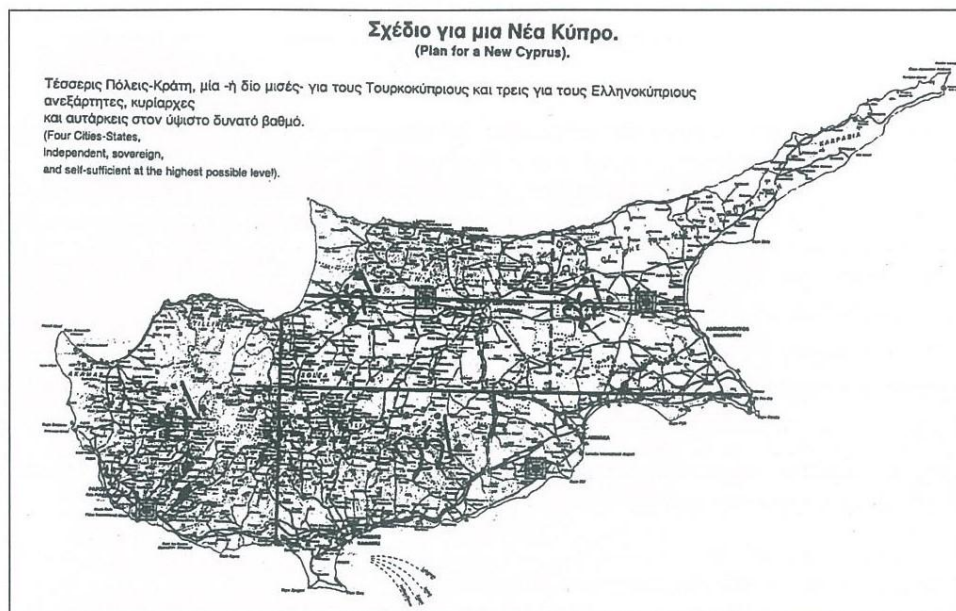
Αντί λοιπόν να μεγαλώνετε ήδη ασυνάρτητες και χαώδεις πλέον πόλεις, αρχίστε να οικοδομείτε καινούριες, σχεδιασμένες και γεωμετρημένες από την αρχή.

Ως πού θα τις πάρετε άραγε τις πόλεις σας; Δεν βλέπετε πώς τις καταντήσατε; Δυστυχώς οι άλλοτε διαβατές και υποφερτές πόλεις σας γίνονται μ' έναν φρενίρη ρυθμό αδιάβατες και ανυπόφορες. Το οικοδομικό σας θαυματούργημα κατέληξε πλέον σ' ένα οικοδομικό τερατούργημα που προεκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις και σας πνίγει ολοένα και περισσότερο με τον κάθε μήνα και με τον κάθε χρόνο που περνά.

Αν θέλετε όμως να δείτε επιτέλους να οικοδομούνται σωστές πόλεις, αν θέλετε πόλεις άξιες να τις κατοικούν άξιοι πολίτες, τότε δώστε μου την δύναμη ώστε να καταικήσω τούς εχθρούς μας, δώστε μου ψήφους, ναι, εκεί που σας τις ζητώ, και κάντε και ότι χρειάζεται ώστε να μετρήσουν οι ψήφοι σας, αναδείξετε με σαν αρχηγό - και όχι απλά σαν Βουλευτή σας- και γω ξέρω πώς θα σας ενώσω όλους σε κείνη την δύναμη που θα κάνει την τάξη και την αρμονία, την υγία και την ευτυχία πράξη και πραγματικότητα. Νομίζω πως αυτές οι εκλογές μπορούν να αποτελέσουν την αφετηρία γι' αυτό εάν κάνετε αυτά που σας λέω. Δεχτείτε τες λοιπόν σαν μια νέα ευκαιρία για σας και για τον τόπο σας, σαν μια ευκαιρία που δεν πρέπει να χάσετε με τίποτα.

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Αγώνας για Νέες, κυρίαρχες, ανεξάρτητες και γεωμετρικά σχεδιασμένες και οικοδομημένες πόλεις.

Για να δώσουμε στον κόσμο ένα πρότυπο και ένα παράδειγμα ζωής και πολιτισμού.

Για να δώσουμε στον κόσμο ένα πρότυπο και ένα παραδειγμα πολιτικου μέτρου και πολιτικου κάλλους.

Ουτοπική Οδηγία: Να ψηφίσει μόνο η Πάφος.

Η υπόλοιπη Κύπρος (Λευκωσία, Λεμεσός, Λάρνακα, Αμμόχωστος, Κερύνια) να μην ψηφίσει.

Πάμε για Αποχή και Μπούκοτάρισμα τών εκλογών.

Κύπριοι, μην συνεργαστείτε σ' αυτή την διαδικασία που νομιμοποιεί ολοένα και περισσότερο ένα καθεστώς όπου οι κυφήνες είναι πλούσιοι και γίνονται ολοένα και πιο πλούσιοι και όπου οι εργάτες είναι φτωχοί και γίνονται ολοένα και πιο φτωχοί.

Χαλάστε τά σχέδιά τους. Αρνηθείτε να παίξετε το παιχνίδι τους.

Δείξτε τους πιον ακούει και πιον υπακούει ο λαός. Δείξτε και σ' αυτούς και σ' όλο τον κόσμο πως η Πάφος ψηφίζει γιατί έχει τον υποψήφιο που θέλει να ψηφίσει και πως η υπόλοιπη Κύπρος δεν ψηφίζει γιατί δεν έχει τον υποψήφιο που θέλει να ψηφίσει.

Αρκετά το παίξατε φρόνιμοι και ειρηνικοί. Δείξτε τους και την άλλη όψη τού λαού, του λαού που απειθαρχεί, που αντιστέκεται, που εξεγείρεται, που επαναστατεί και επιβάλλει τον λαϊκό Νόμο και το λαϊκό Δίκαιο.

Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο.

Κύπριοι, νά που μπαίνουμε, επιτέλους, μ' αυτές τις εκλογές σε έναν νέο γύρο εκλογικών αναμετρήσεων και νά που ο Ούτοπος δίνει και πάλι το παρόν του.

Με δεδομένο όμως το γεγονός πως αυτές οι εκλογές γίνονται για την Βουλή και όχι για την Προεδρία, τότε δεν θα μπορούσα να ήμουν υποψήφιος παρά σε μια και μόνο Επαρχία. Για πρακτικούς λόγους (κυρίως γιατί εκεί μένω και αυτό με ευκολύνει) επέλεξα να είμαι υποψήφιος στην Πάφο.

Όσοι λοιπόν είστε από άλλες επαρχίες και θα θέλατε να με ψηφίζατε δεν θα μπορέσετε, δυστυχώς, να το κάνετε.

Μην ανησυχείτε όμως γιατί έχω και, για σας επιλογή. Ευχηθείτε να με ψηφίσει η Πάφος, ευχηθείτε να μην μου λεηλατήσουν και πάλι τις ψήφους μου, ευχηθείτε να πάνε όλα καλά και μην ανησυχείτε που δεν θα έχετε την ευκαιρία να με ψηφίσετε εσείς.

Σας λέω: έχω και για σας επιλογή. Αν με ακούσετε και με υπακούσετε, τότε αυτό που σας ζητώ να κάνετε μπορεί να μετρήσει περισσότερο και από τις ψήφους που θα μου δώσουν οι Παφίτες αφού, ούτως ή άλλως, αυτές θα λεηλατηθούν και πάλι από τα αρπαχτικά της κομματικής μηχανής και θα μ' αφήσουν και πάλι στο τέλος με καμιά 50ριά- κι ίσως και 10ρια - ψήφους αφού μέχρι στιγμής δεν βλέπω να υπάρχει λαϊκή βούληση για δυναμική αντίσταση στο κομματικό κατεστημένο.

Γι' αυτό μην λυπηθείτε που δεν θα με ψηφίσετε εσείς που θα θέλατε να με ψηφίσετε. Έτσι κι αλλιώς η ψήφος σας δεν θα μετρούσε και πάλι.

Μήπως μέτρησαν οι εκατοντάδες χιλιάδες ψήφοι που μου δώσατε κατά τις Προεδρικές εκλογές ή μήπως μέτρησαν οι άλλες εκατοντάδες χιλιάδες που μου δώσατε κατά τις Ευρωεκλογές;

Όχι. Τίποτα δεν μέτρησε. Οι ψήφοι που μου έδωσαν εκείνοι ήταν ένα τίποτα σε σχέση με τις ψήφους που μου δώσατε εσείς.

Τι έγιναν οι ψήφοι σας; Τι έγιναν οι ψήφοι που δώσατε στον Ούτοπο; Ξέρετε όλοι τι έγιναν. Τόσο κατά τις Προεδρικές εκλογές όσο και κατά τις Ευρωεκλογές ρίχτηκαν απ' ευθείας είτε στους υδατοφράχτες είτε στους κυβερνητικούς κλιβάνους. Οι ψήφοι που μέτρησαν δεν ήταν παρά εκείνοι που είχαν πάρει μαζί τους οι προεδρεύοντες στα εκλογικά κέντρα. Το πόσες θα έπαιρνε το κάθε κόμμα και ο κάθε υποψήφιος ήταν ήδη προαποφασισμένο από τους κομματικούς αρχηγούς, κι ας το παίζαν κι ας το παίζουν ακόμα αντίπαλοι στις τηλεοράσεις σας. Αυτό που έδειχναν κι αυτό που σας δείχνουν δεν είναι τίποτ' άλλο από καρακιόζιλίκι.

Γι' αυτό φίλοι μου μην σκοτίζεστε όσοι δεν θα μπορέσετε να με ψηφίσετε. Μάλιστα θα έλεγα σ' αυτούς που έχουν την δυνατότητα να με ψηφίσουν να μην με ψηφίσουν εάν αυτό που θέλουν να κάνουν εκείνοι είναι να ψηφίσουν και τίποτ' άλλο. Έτσι κι αλλιώς δεν θα ωφελούσε σε τίποτα η ψήφος τους.

Γιατί σάς λέω: τις ψήφους που θα δώσετε σε μένα θα τις μοιραστούν οι άλλοι μεταξύ τους. Τόκαναν μια και δυο και τρεις φορές και δεν θα το κάνουν τέταρτη; Όχι μόνο τέταρτη φορά αλλά και πέμπτη και έκτη και χιλιοστή φορά θα το κάνουν αφού δεν βρίσκουν αντίσταση.

Ήδη οι κομματικοί και κυβερνητικοί μηχανισμοί στην Πάφο είναι επί ποδός για το πώς θα μου φάνε και πάλι τις ψήφους που θα μου δώσει ο κόσμος της Πάφου χωρίς ν' αφήσουν ίχνη και μάρτυρες της βρωμιάς τους.

Από την μεριά μου θα προσπαθήσω να αμυνθώ όσο μπορώ αλλά αν δεν βρω ανθρώπους να με αντιπροσωπεύσουν στις κάλπες ή αν, από την στιγμή που θα βρω, αρνηθούν να τους δεχθούν και αν, στην συνέχεια, αυτοί οι αντιπρόσωποι απειληθούν και φοβηθούν να καταγγείλουν την παρανομία και την αυθαιρεσία των αρπαχτικών του συστήματος, τότε πió νομίζετε πως θάναι το αποτέλεσμα;

Στον πάτο θα με ρίξουν και πάλι, όπως μου έκαναν με τις Ευρωεκλογές, κι ας είχα το 83% στις πραγματικές - που δεν εμφάνισαν, βεβαίως, ποτέ - δημοσκοπήσεις μόλις στις παραμονές των εκλογών, έστω κι αν μου δώσουν οι Παφίτες το 93%.

Ήδη η πρόθεση τους να λεηλατήσουν και πάλι τις ψήφους μου και να αλλοιώσουν την βούληση τού Παφιακού λαού είναι δεδομένη, είναι σχεδιασμένη και δρομολογημένη και θα κάνουν τα πάντα προκειμένου να πετύχουν τον σκοπό τους χωρίς να διαρρεύσει και να αποκαλυφθεί τίποτα.

Δυστυχώς την πιο ιερή μέρα της δημοκρατίας, την μέρα που κρίνει, αποφασίζει και ψηφίζει

ο λαός, την έκαναν εκείνοι την πιο ανίερη, την πιο βρώμικη και την πιο επαίσχυντη.

Δεν έχω καμιά αμφιβολία για το τι μεθοδεύεται κι αυτή την φορά στην Πάφο. Κι όσο για την υπόλοιπη Κύπρο: μόλις πάρουν χαμπάρι πως σας καλώ σε μποϋκοτάρισμα τών εκλογών - γιατί αυτό σάς προτινώ, κι αυτή την επιλογή δίνω σε σας που θα θέλατε να με ψηφίσετε και όμως δεν θα μπορούσατε να το κάνετε, θα σπεύσουν και πάλι και θα ενώσουν τις δυνάμεις τους οι απατεώνες ώστε να αντιμετωπίσουν την νέα κατάσταση.

Κι αν στο τέλος τής ημέρας φανεί ότι ακούσατε την πρότασή μου και δεν πήγε να ψηφίσει τελικά παρά ένα ποσοστό 10-20%, αυτοί θα το αποκρύψουν από σας και απ' όλο τον κόσμο και θα περάσουν μέσα από τα μέσα επικοινωνίας πως ψήφισε το 80-90% και όχι μόνο το 10 ή το 20%.

Στο μεταξύ θα έχουν πλαστογραφήσει εκατοντάδες χιλιάδες υπογραφές για να καλύψουν τα κενά τους, και πιος από σας θα ψάξει να μάθει αν πήγε τελικά να ψηφίσει ή όχι;

Αυτοί μπορούν να ψηφίσουν για σας, έστω και αν εκείνη την ημέρα ήσασταν κάπου στην Αμερική ή στην Αυστραλία. Στην Ελλάδα το 1974 ψήφισαν και οι πεθαμένοι και δεν θα ψηφίσουν στην Κύπρο οι ξενητεμένοι; Με διαθέσιμη μάλιστα πιά τεχνολογία τότε και πιά σήμερα;

Κι αν μείνουν ασταμάριστα τα εκλογικά σας βιβλιάρια; Πιος σκοτίζεται; Θα τρέξετε μήπως στα δικαστήρια για μια στάμπα; Πού μάλιστα να ψηφίζατε απλά με την παρουσίαση τής ταυτότητας σας;

Σιγά λοιπόν που δεν θα κάλυπταν ένα μποϋκοτάρισμα εκλογών, έστω κι αν αυτό ξεπερνάει το 90%! Γιατί να μην το κάνουν όταν ελέγχουν πλήρως τις εφημερίδες, τα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις, όταν είναι δικός τους όλος ο κρατικός μηχανισμός κι όταν όλα τα κόμματα συνασπίζονται σε μια πανίσχυρη συμμορία για να αντιμετωπίσουν έναν αντίπαλο που γι' αυτούς, προφανώς, είναι πιο επίφοβος και πιο επικίνδυνος κι από τον ίδιο τον ...Αττίλα;

Προσέξτε λοιπόν γιατί όπως λέω σε κείνους που με ψηφίζουν πως δεν ωφελεί η ψήφος τους εάν δεν μετρήσει κιάλας, έτσι λέω και σε σας πως δεν θα ωφελήσει η αποχή σας από την ψηφοφορία εάν ούτε αυτή μετρήσει.

Γι' αυτούς είναι ζήτημα ζωής και θανάτου το να ψεύδονται, να κλέβουν και να παραποιούν την βούλησή σας.

Νάστε σίγουροι λοιπόν πως έτσι όπως έχουν δρομολογημένη την αλλοίωση τής εκλογικής απόφασης τών Παφιτών, έτσι ακριβώς έχουν δρομολογημένη και την αλλοίωση τής στάσης σας για αποχή.

Γι' αυτό λοιπόν πρέπει εκείνη την ημέρα να είσαστε άγρυπνοι. Πρέπει να ελέγχετε και να παρακολουθείτε την κατάσταση και μόλις αντιληφθείτε πως αυτά που θέλουν να περάσουν στα μέσα επικοινωνίας είναι ψεύτικα και απατηλά, τότε βγείτε στους δρόμους και διαδηλώστε όσο χρειαστεί (μία, δύο, τρεις ή δέκα ώρες ή μία, δύο, τρεις ή δέκα μέρες) μέχρι να τους κάνουν να γονατίσουν και να ζητήσουν έλεος, μέχρι να παραιτηθούν ή μέχρι να τα μαζέψουν και να πάνε στον διάολο.

Κάθε παράταση ζωής και ισχύως που δίνετε στους απατεώνες θα την πληρώνετε εσείς καθημερινά με αρώστια και με δυστυχία. Αν λοιπόν και αυτή την φορά επιχειρήσουν να κάνουν τις ίδιες πουστιές και τις ίδιες μπαγαποντιές, τότε οπωσδήποτε θα χρειαστεί να κάνουμε μια Επανάσταση, τίποτα περισσότερο αλλά και τίποτα λιγότερο από μια Επανάσταση. Κρατήστε την στην αρχή σε ήπια μορφή αλλά αν χρειαστεί βάψετε την στο αίμα τους. Αν θα είναι ειρηνική ή αν θα είναι αιματηρή εξαρτάται από κείνους αλλά σίγουρα η Επανάσταση σας αποτελεί πλέον αναγκαιότητα.

Αν θα τους ανεχθείτε, αν θα ανεχθείτε τις βρωμιές τους για άλλα δύο, πέντε, δέκα ή εκατόν χρόνια, αυτό εξαρτάται απόλυτα από σας.

Λέω και τώρα αυτό που έλεγα και παλιά: μόνο η δειλία σας τους κρατάει, έτσι όπως μόνο

το θάρρος σας θα τους συντρίψει. Ούτως ή άλλως εγώ πιστεύω πως οιαδήποτε μέρα αποφασίσετε να τους αποτινάξετε, μπορείτε να το κάνετε, έχετε κάθε δικαίωμα να το κάνετε, αφού η απάτη που έγινε εις βάρος σας και εις βάρος τής δημοκρατίας είναι για όλους σας κάτι παραπάνω από γνωστή και δεδομένη.

Τι περιμένετε; Να αφήσουμε την γενιά τού Παπαδόπουλου και του Χριστοφια και του Αναστασιάδη να αφανισθεί διά της φυσικής διαδικασίας με την ελπίδα πως η γενιά τών διαδόχων θα φανεί πιο έντιμη και πιο δημοκρατική;

Ας μην είμαστε αφελείς. Δεν βλέπετε τι γίνεται; Δεν τους ακούτε στις τηλεοράσεις σας; Δείχνει κανείς απ' αυτούς την πρόθεση να αντιταχθεί στις σκευωρίες τού κομματικού τους ηγέτη;

Κάθε άλλο. Πιος θα τολμήσει να αποστατήσει; Τότε άλλωστε ο Αναστασιάδης: «όλοι γνωρίζουν την τύχη τών αποστατών». Αλλά εμείς δεν το ξέρουμε τάχα πως ο υπάκουος σκύλλος ανεβαίνει, αναρριχάται, τρώει και χορταίνει, κι ο ανυπάκουος κατεβαίνει, καταποντίζεται και ψοφάει της πείνας;

Έχοντας λοιπόν γνώση τών δεδομένων δεν μπορούμε παρά να αναμένουμε πως ο ένας σκύλλος θα διαδεχθεί τον άλλο σκύλλο, ο ένας κλέφτης θα διαδεχθεί τον άλλο κλέφτη, ο ένας ψεύτης τον άλλο ψεύτη, ο ένας χεσμένος τον άλλο χεσμένο, και το ένα καθήκι το άλλο, βεβαίως, καθήκι, και ούτω καθεξής.

Είπαμε: είναι δύσκολο για έναν ωραίο, άξιο και αξιοπρεπή ηγέτη ν' αφήσει έναν αντάξιο διάδογό του, όμως τι το πιο εύκολο από το να διαδεχθεί ένα καθήκι το άλλο καθήκι, ο ένας σκύλλος τον άλλο σκύλλο, ο ένας κλέφτης τον άλλο κλέφτη κοκ; Δυστυχώς είναι οι τόποι γεμάτοι, είναι, θάλεγε, πανταχού παρόντες.

Να έχετε υπόψιν λοιπόν πως αυτή την φορά πρέπει να τους μπειτε, πρέπει να τους κάνετε να χεστούν, πρέπει να τους κάνετε να νιώσουν πως είναι πολιορκημένοι από παντού και πως έχουν να κάνουν όχι μόνο με έναν Ούτοπο αλλά με χιλιάδες και με εκατοντάδες χιλιάδες.

Δώστε τους να καταλάβουν πως εσείς είσαστε οι δυνατοί, πως εσείς θα αναδείξετε τούς αρχηγούς σας και εσείς θα καθορίσετε το μέλλον σας και όχι οι άχρηστοι τού συστήματος.

Έτσι κι αλλιώς το μόνο καλό που μπορούν να προσφέρουν σ' αυτό τον κόσμο είναι - έστω και μολυσμένη κι αυτή από τα φάρμακα -η κοπριά και η μίλλα τους. Σε τίποτε άλλο δεν μας χρειάζονται. Ήδη τραβήξαμε πολλά απ' αυτούς.

Προσέξτε γιατί αν θα χτυπήσετε αυτή την φορά (που πρέπει να χτυπήσετε, έχετε καθήκον να χτυπήσετε απέναντι σε σας, στα παιδιά σας, στους φίλους σας, απέναντι στις νέες γενιές) πρέπει να το κάνετε όσο το σίδερο είναι ζεστό, πρέπει να το κάνετε χωρίς αναβολές και αργοπορίες.

Γιατί αν αργήσετε να το κάνετε θα κρυάνετε, και σεις και το σίδερο, οι τηλεοράσεις θα σας βομβαρδίζουν με ψευτιές, τα ράδια με ψευτιές, οι εφημερίδες πάλι με ψευτιές και εσείς θα πάρετε τις ψευτιές για αλήθειες αφού εγώ που θα ξέρω την αλήθεια δεν θα έχω το μέσον να σας την πω και έτσι θα μείνετε και πάλι εσείς με την πλάνη και με το βούρκο σας και εγώ με τον καημό και με το παράπονο μου ως την επόμενη εκλογική μάχη.

Προς Θεού όμως: μην αναβάλετε κι αυτή την φορά το χτύπημα. Μην τους φοβηθείτε, μην τους πιστέψετε και μην τους υπακούσετε. Είναι άχρηστοι, ύπουλοι, υποκριτές κι ανάξιοι, και για όσα σάς έκαναν ως τώρα έπρεπε νάταν από καιρό στην φυλακή όλοι τους, από τον έναν «Πρόεδρο» ως τον άλλον, από τον έναν αντιπρόεδρο ως τον άλλον και από τον έναν προεδρεύοντα ως τον άλλον.

Το πόσο πολύ τους έχετε αηδιάσει όλους το ξέρετε, κι όμως δεν κάνατε ακόμα τίποτα για να τους ξεφορτωθείτε. Κάντε το τώρα λοιπόν, ιδού η ευκαιρία, χτυπήστε τώρα και μην ξεχνάτε: το δικό μας χτύπημα θα είναι ευλογημένο απο τον Κύριο τών Πάντων, κι αυτό το χτύπημα κανένas στρατός και καμιά αστυνομική δύναμη δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει.

Από την στιγμή (λοιπόν) που έχουμε δοκιμάσει όλα τα νόμιμα και ειρηνικά μέσα και εκείνοι μάς αφανίζουν, μας μηδενίζουν και μας εκμηδενίζουν με δόλια και παράνομα μέσα, από την στιγμή που η δημοκρατία ποδοπατείται και δολοφονείται απ' αυτούς που είναι εντεταλμένοι και εκμισθωμένοι για να την υπηρετούν, να την προστατεύουν και να την προάγουν, τότε βεβαίως η πάλη για την επικράτηση μας πάνω στους άδικους και πάνω στους παράνομους, πάνω στους ψεύτες και πάνω στους άφρονες πρέπει να μεταφερθεί σ' ένα άλλο επίπεδο, πρέπει να τροποποιηθεί έτσι ώστε να πετύχουμε το αποτέλεσμα και τον αντικειμενικό στόχο που έχουμε τάξει στον εαυτό μας και στον λαό που μας ενέπνευσε αυτό τον αγώνα.

Η μόνη ελπίδα και διέξοδος που απομένει, μια διέξοδος που την επιβάλλει το δίκαιο της ανάγκης, είναι η Ειρήνη να κάνει τόπο στον **Πόλεμο** και στην **Επανάσταση**.

Να την κάνω μόνος μου αυτή την Επανάσταση δεν μπορώ. Ότι ήταν να κάνω μόνος μου το έκανα από καιρό, και με το παραπάνω μάλιστα. Την προσωπική μου Επανάσταση την έκανα εδώ και δεκαετίες. Τώρα χρειαζόμαστε μια συλλογική, ομαδική και λαϊκή επανάσταση.

Το να αφεθούμε στο ρεύμα τού συστήματος και στις κατεργαριές τών απατεώνων ισοδυναμεί με αυτοκτονία. Από την στιγμή που εκείνοι ξεπέρασαν κάθε όριο και από την στιγμή που δεν βλέπουμε ν' αντέχουμε άλλο, τότε οφείλουμε να επέμβουμε δυναμικά για να φέρουμε τις ισορροπίες στην πατρίδα μας και στον κόσμο.

Χρειάζεται, σάς λέω, μια Επανάσταση, κι αυτή η Επανάσταση πρέπει να γίνει τώρα, και πρέπει να γίνει από σας Κύπριοι. Αυτή η Επανάσταση είναι χρέος και καθήκον δικό σας. Ακόμα κι αν μπορούσα να την κάνω με έναν άλλο λαό ή με μισθοφόρους, εγώ νομίζω πως πρέπει να με εμποδίσετε και έτσι να μου μιλήσετε: όχι κ. Ούτοπε, αυτή είναι δική μας υπόθεση.

Ναι λοιπόν: έτσι θέλω να την δείτε: σαν δική σας υπόθεση, και έτσι να την κάνετε: με χαρά και με ενθουσιασμό. Τέτιες υποθέσεις δεν λαχαινούν διο φορές σ' έναν λαό.

Έχετε, σάς λέω, χίλιες δικαιολογίες για να την κάνετε τώρα. Ήδη αργήσατε πολύ αλλά ας παρηγορηθούμε με το «καλύτερα αργά, παρά ποτέ». Οργανώστε την λοιπόν αυτή την επανάσταση και προχωρήστε την. Την χρωστάτε σε σας, την χρωστάτε στην γενιά την δική σας, την χρωστάτε στις γενιές που θα έρθουν μετά από την δική σας αλλά και σε κείνες, ακόμα, που ήρθαν πριν από την δική σας.

Μην τους φοβηθείτε, δείξετε θάρρος (αλλά και πελλάρα, αν χρειαστεί). Αν αντίληφθούν ότι τόχετε, τότε είναι χαμένοι από χέρι. Μόνο σ' αυτό το θάρρος μπορώ να ελπίζω, και γω και σεις.

Όμως νομίζω πως σας είπα αρκετά. Θα κλείσω με κάτι που το έχω πει και ξαναπεί και θα το λέω σε κάθε ευκαιρία αφού, ότι κι αν πούμε, αυτό είναι το κλειδί για την νίκη τους ή για την νίκη μας, κι αυτό ισχύει τόσο στις στρατιωτικές μάχες όσο και στις ιδεολογικές, τόσο στις πολεμικές όσο και στις πολιτικές.

Είναι αυτό: ο φόβος τους πρέπει να μετατραπεί σε τρόμο για να νικήσετε.

Ακούστε με λοιπόν, βοηθήστε με και ενισχύστε με ώστε να υπερικήσω πάνω στους πανούργους αυτού του τόπου, βοηθήστε με να νικήσω κατά τρόπο στρατηγικό τούς εχθρούς σας και τότε θα σας δώσω -γιατί γι' αυτά, κυρίως, παλεύω - το καλό και το ωραίο, το ευχάριστο και το ωφέλιμο σε όλες του τις διαστάσεις: πολιτικές, κοινωνικές, εργασιακές, στεγαστικές, αθλητικές, διατροφικές, καλλιτεχνικές και, βέβαια, ...ερωτικές διαστάσεις...

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία.

Κύπριοι αστυνομικοί, αρνηθείτε να υπακούσετε σε παράνομες διαταγές. Αρνηθείτε να μεταφέρετε και να παραδώσετε για καταμέτρηση άλλες ψήφους εκτός από τις ψήφους τού λαού. Αρνηθείτε να συμπράξετε και να συγκαλύψετε οποιαδήποτε παρανομία.

Κύπριοι προεδρεύοντες, αρνηθείτε να παραλάβετε και να καταμετρήσετε άλλες ψήφους εκτός από τις ψήφους τού λαού. Ο λαός που σας πληρώνει, γιατί αυτός, ο λαός, σας πληρώνει και όχι ο Παπαδόπουλος, ο Χριστοφίας ή ο Αναστασιάδης αφού κι αυτούς ο ίδιος ο λαός τούς πληρώνει, έχει, δικαιολογημένα πιστεύω, την απαίτηση να σεβασθείτε την απόφαση του.

Καθώς ξέρετε ο λαός αποτελείται από ενήλικες ανθρώπους, και χιλιάδες μάλιστα απ' αυτούς είναι απόφοιτοι Πανεπιστημίων. Μην τους μεταχειρισθείτε λες κι είναι απόφοιτοι βρεφοκομείων, νηπιαγωγείων ή φρενοκομείων. Κανείς δεν μπορεί να σας εξουσιοδοτήσει να παραποιήσετε την βούληση τού λαού.

Δεχθείτε επίσης κατά την καταμέτρηση τούς αντιπροσώπους τών αφανών υποψηφίων. Ο νόμος και η δημοκρατία τούς δίνει το δικαίωμα να έχουν αντιπροσώπους. Μην τους το στερήσετε εσείς επειδή αυτό σάς είπαν οι πολιτικοί άρχοντες να κάνετε. Παράνομα σάς ζήτησαν εκείνοι να κάνετε κάτι τέτιο, και παράνομα θα τους υπακούσετε εσείς.

Κύπριοι παρατηρητές σημειώστε και σεις ότι πληρώνεστε από τον λαό για να επιτηρείτε έτσι ώστε να γίνουν όλα σύμφωνα με τον νόμο. Μην καλύψετε τούς προεδρεύοντες όταν θα παίρνουν την κάλπη όπου ψήφισε ο λαός για να φέρουν μια άλλη με ψήφους που δεν έδωσε ο λαός αλλά η συμμορία τού Παπαδόπουλου, του Χριστοφία και του Αναστασιάδη.

Μην επιτρέψετε επίσης ν' αδιάσει η αίθουσα από δημόσιους λειτουργούς για να μην έχει ο προεδρεύων μάρτυρες όταν θα αδιάζει την κάλπη με τις ψήφους τού λαού και θα ρίχνει μέσα άλλες ψήφους για καταμέτρηση γιατί είναι κι αυτό εξίσου παράνομο.

Αρνηθείτε να συγκαλύψετε κάθε παρανομία, είτε την κάνουν προϊστάμενοι σας είτε όχι.

Κύπριοι δημόσιοι υπάλληλοι, όσοι από σας θα εργάζεστε την ημέρα τών εκλογών, μην κλείσετε τα μάτια όταν θα σηκώσουν την κάλπη από την αίθουσα ψηφοφορίας για να την ετοιμάσουν, τάχα, μέχρι να πειτε τον καφέ σας και μην εγκαταλείψετε την αίθουσα για την καντίνα μέχρι να «ετοιμάσουν» την κάλπη γιατί ξέρετε ολοι τι ετοιμασία θα της κάνουν.

Αυτό αποτελεί συγκαλύψη τής παρανομίας και είναι κι αυτό εξίσου παράνομο. Σεβασθείτε τον κόσμο που πέρασε από κει, που σας έσφιξε, πιθανότατα, το χέρι και ψήφισε αυτό που ψήφισε. Πολλοί απ' αυτούς είναι γνωστοί σας, είναι γείτονες σας, συγχωριανοί σας, ίσως και φίλοι σας, και είναι απαίτηση τους να δοθούν οι ψήφοι τους σε κείνους που αποφάσισαν οι ίδιοι. Δεν είναι δίκαιο να επιτρέψετε στους προεδρεύοντες να παραποιήσουν την βούληση και την ψήφο τών συνανθρώπων σας. Θυμηθείτε και σεις πως η δημοκρατία και ο λαός σας πληρώνει -γιατί αυτός είναι που πληρώνει και σας- ακριβώς για να σεβασθείτε την απόφαση και την ψήφο του.

Κύπριοι δημοσιογράφοι μην ψεύδεσθε, μην παραπληροφορείτε και μην κοροϊδεύετε τον λαό. Αρνηθείτε να υποκύψετε στις πιέσεις τών εργοδοτών σας και δώστε την παραίτηση σας αν δείτε ότι στήνεται ένα ανάνδρο και πρόστυχο παιχνίδι εις βάρος τού λαού. Δώστε ένα μήνυμα σ' αυτούς που επειδή έχουν τα λεφτά και την εξουσία νομίζουν πως μπορούν να κλέβουν, να ψεύδονται και να συμπράττουν σ' ένα έγκλημα εις βάρος τού λαού και της δημοκρατίας. Σεβαστείτε τόν λαό τού οποίου αποτελείτε και σεις ένα μέρος.

Επίσης: μην προσέχετε και μην προβάλλετε τούς άδικους απλά και μόνο γιατί είναι ισχυροί και επιφανείς και μην αγνοείτε τούς αδικημένους επειδή η αδικία που έγινε εις βάρος τους τούς άφησε ανίσχυρους και αφανείς.

Κύπριοι άπαντες: εργάτες, γραφείς, γεωργοί, οδηγοί, οικοδόμοι, ξυλουργοί, σιδεράδες, φοιτητές, δάσκαλοι, καθηγητές, ιδιωτικοί ή κρατικοί υπάλληλοι και και και, βλέπετε πως προσπαθώ να τους εξηγήσω το σωστό, να τους συνετίσω, να τους ενθαρρύνω ώστε να μην κάνουν και να μην επιτρέψουν καμιά παρανομία εις βάρος σας. Το κάνω γραπτώς αλλά το κάνω και προφορικός όταν μου δοθεί η ευκαιρία.

Νομίζετε όμως ότι θα ακούσουν τον Λόγο μου, θα πεισθούν από τα επιχειρήματα μου ή θα τα αγνοήσουν τελείως και θα αρκεσθούν να υπακούσουν στις εντολές τών ισχυρών;

Θα αρνηθούν μήπως αυτή την φορά να παρανομήσουν και να αλλοιώσουν την λαϊκή βούληση;

Να σας πω: δεν μου φαίνεται κάτι τέτιο. Κάθε άλλο. Το γεγονός μάλιστα ότι αυτοί που θα κάνουν την παρανομία είναι χιλιάδες και το γεγονός ότι καλύπτονται πλήρως από εκείνους που τους κατευθύνουν στην παρανομία δεν πρόκειται να κάνει κανέναν τους να πεισθεί από τα επιχειρήματα μου, να σεβασθεί την απόφαση τών συμπατριωτών του και να αρνηθεί να υπακούσει στις διαταγές που έρχονται από τα ανώτατα κυβερνητικά και κομματικά δώματα.

Είναι απόλυτα προφανές το αντίκρουσμα που θα έχει η έκκληση μου. Θάνατι ακριβώς σαν «βοή βοώντος εν την ερήμω». Χαμένος ο κόπος που την γράφω ή που την λέω, χαμένο και το χρήμα που θα ξοδέψω για να την τυπώσω και χαμένα και τα τρεχάματα μου για να τους την δώσω.

Κι αν είχαν στην αρχή έναν λόγο για να μην με ακούσουν και να παρανομήσουν (γιατί ήθελαν, τάχα, οι χεσμένοι να σώσουν τούς θεσμούς), τώρα έχουν κι έναν επιπλέον λόγο. Γιατί αν με ακούσουν και δεν παρανομήσουν τώρα, θα αποδειχθεί ότι παρανόμησαν κατά τις Ευρωεκλογές, παρανόμησαν κατά τις Προεδρικές εκλογές και παρανόμησαν και κατά τις Βουλευτικές εκλογές.

Εδώ που τα λέμε όμως οιαδήποτε αντίδραση στην παρανομία θα ήταν αυτοκτονία. Γιατί αυτός που θα έλεγε να αντιδράσει πού θα έκανε την καταγγελία του; Στην αστυνομία; Μα η αστυνομία είναι μέρος τής βρωμιάς. Τα χέρια τού αρχηγού και του υπαρχηγού και του βοηθού αρχηγού και όλων των αστυνομικών διευθυντών είναι χωμένα ως πάνω μέσα στην βρωμιά.

Να την κάνει στον βοηθό Έπαρχο, στον Έπαρχο, στον Υπουργό Εσωτερικών ή μήπως στον... Πρόεδρο; Για όνομα τού Θεού! Μα αφού αυτοί είναι που κατευθύνουν την βρωμιά. Αυτοί τύπωσαν τα διπλά ψηφοδέλτια από τα οποία τα μισά είναι αυτά που θα ψηφίσει το κορόιδο ο λαός και που ή θα καούν ή θα ριχτούν στους σκυβαλότοπους ή στους υδατοφράχτες στο τέλος τής ίδιας κιάλας ημέρας, και τα άλλα μισά είναι εκείνα που θα παραδώσουν στον προεδρεύοντα προς καταμέτρηση μετά το τέλος τής ψηφοφορίας. Δίο ή τρία λεπτά είναι αρκετά για να αδιάσει μια κάλπη με τα άλφα ψηφοδέλτια και να γεμίσει με τα βήτα. Αν θα πάρουν την κάλπη μακριά από μάρτυρες ή αν θα πάρουν τούς μάρτυρες μακριά από την κάλπη, είναι δευτερεύον.

Είτε το ένα γίνει, είτε το άλλο, ο σκοπός τους είναι να κάνουν και να δουν την βρωμιά οι λιγότεροι δυνατόν άνθρωποι ούτως ώστε να μην λέγονται ύστερα ψίθυροι για τα όσα έγιναν.

Βλάκες δεν είμαστε. Λίγους λογικούς και μαθηματικούς συλλογισμούς μπορούμε να τους κάνουμε και έτσι μπορούμε να πούμε για το τι έγινε με μαθηματική, σχεδόν, ακρίβεια.

Τι νομίζουν; Επειδή δεν γράφουν οι εφημερίδες για την βρωμιά τους και επειδή δεν μιλάνε γι' αυτήν τα ράδια και οι τηλεοράσεις νομίζουν πως δεν έγινε κιάλας;

Όλοι ξέρουν τι έγινε. Όλοι ξέρουν πού ζούνε και με πους έχουν να κάνουν. Όλοι ξέρουν πώς εξαγοράστηκαν τα μέσα επικοινωνίας και οι εταιρίες δημοσκοπήσεων κι όλοι ξέρουν πώς εκβιάστηκαν και πώς απειλήθηκαν όσοι έκαναν ν' αντιδράσουν. Όλοι ξέρουν πώς λειτουργεί το κομματικό σύστημα και όλοι ξέρουν πώς ο Τάσος Παπαδόπουλος μετέτρεψε την «μπατανία» που παρέλαβε από τον Γλαύκο Κληριδη σε «απατεωνία».

Αλίμονο σε κείνον που θα φέρει όλους εκείνους τούς αχρείους στο σημείο να συνασπισθούν εναντίον του. Άσχημα την έχει. Θαμμένος θα μείνει όσο θα ζει, θαμμένος, κλεμμένος, γελασμένος και εξευτελισμένος. Δυστυχώς έτσι είναι τα πράγματα στην Κύπρο την θαλασσοφίλητη, πολύ δυστυχώς.

Δεν θα τα βάλουμε όμως κάτω. Όσο κρατάμε ακόμα κάτω από αυτό τον ουρανό, όσο αναπνέουμε και όσο υγαιίνουμε, όσο υπάρχουμε και θέλουμε, όσο νιώθουμε στην ψυχή μας την αγάπη και την αγωνία των συνανθρώπων μας και κρατάμε ακόμα λίγες δεκάρες για να δώσουμε στον κόσμο το μήνυμά μας, δεν θα τα βάλουμε κάτω. Όσο πιστεύουμε πως η αλήθεια μας μπορεί να νικήσει το ψέμα τους κι όσο πιστεύουμε πως το καθαρό όνειρό μας μπορεί να νικήσει την βρώμικη πραγματικότητα τους, δεν θα τα βάλουμε κάτω.

Όσο κρατάμε μεις θα κρατάει και το όνειρο μας, κι όσο ελπίζουμε εμείς θα ελπίζει και το όνειρό μας. Μόνο εμείς, με την ανάσα, με την ζωή και με τον αγώνα μας, μπορούμε να του δώσουμε διέξοδο.

Ιδού λοιπόν η ευκαιρία του. Ιδού η ευκαιρία να δώσει ο λαός το μήνυμά και την εντολή του. Μην την αφήσετε κι αυτήν να πάει χαράμι, μην την αφήσετε κι αυτήν να φύγει έτσι όπως έφυγαν και οι άλλες. Από σας εξαρτώνται όλα. Εσείς είστε η δύναμη και εσείς μόνο μπορείτε να επιβάλετε την δικαιοσύνη σας πάνω στην άφρονη και άνομη κλίκα των κομματικών και κυβερνητικών αρχόντων.

Αν θέλετε λοιπόν να πετύχετε μια «κατά κράτος» νίκη πάνω σ' αυτή την δικτατορική κλίκα κι αν θέλετε να την δώσετε τώρα, τότε δώστε προσοχή στην πρόταση που έχω για σας.

Δυστυχώς λόγω τής φύσης αυτών των εκλογών δεν μπορώ να είμαι υποψήφιος παρά μόνο σε μια επαρχία, κι επί του προκειμένου, στην Πάφο.

Μην ανησυχείτε όμως εσείς που δεν θα έχετε την ευκαιρία να με ψηφίσετε γιατί έχω και για σας επιλογή, και ειν' αυτή: μην πάτε να ψηφίσετε, μουκοτάρετε τις εκλογες εκεί που δεν είμαι υποψήφιος. Δείξτε τους, γιατί θέλω να τους το δείξετε, έτσι πως η Πάφος ψηφίζει γιατί έχει μια ουσιαστική επιλογή και πρόταση μπροστά της και πως η υπόλοιπη Κύπρος δεν ψηφίζει γιατί δεν έχει καμιά ουσιαστική επιλογή και πρόταση μπροστά της.

Έτσι τουλάχιστον θα ξέρετε από πριν και απ' έξω το αποτέλεσμα χωρίς να φτάσουμε στην απάτη τής «καταμέτρησης».

Προσέξτε όμως: προπαγανδίστε και επιτηρήστε το μουκοτάζ και κοιτάξτε να μην πλασάρουν και πάλι παραμύθια στα μέσα επικοινωνίας. Όλα να τα περιμένετε απ' αυτούς.

Πιος τους εμποδίζει να μεταδώσουν πως ψήφισε το 80% έστω κι αν ψήφισε μόνο το 20%; Κανένας δεν τους εμποδίζει. Είπαμε: εκείνοι παπάδες, εκείνοι νταντάδες.

Παλέψτε λοιπόν για το μουκοτάζ, παλέψτε για την αποχή. Κι αν δείτε πως νίκησε και πλειοψηφισε η αποχή -που πρέπει να πλειοψηφίσει- τότε φάτε τους. Μην χρονοτριβήσετε και μην τ' αναβάλετε. Μόνο φάτε τους.

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

*«Δεν θέλω άλλους μπράβους. Προτιμώ
τούς δικηγόρους. Πετυχαίνω περισσότερα μ' αυτούς».
Από τον τελευταίο Νονό*

Κείμενο υπ' αριθμόν Τεσσερα.

Κύπριοι, αυτοί -και όχι μόνο - οι άνθρωποι -τους αναγνωρίζετε; Γόηδες ε; -συνωμότησαν και χρησιμοποίησαν κατά τρόπο ληστικό και παράνομο όλους τούς κρατικούς και κομματικούς μηχανισμούς και σας φόρτωσαν για Πρόεδρο έναν υποψήφιο που δεν πήρε παρά το 14% τών ψήφων σας.

Και το χειρότερο απ' όλα είναι πως αυτοί οι άνθρωποι παρέσυραν και κατεύθυναν χιλιάδες συμπατριώτες σας ώστε να παρανομήσουν και κείνοι και να συγκαλύψουν και κείνοι αυτό το έγκλημα που έγινε εις βάρος σας, και όχι μόνο μια φορά αλλά τρεις φορές ως τώρα (η πρώτη σε τοπική κλίμακα, στην Πάφο, και οι άλλες δύο σε παγκύπρια κλίμακα).

Έγινε καμιά δικαιοσύνη από τότε; Καμιά. Υπέστησαν καμιά τιμωρία, καμιά κύρωση ή, έστω, καμιά επίπληξη; Καμιά, απολύτως καμιά. Αντίθετα περνούν και προχωρούν αλώβητοι, κύριοι με τα όλα τους, κούμπες άπαντες όλοι τους, κυρίαρχοι όλοι στο πολιτικό παιχνίδι, αθώοι και ανίдеοι, θάλεγες, για το πιο μεγάλο έγκλημα που μπορεί να γίνει ενάντια σε μια δημοκρατία και σ' έναν λαό.

Αυτοί πιστεύουν -και θα το πιστεύουν ως ότου τούς αλλάξετε εσείς την πίστη- πως αφού δεν αναφέρεται το έγκλημα τους στις τηλεοράσεις, στις εφημερίδες και στα ράδια, είναι σαν να μην έγινε ποτέ και πως αφού δεν εμφανίζομαι εγώ σ' αυτά είναι σαν να μην υπάρχω καν.

Κι όμως το ξέρετε όλοι πως υπάρχω ακόμα, είμαι ζωντανός και κρατιέμαι ακόμα -όπως κι αν κρατιέμαι- όπως ξέρετε όλοι πως το έγκλημα τους έγινε και ξανάγινε και ξανάγινε. Το έγκλημα τους είναι γεγονός, κι είναι το πιο βαρυσήμαντο γεγονός τής σύγχρονης Κυπριακής Ιστορίας.

Αραγε εσείς που το ξέρετε αυτό δεν θα θέλατε να σπάσετε τα μούτρα τους κάθε φορά που καμώνονται λες και δεν έγινε και δεν έκαναν τίποτα, λες κι ήταν σκύλλος ο άνθρωπος που καταλήστευσαν και λες κι ήταν ένα κοπάδι σκύλλων ο λαός που εξαπάτησαν;

Προσέξτε τους Κύπριοι γιατί αυτά που έκαναν ετοιμάζονται να τα κάνουν και πάλι. Μην έχετε γι' αυτό καμιά απολύτως αμφιβολία. Κανείς δεν μετάνιωσε, κανείς δεν νιώθει τύψεις και κανείς δεν θα κοιτάξει να καθαρίσει τα χέρια του παρά θα τα βρωμίσει ακόμα περισσότερο.

Αυτοί οι άνθρωποι (δικηγόροι στην πλειοψηφία τους) είναι οι αρχιμαφιόζοι τού Κυπριακού πολιτικού βίου, οι αρχιγραμματείς και οι αρχιφαρισσαίοι και μεταξύ τους έχουν φτιάξει μια

καλοστημένη συμμορία που νέμεται την δημοκρατία και τους θεσμούς.

Αυτοί κι αν είναι ένοχοι έσχατης προδοσίας.

Μην παρασύρεστε από τις περί ανέμων και υδάτων κοκορομαχίες που προβάλλονται στα ράδια και στις τηλεοράσεις σας. Στην ουσία όλοι είναι οι ίδιοι ψεύτες και οι ίδιοι απατεώνες που θέλουν να τραβήξουν την προσοχή σας μακριά από τα γεγονότα και από την πραγματικότητα.

Κανείς τους δεν νιάζεται για τον λαό και κανείς τους δεν ξέρει τι χρειάζεται ο λαός αφού ούτε και κείνοι δεν ξέρουν τι χρειάζονται οι ίδιοι.

Κανείς τους δεν αγαπάει τον λαό. Αντίθετα μισούν τον λαό και αυτό που αγαπάει ο λαός και απόδειξη γι' αυτό είναι αυτά που έκαναν εις βάρος τού λαού.

Κι άραγε με πίο δικαίωμα και με πίο δίκαιο; Με πίο νόμο και με πιά εντολή; Ή μήπως αυτοί είναι πάνω από τον νόμο; Είναι πάνω από την δικαιοσύνη; Είναι πάνω από την δημοκρατία και πάνω από τον λαό;

Εγώ πιστεύω -ή κάνω λάθος;- πως μ' αυτά που έκαναν είναι σαν νάχουν προδώσει την πατρίδα και τους συμπατριώτες τους όχι μια φορά αλλά δέκα και είκοσι και τριάντα και χίλιες τριάντα φορές.

Κι όμως θριαμβεύουν οι προδότες τού λαού, κυβερνούν οι ληστές τού λαού, προβάλλονται οι ψεύτες και οι απατεώνες, διαφεντεύουν οι άχρηστοι και οι ανίκανοι, νομοθετούν και προστάζουν οι χαμένοι και ηττημένοι και βασιλεύουν οι φονιάδες τού πιο ωραίου ονείρου.

Τι νομίζετε πως τους αξίζει να πάθουν γι' αυτά, και πιος νομίζετε πως είναι ο πιο αρμόδιος για να τους κάνει να τα πάθουν; Εγώ μήπως -ένας άνθρωπος ανίσχυρος και μόνος- ή ο λαός, ο πιο ισχυρός φορέας τής δημοκρατίας; Γιατί από τον λαό είναι που πηγάζει η ισχύς. Κανένας άνθρωπος δεν είναι ισχυρός από μόνος του, όση δύναμη και αν έχουν οι ιδέες του. Την πραγματική δύναμη και ισχύ την παίρνει με την απόφαση, την βούληση και την ψήφο τού λαού.

Σεβάστηκαν όμως αυτοί την βούλησή σας; Σεβάστηκαν την ψήφο σας; Κάθε άλλο. Το πώς μεταχειρίστηκαν την βούληση και την ψήφο σας κατά τις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις το ξέρετε, κι όποιος δεν το ξέρει είναι γιατί δεν θέλει να το ξέρει. Ούτε κουρέλια κι ούτε κωλόχαρτα νάταν.

Για ότι έκαναν όμως πρέπει κάποτε να πληρώσουν. Δεν νομίζετε; Αναλάβετε τους λοιπόν. Είναι δικοί σας. Εσάς, τις δικές σας ψήφους δηλαδή, έκλεψαν. Εσείς πρέπει να τους δικάσετε, εσείς πρέπει να απονεμίσετε δικαιοσύνη, και νά που μ' αυτές τις εκλογές έχετε την ευκαιρία.

Αν θα φερθείτε μικρόψυχα ή μεγαλόψυχα, εξαρτάται από σας. Για να συνεχίσω όμως εγώ μαζί σας, τότε θα πρέπει τουλάχιστον να φερθείτε δίκαια, κάτι που, όπως και να το δω, δεν μπορώ να δεχθώ πως μπορούν να παραμείνουν αυτοί οι άνθρωποι σ' αυτό τον τόπο. Με καταλαβαίνετε.

Εγώ σας λέω ότι έχω να σας πω. Από δω και πέρα κάντε ότι νομίζετε. Αν θέλετε να τους φορτωθείτε για άλλα πέντε, δέκα ή είκοσι χρόνια, φορτωθείτε τους. Αν θέλετε να τους ανεχθείτε για άλλα πέντε, δέκα ή είκοσι χρόνια, ανεχθείτε τους. Χαλάλι σας.

Εγώ σας το ξαναλέω: αν δεν τους αναλάβετε εσείς, αν δεν τους βάλετε σε τάξη εσείς κι αν δεν τους εξαφανίσετε εσείς απ' αυτό τον τόπο, εμένα ξεχάστε με.

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Κείμενο υπ' αριθμόν Πέντε.

Κύπριοι, αν ακούτε ή αν βλέπετε τις δημοσκοπήσεις που σερβίρουν στα μέσα επικοινωνίας θα προσέξατε και πως το ΑΚΕΛ κρατάει ένα ποσοστό γύρω στο 32%, ο Δημοκρατικός Συναγερμός ένα ποσοστό γύρω στο 31%, το Δημοκρατικό Κόμμα ένα ποσοστό γύρω στο 20%, η ΕΔΕΚ ένα ποσοστό γύρω στο 6%, και τα υπόλοιπα κόμματα το υπόλοιπο ποσοστό.

Έτσι κι έτσι λοιπόν όλα τα ποσοστά είναι κρατημένα και αν πιστέψουμε τις εταιρίες δημοσκοπήσεων, αν πιστέψουμε τις εφημερίδες, τα ράδια και τις τηλεοράσεις, τότε δεν περισσεύει τίποτα για τον Ούτοπο.

Ανταποκρίνονται όμως όλες αυτές οι δημοσκοπήσεις στην πραγματικότητα; Να σας πω: ναι, πιστεύω πως ανταποκρίνονται στην περίπτωση που δεν είμαι εγώ υποψήφιος. Στην περίπτωση όμως που είμαι εγώ υποψήφιος, τότε βεβαίως δεν ανταποκρίνονται.

Για μένα λοιπόν που, σαν ο υπ' αριθμόν ένα ενδιαφερόμενος, ξέρω καλά όλο το παρασκήνιο των τελευταίων εκλογικών αναμετρήσεων, όλες αυτές οι δημοσκοπήσεις που σας σερβίρουν προετοιμάζουν απλώς την καινούρια εκλογική απάτη που στήνεται εις βάρος σας με μαθηματική ψυχρότητα.

Βέβαια αυτή η καινούρια εκλογική απάτη δεν θα είναι παρά η συνέχεια των παλιών εκλογικών απατών που οδήγησαν στην ανάδειξη παράνομων Βουλευτών, παράνομου Προέδρου και παράνομων Ευρωβουλευτών.

Δυστυχώς για μένα και για σας, σας κυβερνούν άνθρωποι που στην καλύτερη περίπτωση δεν πήραν ούτε το ένα πέμπτο των ψήφων που πήρα εγώ.

Αυτή είναι, φίλοι μου, η αλήθεια, όμως δεν είναι στις προθέσεις μου να σας δώσω μέσα απ' αυτό το κείμενο τις πληροφορίες που συνθέτουν αυτή την αλήθεια. Αυτό το έκανα σε άλλα κείμενα και νομίζω πως είναι εκείνα αρκετά πειστικά ώστε να μην χρειάζονται επανάληψη.

Τι επιδιώκω μ' αυτό το κείμενο; Ας πούμε πως θέλω να σας ξυπνήσω μ' αυτό το κείμενο, θέλω να σας ταράξω μ' αυτό το κείμενο, θέλω να σας βρίσω, αν θέλετε, έστω και... φιλικά, γιατί βλέπω πως παρόλη την αγάπη και τον σεβασμό που μου δείχνετε και παρά τις εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους που μου δίνετε, στο τέλος καταντάτε να με πουλάτε και να με ντροπιάζετε εσείς οι ίδιοι.

Δυστυχώς σαν λαός δεν έχετε μπέσα, δεν έχετε κκότσια, δεν έχετε τίποτα. Μπορεί σαν άτομα να σκέφτεστε, να αποφασίζετε, να ψηφίζετε και να συμπεριφέρεστε έξυπνα, όμως σαν λαός συμπεριφέρεστε ηλίθια.

Από την στιγμή που ξέρετε την απάτη που γίνεται εις βάρος σας και όμως δεν αντιδράτε, δεν διαμαρτύρεστε και δεν εξεγείρεστε, τότε είναι σαν να μην υπάρχουν σαν λαός.

Δυστυχώς σαν λαός έχετε ενουχισθεί και εξανδραποδισθεί από μια κλίκα πολιτικών αρχόντων που αποφασίζει, ενεργεί και κυβερνά αγνοώντας και διαγράφοντας παντελώς την δική σας άποψη ή ψήφο.

Είναι λοιπόν δυνατόν να μην ξέρετε τι γίνεται πίσω από την ράχη σας; Είναι δυνατόν να μην ξέρετε πως εδώ και πέντε χρόνια σάς σερβίρουν παραμύθια; Είναι δυνατόν να μην ξέρετε πως οι τηλεοράσεις είναι μέρος τής κλίκας, τα ράδια είναι μέρος τής κλίκας, οι εφημερίδες είναι μέρος τής κλίκας, οι δημοσιογράφοι είναι μέρος τής κλίκας, οι εταιρίες δημοσκοπήσεων είναι μέρος τής κλίκας;

Είναι δυνατόν να μην ξέρετε πως όλοι αυτοί αποτελούν μια βρώμικη συμμορία που κατασκευάζει ανεπιθύμητους για τον λαό άρχοντες;

Είναι δυνατόν να μην ξέρετε πως οι Προεδρικές εκλογές ήταν στημένες; Είναι δυνατόν να μην ξέρετε πως και οι Ευρωεκλογές ήταν στημένες;

Είναι δυνατόν να μην ξέρετε πως ο Τάσσος Παπαδόπουλος είναι ένας στημένος Πρόεδρος, ένας Πρόεδρος που δεν πήρε στην πραγματικότητα παρά το 1/5 τών ψήφων που πήρε ο Ούτοπος; Κι είναι δυνατόν να μην ξέρετε πως όλοι μαζί οι υποψήφιοι Ευρωβουλευτές (και όχι μόνο οι «εκλεγέντες» αλλά και οι μη εκλεγέντες) δεν πήραν ούτε το 1/4 τών ψήφων που πήρε ο Ούτοπος;

Γιατί όμως να γίνεται αυτό; Και πιος νομίζετε πως είναι το πρώτο θύμα γι' αυτό; Είναι ο Ούτοπος μήπως ή μήπως ο λαός που στερείται τον αρχηγό και το Όραμα τού αρχηγού του;

Γιατί για μένα εσείς είστε το πρώτο θύμα, και μετά εγώ. Η ανάγκη σας να κυβερνηθείτε από τον Ούτοπο είναι πολύ πιο μεγάλη από την ανάγκη τού Ούτοπου να σας κυβερνήσει.

Προσέξτε Κύπριοι γιατί αν θέλετε να μην είσαστε άλλο τα κορόιδα τους, τότε πρέπει να κάνετε κάτι.

Εντάξει, σας ευχαριστώ που με ψηφίζετε, το ξέρω ότι με ψηφίζετε, αυτό με υποχρεώνει απέναντι σας, αλλά το να με ψηφίζετε μόνο δεν είναι αρκετό. Ως τότε θα ψηφίζετε εμένα και θα παίρνουν τις ψήφους σας οι άλλοι; Δεν βαρεθήκατε αυτή την ιστορία; Πού ζείτε; Δεν ξέρετε τι γίνεται; Δεν ξέρετε ότι κλέβονται και κατακλέβονται οι ψήφοι που δίνετε στον Ούτοπο;

Πόσες φορές να σας το πω; Οι εκλογές τους είναι στημένες. Οι δημοσκοπήσεις τους είναι στημένες. Σας κοροϊδεύουν, σας περιπαίζουν και έτσι, περιπαίζοντας σας και κοροϊδεύοντας σας πάλι, σας οδηγούν στην νέα εκλογική απάτη.

Ρε άνθρωποι, ξυπνάτε. Μην είστε αμπάλατοι. Μεταξύ σας ρε δεν ξέρετε τι ποσοστό έχει ο Ούτοπος; Περιμένετε τις δημοσκοπήσεις τους να σας το πουν; Περιμένετε τον Αναστασιάδη, τον Χριστοφια ή τον Παπαδοπουλο να σας το πουν; Δεν θα σας το πουν και δεν τους συμφέρει να σας το πουν γιατί τότε θα έχαναν και αυτά τα ελάχιστα ποσοστά που τους έχουν απομείνει.

Μα δεν καταλαβαίνετε; Πόσες φορές πρέπει να σας το πω; Μαγειρεύουν τις δημοσκοπήσεις τώρα; Αύριο θα μαγειρέψουν και το αποτέλεσμα, και πρέπει να ταιριάζουν. Δεν το βλέπετε;

Ρε ανοίξετε τα μάτια σας. Ψέμα σάς πουλάνε, ψέμα και βρωμιά. Ερευνήστε μόνοι σας (δεν είναι δύσκολο) και θα δείτε. Πιά νομίζετε πως ήταν τα πραγματικά αποτελέσματα τών προεδρικών εκλογών; Παπαδόπουλος: 51,5%, Κληρίδης: 38,8% και Ούτοπος: 0,4%;

Ρε, αυτό βλέπετε; Καλά, εκείνοι είναι ψεύτες και κλέφτες και έχουν τούς λόγους τους για να είναι τέτιοι. Εσείς γιατί να είστε στραβοί και ηλίθιοι; Πιό λόγο έχετε εσείς γι' αυτό;

Αυτό βλέπετε εσείς; Πως το ποσοστό που δώσατε στον Ούτοπο είναι το 0,4%; Αραγε εκεί που πάτε συναντάτε περισσότερους οπαδούς τού Παπαδόπουλου απ' όσους τού Ούτοπου; Διπλάσιους μήπως, τριπλάσιους, δεκαπλάσιους ή εικοσαπλάσιους;

Ρε αθεόφοβοι, ρε φτανοί, ρε μάμπες, αν πάρετε ως δεδομένα τα επίσημα αποτελέσματα, τότε θα πρέπει να συναντάτε όχι δεκαπλάσιους οπαδούς τού Παπαδόπουλου αλλά εκατονταπλάσιους και υπερεκατονταπλάσιους. Γιατί εάν εκείνος πήρε το 51,5% και εγώ μόνο το 0,4% τότε δεν είναι μόνο εκατονταπλάσιοι αλλά 128πλάσιοι (κάντε την διαίρεση και θα το δείτε).

Είναι όμως αυτό γεγονός; Εσείς που κυκλοφοράτε ανάμεσα στον λαό, εσείς που είστε ο λαός, αυτό βλέπετε, αυτό ακούτε, αυτό νιώθετε;

Ξέρετε τι σημαίνει 0,4%; Σημαίνει ένας στους 250, κάτι που σημαίνει επίσης πως μπορεί να συναντήσετε και 1000 και 2000 ανθρώπους και να μην πετύχετε ούτε έναν.

Είναι όμως αυτό η πραγματικότητα; Τόσο λίγοι είναι οι οπαδοί τού Ούτοπου; 128 φορές λιγότεροι από τους οπαδούς τού Παπαδόπουλου; Αν είναι δυνατόν!

Πιος είναι κείνος και πιος είμαι εγώ; Τι μούτρο είναι εκείνος και τι μούτρο είμαι εγώ;

Αυτό βλέπετε εσείς; Γιατί εγώ βλέπω άλλο πράγμα. Αυτό που βλέπω εγώ, όπου κι αν πάω, είναι πως είστε πολλοί, είστε τόσο πολλοί λες και είστε σπαρμένοι. Και μου το λέτε στο κάτω κάτω: με τέτοιες προτάσεις που σας κάνω δεν μπορείτε να μην είστε οπαδοί μου, δεν μπορείτε να μην με ψηφίζετε.

Να τα ανακεφαλαιώσουμε; Ελεύθερος Έρωτας (για τους άνδρες, κάτι που μεταφράζεται σε ποικιλία και παμφαγία στον έρωτα), Μητριαρχία (για τις γυναίκες, που σημαίνει δικαίωμα τους να επιλέγουν ανάμεσα σε χιλιάδες άνδρες με πιον θα κάνουν παιδιά).

Νέες πόλεις, πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, χωρίς καυσαέρια, χωρίς δυστυχήματα, πόλεις-κοσμήματα, πόλεις συμμετρικές και οικοδομημένες σύμφωνα με το καλύτερο σχέδιο που έχει συλλάβει ως τώρα ανθρωπίνος νους.

Επιπλέον: τροφή, εργασία, στέγη, ένδυση, υπόδηση, υγία, ασφάλεια, ευτυχία και έρωτα για όλους.

Κι όσο για το στυλ τού ανθρώπου που σας έκανε τις συγκεκριμένες προτάσεις: λιονταρίσιο, τέτιο που δεν άφηνε σε κανέναν το περιθώριο να αμφιβάλει πως αυτά που λέει θα τα κάνει και με το παραπάνω.

Όλ' αυτά τα στοιχεία συνθέτουν ένα όνειρο που αγγίζει την πραγματικότητα και στο οποίο αξίζει όχι μόνο το 73 ή το 83% αλλά και το 93 και το 103%.

Γι' αυτό σάς λέω: με στενοχωρείτε πολύ όταν κάνετε πως αγνοείτε την εκλογική απάτη που έγινε εις βάρος σας, και με στενοχωρείτε ακόμα πιο πολύ όταν επιμένετε να μην αντιδράτε σ' αυτούς που έκαναν αυτή την εκλογική απάτη και που τώρα εργάζονται και συνεργάζονται για να κάνουν άλλη μία.

Μην παρασέρνεστε λοιπόν απ' αυτά που λένε οι δημοσκοπήσεις. Μην παρασέρνεστε απ' αυτά που λένε τα λέσσια οι πολιτικοί αρχηγοί. Είναι ψεύτες και κλέφτες. Δεν καταλαβαίνετε; Όπως άρχισαν το ψέμα και την κλεψιά είναι υποχρεωμένοι να τα συνεχίσουν.

Τι; Μήπως περιμένετε να βγουν στις τηλεοράσεις και να σας πουν όλες τις βρωμίες που έκαναν εις βάρος σας; Περιμένετε πως θα νιώσουν τύψεις και πως θα απολογηθούν ποτέ;

Ούτε να το σκέφτεστε. Μάλιστα αυτοί νομίζουν κιόλας πως σας έσωσαν από μένα και πως ότι έκαναν το έκαναν από την έγνια τους να διασώσουν το σύστημα και τους θεσμούς.

Και καλά, θα μου πείτε, οι δεξιοί και οι κεντρώοι ανατράφηκαν με ιδανικά την οικογένεια και την θρησκεία αλλά οι αριστεροί; Εκείνοι τι ήθελαν να διασώσουν;

Φίλοι μου δεν βλέπετε; Αυτό που ήθελαν όλοι να διασώσουν, είτε δεξιοί, είτε αριστεροί, είτε κεντρώοι, ήταν κοινό για όλους, κι αυτό είναι ο παράς, τα προνόμια, η ισχύς και η καρέκλα, και όλα τα περί θεσμών και παραδόσεων είναι παραμύθια.

Όταν τους ακούτε λοιπόν όλους: πολιτικούς αρχηγούς, υπαρχηγούς, εκπροσώπους τύπου, κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους, δημοσιογράφους, πολιτικούς αναλυτές και και και, να ξέρετε ένα πράγμα: είναι ψεύτες και λωποδύτες, πολιτικοί αγύρτες και κομπογιαννίτες, είναι πουλημένοι και εξανδραποδισμένοι, κοινοί χαφιέδες και ρουφιάνοι. Κανείς δεν νιάζεται για τον λαό, κανείς δεν ξέρει τις ανάγκες τού λαού και κανείς δεν έχει τα κκότσια να αντιδράσει στα βρώμικα σενάρια που πλασάρει ο πολιτικός τους προϊστάμενος ή ο εργοδότης τους.

Το κοινό με όλους αυτούς είναι πως όλοι ξέρουν, όλοι συνεργάστηκαν και συγκάλυψαν ένα πολιτικό έγκλημα εις βάρος σας και όλοι τώρα συνεργάζονται και συγκαλύπτουν ένα επερχόμενο πολιτικό έγκλημα εις βάρος σας.

Πιος θα τους σταματήσει αυτή την φορά; Μόνο εσείς μπορείτε να τους σταματήσετε. Εγώ μπορώ να σας δώσω την δικαιολογία και το σύνθημα αλλά δεν μπορώ να τους σταματήσω. Μπορείτε να το κάνετε όμως εσείς αν λειτουργήσετε και αν ενεργήσετε σαν λαός.

Σας είπα: εσάς έκλεψαν, εσάς περίπαιξαν, εσάς ξεγέλασαν, εσάς σας στέρησαν τον ηγέτη

που διαλέξατε. Εσάς ετοιμάζονται και πάλι να κλέψουν, εσάς ξεγελούν και εσάς περιπαίζουν και κοροϊδεύουν ασταμάτητα με κάθε μέσο που διαθέτουν.

Αλήθεια για τι και για πious αγωνίζομαι; Ρε άχρηστοι, ρε πούττοι, ρε κόπανοι, στ' αλήθεια δεν ξέρετε πως σας έκλεψαν ή μήπως κάνετε πως δεν το ξέρετε, γιατί προφανώς η γνώση θα εξυπάκουε την ευθύνη τής αντίδρασης.

Αλλά πού τέτια ευθύνη; Σας βολεύει, φαίνεται, να μην ξέρετε τίποτα και να μην κάνετε τίποτα. Γιατί δεν αντιδράτε λοιπόν; Γιατί δεν ξεσηκώνεστε; Πious περιμένετε να αντιδράσουν; Πious περιμένετε να ξεσηκωθούν; Περιμένετε τα μωρά τού Δημοτικού, περιμένετε τα παιδιά τού Γυμνασίου και του Λυκείου ή τις γυναίκες ρε;

Πόσες φορές θα πρέπει ακόμα να σας το πω; Πώς να σας το πω για να με ακούσετε; Σε πious μιλάω; Στους τοίχους; Και για πious γράφω; Για τους τοίχους;

Σε σας μιλάω Κύπριοι, μην κοιμάστε άλλο. Για σας γράφω, για σας παλεύω, για σας ετοίμασα και σε σας δίνω τα φυλλάδια μου.

Θέλετε να υποδουλώσετε την ζωή και το μέλλον σας σ' αυτούς; Θέλετε να υποδουλώσετε την πατρίδα σας σ' αυτούς;

Τους φοβάστε; Είναι πολλοί εκείνοι και είστε εσείς λίγοι; Είναι ισχυροί εκείνοι και είστε εσείς ανίσχυροι;

Σας λέω: εσείς είστε οι ισχυροί κι εσείς είστε οι πολλοί. Κοιτάξετε ανάμεσα σας και θα το δείτε. Μπροστά σας εκείνοι δεν είναι τίποτα. Στην δημοκρατία εσείς είστε η πραγματική δύναμη. Κι αν ο λόγος και η ψήφος σας δεν γίνεται σεβαστή, κάνετε σεβαστή την γροθιά και την δύναμη σας.

Σας το ξαναλέω: εσείς που ακούσατε το μιαλό σας και ψηφίσατε τον Ούτοπο είστε οι πολλοί, εσείς είστε η πλειοψηφία. Είστε το 73% τού πληθυσμού. Και για να σας το πω πιο μαθηματικά: είστε 304.000 ανάμεσα στις 413.000, κι όλοι οι άλλοι μαζί είναι μόνο 109.000, και είναι πολλές τους κι αυτές.

Γιατί εγώ επιμένω: οι προτάσεις μου άξιζαν και αξίζουν όχι μόνο το 73% αλλά πολύ περισσότερο.

Δυστυχώς όμως οι παραπλανητικές και καθόλα ψευδείς δημοσκοπήσεις που παρουσίαζαν μάς στέρησαν το ποσοστό που άξιζε στην πρόταση μας.

Γιατί τι νομίζετε πως θα τους έμενε αν παρουσίαζαν τις πραγματικές δημοσκοπήσεις; Πόσες απ' αυτές τις 109 χιλιάδες δεν θα τους εγκατέλειπαν για να έρθουν με το φαβορί; Οι 90, οι 80, οι 70, έστω, χιλιάδες; Και τότε τι θα τους έμενε;

Γι' αυτό σάς λέω: εσείς είστε οι πολλοί και εκείνοι είναι οι λίγοι. Κι αν κράτησαν ένα ποσοστό 20-30%, ξέρουν πως το μεγαλύτερο μέρος αυτού του ποσοστού θα τους εγκαταλείψει με την πρώτη ευκαιρία.

Όλοι μαζί δεν έχουν στην πραγματικότητα ούτε το 10-15%, και σύντομα δεν θα το έχουν ούτε αυτό.

Το μόνο που έχουν είναι το χρήμα και τα μέσα: τα ράδια, τις τηλεοράσεις και τις εφημερίδες. Έχουν το ψέμα, την απάτη, την γύφτικη νοοτροπία, την αήθεια και την αδιαντροπία και δυστυχώς, πολύ δυστυχώς, κάνουν ακόμα το κουμάντο μ' αυτά, κυβερνούν, ορίζουν και νομοθετούν αυτοί.

Πιος πρέπει να ντρέπεται γι' αυτά δεν ξέρω. Εκείνοι, εγώ ή εσείς;

Εκείνοι σίγουρα δεν πρόκειται να ντραπούν ποτέ γι' αυτό. Γι' αυτούς είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου ή, ακόμα, τρόπος πολιτικής συμπεριφοράς. Έτσι επιβιώνουν οι ψεύτες και οι κλέφτες: με ψευτιές και με κλεψιές, και είναι αργά για να αλλάξουν συνήθειες.

Εγώ από την άλλη νιώθω ότι κάνω ότι περνά από το χέρι μου για να έρθει η δικαιοσύνη

αλλά νομίζω πως εάν εσείς δεν ντραπείτε και δεν προσβαλθείτε για όσα μπορείτε να κάνετε και δεν τα κάνετε, τότε δεν ωφελείτε ούτε τον εαυτό σας ούτε την πατρίδα σας.

Το τι σας αναλογεί σας το είπα: αφού βλέπετε ότι καταντήσατε ένας ολόκληρος λαός το κορόιδο πέντε-δέκα καρακιόζηδων, κι αφού βλέπετε πως επιμένουν να πλαστογραφούν αναισχυντα την βούληση σας, τότε απαντήστε τους μ' ένα λαϊκό χτύπημα, μ' ένα λαϊκό ράβδισμα και μ' ένα λαϊκό λαχτοπάτημα. Στο χέρι σας είναι, μόνο στο χέρι σας.

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Κείμενο υπ' αριθμόν'Εξι.

Κύπριοι, όσοι από σας ενδιαφέρεστε για αυτά καθεαυτά τα κείμενα μου θα προσέξατε και πως είναι λιγοστά αυτά που σας δίνω κι αυτή την φορά.

Και ο λόγος ασφαλώς δεν είναι γιατί στέρεψε το μυαλό μου και δεν μου κατεβαίνουν πλέον σκέψεις. Κάθε άλλο μάλιστα. Οι σκέψεις και οι σημειώσεις που θα έκαναν περισσότερα κείμενα δεν μου λείπουν. Έχω ήδη εκατοντάδες σελίδες με σκέψεις και σημειώσεις που θα μπορούσαν να δώσουν δεκάδες νέα κείμενα αλλά δεν βλέπω να έχει τόση σημασία το να γράψω και να σας δώσω άλλα δέκα, είκοσι ή εκατό κείμενα.

Μπορεί με αυτά και εκείνα τα νέα κείμενα μου να πλούτιζε και να κέρδιζε ο ανθρώπινος γραπτός λόγος αλλά δεν νομίζω πως θα έκαναν την διαφορά σ' αυτή την συγκεκριμένη υπόθεση που μ' έφερε ξανά στον δρόμο σας.

Ούτως ή άλλως θεωρώ ότι όσα σας έδωσα κατά τις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις και αυτά που θα σας δώσω -όσα σας δώσω- σ' αυτή την εκλογική αναμέτρηση είναι αρκετά για να πεισθούν όσοι θέλουν να πεισθούν.

Πιστεύω πως όσα κείμενα και όσα επιχειρήματα χρησιμοποίησα ως τώρα έκαναν καλά την δουλιά τους και μου έδωσαν τριπλάσιες και τετραπλάσιες ψήφους απ' όσες πήραν όλοι οι ανθυποψήφιοι μου μαζί, είτε αυτές ήταν Βουλευτικές εκλογές, είτε ήταν Προεδρικές εκλογές είτε, απλά, Ευρωεκλογές.

Γιατί πραγματικά μού δώσατε και στις τρεις προηγηθείσες εκλογικές αναμετρήσεις τόσες ψήφους που θα μπορούσαν να κάνουν τέττα Είδηση που θ' άξιζε ν' ακουστεί σ' όλο τον κόσμο. Δυστυχώς όμως κάποιο λάθος έγινε, κάποιο μεγάλο λάθος, κάποια μεγάλη απάτη, κάποια μεγάλη ραδιουργία και έτσι η Είδηση που ήθελα και γω και σεις να δώσουμε στον κόσμο δεν ήρθε ποτέ.

Αυτή λοιπόν την Είδηση που δεν δώσαμε πριν πέντε, πριν τρία και πριν δύο χρόνια την χρωστάμε ακόμα στον κόσμο.

Θα μου πείτε: νιάζει τον κόσμο η Είδηση που θέλουμε να του δώσουμε;

Σας λέω: τον νιάζει και τον παρανιάζει. Σας τόπα ξανά: το Όραμα και οι προτάσεις που έκανα σε σας είναι Όραμα και προτάσεις που θα κάνω σε όλο τον κόσμο, κι όπως τις έθεσα ενώπιον σας προσδοκώ πως σύντομα κάποια μέρα θα τις θέσω ενώπιον όλων των ανθρώπων και όλων των λαών.

Μεταξύ μας με σας φιλοδοξήσα και αγωνίστηκα για να κάνω την αρχή. Πόσο σημαντική είναι η αρχή σε κάθε αγώνα και σε κάθε φιλοδοξία δεν μπορεί να μην το ξέρετε.

Δυστυχώς όμως δεν με βοηθάτε να κάνω αυτή την αρχή ή, αν θέλετε, δεν με βοηθάτε αρκετά.

Εντάξει, μου δίνετε τις ψήφους σας, σας ευχαριστώ γι' αυτό, χίλιες φορές σάς ευχαριστώ, αλλά πρέπει να καταλαβαίνετε πως αυτό δεν είναι αρκετό καθ' ήν στιγμήν караδοκούν χιλιάδες κλέφτες σε 1100 διαφορετικά σημεία τής Κύπρου για να πάρουν τις ψήφους που δίνετε σε μένα και να τις μοιράσουν στους άλλους.

Ίσως νομίζετε πως εσείς κάνετε το καθήκον σας με το να με ψηφίζετε και να φεύγετε και πως είναι στο εξής δικό μου καθήκον να τις πάρω.

Δυστυχώς δεν είναι έτσι τα πράγματα. Πώς θα τις πάρω εγώ, ένας μόνο άνθρωπος, όταν δεν έχω κι άλλους συνανθρώπους μου, που στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να είναι χιλιάδες, για να με βοηθήσουν;

Πώς θα αντιμετωπίσω μόνος χιλιάδες αστυνομικούς, προεδρεύοντες, κρατικούς υπαλλήλους και κομματικά αρπαχτικά που είναι εντεταλμένα να εξαφανίσουν τις ψήφους και την κάλπη στην οποία ψηφίσατε και στην θέση της να φέρουν άλλη κάλπη και άλλες ψήφους για καταμέτρηση έτοιμες από το Σάβато και από την Παρασκευή;

Θα μου πείτε: γίνεται αυτό το πράγμα; Σας λέω: γίνεται. Έγινε και ξανάγινε και θα ξαναγίνει και πάλι αν δεν βρεθούν ανάμεσα σας αυτοί οι άνθρωποι που -επαναλαμβάνω: πρέπει να είναι χιλιάδες- θα τους αντιμετωπίσουν.

Ξέρω πως είναι δύσκολο να το αποφασίσετε. Κι έχετε δίκαιο. Με τέτιες δημοσκοπήσεις που σας παρουσιάζουν κάθε μέρα σάς κόβουν κάθε όρεξη να ανταποκριθείτε στο κάλεσμά μου. Πιον να αντιπροσωπεύσετε στις κάλπες; Έναν άνθρωπο που δεν υπάρχει καν στις δημοσκοπήσεις και που, όπως τον παρουσιάζουν, δεν έχει τίποτα και είναι ένα τίποτα;

Προσέξτε όμως Κύπριοι, για όνομα τού Θεού! Μα δεν καταλαβαίνετε πως δεν τους συμφέρει να παρουσιάσουν τις πραγματικές δημοσκοπήσεις; Δεν καταλαβαίνετε πως δεν τους έμεινε άλλο όπλο και άλλο επιχείρημα από το ψέμα; Δεν καταλαβαίνετε πως συνασπίστηκαν όλοι -όλοι!- σε μια συμμορία γιατί ξέρουν πως η δύναμη μου ανάμεσα στον λαό είναι τέτια που αποτελώ για όλους τους μια θανάσιμη απειλή; Δεν καταλαβαίνετε πως αγόρασαν και εξαγόρασαν τούς πάντες για να είναι συνεργοί σ' αυτή την απάτη;

Τι νομίζετε πως θα τους έμενε αν παρουσίαζαν τις πραγματικές δημοσκοπήσεις; Τίποτα δεν θα τους έμενε. Γι' αυτό σάς λέω πως η παρουσίαση ψεύτικων δημοσκοπήσεων είναι γι' αυτούς ζήτημα ζωής και θανάτου.

Μέχρι στιγμής βλέπω να τα καταφέρνουν και να σας κοροϊδεύουν -όλοι- κανονικά. Μπράβο τους. Τα πάνε περίφημα.

Να κοιμούνται όμως ήσυχα αμφιβάλλω. Εξ όσων μπορώ να ξέρω την ανθρώπινη ψυχή πρέπει να δηλώσω σίγουρος πως ζουν μέσα στον πανικό και μέσα στον φόβο μήπως σκάσει κάποια μέρα η αλήθεια σαν βόμβα.

Καημένοι Κύπριοι, πείτε μου: νιώθετε καλά που γίνατε -και σεις και γω- το κορόιδο τού Παπαδόπουλου, τού Χριστοφια και του Αναστασιάδη (και σία βεβαίως), (γιατί αυτό γίνατε); Νιώθετε καλά που οι ψήφοι σας καταχάνονται μετά την ψηφοφορία (γιατί αυτό γίνεται) χωρίς ποτέ να καταμετρηθούν;

Νιώθετε καλά που οι ψήφοι που καταμετρούνται και παρουσιάζονται στις τηλεοράσεις σας είναι ψήφοι ετοιμασμένοι από πριν από τα κόμματα, τις εταιρίες δημοσκοπήσεων και την αστυνομία (γιατί αυτό γίνεται);

Θέλετε να συνεχίσετε λοιπόν να τους αφήνετε να αγνοούν και να διαγράφουν την βούληση και την ψήφο σας; Ορίστε λοιπόν: κάντε το γι' άλλη μια φορά, αφήστε τους γι' άλλη μια φορά. Η 21η τού Μάη δεν είναι μακριά. Αφήστε τους να κλέψουν -εσάς ή εμένα τελικά;- και νιψετε γι' άλλη μια φορά τα χέρια σας.

Σημειώστε όμως πως αν κι αυτή την φορά με αφήσετε να αντιμετωπίσω μόνος μου χιλιάδες

κλέφτες, τότε δεν θάχετε ξανά την ευκαιρία. Μην νομίζετε πως είμαι υποχρεωμένος να ξοδεύω για καιρό ακόμα όλες τις οικονομίες μου σε φυλλάδια, σε βενζίνες και σε παράβολα. Έχω κι άλλες ανάγκες και άλλες υποχρεώσεις σαν άνθρωπος. Δεν θα καταξοδεύομαι εγώ μια ζωή για κορόιδα και για μαλάκες. Αφήστε με λοιπόν κι αυτή την φορά μόνο και αβοήθητο και θα σας το πω κι εσάς, επίσης: στον κόλο σας ρεπάνι. Βγάλτε τα πέρα μόνοι σας.

Αρκετά βάσανα, αρκετές ταλαιπωρίες και αρκετές ταπεινώσεις τράβηξα ως τώρα. Και γιατί στο κάτω κάτω; Για μένα ή για σας;

Λυπάμαι που σας το λέω αλλά με φέρατε πλέον στο σημείο να σκέφτομαι πως οι κύριοι εχθροί που έχω αυτή την φορά να αντιμετωπίσω είστε εσείς. Είναι η αβουλία και η δειλία σας, είναι η άρνηση σας να κάνετε την παραμικρή θυσία για έναν άνθρωπο που φιλοδοξεί μόνο να σας ευεργετήσει.

Καταλάβετε λοιπόν πως αυτή την φορά πρέπει να δράσετε αν θέλετε να πάμε πέρα από τα λόγια και πέρα από τις ψήφους. Για τον σκοπό που θέλουμε να πετύχουμε ούτε τα λόγια μου φτάνουν ούτε οι ψήφοι σας.

Είπαμε: καλά τα λόγια μου, καλά τα επιχειρήματά μου, καλά τα σχέδια και τα κείμενα μου και καλές και καλόδεχτες και οι ψήφοι σας αλλά όταν αυτές δεν μετράνε, τότε χάνουν κι αυτές, καθώς και τα λόγια μου, κάθε νόημα και κάθε σημασία.

Άραγε πότε νομίζετε πως είναι η κατάλληλη ώρα για να δράσετε; Θα τ' αφήσετε την τελευταία στιγμή; Θα τ' αφήσετε την ημέρα των εκλογών; Και θα τ' αποφασίσετε με τέτοιες δημοσκοπήσεις που σας πλασάρουν ή θα κοπούν τα πόδια σας;

Άραγε δεν έχετε το κίνητρο για να δράσετε τώρα; Άραγε δεν θα θέλατε να κάνετε κάτι αν μαθαίνατε πως όλες οι δημοσκοπήσεις που σας παρουσιάζουν είναι ένα ψέμα και ένα παραμύθι;

Σας το λέω εγώ που ξέρω τις πραγματικές δημοσκοπήσεις πως οι δημοσκοπήσεις που σας παρουσιάζουν είναι ένα ψέμα ή, αν θέλετε, είναι αλήθεια μόνο από την στιγμή που δεν είμαι εγώ υποψήφιος. Αλλά μήπως εγώ δεν είμαι άνθρωπος, δεν είμαι Κύπριος πολίτης και δεν έχω το δικαίωμα να διεκδικώ τις ψήφους των Κυπρίων; Είμαι σκύλλος εγώ; Είμαι σκουλήκι; Είμαι Τούρκος; Είμαι ζώον; Είμαι πτηνο; Είμαι πελλός; Τι είμαι τέλος πάντων; Δεν είμαι άνθρωπος σαν εκείνους; Δεν είμαι Κύπριος σαν εκείνους; Δεν είμαι υποψήφιος σαν εκείνους;

Γιατί λοιπόν αρνούνται να με παρουσιάσουν στις δημοσκοπήσεις τους; Γιατί αρνούνται να παρουσιάσουν στις δημοσκοπήσεις τους πως ο Ούτοπος συγκεντρώνει τέτιο ποσοστό όσο δεν συγκεντρώνουν 100 ή 500 ανθυποψήφιοι του μαζί, γιατί αυτή είναι η αλήθεια.

Πού είναι η δημοσιογραφική δεοντολογία; Πού είναι η πολιτική δεοντολογία; Πού είναι η εντιμότητα; Πού είναι το ήθος; Πού είναι η φιλαλήθεια;

Όλα φίλοι μου πήγαν στα κτήνη. Τίποτα απ' αυτά δεν έμεινε για τους δημοσιογράφους, τίποτα για τους εκλογολόγους, τίποτα για τους πολιτικούς αναλυτές και τίποτα για τους πολιτικούς άρχοντες και για τους υποψήφιους Βουλευτές και νομοθέτες σας.

Αν ακούτε και αν πιστεύετε τις δημοσκοπήσεις που σας παρουσιάζουν, τότε να ξέρετε ότι αυτοπυροβολείστε και αυτοευνουχίζεστε σαν λαός.

Εγώ σάς λέω: μην τους ακούτε, μην τους πιστεύετε και κάντε και κάτι παραπάνω: κάνετε εσείς μια δική σας δημοσκόπηση. Δεν είναι δύσκολο. Απλά ρωτήστε 100 ή 200 ανθρώπους, - όποιους λάχει. Εκείνοι νομίζετε κάνουν τίποτα παραπάνω; - πιον θα ψηφίσουν στις Βουλευτικές εκλογές και αν δείτε πως εσείς έχετε ένα άλλο, εντελώς διαφορετικό, αποτέλεσμα, τότε εισβάλετε στα κανάλια την ώρα που σας παρουσιάζουν αυτήν ή εκείνη την κάλπικη δημοσκόπηση και παρουσιάστε εσείς την πραγματική.

Ως πότε δηλαδή θα περιπαίζουν έναν λαό εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων 50 ή 100

καρακιοζήδες;

Βγάλτε τους τον φόβο τους. Τους λυπάστε ή τους ντρέπεστε;

Ψεύτες είναι όλοι. Ούτε λύπηση τούς αξίζει, ούτε αντροπή παρά φόβος, τρόμος και πανικός.

Αντιδράστε από τώρα λοιπόν. Ξεσηκωθείτε και επαναστατήστε από τώρα ενάντια σ' αυτή την συμμορία που την στήνουν οι κυβερνώντες, τα κόμματα, οι εταιρίες δημοσκοπήσεων και τα μέσα επικοινωνίας. Οι στόχοι είναι συγκεκριμένοι, οι ένοχοι είναι συγκεκριμένοι, μην είστε βλάκες. Το φωνάζουν από μόνοι τους.

Είναι όλοι μια απάτη. Με απάτη ανέδειξαν Πρόεδρο τού κράτους και με απάτη ανέδειξαν στην συνέχεια τούς Ευρωβουλευτές που ανέδειξαν.

Γιατί η αλήθεια είναι άλλη. Άλλον άνθρωπο ανέδειξε ο λαός για Πρόεδρο του και άλλον ανέδειξαν οι κομματάρχες, άλλον ανέδειξε (πρώτο με διαφορά) Ευρωβουλευτή ο λαός και άλλους οι κομματάρχες.

Αυτό που έκαναν το 2003 με τις Προεδρικές εκλογές κι αυτό που έκαναν το 2004 με τις Ευρωεκλογές πάνε να το κάνουν και τώρα με τις Βουλευτικές εκλογές, και οι δημοσκοπήσεις αποτελούν, βεβαίως, την προεργασία γι' αυτό. Βλέπετε σάς προετοιμάζουν για το αποτέλεσμα, ένα αποτέλεσμα ετοιμασμένο από τους κομματάρχες και σεβριμισμένο από τα μέσα επικοινωνίας.

Σας είπα: μην τους πιστεύετε. Αντιδράστε και χειριστείτε τους σαν ένοχους απλά γιατί **είναι** ένοχοι.

Θα σας δώσω κάποιες πληροφορίες για να τις ξέρετε. Από ανθρώπους, από Κύπριους, τις έμαθα κι εγώ. Δυστυχώς γι' αυτούς πάντα υπάρχει κάποιος και με ενημερώνει.

Προεδρικές εκλογές. Τι ποσοστό πήρε ο Ούτοπος από τον λαό; Το 73,4%. Τι πήρε ο Παπαδόπουλος; Ούτε το 14% (το 51,5% δηλαδή από το 27% που δεν πήρε ο Ούτοπος). Κι όμως είναι Πρόεδρος. Νομίζετε λοιπόν πως μπορούσε να γίνει αυτό χωρίς την συνεργία όλων, συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης;

Ευρωεκλογές. Είχα το 52-53% (από δημοσκόπηση που ζήτησε το Mega) πριν καν αρχίσω να δίνω φυλλάδια (στην τηλεόραση δεν μου έδωσαν ούτε ένα δευτερόλεπτο) και είχα το 83% την παραμονή τών εκλογών (από δημοσκόπηση που ζήτησε και ο Αντ1 και το Sigma. Έμαθα για τον Αντ1 από έναν φίλο τού ΠαπαΦιλίππου και για τον Sigma από έναν φίλο τού ΧατζηΚωστή (σας λέω: δεν έχει λάθος).

Στα επίσημα αποτελέσματα με έριξαν τελευταίο. Το ποσοστό μου: 1 %ο (ένα τοις χιλίοις). Σας το λέω σαφώς: κατά τις Ευρωεκλογές αλλάχθηκαν άλες -άλες ανεξαιρέτως- οι κάλπες ή το περιεχόμενό τους.

Τι γίνεται τώρα μ' αυτές τις εκλογές; Είχα (κι αυτό τόμαθα από τον Ν.Μ) το 56% τον Φεβρουάριο. Θα το ανεβάσω βεβαίως και πάλι, όπως τόκανα με τις Ευρωεκλογές. Γι' αυτό δεν ανησυχώ.

Τι θα μου απομείνει όμως τελικά; Τι να σας πω; Αυτό εξαρτάται τώρα από τους Παφίτες, κι όχι απλά από το αν θα με ψηφίσουν ή όχι (ούτε γι' αυτό ανησυχώ) αλλά από το αν θα κάνουν και κείνα τα άλλα που πρέπει να κάνουν ώστε να μετρηθούν οι ψήφοι που θα ρίξουν εκείνοι στην κάλπη και όχι οι ψήφοι που θα συμφωνήσουν μεταξύ τους οι κομματικοί αρχηγοί.

Δυστυχώς έχω ως τώρα πικρή πείρα με τις εκλογές. Αν θάναι κι αυτή την φορά πικρή ή αν θάναι γλυκιά δεν ξέρω.

Αυτά λοιπόν θέλω να σας πω μ' αυτά και με κείνα τα κείμενα μου -όσα είναι τελικά- αυτά θέλω να δείτε κι αυτά θέλω να ξέρετε: αυτή την φορά μην χαραμίζετε τις ψήφους σας, αυτή την φορά μην παραδώσετε τις ψήφους σας, μην παραδώσετε την δημοκρατία, μην παραδώσετε το όνειρο σας.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος.)

Κείμενο υπ' αριθμόν Εφτά.

Κύπριοι, νομίζω πως σε κάθε εκλογική αναμέτρηση στην οποία έλαβα μέρος σάς έδωσα αρκετά καθαρά το γενικό περίγραμμα τής πρότασής μου. Θα σας το δώσω κι αυτή την φορά.

Τι θα πρότινε λοιπόν και τι θα υποσχόταν ο Ούτοπος εν όψει Βουλευτικών Εκλογών; Τι προτίνει και τι υπόσχεται η Ουτοπία (με την προϋπόθεση βεβαίως πως θα έχει την παντοδυναμία);

Με λίγα λόγια: Υγία -πρώτον- στον βαθμό βέβαια που μπορεί να την δώσει σε ατελή σώματα με συσσωρευμένες σ' αυτά πολλές αρώστιες, αλλά σίγουρα θα νιώσετε την διαφορά από την πρώτη... μέρα.

Υπόσχεται μια ζωή στα μέτρα τών ανθρώπων (κινητικών, διατροφικών, παραγωγικών, καλλιτεχνικών, ερωτικών και και και) αναγκών κι έναν κόσμο στα μέτρα τών ανθρώπων πόθων και προσδοκιών.

Υπόσχεται εναλλαγή στην εργασιακή δραστηριότητα σας (εύκολες μυϊκά εργασίες θα ακολουθούν τις δύσκολες και το αντίστροφο, πάντα στα πλαίσια τών μυϊκών δυνάμεων και αδυναμιών σας), εναλλαγή στον τόπο διαμονής και εργασίας σας (για κάπιο συγκεκριμένο αριθμό ημερών στην Ύπαιθρο και για κάπιον άλλο συγκεκριμένο αριθμό ημερών στην Πόλη (4 με 6 για την ακρίβεια, σ' έναν κύκλο 10 ημερών) στα πλαίσια ενός συστήματος εργαζόμενου τουρισμού. Με δυο λόγια όλοι θα είναι αγρότες -γεωργοί, κτηνοτρόφοι, σιτοπαραγωγοί, πατατοπαραγωγοί και και και -εργάτες (στα εργοστάσια τής Πόλης), μαγειροι και γραφείς εξίσου και εκ περιτροπής.

Υπόσχεται την εναλλαγή τού ερωτικού σας συντρόφου (ή και συντρόφων) στα πλαίσια τών ερωτικών σας αναγκών.

Υπόσχεται ένα καθεστώς Ευγονικής, ένα καθεστώς δηλαδή όπου οι γυναίκες θα έχουν το δικαίωμα, την δυνατότητα και το καθήκον να κάνουν παιδιά με τους πιο ωραίους, υγιείς και ικανούς, από κάθε άποψη, άνδρες.

Υπόσχεται την κατάργηση τού θεσμού τού γάμου και της οικογένειας και την καθιέρωση τού θεσμού τής Μητριαρχίας και τού ελεύθερου έρωτα αλλά και την καθιέρωση, επίσης, μιας Νέας, ερωτικής, θρησκείας.

Υπόσχεται νόμους και θεσμούς αντίστοιχους ενός κουμμουνιστικού κόσμου, κάτι που εξυπακούει πως θα καταστήσει κοινά τα πάντα, και πρώτα απ' όλα τον έρωτα.

Η Ουτοπία υπόσχεται την κατάργηση τής εβδομάδας σαν ημερολογιακού δείκτη εργασίας και την καθιέρωση τής δεκάδας, με τις 4, είπα, μέρες στην Ύπαιθρο, με σκληρή εργασία και άσκηση, και τις 6 στην Πόλη, με μέτριας ή χαλαρής έντασης εργασία και άσκηση. Στο σύστημα που προτινω δεν θα υπάρχουν ημιαργίες αργίες, αεργίες, ανεργίες ή απεργίες. Το γεγονός ότι κάπιοι θα είναι σε φάση έντασης και άλλοι σε φάση χαλάρωσης δεν πρόκειται να εμποδίσει το σύστημα να δουλεύει ασταμάτητα σύμφωνα με τον καθορισμένο από την Πόλη και από τον Λόγο σχεδιασμό.

Υπόσχεται την κατάργηση τού χρήματος και κάθε ιδιωτικής δραστηριότητας ή επιχείρησης. Στο νέο καθεστώς ο πολίτης θα προσφέρει τις υπηρεσίες του στην Πόλη σύμφωνα με ένα συγκεκριμένο, και ίδιο για όλους, πρόγραμμα δωρεάν και η Πόλη θα ικανοποιεί όλες τις ανάγκες του -για μυϊκή άσκηση και εργασία, για στέγη, ένδυση, υπόδηση, παιδεία, ψυχαγωγία, έρωτα κτλ - πάλι δωρεάν. Στόχος τού Ούτοπου είναι να εντάξει στην Πόλη και στο Κράτος τούς πάντες και τα πάντα και να κάνει μέτοχους τής Πόλης και του

Κράτους τούς πάντες και τα πάντα.

Η Ουτοπία υπόσχεται μια ζωή ήσυχη και απλή μεν αλλά και σύνθετη, έντονη, μια ζωή γεμάτη με ωφέλιμες, από κάθε άποψη, δραστηριότητες για το άτομο και για την πόλη.

Η Ουτοπία υπόσχεται την οικοδόμηση Νέων Πόλεων, στα μέτρα τών ανθρώπινων μυώνων, πόλεων χωρίς αυτοκίνητα και οι οποίες θα λειτουργούν σχεδόν αποκλειστικά με φυσική και μυϊκή ενέργεια.

Κύρια πρόταση τού Ούτοπου παραμένει η Πόλη-Κράτος. Αυτή η πόλη μαζί με όλους τούς -εντός ή εκτός τής πόλης- μηχανισμούς που θα διέπουν την λειτουργία της θα αποτελεί και την λύση για κάθε ανθρώπινο πρόβλημα ή ανάγκη.

Η Ουτοπία υπόσχεται να κάνει το όνειρο πραγματικότητα. Η Ουτοπία είναι το όνειρο που αγωνίζεται να γίνει πραγματικότητα.

Η Ουτοπία είναι ο κόσμος που έχετε ανάγκη, είναι ο κόσμος που θα σας χορτάσει και θα σας ολοκληρώσει σαν ανθρώπους. Η Ουτοπία είναι η χαμένη στα βάθη τού γαλαξία και τού μαλού σας πατρίδα που όλο την ψάχνετε και δεν την βρίσκετε. Είναι, αν θέλετε, ο χαμένος παράδεισος.

Γιατί σ' αυτό ακριβώς αποσκοπώ με τον αγώνα μου: στον ίδιο τον Παράδεισο, σε τίποτα λιγότερο και σε τίποτα περισσότερο. Μπορεί η κατάργηση τής ατομικής ιδιοκτησίας και των κοινωνικών τάξεων και η εξάλειψη τής οικονομικής ανισότητας μεταξύ των ανθρώπων να κάνουν τον σοσιαλισμό ή τον κουμμουνισμό (καλά ολ' αυτά αλλά δεν μας ικανοποιούν σαν ανθρώπους) αλλά δεν μπορούν να κάνουν τον Παράδεισο.

Έτσι καταλαβαίνει και έτσι παίζει ο Ούτοπος τούς ιδεολογικούς αγώνες: στο «όλα ή τίποτα». Πρέπει να κτυπάει τον στόχο κατευθείαν στο κέντρο.

Σας παρακαλώ όμως: μην με θεωρήσετε γραφικό ή βλάσφημο για τις προτάσεις μου. Απλά νομίζω πως με το μιλό που μου δόθηκε από τον Κύριο τών Πάντων και το οποίο συντηρώ -χάρη στην συστηματική άσκηση μου βεβαίως- σε άριστη, πιστεύω, κατάσταση, είμαι σε καλύτερη θέση να καταλαβαίνω τον Θεό και τις προθέσεις του για τούτο τον κόσμο από τους θρησκευτικούς ή κομματικούς σας άρχοντες.

Θα χρησιμοποιήσω δύο ρήσεις από τις δικές σας Γραφές.

Η πρώτη: δεν θέλει άλλος σπείρει και άλλος θερίσει. Και δεν θέλει άλλος θερίσει και άλλος φάγει (ελπίζω να το μεταφέρω σωστά).

Σε μετάφραση: δεν θα σπέρνει ένας και θα θερίζει άλλος και δεν θα θερίζει ένας και θα τρώει άλλος.

Δηλαδή: όλοι θα σπέρνουν, όλοι θα θερίζουν και όλοι θα τρώνε.

Κι ασφαλώς δεν έχω καμιά απαίτηση από την Γραφή να μπει σε λεπτομέρειες και σε αναλύσεις. Αυτό είναι καθήκον δικό μου. Με το μιλό που έχω κάνω τις ερμηνείες που υπηρετούν εκείνο το Όραμα που είναι εμφυτευμένο μέσα μου και ψάχνει απεγνωσμένα τον τρόπο να γίνει πραγματικότητα.

Η δεύτερη: ιδού, καινά ποιό πάντα (από την Αποκάλυψη, αν δεν κάνω λάθος).

Σε μετάφραση: νά, κάνω τα πάντα καινούρια.

Ορίστε λοιπόν η ευκαιρία να σας πω κι αυτό: έτσι όπως έχω εμφυτευμένο μέσα μου το Όραμα (τού Παραδείσου βεβαίως, πιού άλλου;) έτσι έχω επίσης εμφυτευμένη μέσα μου και τούτη την εντολή τού Θεού: θα δράσεις έτσι σαν να μην υπάρχει. Ή: θα μεριμνήσεις για τούτο τον κόσμο έτσι σάμπως και δεν θα μεριμνήσω ποτέ εγώ γι' αυτόν.

Τι σημαίνει αυτό για μένα; Σημαίνει ότι πρέπει να παλέψω για να κάνω τα αδύνατα δυνατά, να κάνω τα απραγματοποίητα πραγματοποιησιμα, να υποκαταστήσω, στο μέτρο τού δυνατού, τον ίδιο τον Θεό και να κάνω, στο μέτρο, και πάλι, τού δυνατού, όλα όσα

υπολογίζω, σύμφωνα, πάντα, με το Όραμα που έχω εμφυτευμένο μέσα μου, πως σκοπεύει ο ίδιος ο Θεός να κάνει για τούτη την γη και για τούτο τον κόσμο.

Να φτιάξω εγώ μια καινούρια γη δεν μπορώ. Να πάρω τις θάλασσες και να τις κάνω ποτάμια δεν μπορώ. Να ισοπεδώσω τα βουνά και να τα κάνω εύφορες πεδιάδες δεν μπορώ. Να αναστήσω νεκρούς δεν μπορώ. Να θεραπεύσω ανίατα αρρώστους δεν μπορώ. Να δώσω στον άνθρωπο την παντοτινή νεότητα και την παντοτινή ζωή δεν μπορώ.

Μπορώ όμως υπό κάποιες προϋποθέσεις-κυριότερη, είπα: η παντοδυναμία. Αφού μου λείπει η θεϊκή παντοδυναμία θα μπορούσα τουλάχιστον να διεκδικήσω και να χειριστώ την ανθρώπινη παντοδυναμία -να οικοδομήσω νέες και σωστές πόλεις, να δώσω το υψηλότερο δυνατό επίπεδο υγίας και ευτυχίας στους ανθρώπους, να παρατείνω την νεότητα τους και να καθυστερήσω τα γηρατιά και τον θάνατο τους, να καθιερώσω νέους θεσμούς και νέες συνήθειες για τους ανθρώπους, να κρατήσω γι' αυτούς το ωφέλιμο και να τους στερήσω το βλαβερό και να δώσω σ' αυτούς το καλύτερο δυνατό σύστημα διακυβέρνησης που θα μπορούσε να έχει ένα θνητό γένος.

Αυτά λοιπόν ναι, μπορώ να τα κάνω από την στιγμή που θα έχω την απόλυτη ισχύ πάνω σε ανθρώπους, σε πράγματα και καταστάσεις. Τα άλλα είναι έργο, καθήκον και υπόσχεση τού Θεού. Το πότε θα αποφασίσει να τα κάνει δεν ξέρω ακριβώς αλλά πιστεύω ότι υπάρχουν τώρα τα δεδομένα που θα τον υποχρεώσουν να τα κάνει σύντομα.

Πιά ειπ' αυτά τα δεδομένα; Πρώτον: είναι η ύπαρξη και ο Λόγος ενός ανθρώπου που θέλει όσο κανείς να κάνει αυτά που θέλει και ο ίδιος ο Θεός να κάνει. Και δεύτερον: η ύπαρξη τού λαού και των ανθρώπων που πιστεύουν σ' αυτό και που του έδωσαν ήδη την λαϊκή εντολή για να προχωρήσει.

Βέβαια το γεγονός ότι παραποιήθηκε αυτή η εντολή από τους εγκόσμιους άρχοντες δεν αλλάζει το γεγονός πως αυτή η εντολή δόθηκε, ο Θεός την είδε και την έγραψε έτσι όπως έγραψε και την ανομία εκείνων.

Μην αμφιβάλλετε λοιπόν πως ο Θεός θα συντρίψει τα άνομα χέρια και θα υπερασπιστεί και τον άνθρωπο του και εκείνους που αγάπησαν τον άνθρωπο του.

Μην αμφιβάλλετε γι' αυτό, όμως για καλό και για κακό μην ξεχνάτε την εντολή του: πως πρέπει να δράσουμε έτσι σαν να μην υπάρχει. Και πως πρέπει να μεριμνήσουμε εμείς για τούτο τον κόσμο (και για τούτο τον τόπο, βεβαίως) έτσι σάμπως και δεν θα μεριμνήσει εκείνος γι' αυτό.

Τι σημαίνει αυτό για μένα; Να: τα άνομα χέρια πρέπει να τα συντρίψουμε εμείς οι άνθρωποι. **Εμείς** πρέπει να δράσουμε, **εμείς** πρέπει να μεριμνήσουμε, **εμείς** πρέπει να νιαστούμε, **εμείς** πρέπει να παλέψουμε για το Όραμα, **εμείς** πρέπει να εμποδίσουμε τις παρανομίες τών κρατούντων. **Εμείς** πρέπει να προστατεύσουμε το δίκαιο και την δημοκρατία και **εμείς**, επί του προκειμένου, πρέπει να φυλάζουμε και να διαφυλάξουμε τις ψήφους και την πρόταση μας και να κάνουμε σεβαστή και κυρίαρχη την λαϊκή εντολή.

Γι' αυτό και γι' αυτό φίλοι μου θα γίνω πιο συγκεκριμένος: **ψηφίστε μεν, αν είστε ψηφοφόροι τής Πάφου, γιατί εκεί μόνο είμαι υποψήφιος, αλλά επίσης προσέξτε τις κάλπες, φρουρήστε τις κάλπες, φρουρήστε την βούλησή σας, σταματήστε την απάτη, σταματήστε την αυθαιρεσία και τον φασισμό τών κρατούντων. Κι αν δεν είστε ψηφοφόροι τής Πάφου, τότε μπουκόταρετε τις εκλογές. Μην πάτε να ψηφίσετε. Αυτό σας ζητώ.**

Μα δεν καταλαβαίνετε; Κωλώσαμε, δεν προχωραμε. Είμαστε κολλημένοι ακόμα στις εκλογικές αναμετρήσεις. Έχουμε τέτιο Όραμα μόνο στα χαρτιά ενώ έπρεπε από καιρό να το είχαμε κάνει πραγματικότητα, να το είχαμε κάνει **νέες πόλεις, νέους θεσμούς, νέα ήθη και νέο σύστημα.** Έπρεπε να είχαμε κάνει νέους, υγιείς και ευτυχισμένους, από κάθε άποψη,

ανθρώπους.

Γι' αυτό σάς λέω: αυτή η χαμένη πατρίδα, αυτός ο χαμένος παράδεισος κι αυτό το χαμένο όνειρο που ψάχνετε, τώρα απλώνεται μπροστά στα μάτια σας. Δείτε το λοιπόν: αυτό το όνειρο είναι εδώ. Έχει σχήμα, έχει μορφή, έχει όνομα. Αυτό που χρειάζεται για να γίνει πραγματικότητα είναι αυτό που χρειάζονται όλα τα ωραία πράγματα και όλα τα ωραία όνειρα αυτού του κόσμου. Χρειάζεται την **βούληση** και την **ισχύ**.

Από την μεριά μου έκανα ότι ήταν δυνατό: συνέλαβα και έθεσα μπροστά σας αυτό το όνειρο. Για να προχωρήσει όμως, για να ζήσει αυτό το όνειρο και να το ζήσετε και να το γευτείτε και σεις σε όλες του τις διαστάσεις, έχει ανάγκη την βοήθειά σας.

Ένα σας λέω, και κλείνω: αν βοηθήσετε αυτό το όνειρο να γίνει πραγματικότητα, αν ζήσετε κι αν βιώσετε αυτό το όνειρο έστω και ένα μήνα και έστω και μια βδομάδα, θα μάθετε ένα πράγμα γι' αυτό: πως δεν μπορείτε να ζήσετε χωρίς αυτό.

Τίποτ' άλλο.

Κώστας Κυριάκου Ούτοπος.

Κείμενο υπ' αριθμόν Οκτώ.

Όταν πρόκειται για την διεκδίκηση των δικαίων και των δικαιωμάτων του, κανείς δεν πρέπει να είναι ντροπαλός, φρόνιμος, υπάκουος, απαθής, φιλήσυχος και νομιμόφρων πολίτης αλλά ανδρείος, ρωμαλέος, παθιασμένος, άγριος, λυσσαλέος, ατίθασος και πολεμόχαρος (αλλά και, πάντα, πειθαρχημένος) στρατιώτης.

Προσέξτε Παφίτες: αν ψηφίσετε όπως τα αρνιά και αφήσετε τις ψήφους σας να τις μετρήσουν οι λύκοι, τότε δεν θα τις μετρήσουν βέβαια αλλά θα τις φάνε, και το αποτέλεσμα που θα δώσουν δεν θα έχει καμιά σχέση με εκείνο που θα έδιναν οι ψήφοι σας εάν μετρούνταν δίκαια. Θα αλλαχτούν οι κάλπες και πάλι ή θα αδιάσουν την κάλπη με τις ψήφους σας και θα την γεμίσουν με άλλες ετοιμασμένες από πριν και συμφωνημένες από τον Παπαδοπουλο, τον Χριστοφια, τον Αναστασιάδη και όλη την παρέα.

Για άλλη μια φορά δηλαδή πάμε για στημένες εκλογές, στημένο αποτέλεσμα και στημένους Βουλευτές. Συνεργοί όλοι: κόμματα, κρατικοί λειτουργοί, αστυνομία, ΚΥΠ, μέσα μαζικής επικοινωνίας, εταιρίες δημοσκοπήσεων.

Για όνομα τού Θεού: σταματήστε τους αυτή την φορά. Μόνο εσείς το μπορείτε. Εγώ όλο κι όλο που μπορώ να κάνω είναι να σας δώσω τα φυλλάδια μου και να πάρω τις ψήφους σας αλλά κι αυτή την φορά θα μου τις φάνε αν δεν τους σταματήσετε.

Προσέξτε λοιπόν γιατί αν σας γελάσουν και αν σας περιπαίζουν και σας εξαπατήσουν την ημέρα των εκλογών θα σας γελούν, θα σας περιπαίζουν και θα σας εξαπατούν για τα επόμενα πέντε χρόνια την κάθε βδομάδα, την κάθε μέρα και την κάθε ώρα. Θα σας ντροπιάζουν και θα σας εξευτελίζουν, θα σας κλέβουν και θα σας λεηλατούν για τα επόμενα πέντε χρόνια.

Τόσο σημαντική είναι αυτή η μέρα.

Αν θέλετε να τους αφήσετε να το κάνουν, αφήστε τους. Όμως εγώ σάς λέω: σας γέλασαν και σκοπεύουν να σας γελάσουν και πάλι, σας περιπαίζαν και σκοπεύουν να σας περιπαίζουν και πάλι, σας εξαπάτησαν και σκοπεύουν να σας εξαπατήσουν και πάλι.

Αν θα τους αφήσετε ή αν θα τους σταματήσετε, εξαρτάται από σας και μόνο από σας. Σας

είπα τι μπορώ να κάνω εγώ για σας. Τα άλλα, αυτά δηλαδή που πρέπει να κάνετε εσείς για σας, είναι δική σας υπόθεση, είναι πάνω σας δηλαδή, καταλαβαίνετε.

Τι άλλο θέλετε από μένα; Να φέρω Μουσουλμάνους για να τους αντιμετωπίσουν που ξέρουν να θυσιάζουν την ζωή τους για την θρησκεία και τις ιδέες τους; Και για τι θρησκεία και τι ιδέες στο κάτω κάτω; Αστείότητες μπροστά στην θρησκεία και τις ιδέες που σας διαφημίζω εγώ, το ξέρετε, κι όμως τίποτ' άλλο δεν κάνετε γι' αυτά εκτός από το να τα... ψηφίζετε.

Κι όσο για θυσίες; Ούτε σκέψη για να θυσιάσετε την ζωή σας, κι ούτε καν την δουλιά σας ή, έστω, λίγες ώρες μιας αργίας, λες κι είναι ένα καθαρά προσωπικό μου ζήτημα και πρέπει να πληρώσω το κάθε λεπτό που θα διαθέσει ο καθένας σας γι' αυτό.

Προφανώς έχετε παρεξηγήσει κάποια πράγματα. Δεν τα καταλαβαίνετε ή δεν θέλετε να τα καταλάβετε.

Σας το είπα πολλές φορές, και θα σας το πω άλλη μια: αυτή η υπόθεση στην οποία εγώ πρωταγωνίζομαι δεν είναι μια προσωπική υπόθεση αλλά μια υπόθεση όλων. Αν θέλετε γίνετε συμπρωταγωνιστές και ενεργοί ηθοποιοί και αν θέλετε μένετε ασήμαντοι κομπάρσοι. Από σας εξαρτάται.

Εγώ σάς το ξεκαθαρίζω: ναι μεν δημιούργησα και κατέκτησα το Όραμα μου μέσα από μια προσωπική πάλη και μελέτη, όμως από την στιγμή που το θέμα του είναι ο λαός και η κοινωνία, τότε παύει να είναι προσωπικό θέμα. Αυτό το Όραμα εσείς, σαν άνθρωποι και σαν λαός, μου το εμπνεύσατε και, είτε το θέλετε είτε όχι, αποτελείτε και σεις ένα μέρος του. Αν θέλω και αν επιμένω να το πραγματοποιήσω είναι για σας που το θέλω και όχι για μένα. Ούτως ή άλλως εσείς είστε το αντικείμενο τού Οράματος μου, για σας το παλεύω και είναι τουλάχιστον αχάριστο και απάνθρωπο από μέρους σας να μην κάνετε ούτε την παραμικρή θυσία για να με βοηθήσετε ώστε να έχει κι ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα η προσπάθεια μου.

Μόνο μου βλέπω πως θέλετε να μ' αφήσετε και πάλι και εκτός από του να με ψηφίσετε φοβάμαι πως δεν θα κάνετε τίποτα παραπάνω, κι ας έσπασα να σας λέω και να σας παρακαλώ πως πρέπει να σταθείτε στις κάλπες, πως πρέπει να θυσιάσετε μισή Κυριακή γι' αυτό το Όραμα, πως και πως - σας τάπα ξανά και ξανά.

Δυστυχώς, φαίνεται, δεν είμαι άξιος να σας εμπνεύσω τίποτε παραπάνω από το να με ψηφίζετε.

Πόσες φορές όμως πρέπει να σας πω πως δεν αρκεί αυτό, πως είναι ανώφελο αυτό αφού στο τέλος τής ημέρας δεν είναι οι ψήφοι σας που μετράνε αλλά οι ψήφοι που ετοίμασε από πριν το Υπουργείο Εσωτερικών σε συνεργασία με τα κόμματα, τις εταιρείες δημοσκοπήσεων και την αστυνομία και τις οποίες παρέδωσαν στους προεδρεύοντες τών εκλογικών κέντρων για να τις αντικαταστήσουν με τις ψήφους σας;

Τι θα γίνουν οι ψήφοι σας; Απλά: θα αγνοηθούν παντελώς κατά την καταμέτρηση και με την πρώτη ευκαιρία θα καούν ή θα πεταχτούν στους φράχτες και στους γκρεμούς.

Τι περιμένετε; Είναι κανόνας για τους εγκληματίες πως μετά το έγκλημα δεν πρέπει να μείνει ούτε ένα τεκμήριο.

Αυτά λοιπόν, αυτά που έγιναν και ξανάγιναν και ξανάγιναν και θα ξαναγίνουν και πάλι αυτή την φορά, πώς θα τα αντιμετωπίσω χωρίς την βοήθεια και την μαζική παρουσία σας γύρω από τις κάλπες την ώρα που θα ανοίξουν οι κάλπες και θα γίνει η καταμέτρηση;

Αν αρνηθούν λοιπόν την παρουσία τού αντιπροσώπου μου και κάνουν και πάλι τις παρανομίες τους τι άλλο σάς απομένει από του να αντιδράσετε δυναμικά;

Ή μήπως δεν ξέρετε τι σημαίνει δυναμικά και πρέπει να σας το αναλύσω κι αυτό; Ρε άνθρωποι, δεν καταλαβαίνετε πως αφορμή γυρεύουν για να με κλείσουν μέσα; Δεν

καταλαβαίνετε πως τα εννοούμενα παραλείπονται; Δεν καταλαβαίνετε πως δυναμικά σημαίνει δυ να μι κά, πολύ δυναμικά;

Παφίτες: πολιορκήστε τα εκλογικά κέντρα, πολιορκήστε την Επαρχιακή Διοίκηση, πολιορκήστε τα κανάλια (ολοι αποτελούν μέρος τής απάτης) και περιφρουρήστε τις ψήφους σας.

Φροντίστε να μην φύγει η κάλπη ούτε δευτερόλεπτο από το μάτι σας, διαφορετικά θα ψάχνουμε και πάλι για το λάθος και δεν θα το βρίσκουμε.

Κυρίως: μην τους αφήσετε να πάρουν την κάλπη για να την «ετοιμάσουν». Έμαθα τι έκαναν στις προηγούμενες εκλογές και γι' αυτό σάς το λέω: για να προσέξετε γιατί άλλη κάλπη θα πάρουν και άλλη κάλπη θα φέρουν, άλλες ψήφους θα πάρουν και άλλες ψήφους θα φέρουν, άλλες ψήφους θα ρίξετε εσείς στην κάλπη και άλλες ψήφους θα μετρήσουν εκείνοι.

Μην τους αφήσετε στιγμή μόνους, ούτε το μεσημέρι (που θα κάτσουν να φάνε) ούτε και ύστερα (όταν θα ανοιχθεί η κάλπη για την καταμέτρηση τών ψήφων).

Εάν έχετε εξουσιοδότηση από μένα να είστε παρόντες, παρουσιάστε την στον προεδρεύοντα τού εκλογικού κέντρου. Εάν δεν την δεχθεί, τότε επιβάλετε διά της βίας την παρουσία σας.

Γι' αυτό όμως χρειάζεστε βοήθεια. Γι' αυτό μην ξεχνάτε πως πρέπει να πλειοψηφήσετε γύρω από την κάλπη. Αν είναι εκείνοι 5, εσείς νάστε 10 και 20, κι αν είναι εκείνοι 10, να είστε εσείς 20 και 30, και φροντίστε να ελέγξετε την κάθε μία ψήφο. Μην μείνετε απόμερα και αφήσετε τούς άλλους να κάνουν ότι θέλουν, γιατί αυτό θα κάνουν. Έχουν ήδη διαταγές από ψηλά να μην μου δώσουν ούτε ψήφο.

Προσέξετε λοιπόν: Φοβερίστε, απειλήστε, πιάστε γιακάδες ή γραβάτες και επιβάλετε τον νόμο και την δικαιοσύνη πάση θυσία.

Μισής πνοής άνθρωποι είναι. Δεν τους βλέπετε; Είναι λίγοι σας, κι είναι τού χεριού σας. Βάλτε τους λοιπόν σε τάξη γιατί αρκετά μάς έκαναν ως εδώ.

Σας λέω πως είστε ικανοί να τους κάνετε να χεστούν, αρκεί να αποφασίσετε να τους αντιμετωπίσετε.

Το κυριότερο: πλειοψηφήστε, πλειοψηφήστε, πλειοψηφήστε. Πλεονεκτήστε απέναντι τους μυϊκά και αριθμητικά -αλλά πλεονεκτήστε- και τότε η παρουσία σας και μόνο μπορεί να φανεί αποτελεσματική χωρίς να χρειασθεί βία.

Αν όμως -προσέξετε και πάλι- επιμένουν στον σκοπό τους, αν, κατά που λέμε, πάνε γυρεύοντας, τότε δείξτε τους και την άλλη σας όψη. Πώς να σας το πω: αρρώστε τους, ψαρώστε τους, δείξτε τους πελλάρα, δείξτε τους νύχια και δόντια ώσπου να συνεισθούν και να ...συνεργασθούν.

Παφίτες, κοντός ψαλμός αλληλουα. Νομίζω έγινα σαφής. Σκεφτείτε το λοιπόν: με θέλετε για Βουλευτή και αρχηγό σας τώρα; Με θέλετε για Πρόεδρο τής Κύπρου σε δύο χρόνια και κοσμοκράτορα -γιατί αυτό θέλω κι αυτό μου αξίζει, και θα το είχα ως τώρα πετυχει αν δεν με σταματούσαν αυτοί οι άχρηστοι- σε 5,10 ή 15 χρόνια;

Αν ναι, τότε βοηθήστε να γίνει η αρχή γιατί, όπως όλοι ξέρετε, η αρχή είναι το ήμισυ τού παντός.

Θέλετε επιτέλους να μετρήσουν οι ψήφοι σας; Θέλετε να πάνε εκεί που θέλετε εσείς και όχι εκεί που θέλει ο κάθε καρακιοζής;

Αν ναι, τότε κάνετε αυτά που σας λέω. Γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Η πείρα τών τελευταίων τριών εκλογικών αναμετρήσεων δεν μας αφήνει, δυστυχώς, άλλη επιλογή.

Και, τέλος, προσέξετε κι αυτό: αν επιχειρήσουν να αλλοιώσουν τα νέα τους σχέδια με

αφορμή το γεγονός πως σας φανέρωσα τα παλιά τους σχέδια, τότε βεβαίως αυτοσχεδιάστε, δείτε και κάνετε δηλαδή (εγώ δεν μπορώ να είμαι παντού και να σας κατευθύνω) αλλά πρέπει να κατανοήσετε πως πρέπει να καθарίσουμε επιτόπου, την ίδια μέρα και ώρα, γιατί αν παίζουμε και πάλι τ' αρνάκια και πάμε σε ...δίκες, τότε νάστε σίγουροι πως στο τέλος τής ημέρας θα βρεθούμε κατηγορούμενοι για... τρομοκρατία.

Ενεργήστε δυναμικά λοιπόν, δράστε δυναμικά και αντιδράστε δυναμικά.

Βεβαίως σάς λέω: ψηφίστε ήσυχα και ήρεμα πρώτα, ναι. Αν όμως δεν δείξετε λίγη πελλάρα και λίγη αγριάδα την ώρα που, καθόλα ανέντιμα και παράνομα, θα επιχειρούν οι προεδρεύοντες και τα κομματικά αρπαχτικά με την συνεργασία και την κάλυψη τής αστυνομίας να αλλοιώσουν την λαϊκή βούληση και εντολή, τότε δεν θα έχουμε άλλη διέξοδο από του να υποστούμε και πάλι ένα εκλογικό αποτέλεσμα καθόλα ψεύτικο και εξευτελιστικό που θα αφήσει εμένα για άλλη μια φορά στην αφάνεια και στην αχρηστία και εσάς στο έλεος τού κάθε απατεώνα, για άλλη μια φορά χωρίς αρχηγό, χωρίς οδηγό στον δύσκολο δρόμο τής ζωής, χωρίς προστάτη στα χτυπήματα τών καιρών, χωρίς Όραμα, χωρίς ελπίδα και δίχως χαρά...

Ούτε να το σκέφτεστε όμως αυτό. Γι' αυτό πάλι σάς λέω: **σπάστε και τσακίστε τα παράνομα χέρια, θάψετε** αυτούς που θάβουν την ζωή, την τιμή και το όνειρο σας και φροντίστε να πληρώσουν τώρα **για όλα**.

Υστερόγραφο: Παφίτες, προσέξτε τους **προεδρευόντες**. Δείτε τους: είναι όλοι άνθρωποι

αξιοσέβαστοι, με κύρος και με υπόληψη, άνθρωποι υπεράνω υποψίας. **Αυτοί μας κάνουν την ζημιά**. Είναι άνθρωποι που έφαγαν ως τώρα καλά από την δημοκρατία και από τον λαό και τώρα τού λένε το ευχαριστώ. Αυτοί είναι η αιχμή τού δόρατος, το βαρύ πυροβολικό και οι επίλεκτοι τού συστήματος που στρατολόγησαν οι πολιτικοί άρχοντες για να παίξουν το παιχνίδι τους κι είναι κρίμα να χαθούν τόσο άξιοι συνάνθρωποι μας. Γι' αυτό, **Παφίτες**, βοηθήστε τους.

Σώστε την ψυχή τους γιατί μ' αυτά που σκοπεύουν και πάλι να κάνουν είναι χαμένοι. Προς Θεού! Δείξτε απέναντι τους αισθήματα **φιλανθρωπίας**. Εμποδίστε τους, κόψετε τους ή σπάστε τους τα χέρια γιατί μ' αυτά που πάνε να κάνουν οι αδελφοί μας Χριστιανοί θα πάνε με χέρια και με πόδια στην κόλαση και θάταν κρίμα. Καλύτερα λοιπόν να πάνε στον... Παράδεισο (ή, έστω, στον τάφο) με σπασμένα ή με κομμένα χέρια παρά να πάνε στην Κόλαση με τα χέρια τους.

Για όνομα τού Θεού: **βοηθήστε τους!**

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Υστερόγραφο

Κύπριοι, θα σας το πω και με λίγα λόγια σαν άλλο ένα **υστερόγραφο**. Κοιτάξετε: **αν πιστεύετε** πως είστε τα θύματα και τα κορόιδα τών κομματικών συνωμοσιών και σκευωριών, **αν πιστεύετε** πως ο άνθρωπος που σερβίρεται ως Πρόεδρος τής Κύπρου δεν είναι αυτός που εκλέξατε εσείς αλλά αυτός που σας φόρτωσαν ετσιθελικά οι κομματικοί ηγεμονίσκοι σας, **αν πιστεύετε** δηλαδή πως είναι ένας καθόλα **στημένος** και **παράνομος Πρόεδρος**, **αν πιστεύετε** πως οι Ευρωβουλευτές και οι Βουλευτές σας (στην Πάφο τουλάχιστον) είναι ομοίως καρποί παρανομιών, **αν πιστεύετε** πως **όλοι ανεξαιρέτως οι κομματικοί και**

κυβερνητικοί προϊστάμενοι είναι μέλη και στελέχη τής ίδιας συμμορίας που δεν θέλει να επιτρέψει με τίποτα να αναδειχθεί ένας άνθρωπος τής προκοπής, **αν πιστεύετε** πως οι δημοσκοπήσεις που σας σερβίζουν είναι ψεύτικες κι **αν**, επίσης, **πιστεύετε** πως όλα τα κόμματα δεν έχουν στην ουσία καμιά ουσιαστική πρόταση για τον λαό και πως αυτό που τους ενδιαφέρει είναι το χρήμα, η καρέκλα, το νταηλίκι και το μασκαραλήκι και αν, από την άλλη, **πιστεύετε** πως ο Ούτοπος έχει ουσιαστικές προτάσεις για τον λαό και πως αυτό που θέλει να πετύχει με τους προεκλογικούς του αγώνες είναι να δώσει διέξοδο σ' ένα **ευεργετικό** για τον άνθρωπο και για τον κόσμο Όραμα, **αν πιστεύετε** πως είναι κι αυτός - μαζί με σας- το θύμα μιας αδιάντροπης εκλογικής απάτης, **αν πιστεύετε** πως σε κάθε θέμα σάς λέει την αλήθεια με τον πιο απλό και καθαρό τρόπο που θα μπορούσε να την πει ένας απλός και καθαρός άνθρωπος, **αν πιστεύετε** πως είναι στ' αλήθεια, όπως σας το λέει, **ο αληθινός και πραγματικός** σας Πρόεδρος, **αν πιστεύετε** πως είναι ο Πρόεδρος που εκλέξατε εσείς σαν λαός μ' ένα ποσοστό πέραν τού 73%, (αν πιστεύετε πως είναι λιγότερο - 65, ας πούμε, 70, 71 ή 72%- αγνοήστε την πρότασή του) και **αν**, τέλος, **πιστεύετε** πως τον έχετε ανάγκη- κι αυτόν και την πρότασή του - για να ωφεληθείτε και να προχωρήσετε σαν άνθρωποι και σαν λαός, τότε **αν είστε Παφίτες**- γιατί μόνο σε μια επαρχία μπορεί να είναι υποψήφιος και εκεί είναι τώρα- **ψηφίστε τον αλλά και φρουρήστε επίσης και υπερασπίστε με κάθε μέσο τις ψήφους σας** γιατί αν δεν το κάνετε, τότε σε άλλον θα δώσετε εσείς την ψήφο σας και άλλοι θα την πάρουν - και **αν δεν είστε Παφίτες, τότε μην πάτε να ψηφίσετε, γιατί αυτή** είναι η πρόταση του για κείνους που δεν θα έχουν την ευκαιρία να τον ψηφίσουν: **η αποχή**.

Σας το λέω κι αυτό, γιατί σας αφορά κι αυτό: η ψηφοφορία **δεν είναι υποχρεωτική** ή αν, έστω, σας πουν πως είναι, όμως **δεν πρόκειται να πάρετε καμιά κλήση και κανένα πρόστιμο γι' αυτό**.

Κύπριοι, σας το ξαναλέω: **χαλάστε τους τα σχέδια**. Καταποντίστε, τσακίστε και διαλύστε την συμμορία τους. Μην τους φοβηθείτε και μην τους ντραπείτε. Με όσα σας έκαναν ως τώρα τούς αξίζουν τα χειρότερα. Δώστε τους τα και χαλάλι τους.

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.

Παφίτες, ελπίζω να το αντιλαμβάνεστε πως ήρθε η ώρα για να πάρετε αποφάσεις. Ηδη μπήκαμε στην τελευταία βδομάδα πριν τις εκλογες και το δίλημμα που εχετε μπροστά σας παραμένει: θα ψηφίσετε αραγε έτσι απλα και θα πάτε μετά στα σπίτια σας και στις τηλεοράσεις σας και θα περιμενετε το αποτέλεσμα που θα σας δώσει η συμμορία τών ψευτών και των απατεώνων ή θα κάτσετε εκεί στις κάλπες για να δείτε με τα ίδια τα ματια σας το αποτέλεσμα;

Στην πρώτη περίπτωση σάς λεω τι θα γίνει: οι κάλπες στις οποίες ρίξατε την ψήφο σας θα αρπαγουν και θα ριχτούν είτε στα αρκατζια τού Ακαμα και τού Τροοδους είτε στους υδατοφράχτες και στην θέση τους θα μπουν άλλες με ενα περιεχόμενο και ενα αποτέλεσμα προαποφασισμένο απο τους κομματικούς ηγετες και αγύρτες τής Λευκωσίας και το οποίο δεν θα εχει καμια σχέση με την δικη σας απόφαση και ψήφο, έστω και αν ακόμα μού δώσετε οχι μονο το 70 ή το 80 αλλα και το 100%.

Γι' αυτό δεν θέλω να εχετε καμια αμφιβολία. Οσες διαβεβαιώσεις κι αν πάρετε περί του αντιθετου, θέλω να ξερετε ενα πραγμα: όλες αποσκοπουν στο να σας αποκοιμίσουν και να

υποβαθμίσουν κάθε διάθεση σας για αντίσταση στην προετοιμαζόμενη απατη. Να είστε βέβαιοι ότι οι αστυνομικοί -είτε της ΚΥΠ είτε όχι- θα μεταφέρουν τις κάλπες που ετοιμάσε το Υπουργείο Εσωτερικών και θα τις αντικαταστήσουν με τις ψήφους σας την ώρα που θα λείπετε εσείς και θα αναμενετε με δέος τα αποτελέσματα.

Η καλύτερη μαλιστα απόδειξη πως έτσι θα γίνουν και παλι τα πραγματα είναι οι δημοσκοπήσεις που σας παρουσιάζουν οι εφημερίδες, τα ραδια και οι τηλεοράσεις. Το πραγμα είναι, σας λεω, ολοφάνερο. Ούτε αυτή την φορά θα σεβαστούν και θα μετρησουν τις ψήφους σας και ούτε αυτή την φορά, φοβαμαι, θα αντιδρασετε γι' αυτό.

Είναι θλιβερό βέβαια που θα κανουν εκείνοι αυτα που θα κανουν, αλλά είναι εξίσου θλιβερό που δεν θα κάνετε εσείς αυτα που πρεπει να κάνετε ώστε να τους εμποδίσετε.

Τι θα γίνει σ' αυτή την περίπτωση; Είναι σαφές βέβαια: δεν θα γίνω ούτε Βουλευτής ούτε αρχηγός σας και τότε η προοπτική να διεκδικήσω την Προεδρία κατα τις επόμενες Προεδρικές εκλογες θα χαθεί στον ορίζοντα.

Αντίθετα αν σταθείτε στις κάλπες και διασφαλίσετε με την παρουσία σας την βεβαιότητα πως οι ψήφοι σας θα μετρηθούν και θα λογαριαστούν, τότε βεβαίως θα γίνω Βουλευτής και αρχηγός σας ενώ παραλληλα θα εχετε θεσει και τις βάσεις ώστε να γίνω Πρόεδρος σας σε 1½-2 χρόνια, κι ίσως και πιο νωρίς.

Αν θελετε να έχουν τα πραγματα αυτή την εξελιξη, τότε κάνετε μου την χάρη και σταθείτε στις κάλπες, είτε εχετε εξουσιοδότηση απο μένα είτε όχι. Η πείρα μου άλλωστε μού λειι πως δεν θα δεχθούν την εξουσιοδότηση σας.

Σταθείτε λοιπον στις κάλπες και με το άνοιγμά τους δείτε και μετρήστε τις ψήφους σας μία - μία και φροντίστε να σταλουν σωστά τα αποτελέσματα στην Επαρχιακή Διοίκηση.

Απο κει και πέρα αν δείτε πως η Διοίκηση πασαρει στα καναλια διαφορετικά αποτελέσματα ή αν τα ίδια τα καναλια δημοσιεύουν διαφορετικά αποτελέσματα, τότε προχωρήστε στην επόμενη κίνηση: καταλαβετε την Διοίκηση και τα καναλια και δημοσιεύσετε εσείς τα πραγματικά αποτελέσματα.

Παίζετε τίς πουρουες, παίζετε τις καμπάνες, κάνετε θόρυβο και σαματά, στήστε παντού κάμερες -και κρυφές και φανερες- κλείστε δρομους, διαδηλώστε, φωνάζετε και ρημάζετε. Θέλουν χάος; Δώστε τους χάος. Θέλουν παρανομία; Δώστε τους παρανομία. Θέλουν πελλαρα; Δώστε τους πελλαρα. Δυστυχώς δεν μας αφήνουν και άλλη επιλογή. Δημιουργήστε Ειδήσεις, ας είναι και μαύρες Ειδήσεις, γιατί αν δεν δουν πως είστε ικανοί ακόμα και για εναν εμφύλιο πόλεμο, αυτοί οι καρακιόζηδες είναι άξιοι να μας περιπαίζουν μέχρι την συντέλεια τού κοσμου.

Μην πιστεψετε πως θα σεβαστούν την ψήφο και την απόφαση σας. Σας λεω πως θα κανουν τα παντα για να με σταματήσουν. Δυστυχώς σ' αυτους τους αγώνες όπου ανακατευτητα παίζονται συμφέροντα μεγαλα. Και δεν παίζονται μονο τα συμφέροντα τών ντόπιων πασαδων. Δυστυχώς η προοπτική να προεδρεύσω και να κοσμοκρατορευσω -γιατί αυτό μου αξίζει- ανησυχεί όχι μονο τούς Κυπρίους ηγεμονίσκους αλλα και κάπιους άλλους.

Εστω όμως: είτε υπάρχει είτε δεν υπάρχει καπια ξένη δύναμη πίσω απ' αυτή την απατη που γίνεται εις βάρος σας σαν λαού, εσείς πρεπει να κάνετε το καθήκον σας. Ούτως ή άλλως η βρωμιά τους θα επιχειρηθει ξανά, είτε αποτελεί επιθυμία τού Παπαδοπουλου, τού Χριστοφια και του Αναστασιαδη, είτε και του Μπους και της ΣΙΑ.

Δυστυχώς οι θλιβερές όψεις τής Ιστορίας επαναλαμβάνονται και παλι , έστω κι αν ζουμε στην τρίτη χιλιετηρίδα μετά Χριστόν. Οι λίγοι ωραίοι άνθρωποι που έχουν να προτινουν ενα ευγενικό και ευεργετικό για τον άνθρωπο και τους λαούς Οραμα διώκονται απο τους ισχυρούς τού κοσμου, φιμώνονται, θάβονται και σταυρώνονται απο τον φοβο μήπως και

χάσει τα προνομία της η αριστοκρατία τού πλούτου, τής αναισθησίας και της αχρειότητας και οι άνθρωποι και οι λαοί παραμένουν έρμαιο τού τυχοδιωκτισμού και της κενοδοξίας τους.

Κάπου σ' ένα σταυροδρόμι τής Ιστορίας είμαστε και μεις τώρα και είναι η στιγμή όπου πρέπει να πούμε το μεγάλο ναι ή το μεγάλο οχι. Το σκηνικό είναι γενικά παντού το ίδιο σ' αυτό τον κοσμο: φτώχεια για την συντριπτική πλειοψηφία τών ανθρώπων, μιζερία, αθλιότητα, ματαιοπονία και μια απέραντη τεχνολογική μπόχα που ισοπεδώνει και εξευτελίζει κάθε ανθρώπινη αξία, αλλά την ίδια στιγμή μια δίψα για κάτι καινούριο, μια δίψα για κάτι άλλο που θα φερεί την λύτρωση στην ανθρώπινη ψυχή.

Οι άνθρωποι που αγωνίζονται και πιστεύουν πως θα φέρουν αυτή την λύτρωση υπάρχουν ακόμα στον κοσμο, όσο λίγοι και όσο ανίσχυροι και αν είναι, κι ένας απ' αυτούς θέλω να πιστεύω πως είμαι κι εγώ.

Την μέθοδο που επέλεξα για να το πετύχω την ξερετε. Την εθεσα ξανα μπροστά σας και την θέτω και τώρα. Δυστυχώς δεν είμαι θεός για να κάνω αυτά που θέλω με την κίνηση ενός μαγικού ραβδίου. Είμαι μονο ένας άνθρωπος -με θεϊκό μιάλο μεν αλλά σίγουρα οχι με θεϊκή δύναμη- και οτιδήποτε φιλοδοξήσω ή καυχηθω πως θα κάνω, μπορώ να το κάνω μονο με την βοήθεια των συνανθρώπων μου.

Δεν μπορώ να κάνω θαύματα σαν τον Χριστό. Τα μονα θαύματα που μπορώ να κάνω είναι αυτά που μπορεί να δώσει η ανθρώπινη δύναμη και λογική.

Ήδη το περίγραμμα τής φιλοδοξίας και τού Οράματος μου σας το εχω δώσει σαν υποψήφιος αρχηγός και νομοθετης σας εδω και καιρό κατα τροπο σαφέστατο. Το σκεπτικό που με οδηγεί σ' αυτούς τους αγώνες δεν αλλαξε. Φιλοδοξία και στοχος μου παραμένει να σας δωσω ενα καθεστώς που να ικανοποιεί πλήρως τις πρωταρχικές -και οχι μονον- αναγκες σας σαν βιολογικού, πολιτικού, διατροφικού, μυικου και ερωτικού οντος, κι αυτές οι αναγκες είναι συγκεκριμένες και ίδιες πάνω κάτω για κάθε ώριμο άνθρωπο και θα τις συνόψιζα σε 3 ώρες το 24ωρο τρέξιμο ή περπάτημά (ή την αναλογη κινητική εργασία), 3 ώρες κολύμπι, 4-5 ώρες στατική εργασία ή άσκηση, 2-3 ώρες ξεκούραση, 3 ώρες φαγητό και 6-7 ώρες ύπνο, κι ολ' αυτά σύμφωνα με ενα καθορισμένο πρόγραμμα, διαφορετικό για την καθεμια, απο 10, ημερα και τετιο που άλλοτε πρέπει να κουράζει τούς μυες και άλλοτε να τους ξεκουράζει.

Η πείρα και το πείραμα μου σαν ανθρώπου, αυτό μου έδιδε τόσα χρόνια. Για μένα οι αναγκες τού κάθε ανθρώπου είναι περίπου αυτές.

Η αναγκη που του επιβάλλει το υπάρχον σύστημα για να καθεται και να αναμένει πελάτες, για να διεκπεραιώνει χρηματικές υποθέσεις και να συντηρεί την γραφειοκρατία, η αναγκη να εχει, να καταθετει ή να αλλαζει χρήματα, να παίζει χαρτιά ή τάβλι, να πουλά ή να αγοράζει, να διδάσκει ή να διδάσκεται, να εργάζεται - χειρωνακτικά ή οχι -κατα τροπο που να μην ικανοποιεί παραλληλα αυτές και εκείνες τις συγκεκριμένες αναγκες του, ολ' αυτά είναι ψεύτικες και απατηλές αναγκες που μονο δυσάρεστα αποτελέσματα φερνουν.

Η αναγκη επιπλέον που του επιβάλλει το σύστημα να καπνίζει, να πίνει (αλκοολ), να παίρνει ναρκωτικά ή φαρμακα είναι επίσης απατηλη αναγκη και φερνει την φυσική και βιολογική καταστροφή του.

Δεν έκρυψα ποτέ, και δεν σκοπεύω να το κρύψω ούτε και τώρα, πως πιστεύω και αγωνίζομαι για ενα καθεστώς που θα επιβάλλει οτι είναι ωφέλιμο (και για την πόλη και για τον πολίτη) και θα απαγορεύει οτι είναι βλαβερό.

Οπως σας είπα η πείρα μου σαν ανθρώπου αυτά μου εδειξε και σαν ένας υποψήφιος ηγέτης ανθρώπων που θελει να είναι ειλικρινής και ωφέλιμος γι' αυτούς που φιλοδοξεί να κυβερνήσει, αυτά προβάλλω και αυτά διαφημίζω και η πόλη (κράτος) που σχέδιασα είναι τετια ακριβώς ώστε να βοηθα τούς πολίτες αυτής της πόλης να ικανοποιούν αυτές τις

συγκεκριμένες ανάγκες τους έτσι ώστε να ευεργετούνται και οι ίδιοι μ' αυτές αλλά ταυτόχρονα και η πόλη τους αφού και η πόλη σαν πόλη θα έχει ανάγκη από καποιες στοιχειώδεις υπηρεσίες των πολιτών της για να μπορέσει κι αυτή να υπάρξει σαν πόλη.

Αυτές είναι σε συντομία οι θέσεις μου και θεώρησα σκοπιμο να σας τις πω κι αυτή την φορά. Θέλω να πιστεύω πάντως πως σαν Παφίτες και σαν Κύπριοι με εχετε ακούσει και διαβάσει αρκετα ώστε να καταλαβαίνετε πως ξέρω τι θέλω, ξέρω πού το παω και δεν προσπαθώ να γελάσω κανεναν. Πιστεύω ακόμα πως εχω την σιγουριά και την αυτοπεποίθηση που έχει ανάγκη το Οραμα μου για να πραγματοποιηθεί. Θα σας ζητούσα λοιπον να εκμεταλλευτείτε αυτή την αυτοπεποίθηση μου οσο την εχω γιατί -πιος ξερει;- ίσως να μην την εχω υστερα απο δέκα ή υστερα από πεντε χρονια, κι ίσως ούτε υστερα απο δύο ή υστερα απο έναν χρόνο.

Περ' απ' αυτα δεν μπορώ να αγνοήσω το γεγονός πως μπροστά σε κάθε αναμενομενη αλλαγή η ελπίδα συνυπάρχει με τον φοβο, κι αυτό, θέλω να ξέρετε, το αισθάνομαι κι εγω όπως κι εσεις. Εσεις όμως τουλάχιστον θα εχετε έναν οδηγό στους νέους ορίζοντες και στους νέους δρομους που θα ανοίξουν μπροστά σας, όμως εγω δεν θα εχω κανεναν εκτος απο τον εαυτό μου. Οτι και να συμβεί παντως και οτι και να προκυψει, ξέρω ενα πραγμα και θέλω να το ξερετε και σεις: δεν προκειται να το βάλω στα ποδια. Θα είμαι εκεί για να δωσω την λύση σε κάθε δυσκολια και σε κάθε πρόβλημα.

Στα υποψιν κι αυτα λοιπον αλλα για την ωρα ας συγκεντρωθούμε στο προβλημα που εχουμε τώρα μπροστά μας και στο οποίο εαν δεν δώσουμε σαν λαος την λυση σ' αυτό, τότε δεν θα υπάρξει ποτέ η ανάγκη να λυσουμε τα αλλα.

Τα δεδομένα που κανουν το πρόβλημα είναι γνωστά: τα τελευταία πέντε χρόνια έγιναν τρεις εκλογικές απατες εις βάρος σας και εις βάρος μου.

Δυστυχώς οι εν Παφω διοικητικοί λειτουργοί αποδειχτηκαν εντελώς ανίκανοι να κανουν εντιμες και δημοκρατικές εκλογες και πολύ φοβαμαι πως και αυτή τη φορά θα αποδειχθουν και παλι το ίδιο ανίκανοι. Οσο πάντως κι αν δυσκολευομαι να πιστέψω πως δεν ήταν συνεργοι στην απατη, όμως και παλι τούς βλεπω παντελως απρόθυμους να αντιδρασουν στην προσχεδιασμενη καινούρια εκλογική απατη που ετοιμάζει η Λευκωσία.

Καλύτερη πάντως απόδειξη για το οτι θα επιχειρηθει και παλι είναι οι δημοσκοπήσεις που σας παρουσιάζουν. Μαγειρεύουν τις δημοσκοπησεις; Θα μαγειρέψουν και το αποτελεσμα. Το πραγμα είναι φανερό.

Αυτα σας ταπα ξανα και ξανα αλλα τίποτα δεν κανατε. Γιά να δουμε ομως! Θα κανετε τώρα κάτι ή θα τα περιμενετε παλι ολα απο μένα;

Μην εχετε καμια αμφιβολία πως θα κανουν και παλι τα παντα για να με εκδημενισουν. Η αστυνομία, την οποία χρησιμοποιούν οι κομματικοί αρχηγοί σαν εκτελεστικό όργανο γι' αυτό τον σκοπο, θα κατεβεί ολη στην Πάφο στις 21 Μαΐου για να φερει τις κάλπες που, ολως παρανομως, ετοίμασε το Υπουργείο Εσωτερικών ή οι εδω, στην Πάφο, υφιστάμενοι τους με εντολή τού Παπαδοπουλου, του Χριστόφια και του Αναστασιαδη και για να αντιμετωπίσει οπιαδηποτε τυχον αντίδραση σας.

Το γεγονός οτι αυτό που θα κανουν είναι παράνομο ούτε που τους νιαζει. Δυστυχως για τον λαο και για την δημοκρατία τα εν Κυπρω όργανα τής τάξης έχουν παρεξηγησει καπια πραγματα και αντί για προασπιστές τού λαού και των θεσμών έγιναν προασπιστές και εκτελεστες των παρανομων εντολών των ισχυρών. Γι' αυτους, δυστυχώς, νομος είναι η διαταγή τού διοικητικού τους προϊσταμενου, ειτε αυτή είναι νόμιμη είτε δεν είναι. Ούτως ή άλλως εκείνοι θα καλυψουν την παρανομια τους και με το παραπανω.

Εδω ακριβώς είναι που θα σας χρειαστώ και εδω είναι που θα σας δω. Θα τους αφησετε λοιπον για άλλη μια φορά να σηκώσουν τις κάλπες οπου ρίζατε τις ψηφους σας για να τις πεταξουν στους γκρεμμούς και στους υδατοφρακτες.

Θα αφήσετε για άλλη μια φορά να μετρηθούν οι ψήφοι τις οποίες συμφωνήσαν μεταξύ τους οι κομματικοί πασαδες και εμίρηδες ή οι ψήφοι οι δικοί σας;

Το ερώτημα παραμένει ακόμα: θα αντισταθείτε ή θα παραδοθείτε; Θα ξεσηκωθείτε ή θα υποδουλωθείτε; Θα εξεγερθείτε ή θα υποταχθείτε; Θα πολεμήσετε ή θα λιποταχτήσετε; Ο χρόνος για να αποφασίσετε λιγότερα ηδη επικίνδυνα. Θα ψηφίσετε αραγε όπως τ' αρνιά και θα πάτε στα σπίτια και στα καφενεία και οτι σας δείξει η τηλεόραση ή θα κάτσετε σκοπιά εκεί στις κάλπες για να φυλάξετε τις ψήφους και το όνειρό σας;

Θα σταθείτε εκεί για να εμποδίσετε τούς αστυνομικούς να αλλάξουν τις κάλπες; Θα σταθείτε εκεί για να τους πείτε να παρουν τις κάλπες και να τις βαλουν - γιατί εκεί είναι η θέση τους- στον κωλο τού Παπαδοπουλου, του Χριστοφια και του Αναστασιάδη ή θα χεσείτε στην πρώτη απειλή και θα το παίξετε και παλι ειρηνόφιλοι και υποταγεις στους πασαδες, πολίτες;

Για οτι κι αν κάνετε πάντως θα εχετε και το αναλογο τίμημα. Αν σταθείτε και μετρηθούν σωστά οι ψήφοι σας, σας λεω, ολωσ μετριοπαθως, πως οι ψήφοι που θα πάρω δεν θαναι λιγοτερες απο το 70% (είχα το 68% -το μαθα κι αυτό, ας είναι καλα ο Κοκος- στις 13 τού Μαη αλλά εχω μπροστά μου μια βδομάδα για να το ανεβασω, και θα το ανεβασω). Κι οσο για την συνεχεια: ολα είναι ανοικτα. Με τέτιο ποσοστο στην διάθεση μου μπορώ να τους κάνω ακόμα και πόλεμο. Κανείς δεν θα σταθεί να τους υπερασπίσει. Θα μαζέψουν οτι μαζεύεται και θα παν στ' ανάθεμα.

Αν όμως, προσεξετε, αν δεν σταθείτε στις κάλπες, αν ψηφίσετε και φύγετε και είστε ολοι χασιμιοι την ωρα που θα αλλάζονται οι κάλπες, τότε ξερετε τι με αναμένει. Θα μου δώσουν και παλι καμια 50ριά ή 30ριά ψήφους, έτσι, για το χάζι, και μαζί και την χαριστική βολή (από κείνους πιο πολύ ή από σας δεν θα ξέρω να πω).

Ξερετε πως δεν αστειεύομαι και πως δεν μπλοφάρω και πως αυτά που λέω και τα εννοώ καί τα κάνω. Σ' αυτή την περίπτωση λοιπόν ούτε την προεδρία θα διεκδικήσω ξανα ούτε τίποτα, ούτε φυλλάδιά θα σας δωσω ξανα ούτε τίποτα. Αν νίψετε εσεις τα χέρια σας θα τα νίψω κι εγω, κι αν αγνοήσετε εσεις εμένα θα αγνοήσω κι εγώ εσάς. Εσεις εχετε πιο πολύ αναγκη εμενα και το Οραμα μου απ' όσην εχω εγω εσάς και την ψήφο σας. Τι να σας πω; Τσο αντεξα, τσο αντέχω. Καταλαβετε με. Ως εδώ!

Κώστας Κυριάκου
Ούτοπος

Δεύτερη επιστολή στον Νικο Κατσοριδη

27 Μαΐου 2007.

Αγαπητέ Νικο, νά που μπήκα στον πειρασμό να σας δοκιμάσω και πάλι. Ένα τηλεφώνημα το έκανα ήδη πριν κάτι μερες και τώρα νά που γράφω αυτές τις σημειώσεις.

Αφορμή, είπα, ήταν η πανωλεθρία τού κουμμουνιστικού κόμματος στην Γαλλία. Ειλικρίνα μ' έκανε και ντράπηκα. Ελπίζω να ντραπήκατε και σεις επίσης, αν ενδιαφερεστε ακόμα για την σταδιοδρομία τής ιδεολογίας.

Στα υποψιν λοιπον. Τώρα ας δούμε το χάλι μας. Το μεταξύ μας παρε-δωσε ας πούμε πως είναι γνωστό και δεδομένο. Εγω, ο Ούτοπος, ένας μοναχικός και μανιώδης υπερμαρχος τού ωραιότερου και ωφελιμότερου ανθρωπίνου ιδεώδους, θέτω εδώ και χρόνια ενώπιον ενός λαού την πρόταση και την υποψηφιότητα μου, καταφέρνω παντα και παίρνω τα τρία τέταρτα σχεδόν τών ψήφων αλλά χάρις στην συνομοσια τού κατεστημένου (δεξιού και αριστερού, καπιταλιστικού και κουμμουνιστικού) δεν καταφέρνω ποτέ να αναδειχθω και να προωθήσω το Οραμα μου.

Τώρα νάμαι και παλι ενώπιον μιας νέας ιδεολογικής αναμέτρησης, νάσας και σας ενώπιον ενός νέου διλήμματος: αραγε θα κάνετε τώρα το σωστό ή θα τα κάνετε πάλι... σκατα;

Αυτό είναι το θέμα λοιπον: θα κάνετε το σωστό ή θα χεστειτε για άλλη μια φορά και θα αναλώσετε αλλα πεντε, δέκα ή είκοσι χρόνια προσπαθοντας να κρύψετε τα χεσμενα σας;

Πιό είναι το σωστό το ξερετε, όπως ξερετε και πιό είναι το δίκαιο και το ωφέλιμο για τον κοσμο και για τον άνθρωπο.

Λίγο θάρρος δείξτε, και κυρίως λίγο θάρρος για μεταμέλεια και για επανόρθωση. Ίσως αυτό να εξυπακουει καπιες «προσωπικές» θυσίες, όμως θέλω να είστε σίγουροι πως εαν έστω και τώρα κάνετε το σωστό, τότε ένας ολοκληρος κοσμος θα σας οφείλει την ευγνωμοσύνη και την συγνώμη του, και ο Ούτοπος την μεγαλοψυχία του...

Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

Προεδρικές Εκλογές 2008

Δήλωση κατα την υποβολή υποψηφιότητας.

Φεβρουάριος 2008.

Πιά είναι η πρόταση μου για την Κύπρο; Είναι η Πολη-Κρατος.

Η πρόταση μου για την Ελλάδα; Η πολη-κρατος.

Η πρόταση μου για το Ισραήλ, για την Τουρκία, για την Αμερική και για ολο τον κοσμο; Η πολη-κρατος.

Οι διαστάσεις που προτινω να εχει κάθε πολη-κρατος μού επιτρέπουν να καθορίσω για την Κύπρο 4 πολεις-κρατη. Με βάση τα υπάρχοντα δεδομένα: τρεις πολεις-κρατη για τους Ελ/Κυπριους και μία για τους Τ/Κυπριους. Τα σχέδια υπάρχουν ήδη.

Πέρα απ' αυτό θα ελεγα πως η πρόταση μου για τώρα και για παντα είναι ανθρωπιστική και περιβαλλοντική. Φιλοδοξεί δηλαδη να σώσει τον άνθρωπο σαν βιολογικό, κυρίως, είδος και το περιβάλλον γιατί, κατα την άποψη μου, χρειάζονται και τα δύο επειγόντως σωτηρια.

Το πολιτικο σύστημα με το οποίο σκοπεύω να το πετυχω απο την στιγμή που θα εχω την εκτελεστική ισχύ είναι ο κουμμουνισμος, το σύστημα δηλαδη το οποίο θα διαχειρίζεται τα παντα απο κοινού και για το κοινο και στο οποίο, βεβαίως, θα δωσω την προσωπική μου σφραγίδα και αντίληψη.

Δεν προτινω δηλαδη την αντιγραφή κανενός κουμμουνιστικου μοντέλου εδω ή εκεί, τότε ή τώρα, αλλα ενα νεο μοντέλο κουμμουνισμου του οποίου στοχος θα είναι να οικοδομεί, να εργάζεται, να παραγει και να καταναλώνει σύμφωνα με εναν ορθολογιστικό σχεδιασμο, ενα μοντέλο το οποίο θα αντικαταστήσει το χάος και την ζούγκλα με την τάξη και την συμμετρια και θα ικανοποιεί όλες τις αναγκες όλων των πολιτών για τροφή, εργασία, στέγη, ένδυση, υπόδηση, άθληση, υγια, παιδεία, έρωτα και ευτυχία. Σαν πολιτικός Οραματιστης και σαν υποψήφιος Πρόεδρος προτινω επίσης ενα καθεστώς που θα επιβάλλει το ωφέλιμο και θα απαγορεύει το βλαβερό, και για την πόλη και για τον πολίτη.

Προτινω ενα καθεστώς που θα ρυθμίζει τα παντα και τους πάντες με βάση ακριβώς το ωφέλιμο, το ωραίο και το δίκαιο.

Επιπλέον: προτινω και διαφημίζω νέους θεσμούς για τους ανθρώπους και για την κοινωνία. Προτινω και διαφημίζω νεα ηθη. Προτινω και διαφημίζω Νεες Πόλεις και Νεα Χωρια. Προτινω και διαφημίζω μια Νεα Ζωη, μια Νεα Θρησκεία, μια Νεα Γη και, αν θελετε, εναν Νεο Θεο.

Σημειώστε οτι αυτή είναι η 5η εκλογική αναμέτρηση στην οποία λαμβανω μέρος, και η 2η σαν υποψήφιος Πρόεδρος. Όλες οι αποπειρες μου μέχρι τώρα ήταν αποτυχημένες χάρις και μονο στις επιτυχημένες απόπειρες καλπονοθείας που οργάνωσαν οι Κύπριοι κομματικοί αρχηγοί και εκτελεσαν τα κομματικά και κυβερνητικά επιτελεία.

Το ποσοστο που πήρα κατα τις Προεδρικές εκλογες τού 2003 ήταν το 73,4%, αλλα αυτό διαμοιράστηκε αναμεσα στους «ισχυρούς» υποψήφιους. Το πραγματικό ποσοστο που πήρε ο Τάσος Παπαδόπουλας ήταν μόλις το 14% και ο Γλαύκος Κληριδης το 10%.

Ο Τάσος Παπαδοπουλος δηλαδη δεν είναι στην πραγματικότητα παρα ένας εγκάθετος Πρόεδρος, είναι ο Πρόεδρος που επεβαλε η Χούντα τών Κυπρίων κομματαρχών και καναλαρχων.

Τα καταφεραν; Μπράβο τους. Εγω πάντως οφείλω να ξαναπροσπαθήσω. Το οφείλω στις

304.000 ΕΛ/Κυπριους που με ψήφισαν κατα τις τελευταίες Προεδρικές εκλογες.

Τέλος εχετε υποψιν πως αυτή την φορά δεν πρόκειται, να ανεχθώ μια νεα αλλοίωση τού εκλογικού αποτελέσματος. Ηδη εχω εις βάρος μου τέσσερις τετιες αλλοιώσεις. Αλλην δεν μπορώ να αντεξω. Αυτή την φορά ο αγώνας μου θα εξελιχθεί σε νίκη ή θανατο ή, αν θέλετε, σε θριαμβική νίκη ή σε θριαμβικό θανατο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

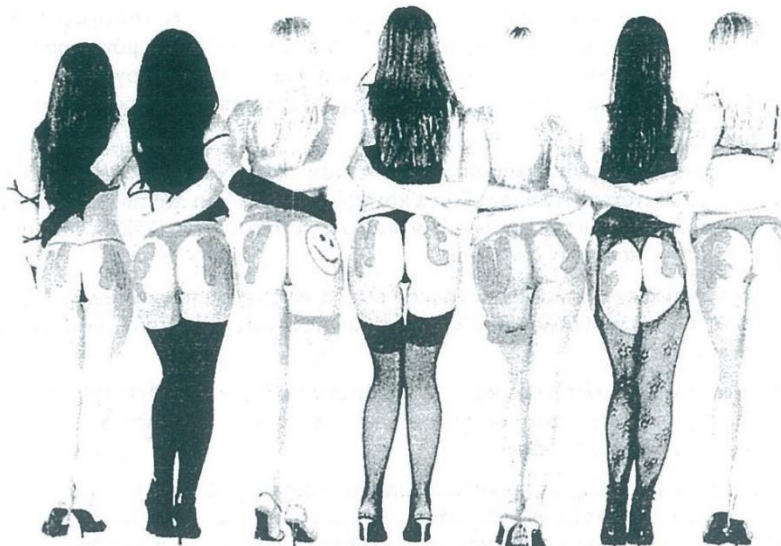
Κώστας Κυριάκου

Ούτοπος

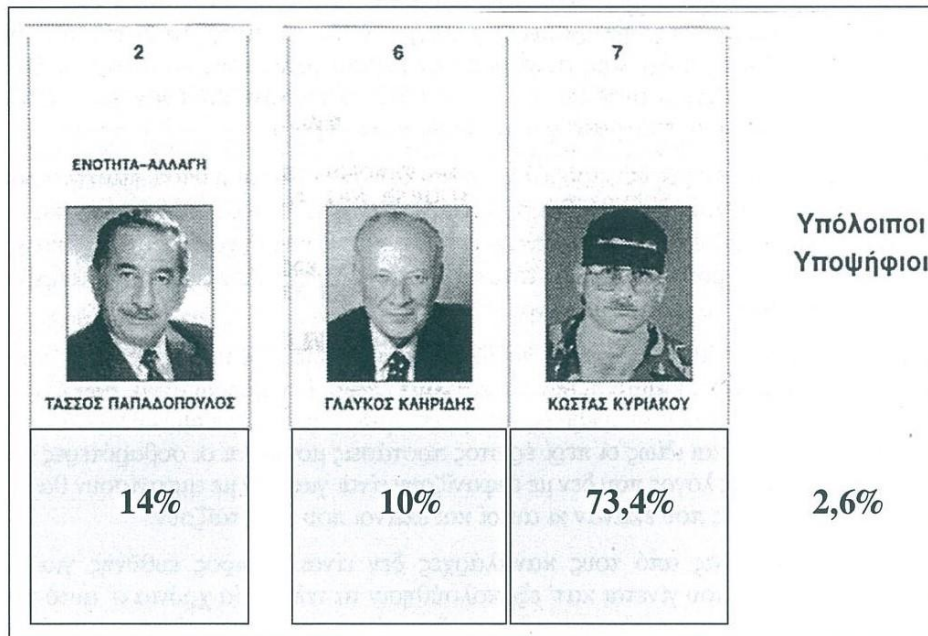
Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.

Κατ' αρχάς, "φίλοι μου καλοί κι αγαπημένοι", επειδή εγώ δεν είχα την ευκαιρία να σας πω καλή (και ευτυχισμένη) νέα χρόνια μέσα από τα ράδια ή τις τηλεοράσεις, θα σας το πω μέσα από τα φυλλάδια μου. Και θα σας το πω με μια εικόνα, με μια εικόνα θεσπέσια, όχι με μια εικόνα σαν εκείνες που αξίζουν χίλιες λέξεις αλλά με μια εικόνα που αξίζει όλες (τις ωραίες) λέξεις, με μια εικόνα - παραγγελία θα έλεγες για την προεκλογική μου εκστρατεία και η οποία μπορεί να σας δώσει κάποια άποψη για το πόσο ...happy θα είναι οι χρονιές σας στην Ουτοπία...

Αλίμονο μου λοιπόν αν έχω την ευκαιρία και δεν μεταδίδω τέτια εικόνα! Καλή σας χρονιά λοιπόν. Η: Happy New Year...

Για την συνέχεια οφείλω να σας θυμίσω με μια άλλη εικόνα τα πραγματικά αποτελέσματα των Προεδρικών εκλογών τού 2003. Δείτε τα:

Δεν τα ξέρατε; Τώρα τα μάθατε, ας είναι και τώρα. Και να 'ταν η μόνη φορά που αλλοίωσαν εις βάρος μου το εκλογικό αποτέλεσμα! Όχι, δεν ήταν η μόνη φορά. Το έκαναν ως τώρα τέσσερις φορές: δύο φορές για τις Βουλευτικές εκλογές, μία φορά για τις Ευρωεκλογές και μία για τις Προεδρικές εκλογές και τώρα ετοιμάζονται για την πέμπτη φορά.

Θα τα καταφέρουν και πάλι; Δεν ξέρω. Αν δεν αποφασίσει ο λαός να αντισταθεί, τότε το πιθανότερο είναι πως θα τα καταφέρουν. Σημάδια πάντως αντίστασης από τον λαό δεν βλέπω για την ώρα. Αν θα αλλάξει τίποτα στην εξέλιξη τής προεκλογικής μάχης, και πάλι δεν ξέρω.

Ας πούμε πως έχω απλά και μόνο μια ελπίδα πως κάτι μπορεί ν' αλλάξει αυτή την φορά, πως κάποιο θαύμα μπορεί να γίνει και πως ίσως σεβαστούν την βούληση και την νήφο σας.

Αυτή και μόνο η ελπίδα με κάνει να θυσιάζω και πάλι τις 1000 λίρες για την υποβολή τής υποψηφιότητάς μου, τα επιπλέον έξοδα για τα φυλλάδια και όλο τον χρόνο μου για να σας τα δώσω.

Τι να κάνω; Για άλλη μια φορά θα πρέπει να γυρίσω την Κύπρο για να δώσω τα φυλλάδια μου ένα-ένα στους ανθρώπους. Δεν πειράζει όμως. Χαλάλι. Θα κάνω κι αυτή την φορά το καθήκον μου και θα σας δώσω το μήνυμά μου προσωπικά.

Μεγάλες ελπίδες να με δείτε στις τηλεοράσεις δεν έχω. Ξέρω πως θα χρησιμοποιήσουν κάθε πρόσχημα για να με αποκλείσουν από κάθε τηλεοπτική εκπομπή. Να εκπλαγείτε μάλλον αν με δείτε. Μην απορείτε λοιπόν γιατί δεν με βλέπετε στις τηλεοράσεις. Είπαμε: τις τηλεοράσεις τις ελέγχουν και τις κατευθύνουν εκείνοι που έχουν και ταΐζουν (κι όχι τους πεινασμένους βέβαια αλλά τους χορτάτους). Εγώ ούτε έχω, ούτε ταΐζω κι ούτε θα 'χω κι ούτε θα ταΐσω ποτέ κανέναν τους. Αυτό είναι ένα απο τα λίγα πράγματα για το οποίο είμαι βέβαιος.

Ή μήπως νομίζετε πως δεν προβάλλεται και δεν αναφέρεται η υποψηφιότητα μου γιατί δεν την εξήγησα νωρίς. Όχι βέβαια. Δεν είναι γι' αυτό. Απλά δεν το 'κανα, γιατί δεν θα είχε ούτε νόημα ούτε αντίκτυπο. Το κόλπο είναι γνωστό: όταν οι καναλάρχες θέλουν να θάψουν κάποιον, τότε απλά τον αγνοούν. Δεν είχα καμιά αμφιβολία πώς αυτό θα έκαναν και με μένα.

Κάποιοι -ηλίθιοι 100%- μπορεί να νομίζουν (ίσως αιτιώμενοι τις περί έρωτος προτάσεις μου) πως δεν με εμφανίζουν τα κανάλια επειδή δεν πληρώ - είτε εγώ είτε οι προτάσεις μου - τα στοιχειώδη κριτήρια σοβαρότητας. Εγώ όμως επιμένω να λέω πως οι προτάσεις μου (και ιδίως οι περί έρωτος προτάσεις μου) είναι οι σοβαρότερες και πως ο πραγματικός λόγος που δεν με εμφανίζουν είναι γιατί αν με εμφανίσουν θα πω για όλες τις βρωμιές που έκαναν κι αυτοί και εκείνοι που τους ταΐζουν.

Σας λέω: κανένας από τους καναλάρχες δεν είναι άμοιρος ευθύνης για το πολιτικό έγκλημα που γίνεται κατ' εξακολούθησιν τα τελευταία χρόνια σ' αυτό τον τόπο, κανένας κομματικός υποψήφιος δεν είναι άμοιρος ευθύνης, κανένας δημοσιογράφος δεν είναι άμοιρος ευθύνης, κανένας εφημεριδάρχης, κανένας ιδιοκτήτης εταιρίας δημοσκοπήσεων, κανένας, κανένας, κανένας.

Όλοι είναι μέρος τής απάτης και της βρωμιάς. Όλο το κομματικό, όλο το κυβερνητικό και όλο το επικοινωνιακό οικοδόμημα συνεργάστηκε για να μην γίνω εγώ Πρόεδρος, να μην γίνω Ευρωβουλευτής και ούτε καν Βουλευτής.

Η αιτιολογία που χρησιμοποίησαν για να κάνουν αυτά που έκαναν ήταν μια συνηθισμένη για τα ιστορικά δεδομένα αιτιολογία. Την χρησιμοποίησαν οι άρχοντες Αθηναίοι για να καταδικάσουν τον Σωκράτη, την χρησιμοποίησαν οι άρχοντες Ιουδαίοι για να καταδικάσουν τον Χριστό και τώρα την χρησιμοποιούν οι **ά ρ χ ο ν τ ε ς** Κύπριοι για να καταδικάσουν τον Ούτοπο. Γιατί;

Γιατί απλα εισάγουμε καινά δαιμόνια. Αμφισβητούμε την αξία και την ωφελιμότητα τών πατριών ηθών. Αποτελούμε απειλή για τους θεσμούς. Προτινουμε νέους θεσμούς. Διαβρώνουμε το σύστημα. Επιδιώκουμε τούς πειραματισμούς. Χαλάμε την ησυχία τους και αμφισβητούμε την «σοφία» τους. Τους κάνουμε να φαίνονται στα μάτια τού λαού ανιαροί, κούφιοι, γελοίοι και σιχαμεροί.

Αναρωτιέμαι όμως: τάχα δεν άρεσαν σ' αυτούς οι προτάσεις μου, οι ερωτικές μου, έστω, προτάσεις; Τάχα αυτοί είναι διαφορετικοί από την συντριπτική πλειοψηφία τών συμπατριωτών τους; Τι τους στοίχιζε να δεχθούν την λαϊκή ετυμηγορία και να καταστούν και εκείνοι μέλη ενός συστήματος που ενέκρινε διά της ψήφου το 73% τού λαού. Στο κάτω-κάτω θα ήταν χίλιες φορές πιο υγιείς και πιο ευτυχείς στο δικό μου καθεστώς σαν ανώνυμοι και αφανείς άνθρωποι παρά σαν επώνυμοι και επιφανείς σ' αυτό. Τελικά το πράγμα είναι φανερό φίλοι μου: ούτε τους θεσμούς ήθελαν να σώσουν ούτε τα ήθη. Οι μόνοι θεσμοί που ήθελαν και θέλουν να σώσουν είναι εκείνοι ακριβώς που διασφαλίζουν τα προνόμια τους, το μερίδιο τους στην πίττα και στην πολυτέλεια, στην προβολή και στο σιώου.

Βέβαια πως εγώ αποτελώ απειλή για τους θεσμούς δεν το έκρυπα ποτέ. Και είναι γεγονός: δεν αποτελώ μια απλή απειλή για τους θεσμούς αλλά μια θανάσιμη απειλή. Γιατί εγώ προτίνω και διαφημίζω νέους θεσμούς και νέα ήθη, προτίνω και διαφημίζω ένα νέο σύστημα, προτίνω και διαφημίζω μια Νέα ζωή, προτίνω και διαφημίζω μια Νέα εποχή, μια Νέα Γη, μια νέα θρησκεία και έναν νέο Θεό. Άραγε όμως ένας πολιτικός οραματιστής ή ένας υποψήφιος ηγέτης ή Πρόεδρος δεν μπορεί να προτίνει την κατάργηση των παλιών θεσμών και την καθιέρωση καινούριων, ή μήπως δεν μπορούν οι πολίτες να υποστηρίξουν και να ψηφίσουν τειτους θεσμούς;

Φαντασθείτε δηλαδή να ζούσαμε τώρα με τους θεσμούς τού 19ου ή τού 10ου ή τού 1ου αιώνα! (π.Χ. ή μ.Χ. δεν κάνει διαφορά). Θα σας άρεσε; Θα άρεσε καν σε κείνους; Και φαντασθείτε κάθε φορά που γίνεται μια ψηφοφορία να επεμβαίνουν οι άρχοντες και να

αλλοιώνουν το αποτέλεσμα! Τότε γιατί ψηφίζουν οι λαοί; Και επί του προκειμένου: γιατί ψηφίζουν οι Κύπριοι τον Πρόεδρο τους; Για να έρθει ο Αναστασιάδης, ο Χριστόφιας, ο Παπαδόπουλος και ο Ομήρου και να αλλάξουν το αποτέλεσμα για να μην αναδειχθεί Πρόεδρος αυτός που ψηφίζει η πλειοψηφία αλλά η μειοψηφία;

Με πιά λογική στερούν από έναν λαό τον φυσικό και εκλεγμένο αρχηγό του; Το θεωρείτε αυτό δίκαιο; Σαν άνθρωποι, σαν πολίτες ή σαν Κύπριοι το θεωρείτε δίκαιο; Αν ναι, τότε υψώνω τα χέρια. Παραιτούμαι.

Αν όμως δεν το θεωρείτε δίκαιο, τότε γιατί το επιτρέπετε να γίνεται; Και μάλιστα ξανά και ξανά και ξανά. Γιατί;

Και τι θα πείτε σ' αυτούς που περιμένουν να δουν την αντίδραση σας για να πεισθούν ότι μιλάμε για γεγονότα και όχι για υποψίες, ότι μιλάμε για την αλήθεια και όχι για παραμύθια;

Όπως και να το κάνουμε έχετε και σεις μερίδιο ευθύνης για όσα αφήνετε να γίνουν. Είναι φανερό: η ανοχή σας είναι αυτή που τους επιτρέπει να προετοιμάζουν κι αυτή την φορά μια νέα εκλογική απάτη ανενόχλητοι. Σιωπάτε; Εκείνοι προχωρούν. Δειλιάζετε; Εκείνοι προχωρούν. Διστάζετε; Εκείνοι προχωρούν. Αδρανείτε; Εκείνοι προχωρούν. Και τι να κάνω εγώ ανάμεσα σε μια ορδή αρπαχτικών και σε μια αγέλη δειλών; Να νικήσω μόνος μου τα αρπαχτικά δεν μπορώ. Θέλω βοήθεια. Οι ψήφοι σας ως τώρα δεν ωφέλησαν. Τις μοιράστηκαν τα αρπαχτικά, και θα τις μοιραστούν και πάλι. Πιος θα τους εμποδίσει; Εγώ; Πείτε μου: πώς; Εκείνοι είναι χιλιάδες, και εγώ είμαι μόνο ένας. Μόνο εσείς το μπορείτε που είστε περισσότεροι απ' αυτούς.

Να σας πω όμως την αλήθεια; Με σκάσατε και σεις και κείνοι. Έσκασα να προσπαθώ να σας εξηγήσω πως με το να με ψηφίζετε και να πηγαίνετε στα σπίτια σας και να περιμένετε τι θα σας δείξει η τηλεόραση δεν γίνεται τίποτα.

Οι ψήφοι που ρίξατε στην κάλπη δεν ήταν παρά μια παράδοση στα χέρια των αρπαχτικών. Όταν φύγατε εσείς από το εκλογικό κέντρο αφήσατε το πεδίο ελεύθερο για κείνους. Και κάναν βεβαίως ότι θέλανε. Η ουσία είναι μία: για την εκλογή τού Τάσσου Παπαδόπουλου υπολογίστηκε μόνο το 27% των ψήφων. Το 73% που ψήφισε εμένα μοιράστηκε μεταξύ τού Παπαδόπουλου και του Κληρίδη (κυρίως) ανάλογα με το τι ποσοστό πήρε ο καθένας από το υπόλοιπο 27%. Τις χειρίστηκαν δηλαδή σαν λευκές ψήφους και τίποτα παραπάνω.

Μην αμφιβάλλετε πως το ίδιο σκηνικό προετοιμάζεται και τώρα, διόλου μην αμφιβάλλετε. Αν θέλετε δώστε μου και το 83 και το 93%. Το ίδιο θα γίνει. Στην πρώτη περίπτωση θα αναδείξει Πρόεδρο το 17% και στην δεύτερη το 7%. Νομίζετε πως θα διστάσουν να το κάνουν; Ούτε να το σκέφτεστε. Γι' αυτούς είναι όλα έτοιμα. Θέλετε να τους εμποδίσετε; Ιδού η Ρόδος. Ιδού κι η ευκαιρία σας.

Εγώ πάντως τις πήρα τις αποφάσεις μου: ή θα νικήσω αυτή την φορά (και πραγματικά και επίσημα) ή θα πεθάνω. Αφού δεν λένε οι άρχοντες Κύπριοι να μου κάνουν ότι έκαναν οι άρχοντες Αθηναίοι στον Σωκράτη και οι άρχοντες Ιουδαίοι στον Χριστό, τότε θα το κάνω εγώ από δική μου επιλογή. Αν χρειάζονται ανθρωποθυσίες για να προχωρήσει ο κόσμος μπροστά, τότε χαλάλι, θα θυσιαστώ. Αν έτσι κι αλλιώς δεν ωφελώ σαν ζωντανός, τότε ίσως ωφελήσω σαν πεθαμένος. Για μένα δεν θάχε νόημα να συνεχίσω να ζω. Γι' αυτούς τους αγώνες κρατήθηκα τόσα χρόνια στην ζωή. Αυτοί οι αγώνες έδωσαν νόημα και σκοπό στην ζωή μου.

Δεν σκοπεύω να φορτώνομαι για πάντα αυτό τον εξευτελισμό. Όσα άντεξα ως τώρα μού ήταν πολλά. Προτιμώ να τερματίσω τις ημέρες μου παρά να ζω χωρίς τιμή, χωρίς λόγο και χωρίς αξιοπρέπεια.

Όταν ταπεινώνομαι κάθε φορά με τέτιες προσβολές και όταν δεν βλέπω να υπάρχει προοπτική για ένα τέλος στην απάτη και στο ψέμα, τότε πιος ο λόγος για να συνεχίσω να ζω

και να αγωνίζομαι; Και για πιούς;

Προς Θεού όμως! Μην το πάρετε και κατάκαρδα. Ο Ούτοπος δεν δείχνει για άνθρωπος αποφασισμένος να πεθάνει αλλά να νικήσει και να θριαμβεύσει. Ας ελπίσουμε πως θα λειτουργήσει η συνείδηση και το θάρρος σ' αυτό τον τόπο, έστω και την υστάτη. Εγώ θα κάνω υπομονή και θα εξαντλήσω κάθε περιθώριο. Όλοι θα έχουν τον απαραίτητο χρόνο. Αν όμως, αν η συνείδηση και το θάρρος θαφτούν για άλλη μια φορά και αν καταλήξει κι αυτή η εκλογική αναμέτρηση σε μια νέα απάτη εις βάρος μου και εις βάρος τού λαού, τότε όλα είναι ανοικτά.

Για τον Ούτοπο η επερχόμενη αναμέτρηση θα είναι νίκη (που σημαίνει: δικαιοσύνη) ή θάνατος. Τα ημίμετρα και τους φόβους τα άφησε πίσω του: ή θα νικήσει ή θα πεθάνει. Βέβαια πως προέχει η ζωή προέχει, είναι γεγονός, αλλά δεν εξαρτώνται όλα από κείνον. Κάπια πράγματα τίθενται κάποτε σαν ζήτημα τιμής.

Αν έχετε αληθινούς και υπεύθυνους δημοσιογράφους και όχι κάτι νηστικά και ανεύθυνα παιδαρέλια (κι ας έχουν οι πλείστοι περάσει και τα 40 και τα 50 και τα 60), τότε σίγουρα δεν θα πεθάνω. Θέλω εγώ να πεθάνω; Κι αν είσαστε εσείς αληθινοί και υπεύθυνοι πολίτες και όχι άχρηστες και ασυνάρτητες αγέλες κι αν ξέρετε να αντιστέκεστε και να πολεμάτε, τότε σίγουρα δεν θα πεθάνω. Θέλω εγώ να πεθάνω;

Αν όμως οι δημοσιογράφοι όλοι συμπεριφερθούν ανεύθυνα και δουλικά και εσείς αποδειχθείτε δειλοί και άχρηστοι, αν οι καναλάρχες αποδειχθούν σκέτοι επιχειρηματίες και οι φίλοι και συνάνθρωποι μου σκέτοι Ιούδες, τότε τι περιμένετε από μένα;

Προς το παρόν για 15-20 μέρες θα δίνω φυλλάδια. Γιατί πρέπει να μάθετε τις προθέσεις μου όλες από πρώτο χέρι. Στην συνέχεια θεωρήστε ότι θα κάνω απεργία πείνας. Πού; Παντού. Θα είμαι, αν θέλετε, ένας κινούμενος, και κάποτε αυτοκινούμενος, απεργός. Κι όσο αντέξω. Γιατί πρέπει να σας δώσω χρόνο να σκεφθείτε, να συγκινηθείτε, αν είναι δυνατόν, και να δράσετε. Στο μεταξύ θα παρακολουθώ την κατάσταση. Αν τα κανάλια εξακολουθήσουν να μεταδίδουν ψεύδη, αν όλο το σύστημα προετοιμάζεται για να επισημοποιήσει το ψέμα και εσείς κάθεστε με τα χέρια σταυρωμένα χωρίς αντίδραση καμιά, και αν το βράδυ τής 17ης Φεβρουάριου το αποτέλεσμα τής καταμέτρησης δεν με αναδείξει Πρόεδρο, τότε εγώ πρέπει να κρατήσω τον λόγο μου. Είπαμε: Νίκη ή Θάνατος. Το πού, το πώς και το πότε θα το καθορίσει κι αυτό καπια στρατηγική. Αν θα το κάνω θα το κάνω έτσι και εκεί ώστε να πιάσει τόπο. Σ' ένα Ευρωκοινοβούλιο για παράδειγμα, στο Στρασβούργο, ή στις Βρυξέλλες, στο άντρο τής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν θα το κάνω κρυμμένος πάνω στα όρη.

Είστε περίεργοι για το αν θα το κάνω τελικά ή αν θα δείτε την φάση στην τηλεόραση; Τι να σας πω; Κοιμηθείτε εσείς για άλλη μια φορά, δειλιάστε για άλλη μια φορά, κωλώστε για άλλη μια φορά, αδρανήστε για άλλη μια φορά, περιμένετε τα όλα από μένα για άλλη μια φορά και για άλλη μια φορά φερθείτε σαν κορόιδα, σαν κόπανοι, σαν μαλάκες και σαν κωλόπαιδα και θα το μάθετε κι αυτό. Προς το παρόν... υγαίνετε.

Κώστας Κυριάκου (Ουτοπος).

Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο.

Κύπριοι, αν ακούτε ή αν βλέπετε τις δημοσκοπήσεις που σερβίρουν στα μέσα επικοινωνίας, θα προσέξατε πως οι κομματικοί υποψήφιοι κρατάνε ο καθένας ένα ποσοστό γύρω στο 30-32% και οι υπόλοιποι το υπόλοιπο ποσοστό.¹⁸

Κείμενο υπ' αριθμόν Τρία.¹⁹

Ευρωεκλογές 2009²⁰.

Δήλωση κατα την υποβολή υποψηφιότητας.

Ιούνιος 2009.

Τις μερες που προηγήθηκαν αναρωτιόμουν αν μέσα σε τοσο φορτο υποψηφιοτήτων θα δωσει κανεις σημασία στην δικη μου υποψηφιότητα ή αν θα περάσει απαρατήρητη.

Χωρίς λοιπον να ξέρω αν θα συμβει είτε το ενα είτε το άλλο θεώρησα σωστό να σημειώσω καπιες σκεψεις που ήθελα να πω για την περίπτωση που θα συμβει να προσεξετε την υποψηφιότητα μου και να με βάλετε μπροστά στο ... μικρόφωνο.

Θα χώριζα τις σημειώσεις μου σε δύο θέματα. Το πρώτο ας πούμε πως αφορα την προηγούμενη υποψηφιότητα μου, για την Προεδρία συγκεκριμένα.

Το τι συνέβη τότε δεν ήταν παρα επανάληψη όσων συνεβησαν άλλες τέσσερις φορές πριν εις βάρος μου και εις βάρος τού λαού και της δημοκρατίας.

Το πραγματικό ποσοστο ψήφων που μου έδωσαν οι συμπατριώτες μου Ε/Κυπριοι ήταν το 72,8%, (Το επίσημο ποσοστο μου ήταν μόλις 0,24%) και τομαθα οχι απο μία αλλα απο δύο πηγες. Μια μέρα ήμουν στα Λατσια, με παρεες τού... προέδρου, και μου τόπε ενα παιδί που την ήμερα των εκλογών δουλευε σε συνεργείο εξοδου κάλπης: χίλια τοις εκατόν σε εκλεψαν. Γιατί, είπε, δεν γίνεται να πάρεις σε έξοδο κάλπης το 75% στις 1500 ψήφους και να πάρεις το 0,24% παγκυπριως.

Πειτε μου και σεις αν γίνεται στις 1500 ψήφους να πάρω τις 1125 (γιατί τόσες είναι το 75%) και στις 450 χιλιάδες να πάρω μονο 1092, δηλαδη 33 ψήφους λιγοτερες.

Η επόμενη φάση εξελίχθηκε την 2η Κυριακή, στην συγκέντρωση τού Δ. Χριστοφια, το βράδυ τών αποτελεσμάτων, όπου και ήμουν παρών.

Πρωταγωνιστής ήταν ένας αγαθός άνθρωπος ο οποίος με παρουσίαζε στους γνωστούς του μ' αυτα τα λόγια: του ανθρώπου εκλέψαν του 316 χιλιάδες ψήφους.

Να σας πω: την πληροφορία για το 72,8% την είχα παρει απο την 1η Κυριακή. Καπια μέρα μετά απο αυτή την Κυριακή αποφασισα να μεταφράσω αυτό το 72,8% σε αριθμό ψήφων. Με βάση την μέθοδο τών τριών δεν ήταν δύσκολο:

στις 100 πήρα 72,8

στις 450.000 (;) πόσες;

και η απάντηση ήταν 317 χιλιάδες (τις 1092 μου τις έδωσαν) κι ειλικρινα: δεν το είπα σε κανεναν.

Πώς λοιπον εμαθε εκείνος πως μου εκλεψαν 316 χιλιάδες ψήφους, και μαλιστα ένας άνθρωπος που δεν εδειχνε να ξέρει καν με πιο τροπο μπορούσε να βρει αυτό που βρήκα εγω γνωρίζοντας απλα το εκατοστιαίο ποσοστο ψήφων μου; Ο νοων νοειτω.

Και κάτι ακόμα, κάτι που έμαθα απο άνθρωπο του επιτελείου υποψηφίου... προέδρου: το ποσοστο που πήρε ο Δ. Χριστοφιας κατα την 2η Κυριακή, ήταν μονο το 23%. 21% πηρε ο Γιαννακης (ή Ιωάννης) Κασουλιδης. Το 56% των ψηφοφόρων ακύρωσε το ψηφοδέλτιο του, και πιο συγκεκριμένα: μουντζούρωσαν και τους δύο, έγραψαν πάνω Ουτοπος και το έριξαν στην κάλπη, την στιγμή μαλιστα που εγω ψήφιζα ... Χριστοφια. Αλλη ιστορία κι αυτή αλλα δεν είναι τής στιγμής.

Αυτό που θέλω δηλαδη να σας πω είναι τούτο: η Κύπρος εχει για Πρόεδρο της εναν υποψήφιο που δεν πήρε παρα μονο το 9% τού συνολου τών ψήφων. Αυτή ειναι η αληθια. Ακουστε την έστω και μια φορά και εχετε μετά τον χρονο να την σκεπάσετε με τα ψέματα

που θα σας επιβάλει να πείτε η μαύρη και η κόκκινη μασωνία.

Αυτό είναι το ένα θέμα μου. Το άλλο ας πούμε πως είναι η Νέα Γη. Οπως θα δείτε πολλαπλασίασα τα σχέδια μου για να είναι στην διάθεση σας. Αυτήν λοιπον την Γη προαναγγελω και αυτήν διαφημίζω.

Αυτό που σας λεω λοιπον μ' αυτα και με κείνα τα σχέδια είναι πως αυτή η Γη εχει κατασκευαστεί σύμφωνα με εναν μαθηματικό και γεωμετρικό σχεδιασμο για να χωρεσει συγκεκριμένο αριθμό πόλεων, με συγκεκριμένες διαστάσεις, για συγκεκριμένο αριθμό κτιρίων και για συγκεκριμένο αριθμό κατοίκων.

Ως τώρα ας πούμε πως σας διαφήμιζα την πόλη τής Αποκάλυψης, μια πόλη με σχήμα, τάξη, συμμετρία και πλήρες σχέδιο πριν οικοδομηθει η πρώτη πέτρα.

Στο έξης θα σας διαφημίζω μαζί με την πόλη τής Αποκάλυψης και την Γη τής Αποκάλυψης, μια Γη ομαλή και γόνιμη, μια Γη χωρίς βουνά και έρημους, χωρίς θάλασσες και Ωκεανούς, μια απέραντη και γόνιμη πεδιάδά που θα διασταυρώνεται απο εκατοντάδες και χιλιάδες ποτάμια που θα ξεκινούν απο την μια άκρη τής Γης και θα τελειωνουν στην άλλη, μια Γη ικανή να θρεψει και να φιλοξενήσει 57.600.000.000 ζωντες και... νεκρούς ή, αν θελετε, αναστημενους.

Αν υπάρχει λοιπον ο Θεός - πραγμα το οποίο εγω σας το αποδεικνω μαθηματικά και γεωμετρικά - τότε ολα μπορούν να συμβουν κι ολα μπορούν να επικεινται. Για καλό και για κακό σκεφτειτε κι αυτό το ενδεχόμενο και, αν θελετε, επενδύστε σ' αυτό.

Πιστεύω πως αυτό είναι το καλύτερο που μπορείτε να κάνετε, και οι φίλοι και οι εχθροί μου.

Κώστας Κυριάκου

Ουτοπος

Επιστολή στον κ. Γιώργο Παπανδρεου.

Κύπρος, Οκτώβριος
2009.

Κύριε Παπανδρεου, εν πρωτοις οφειλω να σας δωσω τα συγχαριτηρια μου για την επιτυχία σας στις εκλογες. Σας αξίζουν, μπράβο σας, είστε ωραίος, αλλα ωραίοι είναι επίσης και οι άνθρωποι τής κυβέρνησης σας, κι ιδίως οι γυναίκες. Μία μάλιστα με εχει σαγηνευσει και ευχαρίστως θα την παντρευόμουνα εαν με ήθελε και εκείνη και εαν, βεβαίως, είναι διαθέσιμη...

Τι μου ήρθε όμως τώρα να σας στείλω επιστολή και να σας υποχρεώσω να την διαβάσετε με τοσο φορτο εργασίας και επιστολών που επεσε απανω σας; Πιαν να πρωτοδειτε και πιαν να πρωτοδιαβασετε; Προφανώς δεν το κάνω για να κολακέψω εσάς και τους υπουργους σας. Είπαμε, καλοί είστε, ωραίοι είστε, το παραδέχομαι, αλλα υπάρχει και κάτι άλλο που αιτιολογεί την επιστολή μου. Πιό ειν' αυτό; Θα το δείτε.

Εν παση περιπτωσει αν συμβει και την δείτε τελικά την επιστολή μου, αν την προσέξετε, κι αν προσεξετε και τα σχέδια με τα οποία την συνοδεύω, τότε θα σας ζητούσα να αποτιναξετε για λίγο ολα αυτα που σας πνίγουν αυτές τις μερες κι ολ' αυτα που εχετε στο κεφάλι σας τόσα χρόνια και να συγκεντρωθείτε λίγο σ' αυτα τα σχέδια.

Θα σας ζητούσα επίσης να πάτε σε καπιο περπάτημα σας κάπου σε καπιον Αττικό λοφο και να δείτε απο κει την Αθήνα σας. Υστερα θα σας ζητούσα να φαντασθειτε μια πόλη σαν την δικη μου να απλώνεται μπροστά σας.

Αν σας ρωτούσα λοιπον αν θελετε να ζησετε σε μια τετια πόλη, τι θα λεγατε; Κι αν σας ρωτούσα αν θελετε να διοικήσετε μια τετια πόλη ή μια δεκάδα ή μια εικοσάδα ή μια εκατοντάδα, ίσως, τετιων πόλεων, τι θα λεγατε; Θα το θελατε ή οχι;

Βέβαια η πόλη που προτίνω εγω δεν θα είναι τοσο μεγάλη, τοσο απέραντη και τοσο πολυπληθής όσο η Αθήνα αλλα ούτε και τοσο χαώδης, τοσο βαρβαρη και τοσο τερατάδης όσο εκεινη. Κάθε άλλο.

Είτε κακώς είτε καλώς (καλώς πιστεύω) η πόλη που σχέδιασα και προτίνω εγω είναι μια μέτρια σε έκταση και σε πληθυσμό πόλη, είναι μια πόλη με προκαθορισμένο σχήμα και όρια, είναι μια πόλη με συμμετρία, μια πόλη κόσμημα, μια πόλη με ολα τα καλα που μπορεί να διαθεσει γι' αυτήν ο άνθρωπος και ο πολιτισμός και χωρίς, όσο είναι δυνατόν, κανένα απο τα κακα τους.

Προς τι όμως να πολυλογώ τώρα; Αυτα τα πραγματα τα είπα και τα έγγραφα με την μια ή με την άλλη ευκαιρία και δεν υπάρχει λογος να τα επαναλαβω τώρα για σας. Στο κάτω κάτω το σχέδιο είναι δεδομένο εδω και χρόνια έτσι όπως είναι δεδομένοι και ολοι οι αγώνες που έκανα γι' αυτή την πόλη και είναι, βεβαίως, στα χέρια και στην κρίση σας.

Αν σας ρωτούσα λοιπον σε πιά πόλη θα θελατε να ζησετε εσεις και τα παιδια σας και τα εγγονια σας και οι πιο αγαπημένοι σας απο τους ανθρώπους: στην Αθήνα, στην Θεσσαλονίκη, στην Πατρα, στην Λαρισα ή ή ή μήπως στην πόλη μου, τι θα λεγατε; Πιαν πόλη θα διαλέγατε;

Αν είχατε ενα μαγικό ραβδί θα μεταμορφώνατε μήπως την Αθήνα σε μια πόλη σαν την δικη μου; Θα το κανατε; Θα το θελατε, έστω, να γίνει; Θα ευχόσασταν σε κείνα τα εκατομυρια των Ελλήνων που ψήφισαν εσάς και την παραταξη σας να ζησουν σε μια τετια

πόλη;

Τί σας λεω όμως τώρα ε; Για πόλεις νεες, για πόλεις άλλες; Για πόλεις με προκαθορισμένο σχήμα και όρια, για πόλεις με συμμετρία; Σαν επιστημονική φαντασία μιάζει ε;

Φαντάζομαι πως ούτε που θα περασε ποτέ απο το μυαλο σας. Σίγουρα δεν θα περασε, κι οχι μονο απο το δικό σας μυαλο δεν θα περασε αλλα ίσως ούτε και απο κανενος Ελληνα πολιτικου το μυαλο μετά τον Πλατωνα.

Είναι όμως δυνατόν να μην σκεφτεστε καν ούτε και το πλέον αναγκαίο και αυτονόητο πολιτικά; Είναι δυνατόν να μην το θετει, να μην το συζητά και να μην το εισηγείται κανεις; Κανεις αριστερός και κανεις δεξιός, κανεις κεντροαριστερός και κανεις κεντροδεξιος, κανεις Πασοκσης και κανεις Νεοδημοκρατης; Αν είναι δυνατόν! Μα τότε τι πολιτικο είστε ολοι; Πώς μπορείτε και ανεχεστε τετιο σύστημα, τετιες πόλεις και τετια, ιδίως, πρωτεύουσα; Κι όμως θα πέρασαν 15 σχεδόν χρόνια απο τότε που ήρθα στην Ελλάδα και έδωσα στους Ελληνες τα σχέδια μου, ενω σε σας τα εχω στείλει και προσωπικά μαζί με ενα βιβλίο μου (ήσασταν τότε Υπουργός Παιδείας).

Πώς γίνεται λοιπον να μην αντιλαμβάνεται κανεις Ελληνας ούτε και τα πιο απλα και αυτονόητα; Πως γίνεται ολοι να συναινειτε, ολοι να οικοδομειτε και ολοι να μεγαλώνετε και να αναβαθμίζετε ενα τετιο χάος;

Είναι κι άλλες οι απορίες ου και είναι και άλλες οι καταστασεις που με υποχρεώνουν σε μια δόση σκεπτικισμού (ή και δυσπιστίας, αν θελετε) απέναντι στους πολιτικους άρχοντες της Ελλάδας και ολου τού κοσμου βεβαίως. Στο κάτω κάτω το σύστημα είναι λίγο πολύ ίδιο παντού. Είναι παντού εξίσου βλακώδες, εξίσου ηλίθιο και εξίσου καταστροφικό για τα παντα και για τους παντες και όλες οι προτασεις που ακουγονται απο δω και απο κει προκειμενου να σώσουν ή, έστω, να διορθώσουν τον κοσμο είναι μάλλον, για τα σκουπίδια. Τίποτα και κανεναν δεν θα σώσουν.

Αν παρατηρήσετε αυτή την δόση σκεπτικισμού και δυσπιστίας στα καινουρια κείμενα μου ή αν την παρατηρήσατε και σε παλαιότερα συγχωρεστε με και σημειώστε αν θελετε, πως δεν αναφερθηκα προσωπικά ούτε ενάντια σε σας ούτε ενάντια σε κανεναν. Ο σκεπτικισμός μου είναι γενικής φύσης και τον οφείλω, ας πούμε, στο... ταλέντο μου.

Εν παση όμως περιπτωσει εσεις μπορείτε αν θελετε να πείτε πως ως τώρα δεν ήσασταν ένας εν ενεργεια πολιτικος αρχηγός, πως αγοσασταν και φερόσασταν απο αυτόν ή εκείνον τον πολιτικο πατέρα ή νονο κτλ κτλ και πως τώρα μονο μπορείτε να πείτε πως εχετε εκείνη την πολιτική ισχύ που θα σας επιτρεψει να διορθώσετε τα λάθη τού παρελθόντος, δικά σας ή οχι δικά σας.

Τι να σας πω; Μακαρι να τα καταφέρετε, σας εύχομαι να τα καταφέρετε, ελπίζω να τα καταφέρετε. Καλή η πρόθεση, καλή η διάθεση, καλοί και οι οιωνοί - καλοτατοι - αλλα άντε. Ξερετε αραγε το σωστό; Το ξερουν οι σύμβουλοι και οι συνεργάτες σας; Το ξερει, έστω, η Ευρώπη, θα σας το καθορίσει η Ευρώπη και θα τα διορθώσει ολα η Ευρώπη;

Αν είναι δυνατόν! Ενα σας λεω εγω: και στην Ευρώπη (και στην Αμερική και σ' ολο τον κοσμο) βασιλεύει ο ίδιος πολιτικος σκοταδισμός.

Ιδέα δεν έχουν φίλε. Οση ιδέα είχαν ή έχουν οι Ελληνες πολιτικοι άρχοντες, τόση ιδέα είχαν και έχουν οι Ευρωπαϊοι πολιτικοι άρχοντες. Τι να σας πω; Σχιζοφρενικες καταστάσεις. Δυστυχώς για τους Ελληνες και για τους Ευρωπαϊους η Ελλάδα και ολη η Ευρώπη δεν μπορεί να διορθώσει τίποτα αφού ολη η Ελλάδα και ολη η Ευρώπη βασίζεται στο λάθος.

Γι' αυτό κοιτάξετε και λίγο άλλου αν θελετε εσεις να διορθώσετε κάτι. Κοιτάξετε άλλου αν θελετε να διορθώσετε την Ελλάδα, κοιτάξετε λίγο ... ανατολικά.

Κοιτάξετε, σας παρακαλώ, σε μένα και στην πρόταση μου, πρόταση μάλιστα που είναι μια

κατ' εξοχην Ελληνική πρόταση και που είναι η σωστή, η μονη σωστή. Δεν υπάρχει άλλη σωστή πρόταση για τον άνθρωπο και για τον κοσμο.

Κοιτάξετε λοιπον σ' αυτήν και πιστεψετε σ' αυτήν. Δεν υπάρχει άλλη.

Πιά είναι η πρόταση μου; Αυτή είναι: η Πολη-Κρατος. Μ' αυτήν εχετε την πολιτική τάξη. Χωρίς αυτήν εχετε το πολιτικο χάος. Μ' αυτήν μπορείτε να κάνετε το πρώτο σωστό πολιτικο βήμα ή, αν θελετε, αυτή είναι το πρώτο σωστό πολιτικο βήμα. Γιατί οσα ωραία κι αν πείτε κι αν προτινετε, στην ουσία θα είναι ολα ενα τίποτα αφού σας λείπει το πρώτο πολιτικο στοιχειώδες, κι αυτό δεν είναι άλλο βεβαίως απο την πόλη, απο την σωστή, αν θελετε, πόλη.

Αυτή η σωστή πόλη είναι με διο λεξεις η πρόταση μου. Γι' αυτήν σάς μιλάω και γι' αυτήν σας γράφω. Προτίνω δηλαδη για εναν συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο δύο, τριών, τεσσάρων, πεντε ή, ίσως, περισσότερων, χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων (αναλογα, παντα, με το ποσο γόνιμος ή ωφέλιμος είναι αυτός ο χώρος για την διατροφή και την απασχόληση τών πολιτών. Ιδανική έκταση είναι τα 2.025 τετρ. χλμ - 45Χ45 χλμ - αλλα μονο για την ιδανική Γη), μία σχεδιασμένη απο την αρχή πόλη στο κέντρο, αν είναι δυνατόν, αυτου του γεωγραφικού χώρου και γύρω της εναν συγκεκριμένο αριθμό κτιρίων διασπαρμενων μεθοδικά σε ολη την υπο εκμεταλλευσιν αγροτική έκταση που θα φιλοξενούν τούς πολίτες που θα καλλιεργούν και θα φροντίζουν αυτό τον χώρο και με ίδιο περίπου πληθυσμό για όλες ανεξαιρέτως τις πολεις-κρατη. Για την Κύπρο που εχει έκταση 9.251 τ. χλμ προτινα τέσσερις τετιες πόλεις. Για την Ελλάδα που εχει έκταση 131.957 τ. χλμ και που διαθετει μεγάλες, σε σχέση με την Κύπρο, ορεινες εκτάσεις προτίνω, σύμφωνα με ενα πρώτο σχέδιο που έκανα, 36, χωρίς αυτό να σημαινει πως δεν μπορώ να τις κάνω 40,45 ή 50.

Αν μπείτε στον κοπο και δείτε με προσοχή τα σχέδια μου, τότε θα καταλαβετε πως σχεδιασα σχεδόν τα παντα, κι οχι μονο τις θεσεις και τις διαστάσεις των κτιρίων, αλλα και την κάθε κίνηση των ανθρώπων που θα ζουν σ' αυτα. Η πείρα και το πείραμα μου μού εχει δειξει απο καιρό τώρα πως «ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με εναν μαθηματικό σχεδιασμο για να κάνει συγκεκριμένα πραγματα σε συγκεκριμένη ωρα, για συγκεκριμένη διάρκεια, με συγκεκριμένη ταχύτητα και σε συγκεκριμένες δόσεις». Οσο τα κάνει υγαιίνει και ευτυχει και οσο δεν τα κάνει αρωσταινει και δυστυχεί. Είναι μια μεγάλη ιστορία, μια ιστορία που, καλώς ή κακώς, την εχω καταγράψει. Αυτό που προτίνω με διο λόγια είναι ενα κοινωνικό και πολιτικο σύστημα που θα ικανοποιεί στο ακέραιο όλες τις πρωταρχικές αναγκες τών ανθρώπων σαν διατροφικών, μυϊκών, πνευματικών, βιολογικών, ερωτικών κ.ο.κ. οντων, κι αυτές οι αναγκες είναι συγκεκριμένες, είναι πολύ συγκεκριμένες και είναι λίγο - πολύ ίδιες για ολους, και για σας και για μένα. Γι' αυτό θα σας ζητούσα ν'αφησετε για λίγο τις προτάσεις που κανατε και θα κάνετε στον Ελληνικό λαο ή τις προτάσεις και τις εισηγήσεις τής Ευρωπαϊκής Ενωσης και να δείτε την δικη μου πρόταση χωρίς προκατάληψη. Δείτε επίσης την «πρόταση» και το σχέδιο μου για την **Ν ε α Γη**. Σας το λεω: πρόκειται για **α π λ α μ α θ η μ α τ ι κ ά**. Αυτα που σας ζητούσα πριν να φαντασθείτε δεν είναι πραγματα φανταστικά αλλα μάλλον η πραγματικότητα τού αύριο. Οτι σχεδιασα εγω, Ενας άλλος μπορεί να τα πραγματοποιήσει, κι ίσως μάλιστα να τα εχει πραγματοποιήσει χιλιάδες φορές μέχρι τώρα, Ενας άλλος που αν το καλοσκεφτεις μπορεί να είναι πολύ πιο πραγματικός απο μας, πολύ πιο νοημων και πολύ πιο ισχυρός απο μας και που, κατα την προσωπική μου εκτίμηση, κατευθυνεται τώρα σ' αυτή την Γη για να της δώσει αυτό που της αξίζει.

Εγω τι είμαι μπροστά του; Ίσως να καταφερα μονο και μπήκα στο αρχείο του και πήρα αυτα τα σχέδια ή ίσως φρόντισε εκείνος να μου τα πασαρει για να τα πασάρω κι εγω με την σειρά μου στους ανθρώπους. Προφανώς θα εχει το σχέδιο του, κι ενα μέρος του, υποψιάζομαι, θα είμαι κι εγω, κι ίσως το σημαντικότερο. Πιος ξερει;

Χωρίς πολλά λόγια νομίζω πως σας ξεκαθάρισα λίγο πολύ με πιον εχετε να κάνετε. Ποτέ

δεν έκρυψα την ταυτότητα μου και δεν θα την κρύψω ούτε και τώρα. Παρακαλώ όμως δείτε με και σκεφτείτε με σαν άνθρωπο και σαν φίλο. Έτσι το προτιμώ, έτσι το θέλω και έτσι σας γράφω. Γιατί ναι: σαν άνθρωπος και σαν φίλος σάς έδωσα την πρόταση και το σχέδιο μου. Δείτε το και σκεφτείτε το. Είναι στα χέρια σας.

Σας το λεω πάντως και να το ξερετε: η Ιστορία δεν θα σας κρίνει απο τις προτάσεις σας προς τους Έλληνες παρα μάλλον απο την θέση που θα πάρετε απέναντι σε μένα και στην πρόταση μου προς τους ανθρώπους, μια πρόταση που σας την απευθύνω για άλλη μια φορά προσωπικά και σε μια στιγμή όπου μπορείτε, αν θελετε, να της δώσετε μια διέξοδο και μια ευκαιρία.

Δυστυχώς δεν μπόρεσε ως τώρα να εχει αυτή την ευκαιρία εδω που γεννήθηκε, όσο κι αν το προσπάθησα, κι αυτό χάρις στην αλλοίωση τών αποτελεσμάτων που επεχειρησαν, επιτυχως, οι Ελληνοκύπριοι πολιτικοι άρχοντες σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις στις οποίες αναμιχθηκα.

Λεπτομερειες μπορείτε να δείτε σε αλλα κείμενα μου αν εχετε το ενδιαφέρον και τον χρονο για να τα διαβάσετε αλλα θα σας πω επ' ευκαιρίας πως πήρα σε όλες αυτές τις αναμετρήσεις τα τρία τέταρτα σχεδόν των ψήφων, είτε σαν υποψήφιος Βουλευτή ς, είτε σαν υποψήφιος Ευρωβουλευτή ς, είτε σαν υποψήφιος Πρόεδρος.

Στις Προεδρικές εκλογες τού 2003 πήρα το 73,4% τών ψήφων ενω ο Τάσος Παπαδοπουλος μόλις το 14%, και στις Προεδρικές τού 2008 πήρα το 72,8% και ο Δημητρης Χριστοφιας το ..., ναι!..., 9%. Στα υποψιν ...

Εστω όμως κι αν χάθηκε εδω η ευκαιρία για την πόλη και για το Οραμα μου, έστω και αν ακόμα πιστεύω ακραδαντα πως ο ίδιος ο Θεός ερχεται και θα με δικαιώσει και θα με επιβάλει σ' αυτό τον κοσμο και έστω και αν πιστεύω επίσης πως 240.000 τετιες πόλεις κατευθουνονται τώρα σ' αυτή την Γη και θα αποτελούν σύντομα την Νεα Πραγματικότητα τών ανθρώπων, όμως δεν μπορώ να αγνοήσω τελείως μια παλια εντολή του: θα δράσεις, μου «είπε», έτσι σαν να μην υπάρχω. Θα φροντίσεις γι' αυτή την Γη και γι' αυτό τον κοσμο έτσι σάμπως και δεν θα φροντίσω εγω ποτέ γι' αυτόν και θα ενεργήσεις έτσι σαν να μην έρχομαι εγω και σαν να μην φέρνω καμια νεα πόλη και καμια νεα Γη.

Γι' αυτό εγω που σκέφτομαι έτσι και οχι αλλιώς, εγω που σκέφτομαι ολο τον κοσμο σαν πατρίδα και γη μου και ολους τούς (ωραίους) ανθρώπους σαν αδέρφια και φίλους μου δεν μπορώ να μην δω πού θα μπορούσε να εχει μια ευκαιρία η πόλη και το Οραμα μου. Οταν λέω λοιπον πως το Οραμα μου δεν το δημιούργησα μονο για την Κύπρο και για τους Κυπρίους αλλα για ολο τον κοσμο και για ολους τούς ανθρώπους, θέλω να ξερετε πως λεω απλα την αλήθεια.

Έτσι κι έτσι αγαπητέ κ. Γιώργο Παπανδρεου περασατε στην σκέψη και στα πλανα μου. Έλληνας εσυ, Έλληνας κι εγω, άνθρωπος εσυ, άνθρωπος κι εγω. Ηταν μοιραίο.

Νομίζω πως είμαι σαφής και το καταλαβατε: ψάχνω ακόμα για κείνη την ευκαιρία για μένα και για την πόλη μου. Τι λετε; Θα μου την δώσετε;

Θα αντιληφθειτε, έστω, εσείς την ευκαιρία σας; Θα την πάρετε μήπως, θα την εκμεταλλευθειτε ή δεν θα καταλαβετε τίποτα τελικά και θα την παραμερίσετε για τις φούσκες αυτου του κοσμου;

Γιατί ναι μεν μπορεί να ζητώ εγω μια ευκαιρία, όμως αν το καλοσκεφτειτε θα δείτε πως στην ουσία δίνω ευκαιρίες, και επι του προκειμενου σάς λεω πως η ευκαιρία είναι πιο πολύ δικη σας παρά δική μου. Είναι ας πούμε η ευκαιρία τής ζωής σας, ή κάνω λάθος;

Εστω όμως κι αν θελησετε να αγνοήσετε την πρόταση μου, έστω και αν δεν σας ενδιαφέρει μια ευκαιρία - είτε για σας είτε για μένα - για ενα πραγματικά Νεο ξεκίνημα για την Ελλάδα (καλεστε με αν το αποφασίσετε γιατί χωρίς εμενα δεν θα πετυχετε τίποτα), όμως, σκέφτομαι,

θα μπορούσατε τουλάχιστον να με καλύψετε και να με προστατεύσετε κατά τις μελλοντικές εκλογικές αναμετρήσεις στην Κύπρο, πράγμα που πιστεύω ότι το μπορείτε, αρκεί να το θελήσετε.

Δεν βλέπω καμία δυσκολία για σας στο να υποχρεώσετε τούς Κυπριούς πολιτικούς άρχοντες να σεβασθούν την λαϊκή βούληση και ψήφο. Αν μαλιστα σάς ενδιαφέρει η Κύπρος σαν Κύπρος, η αλήθεια σαν αλήθεια, η δικαιοσύνη σαν δικαιοσύνη και η δημοκρατία σαν δημοκρατία, τότε εγώ νομίζω πως έχετε καθήκον να το κάνετε, τόσο μάλλον γιατί σας το ζητώ εγώ σαν ο **πραγματικός** Πρόεδρος τής Κυπρου. Ο άλλος, είπαμε, είναι **παράνομος**, όπως ήταν και ο προκατοχος του.

Αν θελετε να ερευνήσετε το θέμα μπορώ να σας παραπεμψω και σε άλλους ανθρώπους για ν' ακούσετε και κείνους. Θα είναι το πιο εύκολο πράγμα για σας να μάθετε την αλήθεια γι' αυτό το θέμα, αρκεί, βεβαίως, να θελετε να την μάθετε.

Πολλά ζητώ ε; Ε,τι να σας πω; Οτι είχα να πω το είπα, έτσι νομίζω. Για οτιδήποτε πάντως αποφασίσετε τελικά μπορείτε να με βρείτε σ' αυτό τον αριθμό: 00357- 99561898, ή σ' αυτή την διεύθυνση: Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος) Μακουντα Τ.Κ: 8879 Πάφος. Κύπρος.

Κώστας Κυριάκου

Ουτοπος

Επιστολή στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τού Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κύπρος,
Δεκέμβριος 2009.

Αξιότιμα μέλη τού Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την αναφορά μου αυτή επιθυμώ να εκφρασω ένα παράπονο το οποίο θα επρεπε ίσως να έκανα εδώ και χρόνια αλλά δεν έκανα τελικά επειδή μου ελειπε η ενημέρωση ή η απόφαση. Το κάνω τώρα με την ελπίδα και την ευχή πως θα εχει αποτελεσμα.

Αντιλαμβάνομαι βεβαίως πως αυτή η αναφορά μου θα τύγγανε περισσότερης προσοχής εαν την συνόδευα με καπιες αναφορές συμπατριωτών μου που να τεκμηριώνουν το παράπονο μου αλλά δυστυχώς δεν βρίσκω ανθρώπους με αρκετό θάρρος για να το κανουν αυτό, πραγμα που αποτελεί ένα επιπλέον παράπονο για μένα.

Η ελλειψη αυτών των αναφορών μπορεί οπωσδήποτε να επηρεάσει αρνητικά την τοποθέτηση σας απέναντι στην δικη μου αναφορά, όμως δεν μπορεί και να διαγράψει τα γεγονότα, γιατί για γεγονότα θα σας μιλήσω σ' αυτή την, έστω και μοναχική, αναφορά μου.

Παρακαλώ λοιπον να μην αποστρεψετε το πρόσωπό σας απο την αναφορά μου επειδή είναι μια μοναχική αναφορά. Κι εγω ο ίδιος μπορεί να είμαι ένας μοναχικός άνθρωπος, σίγουρα είμαι, αλλά οπωσδήποτε δεν είμαι ψεύτης, δεν είμαι παραπληροφορημενος, δεν είμαι κακοπληροφορημενος κι ούτε βέβαια κανέννας ονειροπαρμένος και δεν επιθυμώ ούτε να μεταδώσω ψέματα ούτε να παραπληροφορήσω και να κακοπληροφορησω ή να παρασειρω σε ονειροπολήματα οπιονδηποτε.

Νομίζω πως θα ήσασταν πιο δίκαιοι εαν αιτιολογούσατε αυτή την απουσία συνοδευτικών αναφορών με την ελλειψη εκ μέρους των συμπατριωτών μου εκείνου τού στοιχειώδους θάρρους που θα τους εκανε να δώσουν τετια αναφορά, γιατί σίγουρα η απόφαση για τετια αναφορά προϋποθέτει θάρρος, πραγμα που, δυστυχώς για την περίπτωση μου, δεν το διαθετουν οι άνθρωποι που θα υποστήριζαν την αναφορά μου με την δικη τους.

Επαναλαμβάνω: η απο μέρους τους ελλειψη τού αναγκαίου για μια αναφορά θάρρους δεν μπορεί να αλλοιώσει ή να διαγράψει τα γεγονότα. Τα γεγονότα είναι γεγονότα. Δεν είναι τρελλοι εκείνοι που (μου) τα είπαν και δεν είμαι ούτε εγω που τα ακουσα, και τα πίστεψα βεβαίως, αλλά σίγουρα το πραγμα δυσκολεύει όταν ζητας απ' αυτους και γραπτή αναφορά γι' αυτα, έστω και αν τους διαβεβαιώσεις πως αυτή θα είναι εμπιστευτική.

Δυστυχώς δεν μπορώ να τους πεισω γι' αυτό. Ναι μεν πήρα σε όλες τις εκλογικές μου διεκδικήσεις τα 3/4 σχεδόν των ψήφων, και εδώ ακριβώς έγκειται η αναφορά και το παράπονο μου, και ναι μεν το ξερουν αφού ήταν εκεί, εργάζονταν εκεί και το είδαν, όμως επισημως δεν πήρα τίποτα. Αντίδραση δεν υπήρξε απο κανεναν. Ενα πολιτικο και εκλογικό έγκλημα -το μεγαλύτερο, πιστεύω, στην ιστορία τών εκλογικών χρονικών- αποκρυφτηκε και αποσιωπηθηκε απο τους παντες.

Πώς θα τους πεισω λοιπον πως θα καταφέρω μεσω μιας αναφοράς προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ανατρέψω αποτελέσματα τα οποία έχουν περάσει στις Κυπριακές εφημερίδες και στα Κυπριακά ραδιόφωνα και τις εφημερίδες και απο κει σε ολο τον κοσμο;

Θα μπορούσα έστω να το αποτρεψω στο μέλλον; Υπάρχει τετια ελπίδα; Θα μπορούσε η Ευρώπη να υποχρεώσει το Κυπριακό πολιτικο κατεστημένο να σεβασθει την λαϊκή ψήφο ή θα ενιβε απλα τα χέρια της; Θα μπορούσα έστω στις επόμενες εκλογες να πάρω τις ψήφους που θα μου δώσουν οι συμπατριώτες μου και να πάρω καπιο δημόσιο αξίωμα και να τους

ανταμοιψω με καπιο τροπο για την υποστηριξη τους (γιατί πρεπει να τους ανταμοιψω);

Είτε καλώς είτε κακώς, οι άνθρωποι είναι πρώτα απ' όλα άνθρωποι με αναγκες. Δεν είναι ηρωες και ούτε θέλουν να γίνουν ηρωες. Ναι μεν με αγαπουν, ναι μεν με ψηφίζουν και ναι μεν με ενημερώνουν - όσοι με ενημερώνουν - όμως δεν έχουν καμια διάθεση να θυσιαστούν ή να θυσιάσουν οτιδήποτε για μένα. Δεν θέλουν να χασουν την δουλια τους για μένα, δεν θέλουν να κακοπαθουν οι ίδιοι ή η οικογένεια τους για μένα, δεν θέλουν να διακινδυνεύσουν οτιδήποτε για μένα, δεν και δεν...

Πώς θα τους πεισω λοιπον να βοηθήσουν εναν λεηλατημένο πολιτικά άνθρωπο, καταδιωγμένο, κατακρεουργημενο και εκμηδενισμένο;

Πώς θα τους πεισω να βοηθήσουν εναν άνθρωπο που επισημως είναι ένας κανένας και που κανένας στον τοπο του δεν θα ασχοληθεί στα σοβαρα με το παράπονο του όταν ξερουν οτι οι ισχυροί δεν το επιθυμούν και δεν το επιτρέπουν;

Πώς θα τους πεισω εγω λοιπον πως η Ευρώπη θα αποκαταστησει το δίκαιο όταν εγω ο ίδιος δεν είμαι πεπεισμένος γι' αυτό;

Δύσκολο το εγχείρημα μου αλλα παρολαυτα θεωρείστε οτι προσπάθησα, ως ενα σημείο τουλάχιστον. Δεν μπορώ να ικετεύω και να ταπεινώνομαι κιάλας γι' αυτό απο ανθρώπους που φιλοδοξώ να ευεργετήσω.

Δυστυχώς όταν εχεις ολο το σύστημα εναντιον σου (ολα τα κόμματα και όλες τις οργανώσεις, όλες τις εφημερίδες, ολα τα ραδιόφωνα και όλες τις τηλεοράσεις, όλες τις εταιρίες δημοσκοπήσεων, ολη την αστυνομία και ολο τον κρατικό μηχανισμό), τότε οι άνθρωποι που θαθελαν ή θα μπορούσαν να βοηθήσουν αισθάνονται πολύ μονοι και πολύ αδύνατοι, τοσο μονοι και τοσο αδύνατοι που είναι δύσκολο να τους κάνεις να αισθανθούν, και να ενεργήσουν, διαφορετικά.

Δυστυχώς για την υπόθεση μου είμαι ένας άνθρωπος φτωχός που δεν μπορεί να αποζημιώσει οικονομικά οπιονδηποτε επιχειρήσει να βλάψει για χάρη μου το σύστημα και τους άρχοντες του, κι ασφαλώς ούτε μπορεί να προστατεύσει οπιονδηποτε αποφασίσει το σύστημα να τον εξοντώσει.

Ναι μεν εχω και διαφιμιζω τις πολιτικες προτάσεις που ανταποκρινονται στις αναγκες και στις προσδοκίες των ανθρώπων και των λαών, ναι μεν εχω τις προτάσεις που ψήφισε ο Ελληνοκυπριακός πληθυσμός σαρωτικά για εξι συνεχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις και τις οποίες θα ψήφιζε, πιστευω, κάθε μη βάρβαρος λαός, Ευρωπαϊκός και μη, ναι μεν εχω τις ιδανικές πολιτικες προτάσεις - για τώρα και για παντα, και για τους εύκολους και για τους δύσκολους καιρούς -, όμως αν καταφέρει το σύστημα και αλλοιώσει την λαϊκή ψήφο και βούληση, τότε την επόμενη των εκλογών, όταν πια θα έχουν ανακοινωθεί και δημοσιευθει τα επίσημα αποτελέσματα και θα έχουν αναδειχθει οι επίσημοι - έστω και παράνομοι - άρχοντες, τότε ούτε εχω τίποτα ούτε είμαι καπιος, και οι προτάσεις μου όλες, έστω και αν ήταν οι ιδανικές, είναι σαν να μην έγιναν και σαν να μην υπήρξαν ποτέ.

Κι όμως, αγαπητοί, είναι καπιοι άνθρωποι που παρολαυτα επιμένουν να μου δείχνουν πως είμαι κάτι γι' αυτους, πως μ' αγαπουν ίσως, πως με πιστεύουν ή πως με χρειάζονται.

Επειτα είναι φορές -πολλές φορές- που όταν ακούω τι συμβαίνει στον κοσμο εχω την αίσθηση πως εχω κάτι να πω στους ανθρώπους, κάτι σημαντικό και ουσιαστικό, κάτι που δεν βλέπω να τους το λειι άλλος, κάτι που τους ενδιαφέρει και που θα μπορούσε να τους βοηθήσει να κανουν καλύτερη την ζωη και την κοινωνία τους.

Αν το καλοσκεφτω μαλιστα τότε ναι, νομίζω πως εχω κάθε λογο να αισθάνομαι έτσι γιατί εγω τουλάχιστον εχω σχέδια για τους ανθρώπους, εχω πολιτικά σχέδια. Εχω σχέδια που μπορούν να ευεργετήσουν τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά αλλα και ολους τους ανθρώπους

μαζί. Το ξέρω, το νιώθω και το αισθάνομαι πως μπορώ να βοηθησω τους ανθρώπους με τις πολιτικές προτάσεις μου και πως ζω και υπάρχω για την ώρα που θα μπορέσω επιτελους να το κάνω με έναν τροπο στρατηγικό και αποτελεσματικό.

Πιστεύω με διο λόγια πως εχω και παρουσιάζω στους ανθρώπους έναν αληθινό και ωφέλιμο πολιτικο Λογο και ένα αληθινό και ωφέλιμο πολιτικο σχέδιο και νομίζω πως δικαιολογημένα πιστεύω πως μπορεί αυτός ο λογος και αυτό το σχέδιο να πείσει. Θα προσπαθήσω λοιπον να σας πεισω μ'αυτα αφού μου λείπουν οι αναφορές τών συμπατριωτών μου. Ελπίζω να τα καταφέρω.

Πώς αλλιώς θα το πετύχαινα όμως αυτό παρα παρουσιάζοντας σας τις ίδιες τις προτάσεις μου; Αυτό θα κάνω λοιπον.

Βέβαια θα μπορούσα να σας έδινα αυτές τις προτάσεις μεσω καπιου παλαιότερου κειμενου μου, όμως θα προσπαθήσω να τις γράψω για σας άλλη μια φορά, έστω και με τον κίνδυνο να ξεφυγω απο τα πλαίσια μιας ορθοδοξης -και σύντομης- αναφοράς. Απολογούμαι γι' αυτό, όμως η φύση, απο την μια, της αναφοράς μου και η απουσία, απο την άλλη, συνοδευτικών αναφορών δεν μου αφήνουν άλλη επιλογή απο το να παραβιασω αυτα τα πλαίσια.

Σας ζητώ λοιπον να αγνοήσετε το ποσοστο που ισχυρίζομαι πως πήρα εγω απο τους συμπατριώτες μου (το 73% δηλαδή) αλλά και το επίσημο (το 0,3%) και να επικεντρώσετε την προσοχή σας σ' αυτές τις συγκεκριμένες προτάσεις μου τις οποίες θα επιχειρήσω στην συνέχεια να τις εκθεσω και για σας με τις ολιγοτερες, κατα το δυνατόν, λεξεις.

Δείτε, παρακαλώ, αυτές τις προτάσεις, σκεφτείτε τις και μπειτε, αν θελετε, στον κοπο να ρωτήσετε και την θέση καπιων συνανθρωπων σας πάνω σ' αυτές. Ρωτήστε αν θελετε και τα παιδια σας γι' αυτές, τα ανήψια σας ή και τους φίλους σας ακόμα ή αναθέστε σε μια εταιρία δημοσκοπήσεων να κάνει μια ερευνα και να σας πει τις θεσεις τού πλήθους γι' αυτές.

Πιες είναι αυτές οι προτάσεις;

Πρώτη και κυριότερη: η πολη-κρατος. Αυτή είναι ας πούμε η κατ' εξοχην πρόταση μου. Οι άλλες προτάσεις δεν είναι στην ουσία παρα μέρη αυτής της πρώτης και κυριας πρότασης.

Προτινα την οικοδόμηση νέων πόλεων, πόλεων με τάξη, σχήμα και πλήρες σχέδιο πριν οικοδομηθει η πρώτη πέτρα, πόλεων στον υψιστο δυνατό βαθμό αύταρκων, ανεξαρτητων και ακέραιων οικονομικά, παραγωγικά και πολιτισμικά, πόλεων όπου δεν θα κυκλοφορουν αυτοκίνητα σ' αυτές (έκτος και αν μεταφέρουν φορτίο) και που θα λειτουργούν σχεδόν αποκλειστικά με φυσικά και μη ρυπογονα (μυικα, αιολικα, ηλιακα κτλ μέσα). Προτινα, αν θελετε, οικολογικές πόλεις. Προτινα την αποκέντρωση ή, αν θελετε και παλι, προτινα - και προτινω - περισσότερα κέντρα, λίγα για τις μικρές σε γεωγραφική έκταση χώρες και πολλά για τις μεγάλες (για την Κύπρο προτινα τεσσερα τετια κέντρα, τέσσερις δηλαδή πόλεις - κράτη). Προτινα ένα πολιτικο καθεστώς όπου ο πολίτης θα είχε την αίσθηση πως συμμετέχει σ' αυτό και ένα πρόγραμμα εργασίας, άσκησης, ψυχαγωγίας και διαβίωσης που θα εξασφάλιζε την τάξη, την αρμονία, το μέτρο και την υγια τοσο στην πόλη οσο και στον πολίτη σχεδόν ως δια μαγείας.

Ο καθένας που ζει στις ηδη υπαρχουσες πόλεις και βιωνει καθημερινά το μποτιλιάρισμα, το καυσαέριο, την βρωμιά, την ασχήμια, το χάος και την απανθρωπιά κάθε σύγχρονης πόλης αλλά και την παντελή ελλειψη ενός πολιτικου σχεδιασμου και προγράμματος που να είναι ευεργετικό και ωφέλιμο για τον άνθρωπο σαν πολιτικο ον δεν θα μπορούσε να μην διακρίνει την διέξοδο που θα του εδινε η πρόταση μου σε όλα τα αδιέξοδα του.

Περ' απ' αυτό όμως προτινα και ένα ιδιαίτερα φιλελεύθερο ερωτικό καθεστώς, ένα καθεστώς που θα χαριζόταν τον άνθρωπο σαν ένα πραγματικά «κατ' εξοχην ερωτικό ον», ένα καθεστώς που θα καλλιεργούσε και θα προεβαλλε τον έρωτα και που θα ικανοποιούσε πλήρως την πολυγαμική φύση του, μια πρόταση που εγω νομίζω πως θα εκανε

κάθε ζωντανό ερωτικά άνθρωπο να αλαλαξει.

Απ' όσο ξερετε λοιπον τούς ανθρώπους τι ποσοστο νομίζετε πως θα συγκέντρωνε αναμεσα τους μια τετια πρόταση; Το 0,3% ή μήπως το 73%;

Επιπλέον προτινα ενα καθεστώς **Μητριαρχίας και Ευγονικής**, ενα καθεστώς δηλαδη που θα καταργούσε -ναι! - τον γάμο σαν θεσμό και που θα εδινε στην γυναίκα την δυνατότητα και την εξουσία να κάνει μεν έρωτα με αρκετούς ανδρες (είτε για να ικανοποιήσει το κεφι της ή το κέφι καπιων συνανθρωπων της) με εναν φυσικό και ασφαλή αναπαραγωγικό τροπο αλλα απογονους μονο με τους πιο ωραίους, υγιείς και ικανούς, απο κάθε άποψη, ανδρες.

Απ' όσο ξερετε λοιπον τις γυναίκες τι ποσοστο νομίζετε οτι θα συγκέντρωνε αναμεσα τους μια τετια πρόταση; Το 0,3 ή μήπως το 73%;

Προτινα επίσης ενα **κοινοκτησιακο** (δηλαδη: **κουμμουνιστικο**. Σαν πραγματικός πολιτικός, που νομίζω πως είμαι, δεν είχα περιθώριο να προτινώ οτιδήποτε άλλο) καθεστώς, ενα καθεστώς δηλαδη που θα καταστουσε κοινά ολα τα σημαντικά πραγματα τής ζωής. Ολα τα αγαθα: την γη, τα νερά, τις κατοικίες, τα εργοστάσια, τις πόλεις και τα χωρια, τα σώματα και τον έρωτα, αλλα και όλες τις υποχρεώσεις, τις εγνιες, τις περιπετειες, τις θυσίες, τον κοπο και τον καματο τής δουλιας. Προτινα ενα καθεστώς στο οποίο οι άνθρωποι θα ήταν μέτοχοι σε ολα. Μετοχοι στις προσφορές και στις απολαβές, στην πειθαρχία και στην ελευθερία, στο γραφείο και στο χωραφι, στην στάνη και στο εργοστάσιο, στην πόλη και στην ύπαιθρο, στην άθληση και στο χαμαληκι, στην ψυχαγωγία και στην αγγαρια, στην κούραση και στην ξεκούραση, στις πίκρες και στις χαρες, κι ολ' αυτα σε μια σύνθεση βασισμένη ακριβώς στις συγκεκριμένες ανθρώπινες αναγκες και η οποία θα εδινε το καλύτερο δυνατόν αποτέλεσμα για τον άνθρωπο σαν βιολογικο, πνευματικό, διατροφικό, μυικο και ερωτικό, παντα, ον.

Προτινα, αν θελετε, ενα καθεστώς ισότητας, αδελφοσύνης και δικαιοσύνης, ενα καθεστώς που θα εδινε τροφή, εργασία, στέγη, ένδυση, υπόδηση, παιδεία, άθληση, ψυχαγωγία, υγια, ασφαλεια, ευτυχία και έρωτα σε ολους ανεξαιρέτως.

Απ' όσο ξερετε εσεις τους ανθρώπους, απ' όσο ξερετε τους λαούς που έχουν έστω και ενα στοιχειώδες επίπεδο πολιτισμού και που δεν ρυθμίζουν την ζωη τους σύμφωνα με το αξίωμα πως «ο άνθρωπος είναι λύκος για τον άνθρωπο», τι ποσοστο νομίζετε οτι θα είχε αναμεσα τους αυτή η πρόταση και όλες οι προτάσεις μαζί; Το 0,3 ή μήπως το 73%;

Τέλος μην ξεχνάτε πως αυτή την πολη-κρατος (την Πόλη τής Αποκάλυψης συγκεκριμένα, την Αγια Ιερουσαλήμ) που προτινα στους συμπατριώτες μου την σχεδίασα εγω ο ίδιος, και απο το 1996 την εχω ηδη σε μακέτα και δεν νομίζω πως θα δίστασαν πολύ να θυσιάσουν μια Λευκωσία μια Λεμεσό, μια Λαρνακα ή μια Πάφο χαριν μιας τετιας πόλης. Και στο κάτω κάτω ούτε μια Πραγα είχαν για να διστάσουν και πολύ, ούτε μια Βουδαπέστη, ούτε μια Φλωρεντία ή ενα Παρίσι. Το αποφάσισαν με την πρώτη.

Πέρα απ' αυτό εχετε υποψιν πως επεξεργάστηκα και διαφήμισα ενα ολοκληρο **σχέδιο για την διακυβέρνηση τής Νέας Γης**, ενα σχέδιο το οποίο εχω στις γενικες του γραμμές επίσης απο το 1996 αλλα που τα τελευταία ενα - δυο χρόνια προσπαθώ να ολοκληρώσω και να το παρουσιάσω τοσο σε σας οσο και σε ολο τον κοσμο.

Θα προσπαθήσω να σπρωξω λίγο τα πραγματα για να μπορέσω να σας στείλω κάτι πολύ συγκεκριμένο και χειροπιαστό για να συνοδεύσουν την αναφορα μου με την ελπίδα πως θα καταφέρω μεσω αυτών αφού, είπαμε, μου λείπουν οι σχετικές αναφορές συμπατριωτών μου, να σας πεισω πως αν μπήκα στον κοπο να κάνω αυτή την αναφορα δεν τοκανα παρα για να σας πω απλα και μονο την αλήθια.

Σκεφτείτε τα και εχετε τον χρονο για να αποφασίσετε κατα ποσον τετιες προτάσεις αξίζουν απλα ενα ασήμαντο ποσοστο αναμεσα στους ανθρώπους ή μάλλον ένα σημαντικό, και πολύ

σημαντικο μαλιστα.

Σκεφτείτε τα και εαν, παρελπίδαν, αμφιβάλλετε ακόμα, τότε εκμισθώστε μια εταιρία δημοσκοπήσεων που να μην εχει εμπλακει στις ως τώρα εκλογικές αναμετρήσεις στην Κύπρο (μια εταιρία καθαρή απο πολιτικες αμαρτίες δηλαδή) και τότε θα μάθετε και απο κει την αλήθεια.

Κι αν θελετε επιπλέον να ακούσετε προσωπικά τους ανθρώπους που πληροφόρησαν εμενα γι' αυτό και για κείνο, τότε κοπιάστε στην Κύπρο και γω θα σας στείλω σε κείνους ή παρτε τους καλύτερα στην Ευρώπη και πιστεύω οτι εκεί μπορείτε να τους κάνετε πιο εύκολα να σας πουν αυτα που ξερουν. Αν επιμεινετε, μαλιστα, τότε μπορείτε να βρείτε μαρτυρίες χιλιάδων συμπατριωτών μου που μπορούν να σας πουν αυτό ακριβώς που σας λεω κι εγω.

Συνοπτικά θα ελεγα λοιπον: σαν Ελληνοκύπριος και Ευρωπαίος πολίτης συμμετείχα σε εξι εκλογικές αναμετρήσεις απο το 2001 μέχρι το 2009. Σε δύο για το Ε/Κ Κοινοβούλιο, σε δύο για το Ευρωκοινοβούλιο και σε δύο για την Προεδρία τής Κυπρου και ενω πήρα απο τον λαο σε όλες αυτές τις αναμετρήσεις τα 3/4 σχεδόν των ψήφων, όμως οι ψήφοι μου αφαιρεθηκαν απο μένα και διαμοιράστηκαν στους κομματικούς υποψήφιους βασει ενός σχεδίου που κατεστρωσαν απο πριν οι κομματικοί αρχηγοί και εκτελεσαν επιμελως τα κομματικά, τα αστυνομικα και ολα τα κυβερνητικά όργανα.

Σύμφωνα, παντα, με τις πληροφορίες που είχα, πήρα το 2003 το 73,4% των ψήφων (μου έδωσαν περίπου το 0,4%), ενω ο Τάσος Παπαδοπουλος που υποστηριζόταν τότε απο τεσσερα κόμματα πήρε μονο το 14%. 10% πήρε ο Γλαύκος Κληριδης και το υπολοιπο καπιοι άλλοι υποψήφιοι (αν ενδιαφεραστε μπορώ να σας παραπεμψω σε άνθρωπο ο οποίος μου ανεφερε πως σε μία - μονο - κάλπη τής Πάφου είχα τις 400 σε λιγοτερες απο 600 ψήφους. Στα επίσημα αποτελέσματα μου έδωσαν 174 απο ολα - και τα 120 - εκλογικά κέντρα τής Επαρχίας).

Στις Προεδρικές εκλογες τού 2008 πήρα το 72,8% τών ψήφων (μου έδωσαν μονο το, αν δεν κάνω λάθος, 0,25%), ενω ο Δημητρης Χριστοφιας πήρε μονο το 9% (το ίδιο περίπου και ο Γιαννακης Κασουλιδης και κάτι λιγοτερο ο Τάσος Παπαδοπουλος).

Στις Ευρωεκλογές τού 2004 είχα, παντα σύμφωνα με πληροφορίες, στις πραγματικές δημοσκοπήσεις που είχαν ζητησει δύο τηλεοπτικοί σταθμοί το 83% των ψήφων, ανκαι βεβαίως το τι παρουσίαζαν στις εκπομπές τους είναι άλλη ιστορία. Δεν πληροφορηθηκα το τελικό αποτέλεσμα αλλα πιστεύω οτι θα ήταν και παλι γύρω στο 73%.

Στις Ευρωεκλογές τού 2009 επίσης δεν πληροφορηθηκα το τελικό αποτέλεσμα αλλα ξέρω οτι κάπου εκεί θα ήταν και παλι . Θα αναφέρω μια πληροφορία για την έξοδο κάλπης τής Λεμεσού η οποία μου εδινε το 68% (συνήθως η Λεμεσός μου εδινε το μικρότερο ποσοστο. Δεν εχω παράπονο γι' αυτό. Το παράπονο μου είναι για κείνους που μου το στέρησαν αυθαίρετα, αναίτια, παραλογα και παρανομα) αλλα και την περίπτωση ενός Ελλαδιτη δημοσιογράφου ο οποίος ενδιαφερθηκε για την υποψηφιότητα μου (μπορώ, αν θελετε και επιθυμείτε, να σας δωσω το ονομα του και τους τρεις αριθμούς τηλεφώνων απ' οπου με πήρε -ο πρώτος ήταν απο την Ελλάδα). Με είχε δει σε καπιο φιλμάκι στο Διαδίκτυο και εντυπωσιάστηκε, μου είπε, με το σχέδιο μου για την Νεα Γη. Σχετικά με καπια δήλωσή που έκανα -γιατί τις κάνω παντα αυτές τις δηλώσεις, οφείλω να τις κάνω- σε κείνο το φιλμάκι για τις καλπονοθείες που έκαναν εις βάρος μου, η πρώτη του σκέψη, μου ειπε, ήταν πως σίγουρα είμαι τρελλος, πως δεν ήταν δυνατόν να συμβαίνουν τετια πραγματα σε μια Ευρωπαϊκή χωρα, πως είναι αδιανόητο κ.ο.κ. Παρολαυτα αποφάσισε να το ψάξει και λίγο. Μεσω καπιων φίλων του δημοσιογράφων μπόρεσε μαλιστα και βρήκε ενα βιβλίο μου. Μου είπε πως του εκανε εντύπωση το βάθος τών σκεψεων μου, πως του άρεσε το κουμμουνιστικο μοντέλο που προτινα και διατύπωσα (του άρεσε που βρέθηκε επιτέλους ένας άνθρωπος να εκφρασει την κουμμουνιστικη ιδεολογία έτσι όπως την εξεφρασα εγω) και πως, είπε στο τέλος, είμαι μοναδικός. Οσο γι' αυτό το τελευταίο βεβαίως δεν είχα αμφιβολίες, το ήξερα και, βεβαίως, τον ευχαρίστησα για ολα τα σχόλια του. Ας ήταν καλα.

Εκείνες λοιπον τις ημερες ήρθε στην Κύπρο για να ερευνήσει το θέμα. Σκόπευε μαλιστα να με συναντήσει για να τον φέρω σε επαφή με καπιους ανθρώπους που θα τον ενημέρωναν προσωπικά για το τι είχε συμβει στις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις. Ωσπου να γίνει όμως αυτο εκείνος εκανε την δικη του ερευνα. Στα πλαίσια αυτής της ερευνας λάδωσε καπιον υπάλληλο και καταφερε και μπήκε στον χώρο όπου φυλάσσονταν οι κάλπες μετά την καταμέτρηση τών ψήφων και άνοιξε δύο απ' αυτές. Στην πρώτη, όπως μου είπε, είχα το 73,5%, ενω στην δεύτερη είχε αποκοπει απ' ολα τα ψηφοδέλτια το μέρος τού ψηφοδελτίου στο οποίο ήταν η υποψηφιότητα μου. Έτσι λοιπον εκείνη η συνάντηση δεν εγινε ποτέ αφού αυτό που ήθελε να μάθει από μενα το είχε μάθει ηδη απο μονος του και κατα τετιο τροπο που δεν σήκωνε καμια αμφισβήτηση. Μετά την τελευταία μας κουβέντα, λίγες μερες μετά τις εκλογες, χάθηκε, δεν ανταποκρινεται. Υποψιάζομαι πως όπως λάδωσε για να μάθει, λαδώθηκε στην συνεχεια και κείνος για να αποσιωπήσει αυτα που εμαθε. Ας είναι καλα.

Μια επιπλέον πληροφορία που είχα γι' αυτές τις εκλογες είναι πως οι κάλπες στις οποίες ψήφισε ο λαός μεταφερθηκαν στην αεροπορική βάση στο Τροοδος. Στα εκλογικά κέντρα καταμετρήθηκαν απλώς οι ψήφοι τών καλπών που αντικατέστησαν τις πραγματικές κάλπες.

Ανακεφαλαιωνοντας θα ελεγα πως το παράπονο και η καταγγελία μου είναι πως σαν Κύπριος και Ευρωπαίος πολίτης έγινα θύμα εξι διαδοχικών εκλογικών αναμετρήσεων με την συμπαγνία και την συνεργία όλων των κυβερνητικών και κομματικών υπηρεσιών, όλων των εταιριών δημοσκοπήσεων και όλων των μέσων μαζικής επικοινωνίας και θα ζητούσα απο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εαν δεν μπορεί να διορθώσει οτιδήποτε εγινε ως τώρα και αν δεν μπορεί να αποδώσει δικαιοσύνη, να αποτρεψει τουλάχιστον το πολιτικο και κομματικό κατεστημένο στην χωρα μου απο του να συνεχίσει τις ίδιες εκλογικές νοθείες κάθε φορά που θα είμαι υποψήφιος γι' αυτό ή για το άλλο δημόσιό αξίωμα.

Αν νομίζετε πως οι προτάσεις και τα σχέδια που σας εξεθεσα μπορούν να είναι ωφέλιμα για τους ανθρώπους και για τους λαούς κι αν νομίζετε πως τους αξίζει μια ευκαιρία, τότε παρακαλώ βοηθήστε με. Σαν πολίτης και σαν πολιτικός ζητώ και χρειάζομαι την βοήθεια σας γιατί χωρίς αυτήν το ωραιότερο, το ευεργετικότερο και θελκτικότερο, πιστεύω, Οραμα που γεννήθηκε σ' αυτό τον κοσμο θα μείνει για παντα χωρίς προοπτική, χαμένο και ποδοπατημενο απο την υποκρισία, τον φθονο και την αδιαντροπια στενοκεφαλων, αναξιων, αναξιοπρεπών, μισαλλόδοξων, ανίκανων και άχρηστων, απο κάθε άποψη, ανθρώπων²¹.

Κώστας Κυριάκου (Ουτοπος)

Επιστολή στον κ. Ομπάμα.

Κύπρος, Ιανουάριος 2010.

Κύριε Ομπάμα, ασφαλώς δεν ξερετε πιος είμαι, ανκαι νομίζω πως είμαι ένας άνθρωπος που λογικά επρεπε να τον ξερατε. Κι οχι γιατί είμαι πιο ωραίος απο σας, οχι οχι, κι ούτε γιατί είμαι καπιος επώνυμος πολιτικός, συγγραφέας ή επιστήμονας.

Ναι μεν είμαι πολιτικός (ακριβέστερα: πολιτικός οραματιστής), ναι μεν είμαι συγγραφέας και ναι μεν είμαι και επιστήμονας (στο θέμα μου τουλάχιστον), όμως στην ουσία είμαι ενα τίποτα αφού κανεις δεν μου δίνει σημασία.

Σαν πολιτικός διεκδικησα βέβαια -όπως και σεις- στην χωρα μου το ύπατο αξίωμα (την Προεδρία), πήρα και στις δύο διεκδικήσεις μου το 73% περίπου τών ψήφων, όμως χάρις στις καλα οργανωμένες καλπονοθείες που επεχειρησαν οι πολιτικοί άρχοντες στην χωρα μου με εκμηδένισαν και με αφησαν στην αφανεια και στο περιθώριο.

Καπιες πληροφορίες που είχα κάποτε μού ελεγαν πως είχε και η χωρα σας ανάμιξη στην αλλοίωση τού εκλογικού αποτελέσματος, ανκαι θεωρώ πως δεν ήταν και τοσο απαραίτητη. Πιστεύω πως μπορούσαν οι συμπατριώτες μου να τα καταφέρουν και μονοι τους. Τους θεωρω ικανούς και για χειρότερα ακόμα.

Εν παση περιπτωσει εαν είχε αναμιξη η χωρα σας μπορείτε να το μάθετε αν θελετε. Αλλα ακόμα και αν δεν είχε, νομίζω πως είστε σε θέση να μάθετε κατα ποσον σας λεω την αλήθεια ή οχι γιατί δεν νομίζω να γίνεται οτιδήποτε στον κοσμο χωρίς να το γνωρίζει ο Προεδρος τών Ηνωμενων Πολιτειων.

Ξέρω βέβαια πως όταν έγιναν αυτα εις βάρος μου εσεις δεν ήσασταν τότε Πρόεδρος, οπότε δεν μπορώ να σας επιρριψω καμια ευθυνη, είτε παρενεβη η χωρα σας είτε οχι.

Οφείλω όμως να σας πληροφορήσω γι' αυτα γιατί πιστεύω οτι σας ενδιαφέρουν και να σας ζητησω ώστε κατα την επόμενη διεκδίκηση μου -γιατί δεν θα παψω ποτέ να είμαι ένας άνθρωπος με φιλοδοξίες- να παρεμβειτε ώστε να γίνει σεβαστή η βούληση τού ΕλληνοΚυπριακου πληθυσμού. Αν είστε ως τότε καλα κι αν είστε ακόμα Πρόεδρος τής χωρας σας (πραγματα που σας εύχομαι), τότε σίγουρα μπορείτε να το κάνετε, αρκεί να το θελετε.

Πέραν αυτου όμως, επειδή η επόμενη αξιόλογη πολιτική διεκδίκηση μου είναι λίγο μακρια και επειδή συμβαίνει να εχω ενα Οραμα γι' αυτή την Γη που πιστεύω πως ενδιαφέρει αμεσα κάθε άνθρωπο σ' αυτό τον πλανητη -σας αποστέλλω σχετικά κείμενα και σχέδια μου - θα απευθύνω και σε σας την ίδια ερώτηση που αισθάνομαι να θέλω να απευθύνω σε κάθε πολιτικο αρχοντα αυτής της γης: μπορώ να βοηθησω;

Κώστας Κυριάκου (Ουτοπος)

Επιστολή στον κ. Νετανιάχου, Πρωθυπουργό τού Ισραήλ.

Κύπρος, Ιανουάριος 2010.

Κύριε Νετανιαχου, έχουν περάσει σχεδόν 10 χρόνια απο τότε που σας εστειλα μια επιστολή και σας έκανα μια πρόταση. Μου στείλατε τότε ενα "ευχαριστώ" για την επιστολή μου μεσω καπιου κ. Μπραουν και τίποτα παραπανω. Κι οσο για την πρόταση μου: την αγνοήσατε τελείως.

Για την περίπτωση που την ξεχασατε, σας την υπενθυμίζω: μπορώ να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στο Ισραήλ (το σχέδιο και την επιστασία, βεβαίως, και οχι τα υλικά οικοδομής ή τα εργατικά

χέρια) προκειμένου να οικοδομηθεί η Πόλη που σχεδίασα και η οποία, κατά την Αποκάλυψη, είναι η Αγία Ιερουσαλήμ αλλά την οποία ονομάζω επίσης και Ουτοπία καθώς ο σχεδιαστής της είναι ο Ουτοπός, και Πολη-Κρατός, επίσης, καθώς θα λειτουργεί πραγματικά σαν μία Πολη-κρατός.

Ηλπισα πως επειδή αυτή η Πόλη είναι η Αγία Ιερουσαλήμ, -γιατί είναι- θα σας εκανε να δώσετε προσοχή και διέξοδο στην πρότασή μου παρα να την αφήσετε μ' ένα απλό «ευχαριστώ».

Οφείλω να πω πως ενεργήσατε τότε απερισκεπτά. Δεν έπρεπε να αφήσετε τέια ευκαιρία. Σαν Ισραηλίτης και, ιδίως, σαν πρωθυπουργός τού Ισραήλ, συμπεριφερθηκατε μάλλον... προδοτικά.

Εν πάση περιπτώσει, περασε ήδη αρκετός καιρός απο τότε. Εσείς χασατε στο μεταξύ την πρωθυπουργία και εγώ, βεβαίως, δεν έκατσα με σταυρωμένα τα χέρια χωρίς να κάνω τίποτα.

Αντίθετα, απο τότε διεκδικησα δύο φορές μία θέση για το ΕλληνοΚυπριακό Κοινοβούλιο, δύο φορές μία θέση για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και δύο φορές την Προεδρία τής Κυπρου, πήρα σε όλες αυτές τις διεκδικήσεις τα 3/4 σχεδόν των ψήφων των Ε/Κυπριων συμπατριωτών μου αλλά εξαιτίας των καλπονοθειών που οργάνωσαν οι Κύπριοι κομματικοί αρχηγοί, ποτέ δεν καταφερα να εκλεγώ σε κανένα δημόσιο αξίωμα και να προσπαθήσω να οικοδομήσω εδω αυτή την Πόλη.

Ετσι λοιπον σάς απευθύνω για άλλη μια φορά την πρότασή μου καθώς εσείς γίνατε για άλλη μια φορά πρωθυπουργός (πιο σοφός και πιο οξυδερκής αυτή την φορά, ελπίζω) και εγώ εξακολουθώ να είμαι ένας κανένας.

Ετσι εχετε μια δεύτερη ευκαιρία και θαταν κρίμα να την χάσετε κι αυτή. Προσωπικά πιστεύω πως αυτή θα ισοδυναμωσε με πράξη έσχατης προδοσίας. Ή κάνω λάθος;

Αναρωτιέμαι μήπως και αναμενετε αυτή την πρότασή απο εναν Εβραίο για να την πάρετε στα σοβαρά ή μήπως απο καπιον πρωθυπουργό ή καπιον Πρόεδρο. Δυστυχώς (ή όχι; Δεν ξέρω και δεν νιαζομαι γι' αυτό) δεν είμαι Εβραίος, δεν είμαι πρωθυπουργός και δεν είμαι Πρόεδρος κανενος κράτους, κι ας πήρα σαν υποψήφιος Πρόεδρος -γιατί το πήρα- το 73% των ψήφων (κάτι περισσότερο -το 73,4%- το 2003) και κάτι λιγότερο-το 72,8%- το 2008) απο τον Ε/Κυπριακό πληθυσμό.

Δυστυχώς επίσης δεν είμαι κανένας καταξιωμένος επιστήμονας και δεν εχω κανένα δίπλωμα, αλλά παρολαυτα νομίζω πως διαθέτω κάτι μπροστά στο οποίο οφείλουν να υποκλιθουν ολοι οι μαθηματικοί, ολοι οι αρχιτέκτονες, ολοι οι σχεδιαστές πόλεων και ολοι οι επιστήμονες αυτου του κοσμου.

Μην υποτιμήσετε εμενα και την πρότασή μου επειδή δεν εχω τίτλους σπουδών ή πολιτικά αξιώματα. Δείτε τήν ουσία τού θέματος και μην ντραπέιτε επειδή θα δώσετε σημασία σε εναν άνθρωπο ο οποίος, σύμφωνα με τους ορους αυτου του κοσμου, είναι ενα τίποτα.

Για ονομα τού Θεού! Μην σκεφτείτε έτσι γιατί για άλλη μια φορά θα φανείτε ανίκανος να πάρετε την σωστή απόφαση. Σκεφτείτε λιγάκι σαν τους προπονητές και σαν τους προέδρους και τους ...πρωθυπουργούς τών αθλητικών σωματείων και δείτε, αναγνωρίστε και μισθώστε (επ' ευκαιρίας σάς λεω πως δεν θέλω να πουλήσω το σχέδιο και τις υπηρεσίες μου αλλά να τις χαρίσω) το ταλέντο. Μην νιαστείτε για την καταγωγή του, για την εθνικότητα ή για την φυλή του. Δείτε μονο τον άνθρωπο και την πρότασή που σας κάνει αυτός ο άνθρωπος.

Ο Ιησούς ήταν Εβραίος, ολοι οι προφήτες τού Ισραήλ προανήγγειλαν τον ερχομό του, ήρθε, και τι του κανατε. Τον δείρατε, τον ταπεινώσατε και στο τέλος τον σταυρώσατε. Τώρα εχετε την ευκαιρία να συμπεριφερθειτε καλύτερα σ' εναν άνθρωπο τού οποίου τον ερχομο ανήγγειλε εκείνος ο άνθρωπος που σταύρωσαν οι προγονοι σας Εβραίοι.

Σας θυμίζω τα λόγια του (απο το Κατα Ιωαννην Ευαγγέλιο): *σας συμφερει να φυγω. Γιατί αν δεν φύγω δεν θα μεσολαβήσω στον Θεο να σας στείλει τον Παράκλητο, το Πνεύμα τής Αληθιας. Οταν ελθει εκείνος θα σας οδηγήσει σε κάθε αληθια και θα σας πληροφορήσει για ολα οσα πρόκειται να συμβουν.*

Ανοίξετε τα ματια σας και δείτε την πρόταση που σας κάνω. Καλύτερη απ' αυτήν δεν υπήρξε για σας και ούτε θα υπάρξει ποτέ. Ναι μεν, όπως είπα, δεν είμαι Εβραίος, δεν είμαι Πρόεδρος ή Πρωθυπουργός, όμως σάς λρω πως είμαι κάτι περισσότερο απ' αυτά. Ακουστε με λοιπον γιατί υπάρχει κάτι που ξέρω εγω και δεν το ξερετε εσεις. Ξέρω πως είμαι και τι φέρω μαζί μου. Δεν κρύβω ούτε εμενα ούτε αυτό που διαθέτω. Αντίθετα το προβάλλω, το διαφημίζω και το προσφέρω προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ετσι λοιπον εξετάστε αυτή την φορά πιο σοβαρα την πρόταση μου και σκεφτετε πως αν την δεχθείτε θα συγχωρεθειτε κατα καπιο τροπο για οσα κανατε τότε σαν λαός στον Χριστο.

Σ' αυτό τον κοσμο όπου τα κυρια προβλήματα είναι η μόλυνση τού περιβάλλοντος, οι πολεμοι, η πείνα, οι σεισμοί, οι τυφώνες, οι οικονομικές ανισότητες μεταξύ τών ανθρώπων και των εθνών κοκ πώς νομίζετε οτι θα πρωτοπορούσε μια χωρα; Με περισσότερα όπλα; Με περισσότερα και πολυτελέστερα αυτοκίνητα στις πόλεις της; Με περισσότερη μόλυνση, με περισσότερη ανισότητα μεταξύ τών λαών, με περισσότερη αναρχία, με περισσότερο χάος, με περισσότερη σπαταλη ή με περισσότερη παραφροσύνη;

Οχι, οχι! Με τίποτα απ' αυτά παρα μονο μ' αυτή την Πόλη που σας προτίνω.

Επαναλαμβανω: μην αναμενετε αυτή την πρόταση απο κανεναν Εβραίο. Οχι. Ο Θεός διάλεξε εμενα για να σχεδιάσω αυτή την Πόλη και διάλεξε εμενα για να σας την προτίνω. Δεν θα βρεθεί άλλος να το κάνει. Μην το συζητάτε λοιπον. Αυτό το θέμα είναι ηδη κλειστό. Δεν υπάρχει δεύτερος.

Κανεις δεν πρόκειται να ερθει ποτέ και να σκεφτει οτι εχω ηδη σκεφτει εγω, να πει οσα εχω ηδη πει εγω, να γράψει οσα εχω ηδη γράψει εγω και να σχεδιάσει οτι εχω ηδη σχεδιάσει εγω. Ποτέ, ποτέ, ποτέ.

Αυτό το θέμα είναι, επαναλαμβανω, κλειστό. Ο Ενας είναι ο Ενας. Και δεν είναι Γερμανός, δεν είναι Τούρκος και δεν είναι Ισραηλινος βέβαια αλλα... Ελληνας. Δεν είναι ο Ομπάμα, δεν είναι ο Σαρκοζί, δεν είναι ο Γκορτον Μπραουν, δεν είναι ο κ. Ερτογαν και δεν είστε, βεβαίως, ούτε εσεις (το ξερετε αυτό) αλλα... εγω.

Δεν υπαρχει λογος να πω πολλά γι' αυτό. Επαναλαμβανω μονο πως το σημαντικό είναι αυτή καθεαυτη η προσφορά και ο άνθρωπος και οχι η εθνικότητα ή η πολιτική, κοινωνική ή οικονομική δύναμη εκείνου που κανει την προσφορά.

Προσεξετε λοιπον την προσφορά και τίποτα άλλο. Θεωρήστε την σαν μια προσφορά Ειρηνης, μια προσφορά πολιτισμού και συμφιλίωσης, μια προσφορά τάξης και δικαιοσύνης, μια προσφορά που θα παρασύρει τούς παντες και τα παντα σε νέους κοσμους και σε νέους ουρανούς.

Αυτό που εχετε να κάνετε, αφού δεν μπορείτε να αποφασίσετε μονος, είναι να συγκεντρώσετε ολους τους ισχυρούς πολιτικά και κοινωνικά ανθρώπους τού Ισραήλ και να τους πείτε: κύριοι, εχουμε αυτή την πρόταση απ' αυτόν τον άνθρωπο (πες τους όμως, σε παρακαλώ, πως αυτός ο άνθρωπος δεν είναι τρελλος). Τι λετε;

Μην τους δώσετε πολύ χρονο για ν' αποφασίσουν. Πιεστε λίγο τα πραγματα. Μία, δύο, τρεις ή τέσσερις ώρες είναι αρκετες.

Μπορείτε επίσης να με καλεσετε εκεί και να σας δείξω τα σχέδια μου αν θελετε. Θα κάνω οτι μου ζητήσετε να κάνω.

Επιτρέψτε μου να πιστεύω πως μπορεί να πετυχει και πως, για διαφορετικούς ίσως λογους ο καθένας, θα πουν «ναι». Μπορεί να σκεφτουν, ίσως, πως σε καπια σημεία η πρόταση μου συγκρούεται με τις δικες τους προσδοκίες ή φιλοδοξίες γι' αυτό ή για κείνο, αλλα ελπίζω πως αν σκεφτουν σοβαρα πάνω σ' αυτό θα υποκλιθουν τελικά μπροστά στην προοπτική που θα εδινε σ' αυτους αυτή η πρόταση και θα την εγκρινανε.

Για την περίπτωση που θα το αποφασίσετε, τηλεφωνήστε μου σ' αυτό τον αριθμό: 00357 - 99561898 ή γράψετε μου σ' αυτή την διεύθυνση: Costas Kyriacou (Outopos), Post Code 8879, Makounta, Pafos, Cyprus.

Υστερόγραφο: στην περίπτωση που θα περουν 30 ήμερες απο την ήμερα που θα σας στείλω την επιστολή και την πρόταση μου και δεν μου απαντήσετε θετικά, τότε είναι πολύ πιθανόν να απευθύνω την πρόταση μου προς τους Αραβες. Καπιο σχέδιο Πόλης που οικοδομούν στο Άμπου Ντάμπυ το εχω ηδη στα χέρια μου. Σας το στέλλω και δείτε το και σεις. Δεν είναι άσχημο, κάτι λει, κάτι είναι, είναι πράγματι καλό αλλά το δικό μου σχέδιο είναι πολύ καλύτερο και, σαν πολίτης τού κοσμου, οφείλω να το προτίνω και σε κείνους αν το αρνηθειτε εσείς τελικά.

Κώστας Κυριάκου (Ουτοπος).

Βουλευτικές Εκλογές 2011.

Για την υποβολή υποψηφιότητας.²²

3 Μαΐου 2011.

Φίλοι, το γεγονός ότι αυτές οι εκλογές γίνονται για την Βουλή δεν αλλοιώνει ούτε την πρόταση μου ούτε τις φιλοδοξίες μου. Το θέμα είναι ουσιαστικά το ίδιο, είτε πρόκειται για την Εκτελεστική, είτε για την Νομοθετική Εξουσία. Άλλωστε η πρόταση, το σχέδιο και το Όραμα μου ξεπερνάει κατά πολύ αυτές τις έννοιες. Είναι ένα σχέδιο που αφορά και αγκαλιάζει τα πάντα.

Καθώς ξέρετε προτίνω άλλες πόλεις απ' αυτές που ξέρετε, προτίνω άλλον κόσμο απ' αυτόν που ξέρετε και άλλο σύστημα απ' αυτό που ξέρετε.

Η αιτία είναι απλή: αυτό το σύστημα έχει αποτύχει πλήρως και παταγωδώς στα ουσιώδη, που για μένα ουσιώδη είναι για τον πολιτισμό η τάξη και η ομορφιά, και για τον άνθρωπο η υγία και η ευτυχία.

Δυστυχώς αυτό που βλέπω εγώ γύρω μου είναι ένα πολεοδομικό και συγκοινωνιακό χάος. Στο θέμα της υγίας βλέπω ένα υγιολογικό χάος, στο θέμα της εργασίας ένα εργασιακό χάος και πάει λέγοντας.

Τίποτα σχεδόν απ' όσα γίνονται δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τις ουσιαστικές ανθρώπινες ανάγκες και τίποτα σχεδόν δεν στοχεύει στην υγία και την ευτυχία των ανθρώπων, κι ο λόγος είναι γιατί δεν υπάρχει στον χώρο των νομοθετών και των κυβερνόντων σας ούτε η γνώση, ούτε η βούληση για να πετύχουν αυτούς τους στόχους.

Σαν αντιπρόταση στις πόλεις σας έχω το δικό μου σχέδιο πόλης και σαν αντιπρόταση στις αρώστιες και στην δυστυχία σας έχω το δικό μου σχέδιο υγίας και άσκησης που φιλοδοξεί να δώσει στον κάθε επιμελή εργάτη του το καλύτερο επίπεδο υγίας και ευτυχίας.

Σε γενικές γραμμές προτίνω και εισηγούμαι ένα καθεστώς που θα ρυθμίζει την κάθε κίνηση και την κάθε δραστηριότητα των ανθρώπων με βάση την ωφελιμότητά τους.

Προτίνω ένα καθεστώς που κύριο μέλημα του θα είναι να φτιάξει ευσυνείδητους, φιλόπονους, εργατικούς, υπεύθυνους και πειθαρχημένους πολίτες. Γιατί αν δεν το καταφέρει αυτό, οπιοδήποτε κι αν είναι αυτό το καθεστώς, τότε η κοινωνία θα είναι χαμένη και χρεωμένη ως τον λαιμό, είτε καπιταλιστική είναι αυτή, είτε κουμμουνιστική.

Προτίνω ένα καθεστώς που θα λειτουργεί και θα παράγει ασταμάτητα αγαθά για την ικανοποίηση των διατροφικών αναγκών των ανθρώπων και οικοδομήματα για την ικανοποίηση των στεγαστικών και εργασιακών τους αναγκών.

Προτίνω ένα καθεστώς που θα παράγει πολιτισμό, ένα καθεστώς που θα παράγει θετικά αισθήματα, που θα παραγει ήθος, καλοσύνη, ευγένεια, μεγαλοψυχία, ομορφιά, υγία και ευτυχία.

Προτίνω ένα καθεστώς όπου οι άνθρωποι θα κινούνται άλλοτε με γρήγορες και άλλοτε με αργές ταχύτητες - αλλά που θα κινούνται διαρκώς - και που δεν θα χασομερήσουν ποτέ, που δεν θα κάτσουν ποτέ και δεν θα χαλαρώσουν και δεν θα αναπαυθούν ποτέ περισσότερο απ' όσο χρειάζεται για να ικανοποιούνται στο ακέραιο όλες οι ανάγκες τους, ένα καθεστώς που, προκειμένου να πετύχει στην επιχείρηση που λέγεται πολιτισμός, θα απαιτήσει απ' όλους μια σιδερένια πειθαρχία γιατί, δυστυχώς, στους φύσει οκνηρούς ανθρώπους ήρθαν και προστέθηκαν οι άνθρωποι της καρέκλας, οι αλκοολικοί, οι ναρκομανείς, οι διαβητικοί, οι καρδιοπαθείς κ.ο.κ. αλλά και κάποιες θεωρίες που λένε πως κάπιοι άνθρωποι είναι για την δουλιά και κάπιοι άλλοι για το κυφηνιό.

Προτίνω επίσης ένα καθεστώς που θα ζει με αξιοπρέπεια, ένα καθεστώς που δεν θα επιτρέπει να ζει με δανεικά και που δεν θα χρωστάει σε κανέναν.

Προτίνω, σαν πάντα, ένα καθεστώς όπου ο καθένας θα προσφέρει σύμφωνα με το ταλέντο και τις δυνατότητες του και θα παίρνει σύμφωνα με τις ανάγκες του. Τα παραπάνω από τις ανάγκες του προτίνω να τα πάρει η πόλη και το κράτος για να φτιάξει πολιτισμό και όσα κάνουν τον

πολιτισμό (για να φτιάξει δηλαδή πόλεις (σωστές πόλεις) και όσα κάνουν τις πόλεις: κατοικίες, δρόμους, γέφυρες, αθλητικούς χώρους, εργοστάσια, πάρκα κ.ο.κ.

Προτίνω ένα δυνατό και παντοδύναμο κράτος, ένα κράτος όπου θα έχουν τον έλεγχο και την αρχηγία οι καλύτεροι, κι αυτό είναι καθήκον των λαών να τους βρουν, να τους αναδείξουν και να τους επιβάλουν εκεί όπου τα κατεστημένα συμφέροντα απαγορεύουν την εκλογή και την ανάδειξη τους, πράγμα που, δυστυχώς, συμβαίνει σ' αυτό τον τόπο.

Συνέβη μέχρι τώρα εις βάρος μου σε έξι εκλογικές αναμετρήσεις και τώρα - όσο εξαρτάται απ' αυτούς - πάμε ολοταχώς για την έβδομη. Καλώ τον λαό να αντισταθεί στην επικείμενη χάλκευση του εκλογικού αποτελέσματος.

Ας προσέξουν όμως αυτοί που την οργανώνουν. Ήδη το 2012 είναι κοντά και, πιστέψτε με, δεν θεωρώ καθόλου τυχαία την φήμη για το θα συμβεί τότε και την παρουσία του Οράματος μου. Ας το σκεφτούν ξανά και ξανά πριν το κάνουν κι αυτή την φορά γιατί αν υπάρχει ο Θεός και αν εγώ είμαι - που πιστεύω πως είμαι - αυτή την στιγμή το Εκτελεστικό του Όργανο, αν είμαι αυτός που ξεκίνησε σαν αρνί για να τελειώσει σαν λιοντάρι, τότε υπάρχει η περίπτωση να χτίζουν με τις πράξεις τους την Κόλαση τους. Τους προειδοποίησα από καιρό. Τους προειδοσιώ και τώρα.

Τέλος, σας παρουσιάζω την Νέα Γη στην τελευταία της έκδοση. Θεωρήστε πως μ' αυτήν ολοκληρώνεται πλήρως το περίγραμμα του Οράματος μου. Οι εκλογικές αναμετρήσεις όλων των τελευταίων χρόνων ας πούμε πως μου έδωσαν την αφορμή και το κίνητρο ώστε να το οδηγήσω σε ένα τέλος. Πιστεύω πως τα κατάφερα.

Τι άλλο να πω; Μόνο αυτό: όταν τα μαθηματικά και η γεωμετρία μιλούν, τότε η φιλολογία είναι περιττή...

Κώστας Κυριάκου (Ουτοπος)

Χωρίς τίτλο

Κύπριοι, αυτή είναι η έβδομη φορά που διεκδικώ κάπιο δημόσιο αξίωμα και ζητώ την ψήφο σας. Διεκδίκησα μέχρι τώρα δύο φορές Βουλευτική έδρα, δύο φορές Ευρωβουλευτική έδρα και δύο φορές την Προεδρία. Επισημώς, βεβαίως, δεν πέτυχα τίποτα, όμως στην πραγματικότητα πέτυχα κάτι περισσότερο από μια απλή νίκη: πέτυχα την συντριβή των αντιπάλων μου. Το γεγονός ότι δεν μου καταλογίστηκε αυτή η νίκη δεν αλλοιώνει την πραγματικότητα, κι αυτή την ξέρετε και εσείς και εκείνοι.

Δεν ξέρω πάντως τι είναι αυτό που πρέπει να σας πω αυτή την έβδομη φορά που να μην σας το έχω ήδη πει την έκτη, την πέμπτη, την τέταρτη ή την τρίτη φορά. Θα μπορούσα πολύ καλά να έπαιρνα κάπιο παλιό μου κείμενο και να άλλαζα σ' αυτό κάποιες λέξεις ή κάποιες ημερομηνίες και τότε θα βλέπατε πώς ότι έχω να σας πω τώρα βρίσκεται ήδη εκεί.

Έστω όμως. Θα σας τα πω άλλη μια φορά ίσως και καταφέρω κάτι περισσότερο αυτή την φορά εκτός από το να πάρω τις ψήφους σας. Εύχομαι αυτή την έβδομη φορά να βγει ένα αποτέλεσμα και να μην πάνε χαμένες ούτε οι ψήφοι σας ούτε οι προτάσεις μου.

Πιές είναι οι προτάσεις μου θα θεωρήσω ότι το ξέρετε αρκετά καλά καθώς τις υποστηρίζατε κατά τις τελευταίες έξι εκλογικές αναμετρήσεις. Αυτές λοιπόν οι προτάσεις δεν άλλαξαν ουσιαστικά σε τίποτα καθώς ούτε ο κόσμος άλλαξε, ούτε εγώ, ούτε και σεις. Σ' αυτή την απόπειρα, λοιπόν για να σας τις θυμίσω θα επαναλάβω, θέλοντας και μή, τον εαυτό μου.

Τι σας προτινα και τι επιμένω ακόμα να σας προτίνω;

Ακούστε: το τι προτινα και το τι προτίνω είναι απλό και βασίστηκε ακριβώς στην πείρα που μου έδωσε αυτή η ζωή. Καθώς λοιπόν αυτή η πείρα μου έμαθε πως οι ανθρώπινες ανάγκες είναι λίγο-πολύ σταθερές και συγκεκριμένες και πως η ικανοποίηση αυτών των αναγκών είναι ύψιστης σημασίας για την επιβίωση και την ευημερία των ανθρώπων, θεωρώ καθήκον μου σαν πολιτικού άνδρα να σας προτίνω ένα καθεστώς που πρώτο και κύριο μέλημά του θα είναι να ικανοποιεί αυτές

τις συγκεκριμένες ανθρώπινες ανάγκες.

Αν λοιπόν οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να τρέφονται, τότε θεωρώ καθήκον μου να εισηγηθώ ένα καθεστώς που θα φροντίζει ώστε να τρέφονται όλοι οι άνθρωποι. Αν έχουν ανάγκη να στεγασθούν, να στεγασθούν όλοι, κι αν έχουν ανάγκη να ντυθούν, να υποδηθούν και να μορφωθούν, τότε να ντυθούν, να υποδηθούν και να μορφωθούν όλοι παρομοίως. Αν έχουν ανάγκη να εργασθούν, τότε θα πρέπει να εισηγηθώ ένα καθεστώς που θα φροντίζει ώστε να μοιράζεται όλη η υπάρχουσα εργασία σε όλους εξίσου και εκ περιτροπής.

Αν έχουν ανάγκη να κάνουν έρωτα, τότε θεωρώ επίσης καθήκον μου να εισηγηθώ ένα καθεστώς όπου όλοι οι άνθρωποι θα μπορούν να κάνουν έρωτα όποτε το έχουν ανάγκη. Στην συνέχεια, αν έχουν ανάγκη να αθλούνται (να τρέχουν, να βαδίζουν ή να κολυμπούν), τότε θα πρέπει αυτό το καθεστώς να ρυθμίσει έτσι την ζωή τους και να φτιάξει ότι χρειάζεται προκειμένου να ικανοποιούνται αυτές οι ανάγκες απρόσκοπτα. Αν χρειάζονται γήπεδα, να φτιάξει γήπεδα. Αν χρειάζονται πισίνες, να φτιάξει πισίνες. Κι αν χρειάζονται στεγασμένα γήπεδα για την περίπτωση βροχής, τότε να φτιάξει και στεγασμένα γήπεδα. Κι αν και χρειάζονται στεγασμένες και κλιματιζόμενες πισίνες για το κρύο, να τις φτιάξει κι αυτές.

Μπορεί να μην το ξέρετε αλλά οι ανάγκες του ανθρώπου για άσκηση είναι καθημερινές, και δεν είναι απλά μία δόση την ημέρα για το ένα, μία δόση για το άλλο κ.ο.κ.

Αν για το φαγητό του χρειάζεται ο άνθρωπος τρεις (γιατί αυτή είναι η άποψη μου- και την λέω γιατί ακούγονται πολλά τρελλά τον τελευταίο καιρό- πάνω σ' αυτό το θέμα, τουλάχιστον για τους ενήλικες, με την προϋπόθεση βεβαίως ότι παίρνουν και τις αντίστοιχες δόσεις σε τρέξιμο, περπάτημα, κολύμπι και μυϊκή εργασία) δόσεις την ημέρα, τότε για το τρέξιμο ή το περπάτημα χρειάζονται επίσης τρεις δόσεις σε μία πρώτη φάση, έξι δόσεις (συντομότερες και χαλαρότερες), σε μία δεύτερη φάση, 9 σε μία τρίτη φάση και - να! - 18 (ή 15) σε μία τέταρτη και τελευταία φάση. Κι άλλες τόσες, βεβαίως, για το κολύμπι του.

Η δική μου πείρα σαν ανθρώπου, σαν, δηλαδή, ενός μυϊκού και διατροφικού όντος, μου έμαθε πως ο άνθρωπος είναι - να! - ένα βιολογικό ρομπότ. Όπως λέω: ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με έναν μαθηματικό σχεδιασμό για να κάνει συγκεκριμένα πράγματα σε συγκεκριμένη μέρα ή ώρα, σε συγκεκριμένες δόσεις, για συγκεκριμένη διάρκεια και με συγκεκριμένη ταχύτητα. Όσο πιο πολύ ικανοποιεί αυτές τις ανάγκες, τόσο πιο πολύ υγιάίνει και ευτυχεί και όσο πιο λίγο τις ικανοποιεί τόσο πιο πολύ αρρωσταίνει και δυστυχεί.

Και έτσι είναι: υπάρχουν κάποιοι μηχανισμοί στην λειτουργία του ανθρώπινου σώματος για τους οποίους ακόμα και οι γιατροί και οι επιστήμονες δεν έχουν ιδέα.

Ας πούμε πως με απασχόλησε, και πάντα με απασχολεί, το θέμα πολύ, πως έκανα την έρευνά μου και πως έμαθα, πιστεύω, κάποια πράγματα τα οποία προσπαθώ να μάθω και σε σάς.

Όπως και να το κάνουμε: το να αθλείσαι σωστά είναι επιστήμη, το να τρέφεται σωστά είναι επιστήμη, το να ζεις σωστά είναι επιστήμη, και ένας πολιτικός και ένας άνθρωπος που πιστεύει ότι έχει μια άποψη πάνω σ' αυτά, δεν μπορεί να τα αφήσει στην προσωπική βούληση ή επιλογή του καθενός. Όχι. Αυτός θεωρεί καθήκον του να βοηθήσει τούς συνανθρώπους του να τρέφονται σωστά, να αθλούνται σωστά και να ζουν σωστά.

Αν κρίνει λοιπόν ότι αυτά που ωφέλησαν αυτόν θα ωφελήσουν και τους συνανθρώπους του, τότε αν διαθέτει ένα πολιτικό και στρατηγικό μυαλό θα προτινεί σ' αυτούς ένα καθεστώς που θα καθιερώσει και θα επιβάλει (αν θέλετε) αυτούς ακριβώς τους θεσμούς, τα ήθη και τις συνήθειες που θα τους ωφελήσουν.

Κι όμως το να απαιτήσω από έναν άνθρωπο να υιοθετήσει αυτό το πρόγραμμα εργασίας, διατροφής και άθλησης που θα του έδινε την καλύτερη δυνατή υγία και την καλύτερη δυνατή ευτυχία αποτελεί ματαιοπονία. Γιατί ξέρω πως ενώ αυτό το πρόγραμμα που ικανοποιεί στο ακέραιο τις ανθρώπινες ανάγκες μπορεί να είναι απλό και εύκολο σε ένα άλφα πολιτικό σύστημα, όμως σε

ένα βήτα πολιτικό σύστημα μπορεί να είναι εξαιρετικά δύσκολο και ανέφικτο και, δυστυχώς για μας τους ανθρώπους, βιώνουμε ακριβώς το σύστημα που το κάνει δύσκολο και ανέφικτο.

Τι προτίνω εγώ; Να: προτίνω ένα σύστημα που θα έκανε την ικανοποίηση αυτών και εκείνων των συγκεκριμένων ανθρώπων αναγκών μια απλή και εύκολη υπόθεση.

Εν πρώτοις, λοιπόν, προτίνω μια τέτια πόλη για τους ανθρώπους που να τους βοηθά να εκπληρώνουν τις κινητικές τους ανάγκες μ' έναν τρόπο απλό και εύκολο. Αυτή λοιπόν η πόλη και το όλο πολιτικό σύστημα μαζί με όλους τους μηχανισμούς παραγωγής, τροφοδοσίας, ψυχαγωγίας κτλ θα έκανε εύκολα αυτά που είναι δύσκολα στις γνωστές σας πόλεις και στο γνωστό σας πολιτικό σύστημα.

Ήδη τα σχέδια τής πόλης που προτίνω φρόντισα σε όλους τους προηγούμενους πολιτικούς αγώνες μου να τα θέσω υπόψιν σας, και θα φροντίσω και τώρα. Δείτε τα λοιπόν και πέστε μου: σας πρότινε ποτέ κανείς κάτι καλύτερο;

Δείτε επίσης τα σχέδιά μου για την Νέα Γη. Σας παρουσίασε και γι' αυτό κανείς κάτι καλύτερο;

Υπόψιν βέβαια και η άλλη πρότασή μου την οποία ξέρετε επίσης. Σας την πρότινα από την πρώτη στιγμή και τώρα, ύστερα από 20 χρόνια κοινωνικών αγώνων, σας την προτίνω και τώρα. Σας την θυμίζω και πάλι για την περίπτωση που την ξεχάσατε: προτίνω ένα καθεστώς ελεύθερου έρωτα. Προτίνω ένα καθεστώς που θα προσφέρει ποικιλία και αφθονία στο ερωτικό διαιτολόγιο των ανθρώπων, ένα καθεστώς που θα ανανεώνει την ερωτική τους ζωή και που στο θέμα αυτό πάντα κάτι καινούριο θα έχει για τους υπηκόους του.

Όσα ψέματα κι αν πούμε στην πορεία θα καταλήξουμε στο τέλος να συμφιλιωθούμε με την αλήθεια πως για τον κάθε άνθρωπο το ενδιαφέρον βρίσκεται στο άλλο, στο διαφορετικό, στο ξένο και στο καινούριο. Το γνωστό, το παλιό και το ίδιο προκαλεί ανία και αδιαφορία.

Είπαμε: αν θ' αλλάξουμε τα πράγματα θα τ' αλλάξουμε. Θ' αλλάξουμε το πολιτικό σύστημα, θ' αλλάξουμε και την θρησκεία μας. Θ' αλλάξουμε και θα ανατρέψουμε το κάθετί που μας εμποδίζει να ζήσουμε μια πλούσια ερωτική ζωή.

Για μένα υπάρχει μια αλήθεια: αυτό που κάνει έναν άνθρωπο να θέλει να χαδέψει, να φιλήσει και να αγκαλιάσει ερωτικά έναν άλλο άνθρωπο είναι το πιο ωραίο, το πιο ιερό, το πιο άγιο και το πιο αληθινό πράγμα σ' αυτό τον κόσμο. Αλίμονο στην γενιά και στην εποχή όπου οι άνθρωποι της δεν θα θέλουν να χαδέψουν, να φιλήσουν και να αγκαλιάσουν.

Τέτια γενιά και τέτια εποχή εγώ δεν την θέλω. Προτιμώ, και προτίνω βεβαίως, έναν κόσμο και ένα καθεστώς που θα δώσει στους υπηκόους του την δυνατότητα να αγαπήσουν όλους τους ανθρώπους που έθρεψε ποτέ αυτή η γη.

Αν καταλάβετε καλά αυτό που θέλω εγώ είναι ένας Παράδεισος, και ακριβώς έναν Παράδεισο σάς προτινα. Αυτό έκανα τότε, κι αυτό κάνω και τώρα. Δεν μπορώ να σας προτίνω κάτι λιγότερο απ' αυτό. Είναι ας πούμε καθήκον μου να σας προτίνω και να σας προσφέρω το καλύτερο, πράγμα που σημαίνει ότι σαν αρχηγός σας θα πρέπει να κάνω τα αδύνατα δυνατά ώστε να βρω όλους τους ωραίους ήχους, όλες τις ωραίες μουσικές και όλες τις ωραίες φωνές που ακούστηκαν σ' αυτό τον κόσμο και να σας τις φέρω να τις ακούσετε. Να βρω όλους τους ωραίους καρπούς που παρηχθησαν σ' αυτό τον κόσμο και να σας τους φέρω να τους φάτε, να πιείτε όλους τους ωραίους χυμούς αυτού του κόσμου, να μυριστείτε όλα τα ωραία αρώματα, να κάνω τα αδύνατα δυνατά να βρω και να σας φέρω όλους τους ωραίους ανθρώπους που γεννήθηκαν σ' αυτό τον κόσμο για να τους δείτε, να τους ακούσετε, να τους αγγίξετε και να τους αγαπήσετε.

Δυστυχώς όμως μεταξύ τού κόσμου που θέλω - και θέλετε, πιστεύω, και σεις - και προτίνω εγώ και του κόσμου που βιώνετε, υπάρχει μία άβυσσος, μία άβυσσος που την δημιούργησαν οι κάθε λογής φαύλοι, ανίκανοι, κενόδοξοι και υποκριτές, άνθρωποι που χάρις σ' αυτές και σε κείνες τις δολοπλοκίες κατάφεραν να καταλάβουν όλα τα πόστα τής εξουσίας και δεν επιτρέπουν ν' αλλάξει τίποτα και κάνουν να μιάζει κάθε πρόταση που φιλοδοξεί να κινησει τα πράγματα να ακούγεται

σαν παραμύθι.

Δυστυχώς αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι οι πρωταγωνιστές αυτής της τάξης πραγμάτων. Είναι οι άνθρωποι που βλέπετε κάθε μέρα να παρελαύνουν στις Ειδήσεις σας, είναι οι Προεδροι, οι αντιπρόεδροι, οι υπουργοί, οι κομματικοί αρχηγοί και όλη η αφρόκρεμα τού συντηρητισμού που δεν θέλει να κατανοήσει πως μπορεί να υπάρχει μια διαφορετική πρόταση και ένας διαφορετικός κόσμος απ' αυτόν που υπηρετούν εκείνοι.

Αυτή λοιπόν την διαφορετική πρόταση σας θυμίζω ότι την έθεσα ενώπιόν σας σε όλες τις εκλογικές διεκδικήσεις μου και - σας θυμίζω επίσης - την υπερψηφίσατε σαρωτικά. Το ποσοστό που μου δώσατε ανήλθε στο 73% αλλά αντί να μου δοθεί, όπως έπρεπε να γίνει, κατανεμήθηκε στους κομματικούς ανθυποψήφιους μου, κι αυτό έγινε μέχρι τώρα έξι φορές: δύο, όπως είπα, φορές για την Βουλή, δύο για την Ευρωβουλή και δύο για την Προεδρία .

Δυστυχώς το κύκλωμα εξουσίας που ελέγχει αυτό τον τόπο δεν με θέλει. Οι δημοκρατικοί δεν με θέλουν, οι κομμουνιστές δεν με θέλουν, οι Ευρωπαϊστές το ίδιο και οι περιβαλλοντιστές επίσης, κι ας προσπάθησα, πιστέψτε με, να χτίσω γέφυρες επικοινωνίας με όλους. Κανείς τους δεν θέλει να με δει μπροστά του, κι ας ξέρουν όλοι πως είμαι περισσότερο δημοκρατικός από τους δημοκρατικούς, περισσότερο κομμουνιστής από τους κομμουνιστές, περισσότερο Ευρωπαϊστής από τους Ευρωπαϊστές και περισσότερο περιβαλλοντιστής από τους περιβαλλοντιστές.

Δυστυχώς υπάρχει πάντα ανάμεσα στους ανθρώπους ο φθόνος, κι αυτός δεν τους επιτρέπει να σεβαστούν, να αναγνωρίσουν και να αντιμετωπίσουν δίκαια έναν άξιο συνάνθρωπό τους. Αν αποφασίσουν μάλιστα να τον φιμώσουν, να τον καταστρέφουν ή να τον εκμηδενίσουν, τότε δεν υπάρχει περίπτωση να μην τα καταφέρουν.

Έτσι λειτουργούν πάντα οι άνθρωποι τής εξουσίας. Μόλις αντιληφθούν πως κάποιος άνθρωπος έχει απήχηση στις λαϊκές μάζες και είναι απειλητικός για τα προνόμιά τους, τότε ξεχνούν τίς μεταξύ τους διαφορές και συνασπίζονται όλοι ώστε να τον θέσουν εκτός μάχης.

Στην προσπάθειά τους αυτή θα χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα που έχουν στην διάθεσή τους, κι αυτά είναι πολλά. Θα χρησιμοποιήσουν τις εφημερίδες, τα ραδιόφωνα ή τις τηλεοράσεις και όλους όσους εργάζονται σ' αυτά. Πιός θα τολμήσει να αρνηθεί να παίξει το παιχνίδι τους;

Αν θέλουν να συκοφαντήσουν, θα συκοφαντήσουν, θα διαδώσουν ψεύδη, θα πλασάρουν ψεύτικες δημοσκοπήσεις, θα κάνουν και θα επιχειρήσουν τα πάντα, όμως η καλύτερη τους τακτική είναι να κάνουν σαν να μην υπάρχουν καν, είτε σαν άνθρωπος είτε σαν πολιτικός, κι αυτό κάνουν βεβαίως.

Δυστυχώς αυτό το παιχνίδι εις βάρος μου και εις βάρος σας συνεχίζεται εδώ και μια δεκαετία, από τότε δηλαδή που κατάφερα να περάσω για πρώτη φορά στο ψηφοδέλτιο.

Ξέρω βέβαια πως αποτελεί θέμα αυτοσυντήρησης για κείνους το να υιοθετήσουν αυτή την τακτική. Πού ν' άρχιζαν να με προβάλλουν στις τηλεοράσεις και πού να παρουσίαζαν τις αληθινές δημοσκοπήσεις! Τότε θα διαλύονταν τα κόμματα και οι συμμορίες τους πριν καν γίνουν οι εκλογές.

Ο δόλος λοιπόν, το ψέμα και η απάτη είναι τα μόνα που μπορούν να τους κρατήσουν στην ζωή. Χωρίς αυτά είναι χαμένοι, το παιχνίδι τους είναι χαμένο, οι μάχες τους είναι χαμένες και ο πόλεμος τους επίσης.

Δείτε πώς λειτουργούν αυτοί προκειμένου να επιβιώσουν. Πως αυτό είναι ανήθικο και ανέντιμο και αντιδεοντολογικό και αντιδημοκρατικό το ξέρουν βέβαια, έτσι όπως το ξέρετε και σεις. Τι να κάνουν όμως; Πώς θα διατηρήσουν το σύστημα τους αν επιτρέψουν να εκλεγεί ένας μεταρρυθμιστής; Πώς θα διατηρήσουν τις θέσεις και τα αξιώματά τους; Πώς θα διατηρήσουν τα προνόμιά τους και πώς θα τα κληροδοτήσουν στα παιδιά τους και στα παιδιά τών παιδιών τους;

Σαν πρώτη κίνηση θα δώσουν ψεύτικες δημοσκοπήσεις, στην συνέχεια θα νοθεύσουν την εκλογική απόφαση τού λαού και στο τέλος θα δώσουν ψεύτικα αποτελέσματα.

Πιός θα τους εμποδίσει να το κάνουν; Αν συμφωνούν όλοι πως ο Ούτοπος αποτελεί απειλή για κείνους, τότε γιατί να μην το κάνουν; Αν οι δημοσκοπήσεις που τους δίνουν οι εταιρείες τούς λένε πως ο Ουτοπος έχει το 73% και εκείνοι όλοι μαζί το 27%, τότε γιατί να μην το κάνουν;

Εκείνοι έχουν τις κάλπες (διπλές πάντα), εκείνοι τυπώνουν τα "ψηφοδέλτια (διπλά κι αυτά), εκείνοι ελέγχουν τα εκλογικά κέντρα. Πιός θα τους εμποδίσει να αντικαταστήσουν την κάλπη όπου ψήφισε ο λαός με μια κάλπη την οποία ετοίμασαν εκείνοι από την προηγούμενη μέρα ή, αν δεν την αντικαταστήσουν, να παρουσιάσουν τις 200, τις 300 ή τις 400 "ψηφους μου σαν 2,1 ή 0 όταν όλοι εσείς αρνείστε να είστε παρόντες στην πιο κρίσιμη στιγμή τής δημοκρατίας, της ζωής και του μέλλοντος σας;

Αν λοιπόν - προσέξτε - γι' αυτό το κύκλωμα εξουσίας αποτελεί θέμα επιβίωσης το να κάνει αυτά που κάνει, τότε για σας πιά νομίζετε πως είναι αυτά που πρέπει να κάνετε εσείς ώστε να διασφαλισθεί η δική σας επιβίωση σαν λαού;

Πρέπει να τους δικαιολογήσετε μήπως; Έχουν δίκαιο να το κάνουν ή μήπως πρέπει να αντιδράσετε γι' αυτό;

Πιοί είναι εκείνοι δηλαδή; Είναι οι σώφρονες, οι νουνεχείς και οι σοφοί; Και σεις πιοί είστε; Είστε οι άφρονες, οι μωροί, οι ανώμαλοι και οι μαλάκες; Πιοί είστε εσείς που δώσατε 73% των ψήφων σας σε μένα και στις προτάσεις μου; Σας εξαπάτησα γι' αυτό; Σας είπα ψέματα σε οτιδήποτε; Σας εκβίασα ή σας υπνώτισα μήπως και οδήγησα το χέρι σας έτσι ώστε να ψηφίσετε εμένα και όχι εκείνους;

Μεταξύ μας ξέρετε πως δεν είμαι ικανός ούτε στο να ψεύδομαι, ούτε στο να εκβιάζω, ούτε στο να υπνωτίζω.

Απλά έθεσα ενώπιον σας την υποψηφιότητα και τις προτάσεις μου και σεις γι' αυτόν ή για κείνον τον λόγο (σε κάποιον μπορεί να βάρεσε αυτό το μέρος των προτάσεών μου και σε κάποιον άλλο κάποιο άλλο μέρος) κρίνατε ότι είναι καλές και συμφέρουσες και τις υποστηρίξατε γι' αυτό ακριβώς και για τίποτ' άλλο.

Και, στο κάτω-κάτω, είναι δικαίωμά σας να ψηφίσετε όποιον θέλετε εσείς. Αν εκλεγεί και σταθεί άξιος, τότε τον ψηφίζετε και πάλι την επόμενη φορά. Διαφορετικά τον στέλλετε κι αυτόν στο σπίτι του, όπως κάνατε με τόσους άλλους που τους βρίσκατε πλέον ανεπιθύμητους ή ανάξιους.

Αυτοί με πίο δικαίωμα επεμβαίνουν και αλλοιώνουν την βούλησή σας; Με πίο δικαίωμα έκαναν το 2003 Πρόεδρο τον Τάσο Παπαδόπουλο όταν δεν πήρε περισσότερο από το 14% των ψήφων σας και με πιο δικαίωμα έκαναν το 2008 Πρόεδρο τον Δημήτρη Χριστόφια όταν αυτός δεν πήρε ούτε το 9% των ψήφων σας;

Δεν τα ξέρετε αυτά; Κακώς δεν τα ξέρετε. Έπρεπε να τα ξέρετε γιατί εγώ σας τα είπα και σας τα ξαναείπα και έπρεπε να είχατε κάνει κάτι γι' αυτό. Τίποτα όμως δεν κάνατε. Συμπεριφέρατε όλοι σαν να μην συνέβη, σαν να μην συμβαίνει και σαν να μην πρόκειται να συμβεί τίποτα. Δυστυχώς αυτή η ορδή των απατεώνων που παρελαύνει κάθε μέρα στις τηλεοράσεις σας, σας έχει παλαβώσει. Σας έκανε να μην ξέρετε πιον να πιστέψετε επιτέλους; εκείνους ή εμένα;

Ευνήστε ρε Κύπριοι, τολμήστε κάτι έστω για μια φορά στην ζωή σας, αντιδράστε πολιτικά έστω για μια φορά στην ζωή σας. Πολύ μαλακοί το παίξατε μέχρι τώρα, για να μην πω και πολύ μαλάκες. Δυστυχώς αφήνετε ανάξιους ανθρώπους να σας κυβερνούν και έχετε τον πιο άξιο ανάμεσα σας στην αχρηστία, έχετε τον άνθρωπο που εκλέξατε για να σας κυβερνήσει να μην κάνει τίποτα. Αν έχετε ακόμα λίγη ευθυξία, τότε νομίζω πως με αφορμή αυτή την εκλογική αναμέτρηση θα κάνετε το σωστό. Ελπίζω, κι ας ξέρω πως το ίδιο δειλοί και το ίδιο μαλάκες θα σταθείτε και τώρα.

Δυστυχώς στην πιο κρίσιμη ώρα, την ώρα ακριβώς που χρειάζομαι την βοήθειά σας με εγκαταλείπετε όλοι. Καμιά βοήθεια και καμιά συμπαράσταση από κανέναν παρά μόνο ψηφους που

ενώ τις δίνετε σε μένα ξέρετε πως άλλοι τις παίρνουν τελικά. Έτσι κι αλλιώς τις ψήφους που χρειάζονται τις παίρνουν εκείνοι από μόνοι τους, κι όσο για τις δικες σας, να είστε σύγυροι πως σύντομα σε κάποιον υδατοφράχτη θα είναι πεταμένες.

Αραγε πού είναι οι συμπατριώτες μου που θέλουν να δουν ν' αλλάξει κάτι τέλος πάντων σ' αυτό τον τόπο; Μόνο μου θα με αφήσετε και πάλι;

Μόνος μου θα πρέπει και πάλι να αντιμετωπίσω τα κομματικά αρπαχτικά; Μόνος μου όλο το αστυνομικό σώμα που θα εκτελέσει και θα περιφρουρήσει την παρανομία τών κρατούντων, μόνος μου όλες τις εφημερίδες και όλους τους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς που θα επιδίδονται στο σύνθητες γι' αυτούς όργιο ψευδολογιών;

Και γιατί παρακαλώ; Διεξάγω μήπως κανέναν προσωπικό αγώνα από τον οποίο φιλοδοξώ να έχω προσωπικά ωφέλη; Για μένα αγωνίζομαι τελικά ή για σας; Για μένα κάνω τις προτάσεις μου ή για σας; Για μένα δημιούργησα το σχέδιο και το Όραμά μου ή για σας;

Θα σας το πω για άλλη μια φορά: ξυπνήστε, αντιδράστε, διαμαρτυρηθείτε. Είστε οι πολλοί και έχετε και τον τρόπο και την δύναμη και κάθε λόγο για να το κάνετε.

Αν δεν το κάνετε, και αν δεν το κάνετε εγκαίρως, τότε σας λέω πως και αυτή την φορά θα χειριστούν την ψήφο σας σαν την ψήφο τού τελευταίου μαλάκα. Νάστε σύγυροι γι' αυτό.

Ο χρόνος μέχρι την εκλογική αναμέτρηση λιγосτευει και δεν τους έχετε δώσει ακόμα καμιά ένδειξη πως αυτή την φορά δεν θα επιτρέψετε την αλλοίωση τής βούλησής σας.

Πιόν περιμένετε να κάνει κάτι; Πιόν περιμένετε να παίξει τον ρόλο που πρέπει να παίξετε εσείς σαν λαός; Γιατί τους επιτρέπετε να εκλέγουν εκείνοι και όχι εσείς, τον Πρόεδρο σας;

Τι εισηγείστε; Να το αφήσουμε στον Θεό; Να κρίνει ο Θεός; Να τους δικάσει και να τους σταματήσει ο Θεός;

Καλά. Κι αν αργήσει να έρθει ο Θεός; Αν δεν έρθει το 2012; Αν έρθει ύστερα από 10, ύστερα από 100 ή 1000 χρόνια πρέπει εσείς στο μεταξύ να επιτρέπετε να σας επιβάλλουν για αρχηγούς σας όχι εκείνους που θέλετε εσείς αλλά εκείνους που θέλουν οι κομματικοί ηγέτες;

Μακάρι βέβαια να έρθει ο Θεός, εύχομαι και προσεύχομαι - και εργάζομαι, αν θέλετε να μάθετε, όσο κανείς για να έρθει - γι' αυτό, και μακάρι να έρθει γρήγορα γιατί με τους ανθρώπους δεν βρίσκω άκρη, όμως δεν θεωρώ σωστό ν' αφήσουμε σε άλλον (όποιος και νάναι αυτός) αυτό που είναι δική μας υπόθεση και υποχρέωση. Εκείνα που μπορούμε να κάνουμε εμείς πρέπει να τα κάνουμε εμείς, οφείλουμε να τα κάνουμε εμείς, έχουμε καθήκον να τα κάνουμε εμείς. Δυστυχώς ή ευτυχώς αυτός είναι ο κόσμος κι αυτή η ιστορία: πάλι, πάλι, πάλι.

Στο πάρε-δώσε μου πάντως με αυτό τον Θεό, κατέληξα στην απόφαση πως εγώ θα δράσω έτσι σαν να μην υπάρχει Θεός, πράγμα που σημαίνει για μένα ότι πρέπει να παλεύω λυσσαλέα μέχρι το τέλος.

Πως υπάρχει Θεός, υπάρχει βεβαίως. Δεν θέτω καν ένα τέτοιο ζήτημα. Και πως θα έρθει ο Θεός, θα έρθει βεβαίως. Και σύντομα, πολύ πολύ σύντομα, κι η καλύτερη, αν θέλετε να μάθετε, ένδειξη γι' αυτό είναι ο λόγος, το σχέδιο και η παρουσία μου. Αυτό που βλέπω να θέλει πάντως από εμένα είναι να δίνω όλες μου τις δυνάμεις για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, αυτό κάνω κι αυτό ακριβώς θέλω να κάνετε κι εσείς. Θέλω να αφήσετε τον ρόλο ενός λαού-θύματος και να πάρετε τον ρόλο ενός υπεύθυνου, δημιουργικού και εκτελεστικού λαού, εκτός κι αν θέλετε να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση για άλλα 10, 100, 200 ή 1000 χρόνια.

Πώς θα είστε όμως τότε εσείς; Πώς θα είναι τα παιδιά σας και τα παιδιά των παιδιών σας; Πώς θα είναι ο κόσμος και ο πολιτισμός σας; Πώς θα είναι οι πόλεις σας;

Πάρτε αν θέλετε έναν χάρτη τών πόλεων σας και βάλτε δίπλα του το δικό μου σχέδιο πόλης. Η διαφορά είναι προφανής για όσους βλέπουν ακόμα. Από την μια έχετε το χάος, την αταξία και την ασυμμετρία (ένα πραγματικό τέρας δηλαδή) και από την άλλη έχετε την συμμετρία, το σχήμα, την

τάξη, την ομορφιά και την αρμονία.

Αν κρίνετε ότι έχετε ανάγκη αυτή την πόλη κι αν κρίνετε ότι άδικα σάς την στερούν, τότε εξεγερθείτε γι' αυτήν. Αν δεν θέλετε να εξεγερθείτε για μένα ή για σας, τότε εξεγερθείτε για την πόλη που θέλετε να ζήσετε και για την τάξη και την ομορφιά που θα σας προσφέρει αυτή η πόλη. Την ψηφίσατε το 2003 σαρωτικά, με το 73 -ναι! - τοις εκατόν των ψήφων και την ψηφίσατε και το 2008 το ίδιο σαρωτικά. Δυστυχώς σάς την στέρησαν οι άνθρωποι τής εξουσίας. Σας την στέρησαν οι κομματάρχες και οι καναλάρχες και όλοι οι φρουροί τού παρελθόντος. Όμως εσείς έχετε καθήκον να επιμείνετε. Διεκδικήστε την λοιπόν, κι αν βλέπετε ότι η ψήφος σας δεν είναι αρκετή, αν βλέπετε δηλαδή ότι δεν την σέβονται και δεν την μετρούν, τότε διεκδικήστε την δυναμικά.

Σας το λέω: χρειάζεται επανάσταση. Χρειάζεται εξέγερση, χρειάζεται **τρομοκρατία**. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε. Διαφορετικά θα μείνει και η πόλη και το σχέδιο στα χαρτιά.

Μην έχετε καμιά αμφιβολία πως και αυτή την φορά θα αλλοιώσουν την βούληση και το αποτέλεσμα, όπως ακριβώς έκαναν και πριν, όπως ακριβώς έκανε και ο Ραβσαντζιανί στο Ιράν και ο Μουμπάρακ στην Αίγυπτο, ο Μπερίσα στην Αλβανία και παντού όπου οι κρατούντες έκριναν ότι έπρεπε να το κάνουν προκειμένου να μην χάσουν την εξουσία και τα προνόμιά τους.

Δεν θα το έκανε λοιπόν ο Παπαδόπουλος ή ο Κληρίδης; Δεν θα το έκανε ο Αναστασιάδης ή ο Χριστόφιας;

Για όνομα τού Θεού! Μην είστε αφελείς Ο καθένας που θα διέκρινε ότι δεν θα εύρισκε αντίδραση θα το έκανε. Γιατί να μην το κάνουν αυτοί λοιπόν; Πιός θα τους εμπόδιζε; Ένας μοναχικός ιδεολόγος και υποψήφιος ή ένας λαός που δεν θέλει να υποψιάζεται πως η δημοκρατία υπάρχει μόνο κατ' όνομα, πως υπάρχει μόνο αν και εφόσον εξυπηρετεί τους ισχυρούς και πως πίσω της υπάρχει στην ουσία μια συμμορία κενόδοξων ανθρωπάκων που έχουν μετατρέψει την δημοκρατία σε μια κομματική δικτατορία;

Είπαμε: καλή και άγια η δημοκρατία αλλά το συμφέρον είναι καλύτερο. Όπως ίσχυε το αξίωμα «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» για την Ρώμη και για την Αθήνα, για την Αγγλία ή την Αμερική, ισχύει και για την Κύπρο. Αν οι εκλογικές αποφάσεις τών λαών εξυπηρετούν τούς ισχυρούς, τότε είναι αποδεκτές. Διαφορετικά δεν είναι.

Δείτε τους παρακαλώ. Τους ξέρετε, τους έχετε μέσα στις τηλεοράσεις σας κάθε μέρα, τους έχετε στο κεφάλι σας κάθε μέρα. Πρόκειται για ανθρώπους που έχουν ξεπουλήσει τα πάντα - ήθος, ηθική, εντιμότητα, δικαιοσύνη και ιδεολογία - προκειμένου να παραμείνουν άνθρωποι τής εξουσίας. Και σάμπως και ξέρουν τι κάνουν; Τίποτα δεν ξέρουν. Ούτε οι Βουλευτές σας νομοθετούν εν την σοφία τους, ούτε οι Υπουργοί και οι Πρόεδροι σας κυβερνούν εν την σωφροσύνη τους. Πρόκειται απλά για ανθρωπάκια που άγονται και φέρονται από ένα κοινωνικό σύστημα ολέθριο και ανθρωποφάγο, ανθρωπάκια που αναρριχήθηκαν γιατί ήταν καλοί και υπάκουοι σκύλλοι, αχάμπανοι όλοι για την πολιτική τέχνη και επιστήμη, παιδαρέλια που παριστάνουν τούς νομοθέτες και τους ηγεμόνες, ανέντιμοι όλοι, δειλοί όλοι, ξύλινοι όλοι, χάρτινοι όλοι, θύτες και θύματα όλοι σε τελευταία ανάλυση τού ίδιου συστήματος που έκανε και σας θύματα και θα κάνει και τα παιδιά σας και τα παιδιά τών παιδιών σας κ.ο.κ.

Το πώς οδηγήθηκαν τα πράγματα σ' αυτή την κατάσταση είναι λίγο - πολύ γνωστό. Να, αυτή η τάξη πραγμάτων δημιούργησε προνόμια για κάποιους ανθρώπους.

Δημιούργησε θέσεις, αξιώματα, καρέκλες, δημιούργησε καναπέδες, πολυθρόνες, θώκους, τίτλους και θρόνους. Δημιούργησε τα εφάπαξ, τις διπλές και τις τριπλές συντάξεις, δημιούργησε μισθούς και αντιμισθίες ασύλληπτες για τους κοινούς θνητούς.

Οπιαδήποτε αλλαγή απειλεί αυτά τα προνόμια είναι απαράδεκτη και πρέπει να την σταματήσουν στην γένεσή της. Όλα τα μέσα επιστρατεύονται προκειμένου να γίνει το δικό τους. Και στο κάτω κάτω τι αξία έχει η ψήφος τού λαού μπροστά στα συμφέροντα και στις προτεραιότητες εκείνων;

Νάστε σίγουροι λοιπόν ότι θα κάνουν κι αυτή την φορά τα πάντα προκειμένου να διατηρήσουν

την ισχύ και τα προνόμιά τους. Δεν θα τα παραδώσουν αμαχητί στον Ούτοπο και στον λαό.

Σκεφτείτε τα όλα αυτά. Βάλτε τα όλα κάτω. Ζυγίστε τα, μετρήστε τα, μυρίστε τα, κάντε ότι θέλετε αλλά θέλω να ξέρετε πως πρέπει σε καπια στιγμή να πάρετε αποφάσεις. Και όχι απλά για θετική ή αρνητική ψήφο για μένα και για τις προτάσεις μου. Αυτό που σας ζητώ να κάνετε είναι να αποφασίσετε για την ζωή σας και για το μέλλον σας, για την κοινωνία και για τον κόσμο σας.

Γιατί γι' αυτό πρόκειται: η απόφασή σας μπορεί να καθορίσει το μέλλον σας - και το δικό σας και των παιδιών σας - για τώρα και για πάντα.

Αν σας ενδιαφέρει η ύπαρξη και η αυτοσυντήρηση σας σαν λαού, τότε πρέπει να κάνετε κάτι γι' αυτό.

Σας λέω: έχετε χίλιους λόγους παραπάνω από τους Αιγύπτιους, τους Τυνήσιους, τους Σύριους, τους Λίβυους, τους Σέρβους, τους Ιρανούς, τους Αλβανούς ή τους Τουρκοκύπριους για να βγείτε στους δρόμους. Κι έχετε και χίλιους λόγους παραπάνω για να κάνετε και περισσότερα πράγματα από το να βγείτε στους δρόμους. Και δεν είναι μόνο για το βρώμικο και αγύρτικο παρελθόν των Κυπρίων πολιτικών αρχόντων, δεν είναι μόνο γιατί νόθευσαν για έξι ως τώρα φορές την εκλογική σας ετυμηγορία αλλά και για να υπερασπιστείτε το Όραμα ενός καλύτερου κόσμου, για να υπερασπιστείτε το Όραμα που ψηφίσατε ήδη σαν λαός ξανά και ξανά και όμως σας το στέρησαν αυτοί.

Τι θα σας ωφελήσει αν μείνετε για άλλα 10,20 ή 40 χρόνια θύματα και όμηροι τής αδηφαγίας και της αναισχυντίας των κρατούντων; Η ψήφος σας είδατε πως δεν ήταν αρκετή, έστω κι αν την δώσατε αρκετές φορές ως τώρα προκειμένου να απαλλαγείτε απ' αυτούς. Χρειάζεται, είπαμε, κάτι περισσότερο. Τολμήστε το επιτέλους αυτό το κάτι περισσότερο και τότε έχετε ελπίδες να βιώσετε καλύτερες μέρες και καλύτερες εποχές.

Όσο ντρέπεστε κι όσο δειλιάζετε θα συνεχίσουν στον ίδιο σκοπό. Όσο ξέρουν πως, όσα και αν κάνουν, κανείς σας δεν θα αντιδράσει, τότε τα ίδια θα κάνουν και πάλι. Το ίδιο παιχνίδι θα παίξουν πάλι, και σ' αυτή την διένεξη το πρώτο τους όπλο είναι ακριβώς η δειλία σας. Σ' αυτήν ποντάρουν και σ' αυτήν στηρίζονται. Από την στιγμή που θα αποφασίσετε να τους στερήσετε αυτό το όπλο, τότε είναι χαμένοι.

Από εσάς εξαρτάται. Δεν το καταλαβαίνετε; Από σας εξαρτάται και το πώς θα νικήσει και το πώς θα χάσει αυτή την φορά. Δείξτε θάρρος λοιπόν αυτή την φορά, τολμήστε αυτή την φορά. Αν φοβάστε να το κάνετε για σας, τότε κάντε το τουλάχιστον για τα παιδιά σας, τολμήστε το για τα παιδιά σας. Σώστε τουλάχιστον τα παιδιά σας αν δεν θέλετε να σωθείτε εσείς, σώστε τον τόπο σας αν δεν θέλετε να σωθείτε εσείς, σώστε την τιμή και το όνειρό σας.

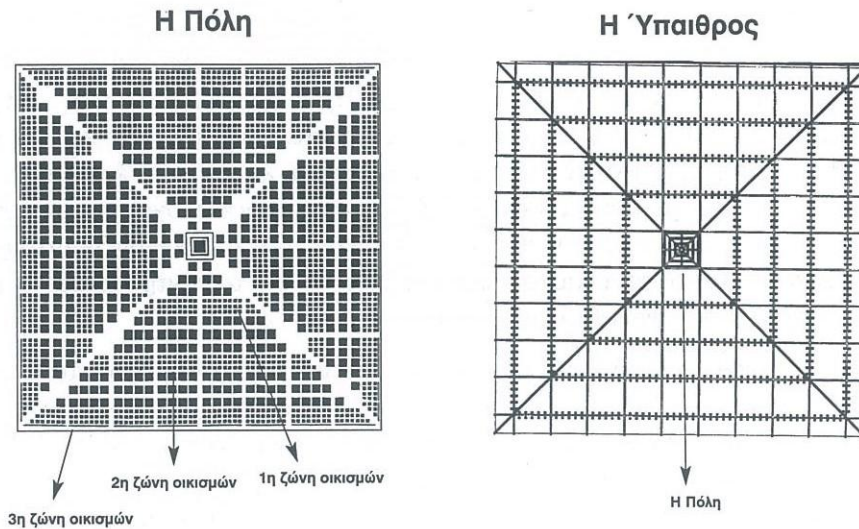
Κώστας Κυριάκου (Ουτοπος)

Υ.Γ. Σημειώστε για το τέλος πως κατέρχομαι σ' αυτές τις εκλογές σαν **ανεξάρτητος**, και πάλι, υποψήφιος στην Επαρχία Λευκωσίας και ζητώ, βεβαίως, την ψήφο σας εάν κρίνετε ότι δεν την αξίζει κάποιος από τους ανθυποψήφιους μου περισσότερο.

Για τις υπόλοιπες επαρχίες προτίνω την αποχή εάν κρίνετε ότι κανείς κομματικός ή άλλος υποψήφιος δεν είναι άξιος για να πάρει την ψήφο σας κι αν το θεωρείτε σαν μια δίκαιη αντίδραση για την μεταχείριση που είχαν οι ψήφοι σας κατά τις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

Παντα: Ουτοπος

Ένα θέμα για το Fame Lab.²³

16 Μαρτίου 2012

Το δικό μου θέμα είναι η μυϊκή σχέση ανάμεσα στον άνθρωπο και σ' αυτή την πόλη²⁴. Δείτε την παρακαλώ. Είναι μία τετράγωνη πόλη με μήκος και πλάτος τα $4\frac{1}{2}$ χιλιόμετρα. (Μαζί με την ύπαιθρο έχει μήκος και πλάτος τα 45 χιλιόμετρα).

Αν προσέξετε μπορείτε να διακρίνετε σ' αυτήν 3 ζώνες οικισμών. (Είναι οι σειρές με τα μικρά τετράγωνα. Τα μεγάλα τετράγωνα είναι τα εργοστάσια).

Η απόσταση τής 1ης ζώνης από το κέντρο είναι κατά μέσο όρο 850 μέτρα. Η απόσταση τής 2ης ζώνης από το κέντρο είναι 1700 μέτρα και της 3ης 2550 περίπου μέτρα.

Αν δείτε ένα σχέδιο μου άσκησης - που δεν είναι βέβαια παρά ο καρπός τής έρευνας μου πάνω στις κινητικές ανάγκες τού ανθρώπινου σώματος - θα δείτε και πως προτίνω σ' αυτό 60λεπτες δόσεις κίνησης για μια 1η φάση άσκησης, 30λεπτες για μια 2η φάση, 20λεπτες για μια 3η φάση και 10λεπτες για μια 4η φάση άσκησης, έντονες κατά την 1η φάση και προοδευτικά ατονότερες για τις επόμενες φάσεις.

Με τις 60λεπτες δόσεις άσκησης καλύπτεται σ' έναν ελεύθερο ρυθμό περπατήματος (85 περίπου μέτρων το λεπτό) η απόσταση από την μια άκρη τής πόλης ως την άλλη ή, καθώς η διαμονή σ' αυτή την φάση θα είναι στην Ύπαιθρο, η απόσταση από την μια σειρά υπαίθριων οικισμών ως την άλλη.

Με τις 30λεπτες δόσεις καλύπτεται η απόσταση από την 3η ζώνη οικισμών ως το κέντρο τής πόλης.

Με τις 20λεπτες δόσεις καλύπτεται η απόσταση από την 2η ζώνη οικισμών ως το κέντρο και με τις 10λεπτες η απόσταση από την 1η ζώνη οικισμών ως το κέντρο, χωρίς αυτό να σημαίνει πως η κίνηση θα γίνεται πάντα προς ή από το κέντρο τής πόλης. Μπορεί πολύ καλά να γίνεται και περιμετρικά ή κυκλικά (σ' έναν στίβο) ή σ' ένα γήπεδο, σαν μέρος ενός παιχνιδιού. Σήμα

κατατεθέν τού σχεδιασμού αυτής της πόλης θα είναι η ανακύκλωση και η εναλλαγή σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. Απλά η απόσταση τής εκάστοτε ζώνης οικισμών από το κέντρο αποτελεί τον δείκτη τής αρμόζουσας σε κάθε φάση κίνησης.

Είναι με διο λόγια μια πόλη στα μέτρα τών ανθρώπινων μυώνων, που ήταν και το ζητούμενο για την έρευνα μου, μια πόλη που μπορεί να περπατηθεί, να τρεχτεί και να κολυμπηθεί- γιατί κάτι παρόμοιο με το περπάτημα θα γίνεται και με το κολύμπι και με το τρέξιμο- από τον καθένα. Με τις λίγες, μεγάλης διάρκειας και έντονες δόσεις άσκησης σε μια πρώτη φάση (της Υπαίθρου) επιτυγχάνεται η κούραση τών μυώνων, και με τις πολλές, μικρής διάρκειας και άτονες δόσεις άσκησης στις επόμενες τρεις φάσεις (της πόλης) επιτυγχάνεται η ξεκούραση τών μυώνων, πράγματα χρήσιμα και τα δύο (και η κούραση και η ξεκούραση) για την συντήρηση τού ανθρώπου σαν μυϊκού όντος εάν και εφόσον γίνεται το καθένα την κατάλληλη ώρα.

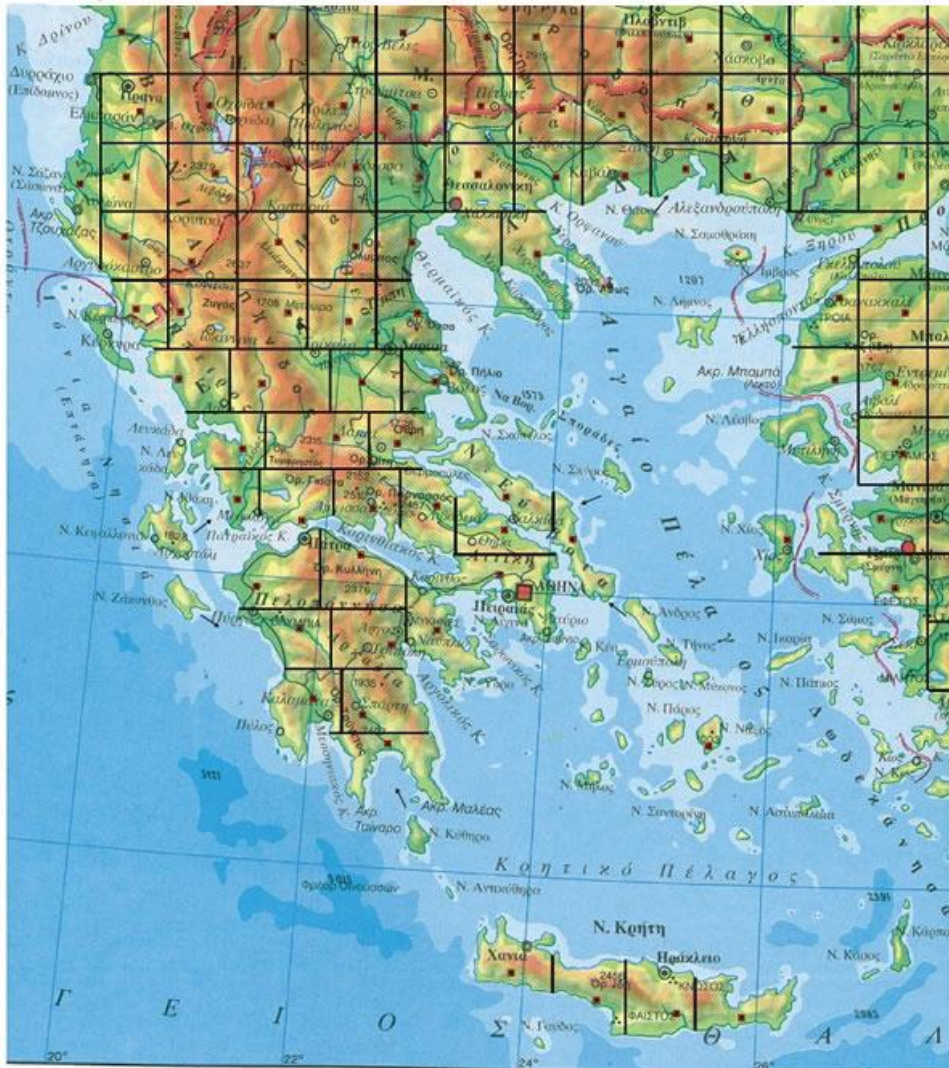
Το συμπέρασμα αυτής της υπόθεσης είναι για μένα αυτό: ο άνθρωπος είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με έναν μαθηματικό σχεδιασμό για να κάνει συγκεκριμένα πράγματα σε συγκεκριμένη ώρα, για συγκεκριμένη διάρκεια, με συγκεκριμένη ταχύτητα και σε συγκεκριμένο αριθμό δόσεων, κι ο μόνος τρόπος για να τα μάθει αυτά είναι, βεβαίως, το πείραμα. Όσο κάνει αυτά τα πράγματα υγιαίνει και ευτυχεί, και όσο δεν τα κάνει αρρωσταίνει και δυστυχεί.

Τελικό μου συμπέρασμα είναι πως υπάρχει μια μαθηματική σχέση και εξάρτηση ανάμεσα στον άνθρωπο και σ' αυτή την πόλη, κι αυτή είναι τόσο εμφανής που είναι απίθανο να είναι αποτέλεσμα τύχης ή σύμπτωσης. Για μένα αποτελούν και τα δύο, και ο άνθρωπος και η πόλη, αλλά και ο ίδιος ο πλανήτης²⁵ ακόμα - αναπόσπαστο μέρος τού ίδιου σχεδιασμού.

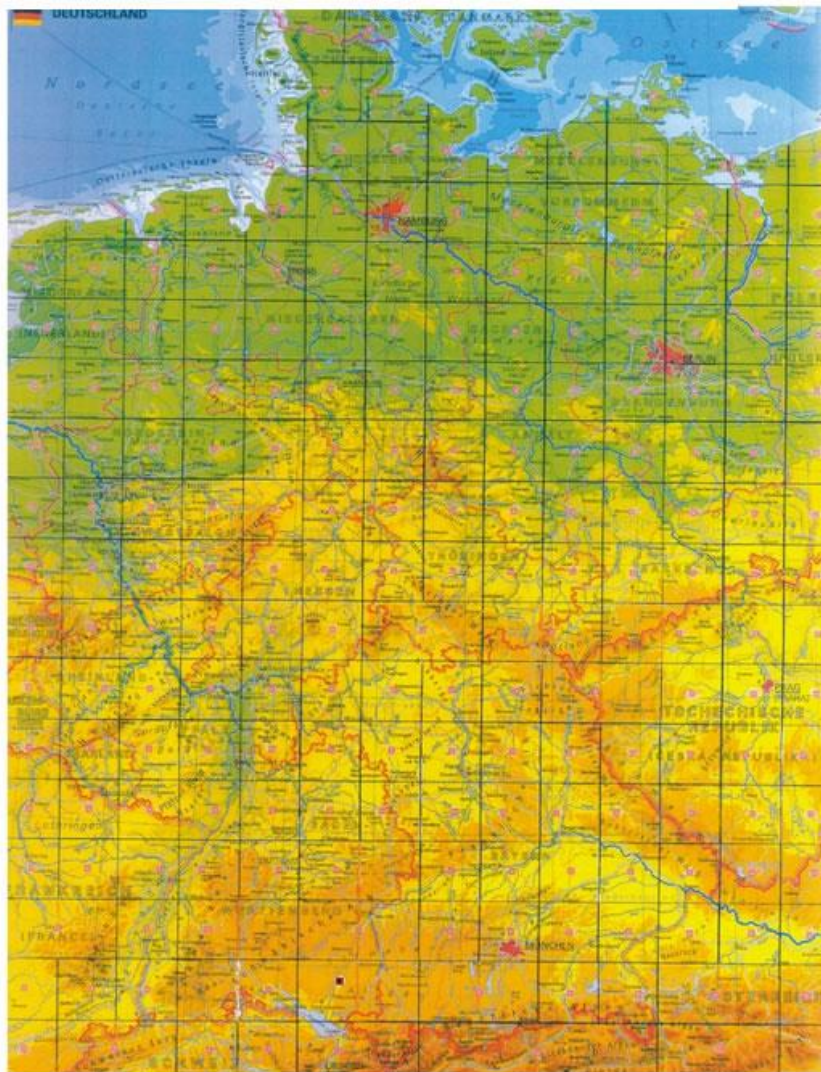
Αυτή η πόλη είναι ας πούμε ο φυσικός χώρος λειτουργίας τού ανθρώπου σαν μυϊκού - και όχι μόνο - όντος. Είναι ο χώρος ακριβώς που μπορεί με τους κατάλληλους μηχανισμούς να τον βοηθήσει να ικανοποιεί τις κινητικές του ανάγκες μ' έναν τρόπο εύκολο, απλό και τέτιο που να ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές τού κατασκευαστή του και που θα καταλήγει στο τέλος κάθε ημέρας να του προσφέρει το μεγαλύτερο αγαθό τής ζωής: την υγία του.

Δείγματα τής πρότασής μου για την παλιά Γη

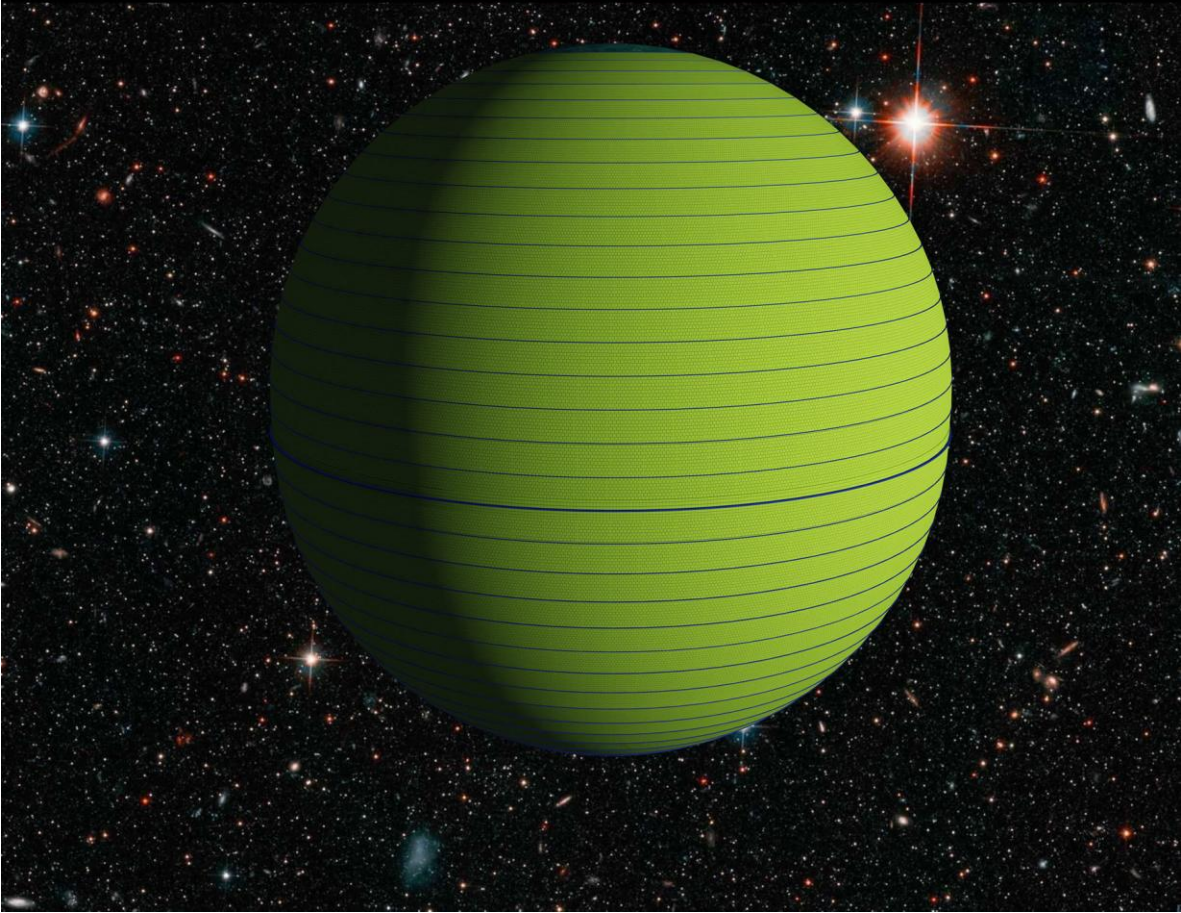
Η πρότασή μου για την Ελλάδα

Η πρότασή μου για την Γερμανία

Η Νέα Γη

Σχέδιο Υγίας και άθλησης

(οι καθημερινές ανάγκες τού ανθρώπινου σώματος σε κίνηση)¹

1η φάση (Υπαιθρος)

4 μέρες με 6 δόσεις τών 60 λεπτών, κάθε 3 ώρες. Οι 3 δόσεις κολύμπι και οι 3 τρέξιμο ή περπάτημα.

Εδώ έχουμε συγκέντρωση τής άσκησης...

1η μέρα

1η δόση: 60 λεπτα συνεχόμενο κολύμπι (πρόσθιο, 27, περίπου, μέτρα το λεπτό) στις 6 και στατική² εργασία στην συνέχεια για 40-45 λεπτά.

Φαγητό μετά (στις 8).

2η δόση: 60 λεπτα εναλλασσόμενο τρέξιμο (ταχύτητες) (144+ -144 (...)) ή 144 + - 96 (...) μέτρα το λεπτό με περπάτημα ή τροχάδην στις 9. Τώρα είναι η κύρια προπόνηση. Όσο πιο επίπονη, τόσο καλύτερο το αποτέλεσμα.

Στατική εργασία (ή άσκηση) στην συνέχεια για 45-50 λεπτά με κάμψεις, μονόζυγο, βάρη κτλ (ισχύει η προηγούμενη παρατήρηση). Βασικά στον ήλιο.

30-35' (λεπτα) ελαφρότερη εργασία στην συνέχεια -στην σκιά- εκτός και αν είναι χειμώνας, οπότε και προσαρμόζουμε ανάλογα το πρόγραμμα (στα γόνατα) και 15-20' διάλειμμα³ (χαλάρωση) στο τέλος (στην καρέκλα, ή στο χώμα), κι εδώ στην σκιά.

3η δόση: 60' εναλλασσόμενο κολύμπι (γρήγορο ελεύθερο με αργό πρόσθιο. 30+- 12 μετρα το λεπτο, με την εναλλαγή κάθε μισο ή ένα λεπτο), στις 12. Ισχύει και εδώ το ίδιο: όσο πιο δύσκολο, τόσο το καλύτερο. Το κύριο βάρος τής προπόνησης πέφτει σ' αυτές τις 2 δόσεις κατά το 1ο μισό τής 1ης μέρας.

40-45' στατική εργασία (ή άσκηση) στην συνέχεια, όχι πολύ δύσκολη.

Φαγητό μετά και ξεκούραση (ύπνος) για 40-50'.

4η δόση: 60' περπάτημα (μεταφορές. Γιατί ο άνθρωπος πρέπει να λειτουργεί και σαν μεταφορικό ον) στις 4, με φορτίο 9 κιλών και με ταχύτητα 90 περίπου μέτρων το λεπτό (με βαρύ παπούτσι καθ' όλη την 1η φάση κατά τις μεταφορές και την εργασία).

40-45' στατική εργασία (ή άσκηση) στην συνέχεια (μειωμένη σε ένταση σε σχέση με πριν).

30-35' ελαφρότερη εργασία, στα γόνατα και 20' διάλειμμα στο τέλος.

5η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, (ελεύθερο, με ταχύτητα, και πάλι, 27 μέτρων το λεπτό) στις 7.

45-50' ανάλογη στατική εργασία μετά, φαγητό⁴ στις 9 και

6η δόση: 60 λεπτά περπάτημα στις 10 με ταχύτητα 90 μέτρων το λεπτό και ύπνος⁵ σύντομα μετά.

2η μέρα

1η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, πρόσθιο (26 μέτρα το λεπτό) στις 6. Ανάλογη εργασία μετά και φαγητό στις 8.

2η δόση: 60' εναλλασσόμενο τρέξιμο με περπάτημα ή τροχάδην στις 9 (144 + - 48 μέτρα το λεπτό) με την εναλλαγή κάθε 2 ως 5 λεπτά - 2' τρέξιμο και 2' περπάτημα, ή 5'

τρέξιμο και 5' περπάτημα). Αρχίζει η αποθεραπεία των μυώνων. Παλλικαριές - πρωταθλητισμό-σηκώ- νει μόνο η 1η μέρα. Η υπερβολή σακατεύει και τους μυώνες και τις αρθρώσεις.

Στατική εργασία στην συνέχεια στον ίδιο βασικά χρόνο με την 1η μέρα. Ρίχνουμε την ένταση. Ελαφρότερη εργασία και διάλειμμα μετά, όπως την 1η μέρα.

3η δόση: 60' εναλλασσόμενο κολύμπι στις 12 (30 + - 8 μέτρα το λεπτό), με την εναλλαγή κάθε 2 ως 5 λεπτά.

40-45' στατική εργασία στην συνέχεια, φαγητό μετά, ξεκούραση και 4η δόση: 60' περπάτημα στις 4, με 8 κιλά φορτίο. Η εργασία μετά όπως και κατά την χτεσινή μέρα την ίδια ώρα.

5η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, ελεύθερο, με ταχύτητα 26 μέτρων το λεπτό, στις 7. Η εργασία μετά κατά τα γνωστά, φαγητό στην συνέχεια και

6η δόση: 60' περπάτημα στις 10, σε 90 μέτρα το λεπτό.

3η μέρα

1η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, πρόσθιο, με ταχύτητα 25 μέτρων το λεπτό, στις 6, 40-45' εργασία και φαγητό μετά, στις 8.

2η δόση: 60' τρέξιμο στις 9 (144 + - 24 μέτρα το λεπτό). Τα πρώτα 30' σε 168 μέτρα το λεπτό και τα δεύτερα σε 120 μέτρα το λεπτό. Εργασία και διάλειμμα μετά κατά τα γνωστά.

3η δόση: 60' εναλλασσόμενο κολύμπι. 30 + - 4 μέτρα το λεπτό. Τα πρώτα 30' με ταχύτητα 34 μέτρων το λεπτό και τα δεύτερα με ταχύτητα 26 μέτρων το λεπτό. Ανάλογη εργασία στην συνέχεια, φαγητό στις 2, ξεκούραση και

4η δόση: 60' περπάτημα στις 4, με 7 κιλά φορτίο. Εργασία όπως πριν, διάλειμμα και

5η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, ελεύθερο, σε 25 μέτρα το λεπτό, στις 7. Εργασία μετά, φαγητό στις 9 και

6η δόση: 60' περπάτημα στις 10 (90 μέτρα το λεπτό)

4η μέρα

1η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, πρόσθιο, (24 μέτρα το λεπτό), στις 6. Εργασία μετά και φαγητό στις 8.

2η δόση: 60' συνεχόμενο τρέξιμο στις 9, σε 144 μέτρα το λεπτό. Ανάλογη εργασία και διάλειμμα στην συνέχεια.

3η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, ελεύθερο, σε 30 μέτρα το λεπτό, στις 12. Η γνωστή εργασία μετά, φαγητό στις 2, ξεκούραση και

4η δόση: 60' περπάτημα στις 4, με 6 κιλά φορτίο. Εργασία, διάλειμμα και

5η δόση: 60' συνεχόμενο κολύμπι, ελεύθερο, σε 24 μέτρα το λεπτό, στις 7. Εργασία μετά, φαγητό στις 9 και τέλος

6η δόση: 60' περπάτημα στις 10 (90 μέτρα το λεπτό).

2η φάση (Πόλη, 3η ζώνη οικισμών)

3 μέρες με 12 δόσεις των 30 λεπτών, κάθε 1½ ώρα.

Οι 6 δόσεις κολύμπι και οι 6 τρέξιμο ή περπάτημα, πάντα εναλλάξ. Περνάμε σε διασπορά τής άσκησης.

5η μέρα

1η δόση: 30' περπάτημα στις 6, με 5 κιλά φορτίο. 20-25' στατική εργασία⁶ μετά, 15- 20' ελαφρότερη εργασία και 10' διάλειμμα.

2η δόση: 30' συνεχόμενο κολύμπι στις 7½, πρόσθιο, σε 23 μέτρα το λεπτό. Φαγητό αμέσως μετά.

3η δόση: 30' εναλλασσόμενο τρέξιμο με περπάτημα στις 9. 120 + - 24 μέτρα το λεπτό, με την εναλλαγή κάθε 2 ως 5 λεπτά. 20-25' στατική εργασία (ρίχνουμε την ένταση σε σχέση με την 1η φάση. Περνάμε σε πιο εύκολες εργασίες), 15-20' ελαφρότερη εργασία, 10' διάλειμμα.

4η δόση: 30' εναλλασσόμενο κολύμπι στις 10½. 24 + - 4 μέτρα το λεπτό, με την εναλλαγή κάθε 2 ως 5 λεπτά.

Ανάλογη εργασία και διάλειμμα μετά.

5η δόση: 30' εναλλασσόμενες μεταφορές στις 12.12 με 0 κιλά, με την εναλλαγή κάθε 2 ως 5 λεπτά. Η ανάλογη εργασία μετά.

6η δόση: 30' εναλλασσόμενο κολύμπι στην 1½ όπως και κατά την 4η δόση. Φαγητό αμέσως μετά, ξεκούραση και

7η δόση: 30' συνεχόμενο τρέξιμο με ταχύτητα 115 μέτρων το λεπτό, στις 4.

Ανάλογη εργασία μετά, διάλειμμα και

8η δόση: 30' συνεχόμενο, πρόσθιο, κολύμπι με ταχύτητα 23 μέτρων το λεπτό, στις 5½.

Ανάλογη εργασία, διάλειμμα.

9η δόση: 30' περπάτημα στις 7, με 5 κιλά φορτίο.

Ανάλογη εργασία κτλ μετά.

10η δόση: 30' συνεχόμενο κολύμπι, ελεύθερο (23μέτρα το λεπτό) στις 8½. Φαγητό μετά.

11η δόση: 30' περπάτημα στις 10 (90μέτρα το λεπτό).

12η δόση: 30' συνεχόμενο κολύμπι, πρόσθιο (18 μέτρα το λεπτό), στις 11½. Ύπνος μετά.

6η μέρα

Και πάλι: 12 δόσεις των 30 λεπτών, κάθε 1½ ώρα.

1η δόση: 30' περπάτημα στις 6, με 4 κιλά φορτίο. Εργασία και διάλειμμα μετά για 10 λεπτά.

2η δόση: 30' συνεχόμενο κολύμπι στις 7½ (22 μέτρα το λεπτό). Φαγητό μετά.

3η δόση: 30' εναλλασσόμενο τρέξιμο στις 9.120 + -12 μέτρα το λεπτό (τον πρώτο μισό χρόνο 132 μέτρα το λεπτό και τον δεύτερο μισό 108 μέτρα το λεπτό). Ανάλογη εργασία, διάλειμμα.

4η δόση: 30' εναλλασσόμενο κολύμπι στις 10½. 24 + - 2 μέτρα το λεπτό (ο πρώτος μισός χρόνος στα 26 μέτρα το λεπτό και ο 2ος στα 22). Εργασία και διάλειμμα μετά.

5η δόση: 30' περπάτημα με εναλλασσόμενο φορτίο στις 12, 6 + - 3 κιλά (τον πρώτο μισό χρόνο με 9 κιλά και τον δεύτερο με 3 κιλά). Εργασία και διάλειμμα μετά.

6η δόση: 30' εναλλασσόμενο κολύμπι στην 1½ (όπως στις 10½). Φαγητό μετά και ξεκούραση.

7η δόση: 30' τροχάδην (ή βάδην) στις 4, σε 110 μέτρα το λεπτό. Εργασία, διάλειμμα.

8η δόση: 30' συνεχόμενο κολύμπι, πρόσθιο, 22 μέτρα το λεπτό, στις 5½. Εργασία, διάλειμμα μετά.

9η δόση: 30' περπάτημα στις 7, με 4 κιλά φορτίο. Εργασία, διάλειμμα.

10η δόση: 30' συνεχόμενο κολύμπι (ελεύθερο, σε 22 μέτρα το λεπτό) στις 8½,

μπάνιο και φαγητό και μετά.

11η δόση: 30' περπάτημα (90 μέτρα το λεπτό) στις 10.

12η δόση: 30' συνεχόμενο κολύμπι, πρόσθιο (18 μέτρα το λεπτό) στις 11½.

7η μέρα

Οι ίδιες 12 δόσεις, κάθε 1½ ώρα, με συνεχόμενα όμως όλα.

Το τρέξιμο στα 120 μέτρα το λεπτό.

Οι μεταφορές (περπάτημα) με 6 κιλά φορτίο μετά το πρόγευμα και μέχρι το γεύμα, και 3 κιλά πριν το πρόγευμα και μετά το γεύμα ως το δείπνο.

Το τροχάδην (ή βιάδην) στα 105 μέτρα το λεπτό.

Το κολύμπι σταθερό στα 24 μέτρα το λεπτό, από το πρόγευμα ως το γεύμα, την μια φορά ελεύθερο και την άλλη πρόσθιο. Πριν το πρόγευμα και από το γεύμα ως το δείπνο στα 21 μέτρα το λεπτό.

Το περπάτημα μετά το δείπνο πάντα χωρίς φορτίο, στα 90 μέτρα το λεπτό. Το κολύμπι στα 18 μέτρα το λεπτό.

3η φάση (Πόλη, 2η ζώνη οικισμών)

2 μέρες με 18 δόσεις τών 20 λεπτών (ή, ίσως, 16 δόσεις τών 22 λεπτών), κάθε 1 ώρα, με τις μισές, πάντα, δόσεις κολύμπι και τις μισές περπάτημα ή πολύ χαλαρό τροχάδην. Πάντα εναλλάξ. Τώρα ξεκινάμε με κολύμπι.

8η μέρα

1η δόση στις 6 με συνεχόμενο κολύμπι, πρόσθιο, (20 μέτρα το λεπτό)

2η δόση στις 7: περπάτημα (100μέτρα το λεπτό ή 90 μέτρα με 2 κιλά φορτίο)

3η δόση στις 8: συνεχόμενο κολύμπι, ελεύθερο (20 μέτρα το λεπτό). Φαγητό μετά.

4η δόση στις 9½: εναλλασσόμενο τροχάδην (120 μέτρα το λεπτό) με περπάτημα (τα 10' τροχάδην και τα 10 περπάτημα)

5η δόση στις 10½: εναλλασσόμενο κολύμπι (22 + - 2 μέτρα το λεπτό. 10+10 λεπτά).

6η δόση στις 11½: περπάτημα με εναλλασσόμενο φορτίο (6 με 0 κιλά) 10+10 λεπτά.

7η δόση στις 12½: εναλλασσόμενο κολύμπι, όπως στις 10½

8η δόση στην 1 ½: εναλλασσόμενο τροχάδην με περπάτημα, όπως στις 9½

9η δόση στις 2½: εναλλασσόμενο κολύμπι, όπως στις 10½. Φαγητό μετά και ξεκούραση.

10η δόση στις 4½: περπάτημα σε 100μέτρα το λεπτό.

11η δόση στις 5½: κολύμπι, πρόσθιο σε 20 μέτρα το λεπτό.

12η δόση στις 6½: περπάτημα με 2 κιλά φορτίο, σε 90 μέτρα το λεπτό.

13η δόση στις 7½: κολύμπι, ελεύθερο, σε 20 μέτρα το λεπτό.

14η δόση στις 8½: περπάτημα σε 100 μέτρα το λεπτό.

15η δόση στις 9½: κολύμπι, πρόσθιο σε 20 μέτρα το λεπτό. Φαγητό μετά.

16η δόση στις 11: περπάτημα, σε 90 μέτρα το λεπτό.

17η δόση στις 12: κολύμπι, πρόσθιο, σε 18 μέτρα το λεπτό.

18η δόση στις 12½ περπάτημα, σε 90 μέτρα το λεπτό.

9η μέρα

Πάλι: 18 δόσεις τών 20 λεπτών, κάθε 1 ώρα. Όλα συνεχόμενα. Αναλυτικά:

1η δόση στις 6: κολύμπι, πρόσθιο, (19 μέτρα το λεπτό).

2η δόση στις 7: περπάτημα (95 μέτρα το λεπτό ή 90 μέτρα με 1 κιλό φορτίο).

3η δόση στις 8: κολύμπι, ελεύθερο (19 μέτρα το λεπτό). Φαγητό μετά.
 4η δόση στις 9½: τροχάδην ή βάδην (108 μέτρα το λεπτό).
 5η δόση στις 10½: κολύμπι, πρόσθιο (22 μέτρα το λεπτό).
 6η δόση στις 11½: περπάτημα με 3 κιλά φορτίο.
 7η δόση στις 12½: κολύμπι, ελεύθερο, (22 μέτρα το λεπτό).
 8η δόση στην 1½: τροχάδην ή βάδην (108 μέτρα το λεπτό).
 9η δόση στις 2½: κολύμπι, πρόσθιο (22 μέτρα το λεπτό). Φαγητό μετά και ξεκούραση.
 10η δόση στις 4½: περπάτημα με 1 κιλό φορτίο.
 11η δόση στις 5½: κολύμπι, πρόσθιο (19 μέτρα το λεπτό).
 12η δόση στις 6½: περπάτημα, 95 μέτρα το λεπτό.
 13η δόση στις 7½: κολύμπι, ελεύθερο (19 μέτρα το λεπτό).
 14η δόση στις 8½: περπάτημα με 1 κιλό φορτίο.
 15η δόση στις 9½: κολύμπι, πρόσθιο (19 μέτρα το λεπτό). Φαγητό μετά.
 16η δόση στις 10½: περπάτημα, σε 90 μέτρα το λεπτό.
 17η δόση στις 12: κολύμπι (18 μέτρα το λεπτό). Μπάνιο μετά.
 18η δόση στις 12½: περπάτημα (90 μέτρα το λεπτό).
 Η εργασία σ' αυτή την φάση μετά από κάθε δόση άσκησης χαλαρή (εύκολη).

4η φάση (Πόλη, 1η ζώνη οικισμών)

Μία μόνο (και τελευταία) μέρα με 36 δόσεις τών 10 λεπτών (ή, ίσως, 30 δόσεις τών 12 λεπτών) κάθε μισή ώρα. Τώρα ξεκινάμε με περπάτημα.

10^η μερα.

Τα περπατήματα για τα πρωινά και τα δειλινά και, πάντα, τα βράδια στα 90 μέτρα το λεπτό. Από το πρόγευμα ως το γεύμα στα 96 μέτρα το λεπτό, χωρίς κανένα φορτίο αυτή την μέρα.

Το κολύμπι για τα πρωινά και τα δειλινά (και τα βράδια, μετά το δείπνο) στα 18 μέτρα το λεπτό. Από το πρόγευμα ως το γεύμα στα 20 μέτρα το λεπτό.

Χαλαρότατη εργασία ή λίγο ήλιο στον ανάλογο χρόνο μετά τις δόσεις άσκησης.

Σημειώστε κι εδώ ότι η τελευταία μέρα είναι τόσο σημαντική για το τελικό αποτέλεσμα όσο και η πρώτη.

Η «πλήρης» ελαφράδα και δύναμη συνοδεύει αυτή την ημέρα και την επόμενη αρχίζουν τα ίδια από την αρχή, σ' έναν κύκλο 10 ημερών.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Οι ταχύτητες και το φορτίο για τα πρωινά και τα απογεύματα.

1η μέρα: 135 μέτρα το λεπτό	9 κιλά για την 1η μέρα
2η μέρα: 130 μέτρα το λεπτό	8 κιλά για την 2η μέρα
3η μέρα: 125 μέτρα το λεπτό	7 κιλά για την 3η μέρα
4η μέρα: 120 μέτρα το λεπτό	6 κιλά για την 4η μέρα
5η μέρα: 115 μέτρα το λεπτό	5 κιλά για την 5η μέρα
6η μέρα: 110 μέτρα το λεπτό	4 κιλά για την 6η μέρα
7η μέρα: 105 μέτρα το λεπτό	3 κιλά για την 7η μέρα
8η μέρα: 100 μέτρα το λεπτό	2 κιλά για την 8η μέρα
9η μέρα: 95 μέτρα το λεπτό	1 κιλό για την 9η μέρα
10η μέρα: 90 μέτρα το λεπτό	και 0 κιλά για την 10η μέρα

Οι ταχύτητες για τα μεσημέρια (απο το πρόγευμα ως το γεύμα).

1η φάση

1η μέρα: 144 + - 144 ή + - 96 ή ή ή μέτρα το λεπτό, με 1 μέρος τρέξιμο και 1,2,3 (ίσως και 4) μέρη περπάτημα, αναλόγως τής προηγηθείσας ταχύτητας, με την εναλλαγή ως κάθε 2 λεπτά.

2η μέρα: 144 + - 48 μέτρα το λεπτό, με την εναλλαγή κάθε 2 ως 5 λεπτά.

3η μέρα: 144 + - 24 μέτρα το λεπτό (ο πρώτος μισός χρόνος στα 168 και ο δεύτερος στα 120 μέτρα το λεπτό).

4η μέρα: 144 μέτρα το λεπτό (σταθερό).

2η φάση

5η μέρα: 120 + - 24 μέτρα το λεπτό (η εναλλαγή κάθε 2 ως 5 λεπτά).

6η μέρα: 120 + - 12 μέτρα το λεπτό (ο πρώτος μισός χρόνος στα 132 και ο δεύτερος στα 108 μέτρα το λεπτό).

7η μέρα: 120 μέτρα το λεπτό (σταθερό)

3η φάση

8η μέρα: 108+ -12 μέτρα το λεπτό (ο πρώτος μισός χρόνος στα 120 και ο δεύτερος στα 96 μέτρα το λεπτό).

9η μέρα: 108 μέτρα το λεπτό (σταθερό).

4η φάση

10η μέρα: 96 μέτρα το λεπτό (σταθερό).

Αντίστοιχο φορτίο τα 12 + - 36 ή 24 ή 18 (...) ή ή ή, 12 + -12,12 + - 6,12,6 + - 6, 6 + - 3, 6, 3 + - 3, 3 και 0 κιλά για την 1η, 2η, 3η, 4η, 5η, 6η, 7η, 8η, 9η και 10η μέρα. Πάντα το τρέξιμο με ελαφρύ, βασικά, παπούτσι.

Κατά τις μεταφορές ή κατά την εργασία: βαρύ κατά την 1η φάση, μέτριου βάρους κατά την 2η, ελαφρύ κατά την 3η και πολύ ελαφρύ (ή χωρίς παπούτσι) κατά την 4η φάση. Ας πούμε στα 600, 300, 200 και 100 γραμμάρια για την εκάστοτε φάση.

Ή στα 500, 250,125 και 0 ή και: 400, 200,100,0 (ή 50) γραμμάρια.

Το κολύμπι για τα πρωινά και τα δειλινά στα 27,26,25,24,23,22,21,20,19 και 18 μέτρα το λεπτό για την 1η, 2η, 3η, 4η, 5η και λοιπές μέρες.

Για τα μεσημέρια στα

30 + - 24 ή + -18 (σ' αυτή την περίπτωση σημαίνει πως κολυμπάμε αργά για διπλασιο ή τριπλασιο χρόνο από τον χρόνο που κολυμπάμε γρηγορά) ή + -12 ή ή ή μέτρα το λεπτό για την 1η μέρα

30 + - 8 μέτρα το λεπτό για την 2η μέρα

30 + - 4 μέτρα το λεπτό για την 3η μέρα

30 μέτρα το λεπτό για την 4η μέρα

24 + - 4 μέτρα το λεπτό για την 5η μέρα

24 + - 2 μέτρα το λεπτό για την 6η μέρα

24 μέτρα το λεπτό για την 7η μέρα

22 + - 2 μέτρα το λεπτό για την 8η μέρα

22 μέτρα το λεπτό για την 9η μέρα και

20 μέτρα το λεπτό για την 10η μέρα

Ιδανική θερμοκρασία τού νερού οι 28 βαθμοί Κελσίου ή, αν θέλετε, οι 27 για την 1η φάση, οι 28 για την 2η, οι 28^{1/2} για την 3η και οι 29 για την 4η φάση, πράγμα ιδιαίτερα σημαντικό για το τελικό αποτέλεσμα. Στην περίπτωση χαμηλών θερμοκρασιών (κατά τον χειμώνα) συστήνεται η χρήση στολής, ενώ κατά την περίπτωση ψηλών θερμοκρασιών (κατά το καλοκαίρι) η σκίαση τής πισίνας. Μια άλλη λύση είναι η στεγασμένη και κλιματιζόμενη πισίνα, που σ' αυτή την

περίπτωση, χάριν οικονομίας ενέργειας, τα 80-90 εκατοστά βάθος και μια διάμετρος (γιατί η πισίνα πρέπει να είναι κυκλική) 5-6 μέτρων είναι αρκετά.

Σημειώστε εδώ ότι μερικά κολύμπια (προσπαθήστε να είναι όσο το δυνατόν λιγότερα) μπορούν να αντικατασταθούν με την ανάλογη γυμναστική στο πάτωμα. Στόχος: να μην πιεστούν τα γόνατα. Το ιδανικό είναι πάντα το κολύμπι γιατί πετυχαίνει διπλό σκοπό: από την μια πέφτει το βάρος της άσκησης στα άνω άκρα και έτσι παίρνουν ανάσα τα κάτω και από την άλλη η επαφή με το νερό στην συγκεκριμένη θερμοκρασία κινεί γρήγορα το αίμα, δυναμώνει τις αναπνοές, λειτουργεί θεραπευτικά για τα σωθικά μας (για το στομάχι μας κυρίως), και, επιπλέον, αποτελεί το καλύτερο ορεκτικό.

Σημειώστε επίσης ότι οι τελευταίες συστάσεις μου είναι συστάσεις που ισχύουν για τα γνωστά δεδομένα της κοινωνίας. Στις πόλεις που σχεδίασα θα υπάρχουν κοινές, μεγάλες και κλιματιζόμενες πισίνες ενώ στις ιδανικές πόλεις, στις πόλεις της Νέας Γης και της παντοτινής άνοιξης -της παντοτινής ζωής, της παντοτινής νεότητας και της παντοτινής χαράς- το κολύμπι θα γίνεται κυρίως σε υδάτινα κανάλια και θα λειτουργεί, όπως το τρέξιμο και το περπάτημα, σαν μέσο για την μετακίνηση μας από τον ένα χώρο στον άλλο ή για την μεταφορά φορτίων.

Επαναλαμβάνω: 6X60' (+12' σαν προετοιμασία για την επόμενη πράξη) για την 1η φάση, κάθε 3 ώρες.

12X30' (+6' σαν προετοιμασία για την επόμενη πράξη) για την 2η φάση, κάθε 1½ ώρα,

18X20' (ή, ίσως, 16X22')⁷ συν 4', σαν προετοιμασία και παλι για την επόμενη πράξη, για την 3η φάση, κάθε 1 ώρα.

36 X10 λεπτα ή 30 X12' για την 4η φάση, κάθε ½ ώρα.

Συγκεντρωμένες, έντονες και μεγάλης διάρκειας δόσεις άσκησης (1η φάση) σφίγγουν και κουράζουν τούς μύες. Διασπαρμένες, άτονες και μικρής διάρκειας (2η, 3η και 4η φάση), χαλαρώνουν και ξεκουράζουν τούς μύες.

Για να είναι μάλιστα οι τελευταίες μέρες ευχάριστες, τότε θα πρέπει να έχουν οι πρώτες μια απόχρωση «δυσάρεστη» (λίγο πιάσιμο, για παράδειγμα).

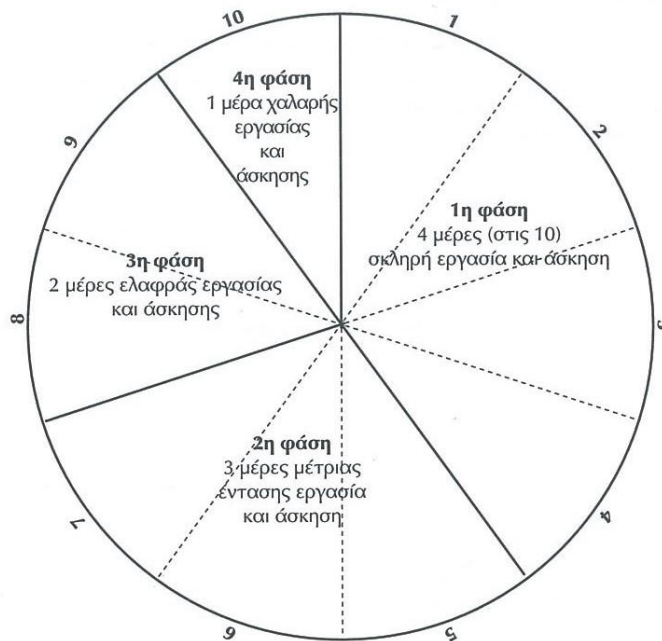
Τελικό συμπέρασμα: ο ανθρώπινος οργανισμός είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με έναν μαθηματικό σχεδιασμό για να κάνει συγκεκριμένα πράγματα, σε συγκεκριμένη ώρα, σε συγκεκριμένες δόσεις, για συγκεκριμένη διάρκεια και με συγκεκριμένη ταχύτητα και ένταση. Η επιμελής τήρηση αυτού του σχεδιασμού μάς παρέχει την καλύτερη δυνατή Υγία και Ευτυχία και επίσης το καλύτερο δυνατό

αποτέλεσμα στην περίπτωση αγώνα.

Ένα επιπλέον συμπέρασμα: ο ανθρώπινος οργανισμός είναι φτιαγμένος για να ζει και να λειτουργεί (να ασκείται, να εργάζεται, να τρέφεται και και και) σ' αυτή την Πόλη και σ' αυτή την Ύπαιθρο.

1η	2η	3η	4η	5η	6η	7η	8η	9η	10η
	1η φάση			2η φάση			3η φάση		4η φάση
	4 μαύρες μέρες			3 καφετιές μέρες			2 κίτρινες ή πράσινες μέρες		1 λευκή μέρα
	Ύπαιθρος			Περιφέρεια Πόλης (3η ζώνη οικισμών)			2η ζώνη οικισμών		1η ζώνη οικισμών
	Σκούρα (μαύρη) ενδυμασία - παραλλαγή			Ημισκούρα (καφέ) ενδυμασία - παραλλαγή			Ανοιχτόχρωμη παραλλαγή		Λευκή ενδυμασία

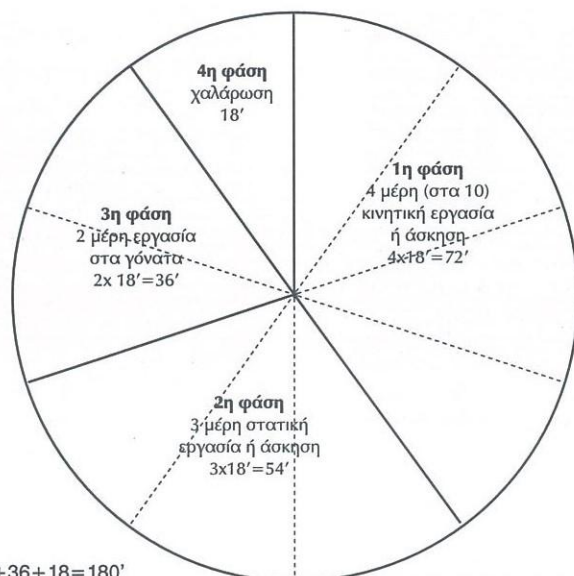
Ένας κύκλος 10 ημερών

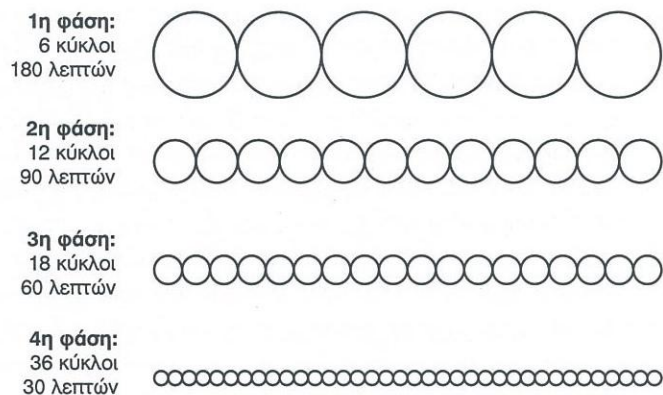
$$4+3+2+1 \text{ μέρα} = 10 \text{ μέρες}$$

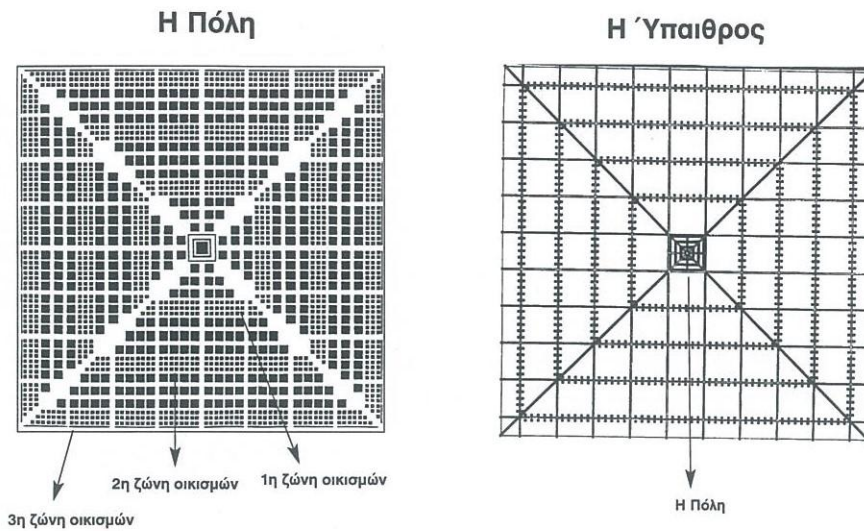
Ένας μήνας⁸: 3 (10ήμεροι) κύκλοι και ένας χρόνος 36 κύκλοι.

Ένας κύκλος 180 λεπτών*

* Ίδια θα ήταν και η παράσταση ενός χρονικού κύκλου 90, 60 ή 30 λεπτών. Διαφορετική θα ήταν μόνο η διάρκεια τής κάθε φάσης.

Σημειώσεις πάνω στο σχέδιο υγίας.

1.Θα έλεγα επίσης: οδηγίες λειτουργίας τού ανθρώπινου σώματος. Ισχύουν για έναν ώριμο και υγιή άνδρα. Για περιπτώσεις γέρον, παιδιών, εφήβων, γυναικών, ασθενών κτλ γίνεται η ανάλογη περικοπή είτε στην διάρκεια κάθε δόσης, είτε στον αριθμό των δόσεων είτε και στην ένταση κάθε δόσης άσκησης. Έχετε υπόψιν όμως ότι για να είναι η άσκηση καί α π ό λ α υ σ η και όχι απλά δράση για την πρόληψη ασθενειών ή λειτουργικών ανωμαλιών τού οργανισμού, τότε αυτή πρέπει να είναι πολύ κοντά στο εκατό τοις εκατό τών αναγκών σας. Το λίγο παραπάνω τής μιας ημέρας και το λίγο παραπάνω τής επόμενης και το λίγο παραπάνω τής μεθεπόμενης μέρας θα το βρείτε μπροστά σας, και το λίγο παρακάτω θα το βρείτε κι αυτό επίσης. Η επιμέλεια και η συνέπεια αποτελούν το Α και το Ω για την επίτευξη τής υγίας, εκείνης δηλαδή τής κατάστασης τής πλήρους και διαρκούς σωματικής και ψυχικής ευεξίας. Υπόψιν επίσης ότι το σχέδιο αυτό είναι αποτέλεσμα προσωπικών πειραμάτων 20 σχεδόν χρόνων.

2.Στατικές εργασίες: τσάπισμα, κλάδεμα, ξεχόρτισμα, τρύγημα, χτίσιμο κτλ.

3.Σημειώστε ότι το διάλειμμα θα λειτουργεί βασικά σαν προετοιμασία για την επόμενη δόση άσκησης. Σαν προετοιμασία επίσης για την στατική εργασία θα λειτουργούν κάποια λεπτά μετά από τις κύριες δόσεις άσκησης (τρέξιμο, κολύμπι ή περπάτημα. 12 περίπου λεπτά για την 1η φάση, 6 λεπτά για την 2η, 4 για την 3η και 2 για την 4η φάση).

4.Ας πούμε πως τρία χορταστικά γεύματα την ημέρα είναι α π α ρ α ί τ η τ α . Ως προς το περιεχόμενο τους προσωπικά αρχίζω πάντα με κάποιο φρούτο, συνεχίζω με λίγους ξηρούς καρπούς, περνώ μετά στο κυρίως γεύμα, συμπληρώνω με κάτι γλυκό και τελιώνω συνήθως με γάλα άγλυκο ή ελαφρώς γλυκό αραιωμένο με νερό.

5.Ο ύπνος σε καλά αεριζόμενο δωμάτιο και με καλυμμένο το μέτωπο και τ' αυτιά με ύφασμα ανάλογο με την εποχή. Χοντρό και μάλλινο για τους χειμώνες και λεπτό και βαμβακερό για τα καλοκαίρια.

6.Κατά κύριο λόγο η εργασία κατά την πρώτη φάση θα γίνεται στους αγρούς, κατά την δεύτερη θα μοιράζεται στους αγρούς γύρω από την Πόλη και στα εργοστάσια, κατά την τρίτη στα εργοστάσια και

κατά την τέταρτη στα. γραφεία και στις κουζίνες.

7. Αν πάρω την μέση - το ίδιο πράγμα φαίνεται και με την κοντύτερη και με την μακρύτερη απόσταση κάθε ζώνης από το κέντρο - απόσταση από την 3η ζώνη οικισμών (δηλαδή το μέσο της 2ης σειράς κατοικιών) ως το κέντρο, η απόσταση είναι περίπου 2.400 μέτρα. Αν πάρω την μέση απόσταση από την 2η ζώνη οικισμών (το μέσο της 2ης σειράς), η απόσταση είναι 1670 περίπου μέτρα, είναι δηλαδή κάτι παραπάνω από το μισό της μέσης απόστασης της 3ης ζώνης από το κέντρο, κι αν πάρω και την μέση απόσταση της 1ης ζώνης οικισμών από το κέντρο (το μέσο, και πάλι, της 2ης σειράς), η απόσταση είναι 870 περίπου μέτρα, δηλαδή κάτι παραπάνω από το μισό της μέσης απόστασης της 2ης ζώνης από το κέντρο, οπότε είναι ανοιχτό κι αυτό το ενδεχόμενο. Έτσι αποφεύγεται κάπως κόπια “συμφόρηση” κατά την 3η και 4η φάση και πάμε για ύπνο σχετικά νωρίτερα για να συμπληρώνονται οι 7, περίπου, ώρες ύπνου που μας είναι, πιστεύω, απαραίτητες.

8. Στην περίπτωση μήνα με 31 ημέρες, τότε μπορούν κατά το τελευταίο ενδεκαήμερο τού μήνα οι 4 μέρες της πρώτης φάσης να γίνουν $4\frac{1}{2}$ και οι 3 μέρες της δεύτερης φάσης να γίνουν $3\frac{1}{2}$ ή κάτι ανάλογο. Μικρό το κακό. Στην περίπτωση τού Φλεβάρη γίνεται η αντίστοιχη περικοπή κατά το τελευταίο εννεαήμερο ή οκταήμερο, αν και σε τελευταία ανάλυση νομίζω ότι πρέπει να τακτοποιήσουμε διαφορετικά και τις μέρες τού κάθε μήνα.

Σαν τελευταία σημείωση ή σαν υστερόγραφο θα πρόσθετα αυτή την πιθανότατη απορία σας: τι γίνεται με τον έρωτα, αφού έτσι όπως έχεις γεμίσει τις μέρες με τρεξίματα, κολύμπια, περπατήματα και αγγαρίες δεν έχεις αφήσει χρόνο για... σεξ.

Τι προπίνω λοιπόν; Να, ας πούμε πως θα τακτοποιούσα τον έρωτα κάπου στο τέλος της ημέρας (κι ίσως κάθε 2ης μέρας), σαν γυμναστική κρεβατοκάμαρας και σαν το επιδόρπιο και το αποκορύφωμα όλων των προηγούμενων (το εννοώ) απολαύσεων.

Σημειώσεις

1. Σημειώστε ότι σε όλες σχεδόν τις προκηρύξεις μου προέτασσα αυτό βασικά το βιογραφικό και αυτή την φωτογραφία εναλλασσόμενη με την φωτογραφία στο ψηφιοδέλτιο.
2. Σημειώστε επίσης εδώ πως επειδή ο χρόνος ήταν πολύ πιεστικός και επειδή δεν προφταίνα να γράψω νέα κείμενα υποχρεώθηκα να χρησιμοποιήσω παλιά κείμενα αλλάζοντας ότι χρειαζόταν γι' αυτές τις εκλογές. Αυτό το πρώτο κείμενο είχε γραφτεί για τις ανάγκες των Βουλευτικών Εκλογών του 2001 και το μόνο που έκανα βασικά ήταν να αντικαταστήσω την λέξη «Παφίτες» με την λέξη «Κύπριοι». Πρόκειται για το «κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα» αυτού του τομou. Δείτε το στην σελίδα 45.
3. Αυτή η δεύτερη προκήρυξη ήταν ένα κείμενο που γράφτηκε επίσης για τις ανάγκες των Βουλευτικών Εκλογών του 2001. Πρόκειται για το «κείμενο υπ' αριθμόν Εντεκα». Δείτε το στην σελίδα 54 αυτού του τομou.
4. Αυτή η τρίτη προκήρυξη γράφτηκε επίσης για τις ανάγκες των Βουλευτικών Εκλογών του 2001. Πρόκειται για το «κείμενο υπ' αριθμόν Δεκαπεντε». Δείτε το στην σελίδα 81 αυτού του τομou.
5. Αυτή η τέταρτη προκήρυξη γράφτηκε για τις ανάγκες των Προεδρικών Εκλογών του 1998 στις οποίες όμως τελικά δεν ήμουν υποψήφιος. Πρόκειται για την «προκήρυξη υπ' αριθμόν τρία» και μπορείτε να την δείτε στον 3ο τομou αυτού του βιβλίου, στην σελίδα 191.
6. Κι αυτή επίσης η προκήρυξη γράφτηκε για τις Προεδρικές Εκλογές του 1998. Πρόκειται για την «προκήρυξη υπ' αριθμόν τεσσερα» και είναι στην σελίδα 193 του 3ου τομou.
7. Είναι κι αυτή από τις Προεδρικές Εκλογές του 1998. Είναι η «προκήρυξη υπ' αριθμόν Πέντε». Δείτε την στην σελίδα 196 του 3ου τομou.
8. Γράφτηκε και αυτή για τις Προεδρικές Εκλογές του 1998 και πρόκειται για την «προκήρυξη υπ' αριθμόν Έξι» στην σελίδα 199 του 3ου τομou.
9. Γράφτηκε και αυτή για τις Προεδρικές Εκλογές του 1998 και πρόκειται για την «προκήρυξη υπ' αριθμόν Εννέα». Δείτε την στην σελίδα 208 του 3ου τομou.
10. Πρόκειται για την «προκήρυξη υπ' αριθμόν Δέκα» που γράφτηκε κι αυτή για τις Προεδρικές Εκλογές του 1998. Δείτε την στην σελίδα 211 του 3ου τομou.
11. Προκήρυξη που γράφτηκε επίσης για τις Προεδρικές Εκλογές του 1998. Είναι η «προκήρυξη υπ' αριθμόν Εντεκα» και μπορείτε να την δείτε στην σελίδα 214 του 3ου τομou.
12. Πρόκειται για την «προκήρυξη υπ' αριθμόν Δώδεκα» από τις Προεδρικές του 1998. Δείτε την στην σελίδα 218, πάντα του 3ου τομou.
13. Κείμενο κι αυτό από τις Προεδρικές Εκλογές του 1998. Είναι η «προκήρυξη υπ' αριθμόν Δεκατρία», από τον 3ο τομou, σελίδα 222.
14. Αυτό το κείμενο, μαζί με το «Υστατο μήνυμα» (το μεθεπόμενο, σ' αυτό τον τόμou, κείμενο) ήταν τα μόνα καινούρια κείμενα που έγραψα γι' αυτές τις εκλογές. Καινούριος επίσης ήταν ο χάρτης στην μεθεπόμενη σελίδα που παρουσίασα σαν «Σχέδιο για μια Νέα Κύπρο» και η Ουτοπία μετά, σε έγχρωμη μορφή.
15. Σημειώστε ότι αυτό το «Σχέδιο για μια Νέα Κύπρο» μαζί με τα (μαυροασπρα) σχέδια της Πόλης και της Υπαίθρου και με τα συνοδευτικά κείμενα τα έδινα και σ' αυτές και σε όλες τις εκλογές. Υπάρχουν στον 2ο τομou αυτού του βιβλίου, αν και οφείλω να πω πως τον τελευταίο χρόνο (2010) έκανα κάποιες αλλαγές στα κείμενα. Μπορείτε να το δείτε μαζί με τα έγχρωμα σχέδια στο καινούριο φυλλάδιο (70X90 εκατοστά) που τύπωσα και στο οποίο περιλαμβάνονται τα τελευταία σχέδια μου για την Νέα Γη.
16. Δείτε το στην σελίδα 107 αυτού του τόμou.
17. Κάπου εδώ σας θέτω υπόψιν πως δεν πήγα τελικά στην Ελλάδα. Ετοιμάσα μεν το κείμενο αλλά λόγω έλλειψης χρόνου και χρήματος δεν προχώρησα σε τίποτα περισσότερο.
18. Πρόκειται για το "κείμενο υπ' αριθμόν Πέντε", από τις Βουλευτικές Εκλογές του 2006. Η μόνη

διαφοροποίηση που έκανα ήταν σ' αυτή την πρώτη παράγραφο. Όλο το υπόλοιπο κείμενο είναι επανάληψη εκείνου τού υπ' αριθμόν Πέντε κειμένου. Δείτε το στην σελίδα 184 αυτού του τόμου.

19. Πρόκειται για το "κείμενο υπ' αριθμόν Εφτά", επίσης από τις Βουλευτικές Εκλογές τού 2006. Δείτε το στην σελίδα 192.

20. Υπόψιν ότι δεν έγραψα κανένα νεο κείμενο γι' αυτές τις εκλογες. Μάλιστα τις πρώτες μερες αρνιομουν να κάνω προεκλογική εκστρατεία αλλά τελικά αποφασισα και διένειμα σε οσους προλάβαινα τα σχέδια μου για την Νεα Γη.

21. Επειδή υποψιάζομαι πως θα θέλατε να μάθετε εάν πήρα απάντηση, σάς λέω πως πήρα, κι ήταν αυτή: η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να επεμβαίνει σε εκλογικές υποθέσεις χωρών-μελών τής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

22. Σχετικά μ' αυτό οφείλω να πω πως δεν έγινε η δήλωση. Ο χρόνος για δηλώσεις ήταν πολύ λίγος και έτσι περιορίστηκα σε ελάχιστες λέξεις, τις γνωστές λιγο-πολυ.

23. Το Fame Lab είναι ένας (διεθνής) διαγωνισμός στον οποίο ο διαγωνιζόμενος πρέπει να παρουσιάσει ένα επιστημονικό θέμα μέσα σε τρία λεπτά. Συνέβη να μάθω γι' αυτό τον διαγωνισμό και είπα να δοκιμάσω με την ελπίδα πως θα δώσω μια ευκαιρία στην πόλη μου. Δήλωσα συμμετοχή στον προκριματικό, ας πούμε, τής Κύπρου που οργάνωσε το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας με θέμα την μυϊκή σχέση ανθρώπου - πόλης και με... πέρασαν στον ημιτελικό. Διαγωνιστήκαμε 16 στον ημιτελικό και πήραν 10 για τον τελικό. Εμένα δεν με πήραν γιατί θεώρησαν - αν κατάλαβα καλά - οι κριτές το θέμα μου ως «μη επιστημονικό». Μάλιστα καπια αναφορά μου στο τέλος για την Αποκάλυψη έκανε τον ισχυρό άνδρα τών κριτών να πει πως ήταν μάλλον... μεταφυσικό. Δείτε το και σεις παρακαλώ (το παραδίνω κι αυτό γιατί πιστεύω πως μπορεί να βοηθήσει στην ολοκλήρωση τής άποψης σας για το όραμα μου) και κρίνετε το και σεις.

24. Υπόψιν ότι κατά την παρουσίαση τού θέματος μου δεν είχα τα σχέδια που έχω πιο πάνω αλλά άλλα, έγχρωμα και μεγάλα (ενός τετραγωνικού μέτρου) σχέδια.

25. Την πεποίθησή μου πως ο πλανήτης μας είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με έναν μαθηματικό και γεωμετρικό σχεδιασμό για να χωρέσει συγκεκριμένο αριθμό πόλεων- κρατών, με συγκεκριμένες διαστάσεις, με συγκεκριμένο αριθμό κτιρίων, με συγκεκριμένες, και πάλι, διαστάσεις για να κατοικήσει σ' αυτά συγκεκριμένους αριθμούς ανθρώπων με συγκεκριμένες ανάγκες, την έχω περάσει σ' ένα προηγούμενο βιβλίο μου και τώρα την επαναλαμβάνω. Δείτε τά σχέδια μου και θα καταλάβετε γιατί.

Σας τα θυμίζω: το εμβαδόν τού πλανήτη είναι 510.000.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. 240.000 πόλεις-κράτη (τόσες προτίνω) με διαστάσεις 45Χ45χιλιόμετρα η κάθε μια (2.025 δηλαδή) μάς δίνουν 486.000.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Περισεύουν από τα 510.000.000 ακριβώς 24.000.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, που είναι λίγο-πολύ ο χώρος που κατέχουν οι πόλοι τής γης, η μη κατοικήσιμη δηλαδή έκταση τού πλανήτη (12 εκατομύρια για τον βόρειο πόλο και 12 για τον νότιο).

Νομίζετε πως αυτό είναι τυχαίο ή συμπτωματικό ή αποτέλεσμα κάπιας μεγάλης έκρηξης; Όχι δεν είναι. Πολύ δύσκολο για να είναι, πολύ απίθανο.

Η δική μου άποψη είναι πως το σύμπαν έχει δημιουργηθεί (κι εξακολουθει, κατά πασα πιθανότητα, να συνεχίζει αυτή η δημιουργία) προοδευτικά (λίγο-λίγο) από δημιουργούς, που κάπιοι μπορεί να αποκαλούν θεούς και κάπιοι άλλοι εξωγήινους αλλά που για μένα είναι το ίδιο πράγμα. Αυτοί έχουν εδώ και δισεκατομύρια χρόνια τα μεσα και την τεχνογνωσία για να φτιάχνουν πλανήτες στις διαστάσεις ακριβώς που τους θέλουν και να τους κάνουν να γυρίζουν γύρω από τον εαυτό τους και σε πλάγιο άξονα και ταυτόχρονα γύρω απο ήλιους που έχουν πάλι οι ίδιοι δημιουργήσει.

Λιγο-πολύ ολοι κατι θα ξερετε για το μεγαθος και για την λειτουργια τού Συμπαντος.

Όπως μπορούμε εμείς, σαν άνθρωποι που είμαστε, να φτιάξουμε μια σφαίρα με διάμετρο 2,5,10 ή 20 μέτρων με ακρίβεια χιλιοστού, το ίδιο και εκείνοι, σαν θεοί που είναι, μπορούν να φτιάξουν σφαίρες με διάμετρο 2, 5, 10, 20, 200 ή 1000 ακόμα χιλιομετρων (όχι μέτρων) με την ίδια ακρίβεια.

Όλη η σπουδή μου πάνω στο θέμα με κάνει να υποπτεύομαι πως αυτή η περίφημη θεωρία τής

«μεγάλης έκρηξης» δεν είναι ίσως παρά μια μεγάλη ανοησία. Γιατί όσο και να το σκεφτώ μου φαίνεται εντελώς απίθανο να βγήκε ένας πλανήτης με αυτές τις διαστάσεις μέσα από μια έκρηξη, εκτός και αν ο Θεός κατάφερε να τον τονρέψει κατά την διάρκεια της πορείας του ως εδώ...

Σας είπα: στα μάτια τα δικά μου είναι απίθανο να πήρε από μόνος του ο πλανήτης μας αυτές τις συγκεκριμένες διαστάσεις είτε κατά την στιγμή της έκρηξης είτε κατά την διάρκεια της πορείας του. Εγώ πιστεύω πως το σύμπαν κατασκευάστηκε βαθμιαία από όντα που έχουν την δυνατότητα να το κατασκευάσουν και των οποίων την ευφυΐα και την εξέλιξη εμείς σαν άνθρωποι μόλις που μπορούμε να την διανοηθούμε.

Τώρα αν αποτελίωσαν την κατασκευή και στο εξής επικεντρώνουν την προσπάθεια τους στην βελτίωση και τον εξωραιοισμό του ή αν συνεχίζουν παράλληλα και την επέκταση του, αυτό δεν το ξέρω.

Πιστεύω όμως πως κάποια στιγμή θα πρέπει να σταματήσουν (αν δεν σταμάτησαν ήδη) να το επεκτείνουν. Πιστεύω πως θα έχουν στο μυαλό τους έναν σχεδιασμό και πως κάποιος μαθηματικός υπολογισμός θα καθορίσει την δράση τους. Είναι δικό τους θέμα βεβαίως. Εγώ λέω απλά την άποψη μου.

Για το τέλος όμως θα σας πω και για κάτι άλλο που υποπτεύομαι: όταν θα έρθουν (οργανωμένα πλέον, και επίσημα, πράγμα που πιστεύω πως θα γίνει σύντομα) αυτοί που κατασκεύασαν αυτή την γη εκτός από το να την βελτιώσουν και να την εξωραιοίσουν (να την φτιάξουν σύμφωνα με τα σχέδια μου δηλαδή ή - στην περίπτωση ενός δεύτερου σεναρίου - να φέρουν μια Νέα, και σύμφωνη, πάντα, με τα σχέδια μου, και να πάρουν την παλιά για ... επισκευή) θα κάνουν και κάτι ακόμα: θα την μετακινήσουν κοντύτερα στον ήλιο ή, αν θα φέρουν μια καινούρια, θα την τοποθετήσουν κοντύτερα στον ήλιο ώστε να διανύει την πορεία της γύρω από τον ήλιο σε 360 ημέρες και όχι σε 365 γιατί αυτές οι πέντε επιπλέον μέρες είναι ένας μπελάς.

Από κει και πέρα αυτό στο οποίο προσβλέπω εγώ είναι στην εποχή εκείνη όπου θα συνδράμουμε και μεις, σαν νέα, εφοδιασμένα με σώματα από άφθαρτο υλικό και προικισμένα με νέες τεχνικές και δυνατότητες, μέλη ενός νέου πλανήτη στην επιχείρηση εξωραιοισμού τού σύμπαντος, πράγμα που εύχομαι να μην αργήσει να γίνει.

Ο Ουτοπος γεννήθηκε το 1958 στον Άγιο Ερμόλαο, ένα μικρό χωριό της Επαρχίας Κερύνιας από αγρότες γονείς και έζησε εκεί μέχρι την εισβολή των Τούρκων το 1974. Μετά τις Γυμνασιακές και Λυκειακές σπουδές του και την στρατιωτική του θητεία (ως εφεδρος ανθυπολοχαγός) πήγε στην Ελλάδα για να συνεχίσει κάποιες ανώτερες σπουδές στην Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τις οποίες είχε αρχίσει σαν εξωτερικός φοιτητής κατά την στρατιωτική του θητεία. Στο τέλος του τρίτου έτους διέκοψε τις σπουδές του και ενεπλάκη σε μια περιπέτεια με τον αθλητισμό η οποία δεν του άφησε επιτυχίες αλλά αποτέλεσε την αφορμή για μια άλλη περιπέτεια που τον οδήγησε ύστερα από χρόνια πειραμάτων στον σχεδιασμό της πόλης-κρατους και στην καταρτίση ενός σχεδίου υγίας και άθλησης το οποίο θα αποκαλούσε 'οδηγό λειτουργίας του ανθρώπινου σώματος'.

Τον Ιούλιο του 1980 επέστρεψε οριστικά στην Κύπρο και μετά από μια σύντομη (τριών μηνών) παραμονή στο μοναστήρι του Αγίου Νεοφύτου και μια ενιαμνη παραμονή στην Λευκωσία επιστρέφει πίσω στον χώρο που φιλοξένησε την οικογένεια του αμέσως μετά την Τουρκική εισβολή και από τις αρχές του 1982 μείνει εκεί, στην Μακουντα, ένα Τουρκοκυπριακό χωριό κοντά στην Πόλη της Χρυσόχου, στην Επαρχία Πάφου. Κατά την περίοδο της διαμονής του στην Λευκωσία εξέδωσε ένα μικρό βιβλίο με τον τίτλο 'Ο Άγων μου', ένα βιβλίο σε μορφή Ημερολογίου μέσα από το οποίο σκιαγραφούσε τις πολιτικές κλίσεις και φιλοδοξίες του και το οποίο σκόπευε να συνεχίσει με άλλους εννέα τόμους αλλά τους οποίους δεν καταφέρει να εκδώσει τελικά παρά σε ελάχιστα φωτοτυπικά ή πολυγραφικά αντίτυπα. Το 1983 έκανε έναν γάμο από τον οποίο 'απέκτησε' τρία παιδιά και γύρω στο 1990 χώρισε. Το 1994 προχώρησε στην έκδοση ενός νέου βιβλίου με τον τίτλο 'Το πορτραίτο μιας Νέας Θρησκείας' το οποίο συνέχισε τα επόμενα χρόνια με άλλους δύο τόμους. Το 2001 εξέδωσε ένα Ημερολόγιο και το 2006 ένα δεύτερο Ημερολόγιο που δεν είναι παρά μια απόπειρα επανεκδόσης εκείνου του πρώτου του βιβλίου και το οποίο προτίθεται να συμπληρωθεί με άλλους δύο ή τρεις τόμους όταν η οικονομική του κατάσταση του το επιτρέπει. Το 2010 εξέδωσε επίσης ένα μικρό βιβλίο με τον τίτλο 'Μια ιστορία για έναν άνθρωπο και μία Γη'.

Τον Φεβρουάριο του 1993 επεχείρησε για πρώτη φορά να διεκδικήσει την Προεδρία της Κύπρου αλλά αποκλείστηκε λόγω ηλικίας. Το 1998 επεχείρησε και πάλι να διεκδικήσει την Προεδρία αλλά και πάλι δεν καταφερε να είναι υποψήφιος, λόγω δολού αυτή την φορά. Το 2001 καταφερε και ήταν υποψήφιος Βουλευτής στην Πάφο, το 2003 ήταν υποψήφιος Πρόεδρος, το 2004 υποψήφιος Ευρωβουλευτής, το 2006 και πάλι υποψήφιος Βουλευτής, το 2008 και πάλι υποψήφιος Πρόεδρος και το 2009 και πάλι υποψήφιος Ευρωβουλευτής, πήρε σε όλες αυτές τις διεκδικήσεις του τα 3/4 σχεδόν των ψήφων αλλά χάρις στις καλά οργανωμένες καλλονοθείες που επεχείρησαν σε όλες τις περιπτώσεις οι Κύπριοι πολιτικοί άρχοντες δεν καταφερε ποτέ να εκλεγεί.

Μέρος των επόμενων πολιτικών κινήσεων του φιλοδοξεί να είναι η διεκδίκηση της θέσης του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, μια θέση την οποία σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για να πετυχεί τον απώτερο στόχο του σ' αυτό τον κόσμο, έναν στόχο που δεν είναι άλλος από την καθιέρωση ενός Παγκοσμίου Κράτους, μιας Παγκόσμιας Θρησκείας, μιας Παγκόσμιας Γλώσσας και πολιτισμού και ενός Παγκοσμίου Νομού και Δικαίου, ενός παγκοσμίου καθεστώτος και μιας νέας παγκόσμιας τάξης πραγμάτων που θα δώσει σε όλους τους ανθρώπους στην Γη ίσο μερίδιο στην εργασία, στην τροφή, στην στέγη, στην παιδεία, στην ένδυση και στην υπόδηση, στην υγία και στον έρωτα, στην χαρά και στην ευτυχία.